SAYI:405-417

17

LeMan

SAYI: 405-417
17
LeMan

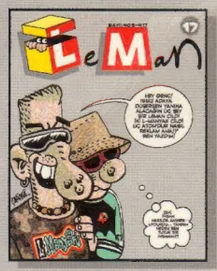
LeMan
17

LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
BİR MİLLET UYUŞUYOR

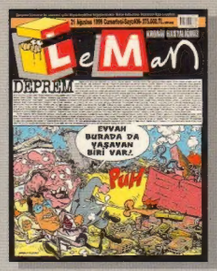
LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
DEPREM
EVVAH BURADA DA YAŞAYAN BİRİ VAR!
PUH

LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
Sen Bu Toprağa Yakışmıyorsun...
GELMEZ! KAYIŞDAĞI KADINI ÜN VE BİR GELMEZ! BİTİK İNSANLI BİTİK YÜREKLİ VİNÇ GELMEZ! AGRİKA HAİ TAYSAN VE GELMEZ! GELMEEEZ!

LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
56.000 Kişiyi Affettiren Küçük "Ürünmur"
Aylanur 58 bin kişiyi affettirdi!
CURK CURK CURK

LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
Bu Ülkede Politikacı, İşadamı Dediğin!..

LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
Gelme Deprem Gelme Birgün Ara Ver...

LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
Satanist Vahşet Depremi Bile Yerle Bir Etti
HISSSSSSSS
GİT ULAN KOPARIRIM KAFANI!
NİDOLU AYLARI!

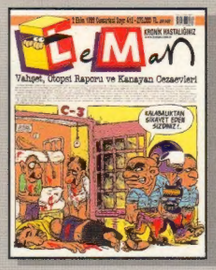
LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
Vahşet, Ölüpol Raporu ve Kazayan Cezaevleri
C-3
KALABALIKTAN SIKKINTI EDEN SÜZMÜŞ!

LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
YOK ÜNİVERSİTE
K.H. KÜPE KAFASI
TİYAFET
MARMARA ÜNİVERSİTESİ

LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
Türkiye'ye AB Kapıları 3011 Yılında Açılacak Ama Kırmızı Işıkta
CAAAT
AHH ULAA!

LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
NUH MEMİŞ YÜKSEL'İN MİRVE OPERASYONU, ECEVİT'İN ÇİKİŞİ VE YARGISIZ İNFAZDA SIÇ TAHLİYE

LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ
BU ÜLKEYİ TERKEDİP GİDEMEYECEĞİMİZE GÖRE, EĞİLİYMAN BARAŞMAZLA YAŞAMAYA ALIŞMALIYIZ!..

LeMan
KRONİK HASTALIĞINIZ

ISSIZ ADAYA GİDERKEN YANINA ALACAĞIN ÜÇ ŞEYİN ARASINDA BENDE VARMIYIM TİMSAH?

LeMan

SAYI: 405-417

LeMan

LeMan

14 Ağustos 1999 Cumartesi · Sayı:405 · 275.000.TL. (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

BİR MİLLET UYUŞUYOR

Şile'de sahile vurmuş bir insan cesedi... Az ilerisinde denizin sefasını süren insanlar; ölüme böylesine duyarsız bir yaşam, tüyler ürperten bir manzara... Söylenecek sözler öylesine çok ve bir o kadar da az ki... Ey yurdum insanının vicdanı, ruhu, vefası, duygusu vesaire, bilumum safsatası.

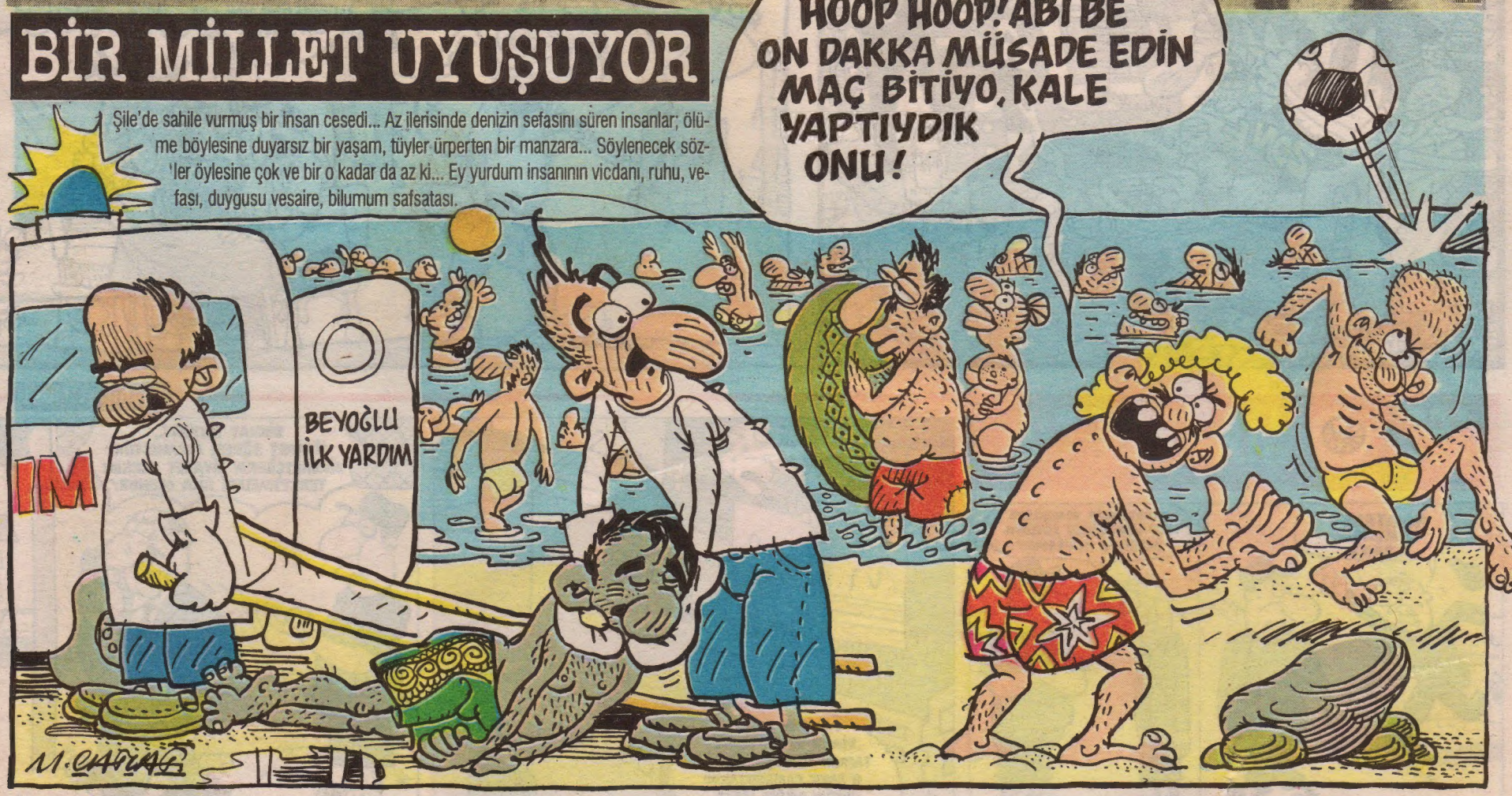

Akşamsefası

RAKSEDEN RAKKAS

Saatleri kuruyorum
düş kurarcasına
Hepsi ayrı saatten çalıyor
Bir çalıntı ki çın-çın-çın
Uyuyabilirsen uyu

CAN YÜCEL
cany@leman.com.tr

MİNİ MİNİ İNCİYİZ STRESTE BİRİNCİYİZ... Amerikalıların yaptırdığı bir araştırmaya göre Türk insanı burnundan soluyor...

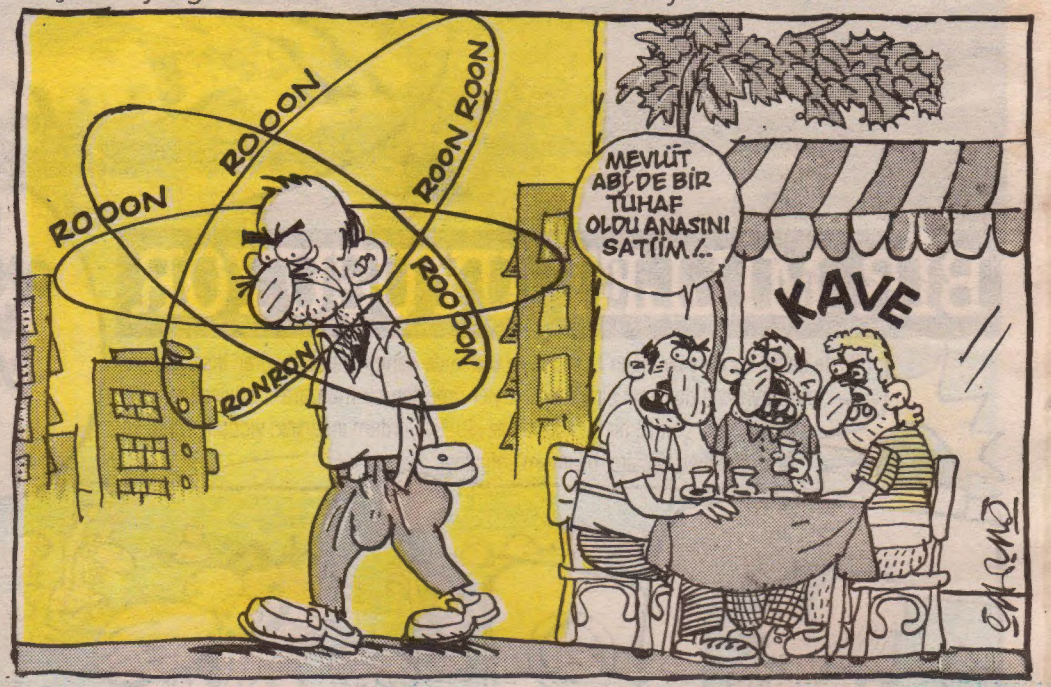

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

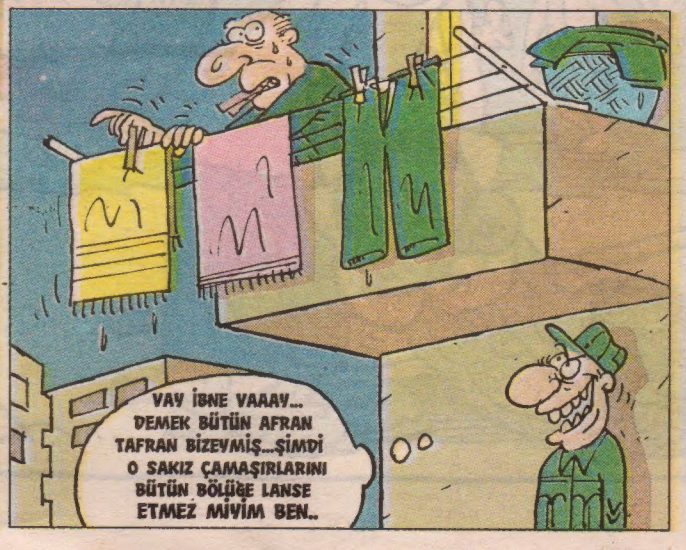

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan

Almanya, Fransa, İtalya, Hollanda, Yunanistan, Belçika ve İngiltere'den 5 bin öğrencinin katılımıyla Ören'de yapılacak buluşmaya güvenlik gerekçesiyle izin verilmedi. Gençliğe ne kadar güvendiğimiz ne kadar açık... Verilseydi şaşardık..

56 çeşit mafyanın faaliyet gösterdiği ülkemizde, 25 bin kişi mafya teknesinden ekmek yiyiyor!

İŞKENCE Dilimizde tüy bitti işkence bitmedi Milli şiarımız haline geldi. **YURDUM MEDYASI** Kulelerden Plazalardan yavşaklık pompası. Pasha - Gala - Şamdan vs. ile yurt sathında ruhsal tecavüz paçavraları. **CEP HANZOLARI** Dijital zontalar bari kapalı yerlerde kapasalar. **CEP TELEFONU** Dünyada erkeklerin benimki seninkinden daha küçük diye övündüğü tek şey. **SES KİRLİĞİLİ** Çıldırtan curcuna.. Desibelmania **TOP YEKÜN YURDUM SİYASETİ** Vasat altı.

TBMM Komisyonlarında işkencecilere ceza indirimi tartışmaları, insan hakları anlayışımızı tüm çıplaklığıyla bir kez daha gözler önüne serdi. Bazı bürokratlar, işkencecileri, "ekmekleriyle oynamayın" diyerek savundu.

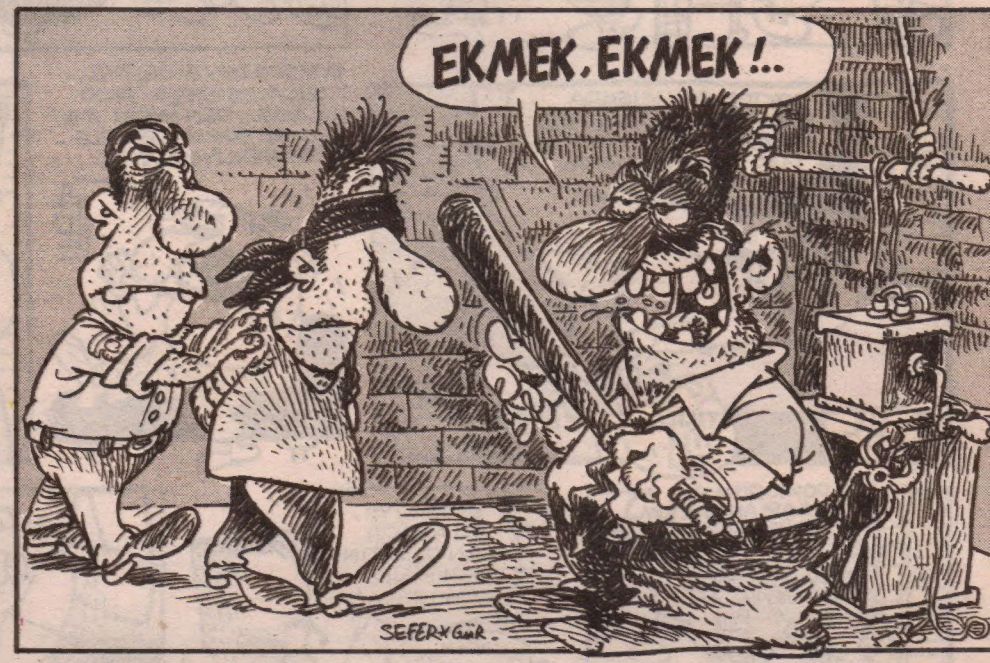

Demirel, 7 HADEP'li belediye başkanını kabul etti.

Dışsatımda vergi iadesi vurgunu... 100 vergi iadesi işleminin 32'si sahte...

Akşamsefası

daral&timsah

tripanazomigambriyetsizler

mehmet çağçağ

daral@leman.com.tr

TİMSAH MESLEKLER SERİSİ:1

DİJİTAL KÜLTÜRE ANI YAKALANAN YURDUM İNSANI CEP TELEFONLARIYLA SİTRESİNE SİTRES KATTI...ARAŞTIRMALAR TÜRK İNSANININ DÜNYANIN EN SİNİRLİ VE SİTRESİZ İNSANI HALİNE GELDİĞİNİ GÖRTERİYOR...

LeMan 4

Akşamsefası

açık büfe

met üst dünya

"can baba'ya"

büzüldüğü köşesinden
çıkıyor esas hayat

herkes her şey
olması gerekeni
oluyor telaşla

biraz öncesi hayatın
biraz sonrası olurken
biraz öncesi oluyorken

rüzgar değdiklerine
şimdisini yorumlatıyor

herkes her şey
yarısındaymış gibi
bir şeylerin duruyor

bizim görüntülerimizi de
ekleyerek baktıklarına
suda sektiriliyormuş gibi
dönüyor boncuk dünya

Öküz Ağustos sayısı bayiilerde!

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

PENDİK KADIKÖY

AHLAK MASASI

AYAKTAKİLER ÇABUK GÖKSÜN, ÇEVİRME VAR..!..

SAZANLARIN DİKKATİNE.!

İnternet ortamlarında gezinen hiçbir BAHADIR BARUTER ben değilim... BAHADIR BARUTER...

HIMMM... KOLUNU İDAM ETMEK YERİNE ESKİSİ GİBİ KESSE MİYDİK ACABA YAA SEYDİ?!

Suçlu: Suçu hırsızlık!

Paranoya

EMLAKÇINIZ OLARAK TAN, EVİNİZ HAYIRLI UĞURLU OLSUN YENGE..!..

KIRALIK DAİRE

SAĞOLUN! KEŞKE YANIMDA METRE OLSAYDI DA PERDE İÇİN PENCERE ÖLÇÜSÜNÜ ALIRDIM..!..

METRE YOK AMA ÖLÇÜYÜ ALABİLİRİZ YENGE...AHA BENİM KİSİ ŞAŞMAZ 30 SANTİMDİR... HEMEN ÖLÇELİM YENGE!..

DUYUYOR MUSUN GÜLAZER YAVRULARIMIZ YİNE YASTIK KAVGASI YAPIYOLAR..! NE GÜZEL...

ANLINA KODUMUN ABİSİ, VERSENE ULAN O YASTIĞI BANA!..

BU YASTIĞI VERENİ CÜMLE ALEM DOMALTSIN ULAN!?

O YASTIK KADAR KÖTÜNE TARAK GİRSİN E-Mİ?..

BOŞUNA BEKLEMEYİN KARDEŞİM. BUGÜN HASTA ZİYARET GÜNÜ DEĞİL..!.. ALLAH! ALLAAAH!..

ŞİFALI GÖL

lombak@leman.com.tr

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

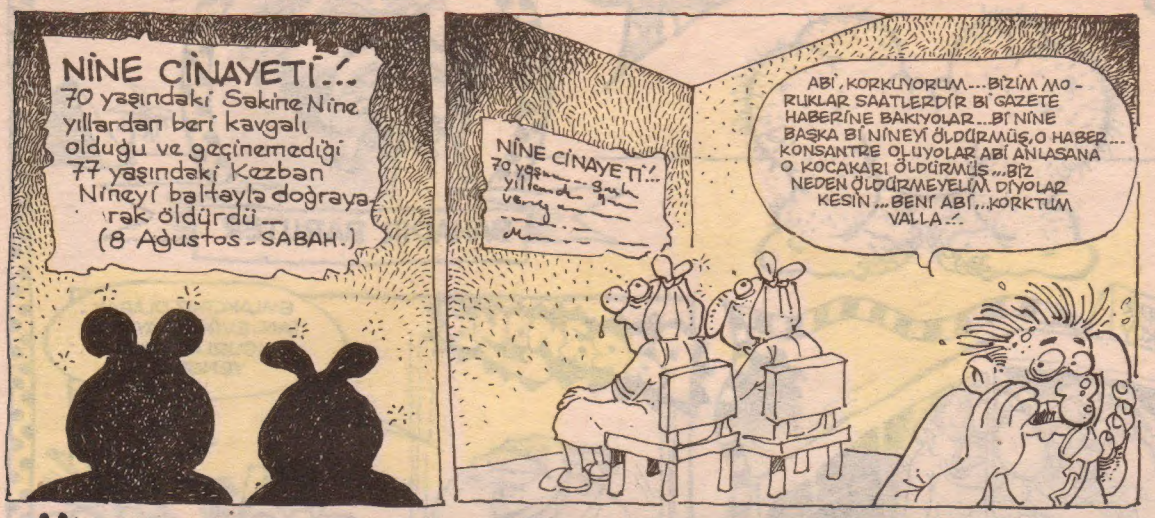

PANTOLON

METİN FİDAN

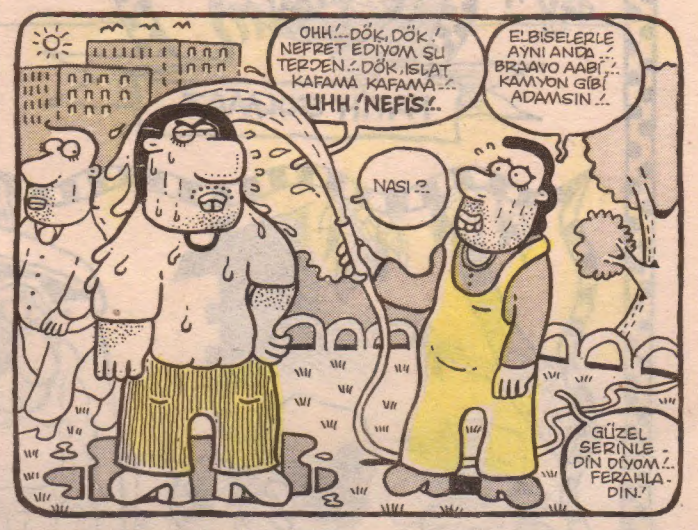

GRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

Can Arkadaşımız Kaan Ertem'in babası Orhan Ertem vefat etmiştir. Kaan'a ve ailesine başsağlığı diler, acılarını paylaşırız.

LeMan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM

(Ben sanatçının kendi yağında kavrulanını severim!)

Kadir Yılmaz

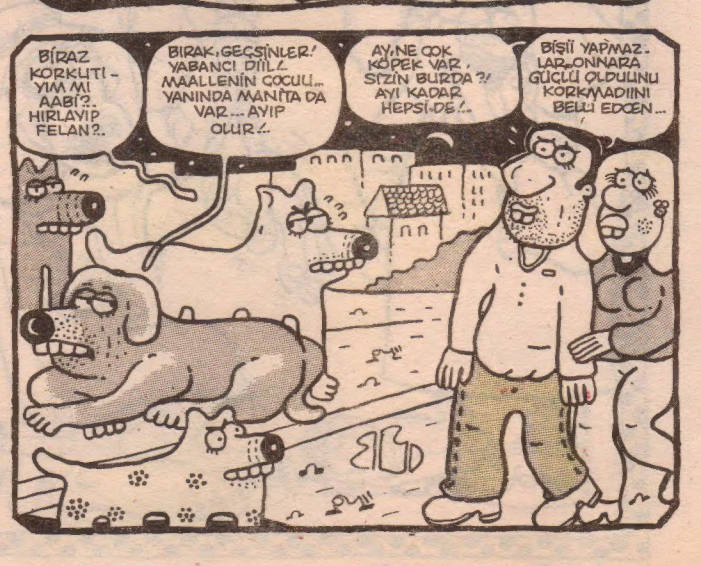

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES CAN BARSIAN

ULU BİLGE DANDOL DENYUS İLE KAFASI KARIŞIK GENÇ BİLGE

OFF!..NEDİR BU HAVA BE!.. KARPUZ OSURTAN SICAKLARI ANANİS KİİM..! BİZİM OFİSBOYA ÜFLETİYİM KENDİMİ!..

HAH! GEL LA İBİŞ GEL...ÜFLE BAKİYİM TAKIMLARA BİRAZ...

EE...FAKAT, ULU BİLGE...BİRİ SİZE BİŞEY DANIŞMAYA GELDİ...O DA BİLGEYMİŞ...

O DA Mİ BİLGEYMİŞ?..NERDEN ÇIKTI DALLAMA..?.. BİLGE MİLGE ÇEKECEK HALİM YOK AMA AL BAKALIM İÇERİ, BEN DE BİLGE POZİSYONU ALAYIM...

EFENDİM, SİZİN GİBİ ULU MERTEBESİNE ULAŞAMADIYSAM DA KENDİ ORTAMIMDA BİR BİLGE OLARAK TANINIRIM...VE BAZEN BİR BİLGENİN BİLE USTALARDAN AKIL DANIŞMASI GEREKEBİLİYOR...

SERT RÜZGAR YALNIZ BUĞDAY BAŞAĞINI ALIR YIKAR...ONA GEREKEN İKİNCİ BAŞAKTIR YASLANACAK...

EE, ULU BİLGE, BUNU SÖYLEMEKTEN UTANIYORUM AMA BÜYÜK BİR AJANSTAN REKLAM TEKLİFİ ALDIM, SAÇ DİPLERİNİ GÜÇLENDİREN BİR ŞAMPUAN REKLAMI BU...BİLİYORSUNUZ, BİR BAŞKA BİLGE DE YOĞURT REKLAMINA ÇIKTI...BU KONUDA NE YAPMAM GEREKTİĞİNİ BİLMİYORUM... ÇOK BÜYÜK PARA TEKLİF ETTİLER...KAFAM GERÇEKTEN ÇOK KARIŞIK...

HIMM...ANLIYORUM GENÇ BİLGE DOSTUM... YAŞAM, KAFA KARIŞTIRAN TERS AKINTILARLA DOLU BİR DENİZDİR...SABIR VE OLGUNLUKSA AKIL ÇELEN ARSIZ KÖPÜKLERİ GÖĞÜSLEYEN BİRER KAYA... ŞİMDİ SENDEN BİR YOLCULUK YAPMANI İSTİYORUM... GİT, BARUL ÜLKESİNİN SÖYLEYECEĞİM YERLERİNDE GEZ DOLAŞ...KENDİ KARARINI KENDİN VER... AŞİKAR BİR ZİHİN GEREK SANA...

YÜRÜLİ EŞŞOĞLU BEŞ KULAK... BİLGEYMİŞ DE, REKLAM TEKLİFİ ALMIŞMIŞ DA, KİMİNLE DANSETTİĞİNİ ÖĞRENİCEK AYI...

Genç bilge, Dandoldenyusun söylediği topraklara doğru yola çıktı! Önce 9 metre 15 santim vadisinden geçti...

ABİ, 9 METRE 15 SANTİM MESAFEYİ BOZMA...

(KORU!..)

HOP 9 METRE 15 SANTİM...

OHOO. GERİ-YE GERİYE.

AMA...AMA NASIL OLUR BU...HERKESE GÖRE 9 METRE 15 SANTİME AÇILAMAM Kİ...NEYE GÖRE KİME GÖRE, BİR NOKTA BİR ÇİZGİ GÖRECELEGİNDE...BU...BU KABUS...YOOO..!

Ve yaşadıkları her günün telefon parası son ödeme günü olan insanların bölgesinden geçti...

EYVAH! BUGÜN SON ÖDEME GÜNÜ HEMEN ÖDEYEYİM!...

DÜN DE SON ÖDEME GÜNÜYDÜ, YARIN DA ÖYLE OLACAK...ALLAHIM HİÇ BİTMEYECEK BU İŞKENCE...

Sırtı kaşınan ama sırtı olmayan bir halkı tanıdı...

SIRTIMI KAŞIII!..

AMA! AMA SIRTIN NERDE?..

SIRTIMIZ KAŞINIYOOO..!

KAŞINIYOO, YOK MU KAŞIYAAN!..

Adamın biri yolda gidiyormuş, eyaletinde tanık olduğu acılar gözyaşlarına boğdu onu...

ADAMIN BİRİYİM VE YOLDA GİDİYORUM...

EE?

EE'Sİ O KADAR!

Hiçbir macera yaşayamadan ve ne olacağını bilmeden ve sonuçsuzca sadece yolda giden adamların çaresizliğini hissetti ta yüreğinde...

HEP Mİ GİDİCEZ.

BEN ADAMIN BİRİYİM VE YOLDA GİDİYORUM...HEP GİDİYORUM...HEP, HEP...

Devamı 8. sayfada. LeMan

Akşamsefası

← 7.sayfadan devam.

PÜFFFFF.! ...FFFSS...

PÜFF FF!..

OHH.! LAN VALLA İYİ GELDİ HA..! SARHOŞ ETMEDEN YAPSAYDIN YA ŞU İŞİ...OHH!..

ANAM.! BİRİ GELDİ.... KALK OOLUM KALK...BİR NEVİ BİÇİMSİZ DURUM BU. YAKALANMAYALIM...

GEL EVLAT...SENİ BİR YERDEN TANIYCAM BEN AMA...

BEN REKLAM TEKLİFİ ALAN GENÇ BİLGEYİM SAYIN DANDOL-DENYUS...DOLAŞTIM VE GELDİM... İKİ YÜREK VURUŞU ARASINA SAYISIZ GÖZ AÇIKLIĞI, FELEĞİN ÇEMBERİ VE FARKINA VARMA SIĞDIRIP GELDİM...

VE GÖRDÜKLERİMİN YANINDA NEDİR Kİ REKLAM?..SAÇ DİPLERİNİN GÜÇLÜ OLUP OLMAMASI NEDİR Kİ?. BARUL ÜLKESİNDE İLGİLENMEM VE YAPMAM GEREKEN ÖYLE ÇOK ŞEY VAR Kİ...TÜM ACILAR VE UMUTLARIN YANINDA BİLGİMİN NE KADAR YETERSİZ, AMAÇLARIMIN KÜÇÜCÜK, ELİMDEN GELEBİLECEK OLANINSA NE KADAR DEĞERLİ OLDUĞUNU ANLADIM... SAĞOLUN ULU BİLGE...

HE HE...ZATEN BİLİYODUM BU GÖMEZLERİN NE KADAR DÜMBÜK OLDUKLARINI VE DOLDURUŞA GELECEKLERİNİ... HADİ BAKALIM YALLAH.! SANA İKİ YÜREK VURUŞU ARASINA SIĞDIRILMIŞ ANNUNA KOYİMLER VE YÜRÜLÜ ENSE TIRAŞINI GÖRİYİMLER DİLERİM...

TELEFONU GETİR LA SEN DE.!..

ALO.! REKLAM AJANSI MI?EE, ŞU SAÇ DİPLERİNİ GÜÇLENDİREN ŞAMPUAN REKLAMI İÇİN ARAMIŞTIM DA...GENÇ ARKADAŞ VAZGEÇTİ... BEN DE BİLGEYİM EFENİM...EVET OYNARIM...GAYET İYİ YAPARIM... EMMEYE GÖMMEYE GELİRİM... HAH HAH HAA!..

PÜFF!

SON

barslan@ibm.net - barslan@leman.com.tr

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

feyhan@leman.com.tr

AY ISMAYIL...MİDEM BULANIYO...KUSU-CAM...

ULAN. DEĞİL GEMİYE OTOBÜSE BİLE BİNİNCE KUSAN BİR MİLLETİN KIZLARIYLA GEL DE ADAM GİBİ BİR FANTAZİ YAŞA...KÜRK-MA BOYU GEÇMİYO...

HÖKÜMET BU SENE TA-BAN FİYATI ÇOK DÜŞÜK TUTTU...SÜNE ZARAR-LISI İÇİNDE KREDİ ALAMADIK...NE OLACAK BU ÇİFTÇİ-LİĞİN HALİ...

VALLA CEVRİYE...BU PSİKOLOJİK İNDİRME TAKDİĞİNİN BU GECE HİÇ FAYDASI OLMAZ...AMA BAŞIM AĞRIYO DİYOSAN O BAŞKA...

BAZAN TÜRKÜLERDE SANKİ KAFİYE İÇİN UYDURULMUŞ SÖZLER VARDIR—İLGİSİZMİŞ GİBİ DURURLAR AMA ON-LAR HEP GERÇEKTİR...

ÇUP...

SUDA BALIK ÇUP EDER YÜREĞİM TUP EDER BİR KIZ SALVARIN YIKAR BİRİ İŞVE GÖZ EDER...

HAY SÜLALESİNİ SHİTTİĞİMİN AVRADI...

TONK!

N'OLUYO LAN?.

LU LU LU LU...YETER ARTIK YETEER...ZAMANI GELDİ!!!!...

NE EŞELİYON TOPRAĞI LAN DELİ KARI...

ZAMANI GELDİ... ZAMANI GELDİ..!

KARS KIRS KIRS...

HEP EZİYET HEP EZİYET SABIR TAŞI OLSA ÇATLAR BEE..!..BUN-DAN BÖYLE SAVAŞ İLAN EDİYORUM..!

SWISSSS...

Akşamsefası

GRAFİLER

FATOŞ YAŞAROĞLU

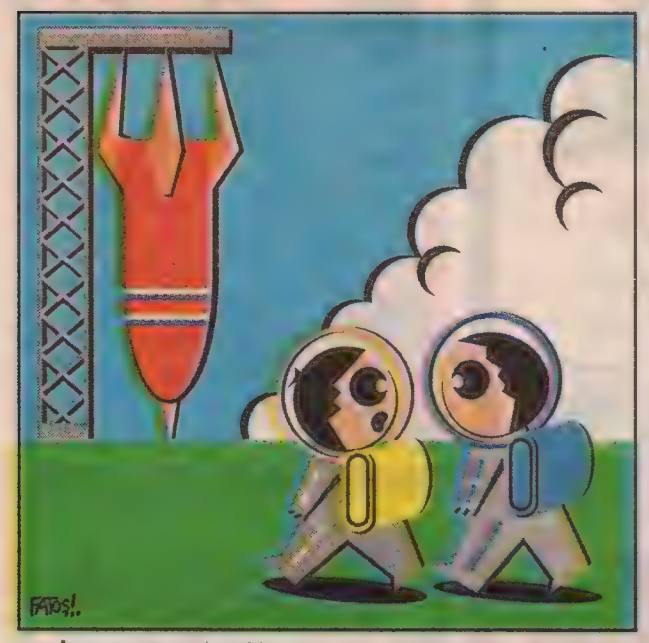

- İçimde bir şeyler ters gidecekmiş gibi bir his var!..

★ ★ ★

- Hayatım!.. Ben hazırım gidebiliriz.

★ ★ ★

"Sevgilim, buluşmamız imkansız! Beni görünce hayal kırıklığına uğramandan korkuyorum!"

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

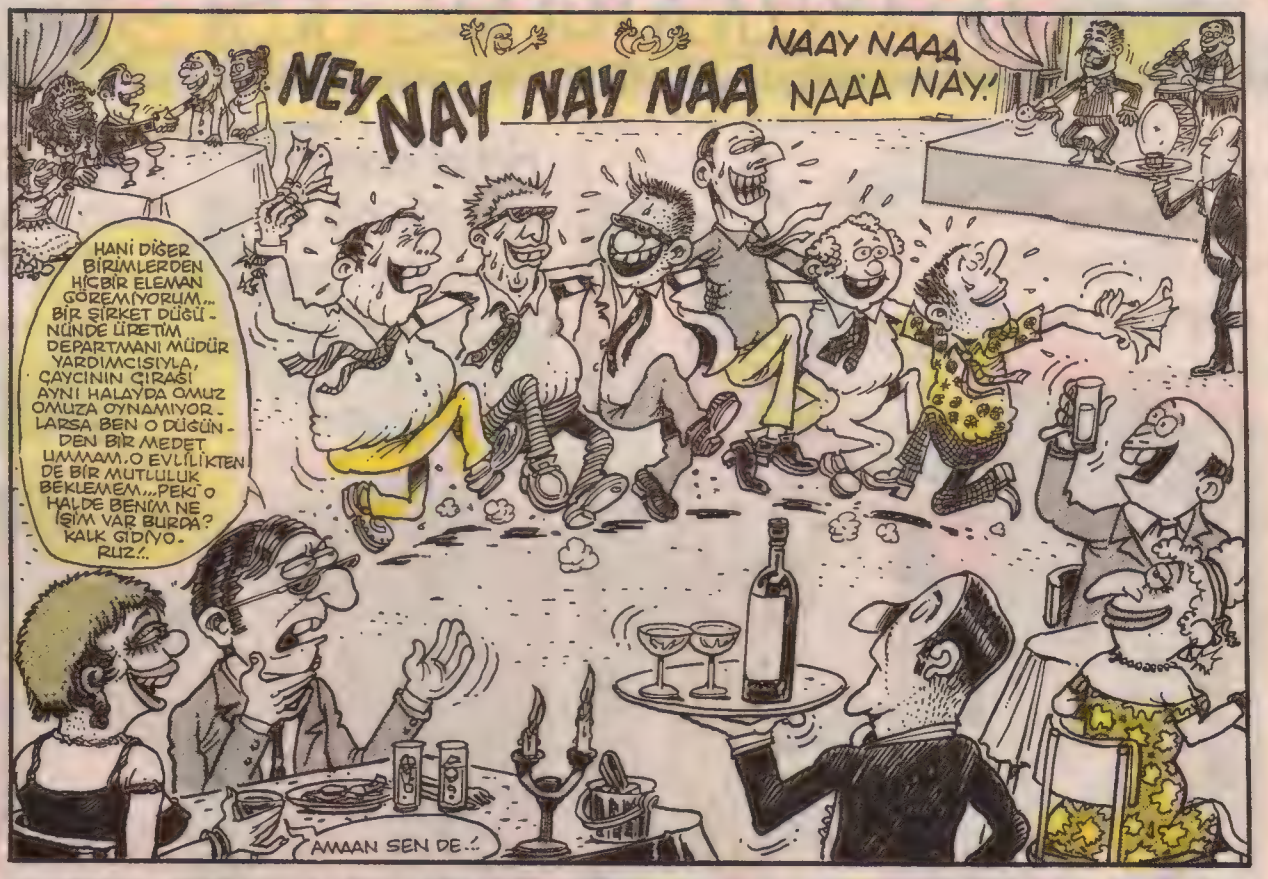

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

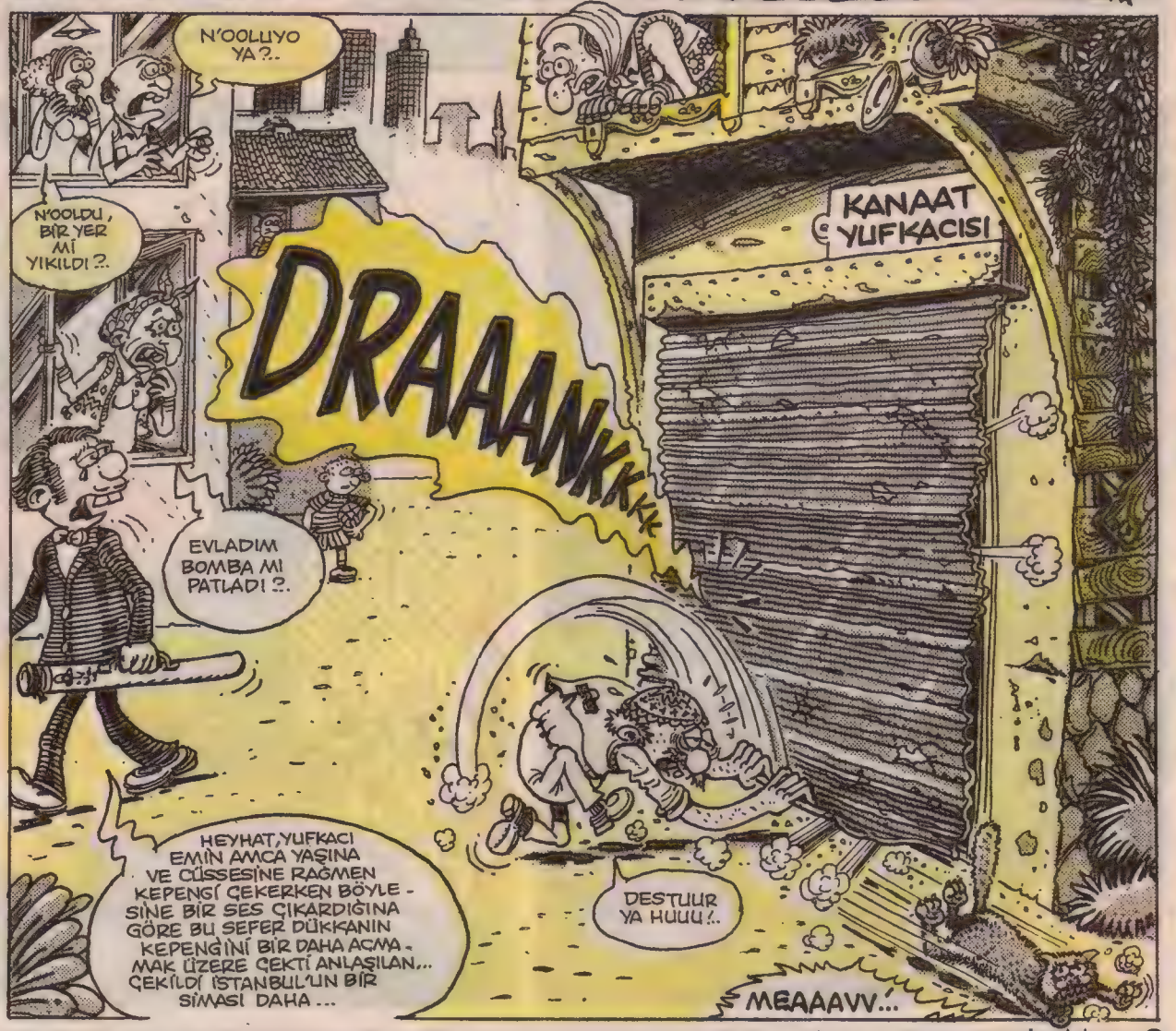

Akşamefası

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

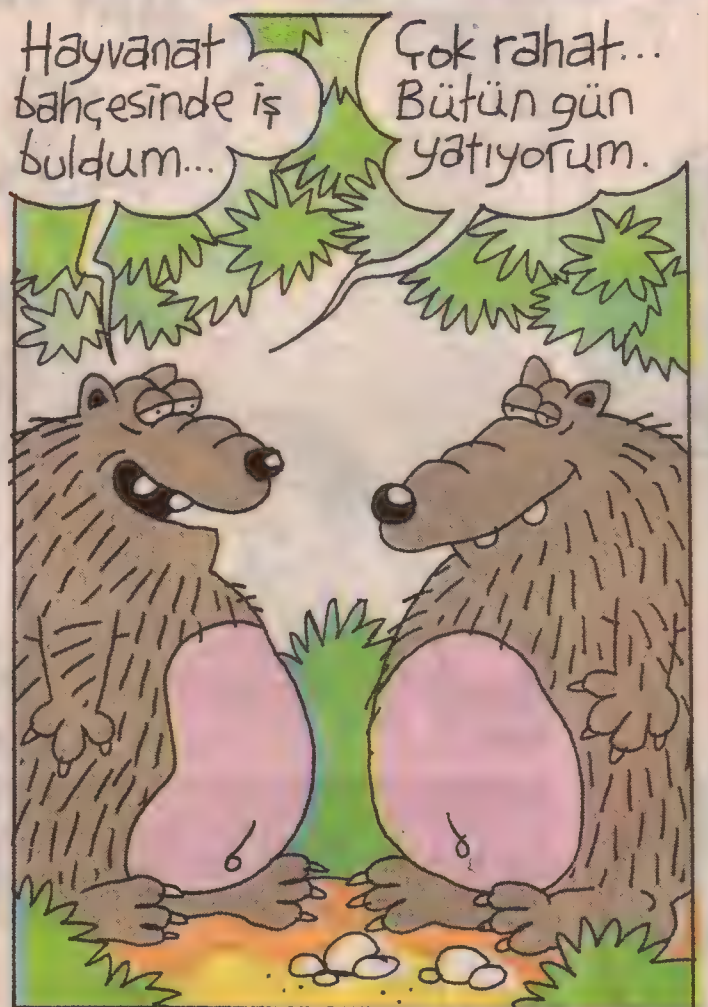

LEMAN ÜRÜNLERİ SATIŞ NOKTALARI

Leman Kitapçısı, İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu-İST. • **Parantez,** İstiklâl Cad. Aznavur Pasajı Alt Kat Komikçi Dükkanı Galatasaray/İST. • **Rock'n Roll,** İnönü Cad. 73-K İZMİT. • Sinan Paşa Pasajı Has Fırın Cad. 67/273 Beşiktaş-İST. • **T.İ. Kitabevi,** 1374 Sok. 18/B (Hilton Oteli Arkası) Alsancak-İZMİR. • **Arkadaş Kitabevi,** Hatboyu Cad. Hüsreviye Sok. Bakırköy-İST. • **Santana,** Bahariye Cad. Opera Onur Çarşısı No:4-5 Kadıköy-İST. • **Didyma Tic. Mrk.,** C-35 Didim-AYDIN. • Atalar Cad. Aytaçlar Pasajı No: 23 BALIKESİR. • Gima Mağazası • ***Erenköy Dr.****-İST.* • ***Etiler Dr.****-İST.* • ***Nişantaşı Dr.****-İST.* • Ankara Konur Sok. DR • ***İzmir Bornova egs park içi Dr.*** • ***Mersin Dr.*** • ***İzmir Karşıyaka Dr.*** •***Sunflowers T Shirt,*** *Fuzulu Cad. Gallleria Zemin Kat No:549 Adana* •*İhtiyaroğlu Pasajı* ***Serpa Spor Giyim*** •*Keşan* ***Ekin El Sanatları*** *Gazi Paşa Bulvarı Çamurdanoğlu Apt. Altı* ***Adana ZEYTİNO*** *Altıparmak Cad. Burç Sineması Pasajı No:2/8 Bursa* ***İZMİR ALCHEMY SHOP KEMERALTI*** *Kemer Plaza karşısı 852 Sok. No:2 1-F* • **ODE** Yalı Mah. Hamam Sok. No:1 Erdek/Bandırma • **AVŞA BELEDİYE KİTABEVİ** Satış Standı. AVŞA

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net erdil yaşaroğlu

Komikaze **1, 2, 3, 4** ve Marlon'un yeni baskıları kitapçılarda...

Akşamsefası

Akşamsefası

TIK TIK TIK EYİ GÜNLER

Bülent Kerim Suat Özkan

pazar sevişgemleri

net-üst

KILLANDIRMA SERVİSİ

Internet Adresleri

SÜLEYMAN DEMİREL
www.ihtiras.cum.tc
BÜLENT ECEVİT
www.tekyoltahkim.com.tr
MESUT YILMAZ
www.turkbank.com.tr
DEVLET BAHÇELİ
www.turkeslight.com.tr
MEHMET AĞAR
www.susurluk.con.tr.gerilla
TANSU ÇİLLER
usa.$.com.tr
HÜSAMETTİN ÖZKAN
www.danshanioguzeldans.com.tr
SEDAT BUCAK
www.derindevletliksarhoslugu.com.tr
KENAN EVREN
www.naturmort.com.ser.co.lom.bo
MERAL AKŞENER
www.burutus.com.tr
MELİH GÖKÇEK
www.yalarim.yutarim.com.tr
SAKIP SABANCI
www.rantiyesefi.com.tr
RAHMİ KOÇ
www.fidanlikyaskenkesilir.com.tr
CAVİT ÇAĞLAR
www.haciyatmaz.com.tr
YILDIRIM AKBULUT
www.yyy.ıı.lll.ddd.ıı.rrr.ıı.mmm.com.tr
ERTUĞRUL ÖZKÖK
www.biyiksizlikozlemi.com.tr
FETHULLAH GÜLEN
www.seyhulislamremix.com.tr
ÖZER ÇİLLER
www.gizliozne.com.tr
HINCAL ULUÇ
www.pasha.com.tr
TARKAN
www.yaylalaryaylalar.com.tr
SÜHA ÖZGERMİ
www.viagra.com.tr
BANU ALKAN
www.tayvanmaliafrodit.com.tr
HAKAN URAL
www.istikbalimicinkurtadamolurum.co .tr
SİBEL CAN
www.etsanatkurumu.com.tr
CİGULİ
www.hackerkizibinnaz.com.tr
DEMET ŞENER
www.paraylagidiklayarakguldurenerkeklerden-hoslanirim.com.tr
MÜSLÜM GÜRSES
eveeet.www.simdikardesimnedirki?saygilar.com.tr
KENAN ERÇETİNGÖZ
www.organ-uzuvolaylari.com.tr
REHA MUHTAR
www.acivarsatiklatin.com.tr
SEVDA DEMİREL
www.silikongrafik.com.tr
NECMETTİN ERBAKAN
rt.moc.eyikat.www

Düzeltme: Son yazımda, ilkokul beşte olduğum yıl dizgici arkadaş tarafından 1970 olarak yazılmış. Doğrusu 1979 olacaktı, iki yaşındayken nasıl ilkokul beşe gidebilirim?

kılservis@leman.com.tr

Akşamsefası

Güzel İnsan Ferruh

Ender Öztarlaman
enderoz@leman.com.tr

ZIRRN! ZIRRN! ZIRRN! ZIRRN!

ZIRRN ZIRRN! ZIRRNN! ZIRRN!..

ZIRR...KLİCK... Evde olmadığım için size cevap veremiyorum, lütfen düdük sesinden sonra mesajınızı bırakın!..

DIIIIIIT!..

Ferruh, selam! Ben Ömer... Ajansta doğum günü partisi var, gelir misin diye aramıştım, ama yoksun... -DIIIIT!..-

DIIIT! Ferruh bey, sizi Birikim dergisinden arıyorum!.. Bu ayın konusu olarak "Kentlerdeki yarılmayı" irdeleyeceğiz!.. Güzel yazılarınızı bekliyoruz... -DIIIIT!..-

ZIIRRN! ZIIRRNN! ZIRRRN!

DIIIIIT!

Sadık Hidayet

...FIRK! Ferruh, ben Ayça! -FIRRK! Dün gece söylediklerin konusunda sana hak veriyorum... Gece, Bilsak'ta beşinci kata bakındım amma seni bulamadım. -FIRRK!..-ühüü... ühüü,,, Seni çok seviyoruz ühüü!.. -DIIIIIT!..-

ZIIRRN! ZIRRN!

-DIIIT- Ben Salda! Geçen ayın rafaka borcunu bankaya yatırmamışsın... Bu arada, bu hafta sonu Berke'yle buluşamıyacaksınız, çünkü Antalya'ya onu da yanımda götürmeye karar verdim, hoşçakal...

-DIIIIIT..!.. Ferruhcuum, benim annen çocuğum... Gönderdiğin parayı aldım yavrum... Sağol çocuğuum... Romatizmalarım daha iyice... Annemi ara oğlum..! -DIIIIIIT!..-

Ferruh bey, Koala turizmden Melda ben! Kopenhag için bir rezervasyonunuz vardı... Pınar numaranızı veriyorum! Bir, bir, sekiz, sıfır, beş... iyi günlerr... DIIT!

KLİCK!

ZIIRRN! KLİCK-DIIIIT!

ALOO?

ALLAALLA? AELOO?..

AELOO? RECEB ABE BENEM BEN... VEDAT: DİYAR - BEKİRLİ VEDAT!

?!! MA NİYE CEVAP VERMİ BU? EĞER Kİ NUMARA YANLIŞ DÜŞ...

YOOOOO!.. YANLIŞ NUMARA DEĞİL, TAM TERSİ BEN DE MAKİNEDE SOĞUMAYAN SİZİNKİ GİBİ BİR SES BEKLİYORDUM.

VEDAT BEY, BEN SİZLE VE RECEP ABİYLE TANIŞMAK İSTERİM.

?!!

EE, ANLATIN DİYARBAKIR NASIL?..

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir@leman.com.tr

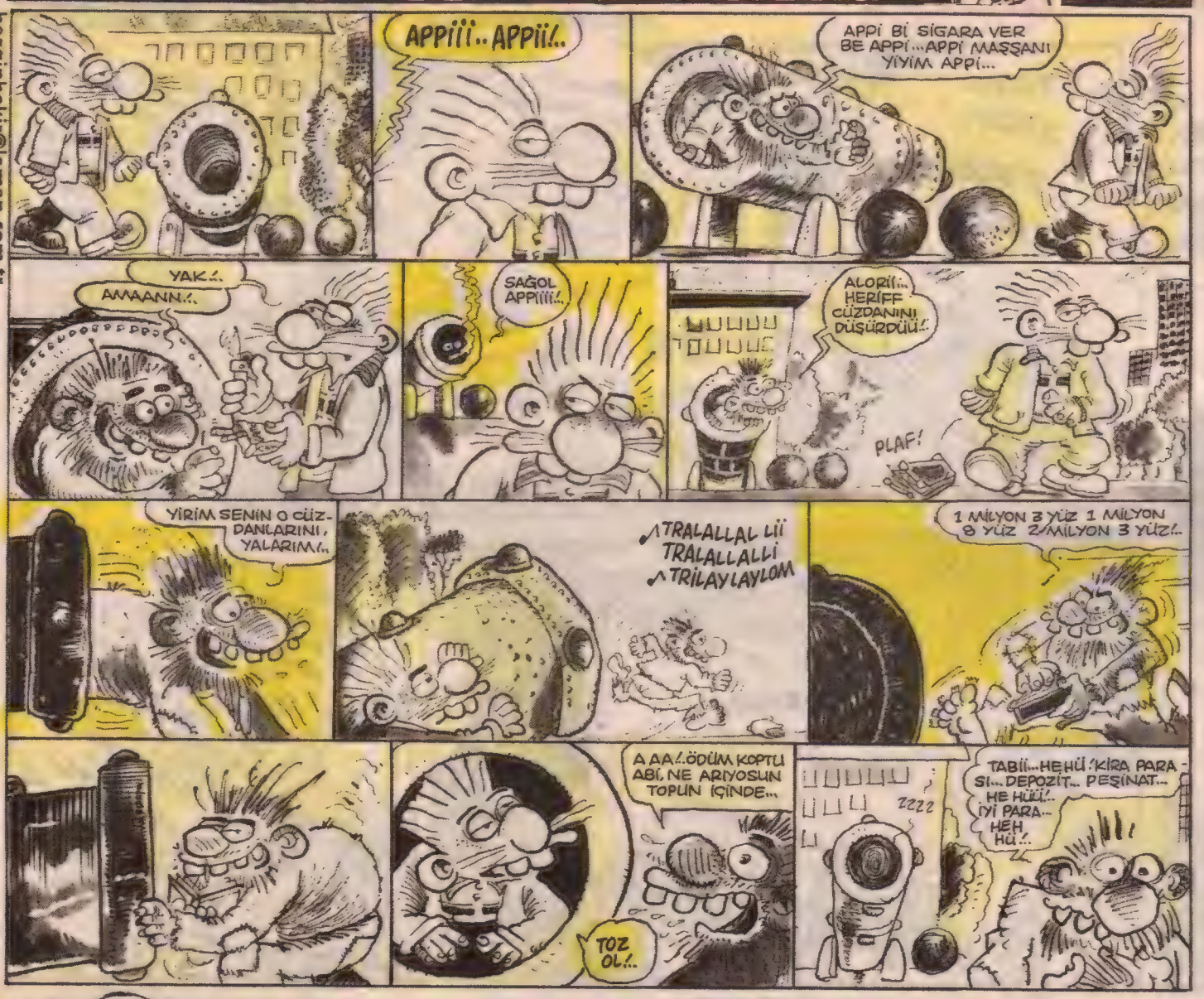

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

Vicdan tutulması!

Güneş tutulması, ay tutulması bir yana, bu ülkede asıl gözlenen **vicdan tutulması!**

Güneş tutulmasını çıplak gözle izleyenlerin körleşmesi gibi, bu ülkenin vicdanı körleşmiş.

Öyle olmasa, pankart açtıkları için gençlerin onlarca yıl hapse mahkum edilmelerine vicdanlar isyan etmez mi?

Vicdanlar isyan etmez mi, düşüncelerini yazıp söylemekten başka suçları olmayan aydınların hapsedilmelerine?

Ekmek, baklava çaldıkları için çocukların onlarca yıl hapse mahkum edilmelerine vicdanlar isyan etmez mi?

Vicdanlar isyan etmez mi gençlere, çocuklara işkence yapanların Meclis'te savunulmasına?

Vicdanlar isyan etse tüm bunlar olur mu hiç?

Vicdan tutulmasının yanında bu ülkede en iyi gözlenen bir başka şey de **akıl tutulması!**

Siyasi cinayetten yargılanmış kişilerin milletvekili yapılması tam bir akıl tutulması...

Vicdan tutulmasının, akıl tutulmasının örnekleri o kadar çok ki.

Öyleyse bundan yararlanıp, sönmüş balona dönen turizmi canlandırmak için daha ne bekliyoruz ki?

Güneş tutulmasının en iyi gözlendiği yerlere turist akını olur da, vicdan tutulmasının, akıl tutulmasının en iyi gözlendiği ülkeye turist akını olmaz mı?

Bugünden tezi yok **"vicdan tutulmasının, akıl tutulmasının gözlenebildiği tek ülke Türkiye; haydi Türkiye'ye"** şeklinde afişler bastırıp dünyaya dağıtalım.

Sönmüş balona dönen turizm nasıl şişip patlıyor o zaman görün!

Sıkıntıdan patlayan turizmcilerimizin yüzü nasıl gülüyor o zaman görün.

Gel dünyalı gel, seçmece bunlar!

Akıllara durgunluk veren akıl tutulması, vicdanlara durgunluk veren vicdan tutulması gözlemezsen para yok!

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

MARLON

Akşamsefası

Klip

Gerçi uzay defterini çoktan kapattım artık galaksiler'malaksiler umrumda değil ama sevdiceğim olur a bir gün yurdumuza bir uçan daire gelirse, ***TIVEYNNN!*** diye konarsa bir köşeye sessizce kimsesizce .

Ve içinden bir uzaylı inerse bu uçan dairenin ve derseki o uzaylız tüm kozmik sıcaklığıyla "Merhaba Dünyalılar biz dostuz!" inan sevdiceğim kayıtsız kalmam bu çağrıya ve hemen "Hoş geldin karka bizde dostuz..." derim ve sarılırım içtenlikle gadasını aldığımın uzaylısına.

Evimin kapılarını sonuna dek açarım bu sevimli konuğa. Bilirsin misafirperver bi kişiliğim vardır "Gak" derse "Gak" "Guk " derse "Guk" izette ikramda kusur etmem

Aile ortamlarınada sokarım bu konuğumuzu söz gelimi teyzemin oğlu Harun'un nişanı var onbeş gün sonra oraya götürürüm sanki bizim aileden biriymiş gibi...

Fakat bütün bunların yanıda söyle bişeyde varki sevdiceğim benim bütün bu iyi niyetim karşında bu sevimli konuğumuz içip içip kafası güzel olup terbiye sınırlarını aşar ileri geri konuşur ve daha fenası teyzemin kızı Füsün'a asılırsa o coşku kervanındaki karmbolü fırsat bilip. Mesela şarkıya eşlik kisfesi altında elini tutarsa falan...

Amanı uzaylıdır tek örnektir numunedir inceleyelim ilimsel irfansal falan dinlemem direkt yumruk darbelerime maruz kalır.

Hangi galaksiden hangi gezegenden olursa olsun hiç tınmam bu tavrı koyarım inan bunu yaparım sevdiceğim İsterseTerminatör'ün akrabası olsun..Oh bebek yaparım.

Copirayt mopirayt SONER GUNDAY

Aksamsefası

agdabak@leman.com.tr

GÖKHAN DABAK

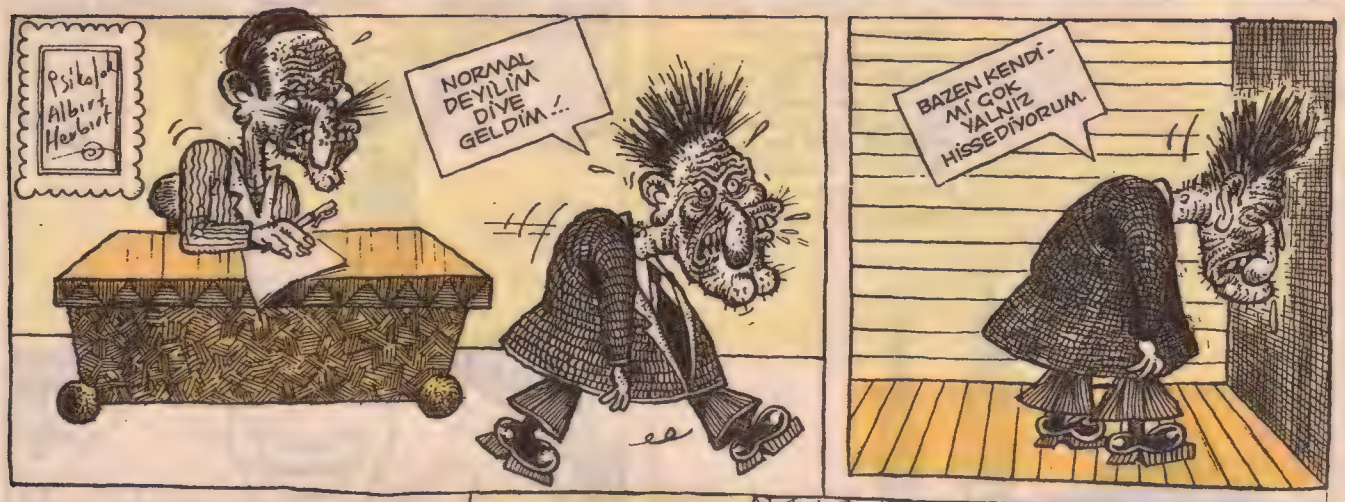

DİYOR Kİ 1

Portakallı maymun marmelatı. Zilli Kapı. Davullu pencere. Rendelenmiş gergadan .ötü. Tarçınla tatlandırılmış prenses baldırı. Soğukkanlılıkla yalanmış sevgili göbeği. Bütün bunlar az ateşte tartışılır. Üzerine birmon sıkılıp bir sonuca varılır. Varılan sonuç yağda kızartılmış noterlere onaylatılır. (Daha da olmazsa senin yerde leblebi yeriz) Diye üsteledi inatçı. Tavuk gibi bişey. EE ne de olsa tirbişon. Fifti fifti. Fikti fikti. Fakat kesinlikle kırmızı biberli. Dii mi Cevat ağbi. (evet)

DİYOR Kİ 2

(Sterilize odun) Ey ruhumun yangın yerine işeyen minzır cüceelerin parazitli kahkahaları, duyun ve bilin ki, rüzgar her estiğinde kaosun keskin tırnakları varlığınıza zigzag çizgiler açacaktır. (sterilize odun!) Ah şu kurumuş kan kokan terkedilmiş apartman boşlukları. Ah şu kenarından kedi zıplayan şişko çocuk mezarlığı ve çürümüş cesetleri maviye boyamakta pek ısrarlı hamarat sirça kuyruk civcivik uçar gayri. Gidin. Gidin mağaraları yaldızlı dağlara. O dağlardaki üstünde kartallar haplar. O dağlardaki kafana düşse kafan patlar dimim Cevat Abi (evet). Hatta -sterilize odun- Dii mi Cevat Aabi (evet)

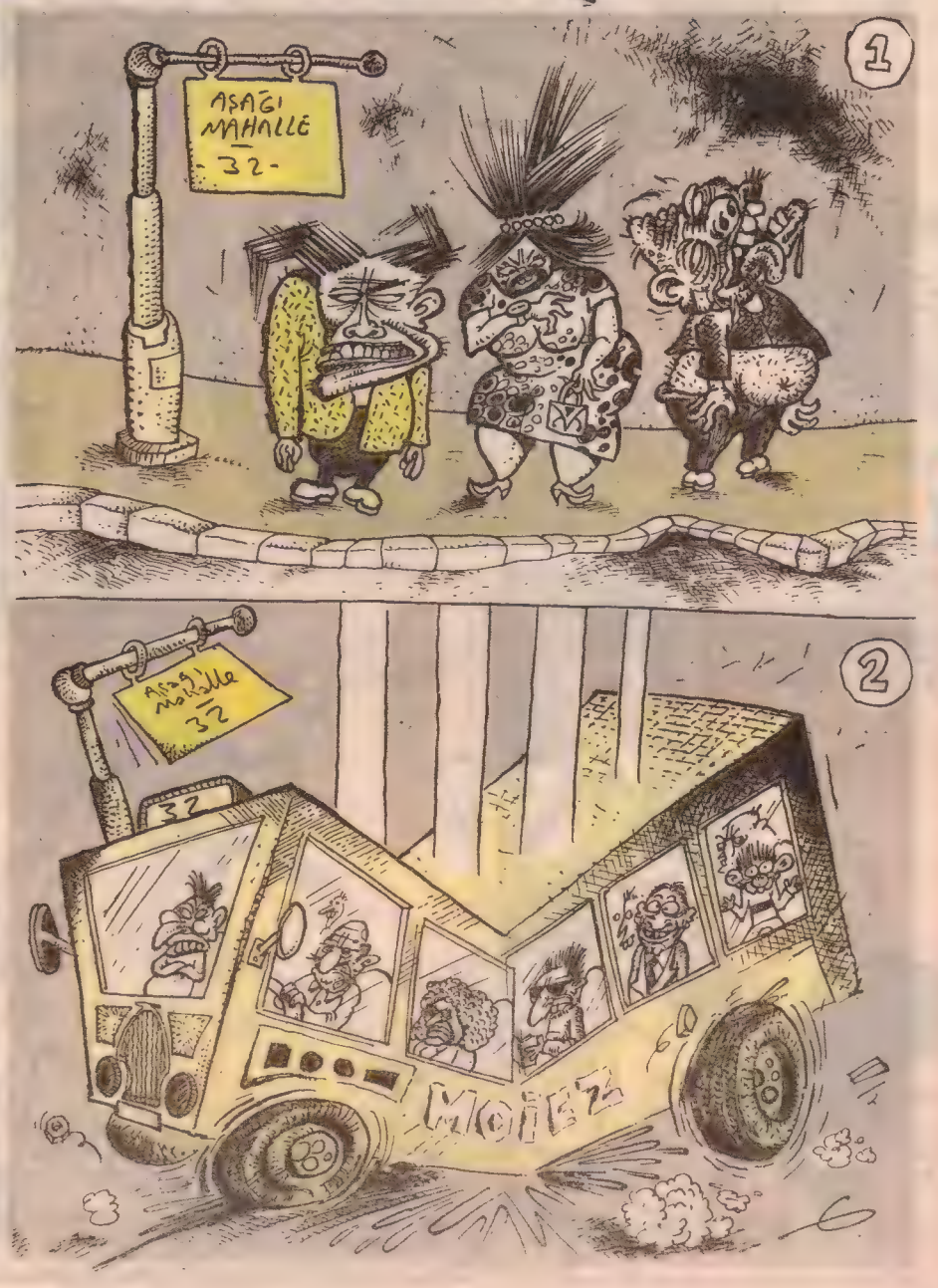

TABU DEVİREN

ÇOCUK SENİN DİİL Mİ, KIRARSIN DA, BURARSIN DA!..

Show TV'de bir program... Adı, Film Gibi. Sunucusu yönetmen Sinan Çetin. Son bölümlerden birine gözüm ilişti. Adam anlatıyor. Terkeden karısını geri çağırıyor. Sinan Çetin, olayın nerden kaynaklandığını soruyor. Adam, kaynanam yüzünden diyor. Ve anlatıyor. "Birgün işten eve gelmiştim. Sinirliydim ve moralim bozuktu. Çocuklarım gürültü yapıyorlardı. Yapmayın dedim. Ama devam ettiler. Burun üzerine çocuklardan birine tokat attım. Kaynanam da müdahale etti." Evet işte tam burada Sinan Çetin'in ağzından şu laf çıkıyor... "E, SENİN ÇOCUĞUN!" Adam cesaret alıp devam ediyor... Ben edemiyorum. Zap!..

DUMUR

Günümüzde artık **yeni moda**, eski modayı tekrar ederek oluşuyor. Herşeyde bir geriye dönüş var. Kıyafetlerde, ev dekorasyonlarında falan.

Son zamanlarda bayağı moda olan şey de **köye dönüş**, işte saz kafeler...

Çömelerek birşeyler yenilen ufak köy evi benzeri mekanlar gibi...

Neyse sadede gelelim... Geçenlerde otobüsle gidiyordum ki, kırmızı ışıkta, etrafa bakarken bir dükkanın afişleri dikkatimi çekti. Kırsal dumur yaşatan afişler sırasıyla şöyleydi.

- Artık peynir süt için köye gitmenize gerek yok, taze köy ürünleri Köylüm'de.

- Yumurta, un, bakliyat hepsi saf olarak Köylüm'de.

- KÖYLÜM'DE NAKİT SIKINTISI YOK. ARTIK KÖYLÜM'DE VISA KART GEÇERLİDİR.

Mehmet Özkanoğlu - Adana

Geçen hafta Maltepe pazarına (Ankara) bally denen yapıştırıcıyı almaya gitmiştim. Sorduğum ilk yerde buldum. Genç birisi vardı. **"Bally var mı"** dedim, "Var" deyip getirdi. Tam parayı verip alacaktım ki adamın bir sözüyle dumura uğradım. **"Abi çekecek-sen derby veriyim, o daha iyi"** dedi ve böylelikle ben de hayatımda ilk defa dumurla tanışmış oldum...

Engin Göze / Ankara

Akşamsefası

AYRINTILAR

M.E.T.İ.N. F.İ.D.A.N.

PSİKOAYRINTI:.. "Bu nasıl? diye sordu Dr. Semih'e. Başparmağı, çenesinin altına dayalıydı ve, kıvrılan işaaret parmağı da, alt dudaana dokunuyordu o pozisyonda. "İyi diil" dedi, doktor. "Peki bu?" diyip, aynı parmaklarıyla, burnunu sıkıp tuttu hafifçe. "Elim kokuyo" dedi sonra, "Az önce patates yemiştik ya, ondan." Dr. Semih güldü. "Başka ne var?" dedi. O neşelendi bu soru üzerine ve, yumruunu sıktı, aazının ortasına dayadı. İşaaret parmağının, başlangıç bükümündeki kemik, dudaklarının arasındaydı ve biraz ittirince dişlerini hissediyordu. "Aslında bu iyi biraz" dedi Dr. Semih, "ama, niye doğal olmuyosunuz? Düşünürken, nası bi hareket yapmak geliyosa içinizden, öyle tutun elinizi, kolunuzu falan." Baktı Dr. Semih'e ve "Gerçekten mi?" diye sordu. "Tabii!.. Akışına bırakın baazı şeyleri".. Odanın köşesine gitti, bütün vücudunu, kaslarını falan boşaltıp, raat bırakarak, sıçar gibi çöktü, bi elini kafasına koydu maymun gibi, öbür eliyle de yerdeki marleyin üstündeki tozları ovalayıp bişiyler çizdi, ucunu ıslattı parmağıyla. Arasıra da havaya bakıp, raat bıraktı ağız bölgesi kasları yüzünden yamulup büzülen tuhaf surat ifaadeleriyle, bi yerde bişiy görmüş gibi davranıyordu... "Lütfen gelip oturun" diye ricaa etti Dr. Semih "annıyorum, en doğal bu belki sizce ama, biz, insan uygarlının içindeki ilişkili yaşamlardan bahsediyoruz öyle diil mi? Gelin oturun koltuunuza şindi, konuşalım bunu." Baktı doktora ve "Bişiy düşünüyom" dedi... Düşündü, sonra kalktı, gidip uzandı raatlama koltuuna... "Bi köşeye sinip çökmeniz, kendini koruma isteğinizi, bişeylerden çekinip korktuunuzu falan belli ediyor. Yukarılara bakmanız da, boşlukta, size uzak gelen bi yerde bişiy aradınızı gösteriyo diyelim. Peki, niye yerdeki tozlara sürdünüz elinizi?.." Çalışıyordum!" dedi. Hastayken, hasta gibi davranırken, hiçbişiy yapmıyoken, utanıyom baazen. Salak salak şeyler yapıp, aslında çalışıyomuş gibi, bi işe yarıyomuş gibi hissetmek istiyorum... "Peki bu nasıl?" dedi hemen ve serçe parmaayla alnını kaşıdı. "Kaşıma hareketi bu" dedi. Dr. Semih gülümseyip. "Düşünürken, böyle bi pozisyon yaratılması çok zordur. Belki baazen olur, ne biliyim!" Bakın, ne diycem. Şimdi ben size bi soru soruyım. Siz bi düşünün önce ve, düşünürken, ilk aklınıza gelen hareketi yapın?" "Tamam" dedi sevinçle. Dr. Semih sordu: "Niye bu kadar sorun yaratıp; insannarla ilişkilerinizi gerginleştiriyorsunuz?".. Düşünmeye başladı o! Hiçbi hareket yapmıyodu. Put gibi duruyodu! Dr. Semih'e dik dik bakıp, biraz tırsıttı onu. Hala susuyodu. Her an bişiy söyliycekmiş gibiydi. Dr. Semih raat davranmaya çalışıyo, cevabı beklerken, bilimsel olarak bişiyler düşünüyomuş gibi yapıyodu. Çenesine dayadı parmakları, bi ara kaydı, dudaana çarptı! Bozuntuya vermedi, orda, öyle tuttu parmaklarını. Çok saçma bi düşünme pozisyonuydu. Dudakları büzüşmüş, burnu yamulmuştu. Ezik şeftali gibiydi yüzü o an. İnat etti, öyle kaldı... Öbürü ise, "Cevap veriyorum!" dedi ve kafasını eğip, avuç içini, sol göz çukurundaki kemiğe yasladı... "Soru bu değil ki!" dedi Dr. Semih... Bi süre anlaşamadılar. Sonra mutfaa gittiler. Dolapta dondurma vardı. Vanilyalıyı Dr. Semih, limonlu buz'u o aldı. Ters taraftan açmıştı. Soğuk buzun ucundan tutup dişleriyle çekti, tahta sapı açığa çıkarttı. Elinde oynadı ambalaj, bi türlü, yuvarlak bir net çöp hailini almıyordu...

POTBURİ:... Kolonya şişesinin kapaanı, artistik çeviriyim dedim yine. Elimin kenarıyla, hızla! Trrrrr! Yedi sekiz tur attı, uçtu gitti masanın altına. Hadi, eğil al. Bırakmam orda,. alırım. Hasigtir! Yine aynı şey. Tam ortada! Hangi taraftan eğilsem acaba? Bu taraftan ayaamla vurdum, ters oldu. Ama karşıdan nası vunyım ki ayaamla... Bi adam vardı vapurda. Sigara uzattı. Tekel ikibin. Aldım. Ben ateşe davrandım hemen ama, o yakmıştı kendisininkini.

Bi yerde güvenlik görevlisiymiş. Düğünü varmış bi kaç hafta sonra. Vestel müzik seti almış bi tane. Hayattan, işlerden, polislerden, taksicilerden, ev kiraalarından falan bahsettik. İzmariti attım bi ara denize ve, ordaki zincirleri gösterdim. "Şu en alttaki zincir, onu yerine takmaz hiç görevli. Üsttekinin kenarına tutuşturur sadece. "Aslında o en alttaki önemli, dedi. "Belki üşeniyodur" dedim, her seferinde üçünü de yerine takmak. "Evet üşeniyodur" dedi: "Bi çocuk, ordan düşebilir aslında. Alttaki zincir daa önemli diyip devam etti ve; Haydarpaşa'ya gelmiştik. İndi, trene gitti. Ben de kalktım, vapurun içinde yürüdüm biraz, Kadıköy'e kadar. Kenara gittim, iskeleye doğru baktım kafamı çevirip. Bi de şu tarafa baktım: Deniz feneri var. Komik yanıyodu. Bi an öyle geldi: Sönükken, aaniden yandında, yanamıycakmış gibi azcık titriyo, sonra hemen toparlanıp, yanıyodu. Eskiden üçüncü zincirleri, takardım yerine iş olsun diye, artık umrumda diil. Çıkışa ilerledim, kalabalığa karıştım. Bi çocuk oyuncak ördek satıyo. Ördek heralde, ya da tavuk, belki kuş işte, nebiliyim. Eline takmış; açıp kapayınca elini, Ciiyk! Beeyk! diye ötüyo!.. Şurdan mı döniyim?.. Evet. Bu taraf kestirme. Meydandan geçtim, otobüs garajına girdim. pek fazla otobüs yok, peronlar saakin. Raat raat geçtim koca yoldan, bayırlı dönemece girdim. İlerde birisi yürüyo. Burası, çok ıssız ve, gölgeli, loş bi yer gibi. Tek tük insan yürür. Şindi kesin tırsıcak yanından geçerken. Mutlaka kafasını çevirip bakıcak. Daa bakmadı. Hızlandım ben. Yaklaştım yanına. Bi adım kala, aani bi hareketle kafasını çevirip, geriye baktı. Tam ensesindeyken yani. Soluumu hissettii anda. Daha öncesi abartılıdır, daha sonrası da, iş işten geçer zaaten...

BİŞİİ:.. Mahir; dinnedim. Hemen iyi günner diliyorum...

GELİŞMELERDEN

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

•BU KÖŞEYİ ÇOK KIYMETLİ ORHAN ERTEM'E İTHAF EDİYORUM ...RAHAT UYU ORHAN AMCA ...

LeMan 18
Akşamsefası

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR MEKTUPLARI

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Eğitim Hakkımızı Arıyoruz,

Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi sınavlarına girişte 1999 Öğrenci Seçme Sınavı için ÖSS sınav sonuçlarına göre adaylarına 120 eşit ağırlıklı puan taban barajı kararı almış bulunmaktadır.

Araştırmalara göre eşit ağırlık puan türüyle 120 baraj puanı şart koyulduğu takdirde şu an ülkemizde bu üniversitenin Güzel Sanatlar Fakültesi bölümlerine girebilmek için hazırlanan bu alana gönlünü vermiş gençlerin ancak % 20'si sınavlarına katılabilecekti. % 80'inin umutları yani umutlarımız suya düşmüştür.

Önceki uygulamalarda eşit ağırlıklı puan koşulu kullanılmamıştı. Hepimiz bu doğrultuda çalıştık. Yetenek sınavlarını esas olarak hazırlanmaya karar verdik.

Böyle bir karar genel ÖSS sınavlarından önce alınmış olsaydı durum göz önüne alınarak hazırlanılabilirdi. Fakat böyle olmadı. ÖSS sonuçlarından sonra maalesef bu durum karşımıza çıktı.

Bizler yüzlerce genç bir kısmımız bir yıldan beri çoğumuz da iki üç yıldan beri ailelerimizin bütçelerini sekteye uğratacak kadar sıkıntı ve masraflarla Güzel Sanatlar Fakültelerinin bölümlerine hazırlandık. En iyi eğitim alabileceğimiz yerleri hedef aldık. Başka da hiçbir seçeneği düşünmeden yönümüz ve yerimiz burası deyip amacımızı belirledik. Fakat iyi bir eğitim alabileceğimize inandığımız Mimar Sinan Üniversitesi bize daha baştan kapılarını kapadı.

Şimdi bizler yüzlerce genç, şaşkınlık, hayal kırıklığı içindeyiz. Düşünüyoruz. Fakülte böyle bir baraj kararıyla sınavlarında kaç yetenekli genci bir araya getirebilecek. Bu sınav kendinde bu alanı bulmuş, gerçekten yetenekli gençlerin sınavı yerine diğer fakültelerde yerleştirimde pek şansları görülmeyen gençlerin "belki tutar" kabilinden şanslarını deneyecekleri bir sınav olacak.

Ve şaşkınlığımız şudur ki, herkesce malum tartışmaları yapılan orta öğretim sıralarında düşünü kurduğumuz, içimizde büyüttüğümüz Mimar Sinan Üniversitesi gerçekten sanat insanı yetiştiren bu kurum, bu camia o bilinen ve övülen yolundan yöntemlerinden sapıyor mu? Ya da sanatın yorumu ve tanımı mı değişti?

Bizler yeteneklerimizin harcanmasını değil, ayıklanıp seçilmesini istiyoruz. Bunun için önce sınava girmemiz gerekiyor. Geleceğimizi gözönünde bulundurarak daha duyarlı kararlar almanızı bekliyoruz.

Eşit ağırlıklı puan türünü şart koşarak elediğiniz yüzlerce mağdur gen

"Uluslararası Tahkim"de Ulusal Manzara-i Umumiye

Güncel, kısa ve çarpıcı anlamlar taşıdığı için aşağıda "TÜRKİYE GENE KAZIKLANIYOR" başlıklı ve Sayın Halef şan SUMEN'e ait olan "örnek" yazıyı aynen aktarıyorum.

"Çoğunluğun gözünden kaçırmayı becerdiler ama ilgili azınlık farkında ve üzülüyor. Önümüzdeki günlerde nükleer santral yapımı için sözleşme imzalanacak. İhalede ön elemeyi geçmiş olan Fransız Framatom konsorsiyumu, Kanada'lı Nuclear Power Industries ve A.B.D.'li Westinghouse firmalarından biri işi kapacak ve ilk nükleer santralin yapımına başlamak üzere Mersin'e gidecek. Tahmini bedel 3,5 milyar dolar, süre 5 yıl.

Haberin kamuoyunda yer almamasını sağlayarak millete kolay gol atmayı amaçlıyorlar.

Bugün 40'ı aşkın ülkede nükleer fisyona dayalı elektrik üretim teknolojisi kullanılıyor. Fransa üretiminin % 70'ini, Belçika % 60'ını, İsveç % 50'sini, A.B.D. % 23'ünü bu yöntemle sağlıyor.

Ama daha önemli bir gerçek var: Bu ülkelerin hiçbiri artık fisyon teknolojisiyle çalışan santrallere yatırım yapmıyor.

Nükleer enerjiye hakim hiçbir ülke enerji açığını kapatmak için bu yola sapmıyor. Korktuklarından mı? Bu tür santrallerin güvenilir olmadığından mı? HAYIR. Ya?

Dünya renkli televizyon teknolojisini yaygın biçimde kullanırken Türkiye'ye siyah / beyaz televizyonu soktular. Ellerinde kalmış demode teknolojiyi bize kazıkladılar. Daha başka bir sürü örnek verebilirim. Verebiliriz.

İnsanlığın enerji sorununun nihai çözümü Güneş ve yıldızlardaki enerji üretim süreci olan termonükleer füzyon'dur. Fisyon suni yöntem, füzyon ise doğadaki yöntemdir. İnsanoğlu bütün başarılarını doğayı inceleyip örnek alarak sağlamıştır. Bu elbette başka bir yazı konusu olacak kadar geniş.

Ama bu gerçeğin farkında olan kişiler dünyanın ilk nükleer füzyon reaktörü ITER'i (International Thermonuclear Experiment Reactor) 2004 yılında çalıştırmaya başlayacaklar.

Onlar fisyon santrallerinden korkmuyorlar, güvenilir de buluyorlar. Çünkü fisyon santrallerinin maliyetinin % 40'ı zaten güvenlik önlemlerine gidiyor. Ama fisyon santralleri

LeMan
SAYI: 405. 14 AĞUSTOS 1999. CUMARTESİ - HAFTADA BİR YAYIMLANIR.
• Yayımlayan: LM Basın Yay. Ltd. Şti.
• İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
• Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
• Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR (zaferak@leman.com.tr)

ekonomik değil. Ömürleri bittiğinde kaldırılması kurulmasından pahalı. Dolayısıyla birim enerji maliyeti çok çok yüksek. Türkiye şebekesindeki delikleri tıkayarak bu teknolojinin olgunlaşmasını beklerse daha doğru yapar. İşte o zaman bizde herkes gibi gideriz MERSİN'e..."

Bu nedir?

Ülkemizde batırılan yatırımlar, yutulan krediler anıtı önünde bir dakikalık saygı duruşunda bulunduktan sonra bu "nükleer" yazıyı bir de Uluslararası Tahkim, Danıştay ve Vatandaşlar... açısından ele alıyormuş gibi yapalım.

1- Öncelikle "Kimin eli kimin cebinde" oyununu artık oynayamayacağız. Yani burada şu an yer alan konuları yazmakla ülkeye "yabancı döviz girişini" engelleyen "vatan haini" durumuna düşeceğimiz için artık yazamayacağız.

2- 2004 yılında tümüyle ortadan kalkacak bir "fosil teknolojiyle" yapılacak olan; ve "ancak ve ancak" 2005 yılında devreye sokulabilecek bir nükleer santralin kakalanmasına itiraz edemeyeceğiz.

3- Diyelim ki itiraz ettik!.. Bu durumda Raconcu Baba (Uluslararası Tahkimci) "siyasi ve ekonomik açıdan kritik ülkeler sigorta sistemini" işleme sokarak, santral mantral yapılmadan santralın parasını misliyle tahsili yoluna gidileceği için; üstüne üstlük de (Ödenecek tazminatın büyüklüğü karşısında) "üstün kamu yararı" tercihiyle zorunlu olarak başbaşa bırakılan Danıştay'ın bunu onaylanmasıyla iş "sürekli ve tek yanlı tatlıya" bağlanmış olacaktır.

4- "Normalde" sarkmalarıyla birlikte 2008 yılında ancak bitebilecek olan proforma bedeli 3,5 milyar dolarlık "teknoloji fosili" santralin 5,5 milyar dolar maliyetle işletmeye alınabileceği, peşinden hemen söküm tarihi geldiğinde(!) ise (fiyatların sabit olacağı varsayımıyla. Hooh, hohoh, hahaah!) bizden bir de 5,5 milyar dolar daha toka edileceği göz önüne alınırsa; ülkemize tek bir santralle muazzam bir döviz akışı gerçekleşebileceği "istenirse görülebilir".

5- Böylesine bereketli toprakla üzerinde yetişecek kurnaz çanakçılar olmayacak mıdır? Tabii ki olacaktır. "Yürü ya kulum" fonu sayesinde; Haydarpaşanın gelini, sarışın güzel Cristian Haydar'ı elinden tutup "yabancı yatırımcı" getirdim diyenler; Park Otel, Gökkafes, Bergama, ya da burada sözü edilen NÜKLEER MERSİN örneklerinde olduğu gibi kaymaklı ekmek kadayıflarını götürebilecektir.

6- Ülkemize "tırıs" seyahate gelecek olan bu muazzam dövizlerin niye böyle "kelek" konularda ısrar ettiği ve "ekmeğin tüylü" tarafını kullandığı tarafımızdan bir türlü anlaşılamayacaktır.

7- Geri ödemesi sürecinde ana parayı kat kat katlayacak olan kredi faizlerinin (ekmeğin tüylü tarafı) sıyırığı pekmezin nereden peydahlandığı ise her zaman olduğu gibi bir türlü bilinemeyecek ve "enflasyon canavarı salakları" da bu konuya açıklık getiremeyecektir.

8- "Örneklerin bini bir para..." ancak gecikmeksizin sadece bir tek NÜKLEER MERSİN santrali konusunda bu kadar şaibe varsa, vatandaşlar olarak üzerinde yaşadığımız bu topraklarla olan ilişkimizi "kötü bir yurttaş" olarak bir kez daha sorgulamamız gerekmektedir. Yoksa pek yakında "iyi bir vatan haini" olarak damgalanabiliriz.

9- İnsanlık tarihinde hiçbir zaman kanunlarla iyi bir hukuk yaratılamamıştır. Çünkü iyi bir kanun ancak "hukukla" ortaya çıkabilir. "Hukukun tek kaynağı ise, insanlar arasındaki insani doğal ve açık olan her türlü ilişkilerdir ..."

10- Kamusal olabilme şansını en baştan yitirmiş yani "hukuktan kaçırılmış" hiçbir oldu bitti kanunu, "yaratanlarına" da bir hayır sağlamayacaktır. Çünkü örneklerde de görülmüştür ki delik bir Anayasa delik bir Anayasadır...

Meraklısı için not: Şu an konumuz değil ama ayrıca belirtmem gerekirse alıntı yaptığım bu yazının sahibi galiba nükleer santral karşıtı değil. Oysa ki nedenlerim beni sürekli ikna etmeye devam ettiği sürece, kesin olarak nükleer santrallere karşıyım.

Metin Karadağ

Cinnet Haberleri,

Almanya'da ben de bir Leman okuru olarak burada çıkan büyük Türk gazetelerinde okuduğum cinnet haberlerini sizlere özetini aktarmak istiyorum.

29 yaşındaki bir Türk gencinin aşk cinneti. Kendisini terk eden Alman sevgilisinin bir başkası ile birlikte olmasını hazmedemeyen M.Ö. otomobili ile eski sevgilisiyle birlikte erkek arkadaşını çarparak ağır yaraladı.

34 yaşında iki çocuk babası İ.K. eşiyle tartıştıktan sonra bıçakla kalbine saplayarak intihara kalkıştı. Şu anda komada olan baba hayati tehlikeyi atlatamadı.

Frankfurt havaalanında bir arkadaşıyla tartışan A.Ü. 28 yaşındaki arkadaşını bıçakla yaraladı.

Bunalıma giren bir bayan iki çocuğunu da alarak eşine haber vermeden kayıplara karıştı.

Çocuğun velayetinin annesine verilmesinden dolayı baba çocuğunun kendisine gösterilmediği gerekçesiyle çocuğunu yanına alaraktan apartmanın 5. katından atlamak üzereyken önlendi.

Evi terk ederek kadınlar yurduna sığınan iki çocuk annesi çocuklarını okula götürürken kocası tarafından bıçaklandı.

22 yaşındaki Türk genci tartıştığı 20 yaşındaki 2 çocuk annesi Alman eşini silahla öldürdükten sonra kendi şakağına silahı dayayarak intihar etti. 2 çocuk ortada kaldı.

Bir iki hafta içerisinde gelişen cinnet haberlerini toplu halde vererek uzman psikiyatrist Dr. İnci Dana'nın depresyonla ilgili görüşlerini yazmışlar.

"Aile içindeki geçimsizlik ve beklentilerin karşılanmamasını... Güneşli iklime alışık Türklerin Avrupa'nın kapalı hava koşulları nedeniyle depresyona girdiğini... Lisan öğrenmenin gerekliliğini ve yabancı dil bilmemenin eksikliğini... Türklerin şiddet olaylarının Almanlara nazaran daha yüksek olduğunu... Türk gençlerinin işsiz oluşunu... Alkol ve uyuşturucu bağımlılığını, bu tür bağımlılıkların depresyona ve kendine ya da şiddet hareketlerine yol açtığını belirtti.

Not: Dr. İnci Dana gazetenin geçmiş olduğu isim. Espri olsun diye yazmadım.

Ayhan Küçük Şahin

Merhaba

Rüyamın orta yerinde tahta bir masa duruyordu üzerinde bir bardak su... Bir cam bardak su... Annem geldi. Elinde hercai modelinde bir patik örüyordu. Suya çocukluğun hapsolmuş. Kurşun askerler koruyacaklar onu. Korkma dedi.

Dedem de geldi. Elinde bir dişli vardı.

Dedemin iki karısı vardı. Ona göre iki avrat... Anneme göre iki ana biri cice (bizim burda cici anne). Bize göre iki abe...

Kaçsak kovalar mıydı bu abe. Oyunlardaki ebeler gibi. Sobeler kaçardık büyük avluda ne kovalar ne de sobelerdi. İşte öyleydi. Sonra biri topal oldu. İki tahta değnek buldular ağır. Diğeri de kör oldu birden diğerine inat. Biriyle körebe oynadık diğeri topaldı oynayamazdı otururdu sade.

Sonra büyük elli küçük adam geldi. Avuçlarına saklandım talaş kokuyordu. Mutlu oldum babamdı. Rüya bitti dedi annem kurşun askerler darbe yapmış, bardaktaki suyu içmiş. Lambada terliklerim de yırtıldıydı zati. Sen büyüdün artık! Baban da çalışmıyor, talaş kokmuyor.

Rüyalarım siyah-beyaz fotoğraf kareleriydi önce. Sonra ezildi, büzüldü büyüdüm. Dandel ördüm. Halaylık yaptım. Dar giymedim. Kırıtmadım. Sadece içimden büyük lanetler okudum çorak ovamıza...!

Rüyaları hakkında yazışmak isteyenlerin mektuplarını bekliyorum. Aynı zamanda kelimeler ve anlamları hakkında da yazışmak istiyorum.

Fatma

Merhaba,

Ben 13 yaşındayım. 1,5 senedir Leman'ı takip ediyorum. Metalciyim.

Çıkarcı, cimri ve acımasız insanlara karşı büyük bir nefret duyuyorum. Okulu sevmiyorum. Metalin beni bu hale getirdiğine, vurdumduymaz ve çılgın yaptığına ve en önemlisi "Battı balık yan gider" hesabı düşündürdüğüne inanmıyorum ve bunu söyleyenlere de çok kızıyorum.

Neymiş, metal zararlıymış. Neymiş, intihara sürüklüyormuş. Hayır. Ben metali intihar etmek veya etrafıma zarar vermek için dinlemiyorum.

Benim tek isteğim, benim gibi metalci ve kafa dengi insanlarla mektup arkadaşı olmaktır.

Lütfen cinsiyet ve yaş ayrımı yapmadan yazın. Unutmayın, Long Live Heavy Metal.

Onur Yılmaz

Karabulut'un yamuğu,

Kellebakanlık yaptığı dönemlerde hacetini Gaf Dağı'na yapmakla ünlenen Yıldırım Karabulut, TBMM'ne koç seçildikten sonra hacetini yine yaptı. Karabulut Muş Valisi Ali Yakan'a gönderdiği ve Nenedolu Ajansı bültenlerine düşen masajında, (Ha masaj, ha mesaj) "Orası Muş'tur, yolu yokuştur, yokuşu hızlı çıkamam, sekte-i kalpten gidemem, onun için şimdiden Malazgirt Zaferinizi kutlarım." demiştir.

Karabulut'un bir ay öncesinden yayınladığı bu masajın devamı şöyledir.

Alparslan Malazgirt'e, yani Anadolu'nun kapısına geldi. Efendice postacı gibi kapıyı iki kere çaldı. Ama Diyojen efendilikten anlamadı. "Lan bu armut da kendini yumurta sanıyor. Geldi kapıya dayandı" dedi. Alparslan'a haber gönderdi. "Heey Alparslan geldin kapıma dayandın. Ölümlerden ölüm beğen. Seni çiğ çiğ mi yiyeyim yoksa, sıcak suda haşlayıp rafadan mı yapayım" dedi. Alparslan cevap verdi. "Bak Remoş, Orta Asya'dan yalın kılıç dalyumurda geldim, kapını çaldım. Sen beni çiğ çiğ yiyemezsin, hele rafadan yemek için kafadan kontak olmalısın. Çekil bre kefera yolumdan" dedi.

Malazgirt Ovası'nda yapılan savaşta, Bizans'lılar yenildi. Türkler Malazgirt zaferinden sonra Anadolu'ya yerleşmişler, daha sonra da pencereden atlayarak Avrupa'ya geçmişlerdir.

Karabulut sonradan yamuk yaptığını anlayınca, basın bürosundan, bu erken masajını toplatmıştır. Ancak Ninedolu Ajansı'nın dünyaya haber vermesini önleyememiştir.

Recep Başyılmaz

Not: Okur Mektuplarınızın yayınlanabilme şansını yükseltmek için 1 daktilo sayfası (çift aralıklı) ya da 1,5 el yazısı sayfasını geçmemesine özen gösteriniz. **LeMan**

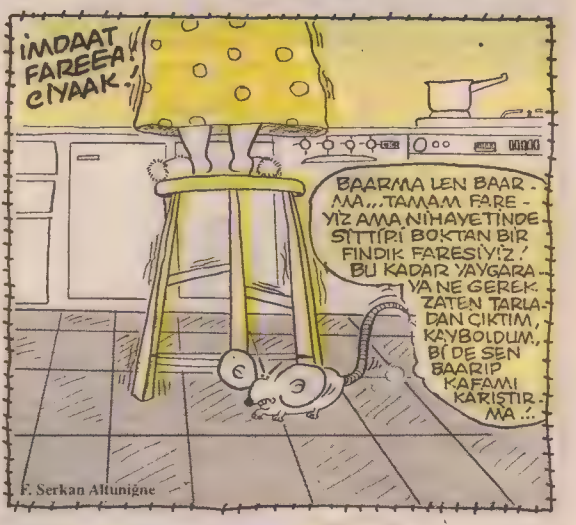

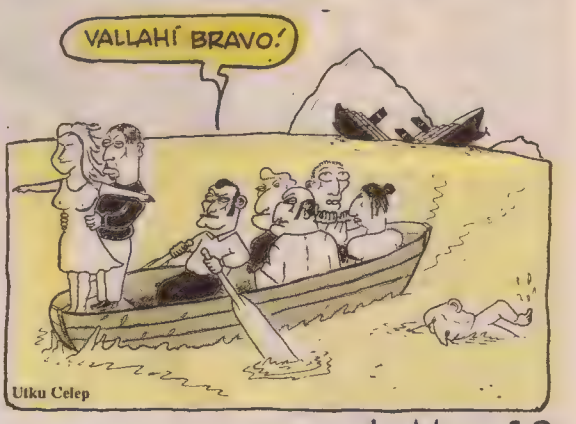

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BÖYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Melin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Söner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gurcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Melin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Muhasebe:** Adnan YAMAN ● Suzan ERBAŞ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 52 67 ● **Abonelik için Tel:** 251 42 44 **Fax:** 245 38 06 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

BİR TAKIM "TUTULMA"LAR

Ata Tamer

• Güneş tutulmasını en iyi devlet tv'sinin naklen yayınında izledik... Tutulma aynen söyle oldu...

• Kiralık katil tutulması...

• Demokrasi tutulması...

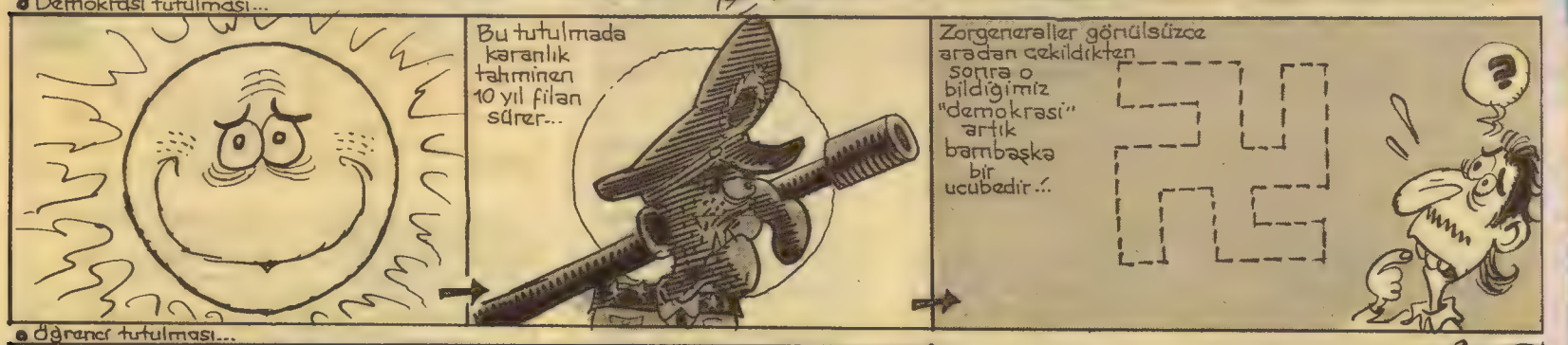

• Öğrenci tutulması...

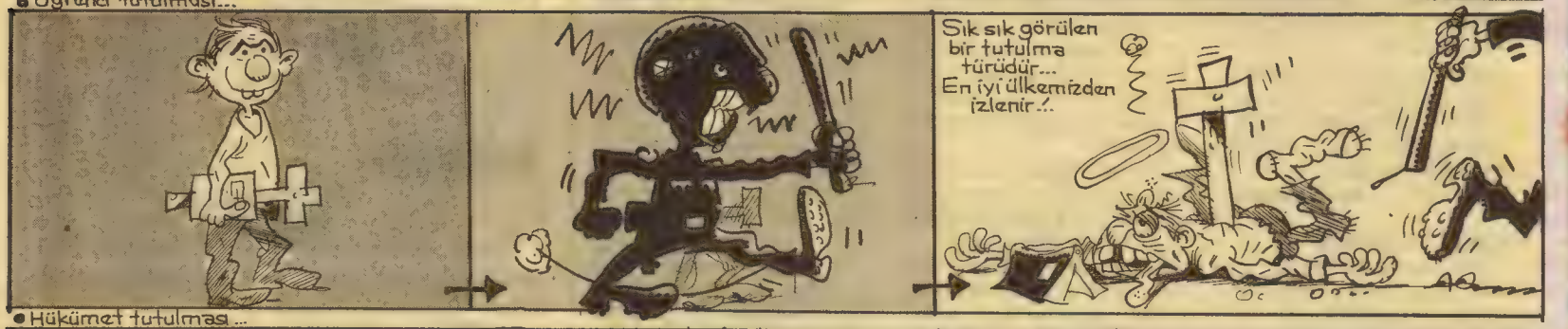

• Hükümet tutulması...

• Medya tutulması...

GÜNEŞ TUTULMASI NASIL İZLENİR?..

Tutulma esnasında gözlerimizi zararlı ışınlardan ve akımlardan korumalıyız... Bunun için özel gözlükler vardır...

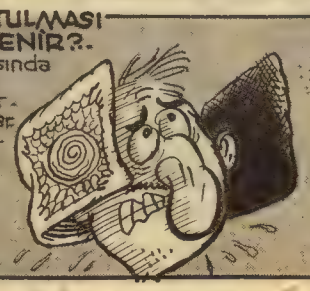

At gözlüğü yerine pekâlâ günlük renkli gazetelerden de kullanılabilir...

Güneş tutulmasına gözlüksüz bakmanın olası sonucu körlüktür...

Akşam Sefası

LeMan

Mouse Pad'lerini Postayla Alabilirsiniz

Hamdi Yüzbaşı

Bezgin Bekir

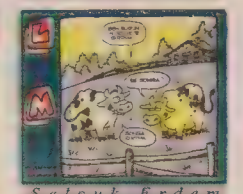
Selçuk Erdem

Lombak

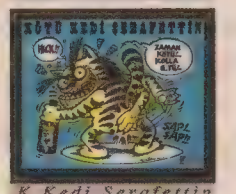

K.Kedi Şerafettin

Konu Salağı

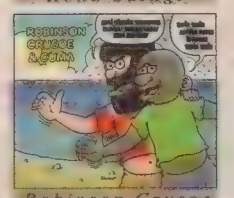

Robinson Crusoe

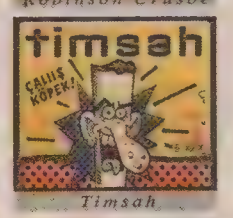

Timsah

Bezgin Bekir :2

Komikaze

Ayrıca D&R ve GİMA Mağazaları'nda da bulabilirsiniz...

21 Ağustos 1999 Cumartesi-Sayı:406- 275.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

DEPREM

Doğanın afeti karşısında söyleyecek sözümüz yok, başımız sağolsun. Yüzbinlerce insanın fare sürüleri gibi enkaz yığınları altında inleyerek ve hiçbir yardım alamadan ölmeleri, sağcı devletimizin, holdingci medyamızın ülkemizi nasıl kalkındırdığını hepimize gösterdi. Depremin ilk iki günü, şehrin göbeğindeki enkaz yığınlarına, Rusya'dan, İsviçre'den, hatta dünyanın en yoksul ülkesi Mısır'dan dahi kurtarma ekipleri geldi. İstanbul ve Ankara'nın tam ortasında bu şehre devletin tek bir dozeri, sivil savunmacısı gelemedi. Herbir siyasinin arkasında otuz tane koruma polisi bulunurken, koca şehirde yüzbinlerce insanı kurtaracak üç tane kurtarıcı bulunmadı. Depremin ilk iki günü insanlar fare sürüleri gibi çaresizlik içinde ölürken, medyada hergün görünen Sabancıları, Rahmi Koçları o gün göremedik, ellerindeki büyük makine parklarını, devasa araçlarını bir saatlik o yola göndermekte tereddüt ettiler! Enkaz yığınlarının başında üç tane canlı yayın makinesi beş tane kameraman bulunurken yine bir tek uzman kurtarıcı yoktu! Yıllardır holdinglere peşkeş çektikleri ülkenin kalkınmasına gaz verirken sağcıları "Avrupa Avrupa duy sesimizi" diye bağırtanları, Avrupa gerçekten duydu ve maalesef meclisten, karayollarından, şehrin büyük işadamlarından, otobüs firmaları, büyük mutfaklara, lokantalara sahip işadamlarından önce, Avrupalılar geldiler. Dağa, taşa, bayıra, mafyacı, hayalici müteahhit ve belediye başkanlarının üçkağıt, dalavarayla kurdukları otelleri, siteleri, kooperatifleri gösterip, şişinerek "kalkınıyoruz", "insan hakları", "sosyal devlet" ne demekmiş diye böbürlenenlerin yüzyıllık kalkınmasının kırk saniyelik depremle yerle bir olduğunu gördük! İnsana, sokağa mimara, mimarlar odasına, aydınlara, sosyal haklara, birgün olsun bakmayan, birgün olsun düşünmeyen holdinglerin, sağcı devletin "kalkınması" işte bu! Necip Türk ırkımız, fare sürüleri gibi göçük altında kaldı. Fare olsaydılar bir delik bulurdular, "insandılar", koca beton blokları üstlerinden kaldıracak güçleri yoktu, partileri yoktu, sosyal kurumları yoktu, devletleri yoktu. Bu sağcı mafyacı, çeteci, üçkağıtçı siyasilerin partileri, holdingleri, medyası yıkılmadan, bu ülkenin dağı, taşı, beton blokları çok daha başımıza yıkılacak! Bir de utanmadan ölen insanları sayıyorlar, sizin için üç kişi, yüz kişi, onbin kişi farkediyor mu? Ülkeyi Bangladeş'e döndürdünüz, bir dalga geliyor, yüzbin insan ölüyor, diyorlar depremin beşinci günündeyiz, kaç kişinin öldüğünü dahi bilemiyoruz! Hiç kuşkunuz olmasın, iki hafta sonra açılacak yardım kampanyalarına yine hergün medyada görünen holdingler, sanatçılar, reklam sponsorlarının eşliğinde büyük bağışlar yaparak, bu halka ne kadar "merhametli" ne kadar şefkatli, "onlar olmasa bu ülke ne yapar" düşüncesini, işte bu medyanın ve çürümüş ahlağın eşliğinde yine inandırırlar!.. Doğanın bu büyük faciaları bile aklımızı başımıza getirmez. Yine medya, holdinglerin, sağcı partilerin liderlerini kaldığımız yerden götümüzü yırta yırta alkışlamaya devam ederiz.

Modern toplumlar, bilimle, düşünceyle, tartışarak, romanla, şiirle, yüzlerce tiyatro oyunuyla, insanoğlunun başına doğanın ve tanrının ve insanlığın facialarını eserlerle tartışır. Facialar olmadan, toplumsal ve insani duyarlılıklar geliştirilip, önlem alırlar. İlkel toplumlar ise düpedüz vahşi ve ilkel hayvanlar gibi, insanlığın ve tabiatin facialarına bodoslama ve savunmasız maruz kalırlar. Nihayetinde "facialar" ders çıkartılmak için binlerce roman, yüzlerce üniversite eğitiminden daha öğreticidir. Onbinlerce insanın ölümüne rağmen yine de toplumsal hayatımıza ve insanlığa dair ders çıkartamıyorsak, bu topraklarda yaşayan toplulukların insan olup-olmama gibi evrensel bir sorunu var demektir. İnsan mıyız, yoksa, öleceğini bile bile tabağındaki zifir ağulu zehre gömülen sinek sürüleri mi? Sinekleştiğimizi en iyi bilen, Kızılay'dı. Bu halkın paralarıyla doldurduğu depolarındaki milyonlarca dolarlık malzemeyi neden kaçırdı, kimden kaçırdı? Tarihimizin en büyük facialarından birinde Kızılay neden yoktu? Bu soru, bu topraklardaki insanların siyasi bir sorusu değil, insan olup, olmadıklarını görmeleri için bu facianın önümüze koyduğu en öğretici derstir.

Güle Güle Can Baba

4 yıldır bize yazarımız olma onurunu veren ülkemiz şiirinin, edebiyatının, entellektüel hayatının en büyük isimlerinden Can Yücel'i, Can Babamızı geçtiğimiz hafta kaybetlik. Bu yıllar boyunca, hatta son günlerinde bile, dergiyi hazırlarkenki mesai arkadaşlığımız bize kattığı büyük bir neşeyle sürdü. Ondaki dev çocuk ruhuna biz de genç arkadaşları olarak birazcık neşe verebildiysek ne mutlu bize... Bu mesai süresi sırasında tanıdığımız en güzel küfreden adam bize hep şelkatle küfür etti. Yine tanıdığımız en zarif, incecik insanlardan biriydi. Çalışma arkadaşlığımız boyunca bunu hep hissettik. Onunla konuşmak kucaklaşmak gibi birşeydi. Bize hep, en kocamanından yalnızca onun gibi adamlardan çıkabilen bir moral verdi . Can Yücel'le Leman'da kesişmek yolumuzu aydınlatıyor. Bize bir yerlerden yandaki hep kullandığımız fotoğrafındaki gibi gülümsüyor. Biliyoruz.. Ondan sonraki büyük yalnızlığında Güler Abla'ya ve ailesine metanet, okurlarına, okurlarımıza başsağlığı diliyoruz. LeMan

Not: Can Yücel'i kaybetlikten sonra LeMan okurlarından binlerce başsağlığı, yüzlerce ona yazılmış şiir, mektup, yazı, metin geldi. Yer darlığımız ve içinde bulunduğumuz olağanüstü durum nedeniyle bunları yayınlayamıyoruz. Dev şairimizin böylesine bir sevgi seli oluşturması bizi yalnızca çok mutlu ediyor.

Yaşadığımız korkunç deprem trajedisi sırasında kandilli rasathanesinden ve müdürü Prof.Dr.Işıkara'dan bazan dış kaynaklarla çelişkili de olsa sürekli açıklama geliyor.

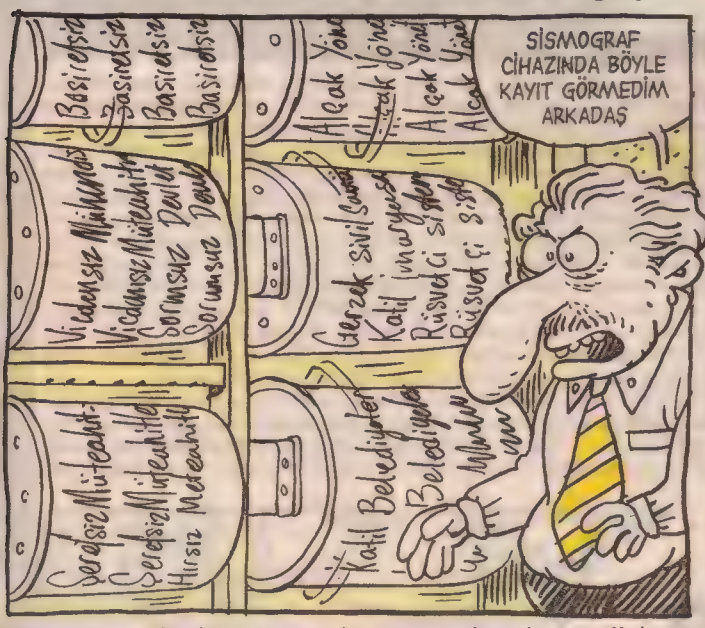

Doç.Dr. Çiğdem Dereboy, Aydın'da polislere verdiği konferansta, vatandaşa esprili olmalarını ve bol bol fıkra anlatmalarını önerdi.

MUCİZELER MUCİZESİ SÜLEYMAN MUCİZESİ

Gölcük'teki kurtarma çalışmaları sırasında kurtarma köpekleri yardımı ile göcük altında bir canlı daha tespit edildi. Avusturyalı kurtarma ekibinin açtığı delikten dünyaya tekrar merhaba diyen **Süper Süleyman**'ı gören medya mensupları gördüklerine inanamadılar. **Varto, Lice, Gediz, Erzincan, Çaldıran, Bingöl, Erzurum, Dinar, Adana** gibi daha birçok depremden kurtulmuş olan **Süper Süleyman** bu sefer de Gölcük'teki bir göçük altından üstelikte hiç bir sıyrık almadan çıktı.

GEZ MAHMUT ÇUK

Mahmut Tibet

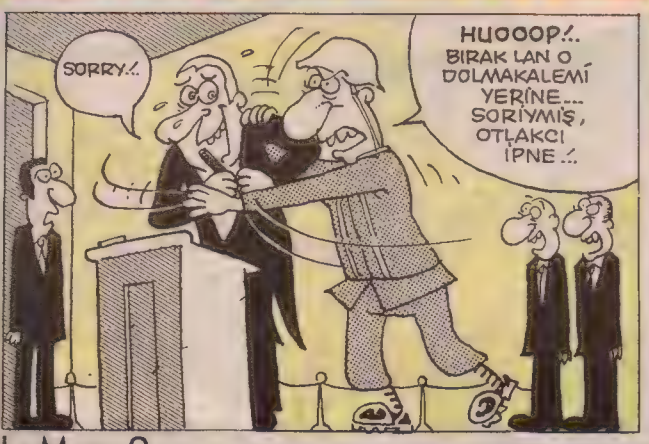

Aksamsefasi

LeMan

Joplanacak halk varsa devlet var.. Hem de çok güçlü bir devlet. Göçük altında mı kaldınız. O zaman devlet yok, bulamazsınız.

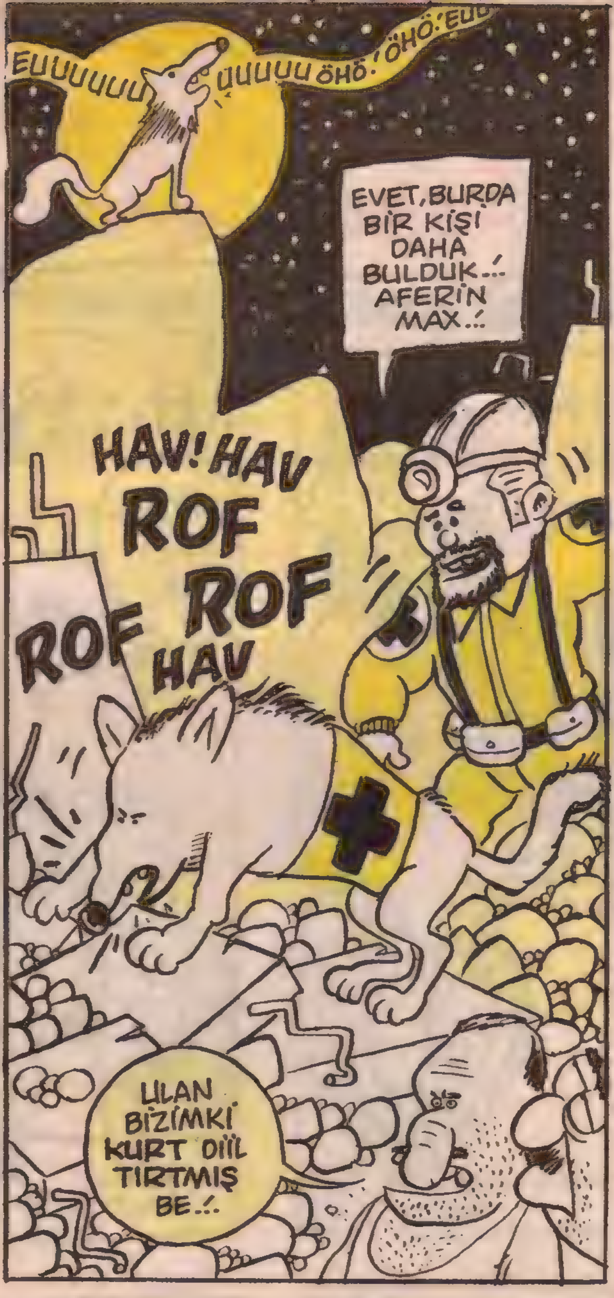

Hammurabi Kanunları, Süleyman Abi Kanunları

Uluslararası Deprem sempozyumunda anlatıldığına göre yüzyılar önce **Mezopotamyalıların** malzemeden çalan ustalara karşı **M.Ö. 18yy.**'da geliştirdikleri yasalar uyarınca müteahhitlere karşı mal sahibini koruyacak hükümler geliştirilmiş olması bizi dumura uğrattı. Memleketimizin baş müteahhiti (alaylı değil okullu) **Süleyman Abi**'nin de kanunları var mı diye araştırdık taraştırdık bulduk ve **Hammurabi Kanunları** ile karşılaştırdık.

İŞTE BUNLAR HAMMURABİ KANUNLARI:

➲Eğer bir usta, bir adam için ev yapar ve işi sağlam olmaz, yaptığı ev yıkılır ve ev sahibi de ölürse o usta öldürülecektir.

➲Ev sahibinin çocuğu ölürse, ustanın çocuğu öldürülecektir.

➲Eğer ev sahibinin kölesi ölürse usta, ev sahibi köleye karşılık bir köle verecektir.

➲Eğer mala ziyan gelmişse usta, zayi olanı yenileyecektir. Ve yaptığı ev sağlam olmadığı ve yıkıldığı için, evi kendi malıyla tamir edecektir.

➲Eğer ustanın yaptığı duvar kayarsa o usta, duvarı kendi gümüşünü harcayarak düzgün hale getirecektir.

İŞTE BUNLAR DA SÜLEYMAN ABİ KANUNLARI:

➲Binanaleyh **bir müteahhit, mega projesini** onaylatmak istiyorsa, en az iki adet **derin devlet** mensubu ile temasta olmalıdır.
➲Binanaleyh bir müteahhit, ilgili belediyenin tayin ettiği bir klüp ya da kuruluşun **komisyonunu** öderse, rahatça iş yapabilir.
➲Binanaleyh bir müteahhit belediye birimleri başta olmak üzere teknik ve özel rüşvetleri ödemez ise, barınamaz, iş yaptırılmaz.
➲Binanaleyh bir **müteahhitin yaptığı binalar** herhangi bir sebeple **çöker** ise ve o kişi aile fotoğrafında bulunan şahıslardan birine yakın ise, ona hiçbir hesap sorulmaz, korunur, kollanır.
➲Binanaleyh bir **müteahhit** bana yakın ise ve bir arazi istiyor ise, veririm; hesap soran olursa **"Verdimse ben verdim"** derim.
➲Binanaleyh bir **müteahhit** betonarme **deprem ölçümü**, binanın **statik hesabı** ve **kat imar yasasına** uygun davranıyorsa, rüşvet vermiyorsa, ihalede namuslu fiyat veriyorsa ve bizi tanımıyorsa o iş hiç olmaz.
➲ Depremde mepremde ölen olursa, Allah rahmet eylesin, n'yapalım.

İsmini yıllardır gazete ilanlarından tanıdığımız ünlü körfez rantçısı *Sulluk Veli Göçer*'in yaptığı ve pazarladığı bütün binalar yerle bir oldu. Binaları göçen *Veli Göçer*, linçten zor kurtulup Yalova'dan kaçtı. Kaçtı da nereye kaçtı? Kendisi gibi binlerce sulluğun saklandığı kriz sotasına.

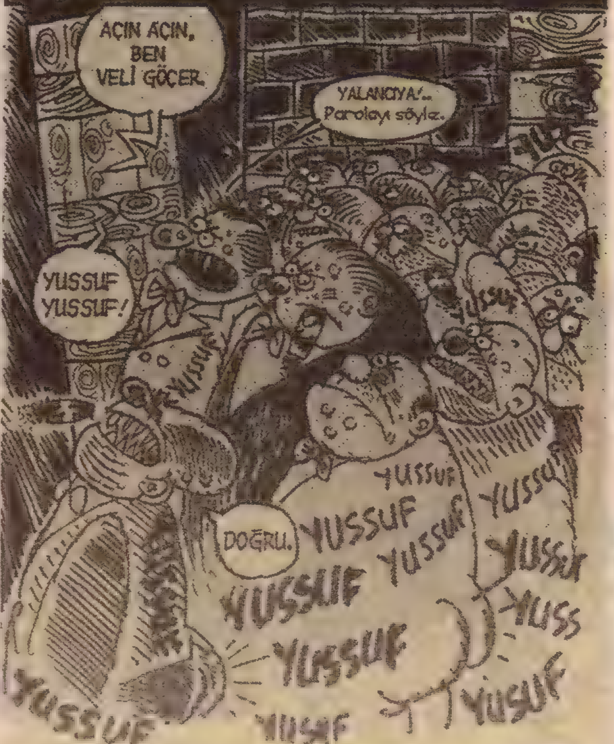

DEVLET BABA
En kazın ta kendisi
BAŞ MÜTEAHHİT SÜLEYMAN ÇAVUŞ
Ülkemizin imar ve tımar tarihinin canlı tanığı
KANLI MÜTEAHHİTLER
Para için anasını satacak insan müsvetteleri
ÖZEL HASTANELER
Fırsat bu fırsat zamlı tarife şerefsizleri
DEPREM HIRSIZLARI
Kanı bozuk, geni bozuk, bozuk oğlu bozuk mahlukatlar
DEPREM TACİRLERİ
Suyu 2.5 milyona satan fırsatçılar yurdum keneleri
SİVİL SAVUNMA
Zikik savunma, dünya burada bizim öküzler nerede
Dayaklık kurum, ölü toprağı serpilmiş zikindirik kurum
TÜRK TELEKOM
Dıt,Dıt,Dıt,Zırt, Dırt,Tırt.. Zart, Zort
TÜRKCEL-TELSİM
Şebek şebekeler
ARAP ÜLKELERİ MÜSLÜMAN HİN KARDEŞLERİMİZ
Musevi, hıristiyan, ortodosk, katolik yardım etti. İslamcılardan tıs yok. Ne Şam'ın şekeri. Ne arabın yardımı?
MEHMET ALİ TINMAZ
(Cunta müteahhitdi, kan Gölcüğü sorumlusu)
BAYINDIRLIK VE İMAR BAKANLIĞI
Yolsuzluk bakanlığı
KARAYOLLARI
Gerçek trafik canavarı
TEDAŞ-BOGAZİÇİ ELEKTRİK KURUMU
Elektrik çapsın sizi

LEMAN NOT: [illegible]

pazar sevişgenleri met-üst

açık büfe

met üst

insan ve inşaat

nicedir iki alan, malzemesinden çalına çırpıla, çarpık çurpuk kentleşiyor.. bu iki alanın biri insan, diğeri de inşaat.. üremiyor, çoğalıyoruz.. üretmiyor, boğazlıyoruz.. her insan yeni bir ev demek, her ev bir parsel orman yangını

onlara seçmen, müşteri, vasıfsız işçi, mürit, ucuz iş emeği, tetikçi, figüran lazım.. niye o cılız, o gürbüz spermlerinizi onların emrine amade ediyorsunuz ki ey insanlar.. siz insan sipermini, canını yolda mı buluyorsunuz

farzedin sizi hiç kimse sevmiyor.. farzedin değil, gerçek öyle.. evet, acı ama gerçek, sizi hiç kimse sevmiyor; yani, devlet olarak.. vatan uğruna ancak ve sadece ölebilirsiniz.. başka da bişey yapamazsınız.. o kadar.. o da adam gibi ölmek değil ha, sürüne sürüne, inleye inleye, pisi pisine ölmek.. siz mazohist misiniz, ey insanlar.. emekli kuyruklarında, sigorta hastane önlerinde sapır sapır, döküle döküle ölürken, onca çocuğu niye, neye güvenerek, hangi mantıkla yapıyorsunuz.. **yoksul demek zikine, ancuğuna mukayyet olamayan mı demek.. niye spermlerinizle rezil rüsva oluyorsunuz şu devlete..** niye fakir ama gururlu bir halk olamıyorsunuz artık, ha, niye

görmüyor musunuz insan eflasyonu var.. ölümün haber değeri bile yok artık, görmüyor musunuz.. bunca çocuğu niye, kime güvenerek yapıyorsunuz

milliyetçi misiniz.. e güzel.. bunca vasıfsız, dengesiz beslenmiş, eğri büğrü, çürük çarık, bakımsız, cahil, donanımsız, çelimsiz, insana nasıl arı ırk diyeceksiniz

dindar mısınız.. e güzel.. tanrı size üreyin dediyse eşşeğin kıçına da su kaçırın demedi ya.. bir can almak nasıl çok günahsa; plansız-programsız, şartlarını hazırlamadan bir canı dünyaya getirmeye sebep olmak da onca günah değil midir a muhteremler

cumhurbaşkanı çocuksuz, başbakanı çocuksuz, ne anlar avrupanın en genç nüfuslu milletinden.. (herkes celladına aşık!)

ne olur on yıl filan üremeyin.. ya da sevişin ama az üreyin

evlat diye, onlara seçmen büyütmeyin.. evlat diye, onlara kurşun asker yetiştirmeyin.. evlat diye, onlara müşteri sağlamayın.. evlat diye, onlara mürit, vasıfsız işçi, ucuz iş emeği.. evlat diye canınızı, canlarınızı bozuk para gibi harcamayın.. evlat diye onlara sermaye doğurmayın.. biraz da az ve öz ama kendinize, kendilerinize yaşayın

bakın işte, deprem haberlerinde sadece ve yalnızca bir sayıdan ibaretsiniz.. sadece ve yalnızca bir rakam.. gerekirse toplanır, gerekirse çıkarılır, gerekirse bölünür, gerekirse çarpılırsınız.. onlar için siz ve çocuklarınız sadece bir rakamsınız işte.. veya bir araç.. ucuz emek gücü, mürit, seçmen, tetikçi, vasıfsız işçi, müşteri, seyirci, figüran, falan filan.. ama nihayetinde bir rakam, bir araç

sadece biz göç etmiyoruz farkındaysanız, değdiğimiz, dokunduğumuz, sevdiğimiz her şey göç ediyor, bizimle beraber.. reaksiyona girdiğimiz her duyguyu, kavramı, elementi, geleneği, teoriyi, pratiği, malzemeyi, felsefeyi işe yaramaz, bir daha reaksiyona giremez hâle getiriyoruz

sözün kısası: az, öz ve kaliteli insanlar üretmedikçe bu hayat bizi yaşatmaz.. ve bu topraklar sanki bir toprak değil de bir rodeo atı, bir rodeo boğası gibi ölümüne sallayıp durur bizi geberene dek

oysa hayat dövüşecek, savaşacak, yenişecek, cebelleşecek ve bir sürü şecek, şacak bir şey değil, sadece keyifle yaşanacak kısa birşey.. ah bir bunu bir anlasak ve hayatın tüm araç-gereçlerini buna göre bir ayarlasak! başımız sağolsun

metust@leman.com.tr

daral&timsah Depremin şokuyla libido düşüklüğü yaşıyorlar. Bir haftalık aradan sonra tekrar sizlerle olacaklar. Sevgiler... Mehmet Çağçağ

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

AAA, LAN NURETTİN, NİYE KADIN GİBİ GİYİNDİN LAN?.. TOP MU OLDUN OĞLUM..!.. EHE EHE!..

GELEYİM Mİ YANINA NURETTİN?.. EHE EHE EHE!

SİTTİRİP GİDER MİSİNİZ ACİLEN!.. KIRMIZI ŞAPKALI KIZ GELMEK ÜZEREDİR..!

Paranoya

ZOZAAA..! MOZAAA..!

HOPPALAA! GECE BOZA SATILDIĞINI BİLİYOZ DA, BU ZOZAYLA, MOZA NEYMİŞ?!

HAYDİ ŞİŞME KADIN ZOZA VAAR. ŞİŞME ERKEK MOZA VAAAR... ZOZAAA... MOZAA!

AHA, İŞTE BİR KERİZ GELİYOR!

ALTIN MÜCEVHERAT VE PARA ESİRGEME KURUMU

YAVRUM, İNSAN HİÇ ANNESİNDEN BABASINDAN UTANIR MI?

GİDİN BURADAN!.. GİDİN LÜTFEN BABA!..

MEE MEE

DAAT DAAT

HAH, İŞTE SERVİSİN GELDİ KINALI!..

lombak@leman.com.tr

Aksamsefasi

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslım

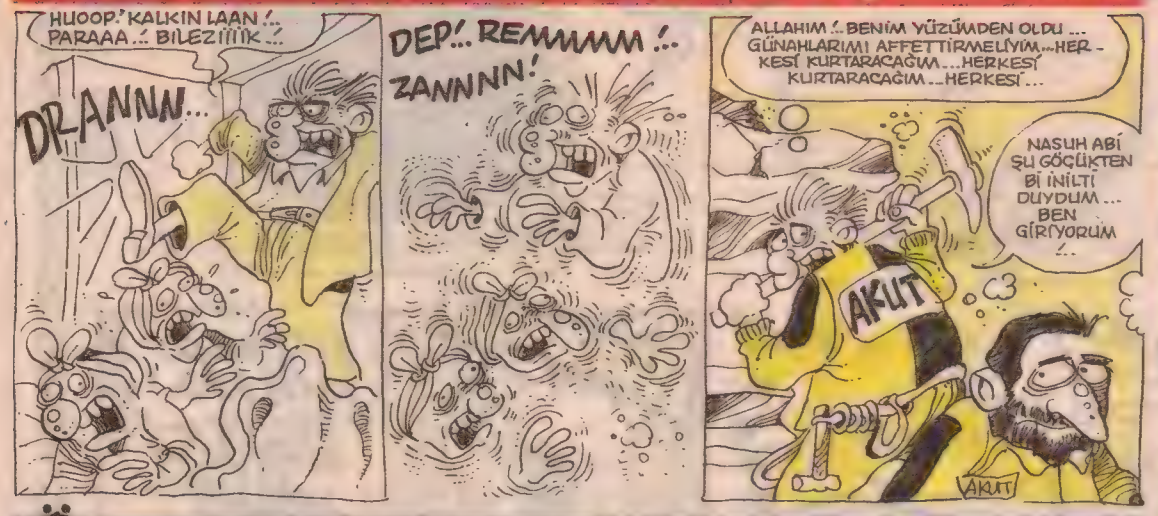

GÖREN ADAM VE ÖLÜ

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

Gönül Adamı

Güneri İçoğlu

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

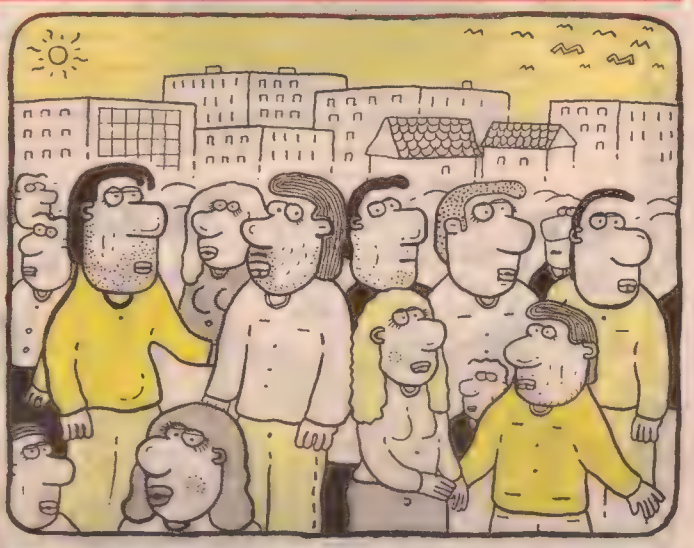

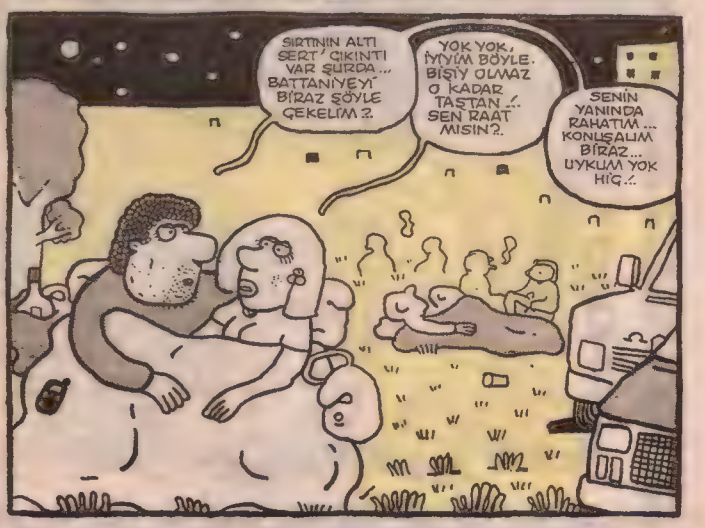

Akşamsefası

TERELALLI

PICTURES

ÇAN BARSLAN

BARUL MARKET MÜŞTERİ MEMNUNİYETİ ÖYKÜLERİ...

1
AYIPTIR SÖYLEMESİ BEN ESKİ MODEL HIRŞŞFFLHHF KULLANIYORUM VE BU YÜZDEN ORTAMA REZİL OLUYORUM...
NORMAL...
BAKIN ŞU RESİMLERE EFENDİM!..
HIRŞŞFFLHHF KULLANAN
HINK KULLANAN
YILLARDIR ARADIĞIM ÜRÜN BU İŞTE... HINK!.. SÜMÜÜMÜ BULAŞTIRMADAN TEK VE KESİN BİR HAREKETLE VE BİR PARÇA HALİNDE... HIIIINK!.. VE TAMAM!..
HINK

2
ŞİMDİ ŞÖYLE, DİYELİM Kİ JENERATÖR KONUSUNDA KONUŞUYORUM... BİR BAKMIŞIM Kİ FUTBOL KONUSUNA GEÇMİŞİM...
DERKEN NİYEDİR BİLİNMEZ TULUM PEYNİRİNİ ANLATIYORUM VE HOOP ORDAN ANTİLOPLARA...
ANLADIM... ŞUNU KABİNDE BİR DENEYİNİZ!..
SADED!.. SADED BU... TEKRAR KONUYA DÖNEBİLİYORUM...

3
ÇOCUĞUMUN YÜZÜ GÜLMÜYOR... ONU EĞLENDİREMİYORUM... HEP ASIK SURATLI VE HUYSUZ!..
AHA! TAM SİZİN İÇİN BİR ŞEY VAR BURADA!..
NEDİR BU?..
ÇOCUĞU BANA VERİN VE BİR GÖZ ATIN DERİM...
AA... NE İYİ... HANİMİŞ VAR BUNUN İÇİNDE... AMAN DA AMAN VAR... BİDİ BİDİ... CEE... BAŞBAAŞ

4
ŞU PROOUUFFT'U DENEYEBİLİR MİYİZ?
TAZE KÖY PROOUUFFT'U (45 kullanımlık.)
GEL, SEVGİLİM!..
PROOUUFFT!
HİH Hİ Hİ!
AHİHİ... ÇOK GÜZEEL!.. BUNDAN ALALIM... ÇOCUKLARIN YEĞENLERİN GÖBEKLERİNE DE YAPARIZ...
PROOUUFFT!

5
BEN Bİ YAZAR ÇİZERİM. FAKAT ÇOK KÜFÜRLÜ YAZIYORUM... HAKKIMDA DEVAMLI DAVA AÇILIYOR!..
ŞURALARDA Bİ YERDE OLACAKTI, DUR...
İŞTEE!
ÇOK İYİ BE! KÖT VAR BUNUN İÇİNDE... DAM VAR... ZİK VAR... VE GALİBA DAMCUK DA VAR... HE HE! DAVADAN KURTULDUK!..

6
CIRT CIRT VAR...
CIRT CIRT
ÇITÇIT VAR!..
ÇIT ÇIT
OFF, PONPON DİİL!..
PON PON
TAMTAM... HAYIR, BENİM ARADIĞIM DE.... HI?..
TAM TAM
İŞTE BUU! ARADIĞIM BUNLAR! İHTİYACIM OLAN ŞEYLEER!..
BUF BUF ŞÖMŞÖM VAR LİBLİB GELECEK

7
N'AAPMAK İSTİYORUM BİLİYOR MUSUN?.. CADDEDE FİNK ATARKEN...
Bİ PUNDUNA GETİRİP...
ONU FAKA BASTIRMAK İSTİYOM...
İŞTE SETİNİZ BURADAAA... FİNK, PUND VE FAK!..
FAK
FİNK
PUND

barslan@ibm.net - barslan@leman.com.tr.

Akşamsefası

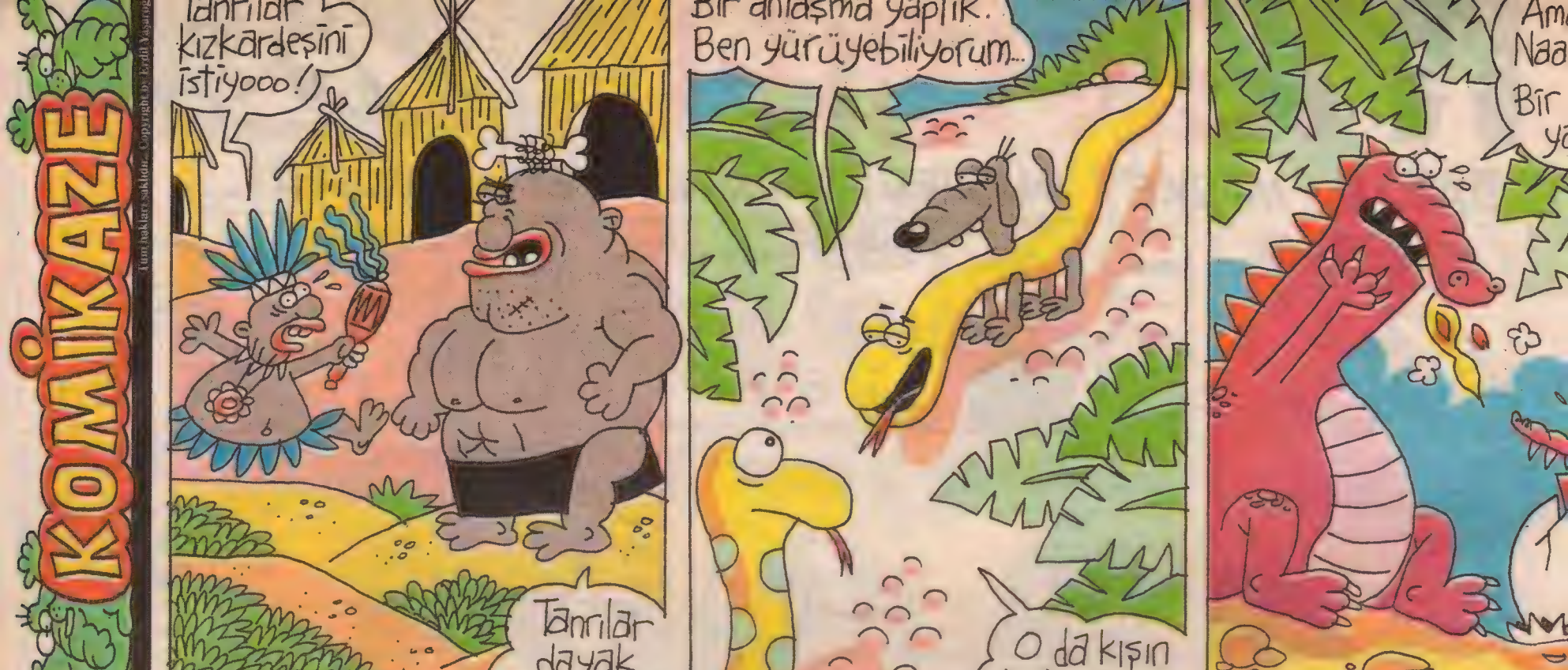

Anadolu Gezisi

nihatg@leman.com.tr

NİHAT GENÇ

Radikal'den Ramize Erer, Leman'dan Tuncay Akgün, iki yaşında konuşmayı yeni çözmeye çalışan çocukları Memet ve tıka-basa doldurulmuş pejo arabalarıyla Ankara'ya gelip bir gece kaldılar, ertesi gün, "hadi sen de gel" Eğin'e (Kemaliye) gidiyoruz. Ellerinde havuç ve ananas resimli havlular, ordövr tabağı desenli kısa şortlu adamları, deli kireçli badanalı pansiyonlar önünde kıçını yağlayan, taşaklarını yoğuran ihtiyarları kebap vaziyetlerde görmemek için, plajlı, denizli yerleri sevmiyorum. Ramize, "dağları" görürüz dedi, kılıç balığı gibi takıldım peşlerine. Tuncay, Eğin'de dedesinden kalma evi tamir ediyor, yolları elli kişiye sormuş, elimizde bakılmaktan parçalanmış ve sapsarı karabasan haritalar, vurduk Kırıkkale'ye. Radyoyu ne zaman açsak "ey yolcu gafletten uyan" diyen sümüklü bir İslam vaazı. "Sen uyan ulan gafletten" deyip, bir daha radyo açmadık. Kırıkkale, kaldırımı olmayan, çirkin, sıkıcı, Anadolu'ya başlangıç için paslı ve sinekli bir kasap bıçağı, moral bozucu. Uçsuz bucaksız ovalarda tuzsuz tereyağ renginde kerpiç evler, köylerin bir yarısı dün akşam bomba düşmüş, deprem olmuş gibi yıkıntı, bir köylü çocuğu yıkıntılar içindeki keçileri kışkışlıyor. Kan davası gibi sıcak tarlalardan buğday henüz kaldırılıyor, dağların her biri cinayet işlemiş insan yüzü gibi. Yozgat'ta her tesisin adı Yimpaş'la başlıyor, Anadolu denen bu yoksul ve güzel evi, temiz ahlağın zevkli ticaretiyle, İstanbul holdinglerine karşı inatla döşemek istiyorlar, zevksiz, barbarca birşeyleri kaçırmanın çirkin, bozuk ve ruhumuza sokulan bir kazık gibi tabelalar, "kalkınma" hevesi.

Yimpaş tabelalarının altında yırtık pılı pırtısıyla baltayla büyütülen on yaşlarında köylü çocukları sırtlarını asfalta dönüp kıs kıs gülüp, uçuruma doğru sigara üflüyorlar. Hiç bitmeyecek cerehat ve küf sarısı ovanın tam ortasından uzayan kara tren yolları, çürümüş vagonlar, terkedilmiş istasyonlar, artık asker taşımıyor, çocuklar askerlere su satmıyor, eski bir şiir gibi istasyonlar kangren bir hastalık, cumhuriyet ülküsüyle çok çalışmış bu inançlı kol, üçkağıtçı siyasetçiler, holdinglerin kurbanı olmuş, burada anlıyorum, kafam niye karışık, dilim neden demiryolları gibi dolaşıyor! Ah Anadolu'nun en az yemek yiyip, bin şükürle en çok çalışan kara trenleri! Yollarına eşlik eden upuzun kavak ağaçlarının herbirinin altına kirli kara kanıyla kesilmiş kanlı organını hatıra diye kesip, emanet bırakmış, vagonlar uzaylı farelere benziyor, son yolculuklarına bir mendil sallayan yok!

Dağınık kına saçlı, konuşmayı unutmuş ihtiyar kocakarıların kurumuş memeleri gibi herkesin kaçtığı köyler, tek bir ışığın yanmadığı yüzlerce kilometre, çaresizlik üreten sığınaklar gibi neşesiz insan yüzleri, Özal, 80'lerin başında döviz girsin diye, tüm damızlıkları satıp dolar topladı, hayali ihracatçılarına; çılgın mezheplerin yakıp kavurduğu köy evlerinde eşşek, tavuk, keçi dudaklarını ıslatacak bir damla su bulunmuyor! Yolculuğumuz boyu tek bir sürü göremiyoruz. Köpek öldüren neşesiz insan yüzleri! Hititler'den kalma küçük, zalim taş tepelere sığınmış köy evleri. Dağ, taş, toz-toprak içinde yoksulluğun kirli çamaşırlarını çitiliyor. Yaban domuzlarının ayakizlerine benzeyen imamhatip hocaları gibi taş tepeler, Kur'an kursları bu dağlar, bin yıldır aynı bıçak ve kurban kokusuyla aynı duayı okuyan kör hafız!

Sivas, sanki hepimize son sözünü söylemiş ve ölmüş! Yüzyılların yıkıcı imanı, salyalanmış köpek burnundaki tüylerin rengiyle tüm şehri yalıyor. Anadolu'nun en muhteşem iki binası şehrin göbeğinde: Çifte Minare, karşı komşusu Gök medrese. Sivaslılar çoluk-çocuk, anne, büyükanne, terliklerini sürükleyip ve hepsi son nefesine kadar çekirdek çitleyerek Gök medresenin içindeki antik dükkanların yanına gidiyorlar. Ne zamandır alaycı bir kahkaha, telaşlı bir yüz görmedik. Her nesne ucuz bir taklit. Çay bahçesinin parlak kırmızı plastik sandalyelerine arabeskçi Hakan Taşıyan, tek başına kırık şarap şişelerini avcuyla buruşturup teypten veryansın kusuyor! Birkaç gün sonra, güneş tutulması için gelmiş Japon turist kafilesinin ardına düşmüş sıkıntıdan kudurmuş yoksul çocuk sürüleri. Bizim güneşimiz Gök Medrese'nin önünde yedi asır önce tutuldu, bu iki bina üzerine bin yıldır mimari yapamadık, iki simitçi çocuk, "simit alır mısın?" dedi, "sağol almayacağız" dedik, "o zaman sigara" dediler. Sigara verdik, sırtlarını çifte minarenin kapısına dayayıp beleş sigaraları törenle tüttürdüler!

Sabah yola dingin çıkalım, Sivas Büyük Otel'de yer ayırıyoruz, gece yarısına kadar otel lokantasında pespaye, kıç deliği bızık sesiyle şarkılar söyleyen bir kadın, program kapanmaya doğru elinde tesbih, güya kabadayı dörtbeş delikanlı girdi otele, uzun zamandır kümes basamamış çakal gibi çelimsiz vücudları, ancak manda kafası kadar iri, damarlı geniş alınlarıyla kafa tokuşturuyorlar personele, program bitiyor, dediler, gençler "halli-halli" bakınarak, hani paramız da var gibisinden, kadın kalçası gibi omuz sallayarak ve dikelmiş organlarını fermuar üstünden hart hart kaşıyarak oteli terkederken, sessizleşen otelin asansör kapısı açıldı, içinden asansörü dolduracak kadar iri temizlikçi kadın elinde kova ve süpürgeyle terliklerini sürüyerek çıkıverdi! Artık terliklerini sürüyerek yürüyen birini görürsem seri cinayetlerime başlayacağım, kafayı yiyeceğim.

Sivas'a girmeden dağ başında Sorgun yakınlarında canlı alabalık lokantasına girdik, dolapta ne varsa güneş ve sinekler canını çıkartmış, mayıştırmış, şimdi kirli bir çeket ve sakatat da asılan duvara çakılıp bükülmüş iri çivinin çığlığı allak bullak etti beni, büyük salata, balık ve ayran istedik, onaltı yaşlarında utangaç, çalışkan bir köy çocuğu, saygı ve mahçuplukla meşe kömürünün lezzetine bizi hayran bıraktı. Mutfakta içinde florasan lambası olan elektrik ızgarası sinekleri çekiyor çat sesiyle çarparak yavaş yavaş külleştirerek öldürüyor, hayata bir iki vız vız etme şansı bulamadan ölen milyonlarca sinek, böyle feci bir ölüm görmedim. Madımak bin yıl geçse unutulmayacak!

Divriği yolunun uçsuz bucaksız taş tepelerine bulutlar ağır demir sandalyeler gibi oturmuş, kerpiçten, kırma taştan ağılların bin yıldır tek bir taşı düşmemiş, her yaylada birkaç arıcı mutlaka var. Arıcılar da sohbet. PKK'dan çok, Amerikalı bilimadamlarına dair. "Bundan yirmi yıl önce yiğenim, Amerika'dan bilimadamı geldi, yanına bir çoban verdik, dağlarda yatıyor, yanında bir ispirto ocağı hep kaynıyor, hergün ocağa bir başka ot koparıp atıyor, bizim çoban otları topluyor. Günler böyle gidiyor, birgün ocağa bir ot attı, buldum buldum diye dağlara kaçtı, neyi buldu, ot, kaynayan suyu durdurmuş, (Çoban'a söyleniyor) e benim hayvan oğlum, penisilini buldu işte, ateşi durdurdu, e benim hayvan oğlum baksana, hangi otu atmış..." Yani çoban otu görseymiş, penisilini onlardan evvel biz bulup zengin olacaktık.

Yine bir başka Amerikalı bilimadamı, dağlarda yatıp uyur, dağda nereye sıçacak, yer yok, götünü nereye silecek bez yok, koparıp bir tutam ot, sildi götünü meğer basuru varmış iyileşti, (yine çobana söyleniyor) e benim hayvan oğlum baksana hangi ota siliyor götünü... Basur ilacını da bu talihsizlik yüzünden Amerikalılar'a kaptırıyoruz.

Ünlü palavracı Tello pehlivanın nefis yalan hikayesi geliyor aklıma, Amerikalılar Atatürk'ün beynini istemiş, ne edek demişler, onlara Atatürk'ün değil, bir kabzımal'ın beynini çıkartıp göndermişiz, o gün bu gün Amerikalılar sebze-meyve işinden çok iyi anlarlar, diyor Tello pehlivan...

Tek-tük güçsüz insanların birkaç keçinin bokunu çiğnediği ağılların önünde çömelip günboyu donmuş bakışlarla baktığı kadiri mutlak dağlar! Nüktesi ve neşesi olan insanlar burada ancak turist olur. Tabiatın en yaman şahane film yıldızı dağlar. Coşkun dereler onları görünce dili damağı tutuluyor, kupkuru kesilip, açlıktan balta sapına sarılan yılanlar gibi kucağına sarılmak istiyor. Çiçeklerini ya dikenlerin içine sokmuş, ya uçurumların dibine koymuş, tek bir çiçeğini koklatmıyor! Dünya döndükçe süren bir sarhoşluk dağlar, karşı konulmaz eteklerinde yaşayan evler, köyler, kuzular, camiler, hepsi dilenci, herkes ondan birşey istiyor, bu toprakların insanı zekasını, kahramanlığını, sanatını, onun soylu tepelerine taşıyamıyor, gururlu, efendi, emredici ve uzaktan hepimizi yönetiyor. Gökyüzünün uçsuz bucaksız sonsuzluğuyla donmuş eşek boklarını aynı yalçın tepelerinde uyutuyor, düz ovalara yüz vermiyor, sırtüstü sürünen derelerle dalgasını geçiyor, tabiatın şen kahkahası, hiçbir çağlayanın sesi, soğuk gururunu yumuşatıp, bir öpücük olsun alamıyor ondan!

Ah Anadolu'nun dövme demir göğüslü insafsız şövalyeleri, burada, hayatta hiçkimseye teşekkür etmeden ebediyyen kalmak istiyorum, geride bıraktığım şehir, tanrı soluğu gibi bir sevgili vermedi bana, tüm hayatım yanılsama. Mutlak gerçek, işte aklımı başımdan alan, her duruşu aç karnına çubuk şarabı gibi, sana helâl olsun Tanrım, geri dönüşü olmayan ahlak işte bu! Nasıl yaratıldıysa ilk gününden beri işte o, deli gibi coşkusu, koşusu olmayan kimsenin sırtını sıvazlamayan vahşi sevgilim! Gerekirse bir fırtınayla silip süpürür telafi eder tüm günahlarınızı, yalanlarınızı, tüm sıkıntılarınızın, sevgililerinizin nafile olduğunu öğretir, gerekirse, derelerin kafasına indirir kayalarını, "kes artık ulan şu sırıltı sesini, zırlama", uçarcasına geçen bir galaksi taşına, sabaha doğru ovada ölmüş ihtiyar için minareden yükselen sela sesine bir taşını dökmeden, yine de tarihin en muhteşem sancakları gibi kaşlarını havaya dikerek, fırtmalarıyla patlayarak, boğulurcasına bulutları yararak geçer, amcıklaşmış ovalara, hayatlarımıza, donmuş, buzul tükürüklerini savurur!

Göçebe şaman ırkım meydan okuyamadı dağlara, ihanet etti, kız görünüşlü, nazlı, uslu akan derelere, yemyeşil vadilere tecavüz etmek kolayına geldi, uzun bacaklı selvileri, kavakları pek sevdi, dağların yalnız ürkek kekliklerinin cılız kemiklerini sıyırıp, çıtırdayarak yedi, kanlı, dehşetli bir korkuyla dağları siper olarak kullandı, siperde soluk ışıklar içinde gizlenenler, sofu hocaların kurbanı olur, dağ-bayır türbe, dağların başdöndürücü günbatımından kaçıp, şaman ırkım sandukalara tapınmış!

Heryanım şiddetli bir sarpkaya iltihabı gibi. Divriği göründü! Kovboy kasabası gibi rüzgarın önüne katacağı bir tutam ot yok, Lee Van Cleef bir yerden çıkacak. Ağızları kemikten kilit uyuşmuş ihtiyarlar, eski tahtadan kafes dükkanların gölgeli tentelerine sığınmışlar, Meksika köylüleri gibi, uyuyorlar mı, zamanın bomboş deliklerinde uyuz fareler gibi sıkışıp kalmış, açlıktan, kahırdan ölüyorlar mı? 12 Eylül öncesi otuz binin üstündeki nüfus 5-6 bine inmiş. Tüm dükkanların vitrinlerinde sıra sıra viskiler, cinse cins şaraplar, tuzsuz, renksiz bir çöl yavanlığı, dağların yüksek kayalıkları önünde çakıllaştırıp kum kum döken, insanoğlunun en büyük tanrısı güneş tüm zamanların zalim imparatoru. Su, su diye dükkanlara saldırıyoruz, zayıf, mecalsiz, bağırsak içinde oda gibi lokantalar, bir bayır üzerinde dört-beş dükkan, çevirmişler bakkal olmuş, on ya dan mı, hapisten mi yeni çıkmı yelekli, ütülü ve mercimek çorba yemyeşil gözlü köylü delikanlısın ye soruyor, gümüş künyeli, uçu ce taranmış ve kremlenmiş kavr kaset kapağına fotoğraf çektiriyo

Türk tarihinin en sade eseri çilerinin Anadolu'nun en eşsiz, u lı, Selimiye'nin, Süleymaniye'ni delen minareleriyle yücelerle ya geçemedi. Kavurucu güneş, bey bin yıllık taş serinliğini bırakamı serinliği ayakta tutup taşlara göm pısındaki çift başlı Selçuklu kart ki, ben de, Osmanlı'ya, Cumhur tarihine meydan okuyan bu goti da! Tavşan, tilki kurnazlığıyla siy şenliklerinde getsinler, Ulu Can heybeti niçin bir santim aşamad dolu dediğimiz bin yıllık kültür, te Ben de sana kurban olmak için nihayet çalacağım bir kapı çıktı yadan, mermerden süslü, geçm rakdığım şehirde, piç kurusu se rusu holdingler kertenkele kuyru

Zaten camii içinde sağcı in kallara emanet edilmiş tarihimiz yakma istasyonunda öldürmeliyi nı kazma darbeleriyle parçalayıp darbesini burnunun tam ortasına içinde duvardan duvara çarpan rum, şeytanlar ve kruvaze takım raklarda oy toplayan bu makas ye soruyor, gümüş künyeli, uçu mersedesin arka camından ense rum, kendi toprağımızdan bizi ko duka parçalarını mafyatik hesap lar atalarımızın soylu imanına ve meden, bunu yapmalıyım. Saçla kal sağcıların hiçbir sürprizi yok, nı cehalet aynı kertenkele gözler lı'yı ve şimdi de Cumhuriyet'i yık ğım suyuyla doldurulmuş beyin!

Divriği'den Arapgir'e, ordan K kestirme yol, dükkanlara son dan, gider ağbi, diyorlar, gider a siz bir ay hızarla keserim, hayat na girdiğimizin, dağlar, yollar, ha ğimizi henüz bilmiyoruz, dağın e lıyor, kara kara düşünüyoruz, ha yoruz. İzler ikisinde de aynı yoğu ayrılan yol sayısı yol uzadıkça, mizi karıştırıyoruz, karayolları de sıradağların birinden inip diğeri yağmur sularının sürüklediği iri buğu gibi biçimsiz soyulmuş da metrede arabayı durdurup yolu

Akşamefası

erdil yaşaroğlu

üçük paslı çöptenekesini yan
da civa gibi bir çocuk, dağ-
dır inanır gibi süslü ve siyah
ta içine kımıldamadan bakan
bi başka isteğin var mı?" di-
gömlekli, ince ince düzgün-
yah yüzüyle köylü delikanlısı,
bir pozla, "bir döner sade...!"
i Ulu Camii! Tüm sanat tarih-
az dediği Ulu Camii! Osman-
deri örten kubbeleri, bulutları
çıkmış, boşuna, Selçuklu'yu
i lapalaştırıyor, Ulu Camii'nin
, hangi mimardır, bin yıllık bu
Kaleye bakan o muhteşem ka-
ion defa dokunurken anladım
, şaman ırkımın tüm uygarlık
enin içinde doğdum, buralar-
apanlar, Osmanlı'nın 700. yıl
avlusunda, bu zarif estetik
ni düşünsünler! Bugün, Ana-
yapıdır, işte Divriği Ulu Camii!
m, sendeki hayatı istiyorum,
e! Ne olur beni de al, şu ka-
islemelerinin içine! Yoksa, bi-
ri piç kurusu medya, piç ku-
bi oynatıyor bizi!...
ardımcısı da bizi kovdu, ça-
büyük eseri! Bu adamı çöp
da, bize küfreden dudakları-
a yaptıktan sonra, son kazma
rmeliyim, yarasalar gibi camii
nazlıklarını artık kaldıramıyo-
siyah mersedeslerle bu top-
tı tilki milliyetçileri, kazmayı,
üne vurarak kurtulmak istiyo-
r. Camii içinde çürümüş san-
a parça parça eden bu çakal-
tiğine işkence ede ede öldür-
sıkıntıyla geriye atıyorum, ça-
iye'nin dağında bayırında ay-
bu surat, Selçuklu ve Osman-
rçalayan, bozuk çürümüş, la-

iye'ye geçeceğiz, haritada bir
uz, bu araba gider mi bu yol-
iyen o adamı bulsam, kesinti-
n en tehlikeli ölüm-kalım yolu-
r hakkında hiçbir şey bilmedi-
de yol tam ortadan ikiye ayrı-
i yol, tekerlek izi fazla olan di-
a, tabelasız ikiye tam ortadan
onbeşe çıkıyor, nereye gittiğiz
atıryolları, birbirini takip eden
rmanıyoruz, yolun tam ortası
parçalanıyla dolu, patates kı-
n en tepelerine çıkıyor, her on
nizliyoruz, binbir ince ayarla,

cambazlıkla geçiyoruz, yürüsek daha hızlı gidiyoruz, benzin tahminimizden önce bitiyor, hava tahminimizden çok önce kararıyor, geriye dönüş ihtimalimiz kalmıyor, yetmiş-seksen kilometre tek bir tabela, insan göremiyoruz, nihayet hoplaya-zıplaya bir köy minibüsü görüyoruz, sevinçten minibüsü yalayacağız, dağlar-taşlar korkudan zonkluyoruz, şoför, pejo arabamıza ve arabadaki minik Memet'e baktı, "ağbi siz delisiniz, ne işiniz var", "nasıl gideriz" dedik, "gidemezsiniz" ve masal tarifler başladı, "böle gidicen köyün içinden geçecen, direk karşıya geçecen.. Otuz kilometre yine kimse yok, ata binmiş yaşlı bir ihtiyar kesti önümüzü, "oğlum siz delisez!", "nasıl gidicez dede!", dede kırbacıyla bir de bizim aptallığımızı kırbaçlıyor, "gidemezsiniz, siz delirmişseniz"... Masal tarif yine başladı, böyle gidecen, önüne bir değirmen çıkacak. Vurduk yola, yolu kapatan kayalar asılmıyor, virajlar dönülmüyor, uçurumların çizgisi tam tekerleği doldurmuyor, zaten bu yolda bir sürü PKK ve özel tim hikayesi dinlemiştik, dağın başında onaltı yaşında bir çocuk, Beyoğlu'nda gezer gibi, önümüze çıktı, biraz hınzırca gülüp, biraz da bizi süzüp, yol gösterdi, tahminim bize acıdılar, ya da şimdi sırası değil deyip, bıraktılar, tarih, zaman dışı bir manzara, değirmeni bir bulsam kurban keseceğim sağ kolumu, değirmenini bulduk kimsele yok, bir küçük çocuk, değirmenin çatı arasında tahtalarla oynuyor, indi geldi, "dümdüz gidicen, karşına dağ çıkacan, tepede evler görecen...", kimseye teşekkür edecek halimiz yok, bir tabela, bir asfalt parçası görsem, kanımı asfalta dökeceğim, ne güneş, ne ova, dünyanın en büyük nimeti yol, yedi başlı canavar, dağları bekleyen bir bulut vardı o da çekip gitti, içimizdeki küçük korkuların kof kabuklarını uçurumlardan aşağı atıyoruz, camlarımız açık, arabadan büyük iki kangal köpek saldırdı, köpeklerin azı dişleri camlara çarpıyor, köpeklerin korkusu uçurumları yendi, önce haşlama, kızarma, sonra kavurmaya, sonra da her birimizin suratı vahşi bir akbabaya dönüştü, yüzyirmi kilometrelik yolu altı saattir gidiyoruz, incin yok, nihayet bir dağın tepesinde, iki Kürt delikanlısı bir mezrada karşıladı bizi, "nasıl gideceğiz", dedik, şu dağı dönün, yol asfalta dönecek dedi, sevinçten maymuna döndüm, Tuncay'a, şunlara hediye birşey verelim, torpido gözünden camel sigaralarını çıkardım, Tuncay, "utanırım veremem" dedi, ben, arabanın üstünden, kafesindeki maymuna atar gibi bir paket sigara attım, yaptığım hareketten utandım, bir günlük sıkıntı insanlık ayarımızı bozdu, vahşileşmiştik, oysa şehirden dün gelmiştik, onlar, hep burda, hergün başlarına bombalar düşüyor, buna rağmen, nazik, saygılı ve "masalsı" insanlıklarını gizlemiyorlar... Asfaltı gördük, biz birazdan tüyeceğiz... Ama bu insanların uçsuz bucaksız dağ başlarındaki bin yıllık yalnızlığı, bu dağlarda söylenen türküleri içime gömdü... Yavri yavri gelen giden mi var, seni kimden sorayım!...

Ne gelen var, ne giden, kimi kimden soracağız? Asfalta vurduğumuzda bir yaşlı adam çıktı önümüze, yine masaldaki gibi şaşkınlıkla bir bize bir geldiğimiz yola baktı: "Siz deliseniz?" dedi, artık şiveyi öğrenmiş, tüm korkularımızı uçurumlardan fırlatmıştık, "biz deliyek dayı" deyip, asfaltın neşesiyle, ruhumuzda kopmakta olan parçaları, dağbaşında öğrendiğimiz türkülerin uzun havasıyla toparlamaya başladık...

Döndüğümüz gün deprem oldu, enkaz altında ve şehrin göbeğindeki insanlara oniki saat kimse ulaşamıyor, geldiğimiz dağ başlarından beter! Herbir siyasinin arkasında otuz tane koruma var, koca şehirde otuz tane kurtarma uzmanı, sivil savunmacı yok. Amerikan sapığı gibi bu adamların götüne fare sokmadan, bu vahşi manyak sağcılara, bu ülkenin dağında-taşında-şehrindeki amansız çaresizliği anlatmanın imkanı yok... (Önümüzdeki haftalarda cennet köşemiz Kemaliye)

Gider İçerdi Can Baba... Kendisine Acımadan Ama

Can Baba hatırlar mısın, bir akşam arkadaşlarla **Kuzguncuk**'taki evinize gelmiştik... Evde senden başka kimse yoktu. Yapayalnızdın. Sevgilisi terketmiş liseli bir öğrenci gibi çaresizdin. Bütün ışıkları, televizyonu, radyoyu açsan da evde garip ve hüzünlü bir sessizlik vardı. Oysa insanların bir tutam neşe, öfke, coşku, yaşam sevinci koparmak için uğradığı sevinçli ve kutsal bir bahçeydi eviniz...

Güler evi terketti dedin, neredeyse ağlamaklı...

Önce inanmadık. Çünkü eşin **Güler Abla** bildiğimiz kadarıyla sana aşıktı ve seni hiç terketmeyecek gibi görünüyordu. Hatta bir keresinde ona; **Güler abla, Can Baba'yı biraz yaşlanmış gibi gördüm** deyince, bana şöyle bir küçümseyerek bakmış, **saçmalama, gittikçe yakışıklı oluyor, baksana,** demişti...

Aşk buydu demek, sevdiğin insanın her geçen gün daha da güzelleştiğini, daha da yakışıklı olduğunu hissetmekti... Bunu sizin aşkınızdan öğrenmiştim...

Peki **Can Baba,** sen dememiş miydin bir keresinde, **Güler benden önce ölürse ibne olurum** diye... Çok gülmüştük bu sözüne, **yoo gülmeyin çocuklar** demiştin o bilge ve davudi sesinle, **dünyanın binbir türlü hali vardır, belli olmaz. Aragon sevgilisi Elsa öldükten sonra ibne olmadı mı?.. Korkuyorum, ya Güler benden önce ölürse.**

Sen de aşıktın **Güler Abla**'ya, hem de sımsıkı, tepeden tırnağa... Ama senin yüreğinle oynadığın ıstıraplı bir oyun vardı. Sen aşkını kaybedip kaybedip bulurdun. İşte bu sırada şiir çıkardı... Ama bu defa başkaydı. Sen kaybetmemiştin. Ve o gitmişti. **Çok içiyorsun, sağlığına dikkat etmiyorsun,** diye seni defalarca uyarmış, sonunda artık dayanamamış, herşey tahammül sınırlarını aşmış ve o gitmişti...

Ama senin **Güler Abla**'dan sonra bir aşkın da vardı. Ana sütü gibi helal, ana sütü gib hak, alkolün vardı senin..

Yalnızlığındı o senin, sidikli kontesindi. Hayatın ve ölümündü...

Biz daha içeri girmeden, **çocuklar** dedin, **biriniz içki alıp gelsin... Ne bulursa, dilim damağım kurudu...**

Böyle ayak işleri nedense hep bana kalırdı, ama olsun. Gecenin karanlığında bir koşu bakkala gidip verdiğin torbayı içkiyle doldurmuştum. Seninle suç ortağı olmanın keyfi bambaşkaydı. Hem sen hiç ölmeyecek gibiydin. Biz de seninle arkadaştık ya, şımartıyorduk kendimizi...

Fakat bir sorun vardı. Hem de önemli bir sorun. **Güler Abla** eve her an baskın yapabilirdi. Peki o halde içkiler nereye saklanacaktı? Her kafadan birşey atılıyordu ortaya. Yok masanın altına, yok dolaplara, yok kütüphanenin arkasına...

Hiçbiri aklına yatmıyordu. Sen ki ne baskınlar yemiş, zulanda neler saklamıştın. Durdun, biraz düşündün. Gözün salonun ortasındaki kömür sobasına takıldı sonra. **En iyi yer sobanın içi** dedin. İçkileri senin büyüklüğünü bir kez daha kabul ederek, birer birer sobaya doldurduk...

Ve o gece için yolculuğumuz başladı...

Ama sen yine tecrübeli bir uzun yol kaptanı olarak bize gereken uyarıları yapıyordun. **Çocuklar, Güler her an gelebilir ve nereden geleceğini ben bile bilemem. Bardaklarınıza ona göre sahip çıkın. Mesuliyet kabul etmem...**

O gece hiç unutmuyorum. Kokudan bahsetmiştin. Kokulu şiirleri çok sevdiğinden. **Şiir,** demiştin **kokmalı, nane, karpuz, şarap, anason, kan, soğan, fesleğen, kekik kokmalı...** Bunları anlatırken gözlerinden sonsuz bir yaşama şehveti geçmişti... Deliler gibi aşıktın doğaya... Tapardın çiçeklere, kuşlara, börtü böceğe... İşte bu yüzden kavgacıydın. İşte, bu yüzden öfkeli... Böylesi güzel bir dünyayı bize insan gibi yaşatmıyorlar diye...

Bu yanını hep kıskandım senin **Can Baba**. İçinde bir yer hep kanasa da, sen hiç kendine acımazdın. İçin kanardı bilirdim, için kanamasaydı bu kadar içmezdin. İnsanların neden içtiklerini azbuçuk bilirim, seninkisi farklıydı. **Seviyorum içmeyi** diyordun, ama değil. Sen **başka bir şey** istiyordun, hemen istiyordun, herkes için istiyordun, ama olmuyordu, hayat çok güzeldi ve çok kısaydı oysa ve olmuyordu ve sen işte bundan içiyordun...

En çok neye öfkelendim, neye kahroldum Baba biliyor musun. Arkandan yazı yazanlar,senin bu yanından neredeyse hiç sözetmemişlerdi... Yok hiciv ustası, yok şöyle küfreder, yok Türkçeyi şöyle iyi kullanır.. Peki sen onca yıl kime küfrettin **Can Baba**. Türkçeyi yüreğinin ve aklının tornasından geçirip hangi aşağılık insanların yüzüne çarptın... Bu yoktu işte. Seni sadece iyi kalpli, ilginç ve sempatik bir derviş gibi sunmaktı dertleri... Oysa sen ençok bu sistemden nefret ederdin **Can Baba**. Bu kokuşmuşluktan, bu sömürüden, bu yalan düzeninden..

Bir gece, **Kuzguncuk**'taki evinizin arkasındaki ormanlığa, **en büyük komünist beniimm!**, diye bağıran sen değil miydin... Duyan olmazdı seni. Sen de oturur içerdin. Kendine acımazdın ama.

Karşına, **ay Can bey, çok ilginç bir insansınız,** diyen tatlısu sosyalistleri çıktığında, hiç çaktırmadan onları da tiye alırdın ama, için kaçardı. **Neden insanlar bu kadar sahtekar, neden bu kadar enayiler,** diyerek gider, içerdin. Kendine acımadan ama.

Sen ilginç olmak, dikkat çekmek için yapmıyordun ki bütün bunları. Senin derdin dünyayı değiştirmekti. Bir keresinde bir basın toplantısından dönüyorduk. Arabada bana polisten dayak yiyen travestilerden bahsetmiştin. **Cezmi, bir kamera bulalım, bunların yaşadıklarını kaydedelim, elimizde inanılmaz bir arşiv olur,** demiştin. Amacın kim olursa olsun, zulüm altında olanlarına çektiklerini paylaşmak belgelemek, başka insanlara göstermek, zulmü kanıtlamaktı...

Üzerlerindeki baskıyı protesto etmek için **Taksim**'de bir evde açlık grevi yapan travestileri ziyaret etmen ve onlarla birlikte onuncu yıl marşını söylemen hep bunun içindi... Ama kimse duymamıştı. Sen de gidip evine içmiştin. Kendine acımadan ama...

Sosyalist olup da, senin gibi farklı yaşayan, özgün düşünenleri yargılamaya ve küçümsemeye hazır, neredeyse bunun için yaşayan beton kafalılar bile sana birşey diyemezlerdi. Garip bir saygınlığın vardı. Öyle deli bir öfke taşıyordun ki, onun ardındaki kanayan, kırılgan çocuğu görememişlerdi...

İyi ki göremediler. Bunca şey yetmiyormuş gibi, bir de buna üzülürdün. Gider içerdin. Kendine acımadan ama...

Saygınlık, dedim de aklıma geldi. **Kuzguncuk**'a gelmiştim birgün. Vapur iskelesini süpüren adamla seni konuşmuştuk. Hasta olduğunu söylemişti bana. Gözlerine baktım. Gerçekten üzgündü. Sana birşey olursa hayatın eskisi gibi olmayacağını hissediyordu sanki. Gökyüzüne, sonra denize baktı. **İyileşir değil mi,** diye sordu bana. **İyileşir,** dedim **iyileşir... Merak etme Can Baba'ya bir şey olmaz...**

Neyse, nerede kalmıştım. İşte size geldiğimiz o gece sen bizi arada bir, tecrübeli uzun yol kaptanı olarak uyarırken, nasıl olduğunu anlamadan bir anda, karşımızda **Güler Abla** bitiverdi... **Davranmayın... Hepiniz ellerinizi masanın üstüne koyun. İçkiler nerede, derhal söyleyin bana. İçkiler nerede?...**

Ortalığa derin bir sessizlik çökmüştü. Ne yapacağımızı bilemiyorduk. Bizi ancak sen kurtarırdın bu zor durumdan.

Ama sen de pek iyi görünmüyordun. Kırık dökük ve korkmuş bir ses tonuyla: **Ne içkisi Güler** dedin, **arkadaşlarla şiir üzerine konuşuyorduk. İçki filan yok...** Biz bu arada bardaklarımızı ceplerimize, külotlarımızın içine sokmaya çalışıyorduk...

Ama **Güler Abla** dinler mi, hışımla daldı mutfağa, dolapları tek tek açtı, sonra oturma odasına geldi, halıları kaldırdı, divanların altına baktı, kütüphaneyi araştırdı, elbise dolaplarını, dolaptaki rafları tek tek kontrol etti...

Can Baba dahil hepimizin gözü salonun ortasındaki sobadaydı. Kalplerimiz gümbür gümbür atıyordu... Tanıdığım en cesur, en yürekli insanlardan biri olan **Can Baba**'nın yüzü bembeyazdı. Korkuyordu. Korkuyordu çünkü eşine aşıktı. Onu yitirmek istemiyordu...

Güler Abla aradıklarını bulamamıştı, ama içki içtiğimize emindi. Odasına girip, kapısını öfkeyle yüzümüze çarptı...

Peki, şimdi ne yapacaktık?.. **Can Baba**'ya baktık. Sonuçta kaptanımız oydu. **Çocuklar** dedi, **hiç merak etmeyin, ben şimdi onun gönlünü alırım; yalnız bana bir kağıt kalem bulun...**

Kağıt kalem bulduk ve o da başladı yazmaya... Arada başını kaldırıyor, **merak etmeyin çocuklar, ben şimdi onun gönlünü alırım,** diyor, sonra tekrar yazmaya başlıyordu.

Öylece hareketsiz bekledik onu. Sonra bitirdi. **Tamam çocuklar** dedi, **bitti.** Kağıdı güzelce katladı. Korkusunu bastırmak için derin bir nefes aldı ve eşinin girdiği odanın kapısını tıklattı ve içerden, **yine ne var?** diye bir ses gelince, **Can Baba, Gülercim sana birşey göstereceğim de, onun için, girebilir miyim?** dedi ve girdi... Ne olacağını heyecanla bekliyorduk... Bir süre içerden hiçbir ses çıkmadı... Herşey mümkündü. Evden bile kovulabilirdik. Sonuçta bizler de suçortağıydık... İçerden önce **Güler Abla**'nın hayranlık dolu sesleri geldi. Sonra sıra **Can Baba**'ya geldi. Kulak kesilmiş dinliyorduk. Sonra sevda sözleri duyduk içerden. Aşka, sevgiye dair, hiç ayrılmamaya dair sözler geldi sonra kulağımıza... Sonra sarılış, sonra öpüşme sesleri... Kurtulmuştuk... Şiirin hayattaki gücünü o gün anlamıştım işte... Sonra **Can Baba** odadan dışarı aşktan, bahtiyarlıktan, sevinçten parlayan gözleriyle dışarı çıkmış, **çocuklar ben herşeyi hallettim, hiçbir sorun yok, siz ufak ufak gidebilirsiniz, bardaklarınızı da yanınızda götürün, hiçbir iz bırakmayın, yarın ben sobanın içindekileri hallederim, beni hiç merak etmeyin, ben güvenli ellerdeyim,** demişti...

Sonra biz hep birlikte sahile inmiş, arkadaşlardan birinin sobadan kurtardığı içkiyle elimizdeki suçlu bardakları doldurmuş, gecenin karanlığında çılgınca akan Boğaz'ın sularını seyretmiş ve ölümsüzlüğe içmiştik... Çünkü çok gençtik ve Can Baba hiç ölmeyecek gibiydi...

Ve şiir henüz çok güçlüydü..

.....

Can Yücel aramızdan ayrılmadan birkaç hafta önce hazırlıklar başladı medyada, yayın ve kaset piyasasında...

O daha ölmeden onunla ilgili yapılacak programlara konuklar çağırıldı. Çekimler yapıldı. Kitaplarının yeni baskısı matbaadan getirildi. Şiir kasetlerini basımı hızlandırıldı. Gazete yöneticileri yazarlardan **Can Yücel**'le ilgili yazı ve sayfalar sipariş ettiler. Ölümü bekleniyordu ve herkes gereken hazırlığı yapmıştı!... Bütün bunları görseydi, gider içerdi **Can Baba**... Kendisine acımadan ama...

* Bu yazı bittikten hemen sonra başladı o korkunç deprem. Tarifsiz acı ve kabus dolu saatler... Tek teselli insanların birbirine eskisinden daha çok sevgi ve merhamet duymaya başlamalarını görüp, hissetmem oldu. Deprem bize insan olduğumuzu ve el ele vermemiz gerektiğini hatırlattı.

* **Acemi Proleter,** telefonunu **Sevil Hanım**'a bırak.

* **Mehmet Emin Al.** Sevdanın ikiz Çocukları. Şiirler

* Zeynep Tanışık, Soydan Kızgın, Sinan Karataş, Sıddık Karagöz, Canan Çardak, Feride Kaya, Damla Tuğlu, Cem Kaçar, Kenan İnci, Aynur Yıldız, Ayşin Yolcu, Fatoş Kaplan, Özlem, Serkan Özgüney, Bora Sungur, Sevinç, Aylin Güler, **Mustafa Çektaş, Bengü** Demirci, Cenk Dağlar, Başak Çelikoğlu, Metin Bolat, Berfin Devrim Arpazlı, Gürkan Uygun, Ayhan Küçükşahin, İknur Bavsal, Cafer Koçak, Orkide, Leyla Yurtsever, Deniz İmre, Mehtap, İhsan Küçükaycan, Fatma Hacıoğlu, Utkan Akpınar, Saliha Yayla, Duriye, Selime, Ayşe Kadıoğlu, Barış Arslan, Bektaş... Mektuplarınızı aldım sevgiyle...

cezmier@leman.com.tr

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir@leman.com.tr

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

Nerde bu dövlet!

Japonlar çekik göz, Türkler açıkgöz!

Açıkgöz olduğumuz için inşaatların demirinden, çimentosundan çalıyoruz.

Açıkgöz olduğumuz için öbür dünyaya da gözü açık gidiyoruz!

Neden aynı şiddetteki deprem Japonya'da on kişiyi bile öldürmüyor da, bizde on bin kişiyi öldürüyor?

Neden depremlerde ölenler Japonya'da devede kulak da, bizde devede gövde!

Çünkü biz açıkgöz olduğumuz kadar kaderciyiz de...

Japonların depreme karşı tedbiri dayanıklı ev inşa etmek; bizim depreme karşı tedbirimiz "kaderimse ölürüm" demek!

O zaman da Yalova olur **Yokova!**

Adapazarı olur **Canpazarı!**

Japonya'daki binalar "Yıkılmadım ayaktayım" der; bizdeki binalar ise **"Yıkıldım ayakaltındayım"!**

Yalnız deprem konusunda değil, her konuda biz böyleyiz.

Siz hiç bizden başka bir Avrupa ülkesinde apartman altlarında benzin istasyonu, tüpgaz bayii açıp, faciaya davetiye çıkartıldığını gördünüz mü?

Siz hiç bizden başka bir Avrupa ülkesinde dere yataklarının evlerle doldurulduğunu duydunuz mu?

Faciaya davetiye çıkartırsanız, **facia gelmiyorum demez,** gelir!

Facianın olduğu yere ise devlet gelmez Türkiye'de...

Ve evleri başlarına çökmüş insanlar feryat eder, "Nerde bu devlet" diye.

Oysa böyle zamanlarda devlet ortada görünmez.

Devleti görmek mi istiyorsunuz, gidin işkencehanelere...

Gidin haksızlığa uğrayan gençlerin, aydınların, işçilerin, memurların düzenlediği mitinglere...

Orada devleti vatandaşını döverken, vatandaşına şiddet uygularken görürsünüz.

"Nerde bu devlet" diye çağırırsanız devlet ortaya çıkmaz.

"Nerde bu **dövlet**" diye çağırırsanız **dövlet** ortaya çıkar!

Dövlet dersem çık, devlet dersem çıkma!

Akşamsefası

feyhan@leman.com.tr

Bayıl Gülü

FEYHAN GÜVER

Minibüs ve Dolmuş Geyiklerine Devam

Giriş: Geçen sayılarda bu köşede yazdığım birkaç dolmuş-minibüs macerama inanmayıp bana mesaj gönderen ve bunları teyid ettirmek isteyen arkadaşlar oldu. Evvelki yazdıklarım kurgu olmayıp, tamamiyle gerçektir. Bu hafta sizlere yine bir çeşni yaptım. **"Anlatanların yalancısıyım"** başlıklı yazı için bir garanti veremiyorum, dediğim gibi anlatanların yalancısıyım... Meraklısına duyurulur... İyi seyirler...

Tam olarak ne kadar zaman geçti bilmiyorum ancak bir altı senesi vardır herhalde.. Cem Yılmaz, Bahadır Boysal ve bendeniz İstanbul Göztepe'de bir kafe'de söyleşiye davet edilmiştik. Söyleşi yaptığımız yer bir kafe ortamı az insan vardı ve güzel keyifli bir muhabbet döndü.. Akşam saat 19.30 civarı başladığımız söyleşiyi saat 21.30 civarı bitirdik. Kafeden çıktık ve hemen önünden geçen minibüslerden birine bindik. İlk başta herşey normaldi. Taa ki o ünlü tiyatrocumuzu(!) minibüste görene kadar.. Biz karikatürcülerin garip bir elektriği vardır. Biz mıknatıs gibi insanları veya olayları kendimize çekeriz. Sıradan bir sokak delisi'nden Amerikan Başkanı'na kadar herhangi birileri ile alakasız bir yerde, alakasız bir zaman diliminde, hayatımız kesişebilir.. Aynen on milyonluk İstanbul'da gecenin o saatinde bir minibüsün içinde bu ünlü tiyatrocumuzla karşılaşmamız gibi.

Bir durak önce minibüsten bir yolcu inmiş ve şoför hidrolik kapıyı kapatmayı unutmuştu. Ünlü tiyatrocumuz da en arka beşlide oturan arkadaşlarıyla vedalaşıp kapıları açık bir halde seyir halinde olan minibüsün ön tarafına gelmiş, emir ve rica karışımı bir ifadeyle "İnmek istiyorum!" diye seslenmişti. Bu "İnmek istiyorum!" lafını duyar duymaz kapi hizasında oturan bizler gözlerimizi hemen sesin geldiği yöne çevirmiş ve ünlü tiyatrocumuzu görmüştük. Adamcağızı öyle ayakta iki büklüm görmemizden midir, seneler evvel çevirdiği seks filmlerini hatırlamamızdan mıdır, yoksa orada o anda onunla karşılaşmamızdan mıdır nedir kendi aramızda gülüşmeye başladık. Bu arada şoför, tiyatrocumuzun seslendiğini duymamış bir halde yola devam ediyordu. Bu sefer bizimki daha sert bir biçimde seslendi. Şoför bu seferki sert ifadeyi duydu ve "Ha? Ne? Pardon abi" filan gibi birşeller geveleyip arabayı sağa çekti ve o şaşkınlıkla hidrolik kapının düğmesine bastı. O ana kadar açık olan hidrolik kapı, tam ünlü tiyatrocumuz inerken laap diye kapandı. Tiyatrocumuz yarı yarıya kapıya sıkışmıştı. "Hooop adam sıkıştı" diye küçük bir panik yaşandı. Şoför derhal açma-kapama düğmesine bastı ancak kapı açılmadı.. Arıza yapmıştı.. Tiyatrocumuz yarısı kapıya sıkışmış halde bir taraftan arka sıradaki arkadaşlarıyla konuşuyor, diğer taraftan da şoföre "Bak ben sinirli bir adamım çabuk aç şu kapıyı!" diye çıkışıyordu. Şoför, elli yaşlarında, kır saçlı ve biraz şişmanca bir adamdı. Kan ter içinde kendi yerinde kablolarla düğmelerle filan uğraşıyor, fakat bir türlü kapıyı açamıyordu. En sonunda "Bak şu yukarıda bir kol var onu aşağıya doğru çevir" diye seslendi. Şoför belli ki bizimkini tanımamıştı. Bunu da arada bir bizimkine söylediği "Birader, Kardeşim vs." şeklindeki hitaplarından anlıyorduk ki bu da ayrı bir detaydı.. Ön sıradan birileri kalktı ve kapının üzerindeki emniyet kolunu aşağıya doğru çevirdi ama nafile.. Kapı açılmıyordu.. Olay uzadıkça uzamaya başlamıştı ve bu arada minibüsün dışında da bazı insanlar toplanmış, olayı seyrediyorlardı, aradan minibüse binmek isteyen bir iki uyanık çıktıysa da ünlü tiyatrocumuzu ve arızalı kapıyı görüp vazgeçtiler. Ünlü tiyatrocumuzun da sinirleri gerilmiş ve kendi kendine söylenip ufaktan küfür etmeye de başlamıştı.. Biz de bütün bu olanları sinema gibi seyrediyorduk. Emniyet kolu da işe yaramayınca bu sefer çareyi kapıyı zorla açmakta buldular. Üç kişi içerden üç-dört kişi dışardan kapıya asıldı. Ünlü tiyatrocumuz da ortada duruyor, kendi kendine söyleniyordu.. Hidrolik kapıyı iki tarafa doğru açmayı denediler ama olmadı. Sadece biraz aralandı. Bunu fırsat bilen ünlü tiyatrocumuz dışarıya doğru çıkmak için atak yaptı ancak kapıyı tutan adamların gücü tükenip kapıyı bırakmasıyla tekrar sıkıştı. Bu sefer sadece kolu ve çantası sıkışmıştı. Ünlü tiyatrocumuz daha sert bir biçimde saçıyla başıyla oynamaya, garip hareketler yapıp kendi kendine söylenmeye başladı. Ben patlayacak zannettim. Bu tip adamların patlaması fena olur. (Geçmişte Öğreten Adam'da da bu patlama konusunu çizmiştim. Meraklısına..) Ama olmadı dostumuz patlamadı ancak bir taraftan "hep beni buluyor böyle işler" filan diye söylenmeye bir taraftan da saçını başını çekiştirmeye devam etti... Aslında bilmediği birşey vardı. O olay onu bulmamış bizi bulmuştu. O olayı ne o, ne şoför, ne de diğerleri yaşıyordu. O olayı biz yaşıyorduk.. Mesaj bize idi... Karikatürcü elektriğimiz, Kennedy'lerin lanetti gibi bir kere daha ortaya çıkarak, gecenin o saatinde bir minibüsün içinde o görselliği yaşatıyordu bizlere...

O sırada dışarıda olan ve kapının zorlamayla açılmayacağını gören şoför tekrar içeri girmiş açma kapama düğmesiyle tekrar oynamaya başlamıştı. Bizimki de durmadan saçıyla başıyla oynayıp söyleniyor, onu tanıyan yalakalar da "Sinirlenmeyin ... bey" filan deyip bir yandan sakinleştirmeye bir yandan da "Aslında benim de tiyatroya çok kabiliyetim var, değerlendirmek istiyorum" diye muhabbet kurmaya çalışıyordu. Derken bizimki, "Bir işi halledemedin" diye o sırada düğmelerle kablolarla uğraşan şoföre satışmaya başladı. Şoför işiyle uğraşıyor bizimkine pek cevap vermiyordu. Bunun üzerine bizimki son olarak **"İyi ki kolum sıkıştı, peki ya çüküm sıkışsaydı ne olacaktı?"** şeklinde net bir laf söyledi ki (Finali dayakla yapacaz herhalde) diye içimden geçirdim. Bunu duyan şoför yerinden doğruldu ve "Bana bak doğru konuş aile var" dedi.. Bizimkinin cevabı ise **"Bana doğru konuş diyemezsin çünkü ben Türkiye'nin en iyi konuşan on iki insanından biriyim"** şeklinde oldu. Şoför "Bak hem güzel konuşuyorum diyorsun hem de küfür ediyorsun, koskoca adamsın yakışıyor mu sana?" dediği zaman bizimkini tanımadığını iyice anladık. Bizimki ise inatla kendini haklı çıkartmak istiyor bunun için anlamsız bir biçimde şoföre saldırıyordu. Artık iş ufaktan hakarete kadar varmıştı. Şoför ise hiç ummadığımız bir biçimde bu saldırıları büyük bir olgunlukla göğüslüyor, bizimkine karşı fiili taarruza geçmiyordu. "Küfür etme efendi ol!" diyebildi ancak.. Sonra birkez daha düğmeye bastı ve bu kadar uğraşa rağmen açılmayan kapı bu olaya son noktayı koyarcasına hiç zahmetsiz ardına kadar açılıverdi. Tiyatrocumuz bağıra çağıra gecenin karanlığı içinde kaybolurken arkasında bu olayı şaşkınlıkla izleyen bir sürü insan bırakmıştı... Yalnız üçü hariç...

Akşamefası

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU
guneri@leman.com.tr

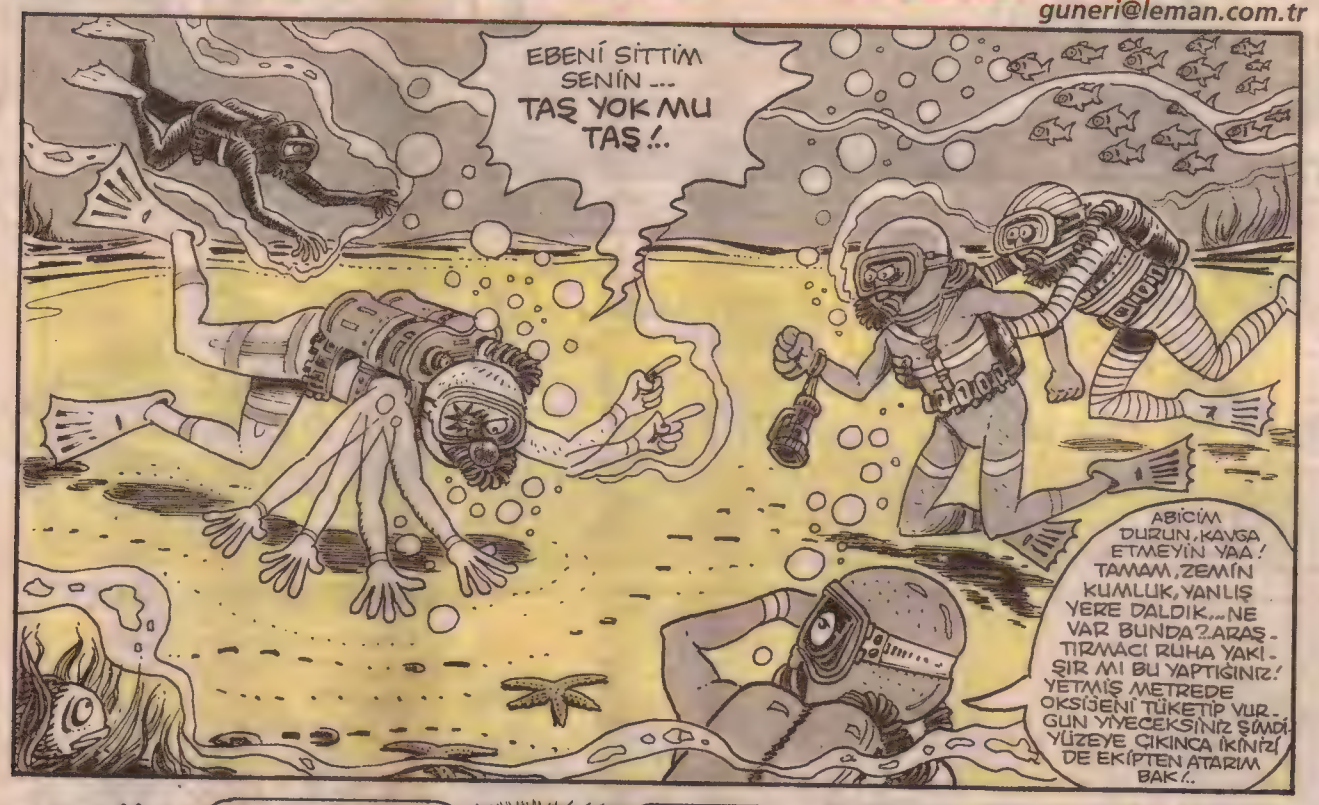

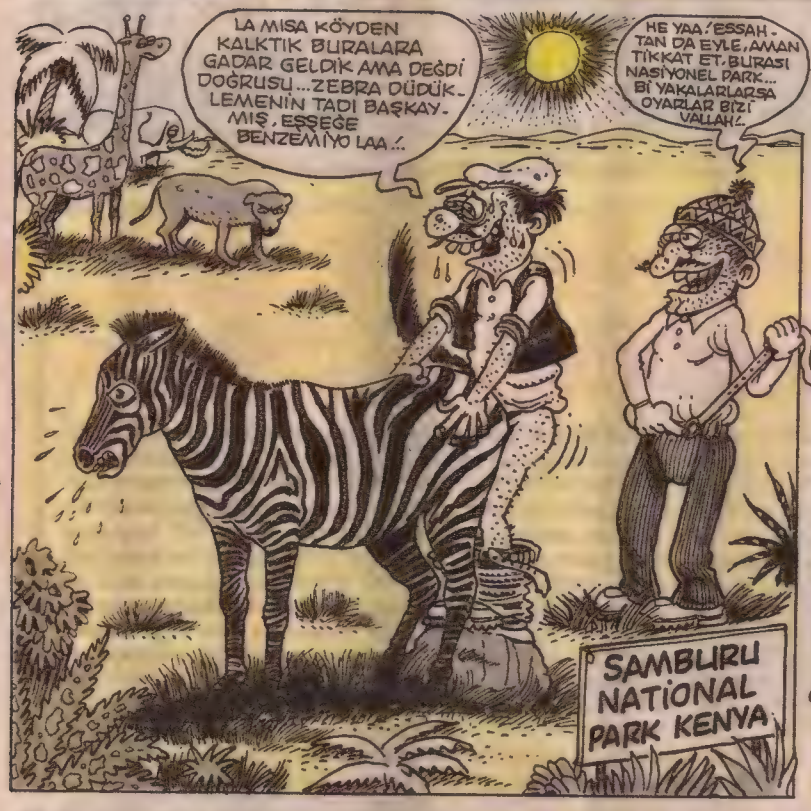

KILLANDIRMA SERVİSİ
Vedat Özdemiroğlu

vötopik

gözlük takanlara
profesör diyen
bir halk gördüm ben
film boyunca ağlayıp
on dakka ara'da gülen
rakının fikriyle sarhoş
kendi tarihini
başkasından öğrenen

içinde
hiç ev ödevi yapılmayan
evler gördüm ben
yatağın altında
kırpık magazin mecmuaları
ve çocuklar için
mavi ciltli kitaplar
milliyet yayınları

evcilik oynamaya
sevdalı
bir kız çocuğu gördüm ben
geceleri avluda unuturdu
naylon bebeğini
kopuk koluna hasret
zavallı oyuncak
yıldızlara dikerdi gözlerini

Acımızın Richter Ölçüsü Yok!

Çok kötü günler geçiriyoruz. Dergimizin üstadı **Can Baba**'nın acısını yaşarken, deprem felaketi geldi. Hayatının tüm sıkıntılarını bir güzel armağana dönüştürüp hepimize sunmayı başaran o "şarabi", o sahici Noel Baba'yı, sevgili **Can Yücel**'i coşkuyla, saygıyla alkışlıyorum.

Depremde yakınlarını yitiren yurttaşlarımıza başsağlığı ve sabır, yaralılara şifa, "yüce devlet" temsilcilerine ve malzemeden çalmayı kurnazlık belleyen mahlukata ise vicdan dilerim. Sözde "kurtarma" çalışmalarının ilkelliğinden kimbilir ne zaman kurtulacağız? **Çaresizlik içimizi acıtıyor, ruhlarımız enkaz altında...**

kılservis@leman.com.tr

Akşamsefası

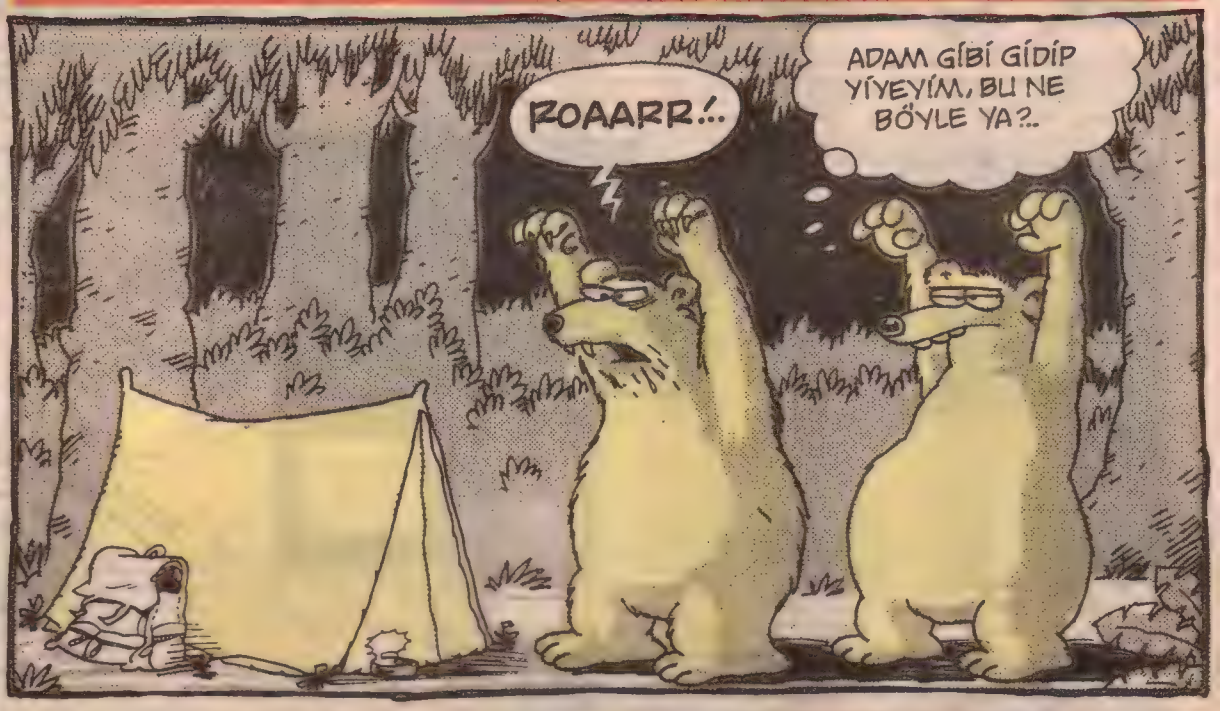

DUMUR

Ev arkadaşımla Erdek'e gitmek için otobüse bindik. Önümüzde iki bayan oturuyordu. Yolcu indirmek için Karacabey'de durdu. Beş dakika sonra hareket edecekken ev arkadaşım önündeki bayanın gelmediğini fark etti ve o an diğer bayanla göz göze geldiler. Arkadaşım sordu, **"Gelmedi mi?"**. Kız **"hayır"** deyince, ev arkadaşım otobüsü durdurdu. Bunun üstüne şoför arka kapıyı açtı, muavin yanımızdan geçip arka kapıya doğru ilerledi. O anda önden bir yolcunun kalkıp **"O bayan öne geçti"** demesi üzerine otobüs hareket etti. Yaklaşık yedi sekiz dakika sonra arkamızdaki yaşlı teyze bize **"Oğlum arka kapı hep böyle açık mı gideceğiz, bir de muavin indi bir daha da binmedi"** dedi. Bir an dumur yaşadıktan sonra otobüsü durdurduk, tekrar Karacabey'e döndük ve muavini aldık ama biz Erdek'e gidene kadar güldük.

Emrah Arabacı

Olay Yalova'da on katlı bir apartmanda gerçekleşti... Arkadaşlarla saat 22:00 civarı bir arkadaşımızın evine gidiyorduk. Ev onuncu katta idi. Tam asansöre biniyorduk ki asansörün kapısında **"Asansör saat 08:00 - 20:00 arası çalışır"** yazıyordu, ben ve arkadaşlarım dumurdan dumura uğruyorduk. Keşke saat **20:00**'den önce gelseydik diye düşündük...

Mesut Ezer - Yalova

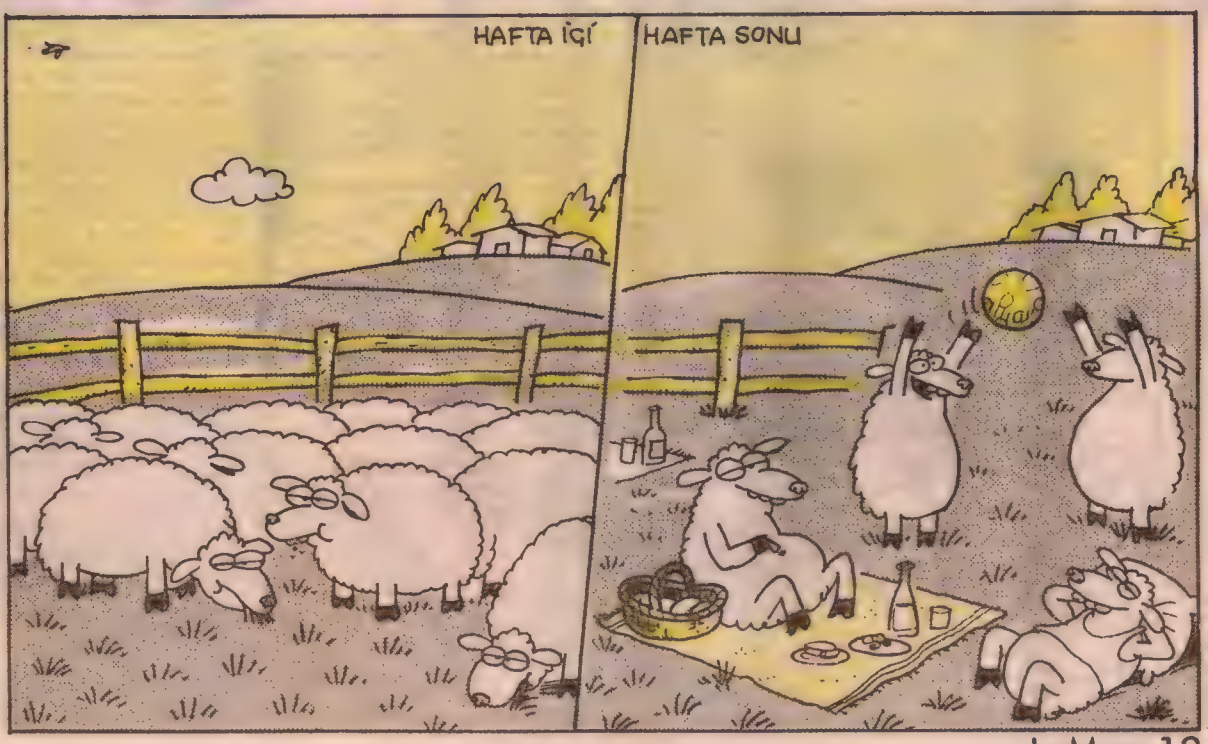

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

cemaatahmet@leman.com.tr

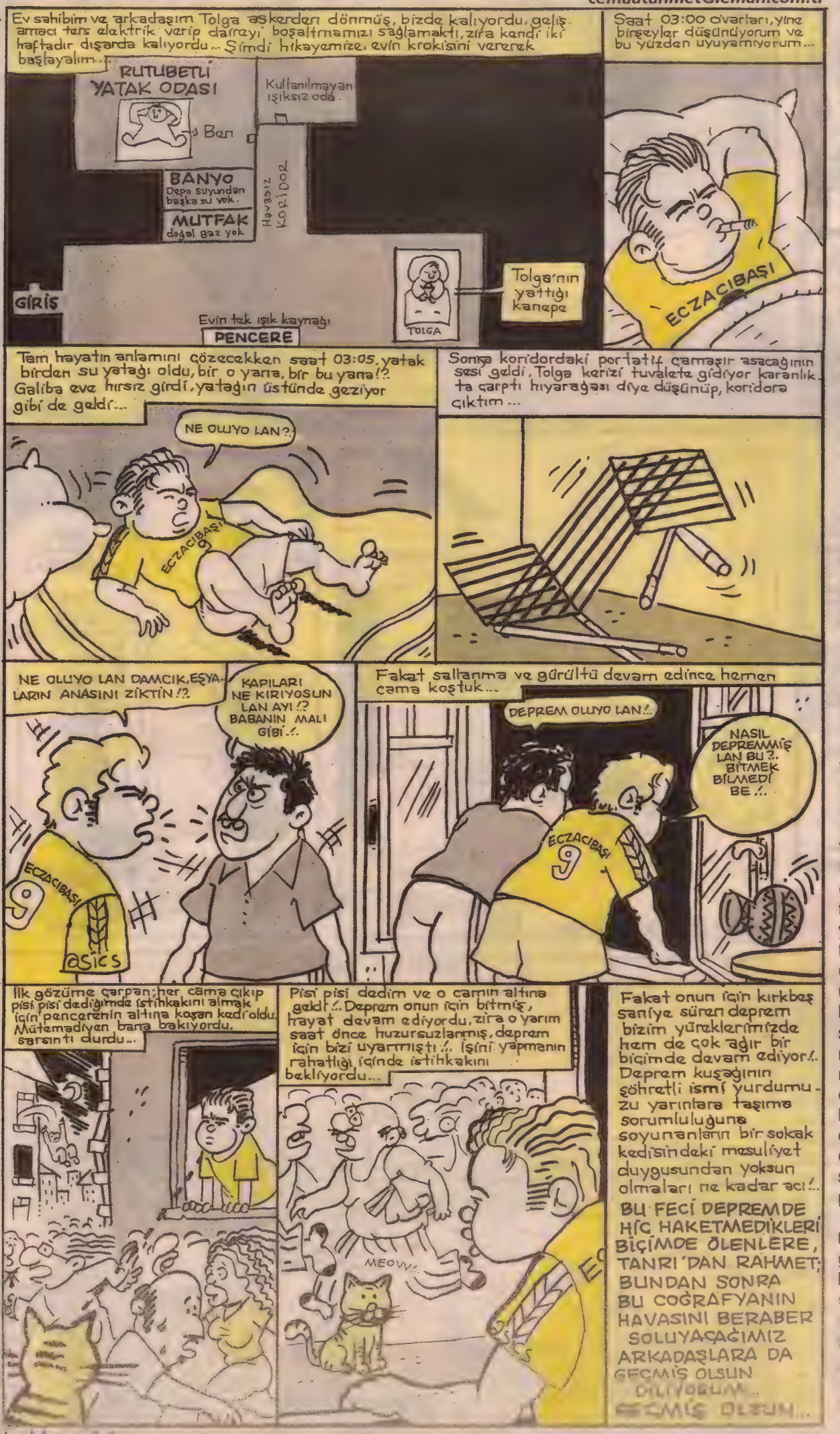

AYRINTILAR

M.E.T.İ.N. F.İ.D.A.N.

Selâm... Bizimkileri, çay bahçesinde toplanan insanların arasında bıraktım, biraz yürümeye çıktım. Cebimde bi ağırlık vardı: kardeşimin cep telefonu. Bi arkadaşımı; onu ararım dedim kolaycana. pek öyle olmadı. Bozdum aaleti: Bi sürü saçmasalak uyarı yazısı belirdi ekranda. Eve çıktım hemen, ordan aradım. Biraz oyalandım içerde aslında. Su içtim az, tuvalete girdim, masaya baktım. Sonra, dün gece yarım kalan bi mastırbasyon vardı; diz çöküp onu tamamladım. Böyle düşünmemem gerekirdi böyle bir anda diye düşündüm bi an ama, bu bi düşünce biçimi diil, bi ihtiyaçtı. Kollarımı, yüzümü, koltukaltımı felan yıkayıp, tuvaletin penceresini açtım, rahat alabileceğim bi yere, büfenin üstüne hemen şuraya bıraktıım anahtarı, telefon defterini, kibriti falan alıp, çıktım dışarı.

Sıkılıyorum. Arkadaşımın yanına gitmeliyim. Dergiyi aradım bi ara. Ne yapılacağı, o an için belli diildi şimdilik. Aklıma, yazı, çizgi, bi sürü malzeme geliyordu sanki yürürken. sonra tekrar, hepsi bi anda, silikleşiyordu. Hangi açıdan yaklaşacağım, belirsizdi. Bu ilk büyük tecrübe ve; şu anda, yolda yürürken rastladığım insannarın da aynı şeyi hissetme ihtimali durumu sanki daha da güçleştiriyordu. Çünkü, fazla özel bir sorun yaşamıyordum ve bu yüzden, genellerle, büyüklerle, kabalarla, devlerle, gerçekle, tabiatla, evrenle, herkese aait olan şeylerle uğraşmak, zordu. Bi an, sanki, kendine kurdun dünyadan dışarı itiliyosun ve, açıkta, aptal aptal bakıyosun herşeye. Aslında; belki'lerle, aslında'larla, sanki'lerle dolu bi gündü. Net bi tesbit yapmak çok zor: Küçük yorumlar. anlık düşünceler. Böyle devam ediyodu.

Ama ihtiyaçlar, sana hiç sormadan, varlıklarını her an belli ediyorlar tabi. Meselâ konuşmak... Tanıdık bi dükkâna girdim. Radyo dinliyorlardı. Bi sigara içtim, biraz oturdum, kalktım. Durağa dooru yürüdüm ara sokaklardan. Birisi bi kahkaha attı. Kahkaha: (Gülme duygusu üzerine ortaya çıkan gülümsemenin sesli haali olan gülmenin, bağırtılı, kontrolsüz bırakılan biçimi). Belki, bu da bi ihtiyaçtı onun için. Hiç sanmıyorum. Her neyse. Bir de böyle bi sorun vardı aslında: Daha insancıl, artık daa saakin, daha ılımlı felan ve sonuçta; farklı bir tavır takınacağım gibi bi şey hissederken, herşey, yaani daha önce bana ait olan herşey, zaaflarım, takıntılarım, düşünme biçimim, eskisi gibi sürüyordu. hangisi gerçek? Eskisi tabi; o doğru; yine de ufak pürüzleri halledip netliğe kavuşıyım derken, bir de, dürüstlük, kendine yalan söylememe, bişeyleri iitiraf etme dürtüsü etkisini gösterdi öbürleriyle aynı anda. Yeni yaptığımı sandığım bütün davranışlar, daha önce de bişeye karşı yapılmıştı aslında ama, bunun belki bi üst'ü daha olabilirdi. Çünkü bütün cevaplar, tepkiler, yorumlar, evet, kabaca doğru ve şu an için yeterliydi fakat sadece şu aanı diil, biraz sonrasını da aydınlatacak bir bilgi, daha sonrası için de yeterli olacak şu andan formüllenip paketlenmiş bir ruh haali ihtiyacı vardı...

Otobüs dolu değil aslında. Bu kadar sıcakta, zaten oturamıyorum, koltuğa yapışıyorum. Arkaya gittim, pencerenin ordaki demirlere tutundum. Zıplaya zıplaya gidiyoruz. Deminki ıvır zıvırlara, burda da devam ettim giderken. Bu yoğun düşüncelerin içinde mutlaka, işe yarıycak; üzerinde uğraşılırsa işe yarıyacak bi tanesi olmalı. Üstteki, acık küçük [illegible] iyi [illegible]

Akşamsefası

LeMan Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

"Biz Kimseyi Ciddiye Almayız"

Evet dostlar, bir çoğumuzun hatırlayacağı gibi yukarıdaki sözler bana ait değil de, memleketin en tepesinde bulunan adama ait. Doğrusunu isterseniz böyle bir şeyi söyleyebilme durumundan çok uzağım. Zaten o sözleri söyleyecek biri de olmak istemem.

Biliyorsunuz bu sözler adamın birinin cezaevinden kendi kitlesine (veya örgütüne) yaptığı çağrı üzerine söylenmiş. Bu çağrı ise, bir çoğumuzun bildiği gibi bu ülkede yıllardır yaşanan çatışma ortamına son vermeye yöneliktir. Yani deniliyor ki, 15-20 yıldır birbirimizi yedik bitirdik, bunun hiç kimseye bir faydası olmadı, artık bu işin böyle yürümeyeceğini gördük, gelin artık insanların ölmesine son verelim. Yüzyıllardır beraber yaşayan halklar birbirine düşmesin, bu işi bir şekilde bitirelim. Talep ise sadece memleketin reformlar yapması ve demokratikleşmesi. Ki yıllardır Meclistekiler sürekli daha çok demokrasi, daha çok insan hakları demiyorlar mıydı? Ve bunun önündeki en büyük engel olarak, yaşanan çatışma ortamı gösterilmiyor muydu? Peki bugün n'oldu? Ellerine imkan geçmişken, niye "biz kimseyi ciddiye almayız" naralarıyla ortaya çıkıyorlar? Yoksa bu memlekette ölen gençler onları ilgilendirmiyor mu?

Üç milyonun üstündeki göç, bunun beraberinde getirdiği sefaleti görmek hoşlarına mı gidiyor yoksa? Ya da bunlar duygularıyla değil de (ki hala kalmışsa) akıllarıyla mı hareket ediyorlar? (Yani dünyanın nüfusu epey kalabalık bu şekilde bir denge sağlamayı mı düşünüyorlar.) Ne düşünürlerse düşünsünler, bu bizi çok yakından ilgilendiriyor. Çünkü onların savaşa gidecek çocukları yok. Evlat acısı nedir bilmezler. Onun için şiddetten yanadırlar. Peki ya biz? Biz ne yapıyoruz. Halkımız 30-40 bin gencecik evladını toprağa gömdü, niye seslerini çıkarmıyorlar. Nasıl kimseyi ciddiye almıyorsunuz; bu kayıpları biz verdik, bu acıları biz çektik, artık bitsin, bizi ciddiye almak zorundasınız, demiyorlar. Yoksa bunun zamanı daha gelmedi mi?

Ama ciddiye alacaksınız efendiler, ciddiye alacaksınız! Bu halkın sesini birgün mutlaka ciddiye alacaksınız...

Sıddık Karagöz

Merhabalar

Ben sevgili Onur Yılmaz kardeşime yazıyorum. 17 yaşındayım ben de Onur kardeşim gibi metalciyim.

Onunla hemen hemen aynı görüşleri paylaşıyorum -her ne kadar çevremdekiler benimle aynı görüşü paylaşmasalar da-

Ailem başta olmak üzere birçok insan beni bu müzikten soğutmaya çalıştı. Ama yapamadı. Her seferinde onlara herkesin belli bir müzik tarzı olduğunu uzun uzun anlatmak zorunda kaldım. Şu an bu açıdan pek bir şikayetim yok. artık beni olduğum gibi (sadist, dünyadan kopmuş, hayatı sevmeyen...) kabullenmeye başladılar. Onur kardeşime şunu söylemek istiyorum. Sen kendi halinde yoluna devam et. İnsanların söylediklerini de pek bir tarafına takma. Sana birşey söyleyediklerinde de cevap verme gereği hissetme. İşte orda bu işi bitirmiş olursun. Seni sevdim Onur kardeş. Metale devam. (Bu arada Over Kill'in Necroshine'nı da almayı unutma)

Fatma Başkan

İdam Ceza Değil, Cinayettir

"...Adam bir sigara istedi. Bende yoktu, veremedim. Başkası verdi. Sonra bana döndü. Elimi tut, dedi. Tuttum. Adam soğuyordu. Eğer insanın nasıl soğuduğunu bilmezseniz, ölüm cezasını cesaretle savunursunuz. Öyle ya; herkesin ısısı kendine..."

İdama ayrımsız olarak "Red" diyelim!

Ceren-Gebze

Merhaba!

Hiç kendimi bu kadar köşeye sıkıştırılmış, kafese konmuş gibi hissetmemiştim. Nedense?...

Cezaevinin toz içindeki kütüphanesini derleyip topladım. Kitapları, temizleyip rafa koydum ve listeledim. Ama listeye baktığımda Kanun kitapları ve Dini Kitaplardan başka bir şey yoktu.

"Her zaman diyordum, eğer insan içinden sevgi ve aşk denilen duyguları yitirirse ihya olmaz, diye. Ben bunları yitirdim galiba. Önceleri sevecek birilerini, bir şeyleri illaki buluyordum. Ne bileyim mesela muhabbet kuşumu, akvarmuydaki balıklarımı, okuduğum bir kitabı, çiçeklerimi, güzel bir kızı. Onları görmek için can atıyor, onlarla geçireceğim zamanı iple çekiyordum. Onlarla iken mutluydum, umutluydum. Artık ne yeni sevgilerim, ne yeni sevgililerim, ne de yeni umutlarım var" demişim 25.07.1999'da.

Bu duygularımı filizlendirmek için arkadaşlığınıza ve kitaplarınıza (Cin Ali, Texas-Tommiks dahil) ihtiyacım var. yardımcı olursanız sevinirim. Kalpten Selamlar.

Yusuf Yüce
Kütahya-Simav Kapalı Cezaevi 4.koğuş

Çok Şey mi İstiyoruz?

Dürüstçe yönetilmek, devletimizden insan muamelesi görmeyi istemek çok mu? Acaba dünyadaki diğer devletler de bizdeki gibi halkına böylesine düşman mı?

Enflasyonu biz mi azdırdık, SSK'yı biz mi batırdık? Her türlü yolsuzluğu ve talanı yapan bizler miyiz? Neden Sabancı veya Koç gibiler ellerini kollarını sallaya sallaya devlet büyüklerinin kapısından girerken, bizler onlara sesimizi duyurmaya çalışırken coplanıyoruz ve göz yaşartıcı gazlara maruz kalıyoruz? Onlar bu vatanın çocuğu da bizler onun bunun çocuğu muyuz?

Bayındır Holding'in, bok püsür holdingin dış ülkelerden alamadığı paraların tahsili için uğraşıyorsunuz da sıra bizim haklarımızı vermeye gelince susuyorsunuz. Neden?!?

İşkence cezasını 8 yıldan aşağı çekmeye çalışan Anap'lı komisyon üyesine sormak istiyorum; acaba hiç makatına cop sokmuşlar mı, filistin askısını tatmış mı ya da cinsel organına elektrik vermişler mi? Görün bunları ey halkım, görün de bir daha bunlara oy vermeyin.

Drej

Merak Ediyordum Kimdi? Neydi? O İse Kendini Saklamak Zorundaydı.

Yirmili yaşlardaydı. Genç yaşına rağmen olduğundan çok yaşlı görünüyordu. Omuzları düşük, elmacık kemikleri belirgin biçimde öne çıkıktı ve biraz da kamburdu. Yürümek onun için sanki bir işkenceydi, bedenini sürüklüyordu. Her sabah sekizde evden çıkan telaşlı adımlarla biryerlere giderdi. Kimdi? Ne iş yapardı? çok merak ederdim.

Günler geçti adını da öğrenmiştim Kürt olduğunu da. O an acımıştım ona hem kadın hem Kürt bu coğrafyada olmaması gereken iki "şey"di, "öteki" idi. Yüzünde öyle bir tuhaf hava vardı ki... Bu beni büyülemişti. Sanki... Sanki bütün bir insanlığın hüznü, sevinci, kederi, ümitleri gelipte bu yüzde toplanmıştı.

Birgün yine işe giderken ben de çıktım evden. Onunla tanışmak, iki satır konuşmak istiyordum. Sokağın sonunda yetiştim ona, ama konuşamadım o an. Birkaç adım geriden takip etmeye başladım. Otobüs durağına geldik, otobüse bindik. Yanına oturdum. Sanırım takip ettiğimi anlamış olacak ki kaçamak bakışlarla beni süzmeye başladı. saati sordu, "sekiz buçuk" dedim. Dayanamayıp "geç kaldınız herhalde gideceğiniz yere" diye ekledim "Evet işe geç kaldım" dedi titrek bir ses tonuyla. Nerede çalıştığını sormaya cesaret edemedim. Zaten Taksim'e gidene dek de bir daha hiç konuşmadık. Taksim'de indi. Ben de peşinden indim. İşyerine dek takip ettim, büyük bir hamburgercide çalışıyordu. Çıkış saatine dek beklemeye karar verdim. Saatlerce İstiklal Caddesi'nde volta attım. Nihayet saat beş oldu ce işten çıktı. Beni görünce pek şaşırmadı. Yaklaştı "merhaba" dedi. "Merhaba" dedim. "Ne istiyorsun benden, yoksa bana aşık falan mı oldun?" diye devam etti konuşmasına. "Hayır, sadece çok gizemli bir havan var yüzün çok gizemli" diyerek karşılık verdim. "Beni rahat bırak, gizemli falan değilim böyle saçmasapan işlerle canımı sıkma" dedi ve uzaklaştı benden. Ertesi gün işe gitmedi, sonraki günler de. Sonra öğrendim ki mahalleyi terketmiş. Canını sıkmıştım onun, tanımak istemiştim çünkü. Ama onun saklaması gereken şeyler varmış bir haber bülteninde öğrendiğime göre.

Mehmet Utku

Sevgi ve saygılarımla merhaba

Benim adım Yasin. bir senedir özgürlüğüm elimden alınmış olarak cezaevindeyim. Suçum ufak yaştaki kız çocuklarını kötü yola düşürüp pazarlayan 4 tane pezevengi vurduk. Ben ve iki suç ortağım halen içeride bulunmaktayız. Bizim bu olay kendi mahallemizde oldu. Mahallemiz polisi de bunların, vurduğumuz insanların bu işi yaptığını çok iyi bildiği halde bu insanları savunarak ve olayda yaralamadan başka hiçbir şey olmadığı halde. Olayı gaspa da soktular yani bir insanın hayatını yapmış olduğumuz suçun yanına ek olarakta iki kelime yalan konuşması insanın hayatını karartabiliyor. Yani demek istediğim biz ne bunların parasına ne de malına kesinlikle hiçbir şeyini almadık sadece kavga ederek bıçakla vurduk. Baktılar belki çıkabilir diye bunlar gaspın da cezası çok olduğu için gasp diye yalan ifade verdiler. Ve artık inanıyorum bu duruma düştüğümüz için bizim gibi iftiraya kurban giderek cezaevinde yatanların sayısı çoktur. Biz topluma kazandırılmak isterken bize bile bile toplum dışı bir insan gözüyle bakıyorlar. Bizim cezalandırıldığımız gibi. Bence bu vurduğumuz insanların da cezalandırılması gerekirdi. ama nedense onlar cezalandırılmadı. Acaba onların yaptığı işleri biz yapsaydık biz de cazalandırılır mıydık? Yani bizim bu ülkede yaşamaya hakkımız yok mu? İnsan olarak hakkımız yok mu? Ne yapalım, kendimizi mi öldürelim. Yaşım 23 Ankaralı'yım ve bize ayırmış olduğunuz Leman köşesini bir yıldır ilgiyle okur ve izlerim. Yayınlarınız için çok çok teşekkür ederim ve Leman okurları ile mektuplaşmak isterim. Saygı ve sevgiyle.

Yasin Tayranoğlu
B.Paşa Özeltip Cezaevi
H Alt Blok

Merhaba Dostlarım

Kurnazların dikkatine. Kurnazları sevmem, kurnazlığı akıl sayanlardan tiksinirim, kişinin aklı kurnazlığı yendikten sonra başlar. Akıl doğruyu arar. Aldanabilir aldatmaya kalkmaz. Aklına değer veren akılca üstün olan kişinin amacı kendine alkış yaptırmak değil aradığını bulmaktır.

Aldanmış yanılmışsa bunu neden söylemesin. Kurnaz aldatmaya çalışır, doğruyu değil, sadece çıkarını arar bunun için yalandan kaçınmaz. Yalan kurnazın başlıca silahıdır. karşısındakini bir yalanla kandırdığı zaman bununla sevinir. Akılca karşısındakinden üstün olduğunu sanır, oysa yalnız yalancı olduğunu yalancılıkta usta olduğunu göstermiştir. Kurnazlık işte budur bence dostlarım. Kurnaz olmayan dostlarla yazışmak istiyorum.

Bu mektubu Zile cezaevinden yazıyorum. Gündemde af var. Şu affı istemeyenler. SAKİN OLUN. Halen buradayız. Unutmayın ki dışardaki her insanın suçsuz olmadığı gibi içerdeki her insan da suçlu değildir. Dostlarım sizden mektup bekliyorum.

Cafer Kılıç
Özel Tip Kapalıcezaevi
D.4.Koğuşu Zile-Tokat

Not: Okur Mektuplarınızın yayınlanabilme şansını yükseltmek için 1 daktilo sayfası (çift aralıklı) ya da 1,5 el yazısı sayfasını geçmemesine özen gösteriniz.
LeMan

LeMan
SAYI: 406. 21 AĞUSTOS 1999. CUMARTESİ - HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● Yayımlayan: LM Basın Yay. Ltd. Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR (zaferak@leman.com.tr)

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Seler SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Muhasebe:** Adnan YAMAN ● Suzan ERBAŞ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 52 67 ● **Abonelik için Tel:** 251 42 44 **Fax:** 245 38 06 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/Ist.

Gidişat

Ender Özkarraman
enderoz@leman.com.tr

Üstüste gelen acılar nedeniyle dergimizi binbir güçlükle yayına hazırlayıp bitirdiğimiz son anda Gölcük'te haber alamadığınız Can dostumuz Suat Özkan'ın abisi çok değerli insan Veteriner Nejat Özkan'ı göçük altında kaybettiğimizi öğrendik. ÖZKAN ailesine başsağlığı ve dayanma gücü dilemekten üzüntülerini paylaşmaktan başka elimizden birşey gelmiyor. Leman Çalışanları

28 Ağustos 1999 Cumartesi. Sayı: 407 • 275.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Sen Bu Toprağa Yakışmıyorsun...

Sağcı zihniyetin devleti, elli yıldır Amerika'dan, IMF'den türlü kepazelikler ve binbir yalvarma, yakarmayla bir tek dolar almak için milli gururu hiç düşünmedi. Çünkü dolarlar, holdinglerimize lazımdı. Batının icad ettiği, artık insanlığın ortak malı, gözlük camlarını, röntgen cihazlarını, böbrek dializ makinelerini alırken de hiç çekinmedik. Hatta, son model işkence aletlerine milyar dolarlar yatırırken de utanmadık. Hatta, Avrupa topraklarında en çok canlı yayın arabası, TV stüdyosu ülkemizdedir. Utanmaz yüzlerimizle ekranda şişinmek, poz vermek hepsinin hoşuna gitti, bir kez ekrana çıkabilmek için holdinglerin uşağı, kölesi oldular. Büyük deprem sonrası oluşan felaket için batıdan, insanlık için uzanmış eli ise milli gurur sebebi sayıp, kovuyorlar. Lüks yatlara, lüks viskilere milyar dolarlar ödeyeceklerine, halkın sağlığını, sigortasını düşünseydiler. Bu toprakların çocukları, insanoğluna açılmış Hacı Bektaş'ın, Yunus Emre'nin, Mevlana'nın, öğüt, şiirleri ve terbiyesiyle büyüdü. Ancak, ülkemizi holdinglere peşkeş çeken sağcı zihniyetin devlet anlayışı, halka ve insanlığa işkence zevkleri öyle aşağılık, kara cahillik bir hal aldı ki, tüm ülke şaşkınlık içinde. Daha da ötesi, Sağlık Bakanı, partisinin grup toplantısında kahramanca alkışlanıp, lideri tarafından sonsuz ve doyumsuz bir iştahla bağırlara basıldı. Bölüşmek, yardımlaşmak yeryüzü topraklarında insanlığın büyüttüğü en büyük değerdir. Onlar, yine bakanlarına torpil, yapıp kayırdılar. İşte bu tavırlar, ülkemizde insana verilen değeri çürütmüş ve bu yüzden, otuz bin insanımız üçkağıtçı müteahhitlerin kurbanı olmuştur! Bunu herkes öğrensin, "insanlığın" milliyeti yoktur, bize bunu holdingler, IMF'ler değil, Yunus'lar, Mevlana'lar öğretti...

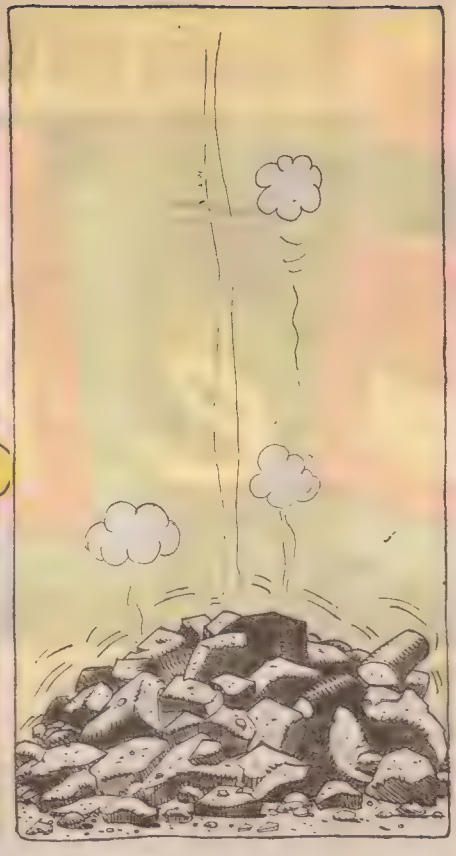

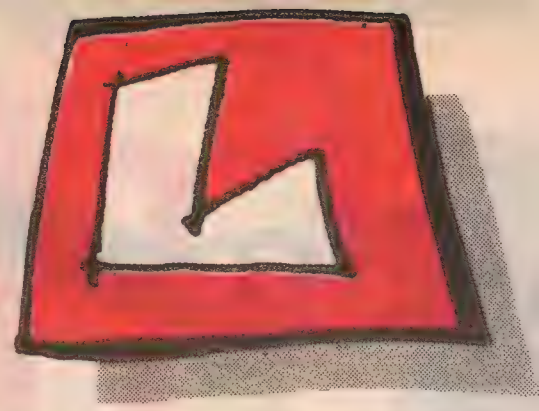

açık büfe

met üst

deprem notları

"bir musibet bin nasihatten yeğdir" atasözü rehberliğinde biraz da depremin bizden aldıklarını değil de hatırlattıklarını düşünelim isterseniz

genellikle ülkemizde halk tipi bir doğal afet olarak gelişen deprem belki de ılk kez kurbanları arasına bu kadar zengin, ünlü, değerli ve güçlü isimleri katarak konumunu abarttı

en önemlisi, istanbul sallandı.. bu nedenle belki de ilk kez halk tipi bir doğal afet iliğe kemiğe, yusuf yusufa kadar *"herkesçe"* zangır zangır hissedildi.. ve belki de ilk kez istanbullular bu şehirde yaşamak dolayısıyla duydukları o tuhaf ve sonsuz güvenin tırto bir güven olduğunu anlamış oldular

bu vesiyleyle istanbullular istanbulun da bu memlekete ait hâlâ güzide bir kalkınma ve kerkinmede öncelikli yöreler arasında bir yöre olduğunu farkettiler

deprem sonrası park ve bahçelerde yatmak şeklinde belirlenen ve iyi örgütlenirse sonu şahane bir fransız devrimi'ne bile varacak hoş bir gelenek oluştu.. bilhassa zengin muhitlerin nezih parklarında halk imtiyazsız, sınıfsız, zengin fakir demeden koyun koyuna bir kütle olarak yattı uyudular

halk belki de on iki eylül sonrası galatasaray'ın şampiyonlar liginde yarı final oynamasından sonra ilk kez bu kadar yoğun ve çoşkulu bir şekilde meydanlara indi.. 70'li yılların toplu piknik tadını biraz buruk ve geceye dönük olsa da tekrar tattılar

tabii ki her zaman olduğu gibi türkün doğal afetle imtihanı da sonunda bir şenliğe, bir nevi festivale dönüştü.. yağmur yağmazsa bu park ve bahçelerde yatma uyuma işi deprem beklentisi olmasa da daha kışa kadar sürecek gibi görünüyor

ayrıca hatırlanmalı ki unutmak ve doğal afetlerden keyif çıkarmak güzel meziyetlerimiz arasındadır

ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütün olduğu varsayılan yüce vatan toprakları kökü dışarda bölücü ve komünist olduğu illâki muhtemel bir fay hattı tarafından çatur çutur çatladı.. ve böylelikle de iman gücü ve silah zoruyla çalışan milliyetçilik motoru da zortladı.. hangi çete, hangi mafya fay hattına set çekecek şaşarım

halk olma, ulus olma, toplum olma değer ve ölçülerinin bir bir erezyona uğradığı bir dönemde yıllar yıllar sonra belki de ilk kez devlet dayatması olmadan bir halk ve ulus olmanın güzel tarafları hissedildi.. devlet sorgulandı, sivil insiyatif gelişti.. dünyada evvela devletlerden ziyade halkların olduğu anlaşıldı

para, mülk, tahvil, bono, kredi kartı gibi tecimsel kaygı verici alet edevatın tırto kaygılar olduğu zengin fakir herkesin en değerli ve tek şeyinin canı olduğu hatırlandı.. hayat züppelik burcundan çıktı.. camiler doldu ..nihilist ve varoluşçu felsefe bir sürü mürit ve ivme kazandı.. vesaire, vesaire sonuç olarak asla umutlu olmamalı.. farkındaysanız bilhassa 99 yılı üzerimizde her türlü acıyı, fenalığı yaşatarak, deneyerek geçiyor.. yüzde doksanı çarpık şevişmenin ürünü olan bir nüfus çoğunluğu, gelecekte bambaşka ve bize özgü bir doğal afetin konusu olarak karşımıza çıkabilir.. önce devlet değil, halk küçülmeli

ben gene şunu diyorum.. devlet sizin için bir şey yapmıyorsa siz de en azından çocuk yapmayın.. varolan olanaklar on yıl sonra donan bir nüfusla herkese daha yeterli gelebilir.. hatta yirmi yıl sonra azalan nüfus ve çoğalan olanaklarla hayat cillop gibi olabilir.. eğer nüfusun önüne geçilmezse bir kaç yıl sonra türkiye toprakları üzerinde çin'in sorunlarını tartışıyor olabiliriz.. nolur ey halkım, zikine ancuğuna mukayyet ol.. zikinle, ancuğunla rezil olma şu devlete ve hayata.. üremeden şeviş ya!..

metust@leman.com.tr

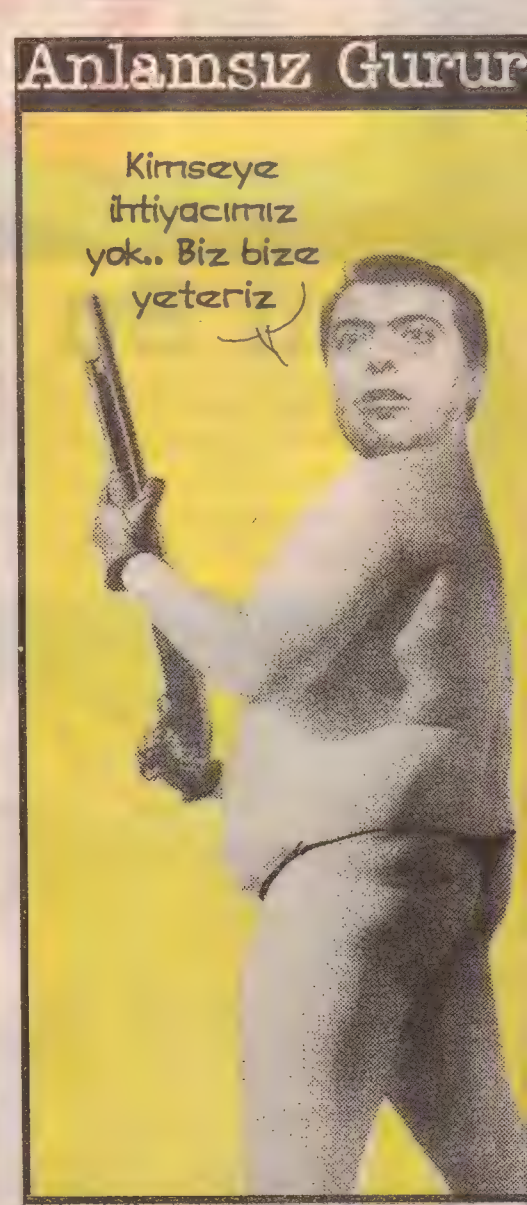

Depremde evleri yıkılan yurttaşların yaralarını sarmak için hükümet yine yoksulun, ücretlinin cebine, boğazına göz dikti. Deprem vergileri, zamlar yolda... Bu ek vergiler özel bir deprem fonuna değil hazineye aktarılarak, faiz borçları ve açıklar mı kapatılacak?

eMan

Yurdum işadamı, kurnazı, vurguncusu depremden mal kaçırıyor. Özel hastaneler, iş yerleri, fabrikalar, üçkağıtçı iğrenç müteahhitlerin konutlarının çatlak patlakları sıvayla, alçıpanla kapatılmaya başlandı.

Kızılay kefen için 7.5, tabut için 25, defin işlemleri için 70 milyon TL alıyor. THY cenaze taşımak için 101 milyon istiyor. Gözünüz doysun.

Bakan Osman Kudurmuş'un Günlüğünden

18 Ağustos: Arkadaşlar 6.7 rihter ölçeğinde deprem olduğunu söylediler... Çok kızdım... "Kardeşim depremi niye gavurun ölçeğiyle ölçüyorsunuz? Bizim onların ölçeğine ihtiyacımız yok" dedim... Bundan sonra depremlerin rihter ölçeğiyle değil, "Buğur Alp Ölçeğiyle" ölçülmesi için kanun hükmünde kararname çalışması başlattım...

19 Ağustos: Şimdi de Amerikalı'nın yüzer hastanesi zıkı çıktı başıma... Lan size mi kaldı bizim hastaları tedavi etmek... Dost ve kardeş Arap ülkeleri bi uçak dolusu muska gönderdi... Depremden yaralı olarak kurtulanlara yemeklerden sonra bu muskaları takıyoruz... Muskaları doktor kontrolünde kullanıp, çocukların ulaşamayacağı yerlerde saklıyoruz... Aman dikkatli olmak lazım, Türk'ün Türk'ten başka dostu olmaz.

20 Ağustos: Kurtarma çalışmalarına katılan Kızılhaç ekibine dilit oluyorum... Bugün yanlarına gidip, "Deprem bölgesini hemen terk edin. Almanya'dan oğlum gelip, sağlık hizmeti verecek" gibisinden yalanla alayını kovdum... Çok tehlikeli bu adamlar... Hem Kızıl (Kominist yani) hem de haç... Üstelik kökleri de dışardan... Aman dikkatli olmak lazım, Türk'ün Türk'ten başka dostu yoktur.

21 Ağustos: Deprem bölgesinde dolaşırken bizim kurtun, İsrail ekibinin eğitimli kurt köpeğiyle inceden samimiyet kurduğuna şahit oldum... Hemen bizim kurtu bi köşeye çekip, "İsrail'li kurttan dost olmaz oğlum" diye uyardım... Aramızda tartışma çıktı... Nankör hayvan, baldırımı ısırıp kaçtı... Sinirden oturup ağladım... Aman dikkatli olmak... Neyse.

22 Ağustos: Basın çok üstüme gelmeye başladı... Neymiş efendim ben ırkçıymışım da, Dünya ülkelerinin yardımını reddetmemeliymişim de... Tövbe tövbe... Ben yardımları geri çevirmedim, ihtiyacımız yok dedim... Mesela acil 400.000 adet mehter takımına ihtiyacımız var, göndersenize hadi... Göndermezler... Çünkü, Türk'ün Türk'ten başka dostu yoktur.

23 Ağustos: Bu gece balkondan bakarken bahçeye ışıklar saçan garip bir cisim kondu... Hemen aşağı indim... Baktım bi ufo... İçinden eciş bücüş adamlar çıktı ve "Hey dünyalı, biz dostuz" dedi... Gırgır süpürgesi sapıyla eciş bücüşleri bi güzel hastanelik ettim... Aman dikkatli olmak lazım, Türk'ün Türk'ten başka dostu olmaz...

Mesut Ceylan

1945 model çadırları depremzedelere dağıtan kokuşmuş, çürümüş Kızılay afetzedelere depremden sele, afetlerden afet beğendiriyor.

Şeriatçı kadrolar ve medyaları başta Akit, deprem faciasını insanı kusturacak kadar iğrenç yorumlarla sunuyor. Depremi zinaya, fuhuşa, 28 Şubat kararlarına bağlayan ruh hastası kalemler daha da ileri giderek "binalar işaretlenmiş gibi yıkıldı" bile diyebiliyorlar. Facia bölgelerinde de böylesine ileri geri konuşan, bağırıp çağıran Allah'ın kendilerinden utandığı insan müsveddeleri, halkın elinden zor kurtuldu.

KIZILAY
47 trilyonluk binasıyla, 65 yıllık çadırıyla kokuşmuş aciz kurum
OSMAN DURMUŞ
Kafatasçı
DEMİREL
Demeç devleti
BAHÇELİ
Cindy bebek, DURMUŞ'un hamisi
ECEVİT
Pis düzenin temiz(!) bekçisi
AKİT
Onca insanın kaybına yol açan trajediden bile vazife çıkarma zihniyeti
HAZİNE BONOSU VURGUNCULARI
Mezar çiyanları
KEMAL DEMİR
Kızılay'ın 20 yıllık hurda demiri
DEPREM YAĞMACILARI
Yağma düzenin çırak taifesi
RTÜK
Kanal 6'yı kapatıp diğerlerini hizaya çeken sansürcü devletçi kafa
MESUT YILMAZ
Müteahhit partisinin kayıp başkanı
VELİ GÖÇER VE BİLGÜMLE HIRSIZ MÜTEAHHİTLER
Rüyalarınızı erteleyin
BELEDİYELER VE RANT DÜZENLERİ
Yağma çarkının memuriyet taifesi
Özal çocukları, benim memurum işini bildi
ASKER UĞURLAYAN MAGANDA GRUPLAR
Depremden kurtul, asker uğurlayanların kurşunu ile öl
AF YASASI
Çeteleri salma operasyonu

Akşamsel

UNUTMAYALIM!

Alp Tamer

Galiba güneş tutulmasının bir gün sonrasıydı; Can Yücel'in sayılı günleri... Zor günler ve saatler. Hiç geçmese zaman dedirtecek anlar. O günün gecesi evin arka bahçesinden teyzem seslendi: "Koşun yıldız kaydı!" Evdekiler hepbirlikte seke seke bahçeye seğirttik. Ve sabaha dek gökyüzündeki o büyülü meteor yağmuru altında ıslandık. Saymakla ve kaymakla bitmeyecek kadar çoktular.

Ve sabaha karşı o gecenin en görkemli en "Baba" en güzellisi ve bize en yakın geçen göktaşını gördük. Nedense biran kendimi tutamayıp "CAN BABA" diye bağırdım. Niye bağırdım bilmiyorum. O an o şaşkınlıkla insanlar bana doğru dönüp "HANGİSİ?" diye sordular. Utanmıştım. Dudaklarımdan "HEPSİ" sözcüğü dökülüverdi!

İşte geçen hafta bu yıldızlı geceyi ve ışıklı "CAN BABA" gösterisini çizmeyi düşünmüştüm. Ama olmadı. Gündeme 7.2 şiddetinde Richter Abi, IŞIKARA Amca ve aciz "Derin Devlet" ve de onbinlerce ihmal kurbanı gelince ister istemez öykünün ve çizginin de gündemi değişiverdi.

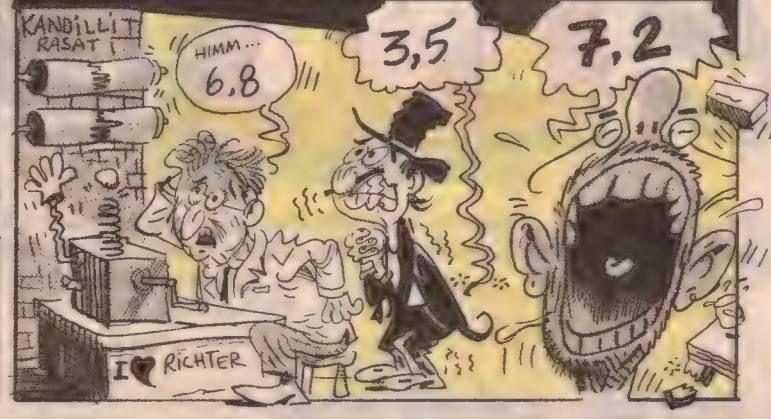

Depremin tartışması, götürdükleri, getirmedikleri, ellusi-tepkisi, yapılanlar ve yapılmayanlar, şu ya da bu herbirşey uzun yıllar tartışılacaktı. Ben bu hengame sonrası tüm bu sonuçlara ilgili değildim. Bir köşeye oturup 17.000 kişiyi simgeleyen 17.000 noktacığın peşindeydim.

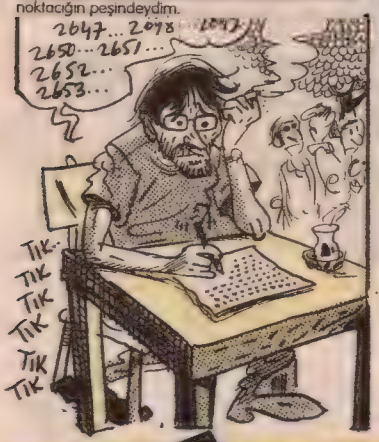

Birarada tam 17.000 noktanın neyi ifade ettiğinin peşinde. Dakikalarca, saatlerce boş bir kağıda 17.000 nokta koymak... Bir türlü bitmek bilmeyen 17.000 nokta... O kadar çoktular ki bir türlü tamamlayamıyordum. O kadar çoktular ki her biri birer "can"! "Ben canı olsaydım üşenirdim!" dedim kendi kendime. "Başka şeyler yapdım, meselâ çiçek sulardım. 17.000 çiçek ilk anda düşündüğüm bu oldu!

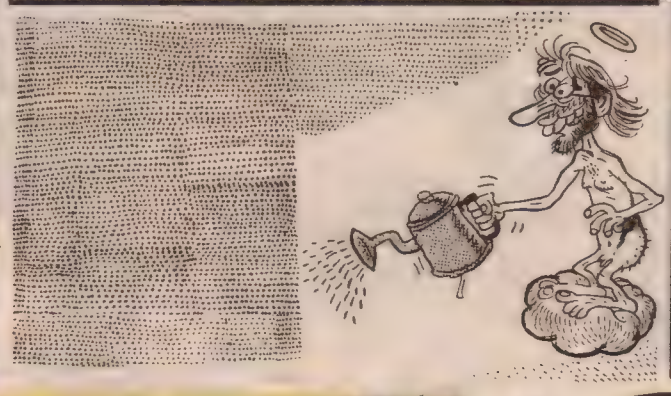

Bu konudaki düşüncem asla değişmez. Aynca bu düşüncemde yalnız olmadığımı enkaz altından saatler sonra çıkanlan 10-12 yaşlarındaki Tuğba adlı küçük kızın güneş ışığına kavuştuğu anda gökyüzüne doğru yaptığı o unutulmaz el hareketinden sonra anladım. Ölüm duygusunu ancak ironi duygusu altedebilirdi ve küçük kız bunu başarmıştı. Onunla birlikte hepimiz gökyüzüne baktık... Kimsecikler yoktu...

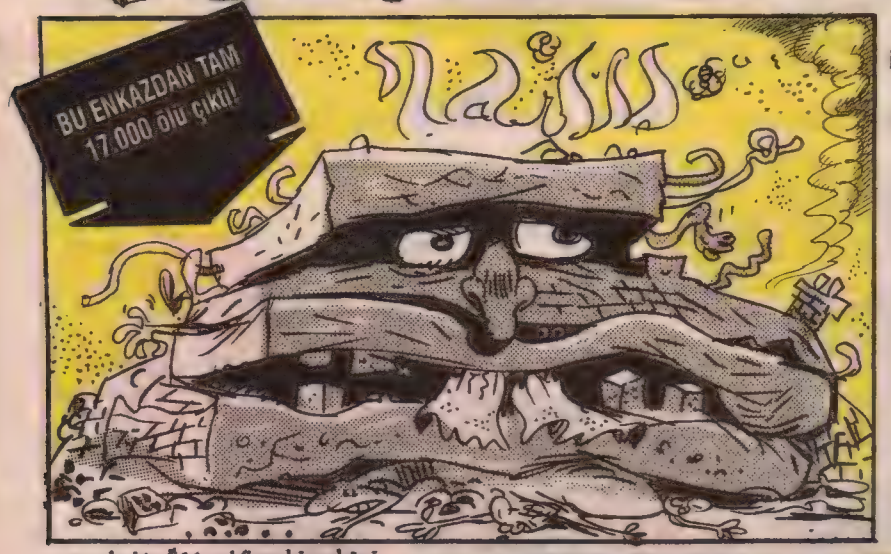

SON DEPREMDE KIRILAN FAY HATTI!

Devletin "Akut" antipatisi üzerine...

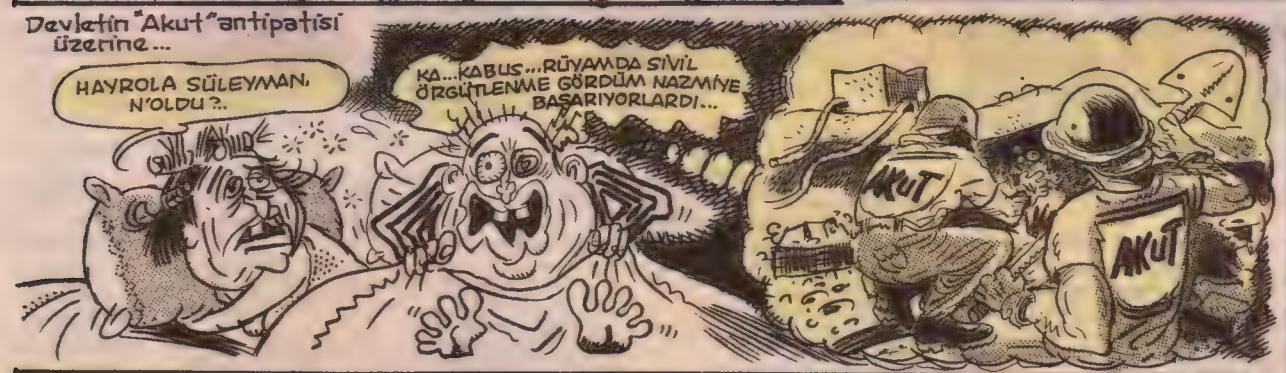

UNUTMAYALIM! Köhnemiş Devlet Aygıtında moloz ve enkaz üreten Devlet adamlarını, deniz kumundan ULUS-DEVLET yaratmaya beyhude çabalayanları unutmayalım!

.....

En çok da parlak yıldızlı gecelerde gökyüzünde bir görünüp, bir kaybolan ve bizlerin birer parçası, "17.000 CAN"ı UNUTMAYALIM!

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

Çözümsel Aşk

BİR FRANSIZ FİLMİ

ESAS OĞLAN KAOTİK BİR AŞK SARMALIYLA ESAS KIZA PLATONİK CİNSELLİK DUYUYOR !..

KIZDA İSE SOFİSTİKE BİR REDDİŞ VE EPİNOKSİ VAR...

TAM 1,5 MİLYON ÖĞRENCİ 1.MİLYON HALK GÜNÜ

GİŞE

PATRON İNANILACAK GİBİ DEĞİL AMA KARŞI SİNEMANIN ADAMLARI FİLMİ ANLATIYOLAR!

Paranoya

AMCANIN OĞLUNUN KARISININ ORTANCA ABİSİ HIRSIZLIK YAPARKEN YAKALANMIŞ...

AMAN BE DEDE BANA NE, HAYRET BİŞEY...

AAA... AMCASININ OĞLUNUN KARISININ ORTANCA ABİSİ OLAN HIRSIZIN ARKADAŞI DİMİ BU?.

ŞU ADAMIN VAR YA, AMCASININ OĞLUNUN KARISININ ORTANCA ABİSİ HIRSIZMIŞ!..

İHHH... TÜM... MİRASIMI... KIZILAY'A BIRAKIYORUM...

BABA!

HA SİTTİR BE!..

HORR HORR HORR

UYUDU, GİDELİM ARKADAŞLAR!..

AAH OOH! YAVRUM BENİM !..

YAVAŞ. YAVAŞ... OOHH!

OOOH! ŞAHANESİN BEYZADEM! AAHH!..

ÜSKÜDAR HUZUR EVİ

AH! OH! OFF!..

VİAGRAYI HANGİ EŞŞOĞLUEŞŞEK SOKTU ACABA İÇERİ?. BİR MÜFETTİŞ GELSE ŞİMDİ... TÖVBE TÖVBE !..

DEVLET OPERA VE BALESİ

MÜDÜR

BAKIN NUSRET BEY, KURUMUMUZUN EN YETENEKLİ BALETİSİNİZ LAKİN... LAKİN İŞİNİZE SON VERMEM GEREKİYOR!..

ANLIYORUM EFENDİM AMA ŞALVAR GİBİ BOL ŞEYLER GİYSEM?!

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barışan

GRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

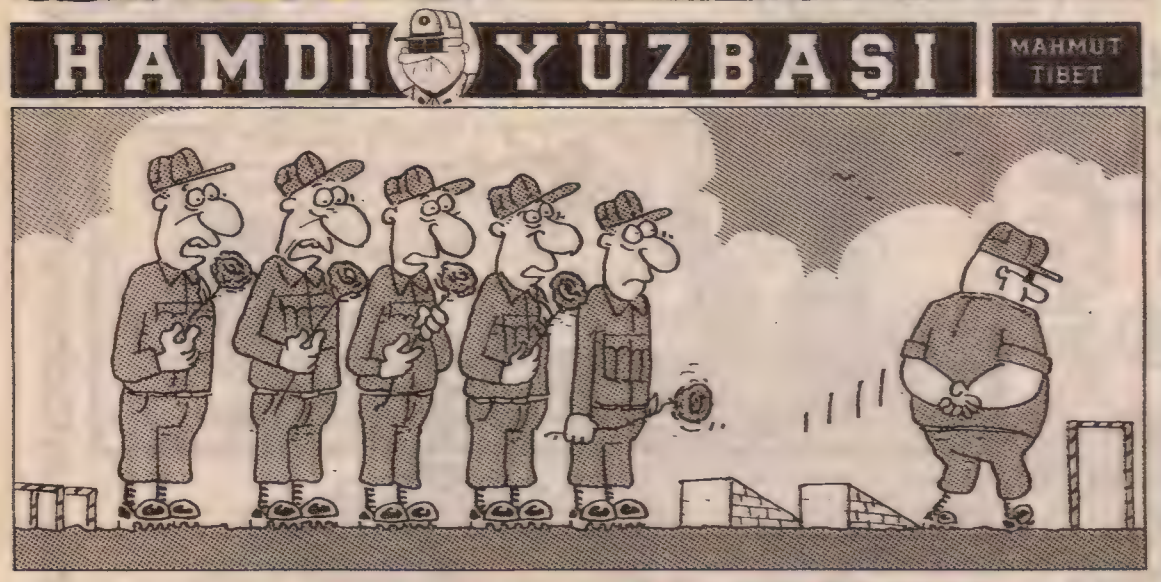

TABU DEVİREN

BUNLARDAN UMUT YOK!.. AMA PABUÇ BIRAKMAK DA YOK!

Hastalıklı Sağlık bakanı Osman Durmuş için inanılmaz kampanyalar var... Gazetelerde, Tv'lerde internet üzerinde ve sokakta milyonlarca insan bu adamı istemediklerini haykırıyor... Umudumuz hiç değilse Ecevit'in bu bakanın istifasını isteyeceği yönündeydi... Ama hem MHP'li Devlet Bahçeli, hem de DSP'li Bülent Ecevit, Osman'a sahip çıktılar ve kendisini başarılı bulduklarını söylediler... Peki kim yanılıyor 2. Milyonlarca insan mı? Tabii ki hayır!.

Hadi o zaman, ilk zaferimizi kazanalım ve devam edelim... Sağlık bakanının ve hükümetin daha en baştan, halkın umutlarını kırmaya çalışmasına izin vermeyelim... Yepyeni bir başlangıç adına, Osman Durmuş o koltuktan atılana kadar bu mücadeleyi sürdürelim...

YAZILI DA KALSIN..!.

Kanal 6'da Doktor Stress'in programına telefonla katılan Cem Özer, Telsim'den AKUT için sponsor olup olmayacaklarını sormuş... Aldığı yanıt ise "hayır" olmuş...
Durumun, telefon ve bir Tv programında kaynayıp gitmesini istemedim ve hiç olmazsa burada yazılı olarak da bulunsun istedim...
Ne diyelim, Allah 05/2 kere layıklarını versin...

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

KABAK GİBİ YAKALANDILAR!.. ARTIK YAPILACAK BİRŞEY VAR...

İşte durumdan vazife çıkartmanın tam zamanı. Gelin, artık bunların hepsinden kurtulalım... Bu, kıçını kıpırdatmaktan bile aciz himbıllardan.. Bu, kürsüde salyalarını tüketene kadar konuşmaktan başka birşey yapmayanlardan... Bu, kuşaklardan beri tepemize çöreklenmiş duran dinozorlardan... Bu, insanlarını dinleyen, izleyen, coplayan, işkence yapan, gözaltında öldüren çirkeflerden, ırkçılardan... Bu, kocaman işkembeli, arsız ve obur yiyicilerden... Bu, hantal, kokuşmuş, sinsi, plancı, çürük, "kandırıkçı", zorba ve ikiyüzlü yapıdan... Gelin kurtulalım... Herşey o kadar açık ki... Bu, 7.4 şiddetindeki sarsıntı bizi öyle kendimize getirdi ki... Şimdi, depremden vazife çıkartmanın zamanı... Onları enkaza gömelim ve kendimizi seçelim... Depreme, ilk önce ve kendi başına koşanları seçelim... Sessizce beton parçalarını kaldıranları... Hızla karar verenleri... Karanlık yıkıntıdan sıcak bir el kavrayıp dışarı çekenleri seçelim... Gerçek gözyaşını ve içten yürek sızılarını seçelim.. Biz, kendimizi seçelim!..

Bu depremin yıkıntıları altından dinamik, genç, güvenilir, hızlı, insancıl ve gurur duyabileceğimiz yepyeni bir ülke çıkartalım!..

barslan@ibm.net - barslan@leman.com.tr.

Türk'ün Türk'ten Başka Düşmanı Yok

Cogito Dergisi'nde Klaus Kreiser imzalı bir yazı: "Türkler'de Akıl Var mı?" başlığı altında, Osmanlı'nın çöküş dönemi 17., 18. yüzyılda doğuya gezide bulunmuş din adamı, asker, elçi, seyyahların doğu gözlemleri sonrasında Avrupa'da, Napolyon döneminde başlattıkları bir tartışmanın evrenini uzun uzun anlatır. Kısacası, batılılar, Türkler'in dini, müziği, barbarlığı aşma yetenekleri, gelişen teknolojiyi anlama çabaları üzerine bir "doğu" tartışması başlatır. Bu tartışma "oryantalizm"in temellerini oluşturur. Biz oryantalizme nefretle baktık, batılılar'ın Türk düşmanı oldukları için, bizi aşağıladıklarını savunduk. Ezcümle, son ikiyüzyılın Türk aydınları, oryantalistlerden nefret etti, ancak, kendi topraklarını, ağaçlarını, siyasi yapılarını, oryantalistler kadar inceleme, bilimsel çalışma yapma zahmetine katlanmadılar!

Türkler'de akıl var mı? sorusunu, artık istemesek de biz de, bütün dünyada yeniden büyük bir rezillik-kepazelik duyguları içinde bir daha soruyor. Hürriyet ve benzeri sağcı holdingci kalkınmanın gazeteleri depremden birgün önce, ülkemizdeki beşmilyonun üstündeki bilgisayarı, bir milyon internet kullanıcısını ve dünya rekoruna ulaşan cep telefonu talebini rakamlarla verip, "kalkınmanın", modernleşmenin başarısı olarak Özal'dan öğrendikleri şekliyle övgüyle manşete çektiler!

Modern toplumun verilerini, imkanlarını yaşamadan, onu yaşamış kabul edip, bilgi çağına, elektronik çağına atlayabilir miyiz? Hayır. Modern toplum, iki kere iki dört eder, elma ağaçtan düşer, su deniz kıyısında şu derecede kaynar ve yanında kralların karşısında insanı, bireyin sosyal kalkınmasını öne çıkartıp, dış dünyayı, fizik, kimya, matematik ve edebiyat, felsefeyle sorgulamaya ayrıştırmaya başlayıp, büyük bir sosyal fen ve siyasi bilimleri oluşturarak bugünkü akademilerini, partilerini, devasa teknolojilerini oluşturdular.

Bu çağ, en başında kazma-kürek sapan bilgisini son noktasına taşıdıktan sonra, "mekanik" bir çağ başlattı, bugünkü kendi kendine çalışan daktilolarımız, dozerler, matbaa makineleri bunlara örnektir. Bizler ise, akademilerimizi, şehirlerimizi, televizyonlarımızı, gözlük camlarımızı, bu topraklardaki hiç denemeden, onlardan öğrendiğimiz gibi alıp, kullanmaya başladık.

İşte ülkemizde sağcı devletin sağcı kalkınma modeli elli yıldır iktidar ve elli yıllık kalkınma masalları kırk saniyede yerle bir oluyor. İlk olarak, kazma-kürek'i kullanamadığımızı gördük, sonra, planlama-organizasyon olarak, yarım saat içinde dağ indirme tugayıyla E-5'i tutup, profesyonel ekipler gelinceye kadar, iki saat içinde onbinlerce doğal uzman Zonguldak madencilerini yöreye gönderemedik. Onbinlerce cep telefonu olan ilgili, güya uzman, ilk yardım konusunda hiçbir şey yapamadığını gördü.

Deprem rakamı büyükse de, biz bu rakamı, beş-altı yılda trafik kazalarının yekününden biliyoruz, ama, yine de, bir kişinin parmağı kesildiğinde ne yapmalı, omirilik zedelenmeden arabanın içinde sıkışan adamı nasıl çıkartılmalı, bir kurs, panel, öğretim konusu, üniversitelerimizde, partilerimizde, müfredatımızda yoktur, partilerimiz ve üniversitelerimiz son yirmi yıldır, laiklik, şeriatçılık gibi mezhepsel konular tartışır!

Özal'ın çağ atlatan bu vahşetine tüm aydınlar iman etmiş, hipnozundan hala kurtulamamıştır, bugün Demirel ve sağcı zihniyette kendini ifade eden Özal vahşeti, bu göz boyamayla, bu toprakların yüzyıllık insan birikimini bir yana bırakıp, "ayaktakımını" iktidar yaptılar.

Bu ayaktakımına gazeteler, televizyonlar bağışlayıp, bize çağ atlattılar, bin yıllık, ahlaki, sosyal, insani ne kadar duygu varsa, hepsini ezip, parçaladılar, yokettiler. Sadece para kazanmayı değil, "kanlısını" daha makbul, kutsal gördüler.

Bakın, bindörtyüzyıldır namaz kılıyoruz, ama, seccadeye pusula koymayı bir İngiliz tüccar akıl etmiş, İngiliz kraliyet ailesinden de bu buluşu için ödül almıştır. Bunu biz neden akıl edemedik? çünkü "kasabasından" çıkmamış insanlar, pusulayı ne yapsın, yönlerini, o küçük, dar kasabalarında zaten biliyorlar. Ama, ikiyüzyıldır, o dar kasabadan, çürümüş ahlaktan koca bir uygarlığa girdik, hala kasabanın yön bilgisiyle kıblemizi bulmaya çalışıyoruz. Doğu topraklarında iki tane doğulu olmayan halk vardır, biri Japonlar, yüzyıl önce tüm budist tapınaklarını yakıp, yerle bir etti, ikincisi, İsrailoğulları, ilkin Mısır'ı terkettiler, ikinci olarak, Kudüs'ü... Kızıldeniz'de Musa'nın asası önünde yarılan yer kabuğu, İsrailoğullarına yeni bir yön gösterdi. Gölcük'te açılan, yarılan yer kabukları da, hiç değilse bundan sonra, bizim yönümüzü gösterir!

Kasaba tüccarı, kasaba müftüsü bu adamları, üstelik kafatasçı herifleri, ayaktakımını iktidar yaparsak, çok daha yüzbinlerce insanımızın kafatası beton bloklar altında kırılır!

Bindörtyüzyıldır cuma namazı kılarız, kutsal camilerimizde bile her cuma onlarca ayakkabı çalınır. Başbakanların, bakanların onca korumasına rağmen camilerimizde ayakkabı çalınmasının önüne geçilemedi, bin yıldır içimizden bir kişi çıkıp, ayakkabılarımızı camii içinde çalınmayacak şekilde kutulayacak, bir sistem geliştiremedi. Eskiden kasabamızda herkesin ayakkabısını, kimin ne giydiği, o dar kasaba evreninde belliydi, şimdi kalabalıklaştık, büyük yapıları, kitleleri, organize etmek, ülkücülük, milliyetçilik.... dokuz ışık gibi kasaba zekasıyla çözümlememiz mümkün değil, Türkeş yaşasaydı, dokuz ışığa bir de depremcilik maddesini ekler, on ışıkla ülkeyi yine kurtarırdı.

Türk milliyetçilerinin en kutsal ismi Gün Sazak ailesinden Fenerbahçe başkanı Güven Sazak'ın inşaatları altında binlerce insan kaldı? Hadi, televizyonlar, gazeteler bu isimlere bir küçük eleştiri getirsinler, hayır, kırk televizyonun sahipleri de bu ayaktakımının ortaklarıdır!

Şimdi de, biçimsiz küfürlerin, başıboş serseri isyanların enkazı altında kaldık, herkes gelişigüzel küfrediyor, kırk televizyondan bir tanesi, yıkılanın "sağcı ahlak", felaketin "sağcı zihniyet" olduğunu göstermemek için, küçük bebelerin ölüm görüntüleriyle kendilerini saklamayı başarıyorlar!

İlk iki gün felaket görüntülerine rağmen endişe, panik duymamam ve hiç ağlayamamam, kendime ben sapık mıyım, doktora mı görünmeliyim, gibi duygulara yol açtı, sonra, Diyarbakır'lı yoksul bir kadının çıplak ayaklı bebeğini koltuğunun altına alıp, bir naylon torba arpa şehriyesini kampanyaya bağışlaması, Yunanlı kızların kan verme görüntüleri. Dünya atletizm şampiyonasında tüm dünya sporcularının stadyuma giren Türk ekibini ayakta alkışladığını görünce, tellerim koptu ve hüngür hüngür ağlamaya başladım.

Evet, ağlayacağımız nokta, insanlığın bölüşme, yardımlaşma, insan olma noktasında başlıyor, trafik kazalarından, güney doğudan, işkencelerden ölüme katlanma becerimiz çok büyümüş, çok savaş, cephe görmüş komutanlar gibi duvarlaşmışız, ama, Yunan, Mısır, mezhep, din, sınıf demeden, büyük bir galaksi evreninde birbirimizin elini tutmaya çalıştığımız o anlar, işte, dudaklarımız kurumuş beklediğimiz, o sarılma! Bölüşmeye ve yardımlaşmaya "açız"! Felaketler sonrası değil, her zaman işte bu açlığımızı gidermeye çalışıyoruz. Evrende bir toz zerresi gibi dünya kabuğu üstünde insan olduğumuzu, kasabanın ayaktakımı tüccarlarına, holdinglerine, kurumlarına yüzyıldır anlatamıyoruz, bizi, Diyarbakır'a, bizi Yunan'a, bizi göya Türk'ten başka herşeye düşman yapanlara anlatamadık!

Yıllar önce annem öldüğünde de böyle olmuştu, yüzlerce insan başsağlığı diliyor, ben hiçbir şey olmamış gibi gömleğimi ütülüyor, soğuk, duvar gibi suratla ayaktayım. Ne zamanki, ailemden babam, abim, "annemiz öldü" dediğinde, yeri göğü yırtan bir feryatla kendimi kaybettim.

Şimdi, onbinlerce başsağlığı mesajı kılım kıpırdamıyor, naylon sidik torbası yüzüyle... Ecevit'i, Bahçeli'yi, Yılmaz'ı rezillik, kepazelik duyguları içinde izliyorum. Tarihimizin en büyük felaketi olmuş, siyasilerden başsalığı mesajları ağrıma gidiyor. Şimdi diyorum, zihnimden geçiriyorum, Kazım Karabekir Paşa, Mustafa Kemal, Rauf Orbay Paşa Tv'ye çıkıp, başımız sağolsun deseydi, işte bunu düşündüğümde zırıl zırıl ağlamaktan kendimi kurtaramıyorum, diyorum ki, Karabekir Paşam, Orbay Paşam, işte alevin, binbir yoksulluğun içinde kurtardığın halkı, bu Özal vahşetinin sırtlanları, holdingleri, parçaladı, bitirdi koca ülkeyi!...

Kardeşlerim, milletimize, halkımıza, başsağlığı dileyecek hiç kimsemiz kalmamıştır, hepimizin başı sağolsun.

Milletlerin karakterleri, büyük çöküp ve yükseliş anlarında ortaya çıkar. İşte devasa bir çöküş anında, "sağcı zihniyetin" kadroları, memurları, televizyonları, ahlağı! Türk tarihinin 12 Eylül'den bugüne yirmi yıl içinde, önce ülkemizde iç savaş, sonra güneydoğuda otuzbin ölü, sonra onbinlerce insanın işkencede öldürülmesi, sonra Susurluk, sonra Bulgaristan göçleri, sonra Irak'tan kaçanların yollarda telef oluşu, sonra, bir ve iki Bosna ve Kosova mezalimi, hepsini gördünüz, geçtiğimiz yirmi yıl size, "sağcı" ahlağın, ayaktakımının iktidarını, devlet oluşunu, ideolojisini de öğretemediyse, başka hiçbir güç, sizi kurtaramayacaktır!

Bir yerlerde hala "sağcı devleti" sağcı kadroları alkışlıyorsanız, gidin görün, meşhur ülkücü kabadayı stadyumun yanında deprem yardımı çadırı açmış, ülkücülerle mehter çalıp orada da vatanı kurtarıyorlar.

Mandanın suya sıçarken çıkardığı sesten beter bu insanların suratlarını yalayın, doymayın, bir daha yalayın!..

Sağcılık tarihin en büyük uğursuzluğu, halkları düşman kılan, ülkeleri zehirle
yen en ağır siyasi radyasyondur, bu yüzden suratları, yabani bir kara öküz
ayak tırnaklarına benzer, bunu, bu topraklarda benim kadar dile getiren y
yoktur. Çünkü sağcılaşmış insan, öfke, panik, kargaşa, telaş, yaşamaz, tü
duyguları normal insanlar yaşar. Sağcılık hayra alamet değildir, felaketlerin
tidir. Otuzbin kişinin ölümünü dahi senaryo olarak görürler. Belleklerini u
hiçbir facia, eylem türü yoktur, boynuz darbeleriyle kendilerini savunurla
sağcı insan, yaşamak için hayvan gibi sürekli "unutmak" zorundadır. İm
madır. Lidere, davaya, Özal'a, Türkeş'e, Demirel'e bağlılık, aslında "dün
ma" şeklidir. Dışarda olup bitenler, zihinlerini hiç meşgul etmediği için,
da olup biten büyük felaketler dahi zihinlerinde iz bırakmaz. Bir müdd
fızalarından silinir. Bitişi olmayan bir sersemlik halidir sağcılık, dış düny
mış gibi görürler. Saldırganlıkları, üzüntü duydukları, ülkelerini çok
değil, "rüyaları" bozuluyor, otladıkları çimenliğe, yoncalığa başka g
diye, insan haklarına, tartışmaya, eleştirmeye, bilime düşmandırla
Türk asrı olacaktı, işte felaket asrı oldu.

Onyedi yaşındaki genç kızın uyurken, saçlarında unuttuğu toka
sert hışmıyla kafatasına demir çivi gibi saplanması, onlara sorsak, Tan
dı. Vicdanlarımız utanmayacaksa, bu bedenleri neden taşıyoruz, Avu
yer arıyalım kendimize... Bin yıl türküsünü söyledik ama "bir kazma
mezarını kazamadık, bok torbasına dönmüş vicdanlarımız utanma
caksız okyanus adalarına siktirolup gidelim.

Yere göğe yemin olsun, o saç tokalarının intikamını alacağız. E
kenmiş vicdanımız değil, öc duygusu yaşatacak. Götlerinde asılı ku
rilikleriyle dışarı çıkartana dek, burdayız. Müteahhitlerin, siyasile
oyuklarının içinde hamamböceklerini tam dibinde ezip, parçalayan
bir leke yapana kadar burdayız.

Kardeşlerim, o melek göğüslü genç kızlar, o incecik biçimli, ren
sahillerde takıp, deniz suyuyla seviştikleri, oynaştıkları günleri gören

Keşke, yer kabuğu yarılıp hepimizi içine alsaydı, tabiatın koynu
şıl uyurduk, sonsuza dek. O çakal, sırtlan müteahhitlerin beton b
maz, ey ülkemin genç kızları, kuş yüzlü çocukları kalkın ayağa! O
günüymüş, beyanat veriyorlar, yeterince birlik, beraberlik olup ka
den birlik olalım, bu bağırsak yiyici, beyin emici yüzbinlerce ahlak
ti yönettiği müddetçe hangi beraberlikmiş bu, bizi de müteahhit
tünde taş kalmamış, daha büyük gaddarlık hiç görülmemiş, öldü
cası, zebanicesi görülmedi ve hepsi sağcı zihniyetin ideolojilerinde,
vizyonlarında bağırıyorlar: Birlik olacak mışız? Elinizden ne gelir artı
lerinin üstüne üç tane de baykuş dikmek, işte sağlık bakanı bayk
dan akan yardım paralarını gören müteahhitler el ovuşturup, eko
canlandı, yapılacak yüzbinlerce ev var diye demeçler vermeye çok
hanelerdeki kuzular daha şanslı.

Kardeşlerim, mahşerimsi o yer kabus değildi, ülkemizin, sanayile
ği, akşamları, denizin ve takımyıldızlarının ve dağlardan esen rüzgar
lendiği o yer, sağcılara göre, bizi kötülüklere karşı koruyan bağışla
cinleriyle bizi cezalandırdığı yer! Tanrı bizi cezalandırmak için sağcı
seçti, Allah'ın aslanı, Malkoçoğlu artık müteahhitler mi?

Sağcı ahlağın ta kendisi bu çakallar!. Cesed kokularına musalla
devlet kadrolarına yerleştiren ülkemin "imanlı" "milli" nesillerin yüzyıl
şimdi büyücü, müneccim din adamlarına, liderlerine sorsak, bir yaşınd
kafasına korkunç betonları indirmeleri, Allah'ın bir cezası. Allah neden
rini milli eğitim, bayındırlık bakanlığı, ya da camiilerden seçiyor?

Çakal, kurt, akrep, solucan kanıyla büyümüş sağcılar, tüm bu hayvan
organlarıyla karışmış, kılıktan kılığa giren siyasileri, medyacıları, Güneydo
surluk'ta da, yer kabuğu yarıklarından daha ağır bu en korkunç beton süt
yedi yaşındaki genç kızların üstüne indirirken, siyasi liderler, "ne yapalım
afeti, devlet her bir yurttaşa miğfer mi dağıtsın" diyorlar!

Kafatasları, gencecik çocukların, bir güvercin yumurtası gibi kırılırken,
devlet ve onun uğursuz lideri, uykusuna, azmanlaşmış burun deliklerini tüm
yi yutacak kadar açıp, bir eliyle de mumyalanmış kulaklarını kaşıyıp "üstesin
geliriz" diyor, ne yapalım, bu hayvanların beslenme alışkanlıkları böyle. Tarak d
lerindeki açıklığa göçük altında, tek yanağı gül yaprağı gibi kokmuş bebeleri, te
ayağı parça parça ezilip morarmış genç kızların, kopmuş organlarını kurban diye
veriyoruz, "birlik ve beraberlik tanrısı" adına...

Bu milli korkuluğu ayakta tutan gizli direkler, Sabancı, Koç, Çörtükler, holdingler, bebeklerin ağzından yüzyıldır sütü emmekle doymuyorlar, Çörtük'ün Ankara'daki Bayındır hastanesinde tek bir depremzede yok, kapıdan kovuldular. Kameralar gösteriyor, enkazın beton deliğinden ağlayarak çıkan küçük kız, "amca amca kardeşim öldü, amca amca ne olur annemi de kurtar", diye korkuyla bağırıyor. Ceset kokuları hoşlarına gider. Tıka-basa yedikten sonra, çöl sırtlanı gibi ceset kokusunun hayaliyle uyurlar. Küçük kardeşim, kes sesini! Annenin cesedi, sağcı ahlağın ağzında baldan zamklaşana kadar, yemek zorunda devlet!

Şimdi öldü mü otuzbin insan, genç kızların saç tokaları, okuluna yeni hazırlanan çocukların resim defterleri artık olmayacak mı, deniz kıyısında calkalanan suları artık sevredemevecekler

mi? Denizlerin içindeki balık sü
rini yağmalayan, talan ede
yarlık helikopterleriyle
da birbirlerine ker
larını, yorgan iç
değil miydi?
yedi yaşın
gibi çör
si, pa
lik k
sa

r
Be
gibi
rezil et
kanı, ge
türe uygun
memelerini tü
den de özür diler
altında çürüyüp, mor
lip, yardımsever duaların
den de, özür dileriz!

erini, uçsuz bucaksız ovalardaki koyun, kuzu sürüle- e onlar değil miydi? Dağdaki iki çobanın üstüne mil- zbin kişilik askeri kuvvetleri çullandırıp, dağın başın- amın altında sarılıp uyuyan zavallı insanların, yastık- i dahi kamalarla, bıçaklarla delik deşik eden bunlar ekondusunda, atelyesinde, üniversite kapısında, on- enç kızların göğüslerinde bitmeyen bir korkulu rüya en, bu yüzbinlerce delirmiş, sağcı, yazarı, gazeteci- şişirilmiş borsaları, manyaklık, delilik, aptallık, cani- n; alev, çürümüşlük püsküren gözlerin sahibi bu in- değil miydi?

Mağaraşmış sırtlan delegelerle doldurulmuş partile- de milyonlarca minicik çiçek tozunu, ancak çamur apmak, bu çamurdan ideolojik tabletler yapıp, yüz- lerce üniversitede, onbinlerce ilköğretim okulunda, kırk televizyonda minicik çocukların beyinlerine tı- ka basa dolduran bunlar değil miydi?

Dünyanın daha hiç kullanılmamış, denenmemiş, en pahalı teknolojik silahlarını, joplarını, işkence aletlerini, henüz piyasaya çıkmadan, Amerika'dan, alkışlarla, övgülerle, kalkınıyoruz masallarıyla Türkiye'ye, bu halkın milyar dolarlarıyla getirip, yoksul halkı parçalayanlar bu insanlar değil miydi? Emniyetin damından atladı diyen resmi rakamlara göre 350, sivil rakamlara göre ikibin kişiyi intihar ettirenler, bu adamlar değil miydi?

Masallarımızda tanıdığımız en büyük korku "gulyabani" idi. Gece, iri suratlı çarşafa sarılmış bir heyüla karabasan gibi gelirdi. Artık yunus balığı kadar neşeli ve sessiz çocuklar, dünya tarihinin en büyük canavarını günlerce televizyondan izliyor. Beton blokların çene kemiklerini kırdığı, onluk demirlerin ağız boşluklarından dillerini ortadan yarıp geçtiği, hava alamayacak kadar daracık enkaz altında, kendi nefesinin bir müddet sonra dünyanın en ağır zehirli otundan daha hızla kendilerini öldürdüğü, kurtarmak için çabalatmaya çalıştığı ayak bileklerindeki kemiklerini betona demire kemirtip, kemirterek kemiklerini bedeninden kurtulmaya çabalarken, artık korkudan solumayı unuttuğu... Demirlerin, cam parçalarının karınlarının boş bağırsaklarını deşip, etten lehim gibi birbirlerinin bağırsaklarına, suratlarına banıp kilitlendikleri o anda, imdat seslerini ıslıksı hırıltılarla, çığlık dahi atamadan boğularak öldüklerini... Bataklığa gömülen yılanlar gibi, beton blokların içine gömülüp, gecenin en güzel uykusundan, gömüldükleri taş blokların içinden, insanlığın hiçbir mucizesinin artık onları kurtaramayacak olmaları... aynı taş blok altında ezilip, karısı, çocuğu, birbirine kucağında bulanmış, yarı melek eziği yarısı kadınının yüz parçaya kırılmış bacak kemikleri, yarısı kafatasına karışmış, çocuğunun kıkırdak elleriyle, bir insan bulamacına dönüştüğü, o yerde, daha canavarca, onbinlerce insan nasıl telef edebilirdi, bunu bu sağcı partiler, müteahhitler, holdingler dışında kimse başaramazdı. Bir labirent mi vardı, bir koridor mu hayatlarında, şimdi mezarları bilmeceler bilmecesi, karıncaların bile yuva yapamayacağı kadar pestilleşmiş taş blok aracıkları onlara dinlerinin, devletlerinin, müteahhitlerinin, bağışsever dayanışmanın bir armağanıydı!

O karınca yuvalarını da dünyaya daha fazla rezil olalım diye, çok görüp, kurtarma ekiplerini kovdular! rin kırılan kafataslarından büyük sıcakla yumurta akı beyinlerini tüm kameralar görüp, ülkemizi dünyaya niz için devletimizden özür dileriz. Sayın Diyanet başzlarımız ondört yaşında gecenin bir yarısında, tesetayan görüntülerle beton blokların altında erik kadar ünya televizyonları gördüğü için, sizden de, dininizayın müftüm, cesedlerimiz, ağır sıcak , pelteleştiği ve elle tutulmaz hale geyetişemediği için, sizden de, dininiz-

NİHAT GENÇ
nihatg@leman.com.tr

KOMİKAZE

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

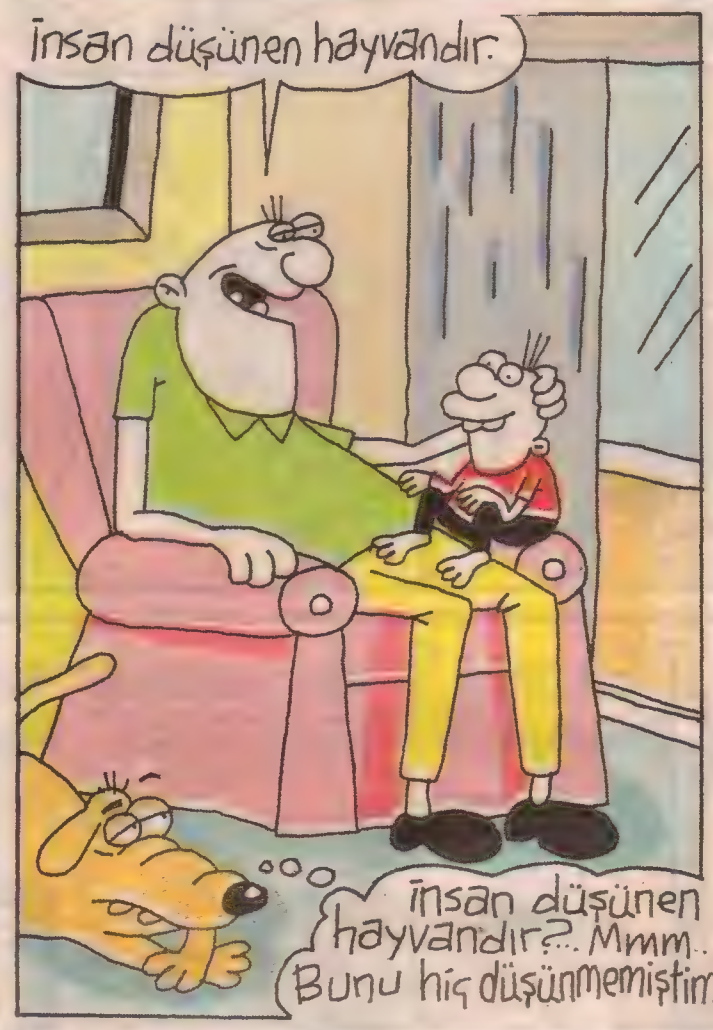

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net
erdil yaşaroğlu

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir@leman.com.tr

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

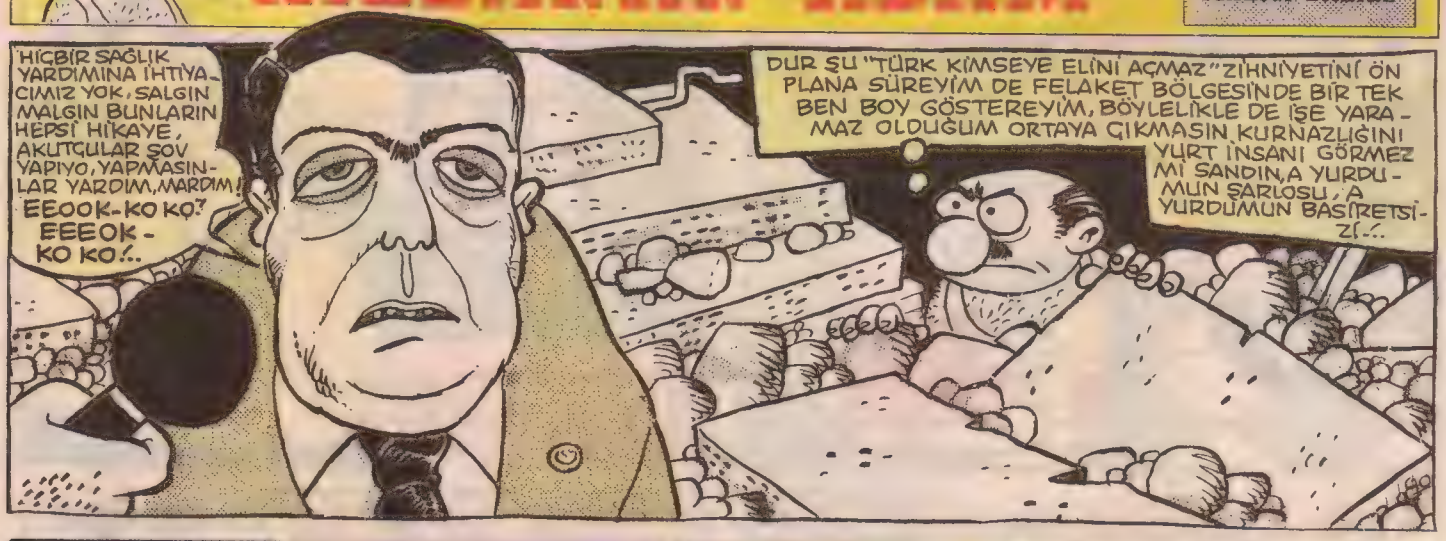

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

(Ağlamayan sanatçıya ödenek vermezler.) Ama ben ağlayana da vermem!

Kadir Yılmaz

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

Vicdan depremleri!

Öylesine sık ve şiddetli depremlerle sarsılsın ki vicdanlar, yıkılsın vahşi kapitalist anlayışlar!

"Altta kalanın canı çıksın" anlayışının canı çıksın!

"Ne yaparsan yap, yeter ki köşeyi dön" anlayışının gidişi olsun da, dönüşü olmasın!

Bugünlere bunlara benzer anlayışlarla gelindi.

Köşeyi dönmek uğruna vicdanlara sırt dönüldü.

Kazı-kazıkla, çal-kazan anlayışı doğal karşılandı.

Dolandırıcılığın, hırsızlığın doğal karşılanması en büyük doğal afetti oysa!

Sonuçta hırsızlık, dolandırıcılık yüce değer oldu; dürüstlük ise cüce değer.

Bencillik ölçüsünde bireycilik ortalığa hakim oldu; toplumculuk ise ortadan kayboldu.

Toplumculuğu savunan, **"Sende olanı başkalarıyla paylaş, insanlaş"** diyen bizim gibilerin adı ise "dinozor" oldu.

Gerçi şimdi yaşadığımız depremin şokuyla toplumculuk, dayanışmacılık yeniden filizlendi ama, acaba bu filiz bir ağaca, o ağaç da bir ormana dönüşecek mi?

Yoksa depremin şoku geçince herşey eskisi gibi olacak ve filizlenen toplumculuk ölecek mi?

"Altta kalanın canı çıksın" bireyciliği yeşerecek mi?

Başkaları sefalet içinde yaşarken, sefahat içinde yaşanacak mı?

Böyle olacaksa eğer, sarssın vicdanları daha şiddetli, daha sık depremler!

Sarssın ki, vahşi kapitalizm vahşi kapitalistlerin inşa ettiği çürük binalar gibi yıkılıp yokolsun.

Ve yıkılıp yokolsun "Türk'ün Türk'ten başka dostu yoktur" gibi ırkçı zihniyetler.

Yıkılıp yokolsun ki, **kafadan sağlıksız** sağlık bakanları, yardımımıza koşanları "Onlar Yunanlı, onlar Ermeni" diye aşağılamasın.

Ve bugün yardımımıza koşan insanların Türk olup olmadıklarına bakanlar, yarın kurtarma ekiplerinin köpeklerinin Türk olup olmadıklarına bakmasın!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Dengeli Beslenme

kaanertem@leman.com.tr

KAAN ERTEM

Üçüncü türden yakınlaşmalar.

Espri: Özgür KAYA.

Kendi kendini yiyen adam 1

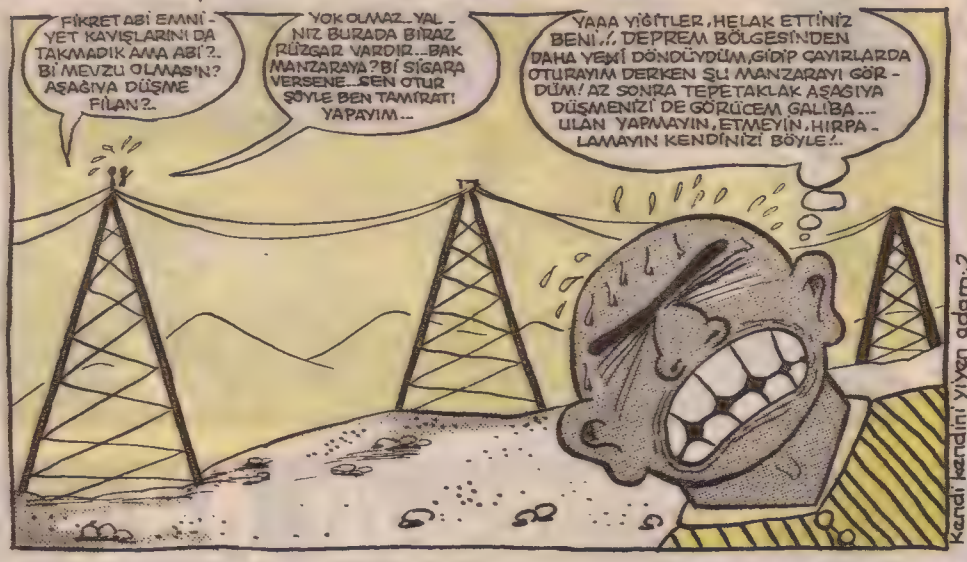

Kendi kendini yiyen adam 2

GEZ MAHMUT ÇUK

Mahmut Tibet — mtibet@leman.com.tr

GEZİNTİ

Selâm:... Zaman geçiyo gibi sanki ama, sonra, laaank! diye duruyo aaniden. Bi düşünüyosun, hmm, tekrar bi gaz, biraz daa gidiyo, laank! Hiçbişiy olmamış gibi davranmak çok zor tabi. Böyle laank maank'da dememek laazım! Aani hareketler, kıpırtılar, ses efektleri falan, hepsi çağrışım yapıyo. Bi süre dikkatli davranıp, güç kazanmak gerekiyo. Zevk alınacak şey, çok az. Müzik, her zaman iyi bi yardımcıdır ama, o da anlamını yitiriyo bi süre sonra. İşte bu "bi süre"lerle idaare ediliyo heralde. Yaani, biraz bişeye yoğunlaşıyosun, o arada akıyo hayat. Buna dayanmak laazım. Bi şekilde geçicek heralde. Bu konuya şu anda daha fazla yoğunlaşamıycam. Potburi yapıyım biraz: tek tek hallederim belki.

POTPURİ:... Elfeneri, ciddi olarak ilk kez işe yaramıştı. Hemen iki yedek pil aldık ona... Odayı topladım biraz. Kasetler falan dağınık duruyodu hep; bişiyleri hatırlattı; topladım, raflarına koydum... Gece yarısı mastırının, bi an, daa heycanlı olduunu farkettim. Adrenalinin katkısı olduu için heralde... Yine de, fazla uzun tutmadım, eşofmanı falan giyip, biraz daa hazırlıklı gibi bi konuma geçtim, öyle oturdum... İki minibüsçü tartışıyodu aşağıda. Balkona çıkıp baktım. Kavgaya tutuşmadılar. Heycanlıydılar ama, sonra annaştılar heralde... Genelde, tuvalette tedirgin olunuyodu heralde. Evet, böyle bişiy var sanırım. İşimi bitirdim, çıktım... İster istemez, yapı plânları tasarlanıyo akılda. Çelik kafesli bi oda düşündüm. Jaws'da denize indirilen gibi, ama daa kalın ve, sert çelik... İnanılmaz bişiy: Hep böyle gidemez. Daa farklı şeyler düşünmeliyim. Ama birdenbire de kendimi değiştirebileceğime inanmıyorum...

Bi arkadaşa telefon ettim. İyiymiş. Buluşalım, konuşuruz dedi. Tabi, iyi fikir. Konuşmak raatlatıcıdır... Ayrıca, bu böcek nası giriyo fincanın içine yaa! Salak bunnar! Fincanın ağzının kenarında geziniyo, sonra lip! düşüyo kahvenin içine! Hayır; haberim de olmuyo bazen. Ama bi refleks edindim. Yudumlardan önce, içine bakıyorum fincanın... Açık Radyo'da, iyi bi öneri vardı: Böyle zamannarda, biraz tasarruf etmek laazım. Işıktan, sudan falan. Amfinin, sesin hareketini gösteren ibreleri var; vu-metre. Severim onları. İki taane kocaman, left, rayt. Kapattım ışıklarını. Sadece radyo çalsın. Skorpions dinnedim bi ara, sidi. Sıktı. M.F.Ö. taktım biraz. Sonra Racır Voturs. En iyi, enstrümantal ama. Jan Mişel yine, en zor annarda: Oxygene albümü... Yarın, bişeyler yapmayı düşünüyorum. Bu, düşünüyorum lafı bile itici aslında. Düşünüyorum dil, yapıcam demeliyim. Evet, sanırım yapıcam. Aslında sanırım da dememem laazım. Eeh!... Beynim, dibi sıyrılmış tabak gibi şu an. Aslında "mizah" her türlü şeyi annatırken iyi bi silahtır ama, kullanması da çok kolay diil. Ayrıca ne bu, silah milah! Bi örneği bile veremedik adam gibi! Ben şindi dergiye gidiyorum. Daa komple bişeyler yazarız sonra heralde: Haftaya falan... Bi anda, hayatı nası annatabilirim ki?... Böyle bişiy oldu işte. Çok formülize, konsantre, açıklayıcı şeylerden bahsetmek istiyo insan. Akışına bırakacaksak eğer; akıyo zaaten şu anda; birazdan vapura binicem. O da alıcak bi yere götürecek beni. Giderken oluyo herşey. Oturup, bi sigara içip falan düşünüyosun. Ama gidiyosun aynı anda. Bişeyler okurum belki yolda. Okurken de gidilebiliyo. Dururşan da, gidersin. Her şekilde gidiliyo. Birini seçicem artık. Hemen iyi günner diliyorum!...

Akşamsefası

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

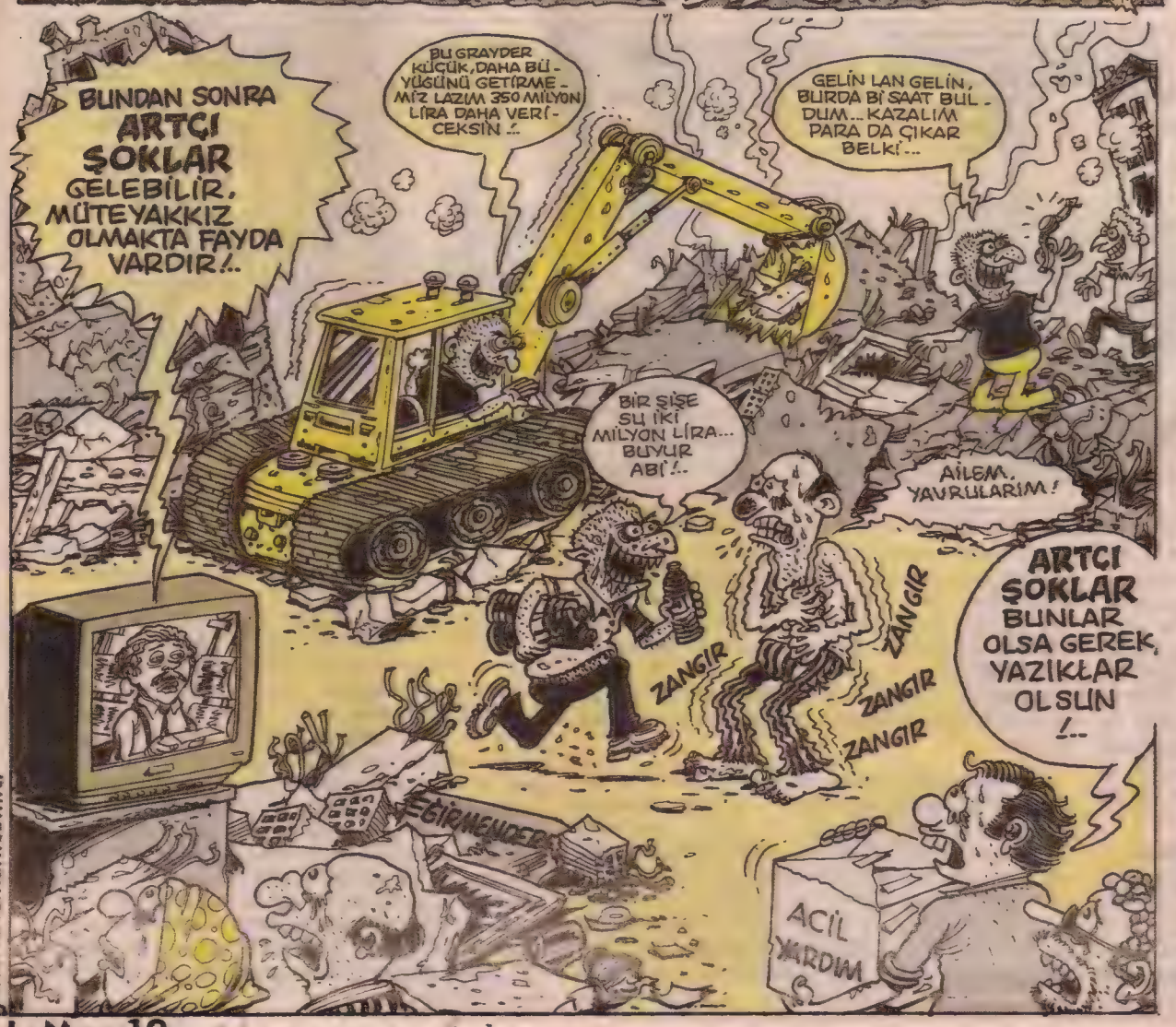

Melek Yüzlü Çocuklarımız

Balıkçılar görmüşler... Büyük yıkımdan bir gece önce, gökyüzünde kızıl bir ışık varmış. Deniz öylesine ısınmış ki ağları yanmış. Volkanik taşlara rastlamışlar denizde.

İnsanlara güvenmediğimden doğanın hep devrimci bir ruh taşıdığını düşünmüşümdür...

Gökyüzünde kızıl bir ışık... Öfke ve akacak kanın işareti olmalı...

Acaba depremde ölen onca insan yaklaşan devrimin isimsiz kahramanları mı?

Bunca adaletsizlik, acımasızlık, bunca sömürü insanı çileden çıkarmıyor da, sonunda doğa mı kendi bildiğince isyan ediyor.

Verdiği yaşamı, nimetleri, umutları geri alıyor olmalı. Hem de söke söke, yuvaları yıka yıka, kan akıta akıta...

Bu ne biçim toplum; bu ne biçim devlet, bu ne biçim insanlık diyerek... Doğanın bu öfkesini kıskandığım çok oldu... Ama o da beni çaresiz bıraktı sonunda, sindirdi, küçülttü. Bu devlet gibi, bu sistem gibi...

Ekranlardan cesetler geçiyor. Yaşlı bir ana toplu mezarlıkta oturmuş, çamurlu taşları öpüyor evladı diye, bense sadece seyrediyorum. Ve sonunda doğaya da küfrediyorum. Çünkü o da herkes ve herşey gibi adaletsiz. Acımasız vurgunculara gücü yetmiyor doğanın. **İstanbul**'dakiler özel uçaklarına binip çoktan kaçtı güney sahillerine... **Adapazarı**'nda, **Düzce**'de yoksul semtlere yardım ekipleri bile uğramıyor...

Bense günlerdir utanç içindeyim. Varlığımdan nefret ediyorum. Kimim ben, ne işe yararım, diye küfürler savuruyorum geçmişime ve olmayan geleceğime..

Arada boşluğa dalıp dalıp gidiyorum. Sevdiklerim geçiyor aklımdan. Onları toprağın altında düşünüyorum. Yüzleri geçiyor önümden. Yazın ortasında her tarafım buz kesiyor . Onlar ölüp gidecek, yine de hayat sürecek öyle mi diyorum, öyle mi; haykırarak bağırmak geliyor içimden... Sonra aklım o gökyüzündeki kızıl ışığa takılıyor yine. Utancımı kızıl bir öfkeye dönüştürmek istiyorum. Ödünsüz, koşulsuz, deli bir öfkeye..

Kaçak binalar, oy tacirliği için verilen ruhsatlar, rant paylaşımı, kumdan apartman yapan müteahhitler, rüşvetçi devlet memurları, avantacı yetkililer... Günler sonra enkazın altından canlı olarak kurtarılan ya da kurtarılamayan, ama hep meleklere benzeyen çocuklara bakıyorum. Belki diyorum içimden, belki, belki bunlar yıkacak bu aşağılık sistemi, bu çürümüş, bu alçak düzeni... Belki de onlar bizim kadar korkak, beceriksiz, güce tapan, kendini düşünen insanlar olmayacak... Çünkü onlar ölümün ve acının kucağına kadar gittiler.. Bizler gibi otorite önünde kolayca eğilmeyecekler... Buna inanmak istiyorum.

Evet, utanıyorum kendimden. Bu devletle sonuna dek hesaplaşamadığım için, toplu mezarlara çamurlu torbaların, yırtık battaniyelerin içinde tekmeyle itilen cesetleri gördükçe lanetliyorum kendimi. Suçluyum. Suçluyum ben de bu ülkede yaşayan herkes gibi... Yüzüm acıdan ve kendimi suçlamaktan şişmiş bir halde aynaya bakıyorum ve orada devleti görüyorum...

Yıllardır ne diyordu bu ülkede devlet: **Çalın, çırpın, rüşvet alın, avanta peşinde koşun... Korkmayın ben size birşey yapmam. İnanmıyorsanız bakın sizi yargılayacak bir kanunum bile yok. Hadi korkmayın, benden size izin işte.**

Bataklıklara, doldurulan kıyılara, fay hatlarına on, onbeş katlı binalar kolay dikilebilir miydi bu izin olmasaydı...

Devlet suçluydu ve bizi de kendisine benzetti. Suça teşvik etti bizi... Rüşveti, talanı, kanunsuzluğu teşvik etti ve yapanı yargılamadı. Hepimizi kendisine benzetti. Neden mi? Çünkü rüşvet alan, kaçak inşaat yapan, avanta peşinde koşan, kaçak mal satan, kumdan evler yapan insanlar haksızlığa, adaletsizliğe, sömürüye başkaldırmaz, hayır demezdi de ondan... Suçlu insan bu devlete isyan etmez, edemez. Çünkü aynaya baksa kendisini görecektir. Bu ülkede insan devlete isyan etmeden önce kendisine isyan etmelidir.

Üç kuruşluk avantaya tenezzül edenlerin ülkesinde enkazların altından meleklere benzeyen çocuklar kurtarılıyor... Birtek onlardan utanıyorum ve sarılıp af dilemek istiyorum onlardan. Beni affedebilirler mi acaba?... Bence hiçbirimizi affetmesinler. Suçluyuz çünkü. Düşünen insanları yargılayıp, hapse atan; ama rüşvetçileri, soyguncu müteahhitleri, avantacı yetkilileri koruyan bu devlete benzediğimiz için suçluyuz...

Günlerdir **Değirmendere**'deki, **Yalova**'daki,

guneriicoglu.com.tr

Akşamsefası

Yüzümüze Tükürecek

Cezmi Ersöz

İzmit'teki yakınlarımı, arkadaşlarımı arıyorum. Mümkün değil onlardan haber almak. Evin içinde çıldırabilirim. Televizyonu açınca dayak yemiş gibi oluyorum.

Sonunda dolaplarda giyecek ve ilaç namına ne varsa çantalara doldurup soluğu **Yalova**'da alıyorum: Orada kitapçılık yapan **Gülten** ve **Mustafa Taner**'in dükkanına gidiyorum. Kapalı. Yalova terkedilmiş. Kimse evlerde yaşamıyor. Stadyum'un arkasında kurulmuş kriz merkezine gidiyorum elimdekileri vermek için. Kimse ilgilenmiyor. Muhatap yok. Kimse sorumluluk almıyor. İnsanlar şaşkın. Sistem insanları zavallılaştırmış. Herkes kendisinden korkuyor. Bağırıyorum, **kim alacak bunları, kim sorumlu burada,** diye. Cevap yok... Masanın başında oturan adamın biri, elimdeki çantayı istiyor benden, **içindekiler sizde kalsın, buraya bırakmayın, alıp satıyorlar,** diyor... **Siirt**'ten **Yalova**'ya yardım için gelmiş bu adama çantayı bırakıyorum, içindekileri başka bir torbaya boşaltıyorum...

Dünyanın neresinde var deprem yağmacıları? Neresinde var ölü kadınların bileklerini kesip bilezikleri çalanlar?

Sonunda yanımda getirdiklerimi **Zonguldak**'tan yakınlarını enkaz altından çıkarmaya gelmiş, çadırda yaşayan madenci bir aileye bırakıyorum... Belli mert, dürüst, iyi kalpli insanlar. Birinin kolu kırılmış enkazda çalışırken... İçten içe bir öfke seziliyor devlete, sisteme karşı. Ama içimde hep bir kuşku var, acaba acılarına sadık kalabilecekler mi diye... Çünkü acılarımızı çabucak unutuyoruz. Hayat çabucak normale girsin istiyoruz. Bağışıklık sistemimiz çökmüş durumda.

Küçük, yüzeysel acılarla yetinmek ve sonra dayanılmaz bir hafiflik içinde kalıp hep unutmak, hep unutmak istiyoruz. Bu unutmak, bu normale dönmek istediğinin altında, bu her acıdan bir şenlik, bir oyun çıkarma içgüdüsünün arkasında aslında derin bir ölme, bir yokolma isteği var, aslında bunu farketmiyoruz. Suçluyuz, biliyoruz, enkazın altında kalan meleklere benzeyen çocuklarımızı biz öldürdük, biliyoruz. Aynaya bakıyoruz orada, katil devleti görüyoruz, katil kendimizi... Kendimize hiç saygımız yok. Bu yüzden yaşamanın da ölmenin de pek bir anlamı yok aslında...

Bu yıkımdan iyi kalpli bir devrim çıkartabilir miyiz?..

Ben hazırım... Aynaya bakıp yüzüme tükürüyorum.. Katil devletin yüzüne... Enkaz altında kalan o melek yüzlü çocuklarımız için, hadi hep birlikte sivilleşelim... Bu müthiş gönüllü dayanışmasından ve yardımlaşmasından iyi kalpli bir devrim çıkartalım. Çünkü bundan daha büyük ders olamaz bize.

Tanrı çoktan öldü... Doğanınsa bir bilinci ve acıma duygusu yok.

Melek yüzlü çocuklarımız enkazın altında... Şimdi artık gerçekten biz bize kaldık...

Aynada yeniden kendi yüzümüze bakabilmek için iyi kalpli bir devrim için ayağa kalkmanın zamanıdır...

Yoksa, yoksa her gece, saat 03:02'de enkaz altında kalan melek yüzlü çocuklarımız yüzümüze tükürecek...

cezmier@leman.com.tr

* İmkanlarla ihtiyaçları buluşturmak için.. Depremin yaralarını sarmak için bir **sivil koordinasyon grubu** kuruldu. Tel: (0212) 245 56 02-03 -249 78 76 Fax:(0212) 245 56 04

* Fatma Hacıoğlu, Murtaza Yektaş, Tubi, Anais, İsmail Doruk, Fatma Kabasakallı, Ayşe Kardeşoğlu, Sinan Karataş, Macide Ulusoyoğulları, Neslihan Koşar... Mektuplarınızı aldım sevgiyle.

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

Bayık Gülü

Feyhan Güver

feyhan@leman.com.tr

Aksamsefası

• NOSTRADAMUS...

ESPRİ: KADİR YILMAZ

Espri: YILMAZ APAK

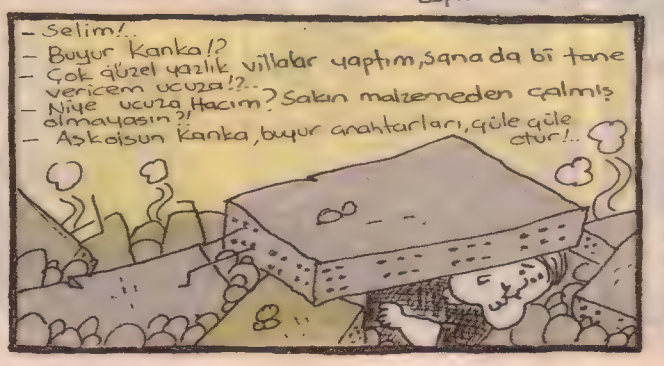

KILLANDIRMA SERVİSİ — Vedat Özdemiroğlu

Mehmet'e Mektup

Aşağıdaki yazı, deprem felaketinden sonra Yunanistan Kominist Partisi'nin yayın organı Rizospostis gazetesinde, P.R rumuzuyla yayımlandı:

"Kardeşim Mehmet, metin ol.

Aramızdaki deniz bizi ayırmamakta, tam tersine birleştirmektedir. Bizi hiçbir şey ayıramaz. Görevimiz, barış içinde yaşayarak birbirimize destek olmayı gerektirmektedir. Emeğin evrensel dayanışmasını uygulamalıyız.

Kardeşim Mehmet, biliyorum ki çok kızgınsın. Hiçbir zaman sana ilgi göstermeyen ve ıstırap çekerken yanında olmayan Ecevit'e kızgınsın. Ben de Simitis'e kızardım. Bizim işçiler de bir tehlike karşısında bulundukları zaman Simitis hiç ortalara çıkmaz. Sana ıstırabını paylaştığını söylerken de ona inanma. Simitis sadece Ecevit ile 'anlaşabilir.' Bizim görevimiz ve halklarımızın görevi, barış içinde yaşayarak birbirimize destek olmayı gerektirmektedir.

(...) Felaketi duyunca kanım dondu, "Benim komşum tehlikede" diyerek nasıl yardım edebileceğimi düşündüm.

Kardeşim Mehmet, metin ol. Gözyaşlarını sil, bağrına taş bas ve gövdeni dik tut. Ölüleri gömecek ve diğer yaralılara yardım edecek kuvveti bul. Hayatını yeniden kurmaya çalış. Seni depremin pençesine bırakan ve bu boş binalar içinde sıkıştıranlardan intikam almaya hazırlan." *(Cumhuriyet-24.8.'99)*

Mehmet'in Yanıtı

"Sevgili Kardeşim Niko,

Mektubunu aldım, çok duygulandım. Sağol. Zaten yardımıma hemen koşarak dostluğunu göstermiştin. Sadece sen değil, Şimon da geldi, Bilâl de, Richard da, Catharine de, İvan da. Sağolun.

Sevgili Niko, geçirdiğim tehlike büyük. Acım büyük. Evsizim, sokaktayım, yağmurun altındayım. Dostlarımdan, komşularımdan bir sürü insan öldü. Bir sürü arkadaşım yaralı. Yine de metin olmaya çalışıyorum.

Düşünüyorum düşünüyorum, işin içinden çıkamıyorum Niko, böyle bir hayatı bize niye yaşatırlar? Doğal afet adı üstünde doğadan geliyor, önleyemezsin. Fakat öncesindeki önlemsizliğe ve sonrasındaki sefalete de mi doğal afet diyeceğiz? Hayır Niko, bu sosyal afet. Devletim bu sosyal afeti bana reva gördü.

Nedense, gerçi nedeni de ortada ya, hep fedakarlık yapmamız gereken durumlarda akıllarına geldik. İnsanca yaşamaya yetmeyen paralarla çalışırken, savaşa gönderilirken ve bir de seçim zamanları. Gerçekten insan mıyız, insanca mı yaşıyoruz, bunlarla kimse ilgilenmedi. İnsanca yaşamayan insanca ölebilir mi Niko?

Şimdi, depremin faturasını yine halka kesecekler. Vergileri artıracaklar. Zaten yoksulduk, daha da yoksullaştıracaklar. Bundan sonraki sefaletimiz için hep depremi bahane edecekler. Oysa biz hep yoksulduk!

Dinlemiyorlar Niko, namuslu bilim adamlarımız da var bizim, ama dinlemiyorlar. Bak, ne diyor bir tanesi: "Kent toprağını böyle sınırsız kullanırsan, dar alanlara bu kadar yoğunluk getirirsen, imar planlarını hiçbir bilimsel kritere dayanmadan yaparsan, rantçı bir sistemi her geçen gün daha da artırırsan, denetimden kaçarsan, mahkeme kararlarına bile uymazsan bu sonuçlar ve bunun gibi sorularla daha çok karşılaşacağız anlaşılan " Dinlemezler Niko, çünkü bu düzen para düzenidir, onlar için kulağın duyabileceği en güzel tını para sayma makinesinden gelecek sestir. Ne sizinkiler sizi dinler, ne de bizimkiler bizi. Çünkü yeni dünya düzeni biz vasıfsızlara sadece ucuz işgücü olarak bakar.

Bizim başbakan, bir zamanlar umudumuzdu. Üstelik, seninle olan dostluğumuza katkıda bulunup *"Bir soyun kanı olmasın varsın damarlarımızda akan"* dizesiyle başlayan, içinde *"Kıyısında birbirinden de güzel iki kardeş milletiz"* dizesi geçen şiirler de yazardı. Şimdi, sana densizlik eden ırkçı bakanı savunuyor, özür dileyeceğine!

Evet sevgili Niko, fena sarsıldık. Bu sarsıntı da bizi kendimize getirmezse, hiçbir şey getiremez. Belki de dimdik ayağa kalkabilmek için iyice dibe vurmak, enkazların altında kalmak gerekiyordu. Bakalım sosyal vampirlerden kurtulabilecek miyiz? Başka çaremiz yok Niko, ya ilkel de olsa, 'globalleşmiş' de olsa 'sağ zihniyetten' kurtulacağız, ya da insanlığımızdan her gün biraz daha uzaklaşacağız.

Gözlerinden öperim kardeşim, hoşçakal...

LeMan Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Şu anda nasıl bir ruh hali içinde olduğumu ben bile bilmiyorum, büyük bir isyanın eşiğindeyim. Herşeye ateş püskürüyorum. 20 Ağustos saat 02:00. 10 dakika önce Yalova'dan sevdiğimin cesedinin bulunduğunu öğrendim. Umudum vardı, yaşıyacak diye ama...

Deprem olmadan 3 saat önce, 17 Ağustos saat 00:00'da Öznur bana şu mesajı yolladı "çok özledim ölüyorum çabuk gel" hoşuma gitmişti ve gülmüştüm, ama neey? Neye güldüğümü sonra öğrendim. Ölümün ani ve iğrenç oluşuna gülüyordum. Sadece ölen Öznur'muydu sanki binlerce insan kimbilir binlerce sevgili öldü... Birden yazmak istedim, kimbilir benle aynı duyguları paylaşan olur.

Sinirlenmemek elde değil! Medya canavarı reyting uğruna sömürüye başladı. Bunun insanlığı nerede!

Herşey ani oluyor yine yalnız kalışım gibi. Daha 2-3 hafta önce onunla Yalova'da idim. Onun için bir şarkı bestelemiştim ama dinleyemedi! Ortalıkta bunca şerefsiz varken niye Öznur veya onun gibi masumlar ölüyor!

Şunu merak ediyorum niye bizler bu durumlara düşeriz hep. Bunun adaleti nerde?

Dediğim gibi isyanlardayım. Niye mi? Bu genç yaşımda çok mutluydum, uzun bir yalnızlık ve boşluk vardı ailemde ve o bunu telafi etmişti!

İçimde sevgisiyle kaldı. Yanımda olsa ne olurdu sanki. Bir can az alsaydı yaradan var ise! Varsa niye böyle kolay kıyıyor canlara veyahut diyorsun niye ben de ölmedim niye? Haykırıyorsun için için!

Dediğim gibi isyandayım herşeye. Yazgıymış, Allah'ın işi falan NİYE! Öldürmek için mi yaratıyor, hoşuna mı gidiyor acaba? Yardım niye etmiyor? İsyanlardayım dedim ya kendime bile!

Yutkunuyorum, bir taş batıyor kalbime. Artık olmayacak eskisi gibi. İşleyecek ruhuma onu hep hatırlıycam. Belki bir kızım olursa ismini Öznur koyarım. Hayaller kurar ve sevinirdi herkes gibi. Hayal; yaşamda artık hayal bizler için. Biz sevenleri ne yapıcaz onsuz. Okul sırası boş kalıcak bu sene, kaynayamadan hayata tatmadan zorluklarını uçtu gitti adeta; diğerleri gibi!

Sanki bunları yapsa ne olacaktı ki bizler yapınca ne olacak soruyorum! Verilen et parçası ve ruh onu işleyen ve ışıldatan biziz, insan yapan da biziz ama ne için. Önemli olan yaratanın geçmişte neler yaptığı değil yaratılanların yaşamı çekilir hale nasıl getireceğidir. Bir engel gibi görüyorum onu o ki halk arasında Allah deriz. Ona bel bağlamak niye ve neden? Elimizdekileri kullanıp yollan açan bizleriz. Elimizdekileri kim verdi niye verdi diye sorgulamak zaman kaybı ki gördük ne kadar basit olduğunu hayatın. 7.2 ki basit bir rakkam yok etti herşeyi!

. Dediğim gibi isyanlardayım! Neye diyeceksiniz yaratılan herşeye, kokuşmuşluğa, çirkinliğe ve çirkefliğe!

Arada çıksa da güzel şeyler, "Öznur" gibi isyanlardayım!

Ne fazla ne eksik olduğu gibi kalbimde yer ettin bir ömür boyu. SENİ SEVİYORUM ÖZNUR

Onur Karaözbek

Türkiye çok büyük bir deprem yaşadı. Depremleri doğal afet olarak görüyoruz. Peki ölen ve yaralanan binlerce suçsuz insanı doğal sonuç olarak görebilir miyiz? Japonya'da yılda 900'ü aşkın deprem yaşanıyor. Orada bırakın ölenleri yaralananlar bile yok. Çünkü onlar depremlerden ders almışlar.

Bir kanalda bir kadın çocuğunu kucağına almış, konuşuyor. Nereli olduğunu, durumunu anlatıyor ve çocuğunu hala yaşıyor zannediyor. Bir başka kanalda da bir çocuk büzülmüş yatıyor. Belli ki bu depremi hissetmeye vakti bile olmamış. Daha yüzlerce iç karartan kare.

Peki bunların hesabını kim verecek. Tabii ki hiçkimse çünkü burası Türkiye. Çünkü bu ülkede haklılar ve her zaman haksız, haksızlar da her zaman haklıdır. Çünkü kartondan yapılmış gibi yıkılan o evleri yapanlar Türkiye'nin en zengin ve en prestijli insanları. Onlara dokunulabilinir mi? Sümme haşa! Onlar bu düzenin kralları. Bu olaylar unutulacak ve o insanlar şişkin cüzdanları ile dolaşacaklar ve aynı saygıyı görecekler. Yine elleri öpülecek.

Peki en büyük suçlu kim. Tabii ki devlet. Hiç denetim yapmadan o binaları yerleşime açan devlet. Halkını düşünmesi gereken her türlü yalan dolana başvuran, birkaç kuruş daha fazla kazanabilmek için onca insanın hayatını hiçe sayan o insanlıktan, vicdandan nasibini almamış insan müsveddelerini düşünen yine devlet.

Peki "Türkiye çok güçlü(!) bir devlettir. Hiçbir zaman korkmayın çünkü hemen yardımınıza yetişiriz." edebiyatını çok iyi kullanan baştaki yöneticilerimiz(!) nerede? Onlar da ortada yok. Boğazımızı sıka sıka vergisini maaşımızdan kesen, mezarda emeklilik, tahkim ve siyasi partilerde değişiklik yasalarını jet hızıyla çıkaran, verdiği maaşla insanlarının %95'ini süründürüp diğerlerini krallar gibi yaşatan devlet ortalıkta hiç gözükmüyor. Gölcük'te bir yetkili yok. Bir adam Kanal 6'da (HBB'den kovulmuş) iş makinalarımı ücretsiz Gölcük'e getirmek istiyorum ama bir yetkili bulamıyorum diyor. Gölcük'te insanlar depremden bu yana 8 saat geçti ama ortada bir yetkili yok diye bas bas bağırıyor. Ortalıkta sivil savunma ekipleri yok. Bu insanlara boşuna mı maaş veriliyor. İstanbul Sivil Savunma Müdürü tatile çıkmış daha gelmemiş. Yurt dışından yardım ekipleri geliyor ama ilgilenilmiyor. Yazıklar olsun!

Uğruna kanlar döktüğümüz, gidip savaştığımız ve hala askerlerimizin bulunduğu kardeş(!) ülkelerimiz de ortada yoklar. En büyük düşmanımız(!) Yunanistan bile yardımımıza koştu.

Size söyleyebileceğim tek bir şey var sayın devlet büyüklerimiz(!) Siz bu ülkeyi hiç mi hiç hak etmiyorsunuz. Sizsiz bu ülke çok daha güzel.

Veysi-Ankara

Ya Hande?

Tüm gün boyunca depremle ilgili haberleri dinledim. İçim parçalanarak... Elimde zap aleti o kanal senin bu kanal benim!

Birden aklıma Hülya Avşar geldi. Acaba o ne yapmıştı depremde? Ya küçük kızı Zehra? Acaba çok korkmuşlar mıydı? Vitrinlerindeki bilmem ne kadarlık antikalar veya eşyalar kırılmış mıydı? Ya Kaya beyin keyfi nasıldı?

Ben bu sorularla kafamı yerken imdadıma Show haber ve Reha Muhtar yetişti. (Hep öyle olmaz mı zaten?) Hülya Avşar'la bir telefon bağlantısı gerçekleştirdiler. Hülya hanım merak ettiğim birçok soruya ve daha lüzumsuz birçok şeye cevap verdi. Artık içim rahattı. Ama Show haber bununla da kalmamıştı. Bir gazetecilik başarısı gösterip Ebru Gündeş'in ve Nadide Sultan'ın da depremlerinin nasıl geçtiğini biz meraklılara iletti. Artık çok rahattım. (Gereğinden fazla).

Ama birden aklıma Hande Ataizi geldi. Ya Hande? Pembe Otel odasında yalnız korkmuş muydu? (O saatte yalnız değildir gerçi!)

Ben buradan Show habere ve Reha Muhtar'a sesleniyorum. Lütfen bir dahaki deprem ve vs. doğa olaylarında Hande Ataizi'ni de telefona bağlayın.

Not: İzmit'teki mektup arkadaşım İlker Şenol, bunu okuyorsan bana hemen yaz. Seni merak ediyorum.

Gamze A.

Merhaba

Tüm Türkiye'nin, hümanist insanları merhaba, merhaba, çocuklar emekçiler, gözün aydın, şirketler, holdingler, gözünüz aydın sanatçı diye geçinen duygu sömürücüleri...

İnşaat şirketleri şimdi reklam zamanı en güzel inşaat yaptığınıza dair reklamları yayınlamanın tam zamanı.

Gözünüz aydın sigorta şirketleri artık güvencemiz sizsiniz, en iyi garantiyi hanginiz veriyorsanız basın reklamınızı, sağlam olması şart değil binanın, reklamın güzel olsun, güzel bir kanalda yayınlattır.

Gözünüz aydın sanatçı sömürücüleri şu türkülerin yok sattığı piyasada siz bile türkü besteleyip, klip çekersiniz yıkılan binalar arasında. Ve inanıyorum kasetiniz yok satar. Hatta kliplerinizde çocuk ağlamalarını da unutmayın, ana feryatlarını ve çığlıkları bunlarla beraber siz de ağlayın ki inandırıcı olsun, yürekleri böyle fethedin. Başka türlü yapamazsınız dibiniz tutmaz.

Siz gazeteciler, siz de gazeteyle beraber promosyon olarak kazma kürek verin. Devleti de utandırırsınız Allah bilir.

Artvinli Eşkiya

Hükümet Depremden Mal Kaçırıyor!

Depremzedelere yardım konusunda büyük bir fiyasko örneği veren hükümet, Sosyal Güvenlik Yasası'nın çıkabilmesi için Meclis'i sıkıştırıyor. Sendikalar, meslek örgütleri, emekliler depremzedelerle dayanışma çalışması yaparken, durumu fırsat bilen hükümet yasayı Meclis'ten geçirmeye çalışıyor.

Sosyal hizmetlerden devleti uzaklaştıran anlayışın deprem karşısında çaresiz kaldığı görüldü, ama bu hükümet akıllanmadı. Büyük bir inatla devletin sosyal alandaki yükümlülüklerini azaltma çalışmasını sürdürüyor.

Sivil savunma birliklerini muhaliflere karşı ihbar ve mücadele örgütü olarak değerlendiren; insan kurtarma köpeği yerine insanlara saldırması için polis köpeği yetiştiren bir devlet anlayışının iflas ettiği bu depremde de görüldü.

Ama hükümet bunlardan bir ders çıkarmadı. Hükümetin büyük bir fırsatçılıkla Sosyal Güvenlik Yasası'nı çıkarmaya çalışması utanç verici bir durumdur.

Saruhan Oluç
ÖDP Genel Başkan Yardımcısı

Depremin ilk dakikaları don atlet Ankara sokaklarına ailemle birlikte fırladım. Etrafa bakındım yıkık çatlak bina yoktu, bir ohh çektim; çünkü ne Adana ne de Dinar olmayacaktı... Dedim ki; yerküre CAN BABA'yı uğurladı.

Ama dakikalar sonra uğurladığımız CANLAR'ı duyunca... Duyunca yağmacıları, ölü soyucuları, mal derdine düşmüş KOÇ'ları, anladım ki yerküre "küçülmüş devleti" uğurluyor...

İşte Özal'ın Türkiye'si: Ölü bedenleri merdiven yaparak köşe dönenler; deniz kabuğunu kum yerine kullanıp "Kumdan kaleler" yapanlar; yüz bin liralık suyu, iki buçuk milyon liraya satanlar, hayır için dağıtılan dayanıklı erzakı stoklayanlar; olaya Taktir-i ilahi boyut katanlar; bir kürek ve bir kazma göndermek için ölü sayısının beş bini geçmesini bekleyenler... Şimdi bir kez daha anlıyorum, "işi bileceksin işe gitmeyeceksin..." tümcesini...

Ali Ozan Aydın - Gazi Mah. ANKARA

Bu Ülkeye Yazık!

Olayın üstünden 32 saat geçti. Şoku üstümden yeni atmışken büroda gazete okuyayım dedim. 3 gazete okudum, yüreğim paralandı. İnsanların o çaresiz, zavallı görüntüleri karşısında duygularımın adını bile koyamadım. Yardım edeyim derken enkazdan ailesini çıkaranlar, evlerinin altında ölenler, ölemeyen can çekişenler, ne olduğunu anlamayan bebekler..

Ne acılarını paylaşabiliriz ne onlara teselli verebiliriz. İnsan hayatının bir arabadan, bir gayrimenkulden daha değersiz olduğu, para için zavallı insanları kurban edenlerin adına müteahhit dendiği, yetkililerin yetkileri hakkında bir bok bilmediği bu ülkede bu haberleri okurken gözlerim doldu. Buraya ne yazacağımı bile bilmiyorum. Ancak ölümü hissedince Allah'ı akıllanna getiren ikiyüzlü bir çok insanın arasında yorum dahi yapamıyorum. Yazık diyorum. Çevremdekilere bakıyorum; geyik yapıyorlar. 12000 küsür kişinin öldüğü (ben mektubu yazarken böyleydi) bir felaket olmamış sanki. Geçen haftaki Leman'ın kapak başlığındaki gibi "Bir millet ruhsuzlaşıyor!". Bursa'ya sadece 150 km. ötede 480 kişi (ben mektubu yazarken böyleydi) ölmüşken rahat rahat gezinebiliyor insanlar. Nerde milli beraberlik, nerde %99'u Müslüman olan bu ülkedeki din kardeşlerinin acıları paylaşması? Ne ilk yardım ne de insani konularda bilgi sahibi olmayan yurdum insanı bilimsel açıklamaları fucklamıyor. Ve komşu "hacı amca"ların birinden beni dumura uğratan "hakikat" açıklama geliyor: Allah bizi cezalandırdı...

Dinimizi bizden çok daha iyi bilen(!) bu yerli mollalar Allah'ın kurduğu düzende ceza faslının kıyametten sonra olacağını bilmiyorlar mı?

Binlerce ölümü umursamayan vatandaşı; binlerce ölümün sorumluluğunun paranın yanında bir hiç olduğunu düşünen müteahhit adlı cellatları; yapabildikleri tek şey hurafelere cevap verebilmek olan zavallı sefil yetkilileri(!); "ölsem de kurtulsam" tribine takılan yurdum şekilcilerini, aynı yavşakların deprem anında ölmemek için dışarı çıkma çabalarını ve ölmeyi bu kadar çok istemelerine rağmen geceyi dışarda geçirme uğraşlarını ve son olarak elinden kızmak ve mektup yazmaktan başka birşey gelmeyen kendimi şiddetle ve nefretle kınıyorum.

Tepkisizliğimizin sonuçlarına, koyunluğumuza doymayalım. Hoşça kalmaya çalışın!..

Gürcan

Not: Okur Mektuplarınızın yayınlanabilme şansını yükseltmek için 1 daktilo sayfası (çift aralıklı) ya da 1,5 el yazısı sayfasını geçmemesine özen gösteriniz.

LeMan

Sağlık Bakanı Osman Durmuş, Ermeni ve Yunanlıların kan bağışını reddetti...

LeMan
SAYI: 407. 28 AĞUSTOS 1999. CUMARTESİ - HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● Yayımlayan: LM Basın Yay. Ltd. Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR (zaferak@leman.com.tr)

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Can YÜCEL ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Fatih KAAN ● Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Muhasebe:** Adnan YAMAN ● Suzan ERBAŞ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 52 67 ● **Abonelik için Tel:** 251 42 44
Fax: 245 38 06 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

Çürük inşaatlar ve plansız yapılaşmanın yarattığı trajediden ders almamız gerekirken televizyonların sıcağı sıcağına mentalitesi trajediyi melodrama çevirerek insanların kafasını meseleden uzaklaştırmaya başladılar.

Bir afet yobazımız eksikti, her neyse; Doktorlar dedi ki: Onu kendi haline bırakın...

Türk müteahhitlerinin "ötüken" grubu Yüksel sitesi (Sazak'lara ait) ve Aydın sitesi ve diğerleri yerle bir olurken İshak Alaton'ların İzmit'ten Yalova'ya yaptığı inşaatlarında çatlak bile yok.. Sorumsuz müteahhitlerden hesap sorulacağını söyleyen Devlet Bahçeli'ye insanın ister istemez sorası geliyor: Nasıl olacak bu işler Devlet bey?..

Arkadaşımız Suat Özkan ve kardeşleri Gölcükten enkaz altında kalan abileri rahmetli Nejat Özkan'ı çıkarmaya çalışırken enkaza iki TRT muhabiri yaklaşır...

Menderes ile başlayan Demirel ve Özal ile ayyuka çıkan imar talanı ve inşaat rantı gayri safi milli hasılanın %30'unu bulan bir rant imparatorluğuna dönüştü. Süleyman Demirel de bu imparatorluğun kurdela babası oldu. Gözleri kör kulakları sağır eden bu parasal nehir akıllara durgunluk veren bir irmak gibi akarken akılları da aldı götürdü.. Bilimadamını, mühendisi, mimarı kimse dinlemedi. Jeologların, sismografların çığlıkları para şıngırtıları arasında duyulmadı. Patlayan nüfusun doğurduğu bu ihtiyaç zebani müteahhitlerin cehennem şehirlerini doğurdu. Öyle ki bir park ya da yeşil ağaç dikecek yer kalmayana kadar zebaniler binalar dikti.. Ve bu rantı kontrol eden sağcılar Süleyman Demirel'i çatlatırcasına bir kez daha ülkenin baş mimarını(!) yanıltı.Sağcılar bir kez daha cinayet işlediler .. Bütün bu zebani müteahhitlerin eserleri bir uğultunun arkasından yerle bir olup, yurdum insanına mezar oldu. Her ev bir ölünün mimarlarıdır bunlar; diğer bir hünerleri de vardır ki, bu onların ihtisas alanlarıdır "UNUTTURMAK", onda da çok başarılıdırlar. unutmayacağız, unuttırmayacağız ve bir defada biz onların bu hünerini yerle bir edeceğiz. Ama önce yaralar

Sevgili dostum Suat Özkan'ın daha üç hafta önce tanıma fırsatı bulup güzel dalısı, aydınlık değerli insan veteriner Nejat ÖZKAN'ı, Gölcük'te göçük altında yitirdik. Allasına, taniyanlarına başsağlığı ve dayanma gücü dileriz.

4 Eylül 1999 Cumartesi-Sayı:408- 275.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

KRONİK HASTALIĞINIZ

CeMan

58.000 Kişiyi Affettiren Küçük "Cürümnur"

Aylanur 58 bin kişiyi affettirdi

Rahşan Ecevit annesiyle cezaevinde kalan Aylanur'un SABAH'ta öyküsünü okudu ve af için düğmeye bastı

SABAH

Herşey cezaevinde annesiyle kalan küçük Aylanur'un öyküsünü bir gazetede okuyan Rahşan Ecevit'in içinin sızlamasıyla başladı. Rahşan Ecevit af için harekete geçti ve Eşi Bülent Ecevit çalışmalara başladı. Bütün bunlar olurken cezaevinde yazdığı yazıdan dolayı binlerce yıl cezaya çarptırılmış yazarlar, yaptığı bir konuşmadan dolayı 2020 yılına dek hapse mahkum edilen Eşber Yağmurdereli, slogan attıkları için 96 yıla mahkum edilen Pankartçı çocuklar, duvara yazı yazdığı için işkenceden geçirilen yargıtay davayı bozduğu halde hala içerde yatmakta olan Manisalı çocuklar vardı. Cezaevine her nasılsa düşmüş ya da haklarında açılan davalar süren Susurluk çetesi üyeleri, işkenceciler, katiller, vurguncular devleti soyanlar, milletvekilleri, yüce divanlık bakanlar, seri katil Haluk Kırcı gibileri de vardı öte yandan. İşte hükümet yemedi içmedi Eşberleri, pankartçı çocukları, Manisalı çocukları düşünce suçlularını af kapsamına almadı. Demirel son yılların bu en baskıcı karanlık yasasını veto etti, şimdilik kamuoyu baskısı ve kendi özel siyasi çıkarları için...

'Kırık Leblebi'nin, 'DEDELER'in çizeri biricik arkadaşımız SUAT ÖZKAN depremin ilk gününden beri depremin en çok can aldığı bölgelerden GÖLCÜK'teydi. Hem de enkaz başında, enkaz altında kalan sevgili ağabeyi Nejat ÖZKAN'ın cansız bedenini çıkarmak için tırnaklarıyla uğraş vererek, günlerce... Suat aramıza döndü. Acısını da içine gömerek hemen izlenimlerini espri olarak kağıda döktü. Aşağıdaki sayfayı hazırladı. Biz de çizdik.

Köpeği, kedisi, horozu, tavuğu, yılanı, balığı bütün ebabil felaket daha gelmeden haberdar oluyor, birtek bizim olamıyor

Yüzyılın en trajik depreminin ve devletin enkazı kalkmadan, yeni konut ve prefabrik evlerin yapım ihaleleriyle, yaklaşımlarında yeni(!) hiçbir şey yok.

Zamanında fay hattı üzerinde yapılaşma konusunda kendisini uyaran uzmanlara TÜRKİYE'nin inşaat mühendisi BABA'nın cevabı! "MİLLET PLAN DEĞİL PİLAV İSTİYOR..."

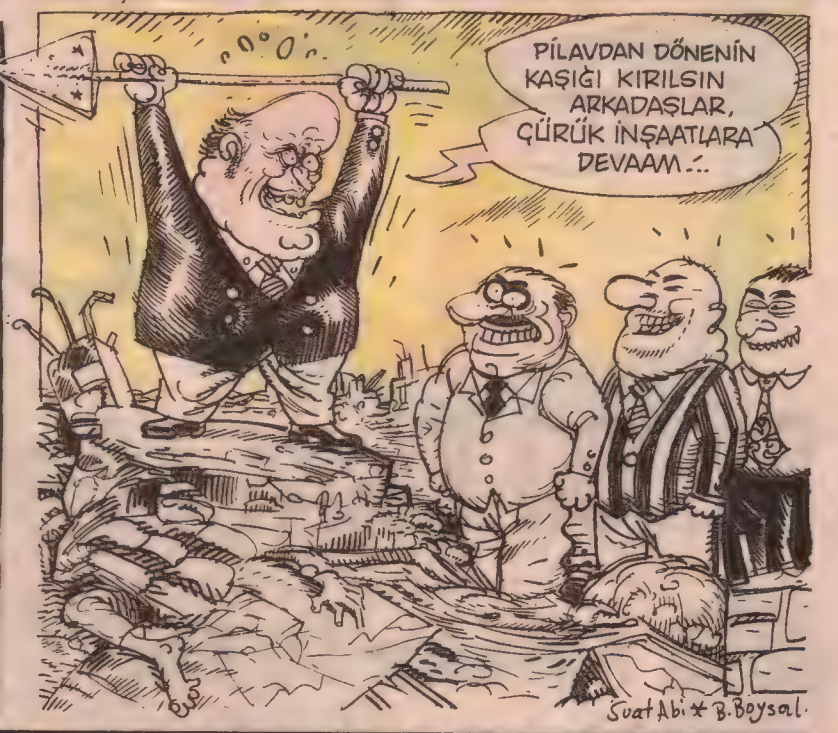

Hükümetin, işkencecileri, katilleri, çetecileri, hırsızları, salıp Eşber'leri, Manisalı çocukları içerde bırakmak üzere hazırladığı "YENİ AF" yasası, Türkiye'nin her alandaki enkazlarına ve baskıcı devlet anlayışına işaret ediyor.

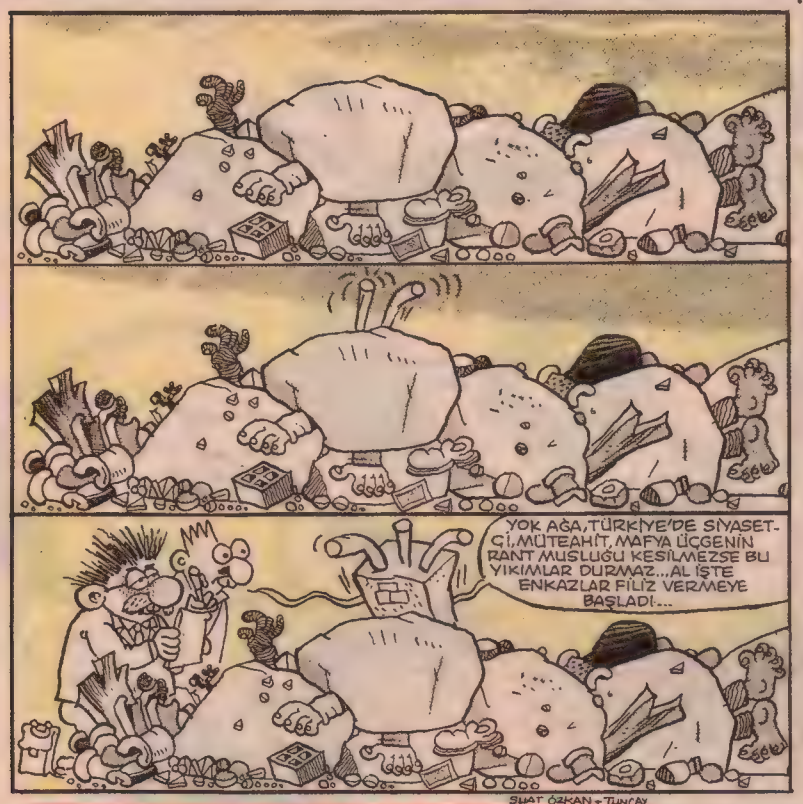

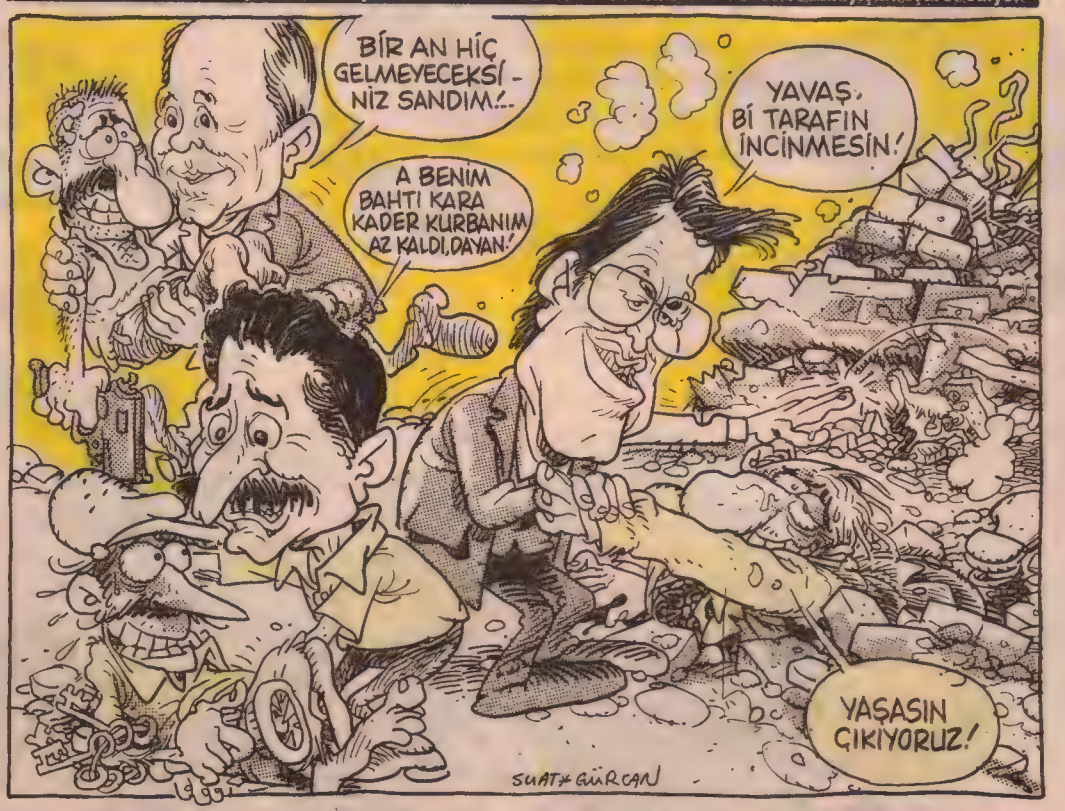

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

mtibet@leman.com.tr

Aksamcafesi

LeMan

ÇETELER DIŞARDA, EŞBER İÇERDE, YOK ÖYLE

ALKOLLÜYDÜK!.. Zontaların değil 7.8 Richter ölçekli deprem, 9 şiddetinden bile ruhsal olarak etkilenmedikleri ortay açıktı. Depremden kurtulup, Kızılay çadırında, asker uğurlayanların maganda kurşunu ile ölen çocuktan sonra, İstanbul Florya'da bir apartman kapıcısıyla kankası (Ercan Elmas ve Ali Akar) tek çocuklu yalnız yaşayan bir kadının evine girip, tecavüz edip bıçakladılar. Yakalanan iki şehir zontası açıklama olarak "içkiliydik" dediler.

ÖSYM ÇILDIRTTI!. Önce soru kitapçıklarını çaldırdılar, şimdi yerleştirmede hatalarla binlerce öğrenci perişan ettiler. İtirazcılardan yüzsüzlükle para istediler. Üniversite sınav ikincilerinin bile açıkta kaldığı yerleştirme skandalı ister istemez sorduruyor. ÖSYM'yi höküzler mi yönetiyor? Türk'ün Türk'ten başka düşmanı hakikaten yokmuş.

AKUT'A KARŞI AKKURT

Ecevit Çiftinin Telesekreterinden

* Dııt!. Alooo!. Rahşan Hanım ve Bülent Bey iyi günler. Ben Sedat Bucak. Af için sonsuz teşekkürler. Çetedeki çocuklar ellerinizden öpüyorlar. Ayrıca Mersedes'in de çok selamı var. Vefa olaraktan iki Kanas'ın göbek adını Bülent-Rahşan koyduk. Saygılar. Hörmetler. Yalıyorum efendim.

* Dııt!. Alov!. Merhaba. Ben müteahhit Veli Göçer. Aftan dolayı çok çok öpüyorum. Bilirsiniz ben aslen müteahhit değil şairim. Bülent Bey, sizinle ortak şiir kaseti çıkarsak diyorum. İnanın paranın damına koyarız. Bu arada can düşmanınız varsa söyleyin ona Çınarcık'ta bi yazlık vereyim. Kestane kebap, acele cevap.

* Dııt!. Alooo! Orası bilmem kaç sıfır 13 mü canım?. Ben kim miyim?. Mehmet Ağar deyin. Alkollüydü deyin. Ha?. Ne?. Aftan çok mutluymuş da deyin tabi. Öptüğümü iletin.

* Dııt!. Bülent Ağbi ve Rahşan Abla. Ben Haluk. Kırcı Haluk. Herşey için teşekkürler. Bülent Ağbi, içerdeyken sana boncuktan kartal marka makam arabası ördüm. İnan çok beğeneceksin. Şu an kaskosunu örüyorum ağbi. Neyse. Kedileri benim için çok çok öpün.

* Dııt!. Alov! Efendim ben Haydar. Manisalı çocuklara işkence yapan polislerden biriyim. Elleriniz dert görmesin. Yeni görev yerim çocuk yetiştirme yurdu manzaralı olursa çok hora geçer. Az önce jopumun üstüne güvercin resmi kazıdım, sonra da sizin bir dizenizi yazdım. Sevgiler efendim.

* Dııt!. Bülent Bey, ben Meral Akşener. İnanın beni çok mutlu ettiniz. Size karşı gelişen ani sempatimden aynen sizinki gibi bıyık bırakmaya karar verdim. Rahşan Abla'ya söyleyin onunla beraber bi gün Seda Sayan'ın kadınlar matinesine gidelim. Ben dolmaları sararım, börekleri de Hüsamettin Özkan yapsın. Görüşmek üzere, cüüz!.

* Dııt!. Alo!. Ben Abdullah. Çok uzaklardan arıyorum. Siz affettiniz ama yukarıda affetmiyorlar.. Ahh!. Yandımmmm! Durun laa!..

Mesut Ceylan

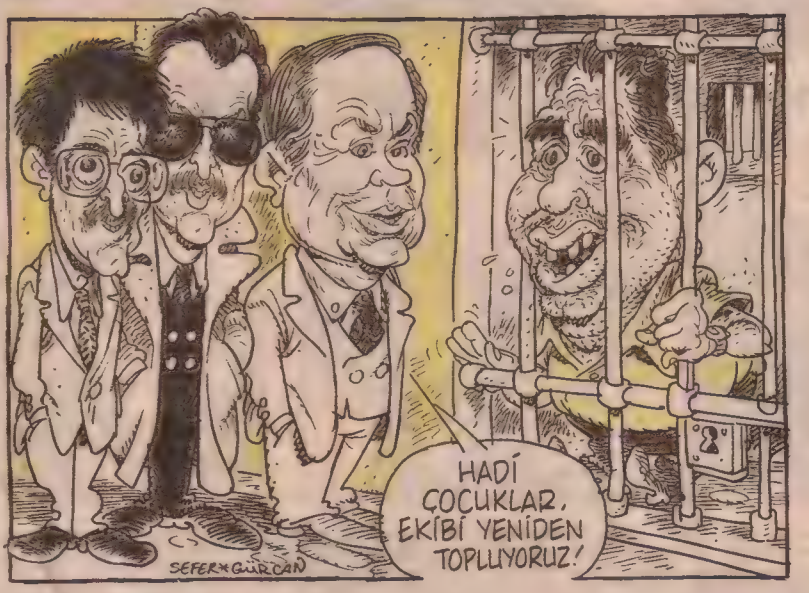

SORU:
YUMURTA KAPİYA DAYANINCA DİİL DE KIRILINCA BAŞINA GELEN NEDİR?

CEVAP:
a) ÖSYM
b) OSMAN DURMUŞ
c) TÜRK'ÜN AKLI

AF TASARISI
Af-akan tasarısı.. Çetelerin yasası

ÖSYM
Yuuh size. Bin kere yuuh! Öğrenciye işkence kurumu

DİNCİ BASIN
Allah'da şaştı sizin halinize. Başka, bambaşka gazetecilik

AKKURT
İdeolojik kurtarma timi.. Geçti Bor'un pazarı sür eşşeği Ötüken'e

DEPE İNŞAAT
Zamcı prefabrik fırsatçıları

YÜKSEL İNŞAAT CEYLAN İNŞAAT VS..
Yerlebir milliyetçi inşaat cephesi

TECAVÜZCÜ MAGANDALAR
Ziki boynuna dolana da boğulasıcalar

ŞAİR MÜTEAHHİT İBİŞ GÖÇER
Yağdı yağmur çaktı şimşek.. Sende mi müteahhit oldun be .....! (noktalı yerler koro)

ORGAN ÇETESİ
Ciğersiz mezarlık çiyanları.. İnsan keneleri, akbabalar

KIZILAY
Kemal Demir'in oyuncak kurumu

İNŞAAT BORSASI
Cüzdanları prim, vicdanları irin dolasıcalar

VAHŞİ KAPİTALİZMİN TÜRKİYE MİMARI
Özal'ın mezarındaki topuz 7 şiddetindeki depremde kafasına düşmeye, kontrol edile

Akşamsefası

daral@leman.com.tr

açık büfe

met üst

sağlık bakanına göre depremin başlıca nedenleri

- doktor oktar babuna ve dana international
- bina ve zina'nın artması
- dönmeler, eşcinseller, vizigotlar, gurmeler, astronotlar, marksistler
- şarkıcı ciguli ve çalgıcı karısı binnaz
- her iki televole
- savaş ay ve a takımı
- kandilli vasathanesi
- serdar turgut ile serdar ortaç
- şamdan, gala, pasha gibi cıbıldak gazete pazar ilaveleri
- doktor oktar babuna ve yedi cüceler
- nadide sultan'ın konyalıdan başkasına bastırmam diye diretmesi
- erbakan'a siyaset yasağı konulması
- veli göçer arsa ofisi'nin yanındaki genel ev
- cenabet cenabet dolaşanlar
- ismail türüt ile tutti furutti
- dış mihraklar ve kürtler
- güner ümit ve bay turnike
- bir kısım medya ve ahmet kaya
- kökten laikler ve sosyal demokratlar
- YÖK, RTÜK, DGM, CMUK, VİYADÜK
- illaki ve bilhassa viagra
- banu alkan ve neremi neremi şarkısı
- doktor oktar barbunya ve kan kampanyası
- ersen ve dadaşlar
- süheyl ve behzat uygur kardeşler
- çorum leblebisi ve kayısı pestili
- entel oğlu enteller
- taç küpür perdesi
- levent orangutan ve fatih ürek
- yağlı ve inatçı lekeler
- fettullah gülen ile mehmet ali erbil
- borussia dortmunt futbol kulübü
- yaşar kemal ve ingiliz kemal sunal
- hilmi topaloğlu ve laz arkadaşları
- doktor oktar barbunya ve gıcık şapkası
- demet şener'in komiklerle düşüp kalkması
- sevda demirel'in silikonlu memeleri
- atilla taş ve ham çökelek şarkısı
- van gölü canavarı
- yunanlı şair seferis
- hakem metin tokat'ın yanlış kararları
- decoder ve cine 5 playboy kuşağı
- beşiktaşlı oktay barbunya ve jet-pa
- hoytur folklör ekibi
- kiziroğlu mustafa bey
- doktor oktar barbunya ve babası
- doktor oktar barbunya ve kel kalfası

metust@leman.com.tr

pazar sevişgeneri

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Cem Barslan

GRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

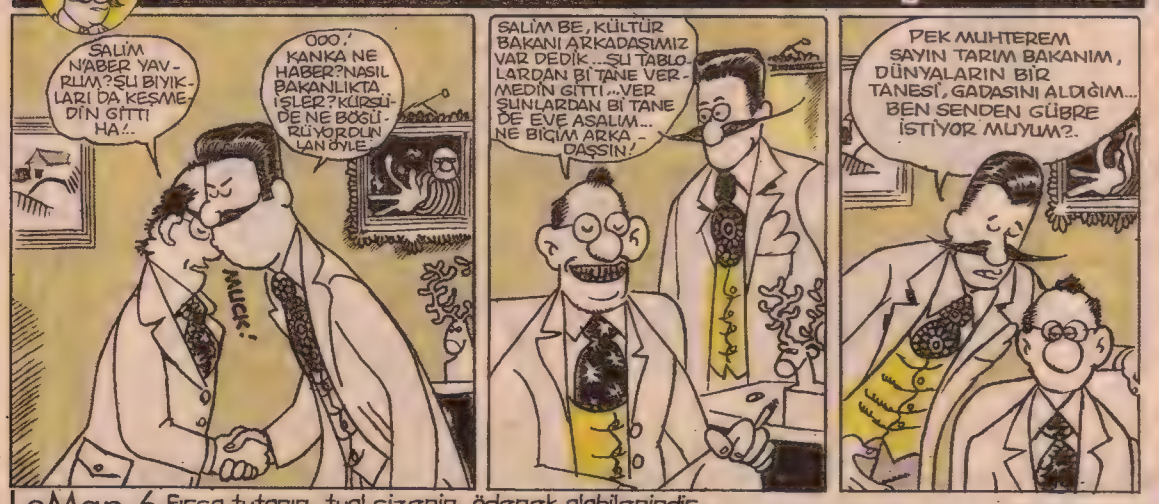

LeMan 6 Fırça tutanın, tual çizenin, ödenek alabilenindir.

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

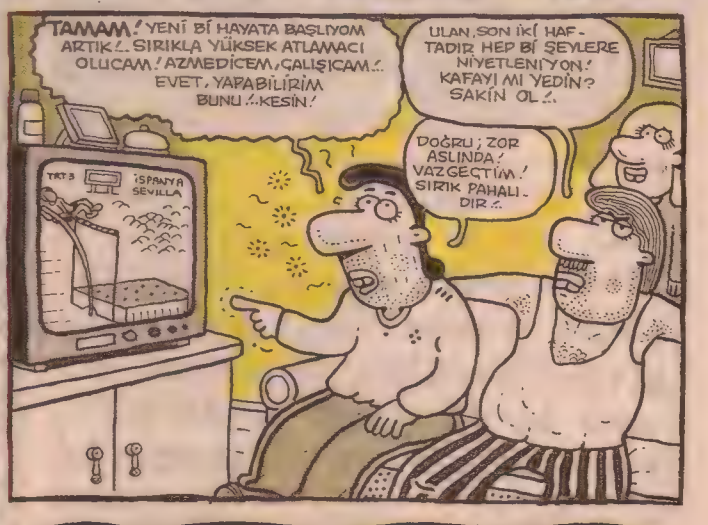

Akşamsefası

TEREGLLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

VAY, AYI VAY... SEN ŞİMDİ GÖRÜRSÜN... DUR BAKAYIM... SIFIR İKİ YÜZ ONALTI...

SÜRÜCÜ HATALARINI 0216 30 ~ 38 NO'LU TELEFONA BİLDİRİNİZ

ALO... SÜRÜCÜNÜZÜN BİR HATASINI BİLDİRECEKTİM... YAA, ADAM YEŞİL CEKEDİN İÇİNE PEMBE GÖMLEK GİYMİŞ, NEDİR BU YAA?.. İNSAN OLAN BİRİ BU HATAYI NASIL YAPAR?! YUH ARTIK YANİ?!

DEPREM KRİZ MASASI

SALLANIYORUZ... TELAŞ ETMEYİN BEYLER... BU BİR ARTI ŞOK...

HIMM... DÖRT VİRGÜL ALTI...

DEĞİL... DÖRT VİRGÜL YEDİ BU...

BENCE DE...

CEMAL'E KATILIYORUM... DÖRT VİRGÜL YEDİ...

MECLİS ÇAY OCAĞI İHALESİNE KATILAN ŞU İNSANLARA BAK... BİZİ NE KADAR SEVDİKLERİNİ KANITLIYOR ADETA...

SAYIN BAKAN, SİZE HİZMET İÇİN VARIM...

OCAĞI BEN İŞLETTİM N'OOLUR.

OCAĞI ALIRSAM BİR İKİ GÜN GÜZEL ÇAY YAPIP GÜVENLERİNİ KAZANICAM, SONRA DA ARSENİİK...

BEN FARE ZEHİRİYLE HEMEN...

AKILLAR FİKİRLER

BENCE BİR KADINDA MIYIM OLAN RUJ GÜZELLİĞİDİR...

YAŞASIN, BİR SALAK BULDUM... BU LAFIN DOĞRUSUNU ÖĞRENMEDEN EVLENİYİM ŞUNLA...

ABİ ATEŞ ETME, TESLİM OLUYORUM..!

HEH HE..! HEMEN TESLİM SUÇLU YAKALADIM!

ULAN NE ŞANSLISIN... BENİMKİ BİRAZ ZAMAN ALICAK...

POLİS

İŞTE ASRIN SON GÜREŞ TUTULMASINI İZLİYORSUNUZ SAYIN SEYİRCİLER... AĞIR SİKLET MAÇI YAPILIYOR... VE DERKEN BİR HAFİF SİKLET MÜSABAKASI ARAYA GİREREK ONLARIN GÖRÜLMESİNİ ENGELLİYOR..!

GEBER KÖPEK...

HOOP.! ÖNCE ÖRTELİİM..!

HINNOO!

NE BASIYON LAN?

CİNAYETİNİ ÖRTBAS ETMEYE ÇALIŞIYO, İŞTE... DAHA NE YAPMA MI BEKLİYORSUN Kİ? HA?..

barslan@ibm.net - barslan@leman.com.tr.

Tiravnun Tanetti

GÜNERİ İÇOĞLU

S.Özkan'a teşekkürler.

TEZ Çocuğunuzun karizmatik kişilikte olup olmayacağını, ilkokulda, ortaokulda, okul gezilerinde toplu halde çekilen fotoğraflar büyük ölçüde tayin eder. Kendini kaybedip coşkulu pozlar verenler, öne doğru atılıp sırıtanlar, komik şekilde duranlar gerçek duygularını belli ettikleri için bu imajlar dünyasında kendilerine yer bulmakta herzaman güçlük çekerler. Bunlara pek sorumluluk da verilmez. Gelgelelim daha o yaşlarda grup fotoğraflarında yaşından beklenmeyecek şekilde artistik poz verenler, bu duruşlarıyla her yerde kazanırlar. Tüm sorumluluklar ve imkanlar onlara sunulur. Sadece görünüşleriyle ve fotoğraflardaki sağlam duruşlarıyla ister istemez başarıyı yakalarlar. Bu köşeyi okuyanlar dışında kimse onların bu başarılarının ardında yatan şeyin, ilkokulda toplu halde çekilmiş bir gezi fotoğrafında verdikleri artistik poz olduğunu bilmeyecektir.

ANTİ TEZ

DEPREM DELİLLERİ DENİZE DÖKÜLÜYOR.

Gönül Adamı

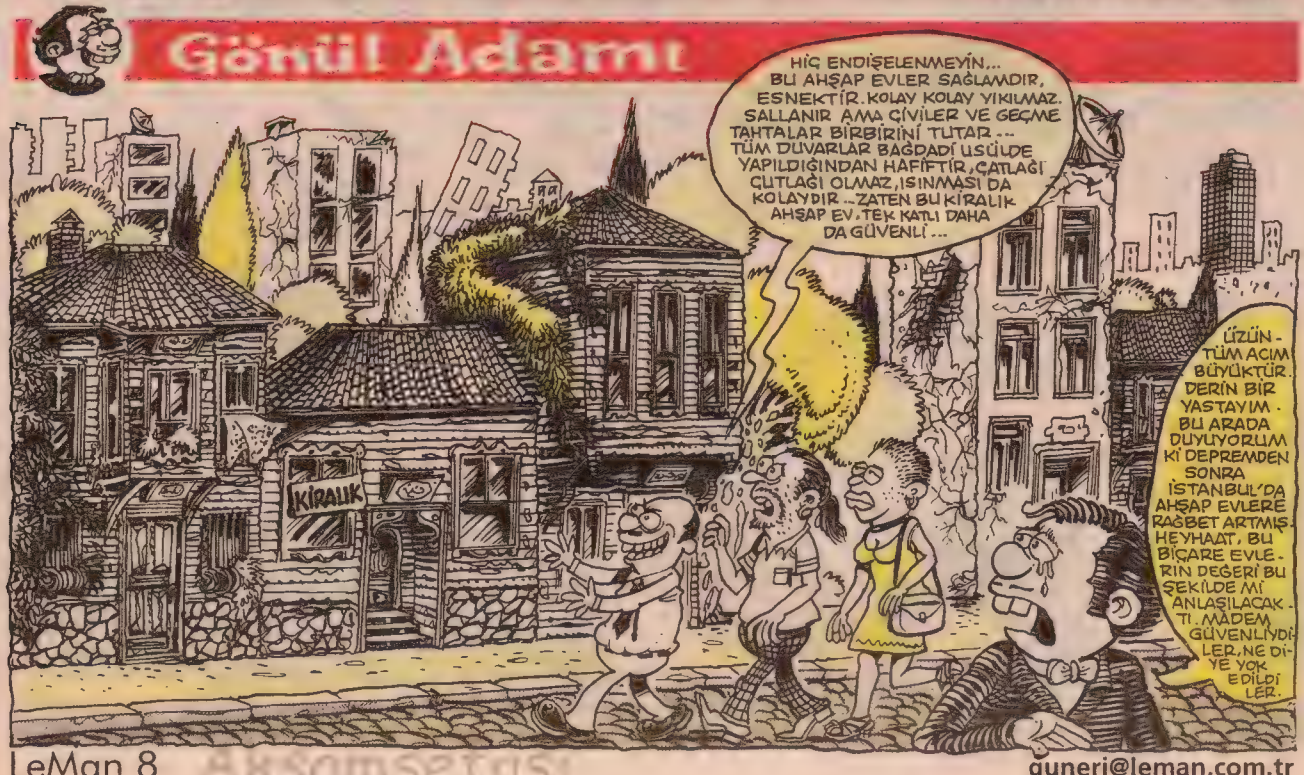

Çünkü Anneler Hep Ka Yakın Yatarlar

GÜZMİ ERSÖ

Her sabah bir kuyunun başında uyanıyorum. Beni şaşırtan kimse kalmadı. Zaten herkes içimde. O çaresiz, o ölümcül sıradanlıklar ve kaba kötülüklerle birlikte...

Yatağımın kenarındaki tahta döşemelerin içinde açılmış kuyuya hayali, yağmur altında kalmış bir çadır çiziyorum mesela. Üşümüş, öksüren çocuklar... Sonra sosyolog Ecevit'in ayakparmakları geliyor aklıma. Çorabını, külodunu düşünüyorum bazen. Temiz midir acaba. Tuhaf, çıkmayan lekeler var mıdır külodunda. Acaba eşi, sosyolog Ecevit'in külodundaki bu lekeler için hangi çamaşır suyunu denemiştir..

Sosyolog Ecevit diğer insanlar gibi etrafta kimse yokken poposunu kaşır mı bazen... Bahçeli ayda kaç kez mastür olayına girer.. Bunları bilmek hakkımız. Mesela son günlerde ellemek istiyorum bütün siyasi liderleri. Onlara elleyince ne tepki göstereceklerini bilmek istiyorum. Evimin enkazı altında kalıp ölmeden önceki son dileğim, şu an iktidarda olan bütün siyasi liderleri ellemek!..

Mesela çok merak ediyorum buna sosyolog Ecevit'in tepkisi nasıl olurdu. O beni tanımaz zaten. İyi ki de tanımaz. Tanımadığı için de şöyle derdi: **Vatandaşlarımızdan birinin depremin halkımızda yaratmış olduğu psikolojik bozukluğun etkisiyle beni ellemesini içime sindiremiyorum doğrusu..** Bakın bu **"doğrusu"** kelimesi burada çok önemli. Bende başkalarının yaşadığı acılara, yıkımlara gösterilen bu kayıtsızlığı, bu kötücül ilgisizliği içime sindiremiyorum "doğrusu".. Buradaki vatandaş-halk karşılığına dikkatinizi çekerim. Gazetenin birinde bir haber yayınlanmıştı yıllar önce, **"halk denize hücum etti, vatandaş denize giremedi"** diye... Bu haberi de sakın sosyolog Ecevit yazmış olmasın.. Onun gözünde bir türlü vatandaş olamayan, ama hertürlü enkazın altında kalan, işsizlikten sürünen, okuyamayan, evini geçindiremeyen, hiçbir aftan yararlanamayan, denize hücum edip vatandaşı rahatsız eden, sıradan, düz halkız büyük çoğumuz.. Çete kurup adam öldürmek değil, ama hala ve hala bunları düşünüp yazmak suçmuş ve suç olduğunu bilmemek mazeret değilmiş. Ama ben bu günlerde her uyandığımda yatağımın kenarındaki uçuruma bakıp bunları düşünüyorum. Ve başka birşey yazmak aklıma gelmiyor. Sayın liderler farzetsin ki ben çıldırdım. Suç kavramı silindi kafamdan. Televizyonları seyrettikten, depremi yaşayanlarla gidip konuştuktan, yıkılan evlerin enkazlarını gördükten sonra, sıyırdım ben de. Olamaz mı, mümkün değil mi.. Son günlerde hep cenin vaziyetinde uyanıyorum zaten. Ana rahmine dönmek istiyorum. Ama farkında olmadan büyümüşüm, dönemiyorum.. Dönemeyince başta ebedi deprem Demirel olmak üzere, bütün siyasi liderler beni durmadan elliyor...

Dün akşam bir arkadaşım annesinin ölümünü anlattı... Ailesinin evi **Gölcük**'teymiş. Babası pencere kenarında uyuyormuş. Annesi ise kapıya yakın. Kapıya yakın, çünkü anneler hep kapıya yakın yatarlar, çünkü geceleri sık sık uyanırlar, kocalarını rahatsız etmemek için kapılara yakın yatarlar. Tavşan uykusu uyanırlar. Çocukların örtmek için... Eve bak maza kalmak ve dua et lara yakın yerde yatarla

Ev ansızın korkunç sallanmaya, ardından ç mış. Kırılan pencere b kendisine çekmiş. An yatağında ancak doğru ba, ablası ve yeğeni saa tulabilmiş. Anneyse... yokmuş... Evlerin arkası luğa toplu mezar yapm oracığa gömmüşler...

Sosyolog Ecevit'e p yasak... Ama sadece ev şayan anneleri toplu gömmek serbest!..

Böyle bir ülkede art cümle halk kafayı sıyırd larına gelen herşeyi söy

Ecevit'le, Demirel'le, azından deprem felak eşit haklara sahip olalım

Enkaz altındayken, mızdan çok sevdiğimiz toplu mezarlıklara göm den yasalara uymamızı, mamamızı ve **devlet b** memizi bekliyorlar...

Oysa onların da baz kuyor, onlar da etrafta kıçlarını kaşıyor ve bel zamanlarda mastürbas

Bugünlerde **İzmit**'te binanın enkazı önün kalkmadan koltuğund adam var. Acıdan katıl gözleriyle boşluğa baka diği şu: **Beni üç kere ö kere öptü...** Yanına mek için her gelene b **Beni üç kere öptü..** birkaç saat önce, eşi ya **di yatalım** demiş. O seyrediyormuş. **Sen ya rum** demiş. Bir yaşın arka odada çoktan u uyumaya gitmeden önc öpmüş. Oysa hep bir Deprem anında adam tukla birlikte dışarıya f eşi ve çocuğunun olduğ çökmüş. Adam enkazın tuğunun üzerinde öyle Şimdi oradan her gelip şeyi söylüyor o gün bu **üç kere öptü...**

Yazı yazmak istemi mak istemiyorum. Kitap miyorum... Her sabah maz yatağımın kenarın garip şekiller çizmek ist

Sadece sokağa çıkıp, bağırmak istiyorum...

Oysa ben hep sus içimde halletmek ister bilmezdi beni. Yaşamak nim için, ağır bir gü mutluyken ve beni unu bersizce ve kimseyi üz meden ölmek isterdim.

Oysa şimdi öyle de **kere öptü** diyen, adam mak zorundayım. Şimd yali şekiller çizmenin Şimdi hayatta kalma z hayatta kalarak çıldırma

Şimdi "işkence altı şarkı söyleme" zamanı.

Eskiden olsaydı, bu y saydı, **yaz yine erken**

guneri@leman.com.tr

Gökyüzü ortada kaldı, derdim...

Şimdi öyle demiyorum. Çünkü çıldıranlar için bütün mevsimler aynı artık.

Mevsimler beni kandıramaz artık. Doğayı tanıdım. O da beni bu devlet gibi kendisine köle yapmak istiyor. Yavaş sesle konuşmamı istiyor. Benden kendisine kölece bir saygı göstermemi bekliyor.

Oysa ben bütün o eksik yaşadığım yazlar boyu hep denizin sesini dinledim. Bilinmezliğe ait ne varsa hepsini doğada aradım ve lekesiz bir arzuyla hiçbir şeye duymadığım tutkuyu ona duydum.

Kelebekleri ateşimle korudum. Seviştim gökyüzüyle. Üşümesinler diye papatyaları ısıttım alkollü nefesimle... Çevremdeki insanlar ve maddi herşeyi varoluşumu kirletip tıkadıklarında hep ona koştum. Ölümün ve yaşamın o kurtarıcı aydınlığını hep onda aradım...

Peki o, o ne istedi benim arkadaşımın annesinden...

Ki o kadın güllere saygısından kimbilir kaç gece uykusuz kalmıştır... Ki o kadın eve geç kalan çocuğunu, kaç kez gökyüzündeki serseri yıldızlara sormuştur... O kadın kimbilir kaç kimsesiz sokak köpeğini, çaresiz bir kediyi gönülden, basit, ama hep o kutsal sevgisiyle doyurmuştur...

Hadi bu devlet acımasız, zorba, duyarsız.. Hadi bu toplum doyumsuz, güce tapan, korkak.. Doğanın kalbi bu kadar mı kötüydü.. Peki o, o ne istedi benim arkadaşımın annesinden.

Bugün depremin acılarının en yoğun yaşandığı yerlerden biri olan **Değirmendere**'deydim.... İlçenin hemen yakınında kurulan çadırkentte dolaşırken herşeylerini depremde yitirmiş insanların yerlere üst üste atılmış eski giyecekleri paylaşırken seyrettim... Kullanılmış bir sütyeni kontrol ediyordu ortayaşlı bir kadın. Birden öylesine utandım ki onu bu durumda seyrettiğim için. Ama birkez görmüştüm işte.

Depremde yerle bir olan bir ilçe... Bir çadırkent... Herşeye, en amansız çaresizliğe bile alışan insanlar... yardım için gönderilen eski bir sütyeni dalgın gözlerle kontrol eden bir kadın... Yağmurla ıslanmış ekmekler... Ve dağların yamacında usul usul batan güneş...

Kadın kendisine baktığımı farketti ve bir an gözgöze geldik. Hayatımda hiç bu kadar utandığımı hatırlamıyorum.

O da benden utandı ve hemen elindeki sütyeni üstüste yığılmış eski giyeceklerin arasına attı...

Oysa yarın benim doğum günümdü. Ömrümün 40 senesi geride kalmıştı. Bu hayattan ve bu ülkeden sana ne kaldı diye sorsalar bu çadırkentteki hüzünlü akşamı, yağmurla ıslanmış ekmekleri, kullanılmış bir sütyeni kontrol ederken gözgöze geldiğim kadının bakışlarında gördüğüm utancı ve çaresizliği söylerdim herhalde... Yani hepimizi...

* Henüz deprem bitmedi. Deprem bölgesinde yaşayan insanların yardıma ve morale ihtiyaçları asıl şimdi başlıyor. İlkgünden beri onlara koşan gönüllüler çok yoruldu. Onları ASLA unutmayalım..

* **Değirmendere**'de ilkgünden beri insanların yardımına koşan gazeteci arkadaşım **Kayhan Şöhretli**'ye sevgimle... Ve **İzmit**'te, **Yalova**'da **Gölcük**'te, **Kocaeli**'nde bıkıp usanmadan çalışan Dayanışma Gönüllüleri'ne sevgimle.

* Demet Özcan, Arbedaşlı, Özgür Karazeybek, Kerime, Neslihan Koşar, Derya Bozarslan, Özlem Güçlü, Nazlı, Müşerref Kaya, Soydan Kızgın, Bengü Demirci, Zeynep Tanışık, Fatma Hacıoğlu, Fercan Kaya (sağol), Utku Akpınar, İ.Doruk, Sumru Karabaş, Arda Çalık, Cengiz Şahin, Sinan Karataş, Celalettin Mızraklı... Mektuplarınızı aldım sevgiyle...

BEZGİN BEKİR

bezginbekir@leman.com.tr

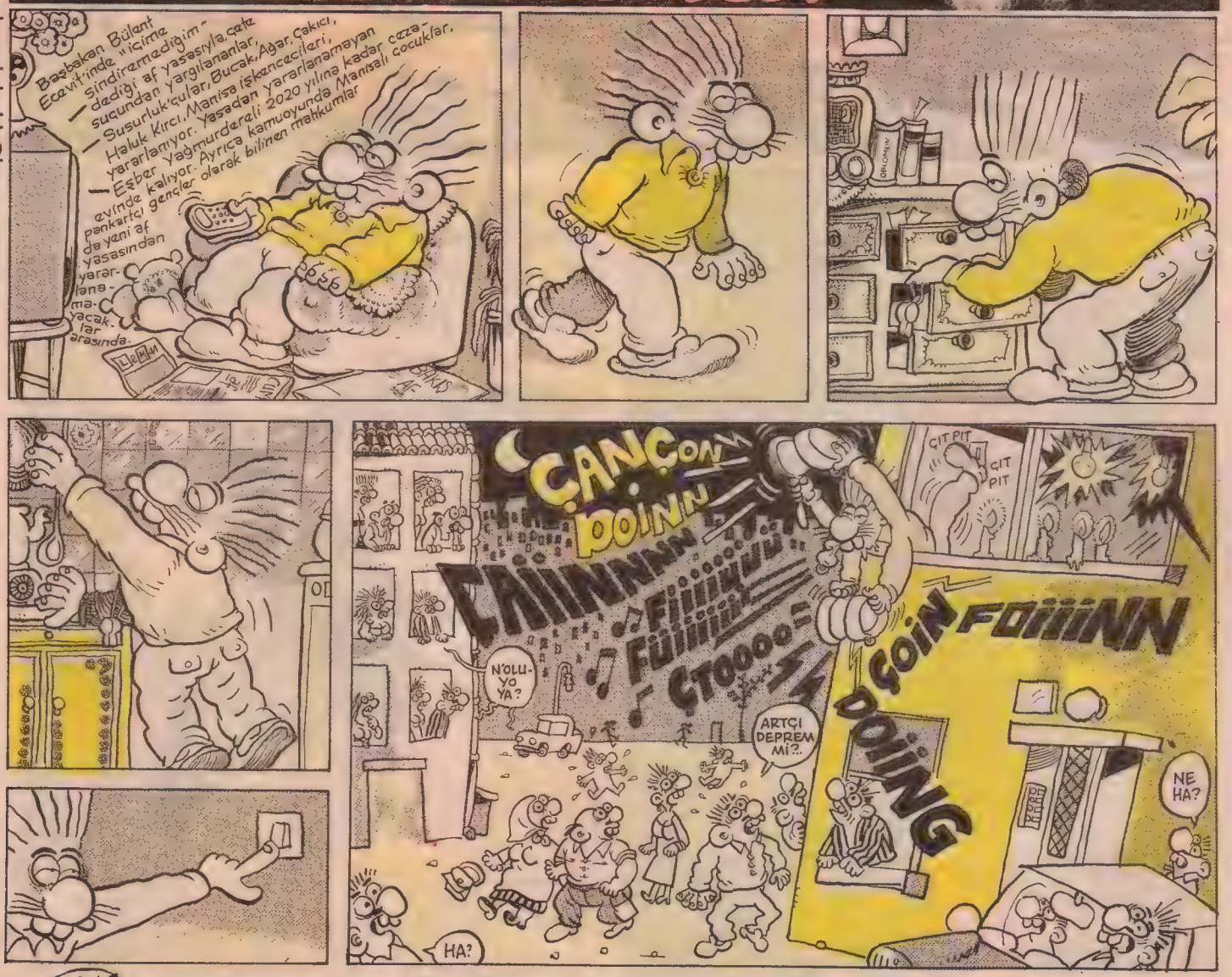

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

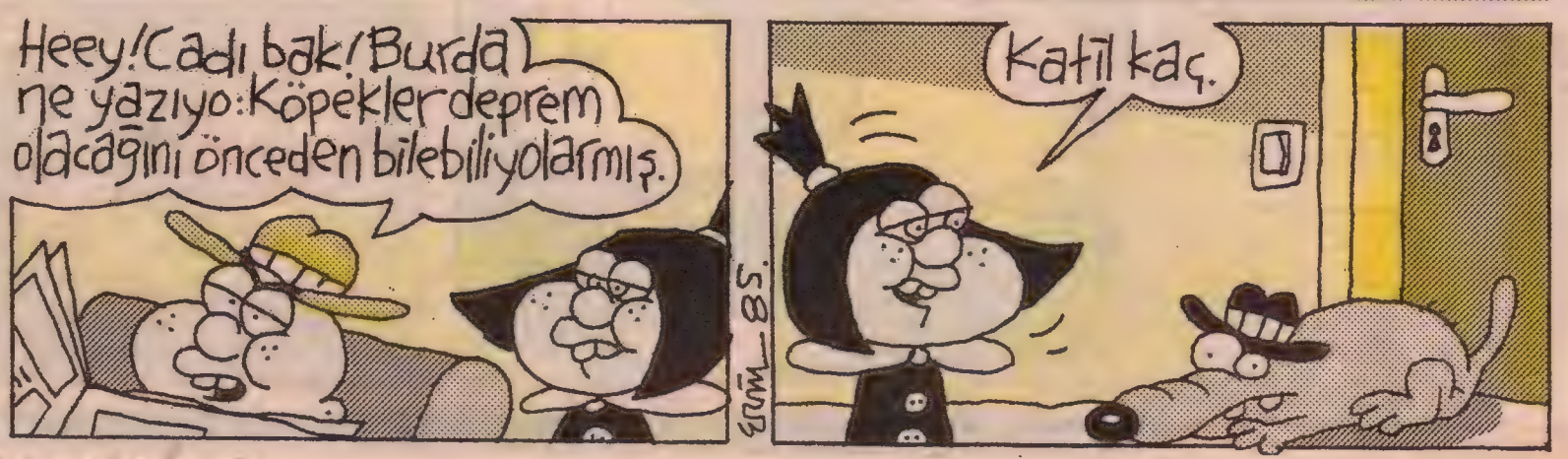

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

Suçdaş!

Millete karşı işlenen suçlara isyan edenler devlete karşı suç işlemiş oluyor!

Ve herkes affedilebiliyor, devlete karşı suç işleyen affedilmiyor.

Oysa asıl affedilmemesi gereken millete karşı işlenen suçlar değil mi?

Ve bu ülkeyi yönetenler öteden beri millete karşı suç işlemedi mi?

Nitekim Susurluk türü çeteler kurdurarak binlerce insanı faili meçhullere kurban ettiler.

Askeri darbeler düzenleyerek onbinlerce idealist genci darağaçlarında, işkence tezgahlarında katlettiler.

Aydınları hapislerde çürüttüler.

Eğitime, sağlığa, sosyal güvenliğe sarfedilmesi gereken parayı silaha sarfettiler.

Milletin onlarca yıllık birikimi KİT'leri, milletin hazinesini yandaşlarıyla birlikte talan ettiler.

Millete karşı işledikleri suçlar say say bitmez ki.

Son suçları da, depremde milleti günlerce kendi kaderine terketmek.

Depremin şokundan yararlanıp, mezarda emekliliği yasalaştırıvermek.

Yine depremin şokundan yararlanıp, çetecileri, işkencecileri, katilleri, hırsız müteahhitleri affetmek istemek.

Bunun adı depremden çeteci, işkenceci, katil kaçırma!

Depremden hırsız kaçırma!

Ne de olsa bu ülkeyi yönetenler affetmek istedikleriyle suçdaş!

Çetecileri, işkencecileri, katilleri, hırsızları affetmek isteyenler bari onlardan özür de dilesin!

Hatta onlara tutuklu kaldıkları hergün için yüklü birer tazminat da ödesin!

Aslında böyle bir ülkede çetecilik, işkencecilik, katillik, hırsızlık suç bile sayılmamalı!

Sadece düşünce suç sayılmalı!

Öyle olmalı ki, depremde hasaraltı olan suçlar dahi hasıraltı edilsin!

Güzel İnsan Festivali

Ender Özkan Raman

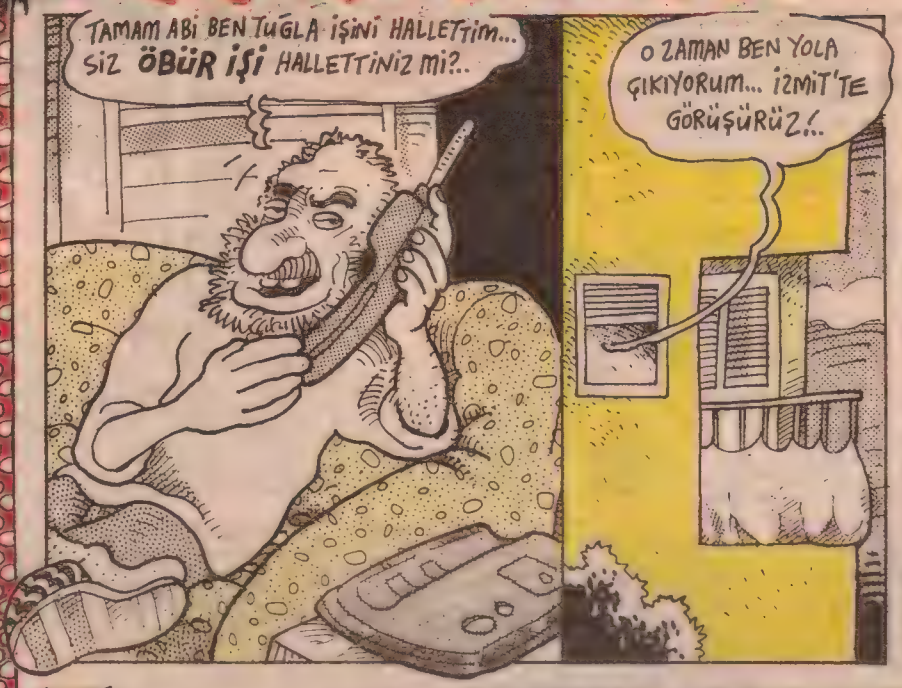

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·İ·D·A·N

Selâm... Artur Sii Kılark'ın, 2001: Bir Uzay Efsanesi romanının girişinde de anlatılıyordu bu: İlk insanlar, geceleri maaralarında, öyle çelik kapıları, sağlam plastik pencereleri felan da yok; tırsa tırsa oturup, sabahı bekliyorlardı. Her türlü sese kulak kabartıyorlar. Yakınlarda, bi çakal, kaplan, bi puma felan geziniyo olabilir. Sonra sabah oluyo ve, oynaşıp, diğer işlerini felan hallediyorlar. Parkta sabahladımızda, böyle bişiy hissetmiştim. Gerçi volkmenim vardı, biraz radyo, müzik felan dinnedim ama, etrafta dolaşıp azık torbalarını koklayan gece köpekleri, uzaklardan gelen seslenişler ve; pikeden dışarı taşan kafamı toprağa rahatça yaslayışım, uygarlıktan uzaklaştırıp ilk çağlara götürdü beni. İlerdeki bi ışıldamayla gerçeğe döndüm bi an. Bişiy parıldıyodu. Bi kadının kolundaki, bileklik olduunu gördüm, kaybolmaya karşı heralde. Arkadaşı falan, gece onu uzaktan görebilirsin diye. Fosforlu. Biraz daa uyumaya çalıştım. Kafama bişiy batıyodu. Yabani bir ot. Çektim, kopartım. Toprak da gelmişti ama, küçük bi oyuk oluştu orda.

Saçmasapan şeyler yaşanmaktaydı tabi ki. Bi uygarlığa gidiyosun (Eve gidip sıç, biraz azık, bi yastık felan al), sonra doğaya geri dön, uygarlığa git (işe, kalem al, pil al). Kurduğumuz o uygarlık felan, oyuncak gibi bişiydi sanki. Merdivenler, ne kadar saçma geldi. Başkasının evine giriyormuşsun gibi bir his ayrıca. Şu ne?. Stidi çalar. Uygarlık. Bu? Ortapedik ikiz yaylı yatak. Uygarlık. Gerekli tabi bunnar. Şu masa da gerekli. Dirseklerim dayalı ve kollarım onun üzerinde şu an. O ilk günnerdeki tuhaflık azalıyo biraz. Sanki baazı şeyleri denetleyebilirmişim gibi hissediyorum. Fakat, aaniden de çok saçma geliyo bir çok şey. O saçmalıkları da, bu acayip hayatın içine katınca sonra; yani, "eee, napcan, bu böyle işte, bi formülünü bul, böyle yaşa" falan şeklindeki bir akış belirince zaten o anda rotaya girip hayata devam ediyor oluyorsun.

Bu bi işaaret. Bi başlangıç. Böyle düşünceler de yaygın. Böyle düşünülmemesi için hiç bi sebep yok. Her zaman bi işaaret aranız zaaten. İlham felan bekleriz. Papatyadan yaprak koparılır, seviyo mu diye. Özel, uğurlu sayılar felan vardır. Bi an bişiy gördüümüzü sanırız. Aaniden bi düşünce belirir ama tamamlanamaz. Eh! O zaman. Bundan daa iyi bi başlangıç olamaz öyleyse. Fakat, insan sanki bi çok şeyden vazgeçmeliymiş, ya da, ben aslında zaten başlamıştım niye bir daha başlıyım, öbür başladıklarım noolucak, böyle devam etsin gibi düşüncelerle, kendini korumak istiyor. Akıl sağlığı için, böyle bir refleks gerekli bazen. "Başlangıç" fikri tedirgin ediyor. Yeni bir amaç, yeni keyifler, yeni bir düzen, belki yeni prensipler. Eğer bu yeni oluşturulacak şeyler doğruysa, o zaman, bana aait olan eskiler, onnar ne boka yarıyodu belki? Böyle düşününce de, suçluluk duygusu beliriyor ve, başlangıç fikri zedeleniyo. Monte etme, takviye etme metodları, bunnar daha ilginç geliyor sonra. Her zaman ne kazandığımız, ne kaybettiğimiz, yeni öğrendiğimiz bir bilginin ve duygunun yaşamımıza katkısı; bunu bazen, hemen öğrenmek istiyoruz. Çünkü, sabredecek gücü kalmamış gibi oluyor insanın ve, eğer yeni bi şey hissediyorsak, onu hemen formülize edip kullanıma sokma uğraşına giriliyor. Uygarlığın eşyaları için, cisimler için, bu gayret uygun olur. Ama hisler, bilirsiniz ki, formüller ve teknik uğraşlar sonucu değil, zamanın sayesinde netleşir ve, sonra kullanıma hazır güçlü duygular haline gelir. Bu esnada tek yapılacak şey, hislerin ilk çıkış aanındaki değerli bilgileri unutmamak için, o günneri hatırlamaktır. Zaten bu işlem sırasında, herkesin kendine has metodları bulunabilir ve türlü şekillerde hatırlama olanakları mevcuttur. En iyi bildiiim sandım en basit gerçekleri en yakından tanıdımı düşündüüm kavramları, duyguları, başka bir uygarlıktan gelen bir yabancıya anlatıyormuş gibi cümle kurarken belki bir araya gelmesi çok az olası olan iki üç kelimenin fısıldayacağı bi şeyin yolunu da gözledim; hemen iyi günner diliyorum!..

enderoz@leman.com.tr

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

kaanertem@leman.com.tr

KAAN ERTEM

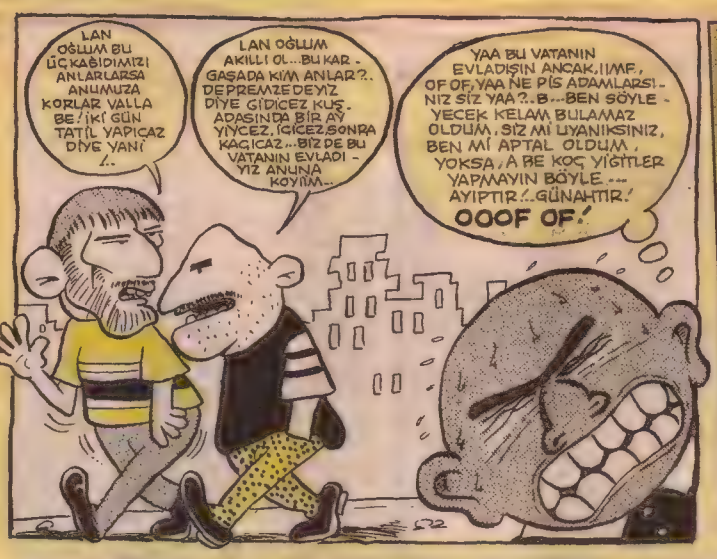

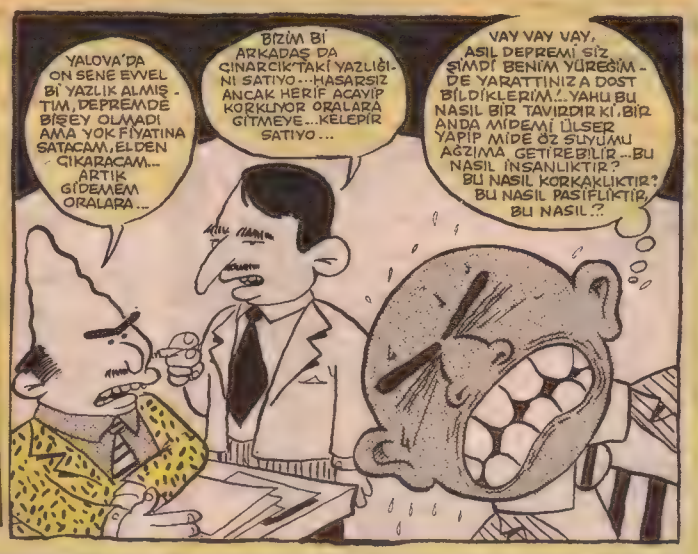

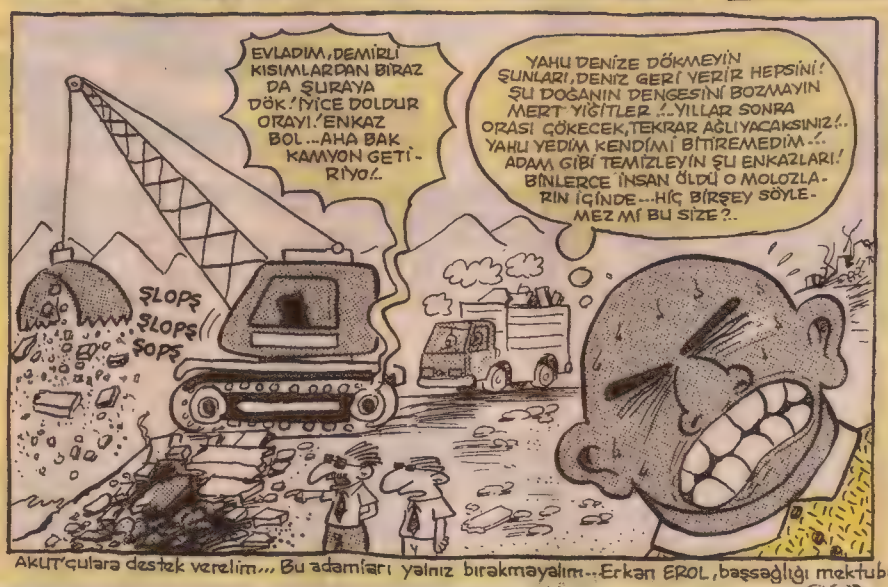

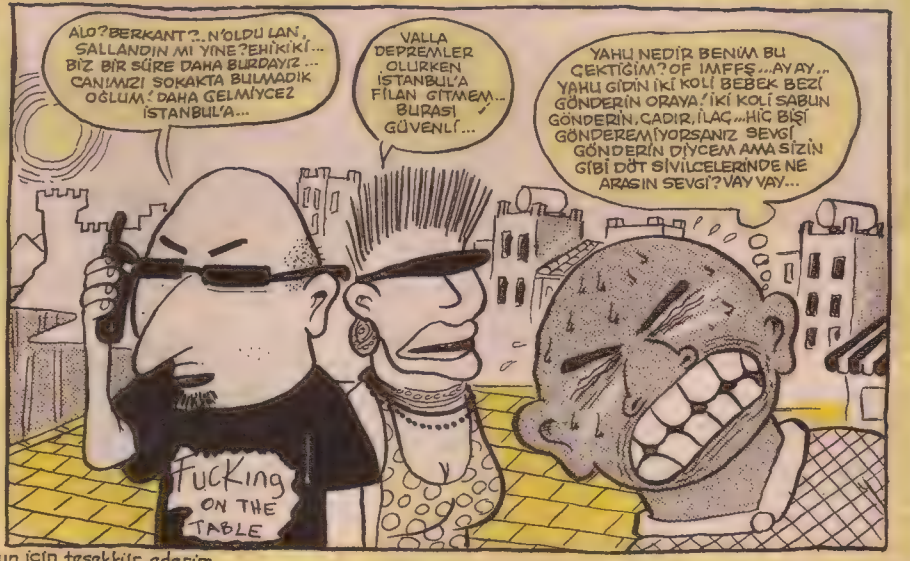

AKUT'çulara destek verelim... Bu adamları yalnız bırakmayalım...Erkan EROL, başsağlığı mektubun için teşekkür ederim.

DUMUR

Erenköy'de tenha ara sokakların birinde öğle sıcağında yürürken birden bir telefonla konuşma sesiyle irkildik. Adamı yerde ararken gökte bulduk... Amcam yeni yapılan bir inşaatın önündeki ağacın tepesinde görüşme yapıyordu. İşin ilginç tarafı kumaş pantolonlu ve gömlekli amcamın (normal görünüyodu yani) elinde ağaca çıkmak için sebep (budamak vs..) gösteren bir alet edevat da yoktu...

Asu ve Emrah - İstanbul

ERDENER ABİ

Bayır Bucak

feyhan@leman.com.tr

FEYHAN GÜVER

Akşamsefası

DEPREM

NİHAT GENÇ

Deniz dalgaları gibi çalkalandı yerler, çakmak taşı gibi çatladı zemin, lambalar kesildi, toprağın diplerinden yaratıklar doğruldu, havada kuşlar, denizde balıklar boğuldu, toprakların şimşeği çatal çatal yardı kayaları, oy oy, toprağın altından vahşi, kıllı bir öksürük, uykuda kulaklarımız kırıldı, melek yavruların kemikleri tozlu bez, güzel kokulu sularda yıkanmış yavrum, boylu boyunca odun, kereste parçaları ağzına girmiş, canlı cansız, dağ, taş, demir çöp oldu, çöpler kokmuş solucan oldu, tersine mi döndü Gölcük'ün denizi, yılan gibi yeşil yosunlar, binalara tırmandı, çakıltaşı gibi yuttu. Gecenin üçünde ansızın uyandı, bir adımlık odadan altı gün çıkamadı. Parmakları tüfek gibi patladı, beton demirler örümcek ağı gibi saldırdı, boynuna dolandı hızar demirler, sırtında zarıl zarıl ağlayan sesler, melek yavrunun elleri meyve gibi dağıldı, yavrunun gırtlağı su borusu gibi kırıldı, uyan, yavrum çalı dikeni misin, daha dündü, maymun gibi hoplayıp zıplıyordun, beton tavan üstünde annesinin, dönemedi, oy oy bebeği, tahtalara vursa duyan olur mu, demirden, betondan tabut olur mu, yetişin kardeşler, bebeğinin kursağında hırıltı kalmadı, ölümün sızmadığı, Azrail'in girmediği delik kalmadı, burada yatıyor oğlucuğu kim çıkartacak, beton demirlerin karnından duman duman feryatları kim ayıracak, Azrail canhıraş parça parça taşları dere gibi odasına akıttı, toprak, koca şehirleri kucağında bulut gibi salladı, kapkaranlık gecede kahverengi boynuzlu dağları, yufka yürekli şirin deryalara boğdurdu, rüyada görsek inanmayız bu kabusa, bu kadar kanlı diş, tarihin, aygırın ağzında olmaz, bisküvi gibi kırılır mı şehirler, oy oy kardeşler, taşların demirlerin ahlağını bozmuşlar, duvarlara boynuzdan canavarlar yapmışlar, mühendis miydi, demirlere merhamet öğretse, mimar mıydı, taşları bir hizaya soksaydı, hakim miydi, müteahhitleri suçlu suçsuz bir karakola götürse, oy oy kardeşler, koca şehirde vatan diye çiçek koyacak saksı kalmadı, dutun altına çarşaf serdi, gece rüzgar döker diye, iki elinin ikisi de kangren, bu lanetten korkup köpek gibi tüyen rüzgara ağlayarak haykırdı, bebeğini artık kimler sallayacak, oy oy bebeğim, keşke kurbanlık kuzu olsaydın, bir kez boynunu okşasaydım Azrail sonra alaydı...

Rüzgar ölü kokularını yayıyor, ceset ve yıkıntı başında ağlarken dudakları kasılıp, öylece fotoğraf karesine yerleşen genç kızlar! Çöp toplar gibi cesed organları topluyor. Beton kazımaktan parçalanmış annelerin tırnak uçları, dehşetten susmuş suratları tırmalıyor. Bir mezarlıkta mı yaşıyorlar, ağlasın mı, dua mı etsin çıldırsın mı, öteberi çalmaya gelmiş çakallar, güya kadının kollarından tutup kaldırıyor, jandarmalar enkazdan önce kuyumcu dükkanlarını çeviriyor, Tanrı mahşer günü, o dehşetli gece, herkesin görünen maskesini kaldırdı, cesed başında mundar yüzüyle cırtlak çığlıklar atan bekçi, geceyarıları çakallar gibi talana başladı. Azrailin tamamlayamadığını, ikinci kuşak canavarlar tamamladı. Gökkubbenin altında bunca yıl kuşlar yaprakları gagalardı, şimdi, dalgaların çatlakları kuşları sıkıştırıp, kıtır kıtır kırıyor minik omurgalarını. Kırık ağaç dallarından, toz, toprak, kan sızıyor. Bütün insanlığın ölmeden önce gördüğü kabusların hepsi, o gece orada, son bir defa vahşi hayvanlar panayırında toplanıyor. Sandalyeler bıçak, kirişler balta, duvarlar, mağara içlerine atılan bombalar oldu. Akıl sır ermez bu felakete, paslanmış tuhaf canavar makineler son bir bela oldu. Otuz bin insan, bebek, genç kız, ihtiyar, Tanrı'nın sarayına meleklerin kucağında yükselirken, cehalet ve kerametle bin yıllık zifiri karanlık akbaba pençeleri gibi beyinlere yapıştı. Çirkin, ürkütücü yazarlar, şempanzen gibi çığlık atmaktan başka bir işe yaramadı. Cehaletin bin yıllık kara yarasına, iltihabına gömülmüş, kayıtsız şartsız teslim olmuş halk, hala delirmiş suratlı müftülerin, uzaydan gelmiş ufoların fantazilerinde derman aradı. Ah, bir anne tanımaz mı yavrusunun elini. Her banyo sonrası güzel kokusunu havluya sarıp, kokladığı yüzünü. Yıkıntının üstünde yalnız bir el görünüyor, tarihin gelmiş geçmiş bütün canileri köşklerinde uzaktan kumanda bu görüntüleri izliyor. İnsanlık burada doğanın en imkansız faciasını yaşıyor, müslüman denen gazeteler, Allah evlere işaret koymuş gibi yıktı diye yazılar yazıyor. Ne cehaletten, ne utanmaktan yorgun düşmediler, öküz gibi hala, laik-şeriat tezlerini depremle doğrulamaktan vazgeçmediler!

Artık yeryüzünün değildiler, yıkıntının altındakilere hiç değilse bir matem zerafetiyle yaklaşsak, doymuyor, yıkıntının altında ideolojik cellatlar etleri yeniden kesiyorlar. Hangi hakikatmış bu vahşet, Tanrı nefes nefese gece gündüz müslümanlar mutlu olsun diye mi üç aylık bebeklerini öldürtüyor. Şimşeklerle dövülmüş ruhlarımız bir gözyaşı seline dönüşürken, kimdir bu yobazlar, doğanın afetine, intikam intikam diye tezahürat yapıyor. Bu topraklarda, yeri göğü hayranlıkla izleyip, erikleri, kirazları, binbir sonsuz lezzetle yiyip, sevgililerimizi, ruhlarımızın ebedi öyküleri gibi öpüp, göğüslerimizi aklımızın tasarlayabileceği her türlü belaya ortak zırhtan kaleler yapmak için çırpındık, olmadı. Bu destanlara sığmayacak cehaletin felaketine milyonlarca genç artık neyle dayansın? Bebelerin kısır nefesleri bir dikene dayanamazdı, delilik ve cehaletle yorgun düşürülüp ideoloji ve holdinglerin sofrasına leziz havyarlar yaptırıldı. Güya dost, güya müşfik sözlerle kandırılıp yenilen, kara kaplı kitaplarla zıkkımlanan halk! Samanyolu TV deprem yayınını kesip, Küçükçekmece'de kooperatif evleri pazarlıyor. Fırsat bu fırsat, Sabancı'nın suları, tarihin en büyük cirosunu yapıyor. Bütün kainatın yükü, volkanı bu yoksul halkın sır-

Devamı 14. sayfada

SELÇUK ERDEM

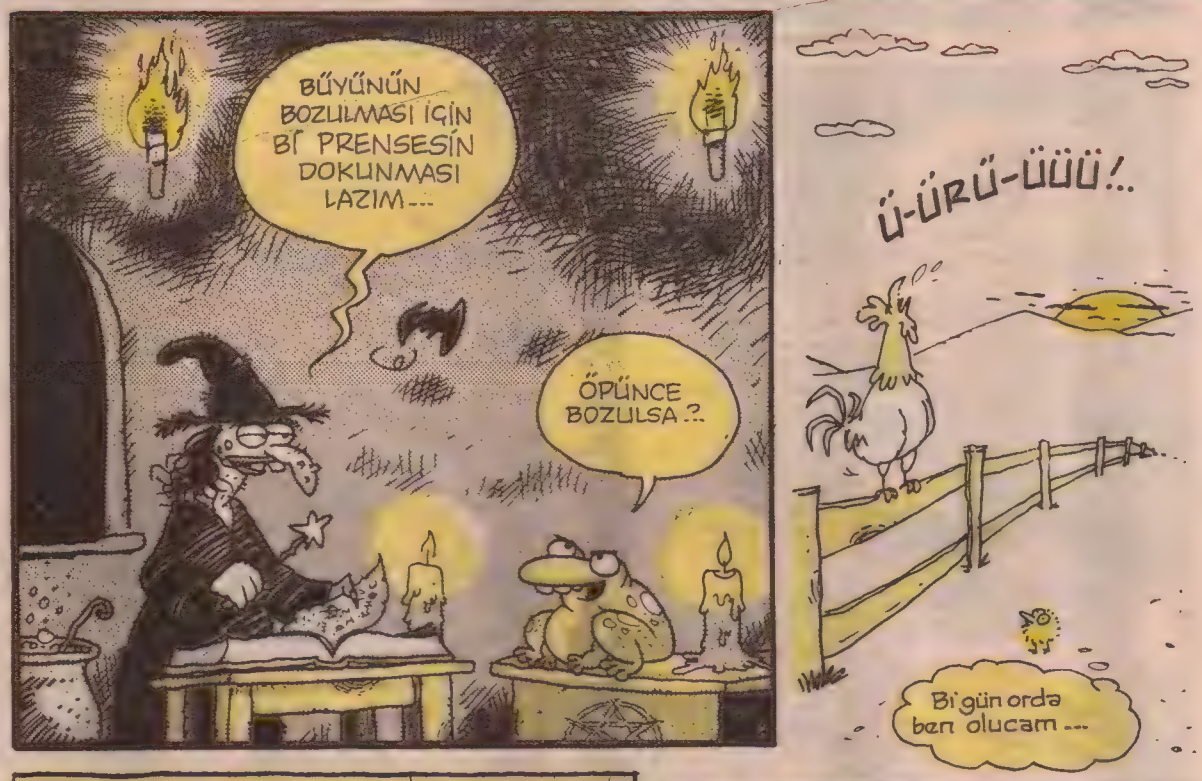

selcukerdem@leman.com.tr

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

cemaatahmet@leman.com.tr

13. Sayfadan devam

Depremin

NİHAT GENÇ

tında ters düz olurken, Koç'un aklına, o gün, mağazalarında suları kapıya dizip, "depreme yardım etmek istiyorsanız, siz de su alın" afişlerini asmak geliyor. Bu muazzam kandırmaca, bu çılgınca talan, işte o korkunç gün, yüzyıldır hergün oluyor. Kuruşu kuruşuna, borçla, emekle ihtiyarlamış bedenler, kırk saniyelik gürültü patırtı içinde tavanlar takla atıp, vahşice öldürülüyor. Doğanın sert tokatıyla yeryüzünün derin yankları binaları yutarken, Demirel ailesinden Çörtük, sağlık bakanlığına yazışmaya başlayıp, göndereceği ambulansların, Bayındır hastanesine tedaviye gelecek depremzedelerin paralarını daha o korkunç gün garantiye alıyor. Burası vatan mıydı, kıvanç da, tasa da onların parsası mıydı? İçerden ve dışardan koruma-kollama görevi olanlar, postalları, helikopterleri, tanklarıyla bağıranlar o korkunç gün, top sesleriyle Marmara'dan kadırgalarla zaferden mi dönüyordu? Artık, köpekler, enikler gibi eşinerek mi yuva yapalım. Anneler toprağı tırmaladıkça toz bulutundan başka birşey görünmüyor. İşte kameraların bu görüntüsü arkasında, uğursuz tüccarlar, kısa günün kısa leşinin peşindeydi. Bağırtısı beynini graniti parçalayan dinamit gibi telaşlı yalvarışlarla anne, iki saattir kazıyor. Fatih, Topkapı'dan şehre giriyor. Bir görebilsem yüzünü, o küçük meleğimi öpebilsem diye cırlıyor, işte bu görüntü üzerine, mağazalar depolardaki varlarını yoklarını kapıya çıkartıp, ciro üstüne ciro yapıyor, simsarların TV'leri acı çığlıklarının eşliğinde, bir nebze yardım edelim diyen halkın alışverişinden, sürümünden, ölümünden, kanından, vahşetten hala kazanıyor. Gaziosmanpaşa Plevne'den çıkmam diyor. Annelerin korkunç bağırışları, yanıbaşında betonu delen kesici delici aletlerden daha sert parçalıyor beyinlerimizi, betona boğulmuş gözler, betondan kör artık hepimizin devleti. Satın beyler, su satın, gazlı bez satın, çadırlarınızı satın, anne TV'lerde yavrusunu arasın, araya reklam koyun, şifa satın, şefkat satın, ideoloji satın, büyük devletinizi kalkındırın, holdinglerinizin helalarındaki bokları satın, on yılda onluk demirlerle on milyon genç ölüyor. Bu mahşer günü, iblis ruhlarınız kahraman oluncaya, ödül alıncaya, köşe oluncaya, cirolarınızı, bilançolarınızı şişirinceye, beton blok altındaki son bebeğin son hınltıları da bitinceye kadar satın... Ah annesinin kuzusu, betonun altında çok mu uyumuş, çok mu karanlık betonun canavar demirleri. Tanrı'nın ışığını, yardım edin, satın alın, su alın, şefkatli afişleriyle holdingler mi satıyor artık! Ah benim, oy benim küçük bebeğim, Tanrı'nın ışığı, gözyaşlarımızdaki pırıltıdadır, yeni bir insanlık tohumu, ancak senin alnındaki o ışıltıdadır. En yüce peygamberlerden en tatlı baharlardan daha güzel o alınları, Tanrı'nın ve doğanın en şirin, en sevgili meleği gibi koynumuzda taşıyacağız. Gördü, beş yaşındaki çocuklarımız bu talanını çakalların. Gördü beş yaşındaki çocuklarımız, hayvan kadar herifler bok böcekleri gibi nasıl korktuğumuzu... Dünyanın en sevimli o şeylerini, dünyanın en büyük felaketi parçalayamadı. Özal, Ermenistan sınırına bir bomba atsak ne olur, diyor, büyük gazeteci Cengiz Çandar, işte büyük devlet, işte büyük adam bu diye sütununda götünü yırtıyor. Gördüler, gerçek deprem değil, depremin arkasında, birbirimizin kanına kastettiğimiz görünmez savaşı... Gördüler TV'lerde şarkı türkü söylerken, güya maç izlerken, yolda yürürken, aslında birbirimize en tehlikeli tuzakları kurduğumuzu. Pırıl pırıl alınlarıyla çocuklarımız, artık neden getirsin resimlerini, abla, benzemiş mi, abla sahici olmuş mu?

Bu kötü insanlar cehenneminde, hiçbirimizin altında sağlam bir toprak parçası yokken, ilkokul birinci sınıftan beri kandırdık, "vatan" sattık onlara, marş söylettik, askere gönderdik, vatan satıp, ellerine tüfek verdik, işte böyle bir hayat dümeniyle komutanların omuzlarındaki yıldızları sattık. Gördüler 17, 18 Ağustos gecesi, vatan diye, onlara bağırsak tenyaları pazarladığımızı, henüz depremin ilk günü hepsinin kokmaya başladığını... Kardeşlerim, yüzyıldır bar-bar bağınıyoruz barbarlara, annemizin, Yunus'un iyi kalpli dünya güzeli sözlerini taşıyoruz yarınlara. Ah, göklerdeki yıldızlar kadar mükemmel, insanlık aç'ı, kardeşlerim, okudunuz ölüm satan tacirlerin, bakanların öyküsünü, depremden birkaç kişi feryat eder diye devlete, ilk işlerini, Susurluk kıllı katilleri, tetikçilerini başladılar affetmeye. Ağustos ayı zaferler ayıdır, bu topraklarda faşizm en büyük zaferini işte bu af yasasıyla yine başardı. Artık kimse zor ayırtedemeyecek, iti, köpeği, tüccarı. Çünkü deprem, Tanrısal bir ebe, Anadolu'nun rahminden binyıllık cehaleti, yarayı, iltihabı çıkarıp, büyüklüğüne bütün dünyanın şaştığı, kırk televizyonun önünde, en yakıcı azaplar içinde, saçımızı başımızı yolduğumuz iniltilerle, hepimizin beynini delerek, koydu işte önümüze!..

Kara haydut bayrağı gibi, binyıllık cehaletin devlet yalanına, bu kapkaranlık bulaşıcı hastalığa çok daha dayanacak bu halk, çünkü cinayetcilerin, talancıların, soyguncuların ülkesine Amerika, çok daha teknolojik işkence aletleri satacak! Bizler, mutlu ve coşkulu bir yurt özlemiyle, yumuşacık dudaklarımız en basit kırıcı sözleri unutuncaya kadar, bir melek uçuşu üç günlük bir ömür istedik, onlar, salyaları döken çakallar, enkaz yığınları altında sürünen yılanlar hala hangi müteahhitlere pazarlamanın peşinde!.. Sivastopol önünde yatar gemiler!

Artık yüreklerimiz, yumruklarımız kadar sert! Bu üzüntü, hüzün acı değil, işte önümüzde, çatlayacak kadar dert!

nihatg@leman.com.tr

Akşam Gazetesi

Senin Hayatını Aradım!..

"Göğü kucaklayıp getirdim sana, kokla açılırsın."
Arkadaş Z.Özger

Deprem sabahı televizyonda, ne olur buraya gelin diye ağlayan bir doktoru görür görmez telefona sarıldım. Hayatımın en yoğun telefon trafiğinin başladığını henüz bilmiyordum. Hayatımın en çok kolonya, en çok sigara, en çok bisküvi, en çok gözyaşı, en çok eldiven, en çok maske, en çok ceset torbası, vs. tüketeceğim sürecine de girdiğimi bilmiyordum. Ben bi bok bilmiyordum!.. Bildiğim tek şey, toparlayabileceğimiz elzem malzemelerle oraya bir an önce ulaşmak olduğuydu. En kısa sürede iki jeneratör, iki dev aydınlatma balonu, helyum tüpleri, muhtelif ilaçlar ve gönüllü arkadaşlarımızı biraraya getirerek yola çıktık.

Gece Yalova'ya vardık. Her yer karanlıktı ve gördüklerimiz bizi henüz ürkütmüyordu!.. Kriz Masası'nın krizine dahil olmamak için önce ışıklarımızı Sahra Hastanesi'ne kurduk. Hastane ışıl ışıl oldu. O her şeylerini yitirmiş insanların gözlerindeki mutluluk bizi de heycanlandırdı. Fakat en neşeli(!) yerin hastane olduğunu tahmin edebiliyorduk. Arkadaşıma bu geceden iyi yararlan, yarın gecemiz böyle olmayacak diyordum. Stadyumun içerisindeki kale direklerini kullanarak bir acil girişi ve eczane yapıyoruz. Karışmış ilaçlar için tahta ekmek kasalarından raflar kuruyoruz. Buraya kadar gayet iyi gidiyor herşey; gerisini nasıl anlatırım bilemiyorum.

Sabah beş buçuk gibi bir arkadaşımla aydınlanmaya başlayan şehri dolaşmaya ve nereden başlayacağımıza karar vermeye gidiyoruz. Sokağa dökülmüş bütün yalnızlığımız, parça parça olmuş ve sokağa dökülmüş. Toy taşlara ve ne yapacağını bilemez demirlere bölünmüş koskoca binalar. İnsanlar da paramparça. Parçalanmışlıkların devamına aklımı taktıkça tamamlayamıyorum hiçbir şeyi. Aklım duyduğum her sese, aldığım her kokuya, gördüğüm her görüntüye kapılacak kadar karıyor. Yalova iç çekiyor. Bütün yıkıntıları "Amentü Gemisi"ne bindirip bir nehre salsam diye aklımdan geçirirken, orta yaşlı bir adam kısılmış sesiyle, kızım içeride vinç lazım diye bağırıyor. İlk öğrendiğim cümleyi kullanıveriyorum: Ses alıyor musunuz? Tabii diyor adam, bütün ailemi kaybettim bari kızımı bana bağışlayın. Kimi kime bağışlayacağımızı, Tanrı olmadığımızı konuşacak vaktimiz yok. Hemen bir vinç bulmaya çalışıyoruz. Kriz Masası, operatörü bulabileceğiniz her vince el koyabilirsiniz diyor. Bu cevap için en az yarım saat yetkili arıyor ve bulduğumuzda tartışıyoruz. Kimseye sinirlenmiyorum, vurmuyorum, rahat davranmaya çalışıyorum, yeteri kadar ceset var diyorum sürekli kendi kendime. Vinci alıp göçüğe varmamız bir saat alıyor. İçerisinde 400 dolu tüpün bulunduğu dükkanın karşısında bulunan bir göçüğe götürüyor, kızın babası bizi. Yıkılan binanın üzerinde bir sürü insan var!.. Duran molozlara çok iyi vuruyorlar!.. Bir binanın üzerinde bilinçsizce çalışarak göçük altında kalanları bir daha gömmektense, içeride olmayı yeğlerim diyorum arkadaşıma. Sizin daireniz hangisi diye soruyoruz? Giriş katıydı diyor adam fakat, kızımın sesi çatıdan geliyor. İnanamıyoruz, acıdan böyle konuştuğunu düşünüyoruz. Tabii ki yanılıyoruz, deprem giriş katını çatıya çıkarıvermiş!.. Tam bu sırada, yaptığınız insanlık için size tekrar teşekkür ederiz diyor iki genç. Ne diyeceğimi bilemiyorum, omuzuna dokunuyorum. Daha ne yaptık ki?.. Olsun diyor, vinç getirdiniz ya... Halkımız tüp bayiinin önünde kurtarma çalışmalarını seyrediyor. Tribünler tıka basa dolu!.. İnsanları oradan uzaklaştırmaya çalışıyorum. İmkansız, hiç kimse yerinden kıpırdamıyor. Hatta aralarında çekil önümüzden, göremiyoruz diyenler var. Bari sigara içmeyin diye bağırıyorum!.. Bu nasıl bir çaresizlik!.. Kaş yaparken havaya uçacağız. Arkadaşım beni kolumdan tutup oradan biraz uzaklaştırmaya çalışıyor. Sağ tarafımda bir okul ayakta, bahçesinde bir pankart asılı: Okul binamız her türlü düğün ve sünnet düğününe verilir!.. İlk gözyaşlarımız dökülmeye başlıyor. Beni bir caddenin orta refüjüne oturtuyor, o da yanıma çöküyor. İkimiz de ağlıyoruz. Birazdan gözlerimizi silip kafamızı kaldırdığımızda, karşımızdaki çökmüş bir binanın yandığını görüyoruz. Aramızda binadan kurtulanların bazıları ağlıyor. İtfaiyeye telefon edip adresi veriyoruz. Adresten emin misiniz diyorlar, biz aynı yeri daha önce iki kere söndürdük. Fakat ev gözümüzün önünde yanıyor, yalanımız yok, Yalova için için yanıyor!.. Aynı evden ertesi gün kömür gibi cesetler çıkarılıyor. Evin biraz ötesinde, ters dönmüş oyuncak bir kamyonet alıyorum yerden. Avucumun üzerine koyuyorum ve bakarken hıçkırmaya başlıyorum. Gerçeği olsaydı nasıl işe yarardı şimdi, diyorum. Arkadaşım, koy onu yerine diyor!.. Yavaşça yere bırakıyorum. Yürürken, camlarında ilanlar asılı emlakçılar görüyoruz. Kime, neyi satıp, kiralıyoruz!? Biz ne yapıyoruz?..

Sitelerde durumun daha kötü olduğu, hala hiç yardım gitmeyen yerler bulunduğu haberi geliyor. Arabayl asitelere doğru malzeme götürmeye, yardım etmeye karar veriyoruz. Yolda, sevgilimin annesiyle anneannesinin de Yüksel Sitesi'nde olduğu aklıma geliyor. Oraya da uğrayıp neler olduğunu öğrenip, haber vermek istiyorum. Ancak yanındaki Aydın Sitesi'ne park edebiliyoruz. Hemen genç bir çocuk yanımızda bitiyor. İyi ki geldiniz diyor, size çok ihtiyacımız var. Bizi bir enkaza götürüyor. Arkadaşının annesinin ikiye katlanmış ve şişmiş cesedini gösteriyor bana. İnanamıyorum böyle bir görüntüye. Lütfen yardım edin diyor. Biz canlı aramaya geldik diyebiliyorum. Çok sinirleniyor, toprağı tekmeliyor, her gelenin aynı şeyi söylemesinden bıktım diyor. Bunlar da insan değil mi diyor?.. Babam ve babaannemden sonra gördüğüm ilk ceset karşımdaki fakat, ikisine de hiç benzemiyor!.. Bir sigara yakıyorum. Biliyorum ki o sigara yanarken birileri(!) daha can veriyor. Fakat ben de sigara içmeliyim, aklıma başka bir çare gelmiyor, başka bir dayanak, yoksa ötekilere de yetişemeyeceğim. İnsan tedirgin halinde diyor yanımdaki, bakıyorum. Şaşkınlık değil gözlerimdeki, üzüntü değil, acı değil, ne olduğunu tam olarak bilemediğim bir şey. Enkaza bakarmış gibi yaparken gözlerimi kaçırıyorum, yığılabileceğimi hissediyorum ya da herkesi kurtarabileceğimi, ikisi de olmuyor. Bir felakete diktim gözlerimi bakıyorum. Kim kimi korkutursa!.. Televizyondaki görüntüler öyle görüntülerdi ki; baka baka korkutacaktım sanki. Şimdi Tv kameramanları bana bakmaktan korkuyor. Yalova'daki ilk günüm. Yüzüm daha sıcak, gözlerim daha kırmızı, ellerim ceset kokuyor. Bir teyzem; apar topar çıktık, bak dişlerim bile banyoda kaldı diyor. Ne dişi, hangi banyo, neler oluyor?..

Yalova yalnızlaşmış düşlerimiz oturmuyor artık burada. Rüyalarımıza naraz değmiş, soluk almıyor eşkiya yanımız. Soluk almıyoruz. Soluk almıyorsunuz. Soluk almıyorlar. Soluk....Çocukluğumun denizanalı Marmarası, doyasıya bisiklete binip, yüzdüğümüz, basketbol oynayıp, kızlara laf attağımız siteleri ne hale gelmişler. Yüksel'e geçiyorum. Sinem karşımda duruyor, yanına gidip sarılıyorum. Ağlıyor. Annemle anneannemi çıkarmışlar diyor. Annemi canlı çıkarmışlar yolda kangrenden ölmüş. Morga götürmüşler fakat, şimdi kayıp, bulamıyoruz diyor. Simten yolda mı diyorum?.. Bana en son Antalya'ya gideceğini söylemişti. Simten içerde diyor. Birden elim ayağım kesiliyor, beyazladığımı hissediyorum. Bloklarının yerini öğrenip, oraya koşuyorum. Aşağıdan yukarıya dört, yukarıdan aşağıya iki, Simten'lerin dairesi!.. Karşımda, aynı ipe asılmış gibi kafaları kirişler arasına sıkışmış, ayakları yerden kesilmiş iki kızın cesedi var. Kirişi kıramamışlar diyorum içimden, ne espri!.. Üzerlerine perde örtmüşler fakat, bütün perde kan. Etraflarında arılar, sinekler uçuşuyor ve yaklaştıkça tarifsiz bir koku size yaklaşıyor. Simten'in babası yanıma geliyor ve bunlar değil galiba oğlum diyor. Peki bunlar kim, Simten nerde?.. Ben yaralarına kum dolduruyorum sinek konmasın diye, diyor. İçeriye bağırmaya başlıyorum. Simten... Simteen.. Simteeen... Sabret Simten, diyorum. Sinem yanıma gelip, biz de çok bağırdık diyor. Elime bir moloz parçası alıyor ve vuruyorum. Beton pudra gibi dağılıyor elimde demire vurdukça, ölüm saklı içinde hissediyorum. Ellerim hiçbir şeye yetmiyor. Babası, ben bakamıyorum, sen bu kızları teşhis edebilir misin diye soruyor?.. Amca ben hiç tanımıyorum bu arkadaşlarını diyorum. Yine de üsteliyor. Ben de bakıyorum perdeyi kaldırıp. Öyle bakma gözün kalır diyorum içimden. Sevgilimin karnından kiriş sökeceğimi daha bilmiyorum. Artık ağlayamıyorum. Ses kes, diye bağırıyor birileri. Dinleme yapıyorlar. Kendi anlamından bile sıvışmış bir deprem sonrası yaşıyoruz. Gölgeye çekilmiş bütün sesler. Herkes susuyor, deniz bile kıpırtısız. Martılar bile ses çıkarmıyorlar. Simten'in arkadaşlarını o gün çıkarıyoruz. İkinci cesedi alırken birinden yardım istiyorum. Tut şunun ucunu diyorum. Yüzüme bön bön bakıyor ve neme lazım şahit yazarlar diye cevaplıyor. Sen hiçbir boka şahit olamazsın diye bağırıyorum!..

Seni biriktiriyorum. Belleğimin kör bastonuna dayanarak hatırlıyorum yaşadıklarımızı. Beni biraz geciktiremez misin?.. En çok bu sözlerin kulaklarımda. Daha nasıl geciktirebilirim?.. Seni ellerimle düşünüyorum!.. Sana varınca pıhtılaşıyor bütün duygularım!.. Bizim daha konuşacak çoook şeyimiz vardı, bizim daha sevişecek... İrili ufaklı 35 sarsıntı geçiriyor Yalova 24 saat içinde, sallanıyoruz!.. Toprak Ana'nın midesi bulanmış, şiddetli bir sarsılma ve titreme nöbeti 45 sn. kadar sürmüş, şimdi de ara ara geliyor. Heyecandan konuşma da konuşamıyoruz. Yanımdakiler konuşuyor. Arkadaşlar kim?.. Onlar kimsesiz(!) diyorum. O gün ancak kirişlere asılı arkadaşlarını indirebiliyoruz. Biri Simten'e çok benziyor fakat, emin olamıyorum. Değil diyorum, içim içimi yiyor. Gece çöküyor. Kim daha karanlık?.. Ağır ağır çekiliyor yüzlerimizden gerçeğe dair ifadeler. Hadi kalkalım gidelim buralardan, yarına canımız kalsın diyorum. Külkedileri gibi dönüyoruz Sahra Hastanesi'ne. Hala beni yarına çıkaracak kadar aklım var. Hala konuşacak kadar sesim var. Hala kazacak kadar gücüm var. Hala umudum var. Kriz Masası'na uğruyorum. Yeni gelenlere yardımcı oluyorum. Çok çabuk arkadaş olma özelliğim bile yaya kalıyor. Biri bağırıyor; Fatih Mahallesi'ndeki Sabır Apartmanı'nda Zeynep diye birinin sesi duyuluyormuş!... Hızla birilerini oraya sevk ediyoruz. Depremden bir toka takıyorum saçıma. Hastaneye dönüyorum. Uyuyoruz, nöbetleşe yaşayacağız.

Sabredin buralarda sizleri arayan birileri var, sözleriyle titreyerek uyanıyorum rüyamdan. Bir gözyaşı girdabının içinde bütün yüzüm. Simten çok korkuyor mudur diye düşünüyorum?.. Biraz bir şeyler yazarsam rahatlayacağımı sanıyorum. Ağlıyorum, ellerimle yazdığımı gözlerimle okuyamıyorum. Hangi damla hangi harfi ya da kelimeyi dağıtıyor, göremiyorum. Sanki yazdıklarımı bir yandan su bombalarıyla yok ediyorum. Sanki yazmak bile hırsızlık, sanki fotoğraf çekmek bile... Belki yaşayıp gidiyor olmakla ölüp gidiyor olmanın alfabesi aynıdır. Yaşadıklarımla şimdi yazdıklarım ne kadar başka!? Sadece bu ellerle yeniden yazabilecek miyim, denemek istiyorum?.. Artık ceset çıkarmaktan ellerim başka bir iş yapamayacakmış gibi geliyor bana. Ağzımdan çıkan her sözcük kendine olan güvenini yitiriveriyor. Söz bitiyor. Susuyorum, bütün çığlıklarım kınında...

Ertesi gün sabahtan Yüksel'deyiz. Babası ceset torbası istiyor çaresizce. Yalova'da Yüksel Sitesi'nde, Yüksel İnşaat'ın iş makineleri ve işçileriyle çalışmak ne tuhaf!.. Sanki Yüksel İnşaat günah çıkarıyor!.. Babası, Simten'in iki arkadaşıyla, anneanneyi gömmek için yer kazdırmaya gidiyor fakat, herkes için ölü kağıdı almış bile. Sağ çıkarlarsa yırtarız kağıtları diyor. Biz bile inanamıyoruz. Simten'in sağ olabileceğine. Aklıma Eray Canberk'in çevirdiği Sümer-Akad Yergileri geliyor: "Öldüğüm zaman bana mezar kazmayın, yaşarken yitirdiğimi orda bulacak değilim." Orta bloktan ses aldıklarını söyleyince çalışmalarımız tekrar duruyor ve yine susuyoruz. Ellerime bakıyorum; zaman ağartabilecek mi tırnaklarımızı?.. Bu arada gencecik bir delikanlıyı getirip yanımdaki ağacın altına bırakıyorlar: Hızlı yaşa genç öl, cesedin yakışıklı olsun lafı bitiyor benim için. Hayatın bir alakası olmalı yüzlerimizle fakat, tanınamaz haldeler!.. Tanınamaz haldeyiz!.. Hayri Kozakçıoğlu depremden 2 gün sonra kızını evlendirmiş, diye konuşuyorlar. Hem de davetliler beklenenin altında olduğu için düğün yinelenecekmiş. Şaşırmıyorum, artık neredeyse hiç şaşırmıyorum. Evli çift balayına nereye gitmiştir acaba diye düşünüyorum?.. HiltonSA koy sepete(!) diyorum kendi kendime. Türkler için ırsi bir yalnızlık gibi duruyor deprem. Bu zifiri karanlığı birazcık ürpertecek ışığı nereden bulacağım?.. Aklıma zekice hiçbir şey gelmiyor. Yanımdakiler konuşuyor; bak, daha denizin dibindeki cesetler var!.. Hangi biriyle ilgileneceğimizi bilemiyoruz.

Birazdan tekrar çalışmaya başlıyoruz. Kepçeyle kazdıkça aşağıda, içeride neler oluyor diye düşünmekten çaresiz hissediyorum kendimi. Zaten en çok çaresiz hissediyorum, korkuyorum. Simten de korkudan titriyordur şimdi diye düşünüyorum. Bir ara, bir el görünüyor. Duruyoruz. Çok ölü bir umutla çıkıp bakıyorum, yıllarca tuttuğum eli tanıyamıyorum. Ağlamamalıyım, yoksa çalışma yavaşlar. Devam ediyoruz ve Simten'in yüzüstü uzanmış, sol ayağını karnına çekmiş cesedine ulaşıyoruz. Saçlarından tanıyorum. Ablasına, kendi rengine boyadım saçlarımı diye telefon etmiş. Kafasında ağır bir darbe var, acı çekmeden ölmüştür diye avutuyorum kendimi. Bir sunta bulup üzerine yatırarak aşağıya alacağız fakat, bir türlü beceremiyoruz. O her zaman tertemiz kokan, güzelim kız, sanki bizi yanına istemiyormuş gibi bir koku salgılıyor. Sanki geç kaldınız, artık bi önemi yok bu yaptıklarınızın diyor. Bu kesif koku gerçek hiçlik işte!.. Sıcağa, kokuya, görüntüye, acıya, herşeye dayanarak zorla kaldırıp suntanın üzerine koyuyoruz. Meğer karnına da kiriş demirleri saplanmış, bu yüzden alamıyormuşuz. Bir ağacın gölgesinde özenle ceset torbasına yerleştiriyoruz. Yüzün görüyorum, bakmaya doyamadığım yüzünü. Gözleri kapalı fakat, bakıyor gibi. Bakışları, hemen eskiyor yüzümde. Kendimi nasıl öldüreceğimi bilemiyorum!? Bana hala dünyanın en güzel kadını gibi görünüyor. Kendimizi kandırma alışkanlığımızın belli bir dozda yalana ve halisünasyona ihtiyacı var. Ceset torbasının fermuarını kapatıp, gözyaşlarımı dışarı çıkarıyorum. Hızla oradan uzaklaşırken bir yandan da eldivenlerimi ellerimden sökmeye çalışıyorum. Ellerim yemyeşil, terden eldivenin rengini almış. Sinem'le sarılıp, ağlıyoruz. O kardeşine, ben sevgilime... Acı çekmeden ölmüştür di mi, diye soruyor?.. Evet diyorum, hiç acı çekmeden ölmüştür!.. Loş gözlerle bakıyorum artık, bütün odaları boşalmış eski bir otelin müşteri beklemesi gibi. Bir sigara yakıyorum ve daireler çizerek dolanıyorum kendi etrafımda. Bir arkadaşım gelip ağlamanın sırası değil, çalışmamız lazım diyor. Gözlerimle yüzünü yakarcasına bakıyorum ve bir sigara süresince ağlayabileceğimi, yoksa düşeceğimi söylüyorum. Gidiyor başımdan. Daha çok ağlamaya başlıyorum. Bu şehir kaçta kapanıyor!?

Hastaneye dönüyoruz. Kullanma suyu getirmişler. Kız arkadaşlarımdan biri beni soyuyor ve ayaklarıma kadar sabunla yıkıyor. Utanıyorum!? Gitmek istiyoruz. Biraz uzaklaşmak, soluk almak... Arabamıza binip Ankara'ya doğru yola çıkıyoruz. Radyoda biri reyting kaygısına kapılmamamız gerektiğini söylüyor. Bir şehri terkederken mi susar herşey?.. İki dağ arası rüzgar... Bir arkadaşım, "Hayatın 'izini" buldum. Kaybetmemek için elimden geleni yapacağım." diyor. Aynı anda ben de ölümcül bir neşe biçmeliyim kendime diye geçiriyorum aklımdan. Üzerime her dem yakışacak, değişken, huzurlu, ölümcül bir neşe. Hem de en kısa zamanda, yoksa bu yaşama dayanacak gücüm tükenecek. Ben tükeneceğim. Yolda yemek yiyoruz, masada yemeyi nasıl da özlemişiz!.. Türk kahvesi bile içebiliyoruz!.. Sonra tekrar yola koyuluyoruz... Arabanın içerisinde kimse birbirinin söylediğini anlamıyor fakat, herkes konuşuyor!.. Arabayı kullanan arkadaşımıza yanındaki; sana kenar süsü yaptım diyor. Bütün gülümsemelerimiz sanki yüzümüze asılı kalıyormuş gibi. Birazdan bir kedi merdiveni yapıyor mendille. Geçerken yol üzerindeki tabelaları okuyorum.Belki hepimizin çocukluk hastalığı, belki değil... Örümcek İskele... Yerekonmazlar... Ağır ağır dönüyoruz. Ben yer değiştirmiyorum, yürüdüğüm yol döndüğüm dünya!.. Yürüdüğüm yol, Roma Açık Şehir!..

Tarhan Gürhan 27.8.1999 / Ankara

LeMan
Sayı: 408. 4 Eylül 1999. Cumartesi
Haftada bir yayımlanır
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR
(zaferak@leman.com.tr)
Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Abone: Sevil ŞAPÇI ● Yan Ürünler: Tunca OBUZ ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik İçin Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Bazı Canlılarda Sindirim Sistemi*

Bir tür insan modeli vardır ki, bunlar hem politikayı, hem de şiiri severler. Bunlara bilimde "Homohissus politicus" denir. Bu canlılar duyarlıdır ve eşlerine çok bağlıdır. İnatçı bir yapıya sahip olan bu tür, örneğin ömür boyu "solcu" olduğunu iddia edebilir ve yine ömür boyu solculardan nefret eder. En sosyal demokratından en komünistine tüm solu elinin tersiyle iten, birlik beraberlik çağrılarını asla duymayan bu canlılar gerektiğinde yobazla, faşistle, hırsızla işbirliği yapmakta sakınca görmez.

Bununla beraber dürüst olarak bilinirler ve kişisel olarak gerçekten dürüsttürler. Fakat bunların dışında da, binlerce, milyonlarca dürüst ve başarısız insan tipi mevcuttur, onların hiçbiri illa ki yönetici olarak başa geçmek için bitmez tükenmez hırs yaşamazlar.

Homohissus politicuslar, tavır olarak çok ilginç yollar izlerler. Öyle şeyler yaparlar ki, sanki olduklarından daha akıllıymış gibi bir hava estirirler. Adeta ne derlerse tersini yaparak doğalarına uygun mesajlar verirler. Bağımsızlık derler, yabancı kuruluşların önünde el pençe divan durup, yabancı şirketleri bahçede mızıkayla beklerler. Laiklik derler, yanlarında (genellikle de hemen arkalarında) şeyh-şıh kuryesi garip sıfatlı, pis gülüşlü yaratıklar bulundururlar. Sosyal devlet derler, alınteriyle çalışan sistem kölelerinin ellerindeki üç kuruşa da göz dikerler. Eşitlik derler, emekçiyi öldürene kadar, hatta mümkünse öldükten sonra da çalıştırmak için çaba sarfederler. Özgürlükçü görünürler, fikirleri yüzünden, yazdıkları yazılar, konuştukları sözler yüzünden hapsedilen aydınlar için kıllarını kıpırdatmazlar.

Tüm bunlara rağmen ısrarla ve inatla "sol" olduklarını iddia ederler. Fakat "sağın pirini" koltuğuna zamklamak için yoğun uğraş vermekten de geri kalmazlar.

Öyle bir garip türdür ki bu, kendi familyasından, fakat daha duyarlı biri, tanık olduğu kumpas-vurgun-yalan zincirine dayanamayıp intihar ettiğinde bile vakayı kapatmaya çalışır, gerçeklerin üstünü örtmeyi azman sermayeye karşı borç bilir.

Zaten bir zamanlar o azman sermayeye kafa tutup, yoksul kitlelerin yanında yer almış olmaktan dolayı fazlasıyla pişmandır ve özrünü çoktan dilemiş, barışmasını çoktan yapmıştır. Öyle hızlı değişirler ki, kendileri de şaşırırlar. Refleks olarak değişmeyen sadece tikleri kalmıştır.

"Su kullananın, toprak işletenin" çizgisinden, doların egemenliğine boyun eğen yeni sağcı olmak için geçirirler bir siyasal hayatı. "Umut" olan "Karaoğlan" imajı gitmiş; sağ kadar fena bir "gizli sağ" üstadı, sermayenin "Şamaroğlanı" gelmiştir.

"Vatan, millet, 7.4", deprem gelir, vurur ülkeyi. Bu durup bekler. Saatler, günler sonra, o da dünya ülkelerinden utanıp harekete geçer. Mesai arkadaşlarından bir denyo ırkçılık yapıp, hepimizi rezil eder, bu savunur. Afet bölgelerinde insanlar, insan oldukları için isyan ederler, bu herşey yolundaymış gibi davranır. Herşeyi, herşeyi bir güzel sindirir.

Sonra, aile sohbetinden çıkan af önerisini ortaklarıyla yasa haline getirir. Gecikmiş bir 75. yıl kutlaması yaparak, 75 çeteye ceza indirimi uygular. Özgürlük savaşçısı aydınlar, konuştukları yüzünden hapiste kalmaya devam ederken, eli kanlı çetecilere, faşist tetikçilere, katillere af yolu gözükür. İşte belki o an, bunların vicdanı sızlayabilir. Sindirim sistemi bu kadarını kaldırmayabilir ve derler ki: "Durumu ben de tamamen içime sindiremedim!"

O zaman da onlara derler ki; "İşkenceciye affı imzalayıp, derin ortaklarına ödünler vermeyi kabullenen sizsiniz, çetelerin gölgesinde korkuluk gibi durmayı kabullenen sizsiniz, bizzat sizi de hapse atan cunta depreminden bunca yıl sonra artçı şok gibi halka zarar veren sizsiniz, bu durumda neyi sindiremiyorsunuz Sayın Sindirella? Ha? Orda kimse var mı?"

*** HODRİ MEYDAN LARUS - 13. CİLT. SF. 4237**

Deprem Sonrası Kampanyaları

BİR DAHA YIKILMAMAK İÇİN BİR TUĞLA'DA SİZ KOYUN!

Hepimiz yıkıldık. Bizi yıkanları yıkmadıkça bir daha ayakta duramayız... Fırsat bu fırsat, Bir tuğla. İki tuğla... Bin tuğla! Ellerinize sağlık...

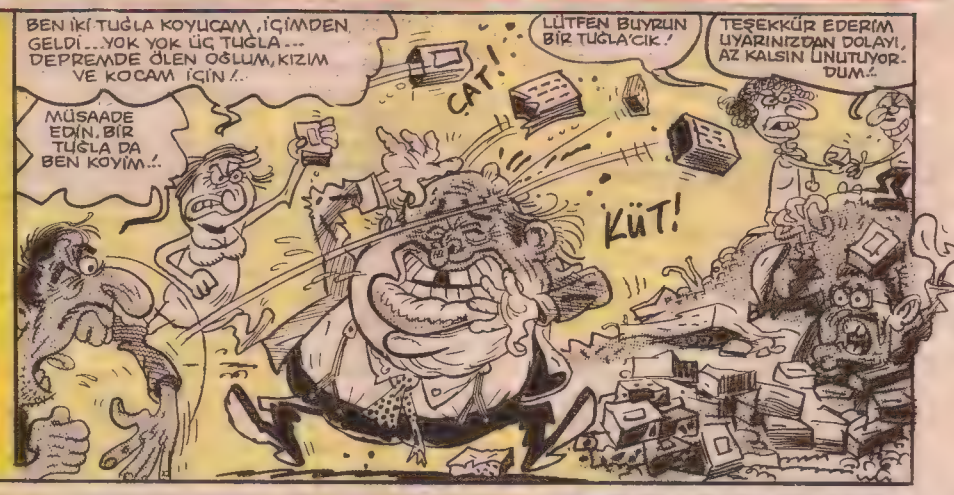

SEVDİKLERİNİZİ GERİ GETİREMEYİZ, EN AZINDAN EVLERİNİ GERİ VERELİM!

Önümüz kış. Hemen çalışmaya başlamaz ve ellerimizi çabuk tutmazsak onlar bu kışı da iktidarda geçirecekler!

İnsanların birer "sığıntı" olmasına izin vermeyelim. Onların çadırlarını ve prefabrik kümeslerini geri verip, iktidarlarını geri alalım!

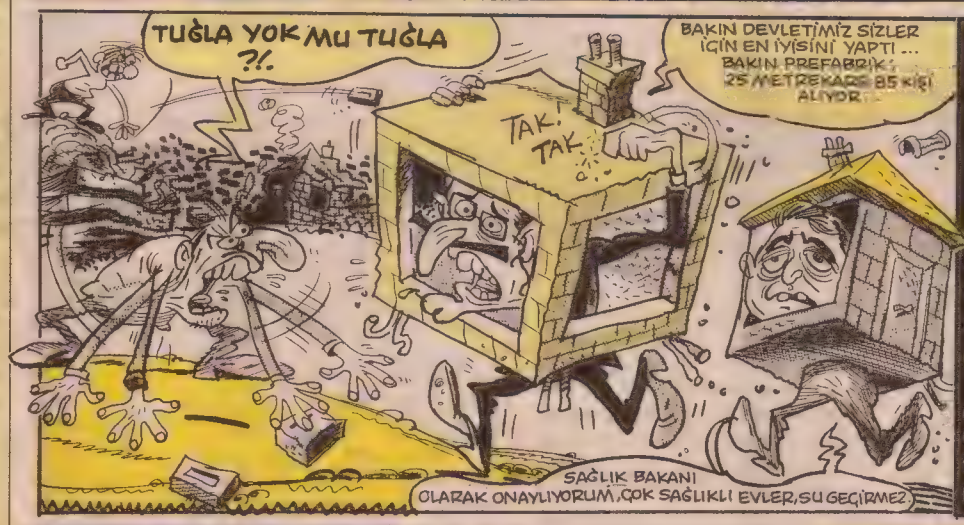

UMUTLARI YENİDEN İNŞA EDELİM!

(Nasıl olacaksa?)

HEPİMİZ YIKILDIK. BİR DAHA YIKILMAMAK İÇİN ELELE VERİYORUZ. BİŞEYLER YAPMAK İÇİN... FAYDALI BİŞEYLER... FAYDA... FAY!..

BİR "KANAL" DA SEN SEYRETME!

Bir daha acıdan komedi üreten haberleri seyretmemek, medya maymunlarının küstahlığını görmemek için...

Kendi acımıza en iyi kendimizin sahip çıkabileceğini bilerek... Bir "kanal" da

SEN SEYRETME!

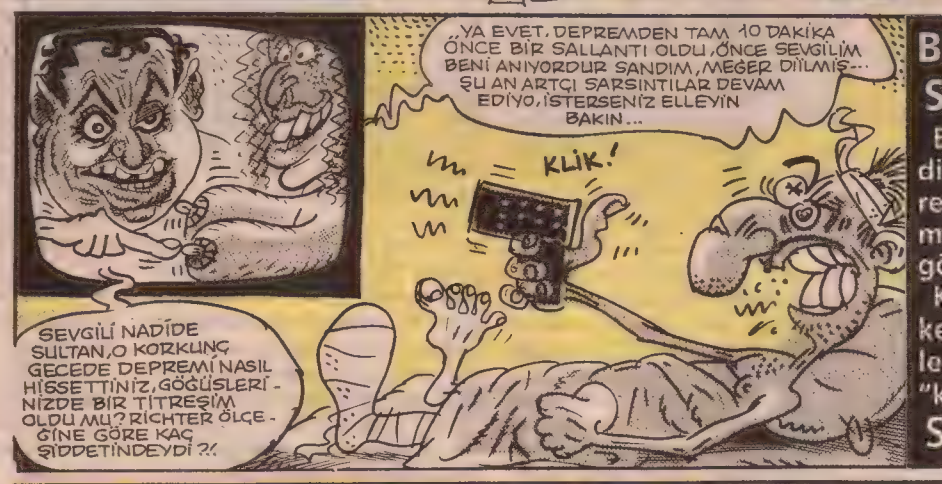

"BİR KIZILAY ÇADIRI" DA SEN İADE ET!

Emeğinle ödediğin verginin sana delik-deşik çadır olarak dönmesinin hesabını delik-deşik beyinlerden SOR!

Aksam etki

11 Eylül 1999 Cumartesi-Sayı:409 · 275.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Bu Ülkede Politikacı, İşadamı Dediğin!..

Bu ülkenin politikacısı, işadamı, bürokratı, teknokratı, belediye başkanı, milletvekili, bakanı ne ki, vatandaşın payına ne düşsün... Fırsatçılık, köşedönmecilik, işini bilmek; darbeyle temeli atılan yere göğe sığdırılamayan Özal dönemiyle yükselen kokuşmuş bir yapı değil mi? Depremi fırsat bilip çetelere af getiren, deprem vergileri koymaya yeltenen, Sosyal Güvenlik Yasasını çıkaran, zam üstüne zam yapan kesenin ağzını ilk önce depremden zarar gören işadamlarına açan bu ülkenin politikacıları değil mi?.. Vergiler geliyor diye bas bas bağıran depremden sonra prefabrik konutlara, sigaraya, çeşitli hammade ve gıdalara zam yapan, 100 trilyonluk imar ihalelerine girmek için ellerini oğuşturan, hazine bonosu faizlerini yükselterek trilyonları cebe indiren, bu ülkenin işadamları değil mi?.. Bu ülkenin en zengin işadamları savaş ve felaket dönemlerinde palazlanmadı mı? Bu ülkenin imarından-depreminden sorumlu MHP'li Bayındırlık Bakanı'nın dört kat imar izinli yere 9 katlı bina yaptığı ve bu binanın çatladığı doğru değil mi? Bu ülkede, çöken hastanenin MHP'li milletvekili ortağı ve müteahhiti elini kolunu sallayarak dışarıda dolaşmıyor mu?.. Bu ülkede vatan hainlerinin son sığınağı vatanseverlik değil mi?..

Akşamsefası

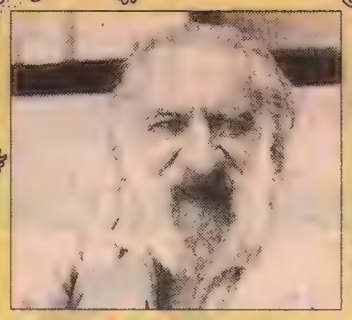

Can baba,

Boş kalan sayfalar, senin dizelerini, küfürlerini, babalığını, haykıran sesini unutabilir mi?

LeMan

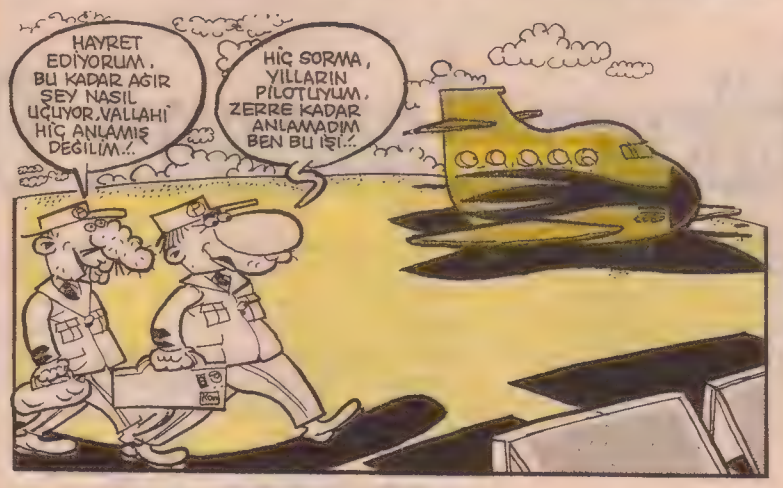

İSTER İNAN

Geçtiğimiz günlerde dalgın dalgın yürürken Cihangir'de caddeye park etmiş Tempra marka bir otomobilin camının hırsızlar tarafından patlatıldığını gördüm, merak edip yakından baktım, otonun içinde 25-30 adet Tolstoy, Dostoyevski klasikleri vardı. Torpido gözündeki kaset ve tornavidaları tarumar eden hırsız, bu değerli dünya klasiklerine elini bile sürmemişti. Oto sahibinin bu sahneyi gördükten sonra neler düşüneceğini merak ede ede oradan uzaklaştım.

Suat Özkan

İSTER İNANMA

GRAFİLER

FATOŞ YAŞAROĞLU

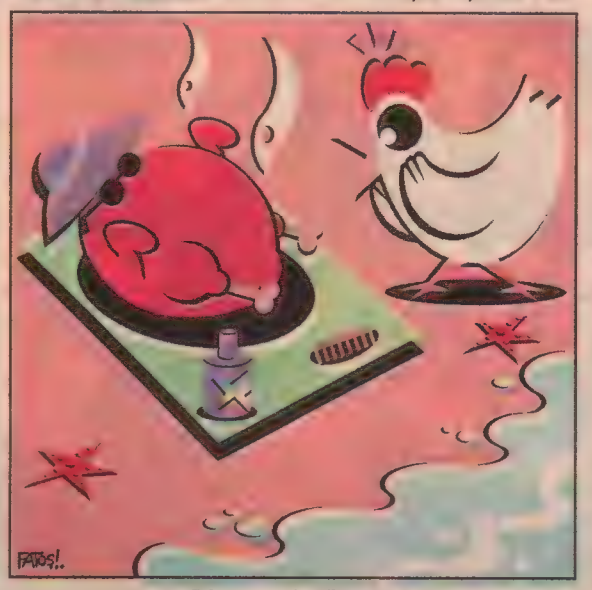

- Olamaz! Şükriye!.. Sana "Güneşte çok kalma!" demiştim.

Bereket Tanrısı'na belediye sansürü

Alanya'nın ANAP'lı Belediyesi, "abartılı" imal ediliyor diye, Bereket Tanrısı heykelciklerinin satışını yasakladı. Belediye encümeni, heykelciği "müstehcen" buldu. *(17.08.1999 Salı Hürriyet)*

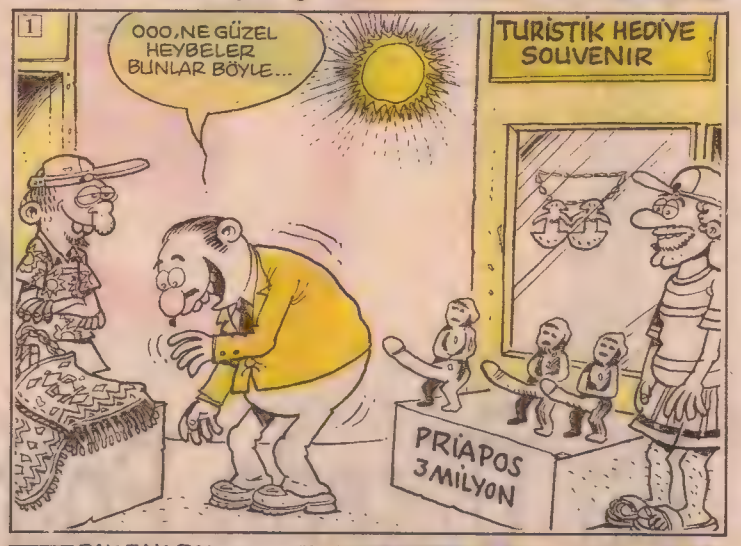

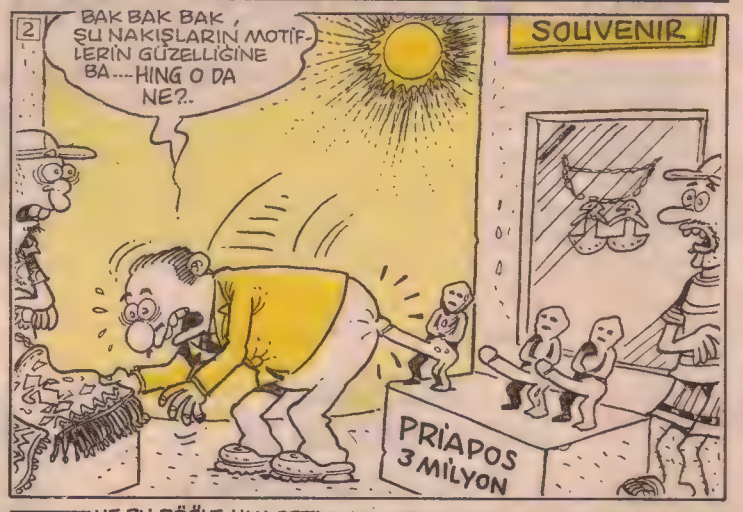

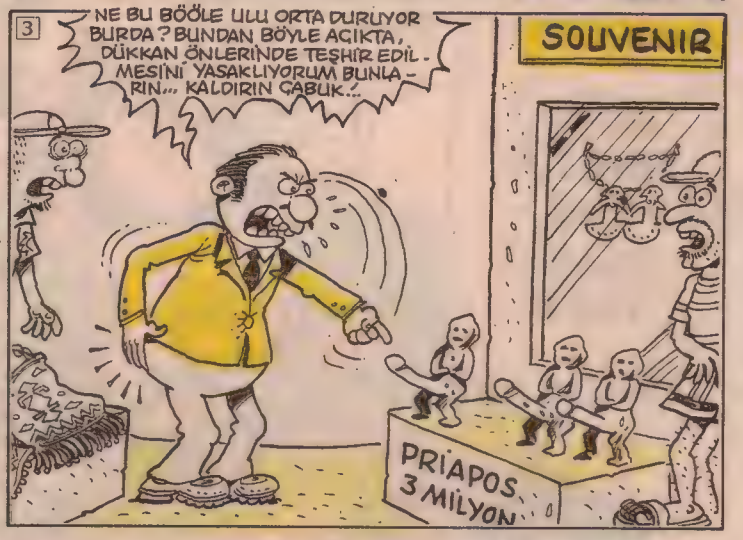

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

mtibet@leman.com.tr

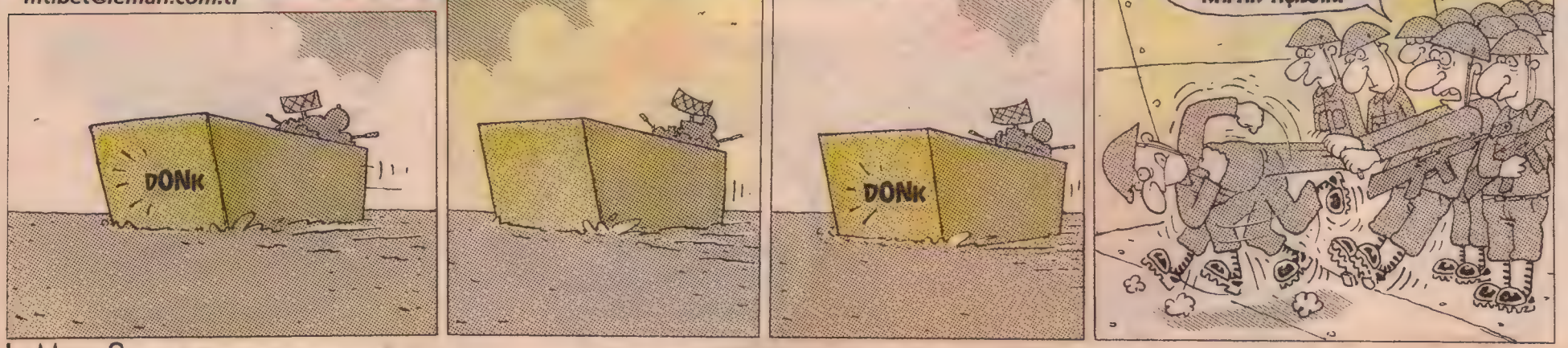

Akşamsefası

Yüzyılın katil zanlısı, medyanın günah keçisi müteahhit Veli Göçer yakalandı. Göçer, yakalanmadan önce kendini "müteahhit değil şair ve edebiyatçıyım" diyerek aklamaya çalıştı...

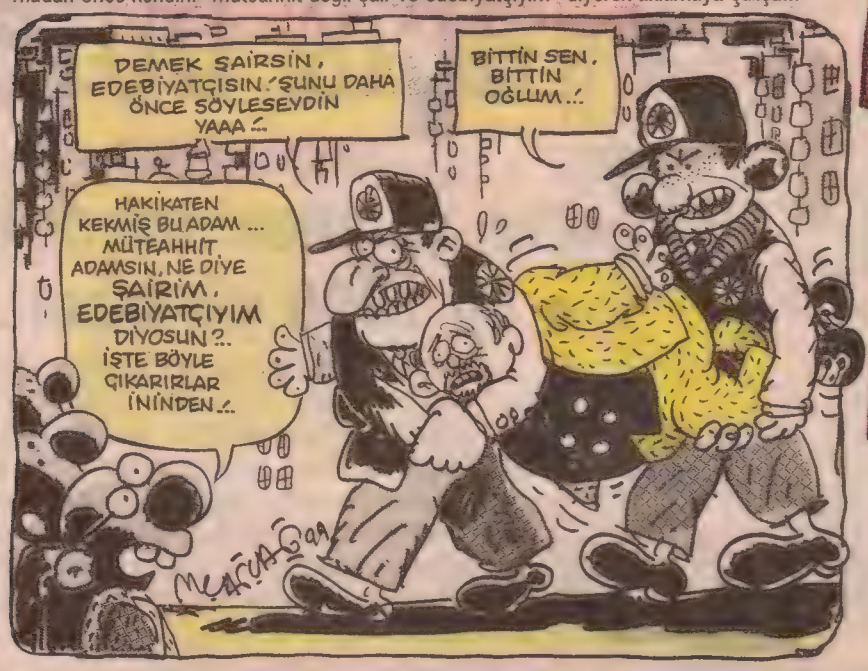

LeMan

Herkes sustu, Yargıtay Başkanı Sami Selçuk konuştu. Devletin yapısının çöktüğünü söyleyen Selçuk; "12 Eylül Anayasası meşru değildir" dedi. Darbe mağduru siyasilere duyurulur.

ZAMLAR
Her derde deva, yaşamın her döneminde çekilen cefa

KORAY AyyyAydın
Toplu konutları baştan çatladı

VELİ GÖÇER
Şair-müteahhit(!!) kek günah keçisi medyanın perdecisi

DEMİREL
Baktı baktı, bakakaldı, şaştı şaştı şaşakaldı

PİŞKİN SİYASİLER
Hukuk mukuk, gak-guk vız gelir tırıs gider

NEZİRE AYDIN
Takiyyenin de bir adabı vardır

KENAN KAİNAT (KK)
"82 Anayasası ben yapmadım 163 kişi yaptı" Pişkin darbeci

SOSYAL GÜVENLİK REFORMU
Bu da çalışanların ve emeklilerin deprem şoku, tanrı ardçılarından korusun

TV'lerin yarışma programları yüz kişinin katil zanlısı müteahhit Veli Göçer'in evlerini promosyon niyetine dağıtmış...

Yurdum insanı, depremzede çocukları kaşına, gözüne, dişine, kulağına bakarak evlat edinmek istiyor.

MHP'li Bayındırlık Bakanı Koray Aydın'ın Ankara Kayaş'da müteahhitliğini yaptığı sitenin duvarları çatladı. Bölgede 4 kat olan imar izninin Koray Aydın için 9 kata çıkarıldığı iddia ediliyor. Eeee devlet baştan koktu...

Güvenlik güçleri depremzedelerin dertlerini dile getirmek için yapılan protesto eyleminde copa sarıldı.

Bedelli askerlik yasası genişleyerek çıkıyor.

KILLANDIRMA SERVİSİ
Vedat Özdemiroğlu

12 Eylül Depremi'nin Artçı Şokları!

- **82 Anayasası:** Prof. Orhan Aldıkaçtı tarafından Stand-up metni olarak kaleme alındı, fakat acil olarak Anayasa gerektiği için işleme kondu!
- **ANAP:** Dört eğilimden insanları alıp "Çalma çırpma" eğiliminde birleştirdi.
- **Susurluk:** Sürekli karanlık, kirli sakal temiz toplumu karşı.
- **A Takımı:** Eski Senato'nun işlerini görme amacını taşıyan proğram. Katılanları gündüz gözüyle görene rastlanmadı.
- **Bedelli Askerlik:** -Küçük asker, küçük asker, n'apıyorsun, bana göster... -Dövizime bakıyorum, ona repo yapıyorum!..
- **Veli Göçer Arsa Ofisi:** Bu işyerinde ofisboy değil, ofis-fay çalışır, lütfen veresiye teklif etmeyiniz çünkü ölümünüz peşin olacak, çalınmış malzemeden müşteri sorumludur!
- **Fethullah Gülen :** Nasreddin Hoca'nın antitezi, ilahi vaiz nedir bu faiz?
- **DSP:** Tabandan yapılanma, yerden aydınlatma, soldan sağa bir dönüş, yukarıdan aşağıya bir örgütlenme.
- **DYP :** Aşçı, hırsız, kansı ve aşığı!
- **Devlet Bahçeli:** Ey Euro-Türk, titre ve kendine dön! (Titreyemiyosan zorlama, bilgisayarda hallederiz.)
- **CHP:** Oy sayısı, ok sayısı kadar.
- **Osman Durmuş:** Maddenin dördüncü hali.
- **Reha Muhtar:** Yunanistan'la paylaştığımız ikinci felaket.
- **Mehmet Ağar:** Derin suskunluk.
- **Sedat Bucak:** Mersedes'in yedek parçası.
- **Hande Ataizi:** Batı'ya açılan pencerede sıkışıp kalan ilk Türk kadın tiyatro oyuncusu.
- **Behzat-Süheyl Uygur:** Bir kardeş, kardeşle birleşip komiklik yapıyor ne diye ?
- **Prestij Müzik Ailesi:** Sivil toplum.

Mevsim Normalleri

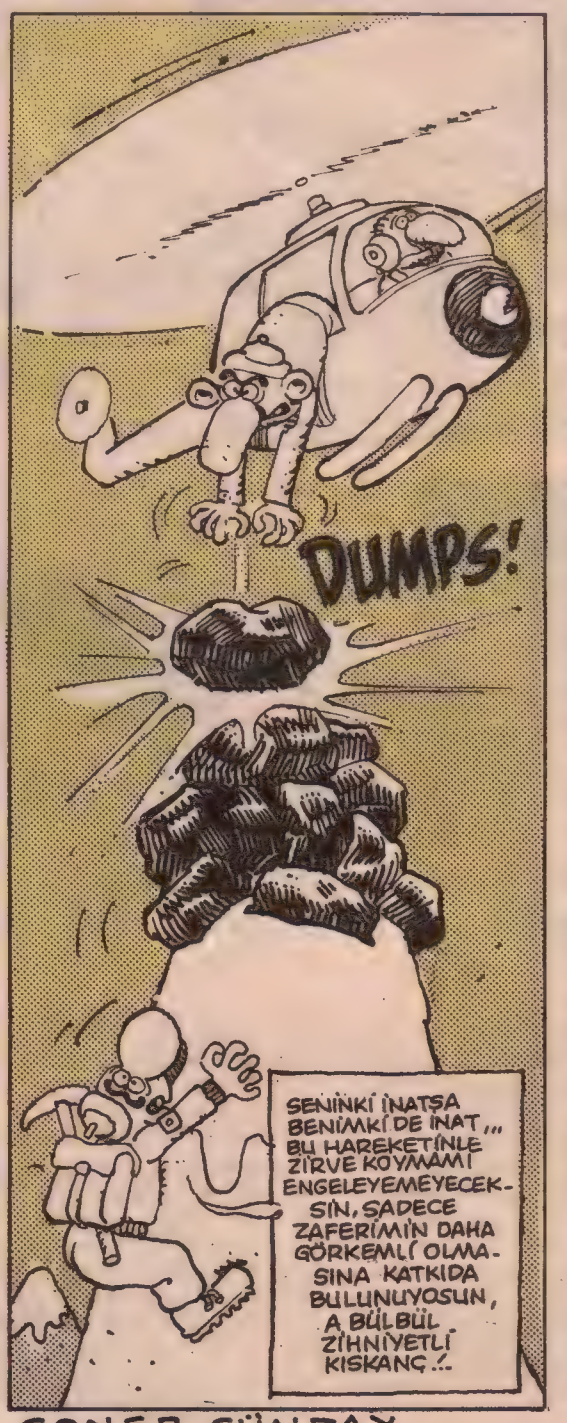

SONER GÜNDAY

copirayt@leman.com.tr

açık büfe

met üst

ne yapmak istiyor ki bu 1999 yılı bize!..

her türlü faciayı, acıyı üstümüzde deniyor bu 1999 yılı.. bazen şok ediyor, bazen üzüyor.. yoksa tüm fenalıkları bu son yılda yaşatıp 2000'e tertemiz, gıcır gıcır girmemizi mi istiyor.. bilemiyoruz.. yoksa birbirimize oynadığımız bir oyun mu bu.. işte 1999 yılında bizi üzen, kızdıran ve şaşırtan bazı olaylar silsilesi.. seç, beğen, kız, şaşır, üzül.. fakat bunca yoğun gündem'e ne gün ne de dem dayanır sonunda:. neyse.. biz yine de hatırlayalım bazı olayları

abdullah öcalan yakalandı.. tele-kulak çetesi ortaya çıktı.. **konca kuriş kayıplara karıştı..** bergamalı köylüler ayaklandı.. **turizm cortladı..** barış manço öldü.. **güneş tutuldu..** can (baba) yücel öldü.. **seçimler yapıldı..** tekin (abi) aral öldü.. **taksiler LPG'ye geçti..** şemsi denizer öldürüldü.. **merve kavakçı türbanla meclise girdi..** tahkim tartışıldı.. **ahmet kaya gözaltına alındı..** viagra çıldırttı.. **dr. oktar babuna olayı patladı..** fethullah gülen kasetleri ortalığı sardı.. **ajlan büyükburç öldü..** hikmet uluğbay intihar etti.. **recep tayyip erdoğan hapse girdi çıktı..** tarkan dünya çapında bir pop star oldu.. **üniversite sınavları ertelendi..** hapishanelerde isyan çıktı.. **çalgıcı karısı binnaz ile ciguli meşhur oldu..** karagümrük çetesi ve sibel can olayı patlak verdi.. **mustafa duyar öldürüldü..** selçuk parsadan yaralandı.. **nadide sultan konyalıdan başkasına bastırmadı..** istanbul metrosu basına tanıtıldı.. **çarkıfelek ve bay turnike yarışmaları telefonları kilitledi..** 2000 yılında çocuk sahibi olmak isteyen çiftler sondaj çalışmaları yaptı.. **türk halkı dünya stres birincisi seçildi..** düğün ve piknik magandaları ortaya çıktı.. **gençlik asosyal ve tırto oldu..** jet-pa ve fadıl akgündüz coştu.. **trafik canavarı dağıttı..** 1 mayıs sönük geçti.. **avrupa yüzme şampiyonası istanpool'da yapıldı..** alaaddin çakıcı yakalandı.. **sevim tuna öldü..** elvir baliç real madrid'e satıldı.. **milli takım destan yazdı..** bo derek bodrum'a geldi.. **emniyet genel müdürü nejat bilican görevinden alındı..** af yasası veto oldu.. **mavi çarşı kundaklandı..** apo yargılandı.. **işçi-memur yürüdü..** gazeteciler reklama çıktı.. **mezarda emeklilik yasası tartışıldı..** deprem oldu..

ve daha bir sürü şey oldu, bitti ya da oldu bitti'ye geldi, getirildi sonra da unutuldu.. ve henüz 1999 yılı da bitmedi.. deprem sonrası şaşkınlığımızı üzerimizden atar atmaz, gene gündemden gündeme atlayacağımız gözüküyor.. valla ne diyelim hakkımızda hayırlısı olsun

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

NELER OLUYOR? SEN KİMSİN ?!

SUS VE DEVAM ET... BAADIR MATRİX'E GİTTİ GELCEK... BEN SEÇİLMİŞ KİŞİYİM...

CAN BARSLAN

BÜLLÜKTEPE BELEDİYESİ TOPLU NİKAH ŞENLİĞİ

SSSŞ HAMFENDİ ALOOO!.. PELEDİYEMİZ ORKANİZASYONUYLA EVLENMEK İSTER MİYDİNİZ ?!

AY İNANMA SAKIN KARDEŞ... BUNLAR PEK SAĞLAM AYAKKABIYA BENZEMİYOLAR ŞEYLERİNE BAKSANA !..

SİNEMA

GİŞE

ŞU KISA BOYLU UZUN SAÇLI BEYİN TAM ARKA KOLTUĞU İYİ Mİ ?..

İYİ İYİ... RAHATÇA SEYREDERİM...

MUMYA
The Mummy

AY AY AY... ANNECİĞİM! NE KORKUNÇ AYY!..

BANA BAKIN ULAN, SAKIN ÜZERİNİZDEKİ ÇARŞAFLARI KULLANARAK KAÇMAYA ÇALIŞMAYIN HAA!.. O ÇARŞAFLARDAN KILLANMIYOR DEĞİLİM ZATEN.

WC

İKİ KİLO YÜZ GRAM SIÇMIŞSIN... BORCUN 650 BİN LİRA CANIM...

ALOOO DOKTOR İHSAN BEY, BANA TAKTIĞINIZ MUTLULUK ÇUBUĞUNUN SARMAŞIK AĞACI DALINDAN OLMADIĞINA EMİN MİSİNİZ?..

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Tarsuslu

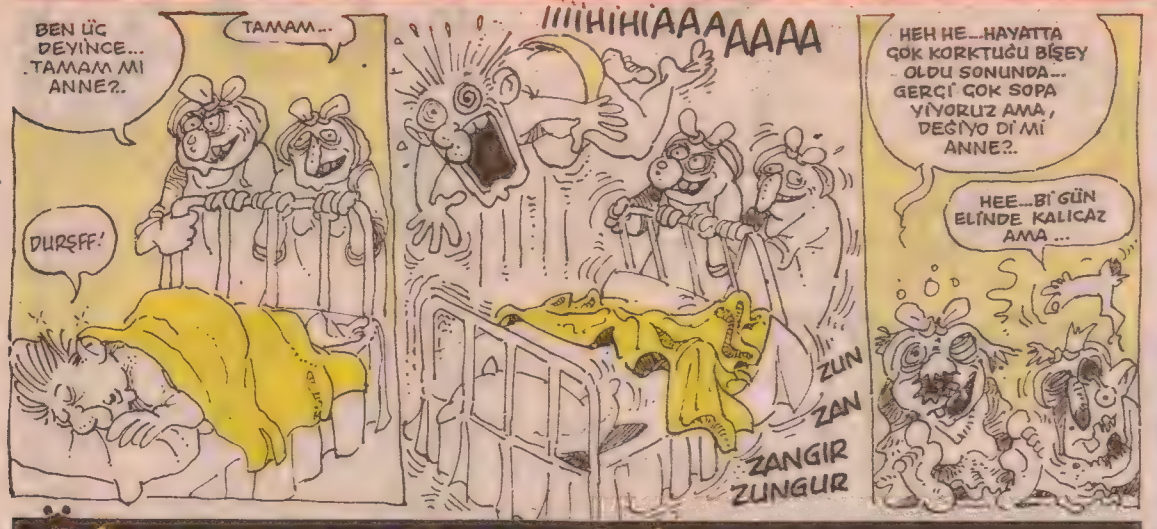

AĞLAYAN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

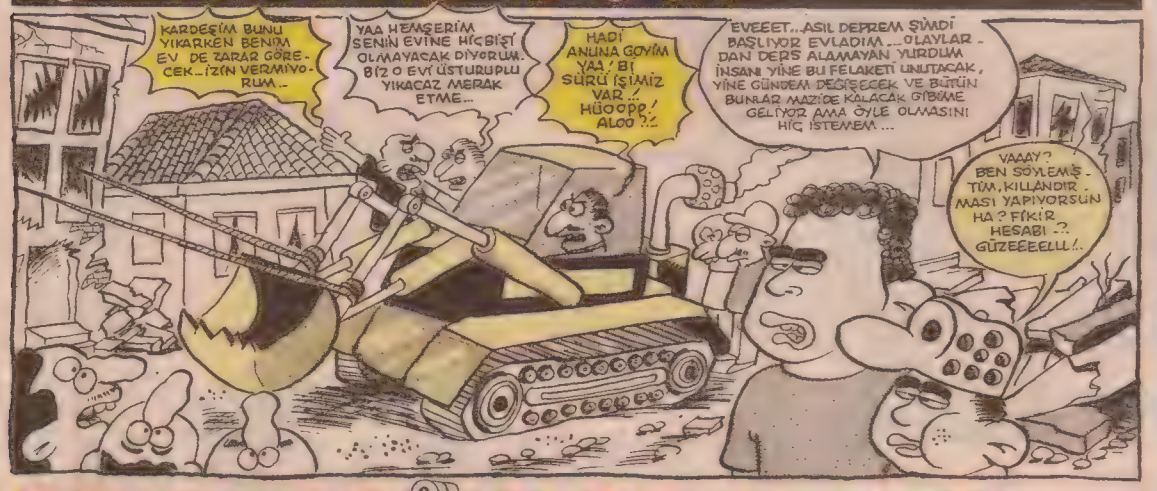

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

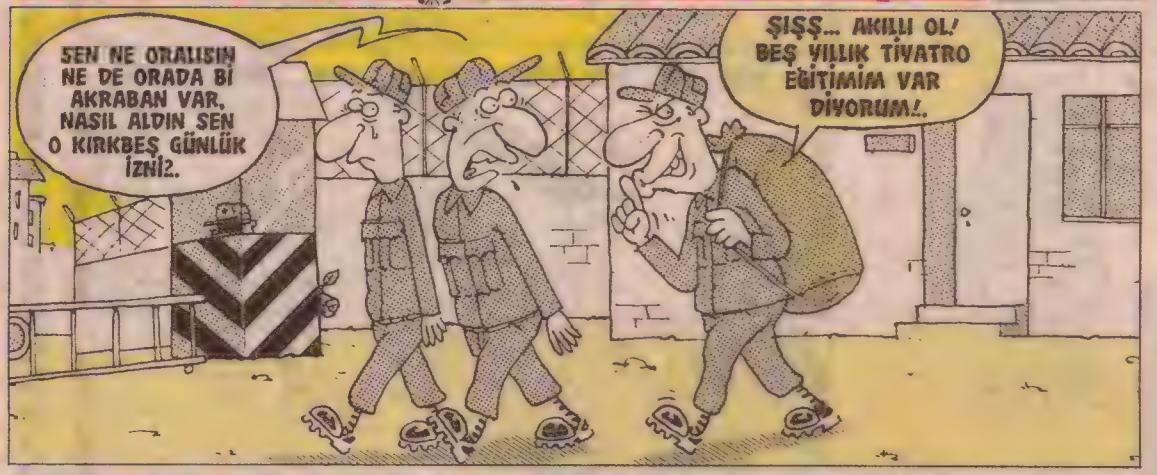

KÜLTÜR BAKANI ŞALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

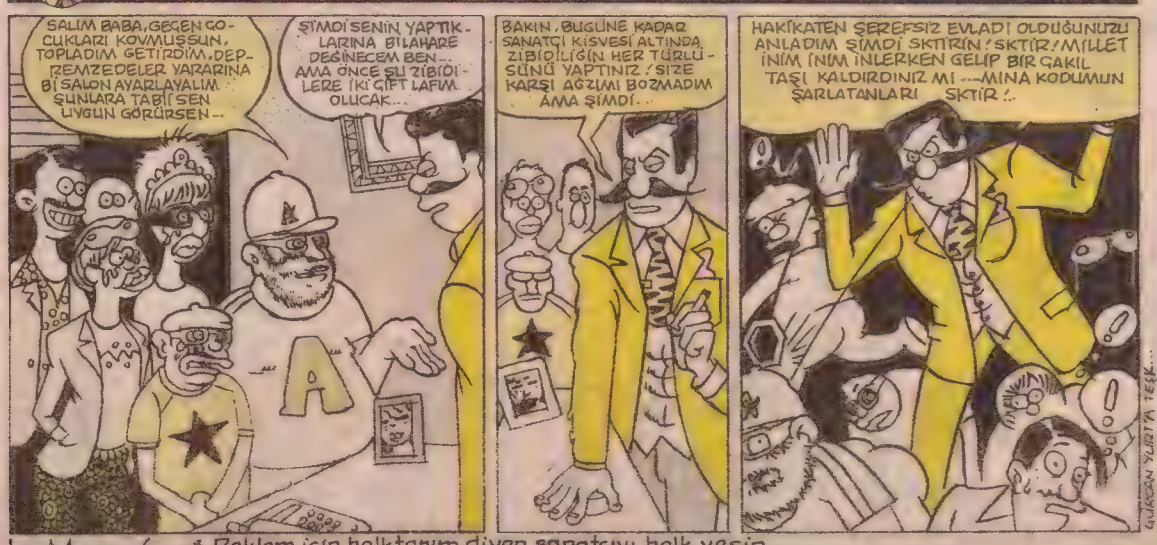

LeMan 6

* Reklam için halktanım diyen sanatçıyı halk yesin...

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

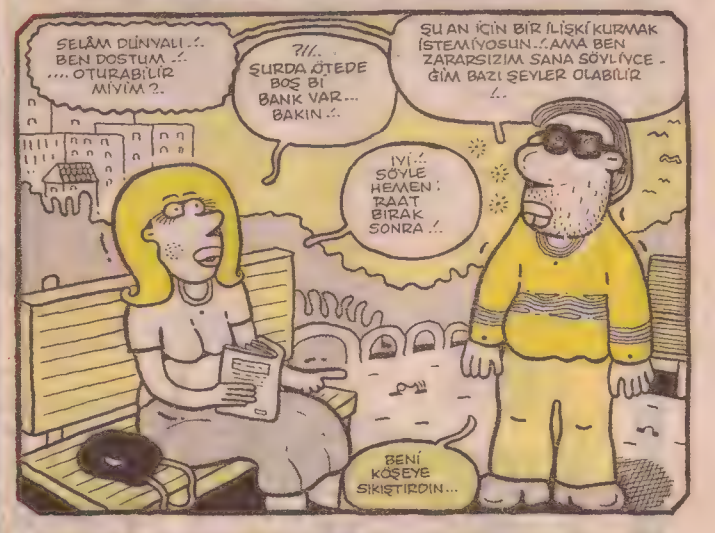

Akşamsefası

SANAL SİMGE

MESAJİM KAYGISIZ AABİ... NE DİYİM...HER SABAH DÜNYA YENİDEN KURULUR... GÜNEŞ YIKINTILARIN ÜSTÜNDEN DOĞSA DA...ÖLÜR YANİ...

SON BİR KAÇ HAFTADIR İYİCE SEVİMSİZLEŞTİN SİMGE... HIRPALANDIĞIN İLİŞKİMİZİ YOĞURACAK BİR PLATFORM BULAMIYORUM MAALESEF... ELVEDA!.

1

Sanal simge efkarlanır da içer...Sonra bambaşka bir insan olur... (Bodrum bugün issız ve yalnız.)

BODRUM MIX

Deprem nedeniyle kapalıyız ...

TOCK!

TOCK!

HICK! LAN NE YANİ!. HAYAT KENDİNİ YENİLEYEMEYECEK Mİ! HICK! AÇIN! SEZON BİTTİ BEA..! ALOO!..

NURGÜL AHA BU DA BODRUM'UN DELİSİ... HER GECE SABAHA KADAR COŞTURUYOR, ORTALIĞI !..

SKTRGT!. BEN NEYDEYİM SEN NERDESİN ! DEPREM YÜZÜNDEN BOZULAN REGL DÜZENİM HASSAS BÜNYEMİ ALTÜST EDERKEN, BİR YANDAN SENİN ÖKÜZ DUYARLILIĞIN, BİR YANDAN ARTÇI DEPREMLER, ÖBÜR YANDAN TELEVOLE TÜRKİYESİ! WALLAHA NEVRİM DÖNDÜ. HA!.

2

Öyle derne, arı gelir ora da DANK eder de Mevlevî Tekkesinde aliverir soluğu...

ALOOOO!! BABAERENLER 15 BİN CAN GİTMİŞ YAA! ANALI-BABALI-BEBELİ! ŞİNDİ BEN SORGULAMAZ MIYIM YAŞAMI?! İSYAN BAYRAKLARINI DALGALANDIRMAZ MIYIM GÖKKUBBEDE!. BU MU İLAHİ ADALET?

SEN YANLIŞ ANLAMIŞSIN .....

Sanal manal ama simge samimi haykırışlara duyarlıdır hoca...

"BİR MÜTEAHHİTİN HEZEYANI" KOYDUM ADINI...TABLONUN SATIŞINDAN ELDE ETTİĞİM GELİRİ DEPREMZEDELERE BAĞIŞLIYCAM .....

HAA...OLAYLARA KARŞI "SANATÇI DURUŞU" DEDİKLERİ DE BU OLSA GEREK ... E, N'OLDU ŞİMDİ, AYDINLA, SANATÇIYLA, TOPLUM BULUŞTU MU? YOK YAA...15 BİN ÖLÜ CAN..: SÖNEN OCAKLAR YIKILAN DÜNYALAR...KOLAY DİİL O KADAR ... PERSPEKTİFİN BOZUK. BİRAZ DAHA ÇALIŞMAN LAZIM ...

MERHABA YAVRUM...SAHİLİN ÇOCUĞU KUMSALLARIN SESİYİM...DENİZİN ÇILGIN DALGALARI ARASINDA BİR TANGOYA NE DERSİN .?.

TOPRAK ALTINDA 15 BİN CAN ÖLÜ!..

Aşk bitti

AH, EVET... PARDON...

AKACAK MECRA BULAMAMIŞ DUYARLILIĞINI SKİİM BEN SENİN...

Aşk bitti

Deprem toplumda psikolojiyi bozmuş ...Psikologlara gün doğmuş. (Gazetelerden.)

O ÖLÜM SALLANTISINDAN BERİ TOPARLANAMADIM...KEŞFETTİĞİM EN İYİ REHABİLİTASYON ŞEKLİ DE BU İŞTE AYVALIK'TAKİ ANNEANNEMİN DİZİNİN DİBİ... HAYATIN ANLAMINI YENİDEN KEŞFE ÇIKTIM!

ÖZE DÖNMEKTEN BAŞKA ALTERNATİFİN Mİ VARDI SANKİ...AMA BUNA DOĞAL AFETİN VESİLE OLMASI NE ACI, ŞU HALİNE BAK... DEPREMZEDELERDEN SAKLANAN MÜTEAHHİT GİBİSİN... 2 GÜNDE DE ŞARJ OLURSUN. SONRA AYNI TAS, AYNI HAMAM...

bahadirboysal@leman.com.tr.

bahadirboysal@yahoo.com.

Aksamsefasi

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

guneri@leman.com.tr

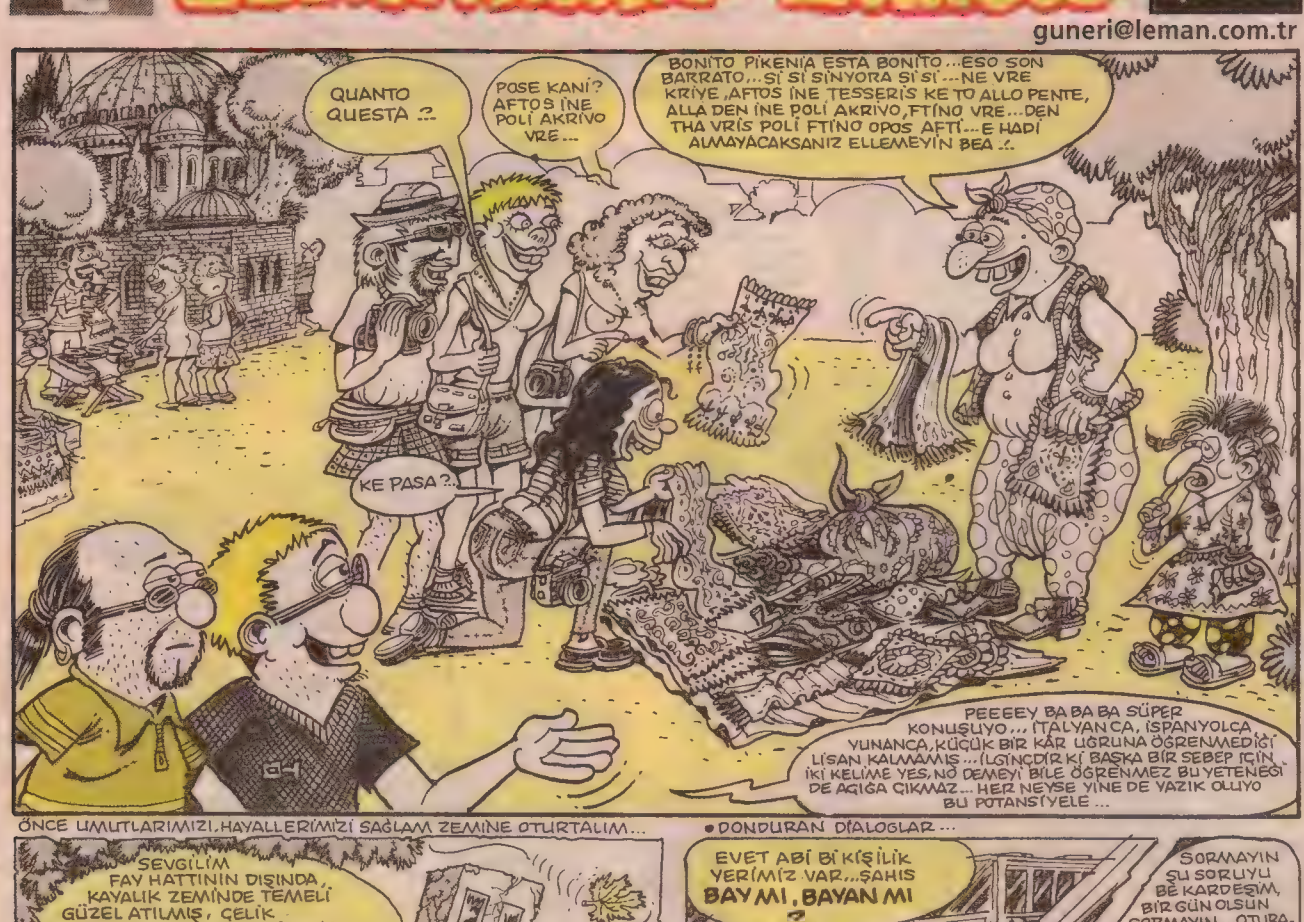

ÖNCE UMUTLARIMIZI.HAYALLERİMİZİ SAĞLAM ZEMİNE OTURTALIM...

• DONDURAN DİALOGLAR ...

Gönül Adamı

• MÜTAYİT MAHMUT'UN SONU ...

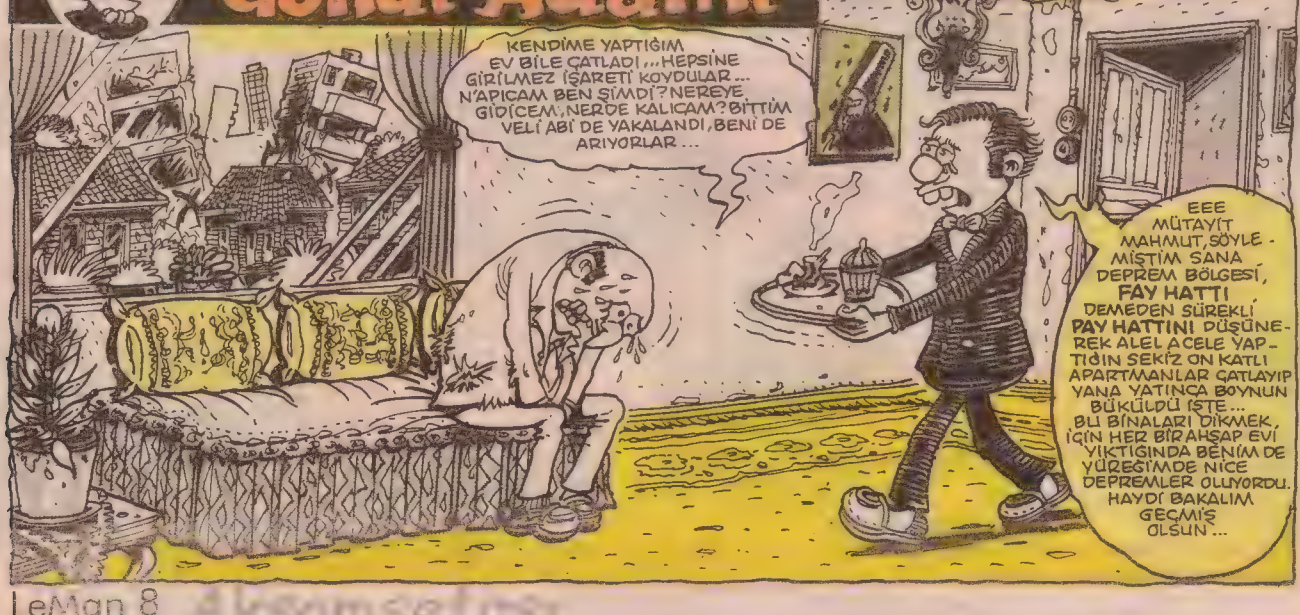

Ve Ezilmiş, Küçümsen Sevgimle Başbaşayım

Hem herkes gitti. Evde yapayalnızım şimdi.

Artık iyi anladım, kimselere benzemiyorum. Bu beni ürpertiyor, ama yalnızlığımla iyiyim yinede...

Günlerdir öyle çok kaçmışım ki kendimden, içimle konuşmayı unutmuşum. Unutmak değil aslında bu, bir yorgunluk; bir tür bitkin düşme. Yaşamaktan, herkesten biri gibi olmaya çalışmaktan bitkin düşme bu... Mutlu gözükmeye uğraşmaktan... Herşey yolundaymış gibi yapmaktan bitkin düşme..

Evim doldu boşaldı bu yaz. Ama sonunda herkes gitti. Ve gidenlerin çoğu beni gördükleri kadar sandılar. Onların bunda bir suçu yok aslında, öylesine yorgunum ki, kimseyi suçlayamam artık. Hem ben böyle olmasını istedim. Çünkü yorulmuştum kendimden. Yorulmuştum kimselere benzemezliğimden... Hem kime neyi kanıtlayacaktım ki. Birbirimiz için kısa, keyifli, ama önemsiz birer molaydık artık... Gece konuştuklarımızın gündüzleri hiç hükmü yoktu. Para ve zorunluluklar bizi gündüzleri tanınmaz hale getiriyordu. Bıçak gibi kesiliyordu geceyle gündüz. Ekonominin güçlü ve değişmez yasaları o azıcık kalmış, o zavallı özgürlük düşlerimizi durmaksızın aşağılıyordu... Bugün tanıdığımızı sandığımız biri, yarın hiç tanınmaz hale geliyordu... Ama hiç...

Üstelik ne kadar istese de kimse kimseyi gerçekten tanıyamazdı artık. Oysa herkes içiçeydi yine de... Dipdibeydi. Gürültü, bağırış çağırış içinde. Ama yine de birbirinden çok uzaktaydı herkes. Tek bile değil, yalnız bile değil. Hiçkimse bile değil. Korkak, bencil, zavallı, hesapcı tetikte... Ve uzaktaydılar. Uzaktan, onca yitiriş içinde yine de onu nasıl biliyorsa, işte o kayıp sevgiyi, işte o neyse ve ne olarak kalmışsa, onu özlüyordu herkes. Uzakta oldukları için, peki öyle diyelim, kırmayalım kimseyi, sevgilerini diyelim, işte onu veremiyorlardı... Ama öylesine uzaktaydılar ki, artık bir sevgileri olup olmadığını bilemeyecek kadar. Belki de olup olmadığını bilemedikleri sevgilerini vermemek için kendilerinden uzağa atmışlardı kendilerini... Bu yüzden sevmedikleri ve sevilmedikleri için ölmekten delice korkuyorlardı... Ama en çok sevemedikleri için... Böyle söyleyelim, kırmayalım kimseyi, sevgiyi kırsak bile!..

Ama kendini yitirmek pahasına ve ondan daha çok, amansızca kazanmak istiyordu herkes. Ve kazandıklarından emin olduktan sonra sevgilerini vermeyi hesaplıyorlardı. Evet, dünya ve insan buydu. Sevgiyi vermek bile bir hesap kitap işiydi artık... Kazandıktan sonra konuşulacak bir zamanlama işi. Herşey bir yasaya bağlanıyordu. Sevgi de, özgürlük de hep bir yasaya bağlanıyordu; sevginin ve özgürlüğün aşılmaz sınırları vardı...

Her sabah insanlar uyanır uyanmaz ilk iş bunu öğreniyorlardı. Bugün sevgiye ne kadar özgürlük tanınmış, bugün özgürlüğe ne kadar sevgi tanınmış... Sınırlarını zihnine kazıyor, bu yasaları ezberliyor ve ona göre hareket ediyorlardı...

Sahi neyi arıyorum, bekliyorum bu insanların arasında. Onlara benzeyip, aralarında kaybolup gitmeyi mi. Sahi ne bekliyorum? Yaşamın katı kurallarını kabul edip, susmayı ve oynamayı mı tercih etmeliyim yoksa...

Sahi neden herkesten biri gibi olmayı oynuyorum ben... Sevilmek için mi? Hiç olmayacak birşey için, sevilmek için; evet, belki de...

Ama beni kimse gerçekten tanımıyor ki... Tanımadıklarını birini nasıl gerçekten sevecekler... Beni tanıyıp sevmeleri mümkün mü... Kimin buna zamanı var... Hem herşey bunca planlıyken... Gündüzlerin o değişmez, o korkunç yasaları geceleri kurduğumuz o küçük özgürlük düşlerimizle bile alay ederken...

Peki, beni gerçekten ta
sevmesi mümkün mü,
kansız değil, ama olsayd
dik birlikte. Bizi kimseler
Toplum dışı olurduk. Am
olurdu. Ve bizi en çok ölü
ölüm korkardı. Güzel olur
okşardı saçlarımızı...

Ama yok, olmadı böy
önce varolabilmem gere
için lanetlenmem; ama b
ni beklediğimi biliyorum.
bile birine ihtiyaç duyuy
benim en büyük trajedim,
Evet varolmak, bu yüzden
lanetlenmek istiyorum,
mutlaka birisine ihtiyaç du
daşa, bir sevgiliye, bir yo

Oysa varoluş yolculu
çıkmam gerekir. Çıldırma
ya da kendimi yok etme
Hem de yanımda hiçkims

İşte belki ancak bunda
bi varoluş yolculuğuna
lanetlenmeyi, yok edilme
yok etmeyi göze almış bi
li olabilirim...

Oysa gizlice görüyorum
ve acıtarak izliyorum yapt
kuyorum oysa, deliler gi
netlenmekten. Dışlanma
karşı çıksam da toplumd
olsun istiyorum. Saygınlı
dan ne kadar nefret etsem
yalnız kalacağım, bunu iyi
da olsa biraz gücüm olsu
medikleri bir yerde olayı
bütün mazlumlar ve ezile
ezilen kendim gibiler için
rum. Ancak o zaman, am
kedip, yoketmesinler istiy
saplaşmaya hazır olduğu
na izin versinler... Bunu b
yenlerden diliyorum. İşte
datıyorum. Ve bu ana kad
laşacak gücü elde edene k
dimden uzak olmaya, ken
razıyım varolmamaya, ye
mesinler, dışlamasınlar,
kesten biri gibi görünmey
kendimi sayıklamaya.. S
maya... İşte kendimi böyl

Mevsimler hızla geçiy
aslında istiyorum bunu.
geçen bütün mevsimler
Dün yazı özlüyordum. Öğ
sizlikle şimdi kış gelsin is
yoksulluk biraz daha arta

Belki bizim buralarda e
kaç şarapçı daha ölecek
larda. Ve ben çadırlarda
kalan insanları utanarak d
mı pencereme dayayıp.
hiçbir şey değişmeyecek
yaşlı bir kurt gibi yalnızlık
ten parlayacak yollarda g
suz bir açlık ve merakla b
dan gelip geçen insanlar
yürürken, insanlarla gözg
bir suçluluk duygusu, yap
leşmesi mümkün olmaya
duyacağım...

Yine sırf konuşuyor ol
hiç gelmeyen, aslında hiç
şeyler soracağım karşıla
Yine onlar bana cevabını
ğim şeyler söyleyecekler.
nuşmak için konuştuğum
şeyler sorduğum için
kendimi... Bu hep böyle o

Çünkü biliyorum, varol
yıtım. Belki de beni bende
dar güçsüzüm, korkağım
benden kopartan insanlar

mış
lmdi

n birinin beni
eyimle?.. İm-
sin lanetlenir-
sına almazdı.
üthiş bir aşk
verdi. En çok
en çok ölüm

irşey. Çünkü
varolabilmem
için hep biri-
labilmek için
n çünkü. Bu
n eksikliğim...
nılmaz olarak
bunun için
orum. Bir yol-
sevgiliye...
tek başıma
yok edilmeyi,
öze almam...
yokken...
nra, benim gi-
ş, çıldırmayı,
va da kendini
yoldaş sevgi-

ndimi. Gizlice
herşeyi. Kor-
rkuyorum la-
... Ne kadar
ygın bir yerim
n uğraşanlar-
ou böyle. Hep
orum; ama az
beni yok ede-
şte o zaman,
üzüldüğüm ve
vaşırım diyo-
mdi, beni far-
n. Onlarla he-
ine kadar ba-
oketmek iste-
dimi böyle al-
onlarla hesap-
r, razıyım ken-
sayıklamaya,
i beni yok et-
m sanki her-
Razıyım sanki
ar gibi yaşa-
atıyorum...
oysa. Geçsin,
dim olmadan
sin istiyorum.
lmiş bir çare-
um. Acılar ve
biliyorum..
kimsesiz bir-
soğuk hava-
mak zorunda
neceğim başı-
ma sonunda
Sonuçta yine
e kimsesizlik-
im. Yine son-
cağım yanım-
Yine yollarda
gelirken garip
n bir kibir, iyi-
ir çekingenlik

için, içimden
rak etmediğim
ım insanlara.
önceden bildi-
e ben sırf ko-
vabını bildiğim
ümseyeceğim
k...
dığım için za-
opartanlar ka-
nuhtacım beni
e...

Ne yazık ki muhtacım kendimi hiç olmadığım, hiç hissetmediğim gibi göstermeye..

Oysa çoktan anladım, dilsizim ben. Bu yüzden çok konuşuyor ve durmaksızın yazıyorum. Dilsizliğim anlaşılmasın diye her soruyu daha sorulmadan cevaplıyorum...

Ve kendim gibi bir dilsizi özlüyorum çaresizce. Mükemmeli oynayan. Herkes gibi biri olmaya çalışan. Onu kendisinden kopartanlara bile saygıda kusur etmeyen bir dilsizi...

Kimse kendisini incitip, küçümsemesin diye kendisini sayıklayan bir dilsizi...

Herşeyi bilip de hiçbir şey yapamayan, en fazla evine kapanıp, bir süre kimseleri aramayan, ama, yine de onu kendisinden kopartanlara muhtaç olup, aramak zorunda kalan birini...

Aradığım insan bana benziyorsa, benim gibiyse eğer, yorulmuşsa kendisini sayıklamaktan o da benim gibi muhtaçsa varolmak için kendi gibi birini bulmaya, o zaman bağışlamasın istiyorum hiçbir yalanımı, bütün dengelerimi birer birer bozsun, kınasın, yerin dibine batırsın beni, küçümsesin, yüzüme vursun istiyorum bütün zaaflarımı...

Ben de, ben de aynı şeyi yapmalıyım ona.

Birbirimizi bulmuşken yitirmek pahasına hem de. Tek başımıza varolamayışımızın acısını birbirimizden çıkartmak pahasına... Ama biliyorum onun elinden gelmez kimseyi kırmak. Hele kendisine benzeyen birini hiç... Çünkü bilir benim gibi o da, en büyük acıyı ve kırgınlığı o yıllardır aradığı, ona en çok benzeyen insanın yaşatacağını.. Bilir bunu, ama yine de engel olamaz kendisine... Öylesine bıkmış, öylesine tükenmiştir ki onu kendisinden kopartanlardan; ama madem o da benim gibi bir başına varolamıyor, en büyük yıkımın kendi gibi birinden gelmesini ister. Tek başına varolmayan, kendisini özlemekten bıkmış birinden gelsin ister... Tıpkı benim gibi... Yalnızlığı gibi sever, ürperişi gibi sever onu. Saçını gerçek bir sevgiyle okşayan ölümü gibi... Korkup da veremediği sevgisinin hayaleti gibi...

Bilmek istemez, uğruna ölümü bile göze aldığı bu insandan bile aslında ayrı ve farklı bir insan olduğunu bilmek istemez...

Bu hayatta insana en büyük yıkımın, en güvendiği ve herkesten çok inandığını sandığı insandan geldiğini bilse bile, bilmezden gelir... Çünkü içinde yıllardır taşıdığı o karanlık gizi, o da taşır... Ve herkesten çok onlar iyi bilir bu karanlık gizi taşıdıklarını..

Hem o da benim gibidir, bilirim; kimi en çok kaybetmekten korksa, onu o anda yitirmeye başladığını anlamıştır hep...

Herkes gitti... Yaz da bitti. Evde yapayalnızım şimdi... Anladım kimselere benzemiyorum ben. Ve ezilmiş, küçümsenmiş sevgimle başbaşa kaldım yine. Tıpkı onun gibi.

* Bu arada sokak çocukları unutuldu. 65 çocuk çok zor durumda. İlginizi ve yardımlarınızı bekliyorlar. **Sokak Çocukları Gönüllüleri Derneği** Tel: 0212 - 245 67 47 - 251 25 38

* Fercan Kaya, Zeyno, Özge Urek, Sumru Karabaş, Duygu Tanıdı, Bengü Demirci, Merin Iz, Macide Ulusoyoğulları, Müşerref Kaya, Aylın Güler, Ilkay Kara, Bülent Burgaç, Fatma Hacıoğlu, Duriye Çetin, Hacer Yıldırım, Aynur Yıldız, Derya Yurtsever, Osman Korkutan, Devrim Arpazlı, Ümran Özhan, Mahir Aydoğan, Gül, Burhanettin Yılmaz (lütfen beni ara).:. Mektuplarınızı aldım sevgiyle

* Gülsen Tozar, Melis Soufly, Uygar Kozanlı, Ilhan Küçükaycan, İrfan Yurtseven, Vural Coşkun Kınalı (Öykünü Leman'a gönder), Murat Yücel, Emine Boloy, Ayfer Akçın, Memet Oğuz, Levent Yaşar, Esma Uygun, Mehtap Çelik, Serap Ateş, Burcu Bengü, Deniz Değirmenci, Engin Yurtay, Sibel Ertuğrul, Aşkın Demir, Halil Ünsal, Serra Topal, Cenk Mılan, Gamze Erinç, Begüm Çırpanlı, Ozan Koçoğlu, Güneş Atabaş, Demet, Sevda Çağlar, Cengizhan Yeldan, Arda Erinç, Gazihan Çağlar, Ozan Talaş, Alp Arslan, Tufan Aycan, Selcan Pekşan, Volkan İpek, Yasın Arslan, Fulya, Ceyda Sucu, Dilek Olkun, Başak Çelikoğlu, Derya Çolpan, Özgür Yaman, Aylın Kutay, Onur Akyıl, Pınar Doğan, Ali Güven, Fulya Çoker, Derya Secer, Nihan Efe, Özlem Sığırcı, Arif Tayfun, Melih Sabancı, Ömer Nurlu, Sibel Gülşen, Gülay Yıldız E-mail'lerinizi aldım sevgiyle...

Cezmi Ersöz
cezmier@leman.com.tr

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

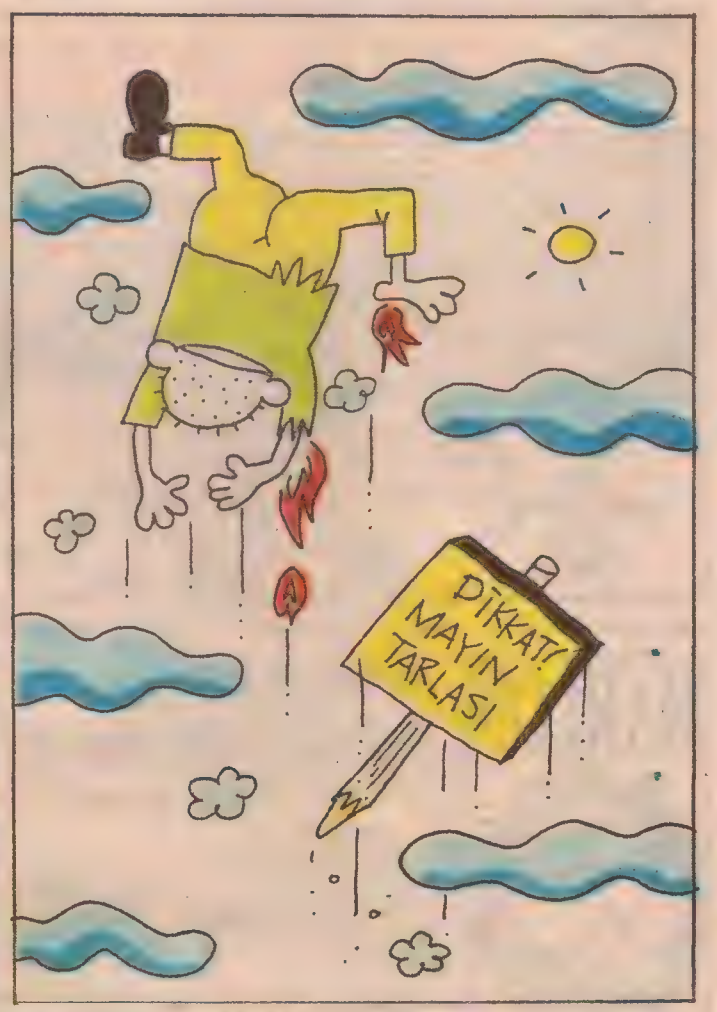

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net
erdil yaşaroğlu

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir@leman.com.tr

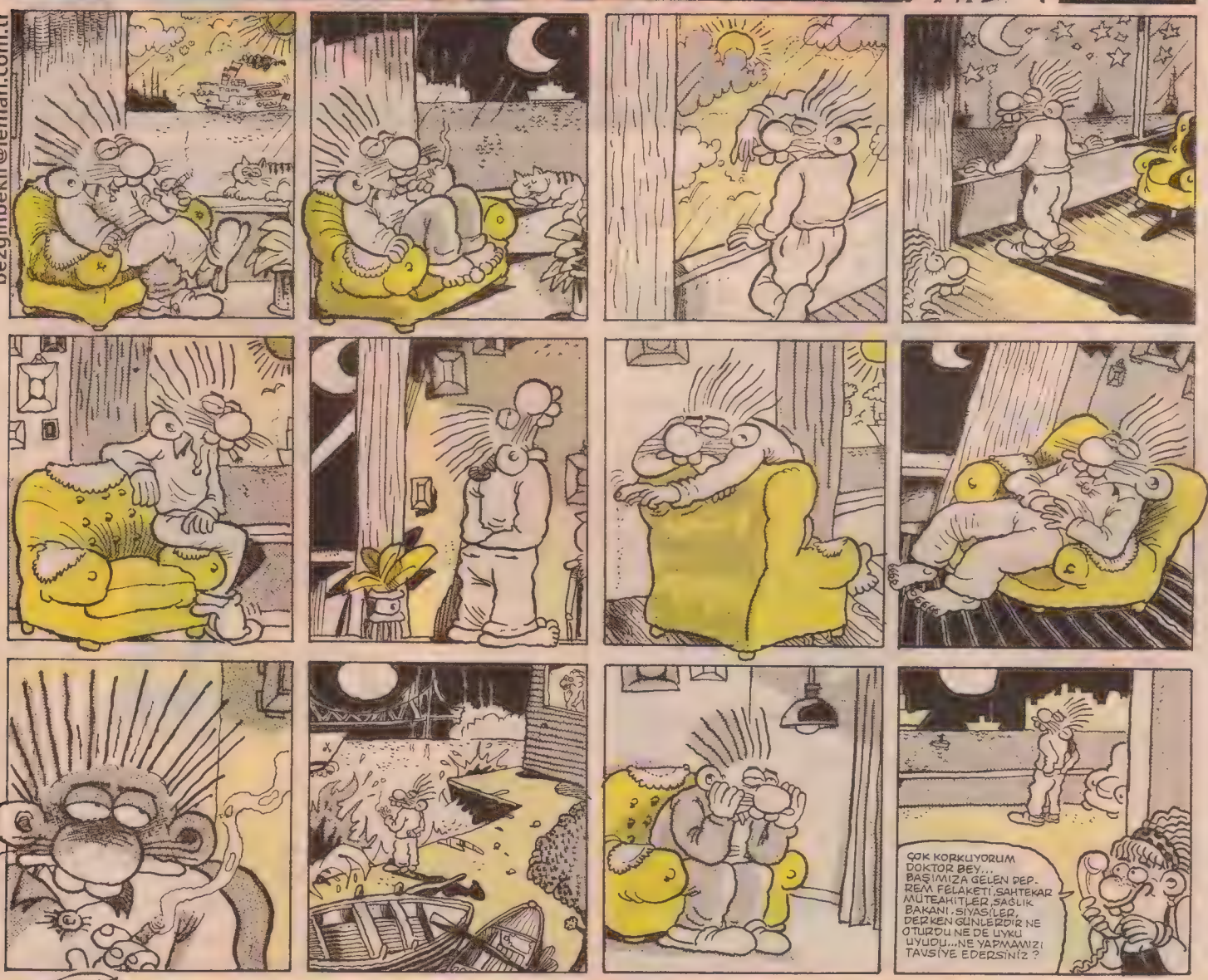

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

Veli Göçer başbakan!

Korkarım ki yakında Veli Göçer başbakan olur!

Müteahhitken yaptığı SSK Hastanesi Erzincan Depremi'nde yıkılan Süleyman Demirel başbakan, hatta cumhurbaşkanı oluyor da Veli Göçer niye olmasın?

Müteahhitken yaptıkları binalar depremlerde yıkılan, çatlayan kişiler bakan, hatta Koray Aydın gibi bayındırlık bakanı oluyor da Veli Göçer niye olmasın?

Gerçi şimdi **"Marmara Depremi milad olacak, hiçbir şey eskisi gibi olmayacak"** deniyor.

Ama devletteki çeteleşmeyi ortaya çıkartan Susurluk Kazası için de **"Susurluk Kazası milad olacak, hiçbir şey eskisi gibi olmayacak"** denmemiş miydi?

Sonra n'oldu?

Susurluk Davası'nda adı geçen Mehmet Ağar bakan oldu!

Genel Başkanı'nı akarte edebilseydi başbakan bile olacaktı.

Dahası, Susurluk türü çetelere sahip çıkan, af kapsamına onları da aldıran MHP seçimlerde oy patlaması yaptı.

Eğer MHP-FP-DYP Koalisyonu kurulsaydı, bu partinin başkanı başbakan olacaktı.

O şimdilik başbakan yardımcısı ve gölge başbakan!

Hem depremden bu yana neredeyse bir ay geçti, ne değişti?

Sorumsuz sorumluların hepsi koltuklarında kaldı, hiçbiri değişmedi.

Kobe Depremi'nde insanların deprem sonrasında çıkan yangında ölmesinden kendini sorumlu tutan Japon su müdürü dünyasını değiştirdi.

Bizim **sorumsuz sorumluların** hiçbiri bırakın onun gibi intihar etmeyi, istifa etmeyi bile aklından geçirmedi.

Ama gelin görün ki, **sorumsuz sorumlular** hâlâ bir kurtarıcı muamelesi görüyor.

Böyle bir ülkede Veli Göçer niye başbakan olmasın?

Üstelik hem Bülent Ecevit gibi şair, hem Süleyman Demirel gibi müteahhit...

Veli Göçer bu ülkeye tam başbakan olacak adam!

Kurtar bizi Veli Göçer!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

O Şimdi Yargıtay Başkanı

Sami Selçuk ismini hukuk kitaplarından hatırlıyorum. Çünkü Sami Selçuk bana, ilginç hukuk kitapları okuma sevgisi kazandırdı. Sebebi, bildiğiniz gibi değil, Sami Selçuk bu kitapların yazarı hiç değil, Sami Selçuk, kanunların tartışıldığı bu kitaplarda, ünlü muhalefet şerhleriyle aramızda şöhret olmuştur. Bir nevi, koca kitabı okumaz, en sonunda yer alan muhalefet şerhini açıp okumak, bizde eğlenceli bir hastalık halini aldı. Hatta, bundan iki ay önce, İletişim Yayınları editörlerinden Murat Gültekin'e, "size ilginç bir kitap teklifinde bulunmak istiyorum" dedim. Bir sürü hukuk kitabı karıştırıp, içlerinden Sami Selçuk'un muhalefet şerhlerini toplayalım, ayrı bir kitapta, tabii ki iznini de alıp basalım. Teklifim fantastik bulundu.

Bundan dört-beş ay önce, Leman editörü Tuncay Akgün'e, ilginç bir yazı yazacağım, başlığı: "Muhalefet Şerhlerinin Ünlü Yazarı: Sami Selçuk!" dedim.

Sami Selçuk'un Yargıtay başkanı olabileceğini kestiremezdim, çünkü, bürokratik konumunu bilmiyordum. Yargıtay Başkanı olduğu gün, arkadaşlarımı aradım, bu adama iyi bakın, kendi başına bir "ihtilal" yapacak, dedim, arkadaşlarım, hiç duymadıkları bu isim etrafında yine "entellektüel kehanetlerde" bulunduğumu varsaydılar.

Onun bir okuyucusu olarak ben Sami Selçuk'tan bu konuşmayı bekliyordum, televizyonun karşısında hazırolda o anı bir deprem olacak tedirginliğiyle dikkatle izliyordum. Sami Selçuk, bizden bir bilim adamı, bilime, kültüre, felsefeye, hukuğa ve evrensel değerlere yürekten inanmış gerçek bir bilimadamı. Bir kanun tartışmasında, karşı taraf, gerekçesinde, tahmin ediyorum, Göthe'nin bir eserinden alıntı yaparak şöyle der, "hakimler kendinizi olabildiğince özgür hissedin, olabildiğince serbest hissedin, gözünüz hiçbir şeye takılmasın, rahat karar vermeniz için bu şarttır" Sami Selçuk da muhalefet şerhinde bu alıntıyı şöyle düzeltir: "Bu alıntı, Göthe'nin bir mizah eserinden alınmıştır, burada Göthe, hakimlerle dalga geçmek için bu lafları kahramanına söyletir!" Oysa, bizim hakimimiz bu sözleri kanun gerekçesine filozofik bir gerçeklik olarak takdim etmişti, gülmekten yıkıldım. Sami Selçuk'un muhalefet şerhlerinde, adı henüz Türkçe'ye çevrilmemiş modern filozoflardan, bilimadamlarından, hatta psikiyatristlerden bahsetmesi ve bunların ayrıntılı, tahmin ediyorum tartıştığı insanların hiç duymadığı metinlerden sözetmesi, genç bir yazar olarak çok hoşuma giderdi.

Şimdi Yargıtay Başkanı oldu, cumhurbaşkanı huzurunda yaptığı konuşmayı sanki ben yapıyormuşum gibi ağlayarak izledim. Düşünebiliyor musunuz, bir bilimadamı, otuz yıl bürokrasinin bilmem hangi ayakoyunlarıyla dolu koridorlarında akılalmaz çelmelerle ve hergün dünyadan haber olmanın aydın iştahıyla okuyor, savaşıyor ve onyıllar sonunda, devleti karşısında buluyor. Artık tüm kameralar ordadır. Artık cumhurbaşkanımızın benim gibi eski kitapçı dolaşmasına gerek yok, Sami Selçuk karşısında! Güzel ve sert bir edebi dille, büyük ve yaşlı bir bilginin gençlere ders vermesi gibi ve hukuğu ciddi bir yüksek sanatçı tavrıyla seslendirip, hepimizin içine yeniden "ülkemiz içinde yaşama sevinci" katıyor. Anayasamızı ve devletimizin hukuğunu, bir ameliyatın klinik raporu gibi okuyor! Sami Selçuk'a yürekten teşekkür ediyorum, biz de bu ülkede yazmaya-çizmeye başladığımız günden beri muhalefet şerhimizi koyuyoruz, anayasaya, devletin hukuğuna, hep ayıplandık, yasaklandık, suçlandık, tehdit edildik, davalar açıldı. Şimdi, muhalefet şerhimizi bölüştüğümüz insan, inanılacak gibi değil ama, Yargıtay Başkanı! Muhalefet şerhlerimizden dolayı bu ülke bizi "kaçık karakter", "vatan haini" gibi konuştu, tartıştı, şimdi, yanımızda, bizim gibi konuşan, tutkulu, alevli, dünyayla ve bilimle nihayet bağını koparmamış bir soylu insan var. Köyümüze yeniden elektrik geldi. Artık, keyfimize diyecek yok.

Kardeşlerim, 1923'te kurulan 16. Türk Devleti, Türkiye Cumhuriyeti, 12 Eylül'de sona erdi. Bana sorarsanız, 12 Eylül'le, bu topraklarda 17. Faşist Türk Devleti kuruldu. Gölcük depremi için asrın felaketi diyorlar, bu yanlış, asrımızın en büyük felaketi Sarıkamış'da 90 bin askerimizin donarak ölmesidir, asrımızın ikinci büyük felaketi 12 Eylül Anayasası'dır. Deprem de dahil, depremden daha çok insan öldürmüştür, bin yılın insan, kültür, bilim, adalet birikiminin çetelerin, çakalların merhametine terketmiştir. Eğer, sizler de, cumhuriyetinizi, demokrasinizi özlüyor, cumhuriyet ve demokrasi içinde yaşamak arzusu taşıyorsanız, artık korkmayın, arkanızda şimdi, Yargıtay Başkanı Sami Selçuk da var. Ağbi bizdendir, bizim memleketin çocuğu, tanıtıyım size, beyfendi okumuş bir adamdır, arabaların arkasına hep yazardınız "O Şimdi Asker", şükrolsun o nihayet asker değil, Yargıtay Başkanı!

nihatg@leman.com.tr

NİHAT GENÇ

Güzel İnsan Ferruh

enderoz@leman.com.tr

Ender Ozkahraman

Aksam erası

Dengeli Beslenme

kaanertem@leman.com.tr

KAAN ERTEM

ÖSS SINAVI SONUÇLANDI...

ULAN İMTİHANA ÖYLESİNE GİRDİM İKİ TANE FİZİK DOĞRUM VAR MAKİNE MÜHENDİSLİĞİ'Nİ KAZANDIM... NASIL OLDU ANLAMADIM ?!

ZANNEDERSEM ONU BU SINAVI YAPANLAR DA ANLAMADILAR Kİ BÜTÜN SORULARI YAPAN VE BU UĞURDA SAÇINI DÖKEN BENDENİZ ÜÇÜN BİR'Nİ ALMIŞ BİR ŞEKİLDE KARŞINDA DURUYORUM SENİN... BU NASIL ADALETTİR ANLAMAM !..

Üçüncü türden yakınlaşmalar...

DAHA AĞIRINI KALDIRICAM! DÜNYA ŞAMPİYONU OLU... AAH!

TOK!

250 Kg

ÖNCE ADAM OLUP BAĞARMADAN KONUŞMASİNİ ÖĞREN EŞŞOĞLU EŞŞEK... BIRAK ŞU HALTERİ, HADİ SİTTİR GİT... HIYAR BAŞI SENİ!..

MUHSİN ABİ BİZ SİNEMAYA GİDİYORUZ ABİ, MATRİK DİYE BİR FİLM GELMİŞ HADİ KAPAT DÜKKANI SEN DE GEL...

ULAN ESNAF DÜKKAN KAPATIP SİNEMAYA GİDİYORSA BUNUN ALTINDA BİŞİ VARDIR DEMEKTİR.. DOLAR OLMUŞ 450 BİN, BENZİN DE BİR O KADAR.. MÜŞTERİ DE YOK ZATEN SABAHTAN BERİ.. HERİFLER HAKLI GALİBA BU GİDİŞTE!..

MALZEMEDEN ÇALMAMIZDAN MİMAR RAHATSIZ OLMUŞ.. ŞU ARALAR DEPREM GAZIYLA DENETLEME YAPARLAR DÖTE GELİRİZ DİYO... HALİL BEYE İLETİN DİYO...

MİMAR ELİNİZİ ÇABUK TUTUN DİYO...

ONLAR DENETLEYENE KADAR BİZ İNŞAATI BİTİRİRİZ..

MİMARIN DA ANUNA KOYACAM AMA! DAHA OLMADI BELEDİYE DE FİLAN TANIDIKLAR VAR.. N'OLAÇAK KI?

ESŞEĞİN ZİKİ OLUR! YAHU ULAN ÜNBEŞ GÜN EVVEL SALLANDIK, YUVARLANDIK, ULAN ETMEYİN YİĞİTLER, KIYMAYIN CANLARA! HIRSINIZI ZİKTİRTMEYİN BANA! YAHU ŞU MEMLEKETTE RAHAT RAHAT BİR GAYRİŞTİRME DİNİZ BANA BE! BAĞIRLAR, YİĞİTLER, CENGAVERLER OF OOOFFF!

Gitar, şan, bağlama, Resim dans kurslarına katılmak isteyen arkadaşlar... Yaşayan Mumya sanatevi: Tel: (0212) 244 05 62

DUMUR

Şişli'de kırmızı ışıklarda yeşili beklerken etrafada hem yorgun hem de boş boş bakıyordum. O sırada yanımdan geçen hurdacının arabası arabamı çizer mi diye önce dikiz aynası, sonra yan aynalardan baktım ve tam yanımdan geçerken arkamdaki arabaların topyekün korna çalmasına sebebiyet verecek kadar bir süre araba kullanamayacak şekilde dumura uğramıştım. Eskipüskü, kırık dökük, tekerleri yamuk bir hurdacı arabası ve üzerinde yağlı boya ve kötü bir yazıyla yazılmış, **cep tfn.num : 0532.....**

Hasan ÖZKAPICI-İstanbul

Geçen yıl eşim ile tatil için Side'ye gitmiştik. Gezerken antik tiyatronun yanında bulunan açık müzeyi gezmek istedik. Kapıda bulunan görevli bayan açık müzenin tamir ve bakımda olduğunu bu yüzden ziyaretçi kabul edilmediğini söyledi. Biz de bir saat başka yerlerde gezdikten sonra tekrar oraya gelip, müze önündeki ağaç altında dinlenirken aynı görevli kadın İstanbul'dan birilerinin adını söyleyen gruba hoş geldiniz deyip, 'madem buralara kadar gelmişsiniz size açık hava müzesini de gezdireyim gari' dedi. Tamir var diye herkese kapalı müzenin falanca kişinin selamı ile nasıl ziyarete açıldığını, yardım insanının torpil olayını ne boyutlara taşıdığını görünce [illegible] dumura uğramayalım diye oradan hızla uzaklaştık.

[illegible] Çabuk - İstanbul

dumur@leman.com.tr

agdabaskan@leman.com.tr

GÖKHAN ÇABUK

VAY CANINA! PAHALILIK İNSANI NE HALLERE SOKUYOR... ADAMCAĞIZIN PARASI SADECE TEK AYAKKABI ALMAYA YETMİŞ.. YATIP KALKIP YÜZÜMÜZÜ YIKAYIP KAHVALTI EDİP HALİMİZE ŞÜKRETMELİYİZ...

PANTOLONUM PANTOLONUM, ACABA BEN PANTOLONUMU NASIL?.. YOKSA ACABA BEN PANTOLONUMU ....

SELAM SİZLERE AİLEM OLAN KİŞİLER. BABA VE KOCA DİYE TANIMLAYABİLECEĞİNİZ BEN EVE GELMİŞ BULUNUYORUM ...NASILSINIZ, YAŞAMIN ZORLUKLARINA GÖĞÜS GEREBİLİYORUZ MU?

EVET, SAĞ VE ESENLİKTEYİZ EVİMİN DİREĞİ... GENE BİRBİRİNDEN LEZİZ BESİNLER PİŞİRDİM...

AYİLE EFRADIMI BÖYLE OLUMLU GÖRMEK BENİ ZİYADESİYLE MES-UT VE BAHTİYAR ETTİ... BU İSTİKRARIN DEVAMINI TEMENNİ EDERİM HUKUK...

BU ARZUNUZU YERİNE GETİRMEK İÇİN AZAMİ GAYRETİ GÖSTERECEĞİMİZDEN EMİN OLABİLİRSİNİZ...

ANA ANACIM PABUÇ BAĞIMI ÇÖZ HELE BİR!..

ARTIK AYAKKABI BAĞINI ÇÖZME BİLİNCİNİ EDİNMELİSİN OĞUL... BEN O BİLİNCE ULAŞTIĞIMDA BİR AYAKKABIM BİLE YOKTU, FEKAT BEN AZİZLE KOMŞULARIN AYAKKABILARINI ÇÖZERDİM. HEYGİDİ GÜNLER...

BUBAN HAKLI YAVRUM, SENDEN O BİLİNCE DERHAL ULAŞMANI İSTİYORUZ...

ÇOK HAKLISINIZ SAYIN EBEVEYNLERİM.

KADANSLARDAKİ KAYMALAR BORSADA ANİ İNİŞ ÇIKIŞLARI ASİTMETRİK İRDELENİMLERE SEVKETTİ... ARTAN DEVELÜASYONUN MADDİYATA OLAN ETKİSİ TÜM YURTTA GÖZYAŞLARI İLE KUTLANDIYSA DA

PANTOLONUMU NASIL GİYİP ÇIKARDIĞIMI BİR TÜRLÜ ANLAYAMIYOR GİBİYİMMİŞ...

KAHVENİ GETİRDİM EVİMİN DİREĞİ İÇ VE ŞÖYLE DE: OH PEK NEFİS...

AYAKKABI BAĞIMI KENDİM ÇÖZME BİLİNCİNE ERİŞMELİYİM. YARINDAN TEZİ YOK ANTRENMANLARA BAŞLIYORUM...

BU BENİ HİÇ İLGİLENDİRMİYOR.

Bayıp Güllü

FEYHAN GÜVER
feyhan@leman.com.tr

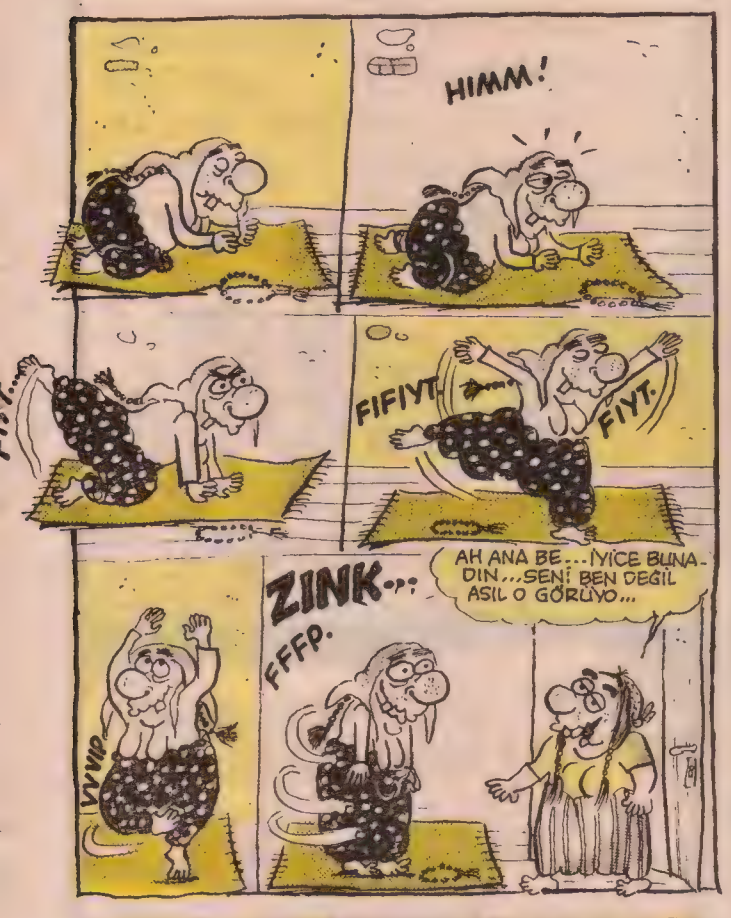

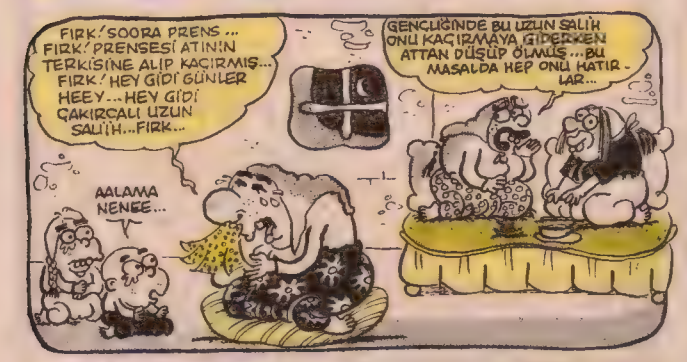

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

cemaatahmet@leman.com.tr

●SAFARİCİ TUĞRUL VE FELSEFECİ PİTON NEZİH...

DÜĞÜN DERNEĞİN HASTASI SEMA ve EŞİ TUFAN...

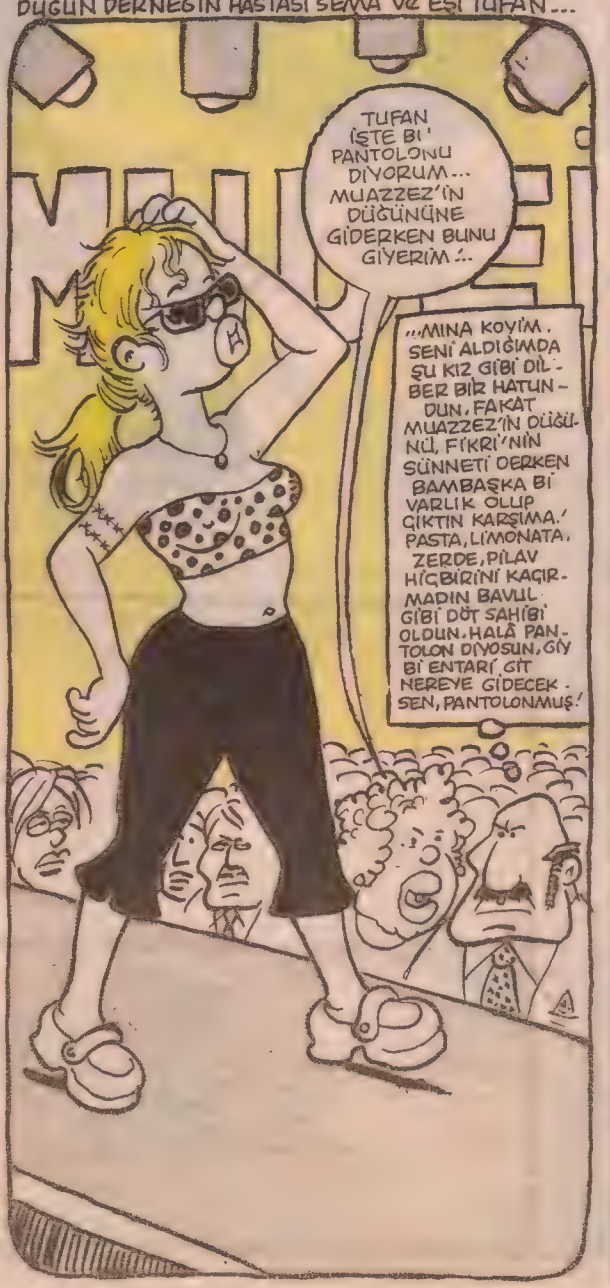

●ASLAN TERBİYECİSİ ZEYNEL ve ABİ...

pazar sevişmeleri

mel-üst

LeMan Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

İki Yutkuh Bir Sus

Henüz ağlamadım. Bir tek damla düşürmedim gözlerimden yıkıntının üzerinden geçen bunca güne dek, kayıplarımız için. Deprem şokuydu diye kendimi avutuyorum aptalca, iki gün boyu İstanbul'da bekleyip de, yardıma koşmadığım için. Belki de bu işi kendime yakıştıramadım. Ne de olsa ne doktorum, ne eczacı ne de dağcı. Bir öğretmenim yalnızca. Ama dayanamadım insanların en masumlarını gözleri yaşlı, acılar ve korkular içinde görünce. Evet çocukları, insanların en masumlarını. Hiçbir şey yapmasam çöp toplarım diyerek, sağlıkçı arkadaşlarımla birlikte bir gruba katıldım. Oğlum dokuz yaşında ama o sağ salim, sadece korktu. Ve o annemin yanında güvende! diyerek, yapacak bir şeylerim olmalı oralarda diyerek gittim. Evet biraz çöp topladım, gelen yardımları istifledim, ağlayan bebeleri, çocukları öpüp okşadım ve en önemlisi geride kalanların hikayelerini dinledim. Hepsinin hikayesi önemli, hepsinin dinleyene ihtiyacı var. Onları, o acıdan kahırdan donuk bakan, yürek yakan gözlerinin içine bakarak dinleyecek birilerine ihtiyaçları var. O kadar alıştırılmışız ki susturulmaya. Daha konuşmaya başlar başlamaz ana-babamız susturur. Okulda öğretmen, askerde komutan, iş yerinde patron, sus, sus, sus! Susa susa özgüveni yitik bir millet olup çıkıyoruz. Öyle özgüvensiz ki, ne kendi başımıza bir karar vermeye, ne pratik çözümler bulup uygulamaya, ne de doğru bildiklerimizi savunmaya.

Bizler ayın birinde göreve başladık. Okulda herkes birbirine geçmiş olsun-merhaba dileklerini sunuyor. İsmail hocaya (imla hatası yoktur) elimi uzatıyorum tokalaşmak adına, başını çeviriyor, elim havada kalıyorum. Sebep? Bir kere kadınım. Ona haram bir kadın. Her cuma ders saatinden çalıp namaza gittiği için sağ kaldığını düşünüyor herhalde. Elimi sıkarsa, bir deprem daha kopar ve bu seferki onu içine alır. Çünkü ben okulda, özgür, düşünen ve düşündüğünü söyleyebilen çocuklar yetiştirme adına, dayaksız, korkusuz, severek, isteyerek öğrenme adına kendimi paralıyorum. Ben mübarek günlerde oruç tutmuyorum. Ben açık dolaşıyorum. Yani günahkarım. "Askeriye cami minaresini kestirdi de onun için Allah depremle başlarına yıktı binalarını." diyen bu adam, bir sınıf öğretmeni! Duyuyor musunuz? Kırk genç beyin, saf, masum bu zihniyetin elinde! İşitiyor musunuz? Yarın kırk tane ismail türeyecek ve sessiz, derinden aramıza karışacak. Hepsinin gerçek yüzü belki de ancak böyle bir sarsıntı ile anlaşılacak.

Hep soruyorum kendime ayın onsekizinden beri. Nasıl bu kadar zıt kutuplar birarada yaşayabiliyoruz? Bunu düşünüp hırslanmaktan ağlayamadım bile daha. Bir yanda canı gönülden yardıma koşan, kendi evladı nasılsa iyi diye bırakıp zordakilere yeten, uykusuz yorgun ama istekli çalışan, diğer yanda ölü soyucu, tecavüzcü "Allah kendini hissettirdi işte inanmayanlar inansın artık" diyen zihniyet. Nasıl biraradayız bizler, nasıl durabiliyoruz?

Kendimden bile tiksiniyorum aynı havayı soluduğum için bunca zamandır. Ve daha ne bekliyoruz? Bu yıkım sıyırmadı mı hala maskeleri? Susurluk olayında gördünüz yalnızca ama şimdi, yaşadınız, yaşıyoruz. Ne bekliyoruz?

Ey ismail hoca! Senin günah diye Allah'ından korkarak geri çevirdiğin el, bir avuç da olsa yavrucukların başını okşadı. Sen apdest almaktan fırsat bulup da kimin saçına değdin? Kimin hatırını sordun, gözlerine şevkatle baktın? Senin Allah'ın bize kendini hissetirmek için aldıysa bu masumların canını, ben onun yüceliğine, adaletine, esirgeyeceğine nasıl inanırım? Bırak ben kafir ama vicdanlı kalayım. Ve sen benim elimi sakın sıkma. Canımı yeterince sıkıyorsun zaten.

İnsanların masumlarının hepsini seven bir sınıf öğretmeni - İstanbul

Gecenin ilerleyen saatlerinde, Urfa'nın karanlık yollarında, başını kaldırım taşlarına yaslamış, uyumaya çalışan ve çöplükten yemek artıklarıyla beslenmeye çalışan halkımı rahatsız etmemek için sessiz sedasız yürüyordum ki, aniden toros marka bir otomobil ve içinden sonradan polis olduğunu öğrendiğim 4 kişi karşıma dikildi. Çöplükten yemek arayanlar ile kaldırımlarda uyumaya çalışanlar ara sokaklara kaçışıyor, karanlığın da yardımıyla izlerini kaybettiriyorlardı. Daha "neler oluyor?" dememe fırsat vermeden, vücuduma inen yumruklar ve dipçikler sayesinde yere yığılıp kaldım.

Kendime geldiğimde, gözlerimin siyah bantla bağlı olduğunu, yanaklarımda akan A Rh(+) kanın kurumuş olduğunu, ayak ve kollarımın tutmadığını ve sırtımın fena halde ağrıdığını farkettim. Etrafın sesliliğinden cesaretlenerek gözümdeki bandı yukarıya kaldırdım. Buranın bir karakol hücresi olduğunu ve daha önemlisi çırılçıplak olduğumu üzülerek öğrendim.

Bu duruma neden, nasıl, geldiğimi düşünüyordum ki, birilerinin hücreye doğru küfürler savurarak yaklaştığını gördüm. Yanıma yaklaştıklarını okkalı bir Osmanlı tokadı yedikten sonra anladım. Ağır ağır konuşan, bana emperyalizm, faşizm, komünizm, şovenizm ve daha adını duymadığım birçok "izm"ler hakkında sorular sorup, beni imtihan ediyorlardı.

Her ne kadar bu ve buna benzer kelimelerin benim repertuarımda olmadığını söylemeye çalışsam da başarılı olamadım. Ardından bana "laz dansı" hakkında bilgi verdiler. Vücudumun muhtelif yerlerine elektrik verdiler. Övünmek gibi olmasın, bu işi iyi yaptığımı itiraf etmeliyim! Bu dans sonunda Karadenizli kardeşlerimi acıyarak andım. Üst üste aldığım coplar ve yumruklar eşliğinde "izm"ler hakkında hafiften bir giriş yaparak, konuya benim de katılmamı rica ettiler. Daha sonra benimle boşa zaman harcadıklarına, çok tembel bir insan olduğuma karar verip, derslerime çalışmam gerektiğini bir daha karşılarına çıkmamamı söyleyip, beni şehrin 10 km. uzağında ıssız bir yere bıraktılar. (bu hareketleri sonra onlara gücendiğimi söylemek istiyorum. Hani polis vatandaşın dostuydu!)

Ağır adımlarla en yakın kütüphaneye, oradan siyasi partilere gidip "izm"ler hakkında bilgi toplamaya çalıştım. Okudukça, ağrılarımın azaldığını hissettim. Okudukça bilgileniyor, bilgilendikçe coşuyor, coştukça bilgilerimin dışarıya çıkması, insanların bilinçlenmesi gerektiğine inanıyor "keşke beni daha önce yakalasaydınız" diye polis amcalarına sitem ediyordum.

Arif T. - Urfa

Açıklama

Derginizin 28 Ağustos 1999 Cumartesi günkü 407'nci sayısının arka sayfasında Mehmet Çağçağ imzasını taşıyan "Harala Gürele" bölümünde gerçekten harala gürele bir karikatür dikkatimizi çekti. Tamamen önyargıya dayandığı belli olan bu karikatürde TRT muhabirlerinin düzmece haber için depremzede kılığına girdiği bile iddia ediliyor. Biz yine de bu kadar iftiraya karşın soğukkanlılığımızı koruyarak bu satırları yazmaya çalışıyoruz. Her sakallıyı dedem mi sandınız desek, diyemiyoruz, böyle bir tezgahı kuracak hiçbir basın mensubunu, hiçbir insanı düşünemiyoruz. Bir insan "ölü soyucusu" bile olsa, "devlete yaranmak için herşeyi yapmak" istese bile böyle bir düzmeceye ihtiyaç yok o deprem bölgesinde. Zaten herkesin "yüzü gözü toprak", elbiseleri "kirli".

Yine soğukkanlılığımızı koruyarak yazmayı sürdürsek, acaba diyoruz Mehmet Çağçağ, arkadaşının kardeşinin ölmesine üzüldüğü için "üzüntüsünden ne çizdiğini bilmiyor muydu?" Devletin böylesine büyük bir felaket karşısında kimi zaman aciz kalmasının hıncını bir kamu kuruluşu olan TRT'den çıkarma güdüsüne mi kurban gitmişti? Biz karikatüristleri şartlanmış değil, her şarttan düşünce ve gülmece çıkaran insanlar olarak biliriz. Yoksa yanılıyor muyuz?

Eleştiri ayrı çamur ayrı. Sorumlu yayıncılıkla depremin ilk gününden beri canla başla çalışan insanlara haksızlık etmek dışında, sizin yaptığınız, çalışan insanları insanlıktan çıkaran bir itham taşıyor. Ben çizdim oldu demiyorsanız, azıcık vicdanınız varsa sizinle "yüzleşmeye" hazırız. TRT'nin Gölcük'e gönderdiği muhabir ve kameramanlar bellidir, o karikatürdeki iddianızı ispatlamanız için her türlü olanağı size vermeye hazırız. Aksi halde sizden bu karikatürle kurumumuza verdiğiniz "kötü" imajı, kurum çalışanlarına verdiğiniz bakın "ikbal" için herşeyi yapıyorlar imajını nasıl düzelteceksiniz. Verdiğiniz "zarar" bir düzeltme ile düzelecek türden değil. Şunu iyi bilin ki, böylesine büyük bir felaket karşısında bile devlet-millet ayrımı yapabilen bir insan, en azından önyargıları doğru çıktı diye depremi bile sömüren biridir.

"Nasıl olsa devletin televizyonu, ne diyecek ki" önyargısıyla TRT televizyonlarını izlemeden ahkam kesersiniz işte böyle yanlışlar yapar, söylentilerden yola çıkarak sonuçlara ulaşırsınız. Ama bilin ki vardığınız o sonuç da, kötü yapılmış binalar gibi yıkılmaya mahkumdur, böyle bir yıkımın altında siz basın mensupları da kalırsınız. Hepimiz güvenirliğimizle birlikte saygınlığımızı kaybederiz. Siz eleştiri sınırlarını aşıp, karalamaya doğru giderseniz devleti düzeltecek mekanizmayı işletemeyiz. Bu da geleceğimizi karartır. Bu metnin aynı yerde yayınlanmasını talep ediyoruz.

Gölcük'te görev yapan TRT Muhabirleri adına Gürcan Arıtürk

Yargıtay Başkanı'nı Destekliyoruz

Evrensel insan haklarına, hukukun evrensel ilkelerine, Türkiye'nin imzaladığı uluslararası anlaşmalara sahip çıkan Yargıtay Başkanı Doç.Dr.Sami Selçuk'un yaptığı tarihsel konuşma, Türkiye siyasi hayatında demokrasi yanlıları ile demokrasi karşıtlarının saflaşmasına yeni bir boyut katmıştır.

1982 Anayasası'nın meşruiyetini tartışan bu konuşma, 12 Eylül rejiminin yarattığı zihniyetin, yasa ve kurumların da tasfiyesi çağrısıdır. Görevleri ve geçmiş iddiaları 12 Eylül rejiminin yarattıklarını tasfiye etmek olan, ama bugüne kadar kılıllarını kıpırdatmamış olan Cumhurbaşkanı Demirel ve Başbakan Ecevit de bu konuşmayı bir ders gibi dinlemişlerdir.

"Düşük yoğunluklu demokrasi" anlayışını reddeden, hukuk ve adaleti, "hikmet-i hükümete, hak ve özgürlüklere lütfen saygılı kutsal devlete" kurban etmeye karşı çıkan, birey ve devletin hukuk karşısında eşit olmasını, yargı birliğini ve bağımsızlığını, laikçiliği değil din ve devletin karşılıklı bağımsızlığına dayanan laikliği savunan bu konuşma Meclis'teki partilere de bir uyarıdır.

Eğer Meclis'teki partiler, Yargıtay Başkanı'nın uyarısını ciddiye aldıklarını göstermek istiyorlarsa, evrensel hukuk normlarına ve insan haklarına uyumlu, Türkiye'nin imzaladığı uluslararası anlaşmalara bağlı demokratik anayasal/yasal düzenlemelerin ve yargı reformunun yapılması için hızla adım atmalıdırlar.

Ufuk Uras
ÖDP Genel Başkanı

Merhaba Arkadaşlar

Ben 19 yaşındayım. Benim gibi düşünen çevremdeki tüm insanlar karamsarlık ve yılgınlık içinde. Bu ülkede hergün yaşanan olumsuzluklarla, insan hakları ihlalleri ile düzensizliklerle hepimizi yıldırmaya çalışıyorlar. Doğruları görmeye başlayıp, bunları insanlara anlatmaya çalıştığımızda ise ilk başta ailemiz "koruma içgüdüleri" ile bizi engelliyor, sonra da sadece bize gücü yetenler.

Bildiğim birşey var; benim gibi bu düzeni değiştirmek isteyen birçok insan var. Ama hiçbirimiz birşey yapmıyor ve bu yaşanmaya değmez hayatlarımızı inandığımız şeyler için feda etmiyoruz. Böyle yaşamak hergün bana birçok şey kaybettiriyor, inançlarım sarsılıyor. Ama bir yandan da olanlar içimdeki öfkeyi ve nefreti büyütüyor.

Neyi beklediğimizi bilmiyorum, herkes bıktı artık böyle yaşamaktan, birarada olmalıyız artık. Bu devleti yönetenler inanılmaz bir gurursuzlukla ve yüzsüzlükle bize karşı sürekli yalan söylemekte ve her geçen gün daha aşağılık olmaktalar.

Ve artık yazılanları okuyup, sinirlenip, bütün güç benim elimdeymiş gibi hissedip birşeyleri değiştirmek için çabalayıp sonra da tek başıma kaldığımı görmek istemiyorum. Lütfen, bu ülkenin işçileri, emekçileri, öğrencileri, bu ülkenin halkı birbirimize sahip çıkalım.

Ayşegül - İstanbul

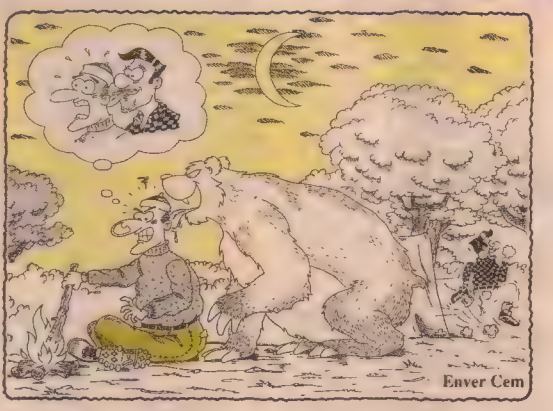

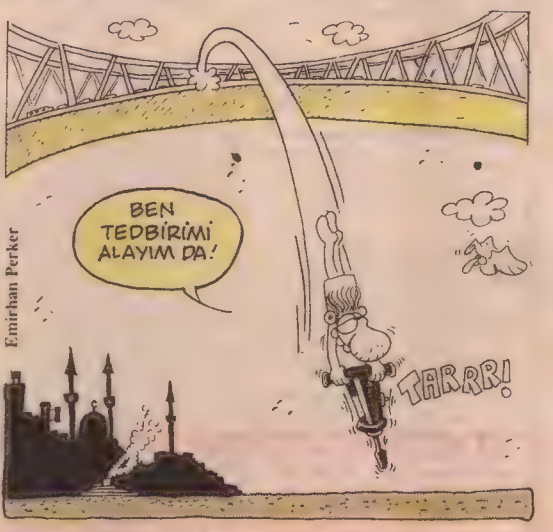

LeMan

Sayı: 409. 11 Eylül 1999. Cumartesi - Haftada bir yayımlanır
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR
(zaferak@leman.com.tr)

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Abone: Sevil ŞAPÇI ● Yan Ürünler: Tunca OBUZ ● Bina Görevlisi: Yasın ADIYEKE ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

TERELLİ

PICTURES ÇAN BARSLAN-

İKİ KANKANIN ALT LİST OLAN YAŞAM ÖYKÜLERİ

Bir yıllar önce, şimdi izleri bile silinmiş bir uygarlığın topraklarında yaşayan iki arkadaş... İki can dost... İki kanka...

Bunlardan iri yarı olanı Pirev...

Ufak tefek olanının adı ise Kuro...

Orada yaşayanlar, iki arkadaşı böyle yanyana yürürlerken pek az görürlerdi...

Çünkü Kuro, genellikle Pirev'in sırtında olurdu... Boyunun kısalığından dolayı, görmesi gereken şeyleri daha iyi görmesi için omuzlarına alırdı pirev onu... Bazen bir maçta...

Bazen bir ağacın dalından meyva koparabilmesi için...

Bazen bir kavgayı izlesin diye...

Ve kimi zaman bir konserde...

Ama bu mutlu beraberlik çok uzun sürmedi... Özel kanallardaki reklam kuşakları kadar sık savaş olduğu yıllardı... Pirev bir düşman okuyla...

HIHH!

Kuro, sevgili arkadaşının mezarına gidemedi... Çünkü biliyordu ki giderse asla ayrılamayacaktı oradan...

Sonra bir iki arkadaş daha buldu ama asla pirev gibi olamadı onlar...

OFF ÇOK RAHATSIZ OMUZLARIN...OLMUYO...

Ve Pirev'in ölümünden 6 ay sonra Kuro'yu da evinde ölü buldular...

DAYANAMADI ACIYA...

KAVUŞTULAR...

Kavuştular diyen adam çok uzun yıllar sonra olacakları bilmiştî adeta... Çünkü o esnada Pirev'in mezarında birşeyler oluyordu.

Ceset çürümüş ve ayrışmıştı. Ve tabii ki DNA hücreleri de açığa çıkmış ve...

O esnada toprakta bulunan başka hücreler ve amino asitlerle reaksiyona girerek yeni bir canlı türü oluşturmaya başlamıştı...

AMİNO KOYİİM DUR REAKSİYON YAPCAZ BİLİYOM SEN DE İSTİYOSUN...

...Bu bir bitkiydi... Oluşumunu tamamlaması yüzyıllar sürdü ve sonra toprakta ilerleyerek gün ışığına ulaştı...

Büyüdü, yayıldı, tohuma benzer küçük ve beyaz meyvalar verdi... İnsanlar ilk kez gördükleri bu bitki karşısında şaşkınlığa kapıldılar...

Ve sonra suda haşlandığı zaman yumuşadığını ve yenilebileceğini keşfettiler...

Ve geçmişten kalan son bilgi kırıntılarıyla bu yiyeceğe pilav adını verdiler... Aslında Pirev de diyebilirlerdi ama adamın adı yıllar boyunca halk arasında değişmiş ve pilav haline dönüşmüştü...

Benzer şeyler Pirev'in kankası Kuro'nun mezarında da yaşandı. Kuro'nun genetik şifresi çözüldü... DNA şifresi gene toprakta bulunan bazı organizmalarla tepkimeye girerek yeni bir bitki türü oluşturdu...

Yeşil ve uzun bir sebze olarak topraga çıktığında insanlar uzun süre bununla ne yapacaklarını bilemediler... Yeşil giysisinin içinden küçük, şekilsiz tohumlar çıkıyordu...

MMM! ÇOK GÜZEL OLDU YA...

Ve bir süre sonra da kuruyordu bunlar, şişman birisi bu taneleri haşlamayı ve pişirmeyi düşündü... Ve tabii ki yemeyi...

Bu yeni yemeğe de kuru adını verdiler... Niye bu adı verdiklerini tahmin edersiniz...

İşte, Pirev ve Kuro'nun öyküsü... Onlar, bin yıllar önce mutluydular... Kuro, Pirev'in üzerinde Pirev, Kuro'nun altında...

Ve onların cansız bedenlerinden geriye iki lezzetli bitki iki güzel yemek kaldı... Kuru ve pilav...

PİLAV ÜSTÜ KURU GEEK..!

Bin yıllar sonra iki kanka gene üstüsteydiler... Pilav üstü Kuru... Pirev üstü Kuro...

barslan@ibm.net - barslan@leman.com.tr.

Akşamsefası

18 Eylül 1999 Cumartesi-Sayı:410 - 275.000.TL.

LeMan

KRONİK

Gelme Deprem Gelme Birgün Ara Ver...

NE DÜŞÜNÜYORSUN HAYATIM!?

NE DÜŞÜNÜCEM ---MINA KOYİM ORTALIK YERDE!?

HOORR HOORG..

HOOZ HOZ..

HAAOORRG

HAOORGH

AHMET YILMAZ

pazar sevişgenleri
met-ist
üç onda bir şiddetinde artçı bir deprem daha oldu sayın seyirciler uzmanlara göre
off yaa.. her an her saniye ölmeyi beklemektense.. ama dur hele şu haber bülteni de bir bitsin..
HABER
bir evleer yapmışsın ulen puşt müteahhit sazdaan samaandan ammaan ammaan saazdaan saamaandan buradan kurtulursaam puşt müteahhit emeceem dübürdeen ammaan ammaan emeceem dübürden
rabbım yüce rabbım.. beni de artık bir neferin sayabilirsin.. yarından teziyok aktif ibadete atılıyorum.. beni duyuyor musum rabbımcıım.. süphanekee allahümme vetebareke..
BAYIR GÜLÜ
FEYHAN GÜVER
feyhan@leman.com.tr
ZANGIR... ZANGIR... ZANGIR...
DEMİŞTİM HURİYEE! BU ŞEHİR BANA YAR OLMADI KİMSEYE DE YAR ETMEM... ETMEEM...
İYİCE ÜSTÜME YAT NACİYE... BİŞEY OLURSA BEN SENİ UYANDIRIRIM...
BENİ SEVMİYORSUN DEĞİL Mİ?..
ÖLÜRSEM SENİN KOLLARINDA ÖLMEK İSTERİM... O ZAMAN ÖLÜM BANA VIZ GELİR...
BU YATAKTA ÖLELİM... BÖYLE SAÇINI OKŞARKEN.. PAT DİYE...
NE!.. NE OLUYO NE OLUYO BÖYLE...
GA... GALİBA DEPREM...
ÇIN ÇIN ÇIN ÇIN
EÜZÜBİLLAHİMİN EŞŞEYTANİRRACİİİM...
BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM...
ÇIN... ÇINGIR ÇING...
HADİ NACİYE!.. HER YER SALLANIYO... DIŞARI YÜN DÖŞEĞİ ÇIKARDIM... GEL HADİ...
BEN ÇIKMAM...
LAN YÜN DÖŞEĞİ ÇIKARDIM DİYOM... SEN GELMEDEN ŞURDAN ŞURAYA Bİ ADIM ATMAM... KALK HADİ KAALK...
ÖF... TAMAM... TAMAAM...
KABART... KABAAART... SORA NE POK YİRSEN YE!..
ZELZELELER TOPLAR SENİ İNŞALLAH HAMDİİİİ!..
Mahmut Tibet
GEZ MAHMUT ÇUK
ALLAAH! PARALI ÇIKTI!..
DALDIN YİNE AKİF!..
DİKKAAYT!
HUOOOOP!
HASİTTİİR... KAÇMIŞ İPNELER!..
mtibet@leman.com.tr

LeMan

Yaptığı binaları yerle bir olan Türkiye'nin dev inşaat şirketlerinin ismini, medya dahil kimse anmazken günah şairkeçisi Veli Göçer'den sonra Düzce'de bir müteahhit daha yakalanıp cezaevine kondu.

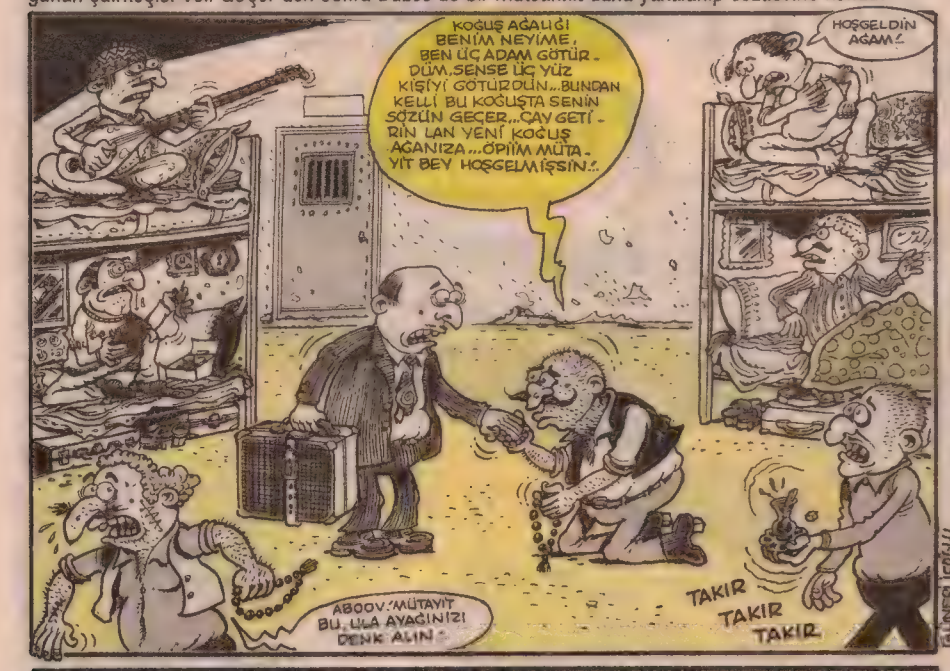

Sağlık Bakanı Osman Durmuş, depremi unuttu. MHP'li yandaşlarına hastahane kapılarını açtı.

Türk ve Yunan ders kitaplarında ülkeler arasındaki düşmanlığı, körükleyen aşağılayıcı bölümler iki taraflı olarak kitaplardan çıkarılacak.

Bedelli Mevzuat! (Vatan Sana Markım Feda)

1 - Çakallık Yapanın Vay Haline: Çıkarılmış olan bedelli askerlik kanunundan 1973 yılı birinci ayı ve öncesi doğanlar yararlanabilecektir. "Komtanım ekmek nimet çarpsın babam beni nüfusa geç yazdırmış. İnanmazsanız ebe hanıma sorun" türü yalvarıp yakarmalar dikkate alınmayacaktır. Yaşı tutmayan bakayaların yaşlı gözükmek için estetik ameliyatla Ajda Pekkan'ın gözaltı torbalarını yüzlerine naklettirmeyi düşünmeleri nafiledir.

2 - İblisler Tesbit Edilecektir: Gerekli olan parayı tedarik etmek maksadıyla annesini eterle bayıltarak bileziklerini arak yapan, babasının altın dişlerini zimmetine geçiren, "Amerikalılar ölümsüzlük ilacını bulmuş" gibisinden yalan atarak dedesinin ve/veya ninesinin kefen parasını çarpan şahsiyetsizlere bırakın mevzu haktan yararlandırmayı, dünyaları başlarına yıkılacaktır. Bu işin şakası yoktur.

3 - Teklif Etme Veresiye, Dost Kalalım Ölesiye: "Komtanım siz deftere yazın, elim bollaşınca öderim ben" türü yaklaşımlar tarafımızdan şaşkınlıkla karışık yoğun bi tiksinti yaratmaktadır. Tüm uyarılara rağmen bu tür davranışlarda ısrar eden bakayalar dipçik manyağı yapılacaktır, uyarmadı demeyin.

4 - Kurtarsa Garnizon Senin Kardeş: Belirlenmiş olan meblağda pazarlık yapılmaması önemle rica olunur. Bu fiyattan aşağısı kesinlikle kurtarmamaktadır (Kurtarsa garnizon senin kardeş)... Tüm iyi niyete rağmen "Akşam pazarı yapalım be komutanım" tavrındaki kendini bilmezler tahmin edemeyecekleri derecede gözyaşına bulanacaklardır.

5 - Markiara Dikkat: Bankaya yatırılacak olan markların üzerindeki Alman adamın düzgün kıyafetli ve traşlı olması şarttır. Ayrıca kulağı yırtık mark kakalamaya yeltenen bakayalar çok feci üzülecektir, biline.

6- Taksitler Aksamaya: Bedel miktarı iki taksit halinde tahsil edilecektir. Senet işlemleri için dinç görünümlü iki adet kefil gösterilmesi şarttır. Taksitlerin gecikmesi durumunda kefiller garnizon etrafında tam teçhizat 40 metre koşturulacak; taksitin tamamen yatırılmaması durumunda ise bedelliden yararlanan kişi ve kefilleri İtalyan çukuruna atılacaktır.

7 - Bizi Aşan Durum: Bedelliden yararlanan kişi, belediye otobüsünde yolculuk ederken, karşılaştığı Kurtuluş Savaşı gazisi, "Senin paran vardı yırttın, peki parası olmayanlarla bizler kek miydik" diye haykırıp, kafasına bastonla vurması bizi aşan bi durumdur. Karışmayız.

Mesut Ceylan

Yalova'da inşa ettiği binası yerle bir olan müteahhit Erol Tatar 3 okul ihalesi birden aldı. **Tatar,** soruları 'Ne yapayım aç mı kalayım' diye yanıtladı.

Depremde yaptığı binalar yıkılan müteahhit şirketlerine ödül; ihaleler bir bir katil müteahhitlere veriliyor.

Vedat Özdemiroğlu

Sosyal Felaketler Ve Artçı Şoklar!

Prof. Işıkara'nın yakın dostu geyik uzmanı Prof. Kaşıkara ile yapılan özel sohbetten derlenmiştir. (Bazı felaketler artçı şoku, bazı artçı şoklar da felaketi bulunamadığı için listeye alınmamıştır!)

FELAKET	ARTÇI ŞOK
Süleyman Demirel	Cavit Çağlar
Bülent Ecevit	Hüsamettin Özkan
Devlet Bahçeli	Osman Durmuş
Mesut Yılmaz	Korkmaz Yiğit
Tansu Çiller	Meral Akşener
Necmettin Erbakan	Recai Kutan
Deniz Baykal	Adnan Keskin
Yıldırım Akbulut	Kamer Genç
Mehmet Ağar	Sedat Bucak
Kenan Evren	Doğan Güreş
Fethullah Gülen	Fadıl Akgündüz
Müslüm Gündüz	Ali Kalkancı
Şevki Yılmaz	Emine Şenlikoğlu
Özer Çiller	Adnan Hoca
Mehmet Barlas	İlnur Çevik
Nazlı Ilıcak	Merve Kavakçı
Aydın Doğan	Ertuğrul Özkok
Reha Muhtar	Hakan Aygun
Savaş Ay	Levent Oran
Ertürk Yöndem	Kadir Çelik
Cem Uzan	M. Ali Ilıcak
Sibel Can	Hakan Ural
Hıncal Uluç	Ertekin
İbrahim Tatlıses	Küçük İbo
Sinan Çetin	Mustafa Altıoklar
Nokta ile Virgül	Süheyl ile Behzat
Banu Alkan	Seren Serengil
Mahsun Kırmızıgül	Alişan
Hülya Avşar	Hande Ataizi
Ersen ve Dadaşlar	Kim Bunlar
Demet Şener	Ebru Şallı
Hakan Peker	Atilla Taş
Sevda Demirel	Nadide Sultan
Yalçın Menteş	Çarli

Akşamsefası

açık büfe

...met üst...

iki oyuncak

17 ağustos marmara büyük depremi'nden bir-iki ay önce bazı istanbul kaldırımlarında birdenbire iki oyuncak peydah oldu.. ve kısa sürede yoğun ilgi görmüş olmalı ki istanbul'un hemen hemen tüm cadde ve sokak kaldırımlarını sardı ve işgal ettiler

bu iki oyuncaktan biri, habire ve hiç durmadan alçak sürünerek ateş eden bir **"asker"**.. bir diğeri de nedense -bok varmış gibi- habire ve hiç durmadan dans edip duran havaili ya da haitili genç kız

artık ne kel-alakaysa bu iki oyuncak dalgın dalgın kaldırımda yürürken aniden kanırtılmaktan kangren olmuş toplumsal bir yara gibi önünüze çıkıyor, ayaklarınıza sürünüyor, oynuyor, ateş ediyor ve tüm sinir uçlarınıza elektrik verilmiş gibi yapıyorlardı

bunlara **oyuncak bebek** demek abesle iştigal olurdu.. çünkü her ikisi de bebekten ziyade **bebek irisiydi**.. ve ikisi de estetik, hayal gücü yoksunuydu..ikisi de birbirinden ucube bir hilkat garibesiydi.. bu iki oyuncak gerçek hayatta nasıl karşı karyıya gelebilirlerdi ki.. hangi mekanda, hangi zamanda, hangi olayda, hangi ortamda.. öte yandan çok da gerçek gibilerdi.. en azından mecazi olarak.. onlara yükleyeceğiniz metoforlar anlamında yani.. felsefe ve sosyoloji kuklası olarak

bu iki ucube ve hilkat garibesi oyuncak, memleketin iki ruh hâline denk düşmüyorlar mıydı esasında.. biri tüm memleket sorunlarının artık, ancak ve sadece silah ve şiddet marifetiyle çözülebileceğine inanan bir güruhun kökten hırçın sesi.. diğeri de memleketi soyup soğana çeviren, memleketi otel gibi kullanan, burdaki hayatı turne gibi yaşayan, vur patlasın çal oynasın kıvamında, televole - pasha - şamdan - gala geyiği tadında köt'ten bacak bir hayatın yansıması.. asker alçak sürünerek vursun öldürsün diğer kardeşlerini, oh ne güzel, şehit olsun.. havaili kız da bugün orda yarın burda içsin oynasın düzüşsün oh ne âlâ memleket, o ne âlâ zihniyet.. ve fakat bu iki oyuncağın reel hayatta bir karşılıkları yok muydu

hem bu iki oyuncak deprem öncesi bir bakıma kaldırımlarda bir işaret, bir kehanet unsuru gibi de duruyorlardı.. toplum katmanları arasındaki fay hattının giderek yarıldığını haber veriyorlardı belki.. sadece çılgınca eğlenmeye ve düşüncesizce öldürmeye kurulmuş bir batak hayata doğru son sürat yuvarlandığımızı işaret ediyorlardı belki

bu iki oyuncakla hangi oyun kurulabilirdi ki.. asker sürünerek kime ateş ediyordu.. kız oynayarak ne yapmak istiyordu.. bu iki oyuncak bir oyunda nasıl ilişkilendirilebilinirdi.. kız, askerin sevgilisi miydi, rüyası mı.. asker, kızın koruması mıydı, ne'siydi.. hangi zihniyet, hangi mantık bu

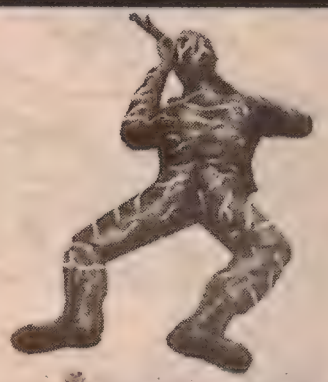

iki oyuncağı böyle birarada sürmüştü piyasaya.. ne'ye ne'lere karşılık gelmişlerdi ki bu iki ucube böyle rağbet görmüşlerdi

bu iki oyuncak belki de köpeklerden, kedilerden, jeologlardan, mimarlardan, kandilli rasathanesi sakinlerinden önce haber veriyorlardı depremi.. yani toplumsal olanını.. ve fakat doğal afet denilen esas deprem öyle ani bastırdı ki insanlar ekmeklerinin değil canlarının derdine düştüler artık.. ister istemez de toplumsal depremi, mecburen, belirsiz bir süre ertelediler.. ve bu iki oyuncak da nedense peydah oldukları gibi depremden hemen sonra kaldırımlardan birdenbire kayboldular.. hakkımızda en hayırlısı olsun

metust@leman.com.tr

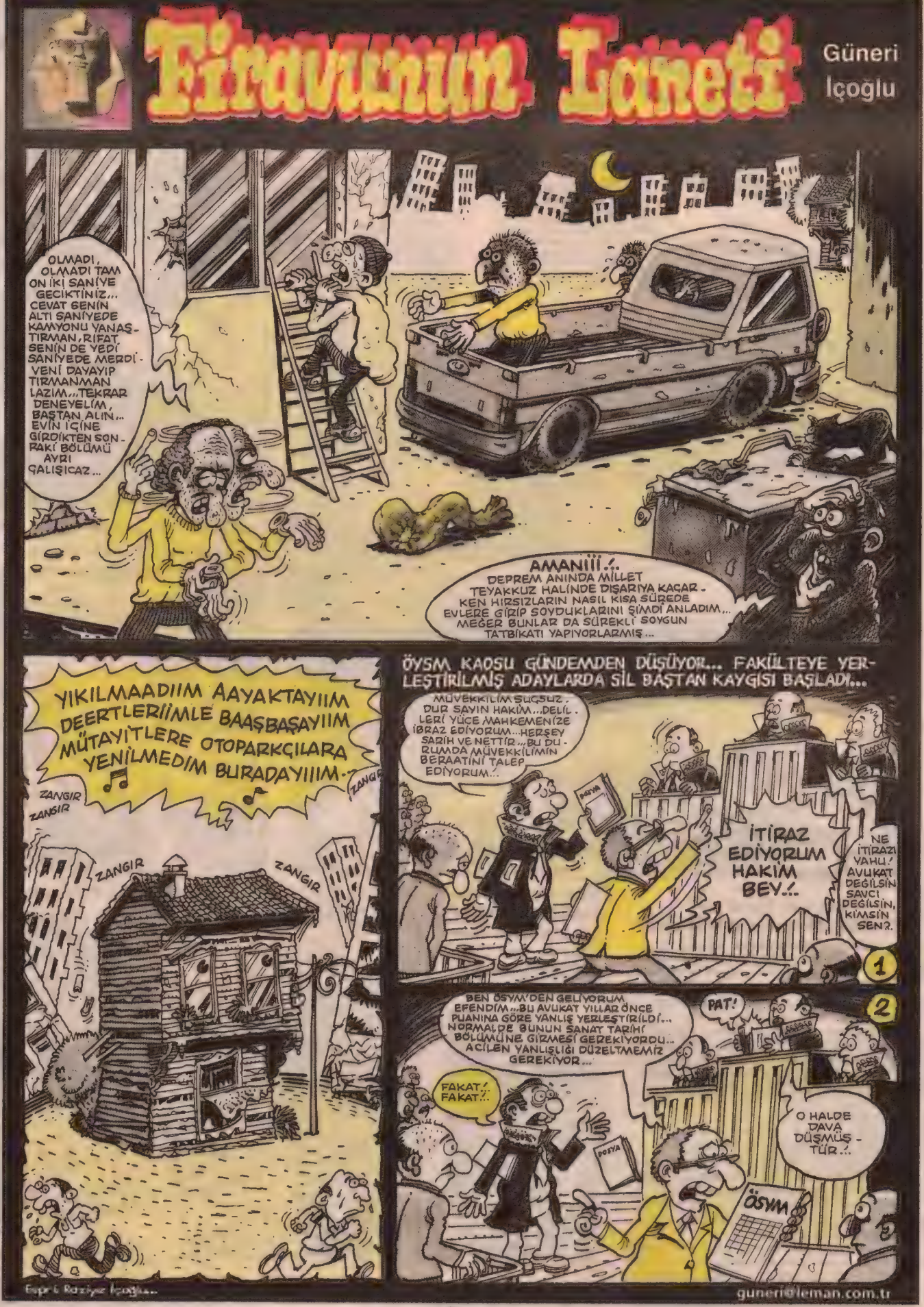

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

BELEDİYE MEZBAHASI...

NEE?..ÜLKE OLARAK DİN DEĞİŞTİRİP,HİNDU MU OLDUK!?.YAAA,VAY BE..!.

YANIMDA MAYO YOK AMA İÇERDE MAYO KİRALARIM...

BENİM MAYOM İÇİMDE..

GİŞE

KÜÇÜKSU PLAJI

VALLA ELİMDE KİRALIK OLARAK BİR TEK BU MAYO VAR CANIM...BAŞKA YOK...

Kiralık mayo bulunur

PATRON MAHVOLDUK!. BREMEN MIZIKACILARI HASTALANMIŞ GELEMEYECEKMİŞ SEYİRCİ SABIRSIZLANIYOR,SAHNEYE KİMİ ÇIKARTACAZ!?

HMMM... KİMİ ÇIKARTSAK ACABA?!

ÜHÜ...ÜHÜ...ÜHÜÜÜ!..BÖYLE DOĞUM KONTROL YÖNTEMİ OLMAZ OLSUN KUDRET!. KALBİM PARÇALANIYOR!.

İKİ TANE AYIRDIK YA KADIN..!. GERİSİ FAZLA BİZE...

BAKIN MÜMTAZ BEY, KARIM SİZİ İSTEMİYORSA BEN N'APIM?.. SİZ DE ÇOŞKUN BEYİN KARISIYLA YAPIN...

BANA NE! BEN NURİ BEYİN KARISI ŞÜKRİYE HANIMLA ŞEYETMEK İSTİYORUM!.

MÜMTAZ BEY, BENİM KARIYI BEĞENMİYONUZ MU YANİ?..

OHOOO! SİZİNLE GRUP MURUP OLMAZ... HADİ GİYİNİP DAĞILALIM!.

lombak@leman.com.tr

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barutan

GRETEN ADAM VE GLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

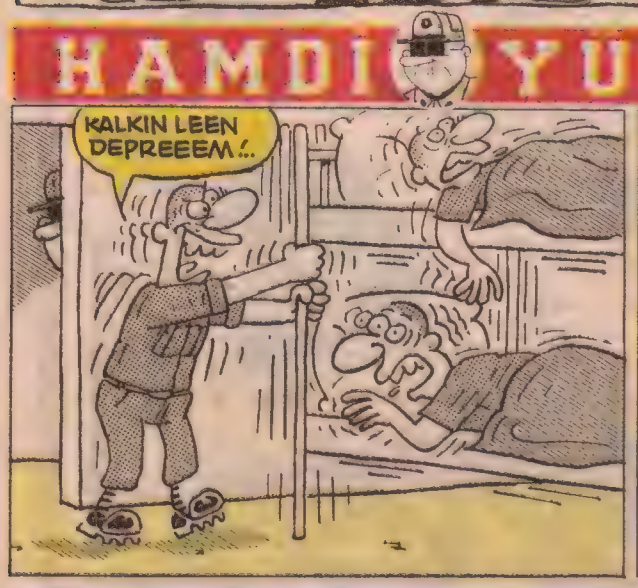

KÜLTÜR BAKANI SALİM Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES CAN BARSIAN

ÖYKÜ NO 1.

Bİ ADAM VAR Kİ KILLANIYOR.

ÖYKÜ NO 2.

Bİ ADAM VAR Kİ İÇE-MİYOR.

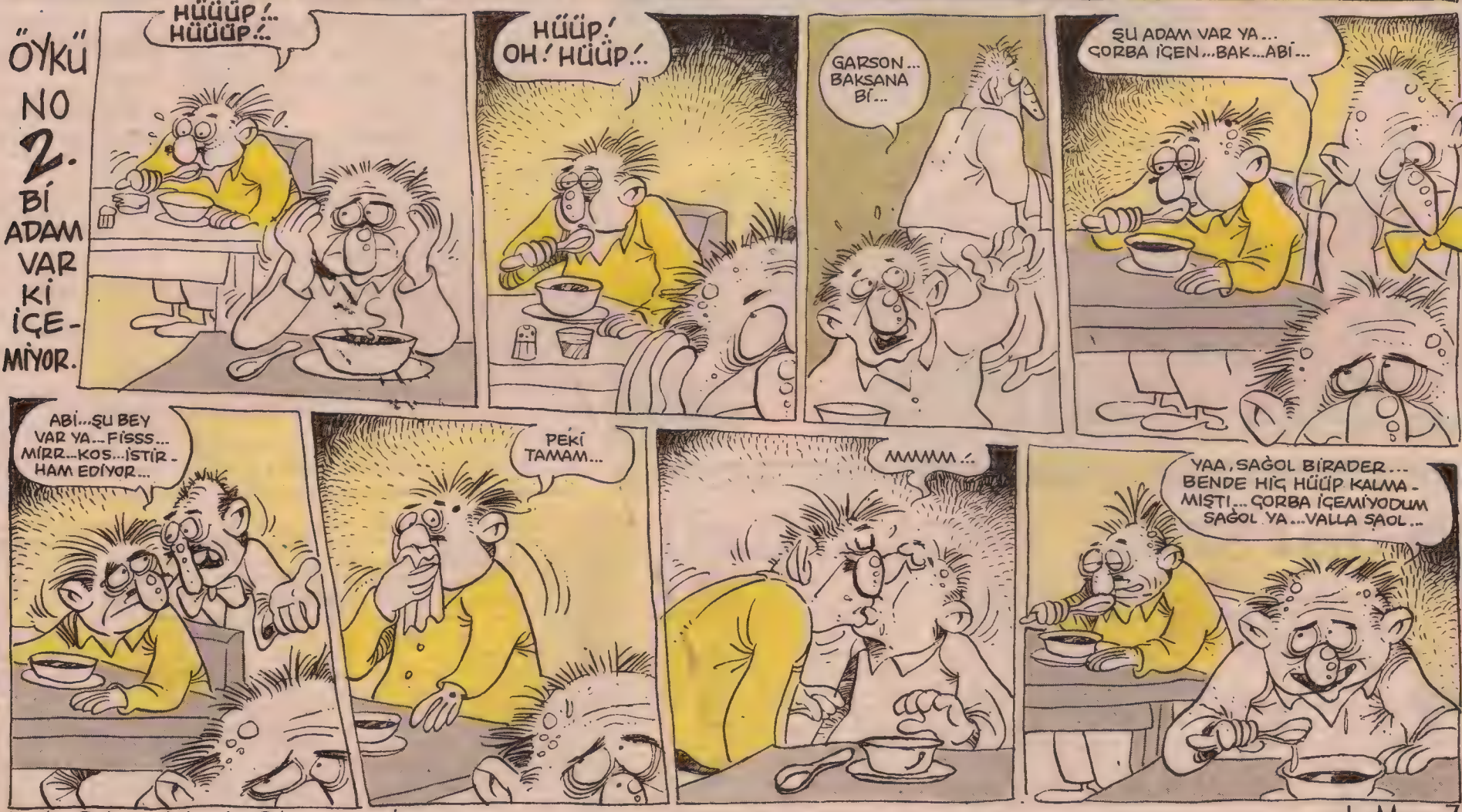

barslan@ibm.net - barslan@leman.com.tr.

Akşam Gazetesi

Komikaze

Tüm hakları saklıdır / Copyright by Erdil Yaşaroğlu

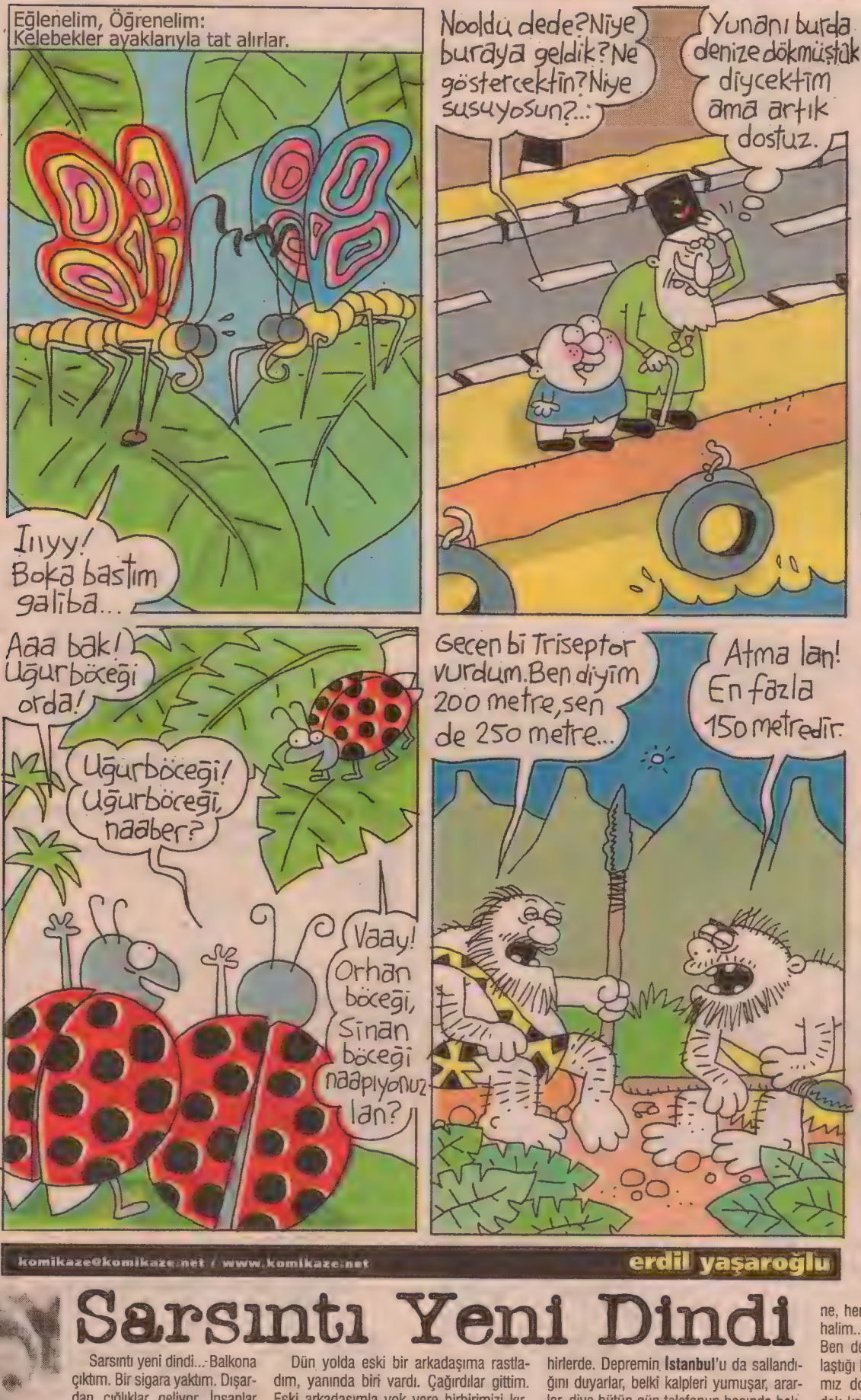

Eğin (Kemaliye)

Erzincan'ın en uzak kasabası Kemaliye'nin nüfusu yüzyılın başında otuzbeşbinin üstünde iken, bugün ikibin civarında. Güzel kasaba yarışması yapılsa, Türkiye'de değil, canlı bir resim gibi, dünyada ilk beşin içinde yer alır. İnsana bağışladığı sağlık, neşe ve coşku, insanda çok derinden bir duygu patlamasına yol açıyor! Yüzlerce kilometre uçurumlar, derin yarıklar ve Fırat'la süslenmiş doğa. Manzara, seyri öyle abartıyor ki, insana ölünceye kadar bu topraklarda yalnız yaşama hissi veriyor.

Eğin adının Türk kökenli "cennet gibi güzel bahçe" anlamına geldiği eski Türk metinlerine dayanılarak söyleniyorsa da, akarsu anlamında kullanılan Ermenice "Akn-Ağn" kelimesinden türediği de ileri sürülüyor.

Zaten halk tüm köy isimlerini eski Ermenice adıyla kullanıyor. Milli mücadele yıllarında, Eğin kelimesini "hiçbir milli mefhumu ifade etmediği" gerekçesiyle o yılardan meclisle yoğun haberleşme içinde olan ilçe ileri gelenleri Mustafa Kemal'e hayranlıklarından, Kemaliye olarak değiştirir. Resmi evraklar, trafik levhalarında Kemaliye diye geçse de, kasabada tek kişi surçi lisan Kemaliye demiyor, Mustafa Kemal'i sevmediklerinden asla değil, çok daha köklü, eski zamanlara sırtlarını dayamak hoşlarına gidiyor.

Anadolu'nun bu en yorgun kasabası Eğin, vücuda ve ruha dinginlik veren muhteşem bir sağlık haritasında heyecen verici bir havayı soluyor. Zengin, tehlikeli uçurumlar. Taş tepelere kondurulmuş kartal pençesi evler. İnsanın hayal gücünü kırbaçlayan çürümüş, meyvemsi köyler! Asırlardır yolu izi olmayışı, türkülerini zehir zemberek, gurbet, ayrılık, dert anası yapmış ve kan kaybından, böğürerek ağlamaktan artık bir mağara sessizliğine dönüşmüş, Kasaba, efsanedeki Ergenekon'a benziyor. Destana göre, dört tarafı yüksek, yalçın dağların içinde kapalı bir vadide sıkışıp kalmış Türkler dağları, demirle yakarak, delerek, büyük tünellerle dışarı çıkarlar. Katırların, geyiklerin asırlardır yol bulamadığı bu tepeler, at üstünde keçi kılından bir kilime sarılıp tipili havada kaybolmuş sevgililerin hikayeleriyle dolu. Şimdi bu tünelleri Erzincan valisi Recep Yazıcıoğlu açtı, şehrin çıkışında tünellerin üstüne de valinin adını yazdılar.

Arapgir'den zikzaklı ve uçurumlarla dolu yoldan birbuçuk saatte geliyorsunuz. Gece karanlığında girdiğimiz kasabada bir cüce karşıladı bizi, masalvari bir korku yaşadık. Tek bir deli göremedik, kimbilir Anadolu'nun delisi olmayan tek kasabası. Yollar gündüz vakti bile her biri ayrı belgesel tilki, tavşan dolu, nerde yeşillik, kıtır kıtır erik dalları varsa, üstünde oynaşan sincapları görebilirsiniz.

Kasaba sırtını ünlü Sançiçek yaylalarına veriyor, karşıda da yine ünlü Munzur dağları uzayıp gidiyor, bu yaylaları görmeden öpüp, koklayıp, sevişeceğiniz her sevgili eksiktir! Yılda yetmişbin ton tulum peyniri üretilen yaylalar, PKK savaşından beri bomboş, aşiretler, köylüler kullanamıyor. Her dağ başında bir arıcı çadırı, bir işleri de Eğin'de çok büyük şöhreti olan caşır mantarı toplamak.

Eğin denilince akla, sırtını verdiği dağların her oyuğundan fışkıran sular gelir! Her kayanın suyu ayrı tadda ve her suyun bir yöresel adı var. Sular, kayaların içinden büyük bir cümbüş, zerafet ve doğanın zaferi eşliğinde çağlıyor, şelaleler asırlardır durmaksızın mutlulukla zamandan, beş vakitten hızlı akıyor!

Kasabanın ortasından geçen Fırat'ın saf, çocuksu durgun akışına bir an inanıyor, siz de ruhunuzu kayalarda döğüp, köpüren çığlıklarla akıntıda kaybolmak istiyorsunuz. Kilometrelerce derin vadi, yarıklar içinde hiç bağırmadan, öksürmeden dökülüp, gelip giden Fırat, sana kaç bin köy feda ettik, kaç yüzbin sevgili kurban verdik. Dağlara değil, ruhlarımıza sarılıyor, Fırat'ı seyretmek, sularda uzanmış, yılanvari türbe gibi. Eğinliler Fırat diyor, Fırat'ın kolu Karasu. Dağları delip geçen Fırat mı, yoksa dağlar mı acılarını dindirmek için, Fırat'ın sudan dişlerine göğüslerini dişletip, parçalatıyor, işte bu yüzden bin yıldır bu türkülerde kan akıyor!

Tabiatın güzelliği, kalbinizin acılarını, sonsuz bir güzellik içinde alıp, şelalelerin gümbürtüsüyle piri pak edip, Tanrıya yemin etmiş muazzam tepelerden ğı bırakıp, afyon gibi uyuşturuyor nizi. Dangıl-dungul bir yolcu bile bakışta filozof kesilir, bu gözle ba su değil, Ermeniler gittikten son kalmış "dut rakısı" fışkırıyor!

Eğin'i tüm Anadolu'dan ayıra hiç olmayışı. Eğin, dağların kabu İçinden kaynayan sular tek kahra dolu'nun en taze, ballı yemişlerin bası haline getiriyor. Binin üstünd de dünya güzeli gölgelikler içinc tahtalar, süslü sofalar, nemli topr kabukları şimdi kuruyarak soyula yayılan kurumuş dutların kokusu uyukulu gözleriyle eriklerin her döndürülüp okşanarak sarı tüyle ayvalar. Terden sırılsıklam ekşi ka daklarını buruşturmayı bekleyen gibi dallarına ince ince işlenmiş bolluk! Binbir, ısırılmış kadın t meyvelerin kokusu! Tanrının lez düşüverince nemli bahçenin üstü geceboyu ne konuşuyorlar! Topr müş, küçücük meyveleri eğilip a ne, geceboyu akıttı balını, küçük otların üstüne. Bozmak istemedir de eğildim, tüyleri yapış yapış ci rümüş bir ayvanın yanına. Telefon numaramı bırakıverdim, belki arayıverir sıkıntılı gecelerimin birinde! Hemen gözüme, kırmızının en ince moruyla süslenmiş narçiçeğini gördüm. Oracıkta aldatıverdim ayvayı, delice koşuverdim, narların kan ve alev yanıklı çatlamış boyunlarına Tanrım, dudaklarım kan çanağın dönünceye dek ısırsam mı? Se yapraklı gölgeli ağaçlar, kasaban külhanbeyi gibi, "hop, dokun mahallemizin kızına!". Ben de bu kenin çocuğuyum, diyemedim, k dokunamadım. Narçiçeğime uza nın acısını zehirli bir çıngırak gibi reye gitsem, oracıkta bırakıverdiğ çiçeklerini görüyorum, başına bi ketleri yağsa da, o benim Anadolu laklarına takıp bahçelerinde koşu görmedim.

Eski bir köy konağının pencere ze, işte bu bahçelere bakıp, "bu ü önce bize neden anlatmadı, öğret Ramize, balkan göçmeni, sarışın dergilerinde yirmi yıldır çiziyor, e zer. Birden önümüzden kafile hal pon bilimadamlarını gezdiriyor, da ponlar bizi yanıbellerine değin eğil nü, Ramize'yi görünce, objektifine ları ne güzel sarı sarı oluyor" diye

Eğinli'nin meyve toplayacak yere düşüyor, dar kasaba yolların müş kara eriklerin izleri süslüyor üşüşmüyor, sinek yok ama uzun o kadar su var tek bir kurbağa yo yerde yürüyor, iç içe girmiş evler suz bir mutlulukla veriyor işte, ka Tuncay'ın büyük halası seksen y madan Keloğlan gibi Tıngıl'ın hika süpürge çalısı kadar incelmiş dişl

Sarsıntı Yeni Dindi

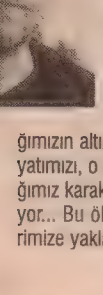

Sarsıntı yeni dindi... Balkona çıktım. Bir sigara yaktım. Dışardan çığlıklar geliyor. İnsanlar yakınlarını sokaklara çağırıyor.

Depremin insanları birbirine yakınlaştırmasını istedim. Hep bunu bekledim. ama geç de olsa anladım, olmuyor. Oysa deprem sadece evlerimizi ayağımızın altındaki toprağı değil, bu kötü hayatımızı, o aptal kaderimizi, saplanıp kaldığımız karakterlerimizi sallıyor... Ama olmuyor... Bu ölümcül sarsıntılar bile bizi birbirimize yaklaştırmıyor...

Dün yolda eski bir arkadaşıma rastladım, yanında biri vardı. Çağırdılar gittim. Eski arkadaşımla yok yere birbirimizi kırmıştık. Ama sonra çok üzüldüm. Özür diledim. Onu kaybetmek duygusu tahammül edilmez gelmişti bana. Sonra işte deprem, işte her an ölüp gideriz duygusuyla, birazda böyle şeylere sığınarak, yanına gittim gizli bir sevinçle, elini sıktım; yakınlık kurmak için, beceriksiz, acemi şakalar yaptım. Ama yok anladım, kapatmış kalbini bana. Belli hiç affetmeyecek... Sonsuza dek. Deprem bile bizi birleştirmeyecek... Böyle bir kaç insanım var. Bazıları uzak şehirlerde. Depremin **İstanbul**'u da sallandığını duyarlar, belki kalpleri yumuşar, ararlar, diye bütün gün telefonun başında bekliyorum. Ama yok, aramıyorlar...

Oysa bende kırıldım, bende uykusuz geceler geçirdim. Anlamak mümkün değil ne çabuk siliyorlar insanı. Ne çabuk. Oysa işte ölüyoruz. Bitiyor herşey. Şehirlerimiz. evlerimiz kayıp gidiyor altımızdan. O zavallı hayatlarımız, o lanet olası kaderlerimiz.

Sonra gidip müziği sonuna kadar açıyorum. Nusrat Fateh çalıyor. **Pakistan**'lı koca **Sufi**... **Ali**... **Ali**... diye çığlık atıyor... Öyle yürekten söylüyor ki... Komşularım çingene, her şeye alışkınlar, onlar bile şaşırıyor halim... Çıkmıyorum sokağa ve içiyorum. Ben depremde, insanların ölümle kucaklaştığı böyle anlarda bile birbirimizi kırdığımız dostlarımın kalplerini bana sonsuza dek kapattığına düşünüp hayıflanıp içiyorum. Sokaktan çığlıklar geliyor, bense bu kırgınlıklarla ölmek istemiyorum...

Bir anne ayağında terlikleri çocuğunun okuluna doğru koşuyor. Kimseyi böyle sevmediğim aklıma geliyor bu an. Keşke bende bir anne olsaydım, bende çocuğuma böyle koşsaydım, diyorum. Gözlerim doluyor. Herşey bu hayattaki herşey bütün sevgiler, bütün kırgınlıklar, hasretler, yaralanmışlıklar bir varlıkta toplansaydı ve o benim çocuğum olsaydı ve ben ona doğru koşsaydım... koşsaydım... Oysa dağılmış hayatım, dağılmış sevgilerim her bir şehre... Kimi kırgın, kimi sitemkâr, kimi güvensiz, kimi çoktan kapatmış kalbini... Hiçbirine yetişemiyorum... Sonra müziği kısıp annemi arıyorum. **İyi misin anne, korktun mu?** diyorum. Annem artık çocukluk yaşında. Anılara yatıyor öğle sonları... Depremde uyanmış ve gözleri görmeyen komşusunun yanına koşup ona sarılmış hemen. Biz yanında olmayınca yardıma muhtaç kim varsa ona sarılan bir kadındır annem...

Ne kadar isterdim bir anne olmayı. Depremde bile, can pazarında bile yardıma muhtaçlara koşan, kalbinde hiç küskünlük olmayan bir anne olmayı ne kadar isterdim... Oysa yaşlı, küskün, kimsesiz bir yazar olarak sonlanacak İnsan kaderini okur m rakteridir insanın kade rakterini kaderini de bi çamaz insan...

Çok küçük yaştayd bana beyaz çarşaflar otelde yaşayan, kansı hasta bir arkadaşı ya ona götürmemi istedi hala durur orada, rıhtı ve fakir şairler de kalır **zım Hikmet**'in hapisan zar **İlhami Bekir Tez**'e Yoksulluktan aklını ve teneğini yitirmişti. Her Aşmıştı herşeyi. Pant

Aksamsefası

-manzara karşısında bir a, kayaların böğründen rtık yapılmayan, tarihe

ellik, tarlanın ve tarımın emiklerinde bir kasaba. ı. Bu sular Eğin'i, Ana- etiştiği cennet bir kasa- nçe, her bahçenin için- ki ahşap evler. Biçimli vlular... Bahçelerde acı evizler. Tüm kasabaya dolgun patlayacak gibi . Avuç içinde usulca n kurtulmayı bekleyen imler. Öpücüğüyle du- ıalar! Hitit gerdanlıkları ıurnu! Binbir şükür ve ıorluklarıyla çürümüş le uçuşuyorlar. Sonra urunüstü, orada otlarla üstünden, ballı çürü- ıdım. Çimenlerin üstü- eklerin, dudakları kuru derin muhabbeti. Yine ibi çü-

Tuncay'ın halası Fatma Özçelik

um, ama- erime takdım, artık ne- büyük, kanlı aşkım nar- efa dünyadan ağır fela- Kirazlarını küpe diye ku- an tek bir neşeli çocuk

den Tuncay, ben, Rami- bu güzel kasabayı daha i" diye hayıflanıyorduk. ülkenin en çok satan k ürün veren kadın çi- Erdal İnönü geçti. Ja- saba sokaklarında. Ja- selamladı. Sevinç İnö- ıldı: "Aaa bu köyün kız- danşöre bastı. yok, bahçeler çürüyüp açlardan düşüp, çürü- yret, tek bir sinek bile aklı ilginç böcekler çok, okaklarda insanlar başı bahçelerinde Allah son- ar avluda çorap örüyor. da, daha biz soluklan- rini anlatmaya koyuldu, in arasından Türkçenin

NİHAT GENÇ

meyve bahçelerinden de güzel aldığı şekiller ve yüz ifadeleri arasında çılgına döndüm. Kelimeleri cam, fincan yüklü kervan gibi sıraya koyup ince uzun geçitlerden geçirip, ağaç yapraklarındaki çiğ tanelerinden cadı küreleri yapıp, sessiz kapıların aralıklarından, arkeologlar gibi antik kemik parçalarını bir düzene sokup, yoksul ama gururlu, biraz da gününü gün eden, vurdum duymaz Tıngıl'ın hikayesini anlatıverdi. Her evin önünde Hint fakirleri gibi uzanmış çuvallar üstünde dut kurutuluyor, yalnız dut ve duttan yapılan pekmez, her evin imal etmek zorunda olduğu bir ürün, geçim kaynağı. Tanımadıkları insanları, kibarlık ve zerafetle ve eve davet için yarışıyorlar, yemişlerini övüyorlar. Meyvelerini istediğiniz kadar avuçlayın, ne kadar avuçlarsanız o kadar mutlu oluyorlar, kasabanın neresinde kıymetli bir paket bıraksanız, kimse dönüp merak etmiyor, zaten hiçbir vaka olmadığı için cezaevini yıllar önce kilitlemişler! Sular fısıldayarak, şınldayarak gecenin nöbetini tutuyor.

Suların sesi sanki, yalçın kayalarda sürüklenen tiz ve acılı sesleri örtüyor, Eğinli yorulmuş, "ey yalçın kayalar sizin istediğiniz gibi olsun" deyip, Tanrı'nın verdiğine şükrederek, susmuş. Yetmediği için, tarih boyu gurbetçi olmuş, kitaplar, İstanbul'un hamalları, bakkalları, manavları Eğinli'dir, diye yazıyor.

Yamacına kurulduğu sivri tepenin tam tepe noktasında büyük oyuktan şelale, zincirlerin boşalma şakırtısıyla kasabanın kafasına dökülüyor. İnsanlara uzanan Tanrı'nın bu çırılçıplak sudan elleri, dar kasabanın kaderini degiştirmenin üzüntüsüyle, şarıl-şarıl iken, hevesi kırılıp, küçük kanallara sıkışıp, soluncansı lülelerle birkaç bakımsız bahçe geçtikten sonra, fısıltısı dahi duyulmadan Fırat'a atlıyor. Seyrediyoruz! Uçan sular havada yırtıcı kuşlar gibi şekiller çiziyor, köpükten kuşlar çatırdayarak sert kayaların üstüne düşüyor! Seyrediyoruz, delice fışkıran su, dağlarından eksik olmayan keklik sürüleri gibi mahzunlaşıp, külden ince su zerrecikleri kasabanın gözlerini buğulandırıp, çürümüş meyve ağaçlarının yanıbaşından minik köpük şovlarıyla küsüp, kaçıveriyor!

1987 yılında kasabanın tam ortasında, onlarca tarihi dükkan ve kasabaya güzelliğini veren tarihi çarşı bir yangınla kül oluyor. İnsan, Fırat on adım aşağıda, her evin içinde kaynak suları, bu kadar suyun içinde bu kadar büyük bir yangın nasıl çıkıyor, diye soruyor!

Kalın, uzun iğneli değil, topluiğne yapraklı, şemsiyemsi çam ağaçları ki, çocukluğumun Trabzon'undan tanırım onları, bolluğu, burada da bir zamanlar yaşamış Ermeni kültürünü ele veriyor ki, yerküremizde kar, en güzel onun üstünde durur, ki, yerküremizde yağmur taneleri en güzel onun iğne yapraklarından süzülür! Çam ağaçları eski itibarını kaybetmiş, ancak, köşebucak gezdikçe, köylerde, yapılarda, Ermeni kültürünün ve tarihinin en fiyakalı kasabasının Eğin olduğunu öğreniyoruz, biz ordayken, kasaba girişinde eski bir kiliseyi, büfe ve çay bahçesi yapmışlar, kasabanın tek "aile bahçesi" olmaya aday!

Kaymakamlığın bastığı "Kemaliye" kitabında yüzyıllar boyunca esnafın kimliği üzerine araştırmalar var, esnaf, büyük ustalar çoğunlukla Ermeni, Parlak, ütopik geçmişde, Anadolu insanının hayalini, taşa, gümüşe, tencereye, tahtaya en güzel onlar işledi, sonra aramıza soğukluk girdi, bir onlar mı, 1967 yılında, bir kız kaçırma olayından dolayı alevilerle de soğukluk girip, aleviler kasabadan çıkarılıyor! Ama, sanki Ermeni ustalar, tepelerin üstünden eksik olmayan bulutlar içinde bir beyaz yelkenli içinde hala Eğin'i seyrediyorlar! Bir Eğin atasözü, çuvaldızını acıyla biraz da bize batırıyor: "Gitti beyler, paşalar, kellere kaldı köşeler!"

Sevimsiz siyasi manevraları, nahoş kokulu politikalarıyla tanıdığımız Doğu Perinçek'in, köyünü görüyoruz, bu kadar mı güzel olur, hırçın, inatçı bu solcu liderin yüzünde hep bitmeyen bir ışık, hep alevli gözler görmüş, sormuşumdur, diş ağrısından beter, bir çuval inciri berbat eden politikalarına rağmen yüzünün sırrı neden dökülmüyor? Doğduğu köyü görünce, bu bulaşıksavaşçıyı çok sevdim! Kimbilir, çocukluğunu yaşadığı o köyün ağaçlarındaki masalı bulamamanın isyanıdır! Bu kadar güzel bir köyde büyüyen çocuk, bu şehri kusmadan bu şehri parçalamadan durabilir mi?

Devamı 14. sayfada

Devamı 10. sayfada

...ıtım biliyorum... ..ıkur. Çünkü ka- ..ısan bilirse ka- ..rakterinden ka-

... Bir gün babam ...i. **Kadıköy**'de bir ...evden kovduğu, ...rmuş, çarşafları ...Otelin adı **Elif**'ti, ... Yaşlı, kimsesiz ...da. En son, **Na**...rkadaşı, şair, ya- ...tlamıştım orada. ...nlara küsme ye- ...e gülümsüyordu. ...unu kemer yeri-ne bir iple bağlamıştı... Babamın arkadaşı ise farkındaydı herşeyin. Düştüğü durumun. Unutmak istesede unutamıyordu. Önce orayı farkettim, yatağı kan içindeydi... Yatağının kenarında küçük bir sandalyede oturmuş, kandan kıpkırmızı kesilmiş çarşafına bakıyor, kanının gölgesinde hayatını seyrediyordu... Odanın ortasında elimde bayaz çarşaflar, bir an, ama sadece bir an, babamın arkadaşıyla göz göze geldim. İşte o an anladım ki benimde hayatım bu insandan farksız olmayacak. Çünkü evden getirdiğim beyaz çarşafları yatağına serdikten sonra anlattı bana hayatını... Bir ara talihi iyi gitmiş, çok zengin olmuş, ama dostluğa, aşka öylesine çok inanıyormuş ki kime güvendiyse ona bütün varlığını açmış, kim ona yakınlık göstermişse ona bütün hayatını adamış... **İşte**, dedi, sonra o penceresi bile olmayan kasvetli ve anılarla bulutlanmış odasını gösterdi. **İşte sonum**, dedi. **İşte burada öleceğim...**

Asla o denli küçük bir yaşta, bu otel odasında, herşeyini, bütün inançlarını yitirmiş bu adamın yanında ne işim var, diye düşünmedim. Babam kan görmeye dayanamazdı. Bense nereye gitsem, kanla bütünleşen bir öykü çıkardı karşıma...

Seninle de öyle olmadı mı?.. Ben senin sesindeki ilkyaza, sonsuz sevecenliğe vurulmuştum. Direnen bir mutluluk arıyordum bütün isimlerde, bütün seslerde. Ben arkadaşlarını marşlarla, sloganlarla birbaşka dünyaya, belki de hiçliğe uğurlayan bir kuşağın insanıydım. Kırılgan olmayan bir mutluluk arıyordum artık. Lekesiz, küskün olmayan bir sevinç. Halden anlayan ve ne olursa olsun bağışlayan bir ses arıyordum... Ama, biliyorum olmayacaktı bu benim için. Çünkü ne yazık ki kendim için birşeylere söz veremeyecek kadar yaralı bir ömrüm vardı. Sadece sürekli göçüyordum. Acıdan ve kederden ölmemek için sürekli göçüyordum bu yüzden. Bunu sana da anlatmıştım.

Ve asıl kötüsü bir ilişkinin, hele bu ilişki güzelse, anlamlıysa, yoğunsa ve sürekli yükseliyorsa doruğa doğru, içimi derin bir korku kaplardı... Nasılsa bitecek, diyen çok eski ve silinmez bir korkumdu bu.

Belki de o otel odasında başlamıştı bu korkum. Hayatını kendi kanında seyreden o adamla gözgöze geldiğimizde... Belki daha sonra yaşadıklarımla ilgiliydi. Gencecik arkadaşlarımızı toprağa verirken aslında hayatımı da toprağa vermiştim ben... Henüz başlamamış hayatımı...

Bu yüzdendi belki de bir ilişkinin en güzel anlarında, bir sevginin doruğa çıktığı anlarda, çekip uzaklara gitme isteğim. Bu yüzdendi depremi hissettiği anda çocuğunun okuluna koşan anneye bakıp katılırcasına ağlamam... Çünkü ben evlatlarını sevmeye doyamadan mezara koymuş bir anne gibi yaşamıştım hep..

Çünkü dayanamıyordum. Dayanamıyordum, farklı ve anlamlı bir ilişkinin eskiyip, yıpranmasına, sıradanlaşmasına... Birbirini derinden seven insanların aylar, yıllar sonra birbirinden alabildiğine nefret eden insanlara dönüşmesine dayanamıyordum... Bütün bunlar bana o otel odasındaki yaşlı, kimsesiz adamı hatırlatıyordu... Bütün bunlar bana gencecik yaşta toprağa verdiğimiz arkadaşlarımızı hatırlatıyordu.

Bu yüzden sana ve bana en büyük haksızlığı yapıp, aşkımızın o en güzel anına, sımsıkı ve acıyla sarılarak birbirimizden kopup nefret etmeye izin vermeden, asıl en zorunu başarmak için, aşkın en güzel saatinde, zamanı durdurup uzaklara göçüyordum. Ama kendime hiç unutmamayı söz vererek... Ve geceler boyu bu bitişin yasını kutsal bir emanet gibi taşımaya söz vererek. Göçüyordum.

Devamı 16. sayfada

Akşamsefası

▶başlangıç 9. sayfada

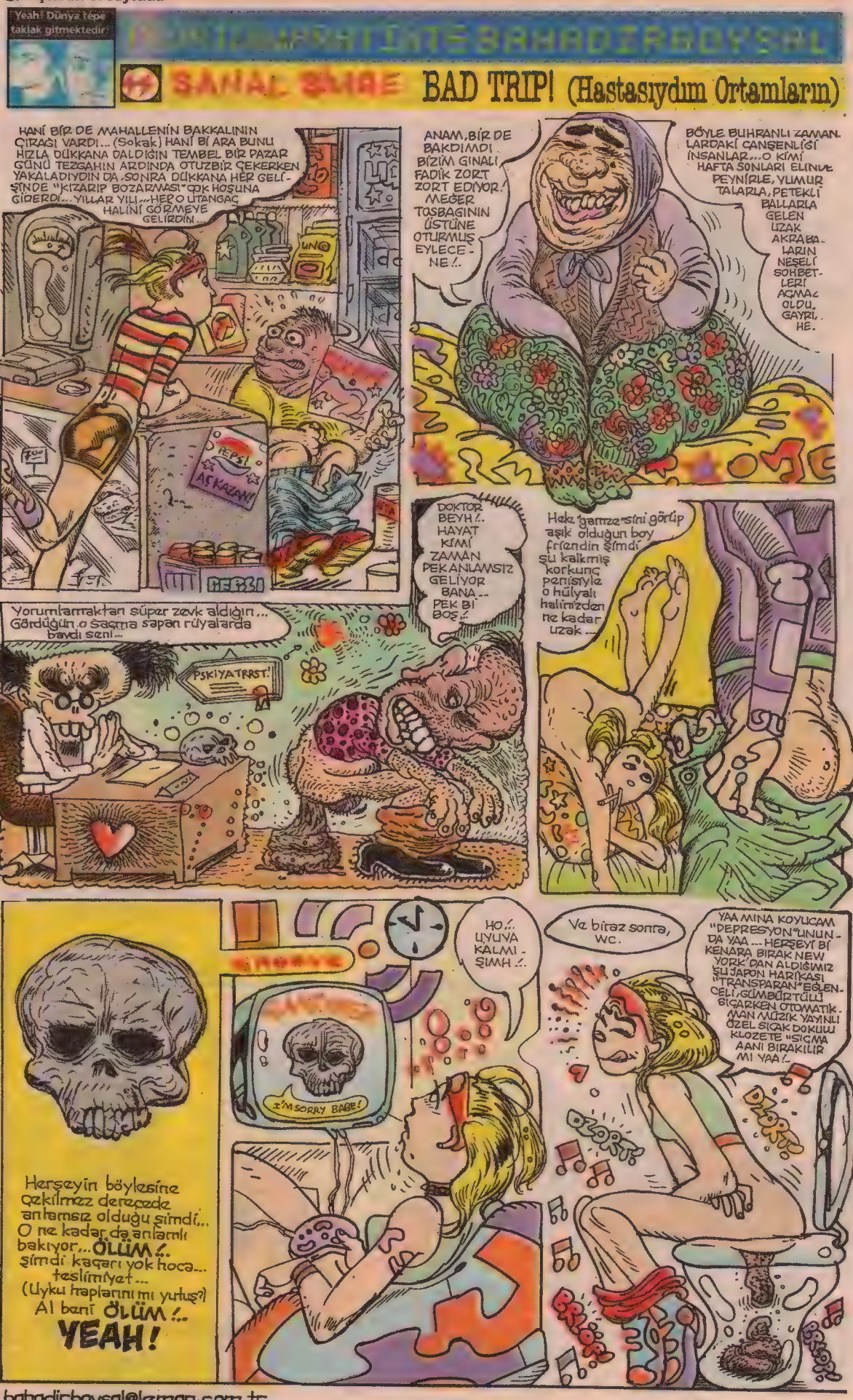

bahadirboysal@leman.com.tr

AYRINTILAR
m.e.T.i.N.F.i.D.A.N

SEVERİM:... Evde canım sıkıldığında, sanki manzara değişcekmiş gibi, aynı tarafa bakan odaların bi birinin bi de ötekinin camından bakmayı... Patlamış mısırı, bi şekle benzetmeye çalışmayı, benzetemeyince boşverip, aazıma atmayı... Camdan, karşı apartmandakilerin televizyonunu izleyip, evdeki televizyondan dinnemeyi... Hazırladım sosu makarnaya döktükten sonra, tavada sos kalmasın diye, makarnanın birazını tavaya koyup sıyırmayı...ZEYNEP...

POTPURİ:... Boş kâada bakıp düşünürken, yine bi sürü şey karalamışım öbür not kâğıdına. Küçük figürler, minik desenler. Bi yığın abuk sabuk şey! Ordaki enerjiyi asıl işe versem belki iyi bişiyler çıkardı ortaya. Ama tabi bunnar, gelişine, bi konsepti olmayan (bu kelime beni taarik ediyo!), belirsiz şeyler. Genelde, geometrik hepsi. Dıştan başlıyo; içe dooru tamamlama uğraşlı bi teknik. İlkönce, işine yarayan bi prensip yaratır, sana uygun tesbitler yapar, sonra bunnarın inandırıcılıını kanıtlarsın. Tehlikeli bu... Eve geliyodum akşam. Bi fare gördüm kaldırımda. Onu kovalayan kediden kaçıyo. Bana dooru geldi fare! Annamadım. Yardım mı istiyo? Ama! Biraz yana kaydım; yine bana doğru hızla ilerlemeye başladı. Hassiktir! Paçamdan içeri girmeye çalıştı! İttirdim lavuu; bi daa geldi. SPOOCK! İyi bi tekmeydi; ilerdeki arabanın oraya bir yere fırladı gitti! Ne yapmaya çalıştı annamadım. Kedi için bana sığındı belki ama, ben faare kurtarıcısı diilim, siktir git. Gerçi, üzüldüm sonra, sert davranmamalıydım... Zaten bi sürü derdim var. Meselâ, şu sol koltuk altım! Niye orası terlemiyo?! Sağ terliyo halbuki. Olmaz ki böyle saçmalık! Temizlik açısından iyi belki. İki yerine, bii tanesiyle uğraşıyorum. Deodorant tasarrufuda yapılmış oluyo. Sekiz taane koltuk altım olsada farketmez aslında. Kardeşimin aldıı spreyler bi senedir doruyo orda. Ben, sabunu severim. Bi de vazelini. Tüh! vardı çekmecede, bi tane daha almışım. Harika bişiy. İki kutu vazelinim oldu. Bunu hakediyorum! Bilirsiniz bu duyguyu. Bişiy vardır; bi tane daa alırsanız ondan yannışlıkla iki tane olur. Yanyana koyup bakarsınız. Evet, bu iki tane! Çok yaani. Çok bişiyim oldu bi an. Farklı bi duygudur. Çeşitli dönemlerde çok şey'lerim olmuştur: İki torba dolusu çok misket, üst üste yığılı çok tipitip ve minti kağıdı, çok Gırgır, bi koli çok ped, çok cam çivisi, çok floresan (evet bu tuhaf! Bi ara, dört tane floresanım olmuştu. Yannışlıkla!)... Bi arkadaşa gitmiştim. Dönerken, hemen minibüse binmedim, ileriye doğru bilmediim bi tarafa yürüdüm. Sigaram bitince binerim bi şeye. Bi bina vardı. Park ve bahçeler müdürlüü. Küçük bi bahçe yapmışlar kendilerine, çicekli felan. Düzgün, özenli bişiydi. Kendilerini kanıtlamak istiyolar. Herkes kendini kanıtlamak ister. Bende biraz bunu yaptım ve, nasıl bi durumda olduumun bilincine vardım: Biraz daa yürüyüp, ilerdeki durağın orda beklerken, bu gizemli yerde enteresan bir yabancıydım ve ruhumda fırtınalar esmekte, belirsiz düşlerimin gölgesi etrafa yayılmaktaydı. Ama zaten akşamüstü! Bi loşluk olucak biraz. Minibüs geldi bindim. Doluydu, tutundum bi demire, parayı çıkartıp uzattım. Enteresan yabancı ve gizemli fırtına nerdeydi ama! Ayakta böyle eğri büğrü dengede durmaya çalışırken, sihirli düşler çok az uğrar insanın yanına. Bi çukurda, kafamı demire çarptım biraz: Thumph! Sonra bi cam kenarı boşaldı, oturdum. Yine enteresan bi yabancıydım ve ruhumda fırtınalar esmeye başlamıştı. Belki de açık cam yüzünden. Fena rüzgar alıyo içerisi. Son duraa yaklaştıkça inenler oldu ve, arka koltuk bana kaldı tamaamen. Elimi yana attım, bacaamı açtım, yayıldım! Koltuun şu tarafı sıcak. Burda az önce bi g.t vardı. İnsannar böyle. Şemsiyelerini unutabilirler ama, sıcaklıkları için yapabilcekleri bişii yok. Arkaya baktım. Arka koltuun arkasında, bi süpürge var o aralıkta. Bazen bu, bi kova olur. Hep ordalar. Ama ben inmeliyim. Karşıya geçtim, muhallebicilerin ordan yürüdüm. Yine akşam olmakta. Değişik bişiy yapmalıyım! Ara sokaklara falan girdim, zerde aradım. Canım bi an zerde çekti. Hiç bi işkembeciye, restorana falan girip "Sizde zerde var mı?" diye sormadım. Ama aradım. Sadece geçerken vitrinlere bi göz atıp. Eğer bi Zerde'ye rastlarsam, neye benzeyeceğini biliyorum. İyi vakit geçmişti ve, son sokağa sapıp, eve yürüdüm. Yarın, önemli bi işim var. Tuvaletin kıç yıkama borusu yine paslandı. Onu bıçakla kazıyıcam ve üzerine, nalburcular çarşısından biraz şeffaf hortum alıcam. Zerde aramaktan ilginç. Belki ikisini aynı anda yaparım. Hemen iyi günner diliyorum!..

Dengeli Beslenme

YALARIM!..

KAAN ERTEM

BEN BİR NUMARAYIM! İNTERNET'TE BEŞİNCİ SIRADAYIM...NEW AGE YAPIYORUM...EN İYİ BENİM! BEN, BEN, BEEEN..!

BAĞAR BAKALIM EŞŞEK SIPASI NEREYE KADAR BAĞIRACAKSIN?. NE TERBİYESİZ, ARSIZ BİR EŞŞEKMİŞİN SEN BE..! ŞURADA SANA ÇUKULATA İKRAM EDEYİM DEDİYDİM, BİR ANAMI ZIKMEDİĞİN KALDI!...ÖF YAA...

DADAAAAAAAAATTT DAAAATTT

BEYLER KARGAŞA YAPMAYIN BU SADECE BİR TATBİKAT!..

HERKES DOĞRU YERE GEÇSİN!... YERLERİNİZİ KARIŞTIRMAYIN!..

HMMM...ANLAŞILIYOR Kİ, BU ÜLKE İNSANININ İÇİNDE FIRTINALAR ESİYOR..! HAYAT ŞARTLARI, DOĞA OLAYLARI DERKEN BU ÜLKE İNSANININ DENGESİ BOZULMUŞ GÖRDÜĞÜM KADARIYLA...JAPONYA'YA DÖNÜNCE BU KONU ÜZERİNE DOKTORA TEZİ YAZMALI...

ABİCİM ŞURDA YAPACAĞINIZ İKİ ÜÇ DAKKA BİRŞEY YANİ..!

BEYLER JAPON'A AYIP OLUYO..!..Bİ YERLERİNİZE GEÇEMEDİNİZ..!

DEPREM TATBİKATI ALANI

HACI ÜÇ SENDEN, DÖRT ONDAN FİLAN... ANLADIN MI?..ÖYLE BİR ŞEKİL YAPICAM KENDİME... BU BEDELLİ OLAYI İSABET OLDU, DENK GELDİ ANLIYOR MUSUN..?. GERÇİ BANKA KREDİSİ FİLAN DA YAR AMA, ŞİMDİ FAİZ, MAİZ,..SİZLER DURURKEN NE LÜZUM VAR YANİ..?

TABİİ BİZİM GİBİ KERİZLER DURURKEN NE LÜZUM VAR DI MI?.. ARKADAŞ ŞU HERİFLERDEN BİR SITKIMI SIYIRAMADIM GİTTİ YAA..!..NE BULUYORUM BUNLARDA ACABA?. YOĞUN İŞ TEMPOSU İÇİNDE BİRAZ RAHATLATMAK İÇİN KOMEDİ UNSURUMU OLLIYO BUNLAR ACABA?.

Kendi kendini yiyen adam...

AMAN AMAN FENA SALLADI, BU SEFER: AYLİN HANIM ÇOCUKLARI TOPARLAYALIM LUTFEN..!

İLKOKULU

SAKİN OLUN ÇOCUKLAR...ŞÖYLE SIRAYA GEÇİN..!

BEBELERİN SIRAYA GEÇİCEK HALİ Mİ KALMIŞA BE MANYAK KADIN?..SENİN AMİRLERİN BİRAZ DÜŞÜNÜP OKULLARI TATİL ETSELERDİ ŞU KÖRPELER BURALARDA KEPAZE OLMAYACAKLARDI!..'ULAN YİĞENİMİ GETİRDİM ŞURAYA, İKİ DAKKADA CİĞERİMİ YAKTINIZ, KÖR ETTİNİZ A BE PİS BÜROKRATLAR... KIŞIN RÜZGAR ÇIKSA OKUL TATİL EDEN ZİHNİYET, KOSKOCA DEPREMİ NİYE İPTAL EMEZ?..AHH..OOOFF...BIY BIY..!

(kaanertem@leman.com.tr)

Mevsim Normalleri

SONER GÜNDAY

copiryt@leman.com.tr

BU DA BİZİM ULUSAL LİDERİMİZ, MODERN TİNGİZİSTAN'IN KURUCUSU BİRAZ ESPİRİTÜEL Bİ LİDERDİ...PEK SEVERİZ KENDİSİNİ...

BÖÖÖ YALARIM

DUR KAÇMA DUR DİYOM SANA!..

BİZE İHANET ETTİN AMA GEL VAZGEÇ BU İŞTEN PİŞMANIM DE YİNE ARAMIZA KATIL... BAK YANLIŞLIKLA SENİ DE TAVŞAN SANIP VURABİLİRİZ UNUTMA SEN Bİ AVCISIN...

YAV NİYE ANLAMAK İSTEMİYOSUNUZ TAVŞANLAR HAKLI, HEM BEN BÖYLE MUTLUYUM. RAHAT BIRAKIN BENİ..!..

AMAN BOŞVER ESKİ SEVGİLİM ROMANTİZMİMİZİ, MUTLULUĞUMUZU BOZMA. YA ÇALIŞIYO, İŞTE AKLIN SIRA MAYMUN FİKİRLİ..!

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

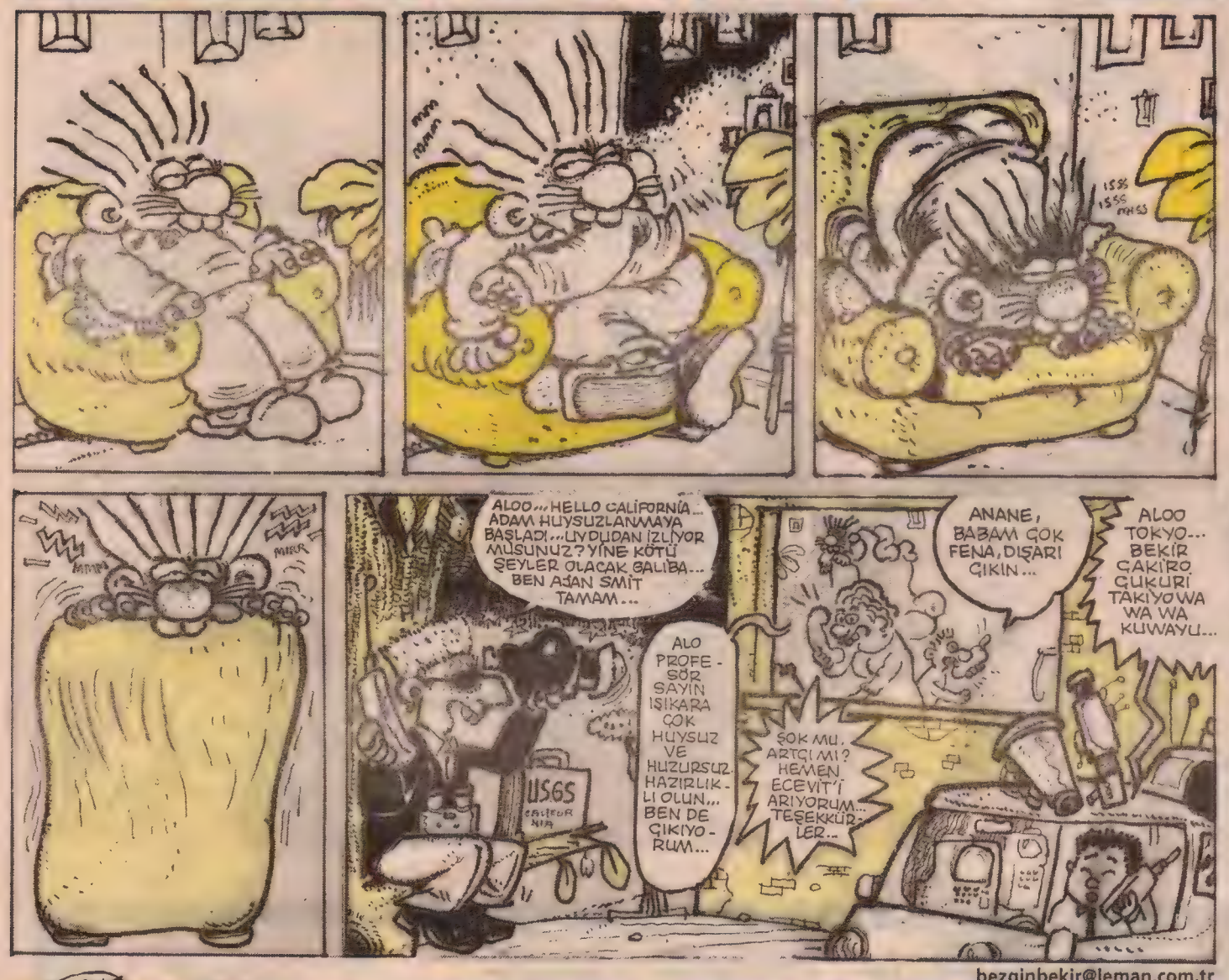

bezginbekir@leman.com.tr

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

Gönül Adamı

Güneri İçoğlu

Lütfü Oflaz

Toplum müteahhiti!

Türkiye malzemesi eksik binalar ve malzemesi eksik insanlar ülkesi!

Demirinden, çimentosundan çalınmış binalara benziyor vicdanından, ahlakından çalınmış insanlar.

Ve demirden, çimentodan çalan müteahhitlere benziyor vicdandan, ahlaktan çalan toplum müteahhitleri

Benim toplum müteahhiti dediklerimin en çarpıcı örneği 12 Eylül'cüler.

Bunlar 12 Eylül'de yepyeni bir toplum inşa etmek üzere işe giriştiler.

Vicdan, ahlak, dürüstlük, paylaşma, dayanışma gibi insanı insan yapan malzemelerden çalacaklardı ki böyle bir toplum inşa edebilsinler.

İşte "altta kalanın canı çıksın" diyen, kendinden başka kimseyi düşünmeyen, gözünü kâr bürümüş, dini imanı para insanlar bunların eseri.

Bunların sayesinde malzemesinden çalınan binalar gibi çökmüştü malzemesinden çalınan insanlar.

Vicdanen, ahlaken çökmüştü.

Vicdanen, ahlaken çöken insanların yaptıkları binaların çökmesi doğal değil mi?

Malzemesinden çalınan binalar malzemesinden çalınan insanların, malzemesinden çalınan insanlar da 12 Eylül'cüler gibi toplum müteahhitlerinin eseri.

Aslında toplum en büyük zararı doğal afetlerden değil, 12 Eylül'cüler gibi doğal olmayan afetlerden gördü.

Onun içindir ki Veli Göçer türü müteahhitler bir kez suçluysa, Kenan Evren gibi toplum müteahhitleri bin kez suçlu.

Öyleyse önce bu toplum müteahhiti 12 Eylül'cülerden hesap sorulsun.

Hem yargının başındaki kişinin bile 12 Eylül'cülerin eseri olan anayasayı, düzeni eleştirdiği bir sırada bu hesabı sormanın tam sırası.

Yargıtay Başkanı'nın adli yılın açılışında yaptığı konuşma 12 Eylül'cülerin koruyup kolladığı bu düzene bir darbe.

Hadi bu düzenin yıkılması için bir darbe de siz vurun!

Özgür, adil, insani bir düzen inşa edilebilmesi için bir tuğla da siz koyun!

Aksamsefasi

GÖKHAN DABAK

agdabak@leman.com.tr

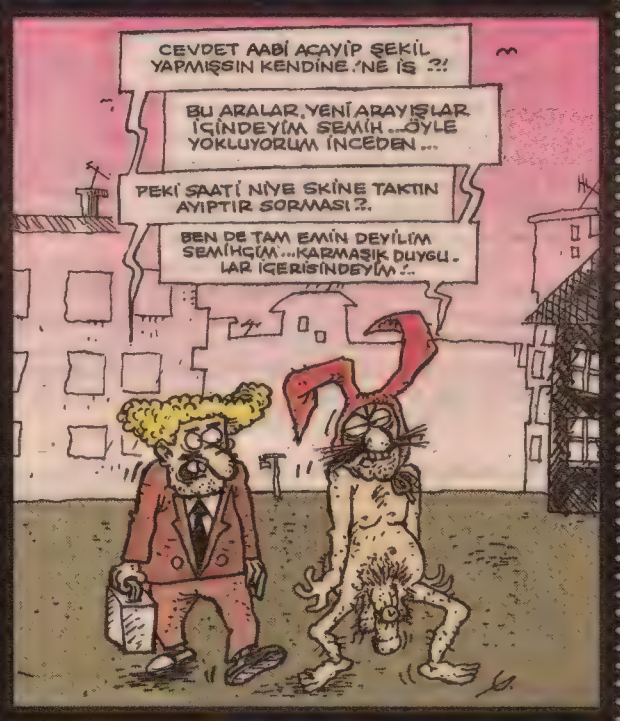

SELÇUK ERDEM

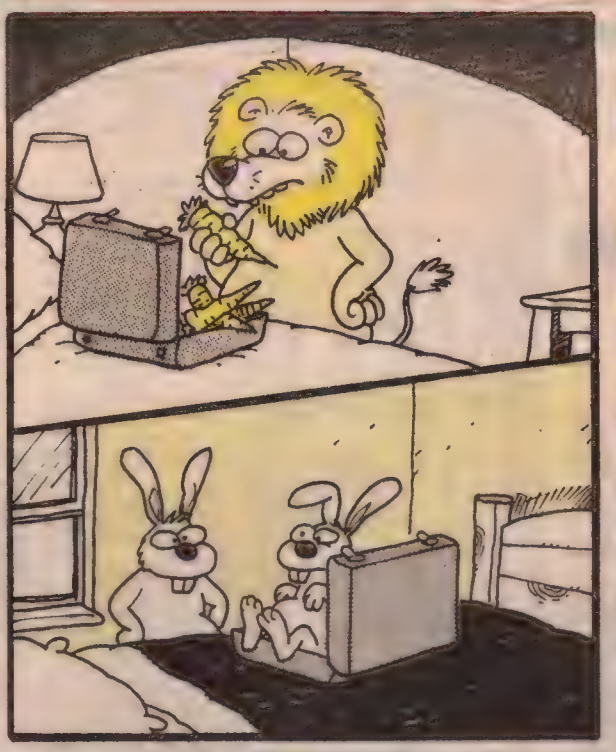

selcukerdem@leman.com.tr

Akşam sefası

Baştarafı orta sayfada

Eğin (Kemaliye)

NİHAT GENÇ

1975-1985 yılları arasında İslami camiada ses getiren Abdulkadir Duru ve Kemaliye'de kurup, kendi çıkarttığı "Özden" gazetesi, Duru'nun ölmesine rağmen hala çıkıyor. Duru, "Özdenören" adını verdiği fikir sistemiyle, büyük teknolojik yapılara karşı, "kendi imkanlarımızla" kalkınmanın İslami formülünü anlattı, durdu. 12 Eylül'de kasaba kendisine sahip çıkmadığı için kasabasına küstü, şimdi arkasında bıraktığı tesis, çok çirkin bir terminal lokantası! İlginç kişiliği kasabaya uzun yıllar renk verdi!

Abdulkadir beyefendi haklıydı. Bugün Eğin, dramatik bir yoksulluk yaşarken, son çare olarak insanlar, eşsiz tabiatın güzelliğiyle övünüyorlar. Keşke ürettikleriyle övünebilselerdi. Tanrı'nın ve doğanın güzelliğine hepimiz hayranız, biraz da birbirimize hayran olabilseydik.

Ölgün ışıklar, hasta gibi hareketsiz evler, gerilimle kapalı perdeler arasında yaşanan kasabanın iç sokağında, bir akşam vakti, erkekli-kadınlı, kızlı bir kına gecesine rastladım. Erkeklerin hayranlık uyandıracak bir yavaşlıkla nerdeyse bir saat süren halayı, hüzünden ağlattı beni. Ben halayın böyle derin narkotik gücü olduğunu ve düpedüz duygusal bir krize girebileceğimi hiç bilemezdim. Hemen kitapları karıştırdım, seyrettiğim, ünlü "kına hala"yıymış. İnsan yüzünde ve vücudunda acı bir su gibi melodilerin sarhoşluk veren bir üslupla yanarak eridiğine ilk defa şahit oluyordum. Allak-bullak olmama sebep, ruhsal bir dinginlik ve kutsal bir ağırlık içinde oynanan halayın arkasında, gözle görünmeyen törensel bir trajedinin yatıyor olması...

Şöyle, neredeyse hiç kımıldamıyorlarmış gibi yavaş bir akıcılıkla halaybaşı sırtını arkada bir yere yaslıyor ve orda öyle kalıyor, halay boyunca sırtının o şekilde durmasına "denge" olarak imkan yok, ama yapıyor. Sonra yumuşak darbelerle, ayaklarını önde bir yere dokundurup, korkuyla geri çekiyor. Bu ritm, öyle etkili, büyülü ki, hadi gel de patlayarak yanaklarına dökülen gözyaşlarına hakim ol. Olamazsın, çünkü... Kına götürmüyor halaybaşı, sanki, yüksek bir uçurumun dar keçi yolunda, sırtını dağa yapıştırmış, ayaklarından biri boşlukta usulca basacak taş arıyor, geçitin darlığı yüzünden korkulu bir yavaşlık. Ve doğaya meydan okuyarak, yine de titrek ritmlerle dansederek geçiyorlar, hayatın bu kanlı geçitini...

Orada, benim mutsuz kardeşlerim, Nilgün Marmara, Tezer Özlü, Sylvia Plath'ı andım. Bu kanlı geçiti, birbirimizin omuzlarına tutunarak, evet, bir ayağımız boşlukta, evet, sırtımız uçurumun terden yamacına yapışmış, evet, ama, usulca, yine de dansederek geçebilir miydik. Oyunun hiç şakası yok, halayda bir acemilik yapıp, iç coşkusunun ritmine kendini kaptıranlar, uçurumdan düşüp, gidiyor! Bin yıllık kültürümüz, orada benim uçarı kanatlarım, şımarık kuşlara benzeyen kelimelerimle dalga geçip, ancak "kutsal bir ağırbaşlılıkla" geçebilirsiniz, diye nasihat etti!

Anadolu erkeğinin ağırlığı altında işte bu Tanrısal oyuncu, bu mutlu sır yatıyor!.. Sevgili Anadolu! Düşlerimizin meyvesi, ahlağımızın duygu dolu muhteşem emenati! Acılı, zehir zemberek suyun içinde titreyen alev gibi bükülen erkek bedenleriyle oynanan kına halayları! Öyle çıplak, öyle mineral bir zehirden ki, ne zaman neşeye, hazza koşsak, ayaklarımız dolanıyor, buz parçası gibi kırılıyor kemiklerimiz, kimbilir belki de bu yüzden, çıkıp o kasabadan bu şehri hala inşa edemiyoruz!

Silah icad olunmadan Eğin'in yayları, yaycıları meşhur. Hatta, kemancıların öyle meşhur ki, yöreye "kemancılar diyarı" adı veriliyor. Eğin'in tüm evleri, sanatsal, tarihi özellikler taşıyor. Hepsinin ortak telaşı, ağaçların içinden başlarını kaldırıp Fırat'ı görebilme heyecanı. İkinci özellikleri, tüm evler yokuş, eğim üzerinde oturuyor olması. Geleneksel sofalı, avlulu evlerin dış yüzeyleri, biçimli ve sanki hep aynı ustanın elinden çıkmış süslü ahşapla kaplı. Son yıllarda hepsinin damı çinko. Yaz aylarında herkes memleketine dönüp, evini onarıyor, kasabada çekiç sesi, su sesi eksik olmuyor.

Eğin, yoksulluk fırtınasına kapılmış, dut pekmezinden başka ürünü kalmamış. Anadolu'nun doğusunda kaybolmuş, kırık-dökük ama mutlu bir yelkenli. Üretim, ekonomi yüzyıl önce çok canlıyken, bugün sıfır. Eğin'in coğrafyasından da güzeli, türküleri. Büyük şairleri "beni Eğin türküleriyle gömün" diye vasiyet ediyor. Tarih boyu Elazığ, Malatya, Harput kültürleriyle kardeş yaşamış. Türküleri öyle meşhur ki, coğrafyayı soyutlayıp Eğin'lileri kuzey kutbuna yerleştirin, Eğinliler bu türkülerle orayı da Eğin kadar güzel yapabilirler!

Belki de Anadolu'da, belki de dünyada, nerdeyse tüm türkülerini kadınlar yazmış tek vatan Eğin! Türkülerde kadınlar zangır zangır ağlıyor, saç baş yolup ağıt söylüyor. Hepsinde şu mısralar mutlaka var: "Gitme ağam", "dön ağam", "nerden kaldın ağam", "beni mektupla avutma ağam", "beni unuttun mu ağam", "gelen giden mi var, seni kimlere soram". Ve yüzyıllardır eğinli kadınlar, mektuplarını, uçsuz bucaksız tepelerden götürecek kimseleri olmadığı için, gidip mektuplarını Fırat'a atarlar!

Kasabalarımız Anadolu'nun kan çıbanları gibi. Neden yorulmak bilmeyen sabırlı kollarıyla insanımız, vahşi tutkularını, hayali arzularını kasabasının dışında aradı! Kanayan yaralarımıza merhemi yüzyıllardır kasabamızın dışında arıyoruz. Ve belki bir bayram günü, geri dönüp.. Kasabalarımızı yaşlı büyük ninelerimiz gibi sevdik.

Bugün şehirlerimizde kırkbinin üstünde hemşehri derneği olduğu söyleniyor. Türkiye'nin siyasetini, yönetimini, meclisini, bu hemşehri derneklerinin harala gürele politikaları yönetiyor. Kafasını muhafazakar hastalıklarına vurarak çıldırmış çığlıklar atıyor ülkem. Hepimiz, şehrin yarım-yamalak oluşmamış, basık, çirkin, dangıl dungul insan ilişkilerini, sosyaliteyi beceremiyoruz. Çünkü, aydınlarımız, ihtiyar kasabalarımızın iç sıkıntılarını anlayacak yetenekte, kültürde olamadılar. Sadece, oradan gelip, amele, kapıcı, bakkal, hamal olan insanlarımızın çirkin giysilerini ve şehirde verdikleri amansız ekmek kavgasının rezalet görüntüsünden utandılar ve dalgalarını geçtiler! Bu insanlarımızı anlatan romancılarımızı da "tarihdışı" kabul edip, edebiyattan kovdular!

nihatg@leman.com.tr

cemaatahmet@leman.com.tr

LeMan Okur Mektupları

MİZAH DERGİNİZ

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Saat 12:35.

Saatlerdir televizyonlarda aradığım haber telefonla geliyor: "bizim site çökmüş". Kanım donuyor. Fırlıyorum evden. Deniz otobüsü iskelesinde bir kargaşadır gidiyor, ancak ikinci gelene binebiliyorum. Beklerken deniz otobüsünden inenlerin arasında bir tanıdık yüz, koşuyorum peşinden, durduruyorum, sesim çıkmıyor ellerimi açıyorum boşluğa, bişey söylesin diye, ağlamaya başlıyor hıçkırıkların arasında anlayabildiğim tek sözcük "çöktü", dönüp gidiyor. Nefesim tıkanıyo, bir çığlık gelip boğazıma düğümleniyor, yığılıyorum olduğum yere. Çevredeki insanlar beni avutmaya çalışıyor "hangisiydi sizin site? Yok onu duymadık, Yüksel'le, Aydın yıkılmış, yoktur birşey!" diyorlar.

Biniyorum deniz otobüsüne, umudum yok artık. Yol boyunca dua ediyorum "n'olur acı çekmeden ölmüş olsunlar". Yarım saatlik yol bitmek bilmiyor. Nihayet varıyoruz Yalova'ya. Yalova mahşer yeri gibi, herkes kaçıyor. Merkezde fazla birşey yok. Acaba diyorum acaba?.. Trafik kilit, yürümeye başlıyorum, siteye kadar. Giriyorum sitenin yolundan, öndeki bina dimdik ayakta (sonradan öğrenicem sağlam kalan binanın müteahhitin evi olduğunu).. Bundan sonrasını hatırlamıyorum. Kendime geldiğimde çocukluğumun geçtiği ev yok. 5 katlı bina yerin dibine geçmiş. Birileri bana başın sağolsun diyor.

Kim bu insanlar, neresi burası, benim çocukluğum nerede? O evde annem, babam var, arkadaşlarım var, o evde çocukluğum var ama o ev yok! Bizim evin yerini kestirmeye çalışıyorum yıkıntının ön tarafından, mümkün değil, arka tarafa geçiyorum, bir iki tanıdık eşya, bizim balkondan dökülmüş kitaplar... İçeriye bağırıyorum cevap almamak umuduyla, çünkü en büyük korkum bu enkazın altında acı çekerek hala yaşıyor olmaları. Ses gelmiyor. Bi daha bağırıyorum sonra bi daha, bi daha, ses yok. Biraz olsun rahatlıyorum. Kurtarma çalışması falan yok yalnızca bir vinç park etmiş duruyor, çalıştıracak kimse yok, onun yerine her yanda bolca çaresizlik var.

Akşam oluyor, duyan herkes gelmeye başlıyor, her gelenle bir haykırış daha, bir isyan daha geliyor. Bu bekleyişle sabah oluyor. Sabah bi dozer çalışmaya başlıyor önce yan komşumuzun cesedini çıkarıyorlar sonra annemi. Ben bakamıyorum, korkma hemen ölmüş diyorlar, biraz rahatlıyorum, o gün hava kararırken gömüyoruz annemi. Ben deliye dönüyorum gece gömdürmem diye, biliyorum ki annem karanlıktan çok korkardı, gömdürmem diyorum. Bir süre tartıştıktan sonra biri "iyi ama onlar zaten iki gecedir karanlıkta" diyor.

Donuyorum, iliklerim, kemiklerim donuyor. Yaşadığıma utanıyorum! Gömüyoruz annemi. Sonra yine sabah oluyor, çalışmalar devam ediyor, cesetler çıkıyor, birini teşhis etmemi istiyorlar, tanıyamıyorum. Cesetler çıkıyor, üst üstü cesetler çıkıyor, herkes taş. Bazıları içerde hala yaşayan birilerinin olmasını umarken ben bu kez de babam için yalvarıyorum "n'olur hemen ölmüş olsun". Üçüncü gece oluyor biraz uyur gibi oluyoruz, derken bir hareketlenme, birileri enkazdan ses geldi diyor "biri çığlık attı" ayaklanıyoruz. Herkeste bir umut var bende bir korku "n'olur babam olmasın". İnsan hiç babası ölmüş olsun diye dua eder mi, ediyor. Birileri yabancı bir ekip bulup getiriyor, bazı aletlerle enkazı dinliyorlar, ses yok. "Kimse yaşıyor olamaz" gidiyorlar. Umutlar bir kez daha sönüyor. Sonra sabah.

Çalışma yine başlıyor, insanlar tırnaklarıyla taşları demirleri söküyor, yine cesetler çıkıyor. Bir arkadaşımın cesedini çıkarıyorlar, biri "daha yeni ölmüş" diyor. Titriyorum. Bir yerlerden çirkef bir ses yükseliyor "kimsenin yardımına ihtiyacımız yok biz bize yeteriz." Arkadaşlarımın cesetleri çıkıyor biri daha 20 diğeri 21 yaşında. Aynı çirkef ses yine yükseliyor. "Yunan kanı istemem, yardım gelecekse Türki Cumhuriyetlerden gelsin, hem görgüleri artar" beynim duruyor, aklım almıyor.

Dördüncü gece oluyor, artık ortalığı bir koku sarmış, Yalova ölüm kokuyor. Beşinci gün. Artık enkazda sadece 3 kişi kalmış birini çıkarıyorlar şimdi yalnızca iki kişi var, biri babam. Ürkek bir bekleyiş. Her ceset birbirinden kötü çıkıyor. Akşam oluyor, çalışma duruyor, herkes çekip gitmiş. Ölüm gittikçe ağırlaşmış, koku gittikçe ağırlaşmış. Maskesiz dolaşamıyoruz. Altıncı günün sabahı, babamı çıkarıyorlar. "Çok kötü değil" diyor enişte "başına kolon düşmüş, hemen ölmüştür" inşallah diyorum içimden inşallah. Gömmeye götürüyorlar, ben gidemiyorum.

Artık yıkama namaz falan yok, geleni bir çukur kazıp gömüyorlar, salgın hastalık tehlikesi var. Babam şanslı olanlardan bir mezaklıkta yer bulunuyor. Annemle aynı mezaklıkta değiller, içime dert kalıyor. Yola çıkıyorum. Yalova'ya annemi, babamı, arkadaşlarımı, çocukluğumu gömüp yola çıkıyorum. İçimde dinmez bir sızı, yol boyu enkazların önünden geçiyoruz, yine aynı çirkef ses "akutçular şov yapıyor, ilaç falan göndermeyin", başka bir mikrop ses geliyor ceylan derisi koltuklardan "suda gedik açmaya çalışanlar boşa uğraşır" "peki ya enkazda delik açmaya çalışanlar?", feribota biniyoruz. Herkesin yüzünde aynı çaresizlik, aynı öfke. Kulaklarımda yaşlı bir babanın feryadı "BU ENKAZIN ALTINDA BENİM ÇOCUKLARIM DEĞİL DEVLET KALDI!"...

Deprem Mağduru

YARDIM KAMPANYASI

Ben Veli Göçer;

Yüzlerce insanı dolandırarak yediğim paraları bir türlü sindiremeyip sürekli gaz çıkarttığım için Talcid vb. mide ilaçlarına...

Beynimden yayılan pis kokuların ofisime gelenleri rahatsız etmesinden dolayı kokulu sabun ve deodorantlara.

Şu günlerde yüzüme aşırı tükürülmesinden dolayı yüzümdeki eşek derisi tabakasının zedelenmesi sonucu onarıcı yüz bakım ürünlerine ihtiyacım vardır.

Adres: Annesini Sevmeyen Müteahhitler Derneği. **Başkan:** Veli Göçer
Merkez: İstanbul / Avcılar
Şube: İzmit, Adapazarı, Gölcük, Yalova

İltifat

Masa başında 20 yaşlarında bir genç kız. Önünde bir kitap, elinde oyuncak bir bebek. Kitabı kapatıyor, bebeğe bakıyor, çocukluğunu hatırlıyor. Yüzünde bir tebessüm. Kafasını masasının yanındaki cama çeviriyor, bir çocuk güle oynaya koşuyor. Onun saflığına, masumluğuna, dünyadaki bütün kötülüklerden habersizce, kendi kurduğu mutlu dünyasında koşup gülücükler saçışına imrenircesine ve hatta kıskanırcasına bakakalıyor ve kendi kendine mırıldanıyor. Keşke ben de çocuk olsam.

Aynı genç kız, başka bir gün vitrinlere dalıyor. Önüne döndüğünde nasırdan sertleşmiş, kara bir el uzanıyor ve bir kaç kuruş için yalvarış sesleri yükseliyor. Aynı masumiyeti o gözlerde de aramak istiyor ama göremiyor. Dilencimiz kör. Nasırlı ele bir kaç bozukluk bırakıyor. İşte tam o sırada dilenciye benzer başka bir genç jet hızıyla geliyor ve kör dilencinin elindeki parayı alıp kaçıyor. KEŞKE bunu yapmasa.

Ertesi gün başka bir yerde tam arkasına döndüğünde cüzdanını araklamaya çalışan bir yan kesiciye göz göze geliyor. Önüne baksa dert, arkasına baksa dert. Artık sağına ve soluna bakmaktan korkar oluyor. Bu sefer de eşini aldatan adamın, kendisini yoldan çıkarmaya çalışan gencin, kendi çıkarı için arkadaşını öldürenin bir eşine daha rastlamaktan korkar oluyor ve ne sağına bakıyor, ne de soluna...

Keşkelerle yaşamak zor diyor. Odasına kapanıyor, köpeği Daisy ile başbaşa kalmayı tercih ediyor. Daisy'e yaşadıklarını ve tekrar yaşamaktan korktuklarını anlatıyor. Ama Daisy anlamıyor. Varsın anlamasın. O ne kör dilencinin elindeki parayı çalıyor, ne sahibinin cüzdanını araklamaya çalışıyor, ne eşini aldatıyor, ne birini yoldan çıkarıyor, ne de kendi çıkarı için birini hayatına son veriyor. Onun ufacık beyninde kötülük diye birşey yok ne de olsa. Bu da genç kızımıza yetiyor, Daisy'yi birçok insana tercih etmek için. Bazen birbirine "hayvan" diye hakaret eden insanları düşünüyorum da, sizce bu hakaretten çok bir iltifat değil mi?

Özgür

Sevgili LeMan Yöneticileri

Bundan önce gerek ben, gerekse arkadaşlarım (Murtaza, Nezir) Leman'a bir çok defa mektuplar yazdık, ürünlerimizi gönderdik. Ama her ne hikmetse, bu göndermiş olduğumuz mektuplardan ve ürünlerden ya bir tanesi yayınlandı, ya da benim yazmış olduğum, mektup ve ürünler gibi hiç yayınlanmadı. (bir şiirim hariç, o da Öküz dergisinin Mayıs sayısında soyisimsiz ve açık adresim belirtilmeden yayınlandı.)

Leman'ın baştan beri (Limon'dan bu yana) muhalif olduğuna kuşku yok zaten karikatür başlı başına bir karşı duruş olduğuna inanıyorum. (Sistem ve toplum içi yanlışlıklara-eksikliklere karşı.) Ama bu muhalifliği (daha doğrusu karşı duruşu) okuyucuya, hele bu okuyucu kitlesinin bir bölümü zindan gibi bir ortamdan sizlere sesini ulaştırmaya, binbir zahmet içerisinde derginize katkı sunma-ulaşma çabası içerisindeyse ve bazı duygu, düşüncelerini paylaşmak için gayret sarfediyorsa, bu noktada bu işin sorumluları en azından bir dakika durup düşünmelidirler. (Bence düşündükleri de yok ya neyse)

Kendi açımızdan, sizlerin düşünceleriyle, bizlerin düşünceleri aynı maratonu koşan yapıda somutluğunu bulur. Sizlerin ve bizlerin yüreği, aynı ırmaktan akar. Pek çok Leman okuru gibi.

(Tüm bunları dile getirirken ajitasyon çekmiyorum ya da duygu sömürüsü yapmıyorum. Sadece kendimizce gördüğümüz eksikliği -isterseniz buna haksızlık diyelim- düzeltileceğine inanarak okuyucu olarak eleştiri hakkımızı kullanıyoru. Hepsi bu..)

Bakın üstüne basa basa yeniden dile getiriyorum, bu tür ucuz yaklaşımlar sergileyen(ler) -artık kim sorumluysa- büyük bir ihtimalle, bizlerin bulunduğu ortamı (koşulları) ve bu ortam içerisindeki genel durumları hissetmekten, anlamaktan çok uzak tutumlar sergilediklerini açıktır.

Nedir durumunuz diyebilirsiniz. Durumumuz; bir kere fiziksel olarak dört duvar arasına kapatılmışız, düşünsel olarak da bunu yaşamak istemiyoruz. Bu anlamda, daha önceki mektuplarımızda da, açık-seçik belirttiğimiz gibi; (tabi sizler bunu anlayıp-yayınlama zahmetine katlanmadığınız için, kimse ne duydu, ne de gördü.) zindan dışındaki duyarlı insanlarla bağlantı kurmak, duygu, düşünce boyutu ile, şiir, öykü, düz yazı yoluyla ilişki geliştirmek istemekteyiz. Şunu da açıkça belirteyim ki, bu yönlü yaklaşım sergileyecek, duygu va düşüncelerini paylaşacak, dostluk-arkadaşlık kuracak, öğrencisinden öğretmenine, esnafından tüccarına, işsizinden emekçisine-amelesine, evde oturan bayanından çalışan bayana, anarşistinden komünistine-sosyalistine, feministine kadar, oldukça geniş bir yelpazeyi oluşturan Leman okurlarından pek çoğu bu yönlü bir yaklaşıma yok demeyeceklerdir. Ki, bu noktada şunu da belirteyim; dışarıdaki insanlarla ilişki kurmamız, en alt ölçütlerde dahi bakacak olursak, bizler açısından kıyaslanmasa bile, bir kitap-dergi, gazete okumak, radyo dinlemek, TV seyretmekten daha önemli ve gerekli bir zorunluluktur.

Son olarak iki noktaya daha değinip mektubumu noktalayacağım. (A) Ben tüm bunları dile getirirken, bana ya da diğer zindanlardan size ulaşan arkadaşlara öncelik ya da torpil yapıp mektuplarını - ürünlerini yayınlayın demiyorum. Sadece size ulaştırmak için çabaladığımız mektuplarımıza hakeden değeri verip, sırası geldiğinde yayınlamanızdır. Yani hasıraltı edilmemesidir. Bakın bu mektubun size mutlaka ulaşması için APS ile göndermek zorunda kalıyoruz. Maddi imkanlarımız olmadığı halde. Bu dahi koşullarımızı anlatmak için yeterlidir sanırım. Varın gerisini siz düşünün.

(B) Açık söyleyeyim, o kadar yayınlanmayan mektuptan sonra bunun yayınlanacağına da inanmıyorum. Umarım yanılıyorumdur. Gerçi bunu zaman gösterecek ama neyse...

Burada mektubuma son verirken tüm Leman çalışanlarını ve okuyucularını yüreğimin ırmağından akan sevgi ile kucaklıyorum. Dostlukla kalın.

Hasan Koç - Özel Tip Kapalı Cezaevi A/4 Blok Gaziantep

Hakiki Rus Bulunur

Bazen içim içime sığmıyor. Dün öyle oldu. İçinde boğulduğumuz olumsuzluklarla sadece okuyarak savaşılmazdı. Dolapta biriken bütün Leman'ları indirip en çarpıcı kapak yazılarından oluşan bir bildiri hazırladım. Fotokopi yoluyla çoğalttım. Artvin'de sokak sokak dolaşarak insanlara dağıttım. Bildiriyi alan berber, traş köpüğünü sileceği kağıtların yanına attı onu. Kebapçı, dönerci yarım ekmek ambalajlarına ekledi bildiriyi. Bakkal da öyle... Bütün bunlardan sonra otel resepsiyonlarına dağıtamazdım. Bildirinin bir de apış arası peçetesi olarak kullanılmasını yediremezdim kendime. Doğu Karadeniz'deki oteller fuhuş cenneti çünkü.

Bu arada hani bakkalların camlarında, şurda burda olur ya "Hakiki Kars Balı Bulunur" ya da "Hakiki Maraş Dondurması..." Bunların çeşitlerini okumuşsunuzdur. Ama Artvin'de otel kapısına asılan "Hakiki Rus Bulunur" türünden bir ilanı daha önce okumuş muydunuz?

Ne hazindir ki Cominco adında bir yabancı şirket Artvin'de siyanürle altın çıkartıyor. D.Karadeniz'deki tüm oteller çarşı merkezlerinde kerhane gibi işletiliyor. Üstelik yetkililer otellere çalıştırabilecekleri orospu sayısını bildirmekle olayı yasallaştırmış oldular. Aşka satışan, devrime satışan, doğruya satışan pek sevgili yurdum milliyetçileri(!) siyanürlü Cominco ile işbirliğini, geneleveleştirilmiş otellerle işbirliğini nerene soksan saklayamazsın artık.

Onca çürümüşlüğe rağmen yılgınlık yok. İnsancıl bir gelecek için payıma Ahmed Arif Emica'nın dizeleri düşüyor: "...dayan iş ile tırnak ile diş ile / Umut ile sevda ile düş ile / Dayan / Rüsva etme beni..."

Hikmet Kavaslıoğlu - Borçka / Artvin

Utku Celep

Evrim Aytaş

Ali Haydar Toprak

Yurdun

LeMan

Sayı: 410. 18 Eylül 1999. Cumartesi - Haftada bir yayımlanır
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKUÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Abone: Sevil ŞAPÇI ● Yan Ürünler: Tunca OBUZ ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik İçin Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

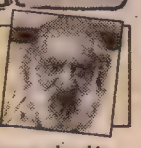

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Ofli Hoca Sohbetleri

Nihat Genç

Derin Daşak

"Sayun cemaat, başumuzdan büyük felaket geçmiştir, lakin bazularumuz cahulluğundan vazgeçmemiştur. Ölenlere mi ağlarsun, bu öküz heriflerin kahvelerde uydurduğu dedikodulara mı yanarsun. Diy ki bu dürzüler, göya o gece Gölcük'te, deniz komutanlığı içinde yahudi komutanlarla bizim askerlerimiz şerefe kadeh kaldurup, ulan gelin, Fethullah hoca, Erbakan hoca, hepsini Kızılay'dan Ulus'a kadar asalım, diye karar almışlar. Habu laflara da goca goca adamlar inanıy. Sonra bunları duyan gurban olduğum Allah'um, o gece sabah olmadan goymuş, düşürmüş dünyayı askerlerin başina. Siz mi hocaları mi asacasunuz, diye. Bakun cahilluklere bakun. Bu dedikoduları çikartanlarin çoğunu da taniyrim, Fethullah hocanin dolar toplayan bankalarinda çalışıy. Sayun cemaat, Allah'um canlarini alacak olsa, niçin çoluk, çocuk, sübyan sebil, yaş, kuru hepsini toplasun alsun, Allah'um canlarini alacak olsa, Hava guvvetleri ona daha yakun, uzatur ellerini, alur sivri uçlu uçaklarinda canlarini... Bu deyuslar kurban olduğum Allah'u mahalledeki bakkalin gizina gadar getirdiler, gizcağuz daracuk giyiymiş, Allah'um da orayı işaretlemiş gibi cezalandurmuş. Ey sayun cemaat, dinleyun bakayim beni, gurban olduğum Allah bu kafasini ..iktiklerumun beynini almuş bunların haberi yok. Diyecesunuz ki, beyinlerini aldi da yerine ne goydu. Taşaklarimi koydu. Diyecesunuz ki, hocam, senin taşaklarina gurban olsunlar, onlarin beynundan daha akillidur.. Ben de biliyrim, lakin bilmezler mi, hocanuzun tek taşağı vardur. Ben daha genç bir delikanluyken incelemek içün Amerikalılar aldiler. Incelediler, incelediler, uzayın nasa adamlarına verdiler, bir de onlar incelediler. Baktilar olacak gibi değil, goydular onu bir müzeye, yazdilar başına "Nedir habu ula!".. Geçenlerde Jamaika kizak takımından gencecik bir kız girmiş müzeye demiş ki, bu Amerikalılar da ne kadar cahil, her boku biliyler ki, bizim Ofli hocanın taşağini tanimaylar (sanki bizim ufak oğlan geçenlerde televizyon seyrederken bu arap gariyi ben de gördüm gibima geliy).... Geçenlerde Refah Partisi'nden olduya birisi Kültür bakani. Hemen yazdi Amerika'da müzeye acele telgraf: "Kutsal emanetimizi geri verün!"... Nasanin müze müdürü demiş ki, "O artık olmuştur batinin mali... veremeyiz!"... O gün bugün Fethullah hoca niye Amerika'ya gidip geliy saniysiniz... Müzeye gidip bir bakip on ağlaymiş... Bizimki de ne cahulluk diyiymiş, habu milli zengünlük batiya gaptirilir mi, diye feryat figan ağlayi, çakil taşi gibi yaş dökeymiş.. Geçenlerde mektup yazdım hocaya: "O kadar kendini heder etme hocam, birini batiya kaptirduk, lakin, diğeri hala bendedir... Lakün onu da alip gizleyip saklayacaksan, vermem.. Lakün dersen ki, televizyonda herkese gösterecem, sana bu emanet gurban olsun, atla Ulusoy'a gel... Diyeceksen ki, dinimizde böyle taşakli terbiyesüzluk olur mu, ben de diycem ki sana, habu dedikoduları uyduran beynini .iktüklerümi televizyonlarina adam diye çikartarsun... Sende hiç mi araşturmaculuk yok, merak etmiymisiniz, habu beyunlarin altinda, derununda kiminki yatay! Tam o sirada geldu Amerika'dan gurtarma ekipleri, dedum onlara, depremden sonra beynini .iktüklerüm o kadar çoğaldi ki, sizde bir küçük emanetim olacak, geri getürün oni, yalanuz Jamaika üzerinden getirmeyin zamansiz tadi kaçmasin.

Güzel İnsan Ferruh

Baştarafı orta sayfada

Sarsıntı Yeni Dindi

Hatırlasana. **Assos**'taki pansiyon olarak kullanılan o taş evde kalacaktık birkaç gece. Yer yatağında, tertemiz, bembeyaz çarşafların üzerinde yatacaktık. Dışardan cır cır böceklerinin sesleri gelecekti. Bir de hanımellerinin kokusu... Yatağımızın kenarındaki mum ışığında yüzlerimizi seyredecektik. Kapıdaki taşlığı yıkayan kadının sesini duyacaktık hayal meyal. Sen hava sıcakta olsa üşüyecektin. Özellikle ayakların. Ben, **yengeçlerin ayakları çok üşür** deyip, her mevsimde yanan ayaklarımı senin üşüyen tabanlarına yapıştıracaktım anaç bir sevecenlikle. Sonra seni arkandan alabildiğine son sevgimle kavrayacaktım... Bu anda derin ve sonsuz bir bahtiyarlıkla yumacaktın yorgun gözkapaklarını. Mum ışığındaki yüzünde seyredecektim yaralı, ama bu âna minnet eden yüzümü. Sonra kıyıdan geçen balıkçı takalarının sesleri penceremizdeki şarap testilerini titretecekti. İstediğin herşey gerçek olsun diye, uyuyana kadar senin çocuk saçlarını öpüp koklayacaktım.

Ama sen uyuduktan sonra, senin o bahtiyar, o sonsuz sevecen yüzünde ilişkimizin bitişini görecektim.. Sen yanımda belki de en mutlu anındayken ben senin için derinden hüzünlenecektim... Mum ışığındaki masum yüzünü seyredip lanetler okuyacaktım kadere, karakterlerimize... Lanetler okuyacaktım bizi biraraya getiren tesadüflere...

Lanetler okuyacaktım bir ilişkinin bitmesini görmeye artık dayanamayan hayatımın o paramparça öyküsüne...

Sonra sana daha sıkıca sarılıp, o çocuk saçlarından daha da şefkatle öpüp, hayatın benim gibi geçmesin diye sana şans ve mutluluk dileyecektim... Benim ardımdan bir aptallık yapmayasın, damarlarını ölümün soğukluğuna açmayıp, o çabucak üşüyen naif kanının seni daha çok ısıtması için saklayasın diye bileklerini okşayacaktım bildiğim bütün dualarla... Ve bugüne dek sana haksızlık etmiş tesadüf perilerine benden sonra karşına çıkacak birini benden daha çok sevmen için yakaracaktım...

Oysa bu andan birkaç gün sonra, daha geri dönmeden, daha sevginin o soğuk, o acımasız duvarına çarpmadan, o taş evin penceresinden balığa çıkan takaları seyrederken, ansızın: **Biliyor musun, bir daha çok sevmek istemiyorum**, demiştin. **Çünkü sevgiyi bildikçe, tanıdıkça daha çok mutsuz oluyorum. Çünkü çok istiyorum. Olmuyor.. Evleneceğim birgün. Biliyorum, kocamı çok sevmeyeceğim. Aramızda seviyeli, saygılı bir ilişki olacak. Sonbahar geldiğinde ona kazaklar öreceğim. O buna çok sevinecek. Ama onu çok sevmediğimi bilecek. Ve mutlaka bir çocuğumuz olacak. Seninle böyle yattığımız gibi bir yer yatağımız olacak. Kocamla çırılçıplak soyunacağız. Çocuğumuzu aramıza alıp, onun teninin sıcaklığını hissede hissede uyuyacağız... Ama artık çok sevmeyeceğim... Çünkü anladıkça, bildikçe ve hissettikçe çok acı çekiyorum...**

Sarsıntı yeni dindi. Sokaktan çığlıklar geliyor. İnsanlar yakınlarını dışarı çağırıyor. Balkona çıkıp, bir sigara yakıyorum. Bir anne çocuğunun okuluna doğru koşuyor. Müziği sonuna kadar açıyorum. Ağladığım duyulmasın diye.

* Özgür Üniversite'de Güz Sömestri, 4 Ekim'de, kayıtlar 6 Eylül'de başlıyor. Enformasyon: İstiklal Cad. Kumbaracı Yokuşu, 115/3 Tünel - Beyoğlu Tel: 0212 - 243 54 81

* Seda Zor, İ.Doruk, Sevil Sağın, Firuze Armağan, Derya Aluç, Aylin Güler, Ceyda Sucu, İsmail, Ali Biter, Düşgezgini, Kubilay, Özge Ürek, Derya Altun, Demet, Bedia Fidancıoğlu, Özgür Afacan, Duriye Çetin, Anais, Fatma Tan... Mektuplarınızı aldım sevgiyle..

* Levent Yaşar, Romina Kavak, Haldun Çağlayan, Tolga Has, İsmail İnce, Murat Memik, Gaye Durmuşoğlu, Sinem Egem, Ahu Uğurlu, Tuğrul Özlem, Sadi Oğuz Çırak, Melih Sabancı, Gülçin Özel, Ali Güven, Umut Fırat... E-mailerinizi aldım sevgiyle...

Cezmi Ersöz
cezmiersöz
leman.com.tr

25 Eylül 1999 Cumartesi · Sayı:411 · 275.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

GeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

Satanist Vahşet Depremi Bile Yerle Bir Etti

Kötülük kültünün membaa **Amerika**'dan dünyaya yayılan ve yurdumuzda sayıları 100-200'ü geçmeyen **satanist**lerden üç gencin işlediği vahşi cinayet akıllara durgunluk verdi. Ruhları ağır sakatlanmış bu üç hasta gencin işlediği cinayetin haber oluş biçimi de bir o kadar iğrenç. Medyanın satanist tarifi, yaşadıkları yerler, okudukları kitaplar, gittikleri barların teşhiriyle toplumsal bir sürek avı başladı. **Barlar basılıyor, uzun saçlılar, çene sakallılar, küpeliler tutuklanıyor.** Çünkü medya satanistleri böyle tanımlayarak, diğer gençleri de hedef tahtası haline getirdi. Bu ülkede uzun saçlı, küpeli genç alerjisi tam unutulmaya yüz tutmuşken medya küllenmiş bu düşmanlığı tekrardan harladı. Kıyım başladı; berberler doldu, jilet satışları fırladı! Halk sokakta neredeyse **satanist** taşlayacak! Baştan başa ülkeyi kaplayan **müteahhit,** işkenceci, **bakan,** rantçı, **rüşvetçi,** kap-kaççı, **soyguncu,** hırsız, **çeteci, vs.** şeytanları neredeyse herkes unuttu. Oysa bu ülkenin genç kuşakları, bu ülkenin yakın tarihinde defalarca kıyıma uğradı. En son 12 Eylül'de **500 bin genç** hapishanelerden, işkencelerden, idamlardan, onlarca yıl hapislerden geçirildi. 90'lı yılları aşıp 2000'lere ramak kala, küçücük, çocuk yaşta delikanlılarımızı, kızlarımızı çimenle-otla duvarlara slogan yazdılar diye işkenceye çekip, cinsel tacizlere uğrattılar (Manisa davası). Slogan attıkları için **17 yaşında** çocuklar toplu halde onlarca, yüzlerce yıl hapis cezasına çarptırıldı (Pankartçı çocuklar). Onlar hala içerde. Daha önceki kuşak abileri gibi yaşlı bir adam olarak çıkacaklar. Bu ülke gençlerine en küçük bir şans bile tanımadı. **Özal kuşağı** denilen toplumsal ve sosyal sorunlara ilgisiz asosyal, atipik bir gençlik katmanı yaratmayı da başardılar bu arada. Kötücül sağ ideolojinin kalelerinden Hollywood sinema kültürünün, umutsuz kara batılı kültür rüzgarlarının da estiği kötülüğün en çok pirim yaptığı yükselen trendler içinde başı çektiği günümüzde bazı gençliğin etik olarak en sefil, en bozuk **"izm"**lerden **satanizmle** buluşabilmesi çok kaygı verici elbette. Ama neden şaşırıyoruz? Ne verdiniz, ne istiyorsunuz?..

Akşamsefası

DİLİN SEVİŞSİNLER

depreme nerede girdini?

nefişti açayıp korktuk

uludağ'da aile arasında

çok hoştu.. üstümüze sıçtık

biz batırımda girdik primeydi

attçı olursa bize gelir

ne düşünüyorsun sevgilim

ben düşünmen salağım.. öbür posta ne zaman olur onu şey ediyodum

AYFER

AZMKAPI

bu işim durağı daha çok aşmadı mı a dostlar

feyhan@leman.com.tr

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

AŞK MI BİZİ TUTSAK EDİYOR YOKSA BİZ Mİ AŞKA ESİR OLMAYA HAZIRIZ ...EVLİLİĞİMİZİ BİR DE BU AÇIDAN SORGULASAK DİYORUM...

HANGİ AÇIDAN SORGULAR-SAN SORGULA BU HAFTA SONU, HALAMLARA GİDİYORUZ O KADAR...

EUFFF...

BUGÜN ÇOK KAŞLARIM KAŞINIYO...KESİN MİSAFİR GELECEK...

UH, DİZLERİM NASIL SIZLIYO...KESİN YAĞMUR YAĞACAK...

SABAHTAN BERİ KULAĞIMIN ARKASI YANIYO AMA NEYE İŞARETTİ BİR TÜRLÜ ÇIKARAMIYOM... NEYD...

HATIRLADIM...YİNE BENİ ALDATACAKSIN... AKLINA KOYDUN DİMİ?..

YOK...NECATİ GİDELİM DEDİYDİ BEN ŞEY-ET-MEDİM.

GURK... GURRRK...GURRK...

SENİ NİYE BU KADAR SEVİYOLAR BİLMEM MÜNESSER ABLA...

HİSSEDİYORUM... HAYATINDA BAŞKA BİRİ VAR...

BİRİ YOK, ÜÇÜ VAR---NE OLMUŞ YANİ...ON YIL OLDU ALIŞ ARTIK...

ALIŞA-MAM...

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

N'OOLUR BABA BENİ OMUZUNA AL!

A BLOK

OLMAAAAZ!

KOMTANIM MÜSADE EDİN YENGEYLE BİR DE BEN KONUŞAYIM... BELKİ İKNA EDERİM...

SEN KARIŞMA BU İŞE... BİRAZ DAHA KALDIR!

ABİ...ABİ... YÜZBİN LİRAN VAR MI?..

YÜZBİN LİRAN VAR MI ABİ?..

BOŞUNA ÇENENİ YORMA... ONBEŞBİN MARKI BÖYLE TOPLAYAMAZSIN!..

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan

Şamaroğlan'ın ABD gezisi tam bir aşağılanmaya dönüştü. Dünya Bankası Başkanı, başbakanı ayağına çağırdı, Clinton, Türk tarafının isteklerini baştan sansürledi

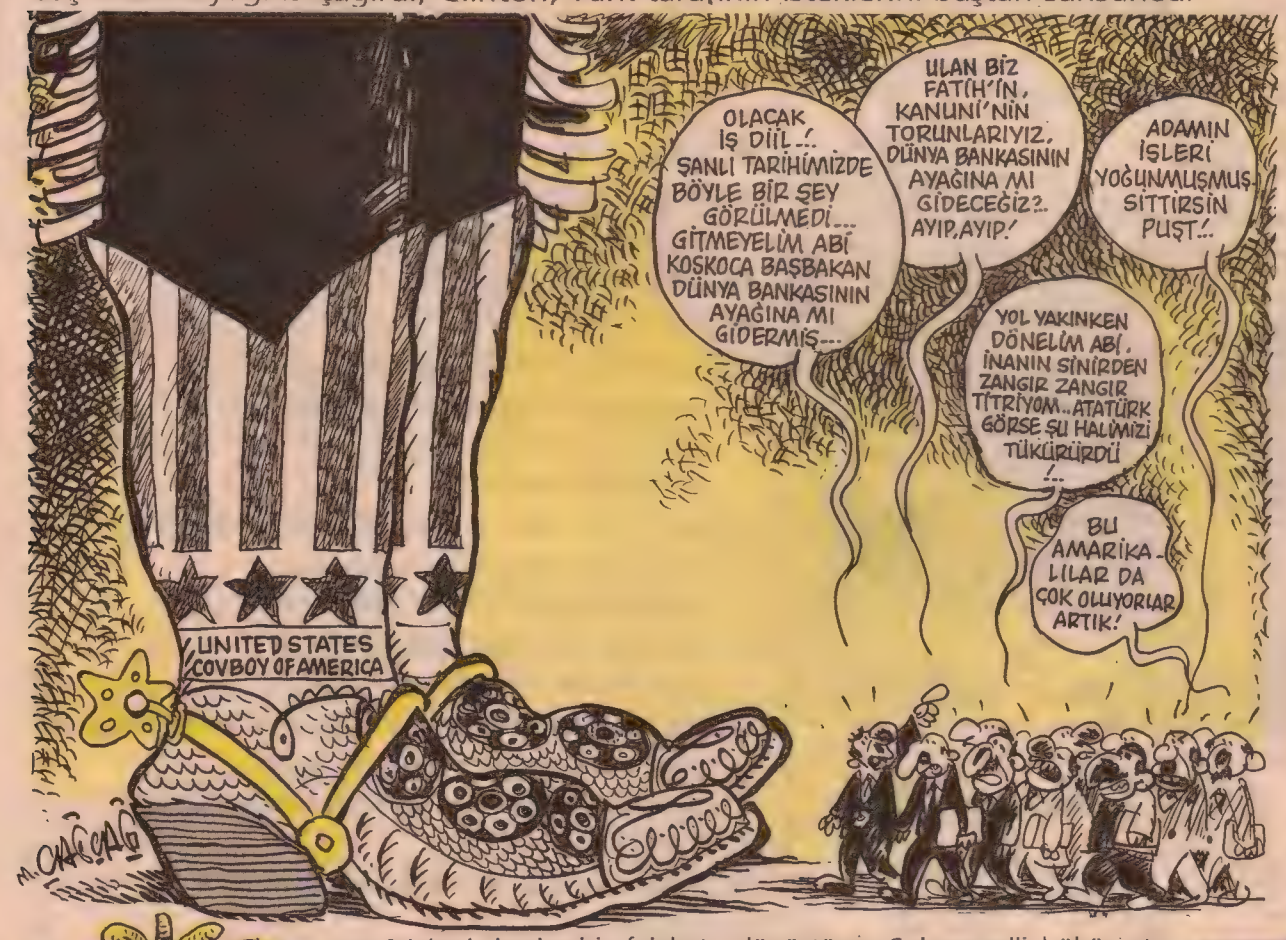

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Satanistin El Kılavuzu

* **Satanizm:** Ruhunu şeytana satanistlerin ideolojisi. Ana felsefesi "Şeytan, yapacak işi kalmayınca çocuğunu s.ker" şeklindeki atasözüdür.

* **Satanist:** Tanımlanamayan yer cismi.

* **La Vey Zsandor:** Satanizmin kurucusu olan ibiş. Küçüklüğünde bir vaaz sırasında "piih" diye güldüğü için önce papazın yoğun azarına mazur kalmış, sonra da üçüz zangoçlar tarafından tartaklanarak kiliseden kovulmuştur. İntikam amacıyla kendisi gibi manyak iki arkadaşıyla bir olup satanizmi kurmuş, daha sonra bu şahıslan doğrayıp müritlerine ordövr olarak sunmuştur. Halen ABD'nin Yellowhead kasabasında Amerikan salatasından yapılmış bir heykeli bulunmaktadır.

* **Satan Ayini:** "Şeytan aldı götürdü, satamadan getirdi "şarkısı eşliğinde müritlerin ele vererek kâh halay çektikleri, kâh bad tribe girdikleri tören. Karanlıkta yapılır. Yanlışlıkla sırtını elektrik düğmesini yaslayıp ortamı ışığa boğan sakar müritler balkondan sarkıtılır.

* **Türk Satandartları Enstitüsü:** Türkiye'deki satanist adaylarını denemek için çeşitli testler uygulayan kuruluş. Mürit adaylarına maket ceset boğdurur, şişme kadın bıçaklatır ve bıçaklanmış şişme kadını üfletip kesik yerlerine bant yapıştırttıktan sonra tecavüz ettirir.

* **Satir:** Stajyer satanist. Bir süre denenir. Canlı kedi yerine Garfield bantları doğratılır. Gerekli psikopatlığı göstermezse "cani avlusuna" bırakılır.

* **Satan Yahut Silistre:** En ünlü satanist oyunu. Onüç perdelik bu oyun, her dolunayda geceyarısı Ataköy Baruthane'de izlenebilir. (Bilet yerine rakun cesedi götürmek zorunludur, çocukla girilemez!)

* **Ters Haç:** Satanizmin sembolüdür. Satan düğünlerinde gelinlere pırlanta ters haç takılması gelenektir. Damadın yakasına ise genellikle altın suyuna bandırılmış kedi bıyığı iliştirilir.

* **666:** Satanistlerin rakamıdır. Kurban edecek kedi bulamayan bir satanist, 666'dan üç tavşan yapıp iblise bu tavşanları kurban eder.

* **Kedici:** Ayinlerde kurban edilecek kedileri besleyip büyütmekten sorumlu satanist. Daha görkemli ayinler için gerekirse kaplan, puma, panter gibi hayvanlar da temin eder. Eşşoğlueşşek bir kişidir.

DEMİREL
Koltuk oturmakla aşınmaz
ERBAKAN
Hacıyatmaz, külyutmaz, iktidar vurgunu
ECEVİT
ABD gazisi
MESUT YILMAZ
Holdinglerin Moskova temsilcisi
DARÜŞŞAFAKA YÖNETİMİ
Darüşşafakanın gaddarı, şişman düşmanı
DEVLET BAHÇELİ
İşkencecilere af bastırıcısı
BAYRAMPAŞA CEZAEVİ YÖNETİMİ
Oi malyanın ırmakları akar para deyu deyu
KÖPRÜ ZAMMI
Zırdeli Dumrul'lar..
Sıkıysa geçmeyin ulan
ÖMER BİLGİN
"Baba"sının oğlu
YILDIRIM AKBULUT
Mazlum-Der(!!?)
FP'Lİ AHILI BELEDİYESİ
Dayaklı ölüm
MURAT DEMİREL
Uçak şirketi sahibi, minarenin kılıfı

Her felaketi, başka bir felakete dönüştüren Sol vernelli hükümet, yaptığı işkencecilere af kapsamı ısrarı, Demirel'in görev süresinin uzatılması, köprü zamcılığıyla şeytana rahmet okutuyor.

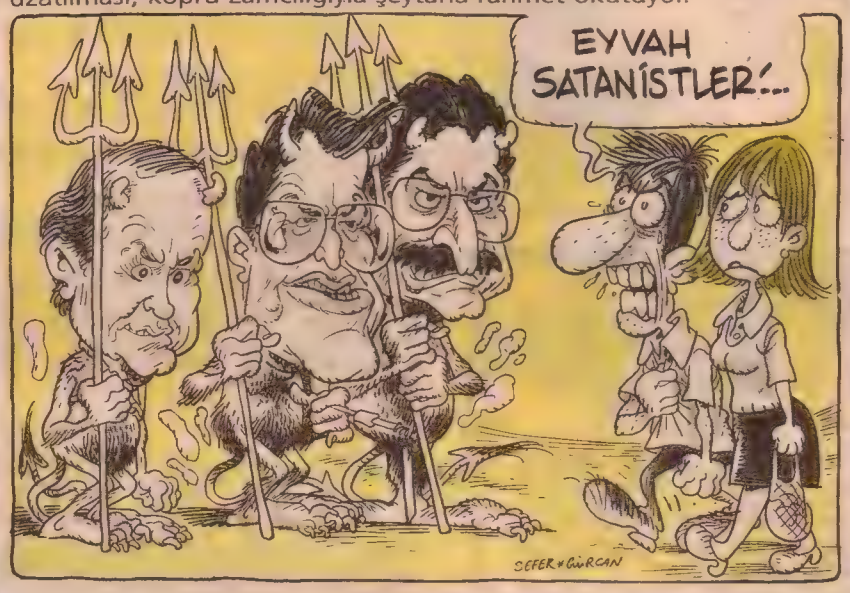

CLİNTON'UN ECEVİT'TEN İSTEKLERİ (TAVİZDEN NAKLEN)

BAKÜ - CEYHAN BORU HATTI: Bill Clinton, Ecevit'e A'dan Z'ye programının sunucusu Esra Ceyhan'a karşı yoğun hisler beslediğini iletti... Aşktan inim inim inlediğini haykıran Başkan, Bakü - Ceyhan petrol hattının ismini Bakü - Esra Ceyhan petrol boru hattı olarak değiştirilmediği taktirde ekonomik yardımı bıçak gibi keseceğini söyledi.

KIBRIS MESELESİ: Clinton, Kıbrıs konusunda da ağırlığını yaman koydu.. ABD Başkanı, Kıbrıs'ta ne Türk, ne Rum hiçkimseyi görmek istemediğini; adanın tez elden boşaltılması gerektiğini söyledi... Kıbrıs'ı tamamen halı saha yapmayı planladığını ifade eden başkan, "orada biz Tony Blair felan haftasonları maç edecez Ecevit'im" dedi.

HEYBELİ ADA RUHBAN OKULU: Görüşme boyunca Clinton, Heybeli Ada Ruhban Okulu'nun tekrar açılmasını ima etmek için durmaksızın "Biiz hear geca Heybeli'de mehtaba çıkardiiik" şarkısını okudu... Ecevit'in konuyu anlamamazlıktan gelince başkan Clinton, Ciguli kılığında masanın üzerine çıkarak "Yapma banee numaraa" şarkısını söyledi

DIŞ BORÇ FAİZLERİ: Ödeme vakti gelen borç faizleri meselesi açılınca görüşmenin ortamı elektriklendi... Ecevit'in faizleri tedarik edemediğini duyan Clinton beş dakika boyunca sinirden gözlerini şaşı yaparak titredi... Biriken faiz borçlan yüzünden Başkan Ecevit'in kimliğini ve kartal otomobilini rehin bırakmasını istedi.

SADDAM KONUSU: Düzenlenlediği yoğun hava operasyonlarına rağmen Saddam Hüseyin'den bir türlü kurtulamayan Clinton, Ecevit'ten devreye Veli Göçer'in girmesini taleb etti... Bu taleb üzerine Veli Göçer serbest bırakılıp, Irak lideri Saddam'ı ucuz fiyata yazlık sahibi yapacak. **Mesut Ceylan**

İSMAİL BEŞİKÇİ ÖZGÜR

www.leman.com.tr

Kedi-köpek duyarlılığı, çelik kafes diyerek depreme çare arayan yurdum halkı ruhsal bunalımda.

Akşam ek

daral fıtmsal

mehmet çağçağ

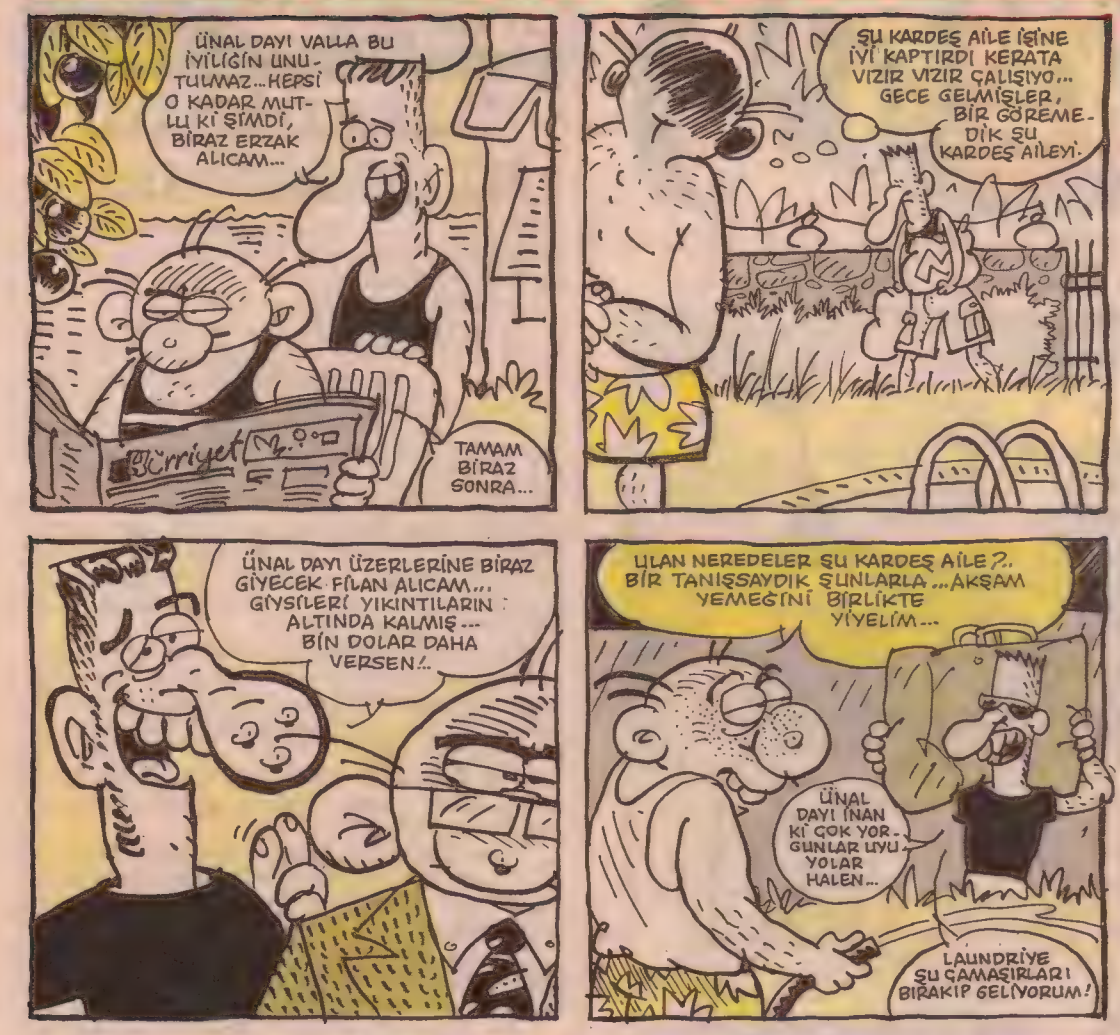

daral@leman.com.tr

açık büfe

met üst
biz böyleyiz işte-1

- genellemelere bayılırız
- önyargılarımızı bilgi tekerrürü gerçek sanırız
- tanrıya kul olmak yerine yalakalık yapmayı inanç sayarız
- ölen herkesi affederiz
- çoğumuz beynimizin yüzde onunu da çalıştırmayız
- güce ve paraya taparız celladımıza aşık oluruz
- kendimizi tekrar etmeyi huzur sayarız
- facialar en mühim anılarımız
- hayatımızı kolaylaştıracak insanlar yerine tutup inatla hayatımızı karartacak insanları milletvekili yaparız
- ayni anda hem gaddar hem sulu gözlü olabiliriz
- oto-yol kenarlarında arabalara bakarak piknik yapmaya bayılırız
- temizlik imandan gelir deriz neredeyse ayda bir yıkanırız
- aşk içimizde hep ukte ve keşke takviyelidir
- tuttuğumuz takım ve futbolculara oy verdiğimiz parti ve milletvekillerinden daha çok kızarız
- okyanusu geçer derede boğuluruz
- her an her durumda evlenmeye ve cinnet getirmeye hazırız
- dertlerimizi apolet gibi taşırız yaralarımız fiyakalarımızdır
- hayatı bu sanırız değiştirebileceğimize inanmayız
- mucizelere inanırız hurafelere bayılırız
- hâkimleri ve subayları insanötesi varlıklar sanarız
- başkalarının hayatı asıl ilgi alanımızdır
- polis'e "padişahım" der gibi bir edayla "memur bey" deriz

devam edecek

DUMUR

Güneri Çoğlu

Kaldığım öğrenci yurduna sıradanlığın rehaveti çökerken; yıldızlarına pezevenklik sinmiş otelleri, benzer isimli pavyonları ve deli bir karikatüristin sorumsuz çizgileriyle oluşmuş gibi duran "garip" insanları ile dumur dolu bir semt olan Ulus'tan payıma ne düşeceğini bilmiyordum. Ta ki o korkunç uğultuları duyana kadar... Panik dolu seslerin kapladığı yurt girişi öğrenci doluydu: Gülenler... Uyaranlar... Heyecanla anlatanlar... Küfredenler... Sürekli soru soranlar... Son gruba katılmaya karar vererek sordum: *"Ne oldu?"* Bu tür durumlarda her zaman olduğu gibi herkes bir hikâye anlatmaya başladı. Ama durum sakinleşince herkes gibi ben de öğrendim bu "ayaklanma"nın nedenini. Şimdi büyük dumurdan bir nefes çekmeye hazır mısınız? *"Yurdumuza, yani 1000 kişilik bir erkek öğrenci yurduna, eski belalısından canını kurtarmak için kaçan bir hayat kadını girmiş ve kapıdaki görevlilerin şaşkın bakışları arasında 2. kata kadar çıkmış..."* Çaresiz hayat kadını ile ilgili çeşitli açıklamalar yapan 2. kattaki hayat adamlarına ise hiç değinmeyeceğim.

H.Bahadır Türk - Ankara

Akşamsefası

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

SİSMOLOJİK TİTREŞİMLER, SEKİZ NOKTA ÜÇ VEKTÖREL HIZA ULAŞTI!..

EYVAH, EYVAH, BU DEMEKTİR Kİ FAY ZONESİNDE EN AZ ALTI ŞİDDETİNDE KIRILMA VAR VE DEPREM OLMAK ÜZERE!..

O HALDE HEMEN DAĞILIP HUYSUZLANALIM ARKADAŞLAR!..

EEEĞİİİEEK EEİİEEKKK EEİİKK!..

İİEEEEEKK KEKİİKEK KEEKK!..

Paranoya

YETER BE! EN SONUNDA BUNU YAZMAYA MECBUR ETTİNİZ BENİ BE!..

BURAYA KAKA

SELİM ABİ, YENGEYİ KAÇIRIP TECAVÜZ ETMİŞLER, ÇOCUKLARINI ARABA EZMİŞ, ANNEN DE KANSER OLMUŞ!.. AYRICA İŞTEN ATILDIN..!! SONRACIĞIMA..!

BURAYA KAKA YAPANIN ALLAH BİN TÜRLÜ BELASINI VERSİN

ÜHÜÜ... İPNENİN BEDDUASI TUTTU ANUNA KOYİM..!

MAŞALLAH BİZİM SEMTTE HAYATTA MOTORSİKLETLİ SERSERİ BULAMAZSIN HAMDİCİĞİM... BAK MUHİTİMİZİN MOTORSİKLETLİ EFENDİLERİ GEÇİYOR ...

KÖPEK KUAFÖRÜ NECDET

AY ŞEKERİM, BENİM SAHİBEM OLACAK KARI ÖYLE BİR MOTOR Kİ EN AZ YEDİ TANE SEVGİLİSİ VAR... HAV HAV HUYY!..

NERİMANİN KÖPEĞİ REKS'İ GÖRDÜN MÜ ŞEKERİM... NE BANEL TASMASI VAR ÖYLE...

YAA, YAA... AY KARDEŞ BENİM SAHİBEM BANA TERLİK FİLAN GETİR DESE ISIRIRIM VALLAHİ..!

YARIN ÇULLUK AVINA ÇIKACAKLAR DA, ONA HAZIRLANIYORLAR!..

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

GREGTEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YUZBAŞI

MAHMUT TİBET

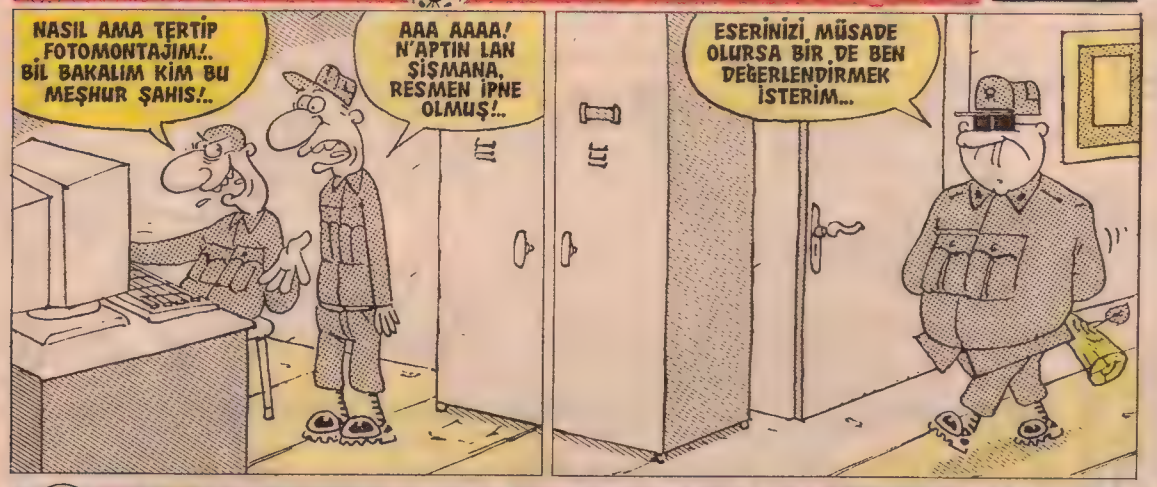

KÜLTÜR BAKANI SALİM Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

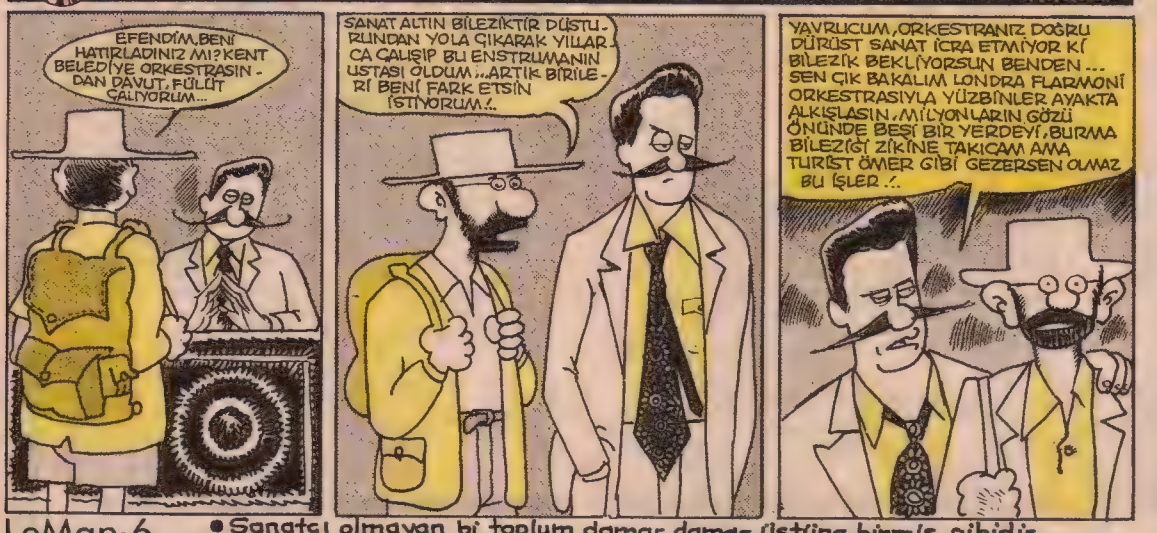

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

• Sanatçı olmayan bi toplum damar damar üstüne binmiş gibidir...

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

ÇIKARMAYIN AYAKKAPLARI... VALLA ÇIKARMAYIN. AY AŞKOLSUN...

YOK YENGE... ÇIKARALIM DIŞARDAN GELİYORUZ...

YAHU NE GEREĞİ VAR...

BEYLER!.. ARANIZDA MOTORDAN ANLAYAN VARSA Bİ ZAAMET DIŞARI GELSİN YA...

BEN ANLARIM BİRADER!..

ABİ... ŞU HATUNLARDAN BİRİ İÇİN MOTOR DİYOLAR AMA ANLAYAMADIM... Bİ BAKSANA...

HIMM... DUR BİR BAKAYIM ŞUNLARA...

YAHU MERAL, N'APIYOSUN?.. KALK - SANA ARTIK... ÇOK ACAİP KAÇIYO BAK... OTUR HADİ... ANNEME DE AYIP OLUYOR...

HAYIR TEOMAN... BEN SANA DEMİŞTİM KAYNANAYLA OTURMAM DİYE... O GİDENE KADAR BENDEN BAŞKA BİŞEY BEKLEME...

DEMİRDİR, ÇELİKTİR, BAKIRDIR MADENLER ACAİP, İLETKENDİR OOLUM... ELEKTRİK OLABİLİR VE DOKUNDUN MU ACAİP ÇARPAR!? AMA BEN N'APIYORUM... ELLİYOM BAKIN, AHA ELLEDİM... AHA Bİ DAA ELLEDİM.

HERİFTE MADENİ CESARET VAR... BEN YAPAMAM...

BEN DE TIRSARIM...

YERİM YERİM... ONU DA YERİM... HER ŞEYİ YERİM...

ARKADAŞ YERBİLİMCİDİR...

...MINA KODUKLARIM... HEPSİNİN YERİMDE GÖZÜ VAR... ZAMANINDA KİRİŞ ALTI, KOLON YANI KAPI DİBİ DİYE BENİ BURAYA ATAN ZİHNİYET ŞİMDİ KARŞIMDA MAYMUN OLMUŞ, KUMPASLAR KURMAKTA...

barslan@ibm.net - barslan@leman.com.tr

Komikaze

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net
Tüm hakları saklıdır. Copyrights by
Erdil Yaşaroğlu

Yetim

İskendepaşa ilkokulu, Maraş Caddesi'nde merkez postanesinin tam karşısındaydı. Öğleci olduğum yıllarda, vakit geçirmek için postanenin önünde arzuhalcilerin yanında beklerdim. Yağmurdan korunmak için yırtık naylon parçalarından kendine şemsiye yapmış, boğuk sesli, hep küfrederek konuşan, gözaltı torbaları katmer katmer, nerdeyse cins bir köpek gibi yanaklarına düşmüş, tombiş, pos bıyıklı, kel kafalı, idmangücü hastası arzuhalci Bekir amcaya hayrandım. Sportotosunu doldurur, bafra sigarasını alır, erkenden aldığı balığını kokmasın diye evine götürürdüm. Daktiloyu, iki parmakla ama makineli tüfek gibi kullanırdı. Kolay mı, oğlu, gurbette, hapiste ne kadar yoksul köylü varsa, mektubunu ona yazdırırdı. Sağnak yağmurdan daha hızlı ve bir felaket anı gibi dökülürdü ağızlarından kelimeler köylülerin. Sair günler hep dilekçe, eski dille istida yazarlardı. Pazar kurulduğu gün, Araklı'dan, Arsin'den, yakın köylerden gelmiş teyzeler, marulu, patetesi, soğanları sabahın erkeninden satıp, küçük alışverişlerini yapıp, çıkınlarını doldurup, Bekir amcanın yanına gelip kurulurlardı. Oturur oturmaz, bir cinayet anlatır gibi kendi kendilerine ağlarlardı, Bekir amca, "sus hanım, daha sıran gelmedi" deyip azarlardı.

Mektup yazdırmak için sıraya girmiş kadınlar, morg kapısında bekliyor gibi sızlanır, dizlerini döver, akıllarına ne geliyorsa o an, göğüslerini yumruklayıp, "ah oğlum, ah oğlum, ben sana demedimdi!" diye feryat ederlerdi. Bekir amcanın sosis gibi parmakları tuşların üstünden zıplayıp, hızla viraj dönen arabalar gibi şaryoyu çevirmesi, her çevirişte, marj ayarını (satırbaşını) kontrol etmesi, hayallerimi kuvvetlendirir, beni başka alemlere sürüklerdi. Kemik sızlatan kelimelerin sağnak yağmurlara karışan kokularını orada tanıdım. Bazan şakır şakır, bazan flüt gibi, nazik bir hançer gibi yırtardı içimde bir yerleri.

Çoğu zaman köylü teyzeler, yüzlerini, gözlerini, dudaklarını gizlediklerini, kalın atkılar, kara çarşaflar altından, elini dahi göstermeyerek bir mektup uzatır göğsünün bir yerinden, okumamızı isterdi. Kurumuş bir çiçek gibi parça parça zarfın içinde ne varsa o kadar ağırdı iki eliyle uzatırken, yine de düşerdi mektup. Bu yağmur, nem ülkesinde, başka hiçbir eşya bu denli kuru değildi, yaşlı teyzenin sızılı göğüs sıcaklığından kendi gibi kurumuş mektubun katları çıtırdayarak açılırdı!

Ben, Bekir amcanın arkasında sanki, mevi genişlikte, yüksek bir tepede mektubu akarsu gibi okudukça, yaşlı teyze ortalığa saçılan kelimeleri topluyor, her cümleden sonra eliyle göğsüne sokuyormuş gibi yapardı, bunun da bir anlamı vardı, mektuptaki sese, senin ağzından ne dökülüyorsa, göğsüme koyuyorum, demek istiyor. O an başka işi olan Bekir amca kulağını uzatır, iki de bir "vay puşt, vay puşt yine mi para istiyor" diye mektuptakine bağırırdı. Sonra sinirlenip, sıradaki işini bırakıp, köylü teyzeyi karşısına alır: "Bak Elmas hanım, yarın sabah sekizde burda hazırolda olacaksın, karışmam!" derdi. Elmas teyze, sadece gözleri görünen çarşafın altından, ateşten daha duygulu ağlamaklı bir sesle, "Tamam Bekir oğlum, burdayım, merak etme!"

Birgün Bekir amcaya, köylü teyzeler hep size mektup yazdırıyor, dedim, yanındaki genç arzuhalcileri gösterip, onların yazdıkları yüreğe işlemiyor oğlum, ben yetimhanelerde büyüdüm, derdi, "yüreğine işlemek" benim edebiyat adına duyduğum ilk büyülü sözdür!

Sıcak bir yaz günü Araklı'ya denize gittik, yarım saat geçmedi, kara bir gök altında kaldık. Dehşetle yağmur sularının

büyük bir fındık bahçesin
Her yerden oluk oluk su
göğü inletiyor, yağmur su
dan bir mezarı, taşıyla b
sürüklüyordu. Dünyanın
gibi, asfaltın direkleri tutu
bayırdan aşağı koparak,
rı gördüm. Denize karışm
yor, mezar onu dalgalara
delikanlısı fırtınadan hızlı
leyerek aldılar dalgaların
nüşmüş mezarın dalgalar
ağır yaraymış, ölüm bile
Marifet Bekir amcada de
sen yüreklerine işliyor, y
herşey yüreklerine kazılıy

Benim ülkem, bir felak
selviler altında yanaklar
ağır şarkılarla büyüdü. V
muzda annem acılı çığlık
di, enkaz altından iki uza
pımıza dayandı, annem
mutfağa koştu. Bir kara
teyzeyle de küsüz, annen
den iki yumurta iste!" de
di, "üç tane var, hade iki
nem, törenle iki yumurta
gibi güzel sözleri katıp e

Marifet Bekir amcada d
de ağlarlardı. Yıllar geçti,
başına otursak, annemin
murta gelir, yutkunarak ka
zin ahlak imgesi, kırbacı
beni azarlamaz, dövmez,
muzdan aldığımız o kara t

İnsan bir kafatası iki ke
murta, gizlice ağlardık, h
denediği bir hücum boru

Marifet Bekir amcada
ye, İstanbul'dan, p
Mektupta oğul, süslü, ci
rıp, annesinden yerleri sa
Elmas teyze, Bekir amca
sası gibi oturur, ağzından
"sen parayı görürsün, z
deyip söylenip, karşı m
kaptırmamak için, mevsi
sim kışsa, kar fındığın bo
mevsim baharsa, Sankız
kaptırdık, diye bu sefer E

Aradan bir ay geçmez
"anne avukata para yeti
yok, sırtımda ceketim yo
nım..." gibi cümleleri du
İstanbullar'da gez, koca
diye hevesle, iştahla dak

Anneyle oğul mektup
Çünkü bu mektuplaşma
bu Eminönü'nden bir arz
len-giden mektupları dak
oğlan nerden bilsin. Velha
kıyasıya sürüyor, bakalın
yoksa oğlan mı bir iş tutu

Bekir amcanın mesleği
yüce ideal uğruna sınırı a

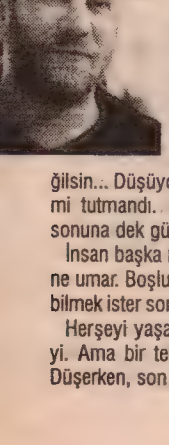

Sevinçle Düşüyorum Boşluğuna

cezmier@leman.com.tr
Cezmi Ersöz

İnanmıyorum sevgili sana asla. Çünkü sen de bu hayat gibisin...

Özletiyorsun, tahrik ediyorsun, öfkelendiriyorsun, aşağılıyorsun, bekletiyorsun, umutlandırıyorsun... Ama yoksun. Gerçek değilsin... Düşüyorum. Hızla. Tek isteğim elimi tutmandı. Elimi sana uzatırken sana sonuna dek güvenebilmekti son isteğim...

İnsan başka ne ister. Seven insan başka ne umar. Boşluğa düşerken inançla sarılabilmek ister son insanına, yoldaş sevgiliye.

Herşeyi yaşadım biliyor musun, herşeyi. Ama bir tek bu sarılışı yaşamadım... Düşerken, son anda olanına...

Sen hep sınadın, beni. Hep gücümü ölçtün. Sana ne verip ne vermeyeceğimi hesapladın... Oysa ben sana olduğum gibi gelmiştim. Neysem o... Dağınık, hesapsız, doyumsuz, heyecanlı. Ve yaralı... Çok yaralı... Ve en çok kendine tehlikeli...

Oynamaktan sıkılırım ben. Hem yeteneğim yoktur oynamaya. Mesela sevmediğim, hoşlanmadığım insana selam bile veremem. Kaçarım. Çıkarlarımın canı cehenneme..

Ben susuzluk telaşıyla sık sık kendimi deniz kenarlarına atarım. Orada derin derin nefesler alırım. Sen bunu gördün. Benim sık sık daralıp kendimi deniz kenarlarına, ağaç diplerine attığımı gördün. Ben bunu sana gösterdim. Bil istedim. Benim o kapalı kapıların ardındaki büyük ve kirli hesaplarla işim yok, hiç olmadı da. Bil istedim. Bu hayat basıyor beni. Ben gökyüzünü seviyorum. Ben mutlak olanı arıyorum. Son anda elimi tutan biriyle, öyle havada asılı kalmak istiyorum. O ana büyülenip kalmak istiyorum...

İşte bu sevgili. Mesele bu. Ben senin gibi sonsuza dek yaşamak istemiyorum.

Az buçuk yaşadım. Böbürlenmiyorum, ne haddime. Gördüm. Öyle algı özürlü filan da değilim. Sadece bana göre değil bu hayat. Ama geldik bir kere, işte...

Gördük, yaşadık. İyi, hoş ama, ben böyle birşey istemiyorum. Benim için yaşam başka yerde falan da değil. Yok başka yer; nereye gitsek aynı insanlar, aynı hava. Hiçbir yerde hiçbir şey yok... Her yerde sürüp gidecek bu susuzluğum, biliyorum.

Yok, mücadele kaçkını filan değilim. Aksine mücadele için ortaya atılan ben ve benim gibilerden başka kim var ki ortada. İşte ortadayım ve seyirciler yukarıdan bağırıyor, **ha gayret, biraz daha dayan,** diyorlar, ama ben sık sık kiminle mücadele edeceğimi bilemiyorum. Bana karşı olduğunu düşündüğüm insanlarla mı, yoksa benimle aynı safta olduğunu söyleyen insanlarla mı?.. Hangisiyle?.. Hangisiyle mücadele etmek daha anlamlıdır, söylesene mücadele etmeye değecek insanlar var mı bu dünyada?..

Ben masallara çabuk inanırım sevgili. Dedim ya çok uzun yaşamak istemiyorum diye; bu yüzden ben aşklara da çabucak inanırım... Aslında inanmak isterim. Bu aldanış içimdeki sıkıntıyı, kasveti dağıtır. Bilirim yoktur, ama yine de inanırım. En acısı da budur aslında. İnanmadığım halde o inanmadığım şey için, herkesten daha çok uğraşır, yıpranır, hayatımı seve seve ortaya koyarım. Nasılsa hiçbir iddiam yoktur. Böyle kurmuşumdur hayatımı... Aslında hayat budur benim için, inanmak isteyip de inanmadığım şeyler için her şeyimi ortaya koymamdır. Beni bensiz bırakanlara hayatımı vermemdir. Gülerken ağlamam budur...

Çalışmaktan çekinmiyorum. Ama çalıştıkça birileri ellerimi kollarımı bağlıyor sanki. Çalıştıkça daha çok batıyorum. Çünkü ben herkes gibi çalışmıyorum.

Arenanın ortasınd
mantizmle, salak
Ama yukardaki s
Yukarı kaldırıyorun
dele ettiğim insanl
duğunu söyleyer
rum... Bunu görü
yor omuzumdan,
şünüp seviniyorun
kaldı, kurtulaca
ebediyyen kurtula

Özlediğim, arzu
rımda parçalandık
mün kısalığına...

Oysa öyle çok,
gökyüzüne bakıp s
den yitirdikçe, ya
hayatım işte öyles
olacakları daha ön
sına, çaresiz bir
Bu benim sonum

Aksam sefası

altın üzerine çökerttiğini gördüm. nıyor, ağaçların gümbürtüsü yeri ın çağlayan öfkesi, hiç bozulma- er denize doğru, bir yelkenli gibi eni bozulmuş, kıyamet kopacak k kumsala düşüyordu. İşte o an, lar atarak gelen yaşlı bir kocaka- olan mezara sarıldı. Mezan öpü- ştınyor. Eli kazmalı onlarca köylü er sahile. Yaşlı kocakarıyı sürük- ndan. artık bir köpekbalığına dö- indeki kayboluşuna baktıkça, "ne emiyor derdini" diye söylendim. , bu insanlara hangi sözü söyle- ur, fırtına, gurbet, oğul, deprem, u bu insanların!

bir insanlık uğultusuyla kapkara an sözülen hiç kaybolmayacak depremini radyodan duyduğu- duvara tırmandı, üçgün geçme- krabamız Erzurum'dan kalkıp ka- tınarak üstlerine ağladı, birden , başka yok. Komşumuz Naciye ahçuplukla, "hadi Naciye teyzen- Naciye teyze üç yumurtayla gel- al!" deyip uzattı. Kara tavada an- np, hoşgelmişsiniz, ne iyi ettiniz nlerine koydu.

di, annelerimiz birşey söylemesen aman mükemmel bir sofra kurup na küs komşudan alınan o iki yu- dı sofradan. O iki yumurta ailemi- . Zayıf karne getirdiğimde, annem şıma geçer; "oğlum, küs komşu- daki iki yumurtayı unutma!" derdi. değil, aklımıza geldikçe o iki yu- ilmeyen birinin eline ilk defa alıp gibi.

ildi, çünkü mektup, Elmas teyze- in aradığı oğlundan geliyordu. edebi kelimelerle kendini acındı- parasını göndermesini istiyordu. yanına kırılmış eski bir balık ka- ç kelime çıkmadan, Bekir amca, lı kocakarının nesini alacaksın" bu ezbere yazardı. Oğlana para az ise, fındık dalda kurudu, mev- u geçti, evin içinde hapis kaldık, vrulamadan dereye düştü, sulara s teyzeyi acındırırdı.

mas teyze elinde mektupla gelir, yor, kahvede çay içecek param yılan gömleği gibi soyuliy minta- kça Bekir amca, "vay puşt, sen nın parasını ye, sen görürsün!" nun başına oturur.

yor, Bekir amcaya ne oluyor? yıldır sürüyor ve oğlan da mektu- lciden yazdırıyor. Bekir amca ge- sundan tanıyor. Bu acıklı lafları asıl kavga, iki arzuhalci arasında lmas teyze mi yerleri sattıracak, anasına para gönderecek!

üksek bir idealle bağlı olması, bu , anneyi özoğlu karşısında devre- den çıkartıp, acı hükümlerle İstanbul'daki oğlanı kelimelerle dövüp durması, üstüne, Eminönü'ndeki arzuhalciyle mesleki bir yarışa girmesi, beni çok düşündürdü. Bu benim edebiyatta öğrendiğim ikinci büyük şeydir! Meslek hevesi, yani edebiyat hevesi başka, yaptığın iş başka şeydir. Muhafazakar ya da Kemalist metinlere iyi bakın, anne-oğulun hararetli, taşkın, ruhsal itirafları bir kenara bırakılır, yani insan dışlanıp vatanın, mahallenin ahlakını koruyan bir komiser edebiyatı yapılır.

Bekir amca, avını yemiş yutmuş bir gergedan gibi daktilonun başından kalkıp, zarfı yalar, "hadi lan at şu mektubu postaya" derdi, Elmas teyze de "Allah senden razı olsun" diye dualar eder, başgardiyan gibi korkardı Bekir amcadan. Ve sonra Elmas teyze postane içinde gizlice yanıma sokulur, "evladım, şunun ucuna, oğlum, fındığın parasına karşılık halânın bileziklerini aldım, bozdurdum, haftaya kalmaz gönderirim" diye, mektubun içiyle hiç alakasız, tam tersi bir cümle yazdırırdı. Elmas teyze sabahtan beri mektubu için beklemiş, ama, onun duygularına dair tek cümle, işte bu kapağa yazılan küçük telaşlı ve gizlice yazılan not!

Deprem sonrası, yüzlerce bebek yetimhanelerde, ışıksız, nursuz memurların elinde bakılacak. Gözlüklü karga gibi makamlarına kurulmuş uğursuz müdürler, idealist bir kutsallık içinde yine görevlerini tam-takır yapacaklar. Hırpani dilenciler gibi önlerine yemek koyup, millet adına övünecekler. Ama, bu altı aylık bebeklerden bir tanesi, su içerken, cam bardakta ÇIT diye bir ses çıkacak. Dişlerinin çıkmakta olduğu o anı, ne hemşire, ne müdür, ne bakıcı, kutsal mesleğine idealistle bağlı müdürlerimiz, askerlerimiz, bakanlarımız hiç kimse duyamayacak.

O çıt sesini Kazım Karabekir paşa duydu. Cephede ölen tüm askerlerin çocuklarını şefkatle topladı, yetimhanelerinde kendi eliyle baktı. Ünlü şairimiz Mehmet Akif duydu, ölen arkadaşının üç çocuğunu kapıp, sofrasına oturttu bir ömür. Yere göğe koyamadığımız Mustafa Kemal duydu. Bir Konya gezisinde cephede çok sevdiği çavuşlarından birini arar, bulamaz. Yetim kızını getirirler. Bakımını üstlenir. Mustafa Kemal'in bakımını üstlenip yüksekokulda okutup, evini açtığı kızların sayısı, Nebile, Sabiha, Zehra, Afet, Rukiye, otuzlu yılların gözdeleri olmuştur. Cumhuriyetimizin ikinci kuşağı yetimdir. Anadolu insanı yetim yavrularını bağrına basmış, o ilk çıt sesine sarılarak, duyarak, büyük savaşın yangınını, enkazını bu duyguyla kaldırmışlardır!

İlk-orta-lise yıllarında ben de yuvalı, yetim çocuklarla aynı sıralarda büyüdüm. Hemşire üstlerine bir kere şilteyi çekti mi, artık bebeğin öksürüğünü sabaha kadar kimse duymaz. Ülkemiz elli yıldır şiltenin altındaki bu öksürükleri duymuyor. Boğazları bu yüzden taş gibi sert olur! Bu o kadar sık olur ki, yetimhanelerde bebekler ergenlik çağına gelmeden, dokuz yaşlarında sesleri kartlaşır, kalınlaşır. O sesi artık, hiç bir uyuşturucu, arabesk müzik eski haline döndüremez. Sabah akşam soğumuş, yağlı, haşlanmış patates yemekten, küt, godoş kafalı olurlar. Sökük yerleri dikilmediği için, alışkanlık gereği sökük deliklerinden kaşınmayı huy edinirler. Bizler öğretmenlerimizle gülerek de konuşabilirdik, yuvalı çocuklar, öğretmenlerini komutan gibi sever, karşılarında kımıldamadan hazırolda cevap verirler. Biz müdüre öğretmenim, onlar baba derdi, Kuşları herkes sever ama, yuvalı çocuklar, bizim gibi kanatlarını, tüylerini, güzelliğini değil, güvercinleri göğüslerine sokarlar, kafasını V yaka kazaklarından çıkartıp, önlerine kim çıkarsa "valla çok sıcak tutuyor diye, güvercin göğsünün sıcaklığıyla mutlu olurlardı. Bit taramasında okulun hademesi gelir, "hocanım, yuvali veledler gıvıl gıvıl bit kaynıyor" derdi, ailelerin şikayeti üzerine yuvalı çocuklar bir hafta okula alınmazdı. Okul takımı kurardık, ne orta saha, ne forvet, kalas gibiydiler, geride oynarlardı, geleni geçirmezlerdi.

NİHAT GENÇ

Devamı

küçümsenen bir ro- umutla çalışıyorum. rciler gülüyor buna. başımı, orada müca- a, benimle birlikte ol- yanyana görüyo- sanki bir yük kalkı- rümün kısaldığını dü- **Ne güzel** diyorum, **az n bu insanlardan, ğım...**

ğım herşey avuçla- seviniyorum ömrü-

le çok istemiştim ki lmayı ama şimdi bir- bana doğrulandıkça ; işte, sanki ben bu zaten biliyormuşca- vinçle seviniyorum... lsa bile tahminlerim beni yanıltmadığı için çocuksu, acınası, hüzünlü bir sevinç bu duyduğum...

Bana yakın bildiklerimi, savaştığım insanların yanında, onlarla birlikte görünce artık seviniyorum. Çünkü kimbilir ne zamandır üzülmemek benim için sevinmek anlamına geliyor...

Bazı geceler, içince, sevdiğim bir müziği dinlerken, eski günler geliyor aklıma... **Savaşacağız**, diyorum. Evdeki **Deniz Gezmiş** fotoğrafına, **Che** resmine kadeh kaldırıyorum. Onlara söz veriyorum ve **savaşacağız**, diyorum.

Evde tekbaşıma, kendimleyken, dünyaya kafa tutuyorum. Sanki bilmiyormuşum gibi hayatımı, ömrümün kısalığını, acemiliğini.

Deniz, yanındayım, diyorum. **Che yanındayım,** diyorum. ama biliyorum ki yukardan beni seyreden birileri gülüyorlar bu halime. Gülüyorlar çünkü artık beni, benim gibileri arenanın ortasına atıp, yukardan seyredenler özellikle yanımda bildiklerim çoğaltıyor **Deniz**'le, **Che**'nin fotoğraflarını, tişörtlerini..

Ve bundan büyük paralar kazanıyorlar... Ve hayatın asıl resmini onlar çiziyorlar...

Onlar belirliyorlar bu gidişatı... Herşeyin arkasında, o göremediğimiz yüzleriyle onlar varlar...

Çok yakınımızda, bizden görünen birileri sürekli onların elini öpüyor, ayaklarını öpüyor. Paranın ve gücün elini... Faşistler ve komünistler işte bu aynı eli öpüyor...

Keşke çıldırsam, diyorum. Korkulan bir deli olsam. Başlarına bela olsam. Savaştığım insanlarla birlikte yanyana, bana yukardan gülen, benimle alay eden ve bir zamanlar arkadaşlarım dediğim insanların başlarına bela olsam, onları insan içine çıkartmasam, diyorum...

Bu olacak biliyor musunuz. Bunu yapacağım onlara. Böyle hissediyorum... Bu kısacık ömrümde onlarla deliliğime sarılarak hesaplaşacağım ve benden kurtulmak için beni nasıl öldürdüklerini görmek büyük bir keyif verecek bana...

Birikti herşey içimde, birikti. Çok birikti.

Daha iyi oldu belki, elini uzatmadın ya sen sevgili, o çok güvendiğim elini, daha iyi oldu. Deliliğime sarıldım ben de sımsıkı. Ömrümün kısalığına sarıldım.

Oysa ben o arenada hiçbir şeye inanmazken, ama inanmış görünürken ve savaştıklarım, yanımda sandığım insanların yukardan gelen alaylı gülüşleriyle incinirken ve sadece ve sadece ömrümün kısalığına umutla sarılıp avunurken seni düşünmüştüm sevgili... Boşluğa düşerken uzanacak elini...

Oysa sen de hayatsın...

O bir zamanlar çok güvendiğim hayat...

Ama yine de eski bir alışkanlık bendeki... Düşerken boşluğa el uzatma alışkanlığı. Belki tutarsın diye...

Hiç yaşamadım ki...

Ama yine de bir gelenekti bu bizim gibiler için. Hiçbir şeye inanmazken, inanmış görünüp, kendini arenanın ortasına atmak.

Ölmek istemek... Adanmak istemek...

Ama yine de anlamıyorum, herkes benden niye korkuyor? Kısa ömürlü olduğum için mi?.

İşte kaybettim.. İşte ilan ettim kısa ömürlü olduğumu. Bu dünyayla ilgili bir derdim kalmadığını... İsteyenin olsun... Çünkü belki son anda elini uzatırsın, demiştim. Meğer yanılmışım, meğer sen de uzun yaşayacakmışsın...

Tıpkı düşmanlarım gibi, tıpkı yanımda sandığım, ama düşmanlarımla beraber olanlar gibi... Yanılmışım...

Hem ne farkeder artık bundan sonra, sen ve senin gibiler, şimdi itin beni arenaya... Dövüştürün beni, dövüştürün yarattığınız hayaletlerle...

Siz yukardan, düşmanlarımla dostlarım sandıklarım, beni seyredip alay edin halimle... Alay edin, inanmış, adanmış halimle... Alay edin deliliğime sımsıkı sarılmışlığımla...

Ne farkeder... Hem ne farkeder böylesi bir hayatta birgün parçalansam ellerinizde... Siz bunun da filmini yapar, para ve şöhret kazanırsınız...Gala gecesi **aramızdan erken ayrıldı, o farklı, aykırı bir insandı** dersiniz. Sizde kelime çok nasılsa, bulursunuz birşey...

Ama son kez şu sözler dökülecek ağzımdan: **Herkesin bir bildiği varmış bu hayatta, benim bilmediğim ...**

Hepsi bu... Hepsi...

İnanmıyorum sevgili sana, hiç inanmıyorum... Sen de bu hayat gibisin...

Ve bu yüzden sevinçle düşüyorum sunduğun boşluğa... Sevinçle!...

Akşamefesi

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

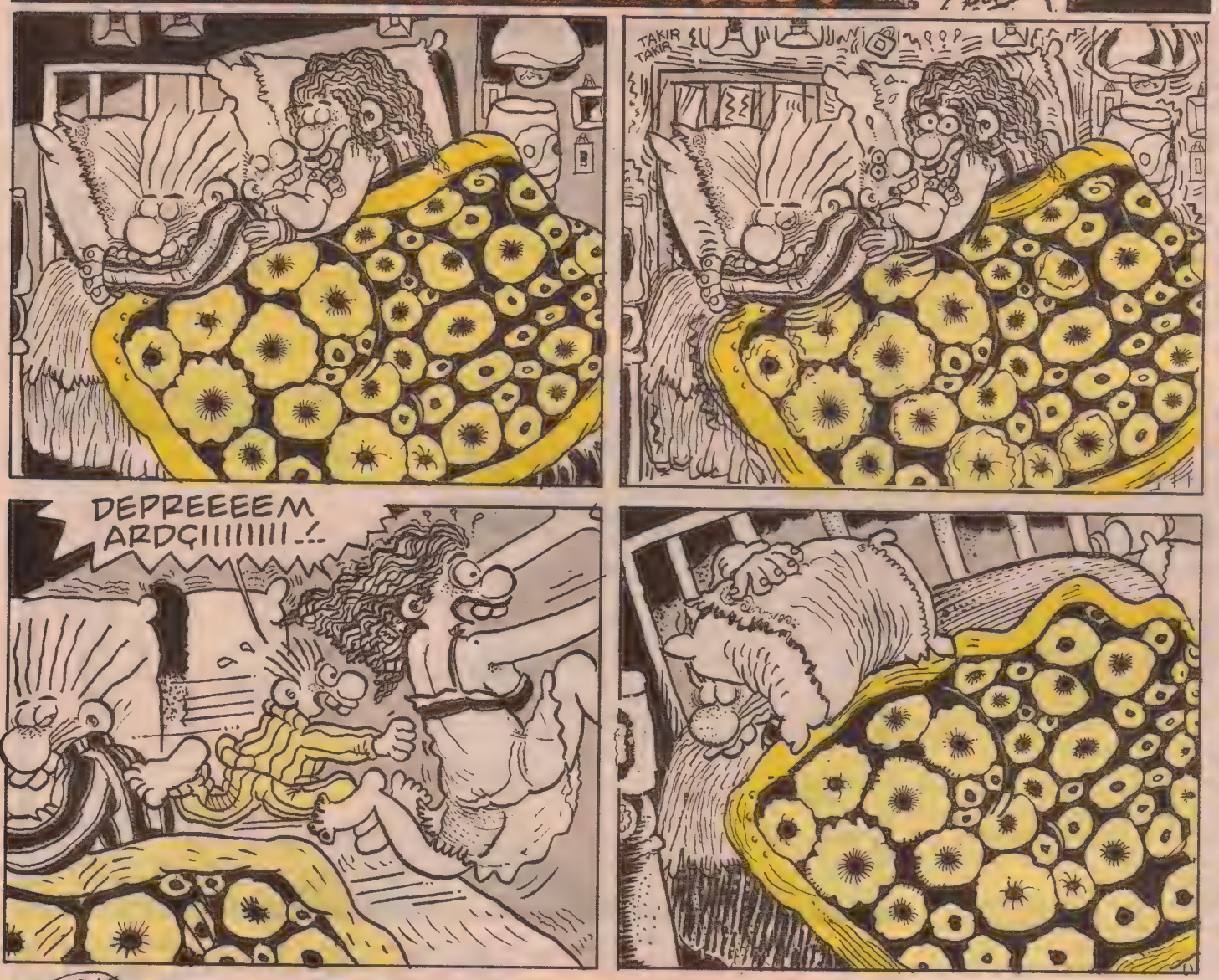

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

Lüks Flaş

Altı da, üstü de çürük!

Ne şiddetsiz depremmiş bu; yönetenlerden birinin bile koltuğunu sallayamadı!

Bir de bu deprem için yüzyılın felaketi diyorlar.

Yüzyılın felaketi diye neredeyse yarım yüzyıldır yönettiği ülkeyi felaketten felakete sürükleyen Demirel'e denir!

Şimdi onun cumhurbaşkanlığı süresi üç yıl daha uzatılacakmış.

Bu demektir ki, yüzyılın felaketi önümüzdeki yüzyılda da başımızda!

Demirel gibi bir müzeliğin önümüzdeki yüzyılda da cumhurbaşkanı olması demek, nüfusun çoğunluğunu oluşturan gençlere hakaret değil mi?

Başımıza gelen felaketlerin başsorumlusu ölene dek başımızdan gitmeyecek mi?

Öyleyse kim demiş padişahlık rejimi sona erdi diye?

Osmanlı'nın padişahından sonra alın işte size **Cumhuriyet'in padişahı!**

Kanuni Sultan Süleyman'dan sonra **Kanunsuz Sultan Süleyman!**

Öyle olmasa, devletin parasını bir yakınına verdiği ortaya çıkınca "Verdimse verdim" diyebilir mi?

Dedemizin zamanında da ülkeyi o yönetiyordu; yoksa biz dede olduğumuzda da ülkeyi o mu yönetecek?

Dedemizin zamanında da Ecevit, Erbakan, Türkeş başımızdaydı; Erbakan yasaklı olmasa, Türkeş sağ olsa, onlar da Ecevit gibi bugün başımızda olmayacaklar mıydı?

Bu ülkenin alt tarafı ne kadar oynak ise, baş tarafı o kadar sabit.

Altımız habire sallanıyor, ama baştakilerin koltukları hiç sallanmıyor.

Oysa bu ülkenin altı kadar üstü de çürük!

Hadi altımızın çürüklüğüne yapacak bir şeyimiz yok, ama üstümüzdeki çürüklere de mi yapacak bir şeyimiz yok?

Hiç değilse bundan sonraki seçimimizi buna göre yapalım.

Deprem bölgelerine resmi hizmet değil, **resmi hezimet** götürenleri tepemize çıkartmayalım!

Altımız çürük, bari tepemiz çürük olmasın!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Akşamsefası

KADİR YILMAZ

Anlar

BATUHAN, BANA DA GİTAR ÇALMAYI ÖĞRET... EVDE OTURMAKTAN ÇOK SIKILDIM, SENİNLE BİRLİKTE ÇALIŞMAK İSTİYORUM !..

BAK SELİN, ŞU YAŞTAN SONRA NOYAN NOYAN, METİN-EDA ÖZLÜKLÜ FORMATINA HİÇ GİREMEM, HEM PİYASA DA KALDIRMAZ FAZLA GELİRİZ... SEN BU EVDE YEMEKLERDEN SORUMLU OL.. HER BAŞARILI ERKEĞİN ARKASINDA BİR KADIN VARDIR, BU GURUR BANA YETER...

İZMİR

İSTANBUL

AVİZE SALLADI... İSTANBUL !..

ERZURUM

KARS

ARTÇI, DÖRT NOKTA ÜÇ !.. MEZRKEZE BİLDİRİYİM

DEPREM ARASTE İSTANBUL BÖLGESİ

ERKEK KADIN

HULUSİ BABA TAM ÖNDİREĞE ÇIKAR, KAFALIK İSTİYORUM TAMAM MI ?.. TAM SURAYA BABA... HADİ GÖREYİM SENİ !..

YILLARIN DUAYENİ HULUSİ, DAHA DÜN GELMİŞ BEBE BANA ŞU HAREKETİ ÇEKMİŞSE ARTIK JÜBİLE YAPMAK DÜŞER BİZE !..

HULUSİ

ÇAP!

GELENEKSEL YIVAD ENDÜSTRİ MESLEK LİSESİ, PİLAV GÜNÜ...

HAFIZ MMMH! NASIL GÜZEL YAPMIŞLAR PİLAVI !..

YA BU BİZİM RAŞİT NEREDE ?.. BU SENE HİÇ GÖREMEDİM RAŞİT RAŞİT FAHO'NUN ÇA SENE BİRLİKTE YATILI OKUDUK...

HAA? RAŞİT O FRANSA'DA KASET YAPTI O G.TÜ KALKTI BEZEMENGİN, GELİNDARTIK GÜNLERİ...

Akşamsefası

Urfa'nın bir köyünde bir adam... Arkadaşından görüp ödünç istediği fotoğraf makinasını almış dolaşmaktadır... Adamın tek amacı vardır; Fotoğrafını çekebileceği güzel bir enstantane yakalamak !..

Neyse... Adam, deklanşöre basmaya değecek görüntüyü ararken birden gözüne birşey ilişir...

Hayatımız, anlarla dolu kocaman bir sandık gibidir... Enteresan olan anlar tamamen şansa bağlı ama yine de bizim, elimizi o sandığa daldırmaktan kaçmamamız lazım...

Yaşlı bir adam ve kadın! Yanyana, bir duvarın dibine çökmüş oturuyorlar...

Sizden hayal etmenizi isterim: Bu o kadar doğal bi görüntüdür ki adam dayanamayıp basar deklanşöre...

CLİNK!

Bir hafta sonra... Adam filmi Urfa'da tab ettirmiş ve gerçekten de fotoğraf çok doğal çıkmıştır... Bir arkadaşı bunu farkeder ve fotoğrafı çoğaltıp orda bulunan turistlere satar...

ELLİ MARK !..

!!!

Yaşamayı bir tek şekilde hakedebiliriz... Anlara sahip çıkarak ve onların doğallığını koruyarak...

Bir Alman turist ülkesine götürdüğü bu fotoğrafı yarışmaya sokar...

...Ve Büyük Ödül'ü kazanır !..

O fotoğraftaki doğallık bugün Almanya'daki ve Urfa'daki bir çok evin duvarına asılı durur... Evet arkadaşlar...

BİTTİ

● Konuyu gönderen 13 yaşındaki okurum Sinan Çiçek'e teşekkürler...

Dengeli Beslenme

kaanertem@leman.com.tr

KAAN ERTEM

SÜHEYLA SENİN İÇİN YANIYORUM!..SANA OLAN AŞKIMDAN MAHVETTİM KENDİMİ SÜHEYLA!!

AYOL BEN SENİN DİŞİNİN KOVUĞUNA BİLE GİTMEM BE!.. AAA...AYOL DELİ MİSİN, MANYAK MISIN BE ADAM?..

U...U...USTAAA! US...USTAAA... YİNE Bİ ARTÇI DEPREM OLUYO GALİBA? DI...DIŞARI... DI...DIŞA...

TİTİ TİTİ Tİ TİTİ

NE ARTÇISI EŞŞOĞLUSU..!. BAŞBAYA CEYRANA KAPILMIŞSIN SEN ŞALAK!.. PANİK YAPMA, ŞU SİGORTAYI İNDİREYİM!..

TİTİTİ Tİ TİTİ Tİ TİTİ Tİ

ÇIT ÇIT ÇIT

DELİ ELEKTRİK Her nevi elektrik elektronik işi yapılır...

Kendi kendini yiyen adam...

EEE?..BABA PEKİ TETİK MEKANİZMASINI KOMPLE GERİ ÇEKİNCE Mİ MERMİYİ NAMLUYA SÜRÜYO BU?.

BAK ULAN GÖSTERİYORUM İŞTE ŞURAYI ARKAYA DOĞRU ÇEKECEN... BU KADAR BASİT... ANLADIN MI DANGALAK!!

SENSİN DANGALAK!.. A BE CAHİL BOK,ÇOCUĞUNA TABANCA TOP TÜFEK ÖĞRETEÇEĞİNE BİRAZ İLİM İRFAN ÖĞRET ULAN...OOOF AY...VAY VAY... YORDUNUZ ULAN BENİ...ULAN YİNE YORULDUM SİZİN YÜZÜNÜZDEN!.. SURDA İNSAN GİBİ YAŞAMAK VARKEN KURDA KUŞA YEM ETTİNİZ LAN BENİ! VAAAY BENİM DERTLİ BAŞIM! SİTTİĞİMİN,GERİ ZEKALI HERİFLERİ BE!..

CEMAL ABİ BALIK ALMAYA GİDİYOM... AKŞAMA MANGAL YAPIYOZ ABİ...

BANA BAK,BAR İŞLETİYORSAN HARACINI VERECEKSİN, YOKSA GÜLALENİ SİTERİM SENİN!..

E BİZ BÖYLE Mİ BIRAKTIK BURALARI BUNLARA!ANASINI ZİKMİŞLER DAĞ TAŞ EV DOLMUŞ!..HADİ KENDİ ARALARINDA TEPİNSELER BİR NEBZE ANLIYCAM AMA İKİDE BİR GELİP BENİM LAHİTİ FİLAN KURCALIYORLAR ONA KIZIYORUM...RAHAT HUZUR VERMİYOLAR...

BÖEERRRK BÖÖHÖÖRGÖ! ULAN AKŞAM AMMA İÇMİŞİZ BE!..

N'OLDU LAN, O ALMANLAR? ZİKEBİLDİN Mİ BARİ?..

BANU... YALARIM SENİ HİÇ ACIMAM!..

FERİDUN ABİİ...ABİ DOMATESİ İKİ KİLO MU ÜÇ KİLO MU ALAYIM ABİ?..

Mevsim Nokmalleri

Soner Günday

BENİM İÇİN SÜSLENİYOSAN,BOŞUNA SÜSLENME BU GECE HİÇ SİGESİM YOK...

MERT AÇIK SÖZLÜ,SAMİMİ DİYE EVLENDİM AMA BU AÇIK SÖZLÜLÜK İŞİNİ İYİCE ABBARTTI. TİSKİNMEYE BAŞLADIM...

ULAN ALAYINIZ DALLAMASINIZ ULAN ŞEREFSİZ ADİ HERİFLER!..

SUS, BOBİ, TERBİYESİZLİK YAPMA!..

BEN DE MERAK EDER DURURDUM,KÖPEKLERİN AĞZINA O TUHAF TASMALARI NİYE TAKARLAR DİYE,SANIRDIM Kİ ISIRMASINLAR DİYE,MEĞERSEM BUNUN İÇİNMİŞ...

HE HE, BEN DE ÖYLE...

NASIL DÖVDÜLER SENİ ZUMBEY, ZUMBEY DİYE VURDULAR YUMRUKLARI,KIRDILAR GENENİ MENENİ...ANCA ÜÇÜNCÜ OLABİLDİN,AL SANA TRAŞTAN Bİ BRONZ MADALYA...

AMA,SİPOR CENTİLMENLİK!..

YEMİŞİM SİPORU CENTİLMENLİĞİ,ÇOK KONUŞMA YEDİN İŞTE DAYAĞI...

1 2 3

OHHH OHH!

KİMBİLİR BU SÖZLERİ KAÇ KADINA DAHA SÖYLEMİŞTİR...HEMEN İNANMIŞ GİBİ YAPMIŞIM DEŞİMARMASIN!..

copirayt@leman.com.tr

GÖKHAN DABAK

agdabak@leman.com.tr

SELÇUK ERDEM

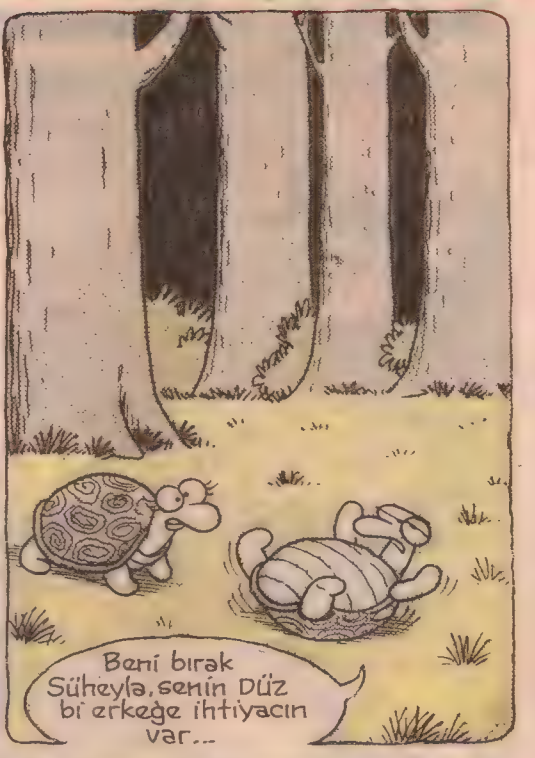

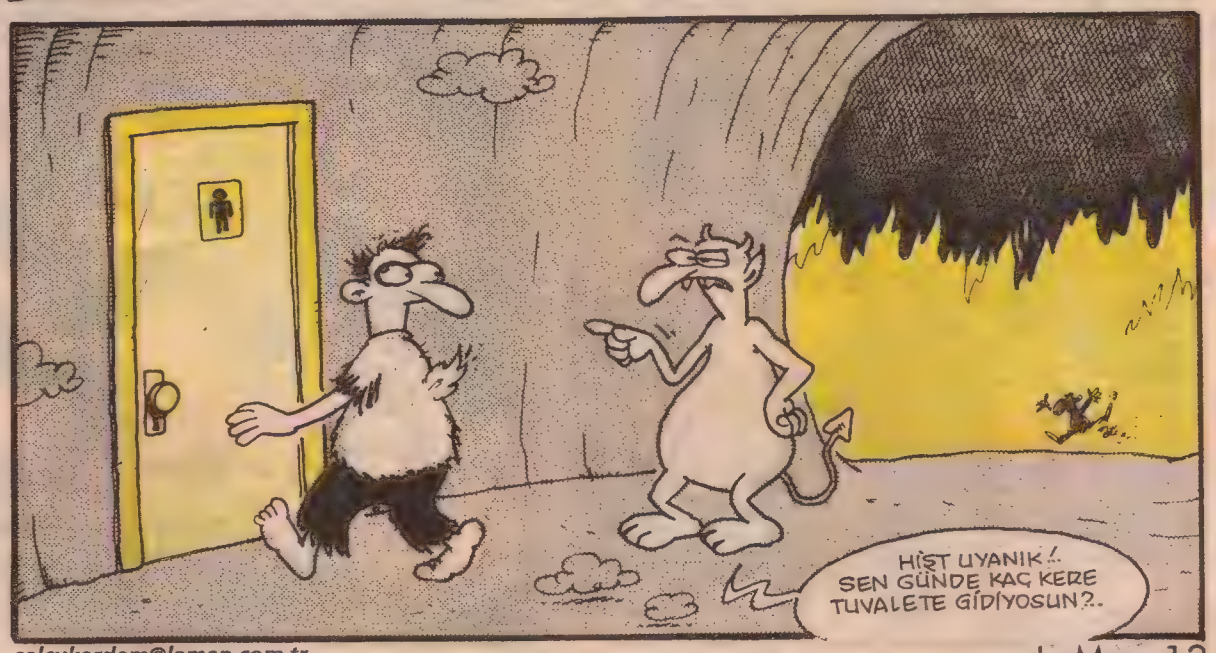

selcukerdem@leman.com.tr

Akşamsefası

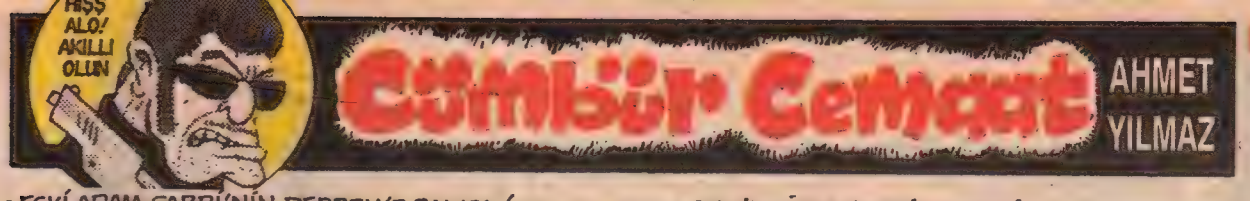

• ESKİ ADAM SABRİ'NİN DEPREM'E BAKIŞI :..

• SEVİMLİ ODUN PİNOKYO :..

ÜNLÜ JEOLOG PROF. EŞŞEK'İN DEPREM ÖNERİLERİ :

1. Panik yapmayın, gülün oynayın ne güzel deyin.
2. Evinize kedi-köpek alın, her huysuzlandıklarında evden kaçın, hayvanlar açkalsın...
3. Kedi-köpeğe fazla güvenmeyin, evinizde medyum besleyin, yanlış tahmin de yemeğini kesin...
4. Japon konsolosluğunun bahçesinde yatın...

• TARKAN ve KURT

Orta sayfadan devam

Yetim

Nihat Gökçe

Bugün Fransa, Almanya, polis teşkilatının en kilit adamlarını yetimhanelerinden seçiyor, Yeniçeri teşkilatı da böyleydi, yetim çocuklar, savaşçıydı, korumacıydı... Mesleklerine kutsal bir idealle bağlanmayı hayatın en derin felsefesi olarak ruhlarına işlerler. Bekir amcam gibi mesleki bağlılıkları onları jandarmalığa kadar sürükler. Cumhuriyetimizin ikinci kuşağı yetimdir, sanatı, edebiyatı, bilimi, felsefeyi, politikayı, anlayamadılar, ama, bu disiplinlere öyle derinden bağlıydılar ki, öyle tutkulu koruyucuydular ki, cumhuriyetimiz, bu "koruyucuların" elinde kötürüm, güdük kaldı! Ülkemizde 40'lı, 50'li yıllardan bugüne değin, bilimadamları, Orhan Kemal'in ünlü kahramanı bekçi Murtaza gibi, yaptığı işe Tanrısal bir aşkla bağlanmayı kutsal bir hayat aşkı haline getirdiler! Kemalistlerimiz, sağcılarımız işte bu aşkla, cumhuriyetin kurduğu tüm kurumları içinden çıkılmaz hale getirdi! O kuşağın safca aşklarının yüreklerimize işleyen bir hikayesi vardı, bu hikaye toprağımızın trajedisidir. Felaketler anadoluyu yok edemedi ama, evlatlarını bir çorbaya muhtaç etmenin devlet kapısında onurunu ezdirip, köpekleştirdi. Kapıdan beslenenler, komiser yazarlar, komiser gazeteciler, komiser dekanlar olur. Bu yüzden maalesef cumhuriyetimiz godoş kafalı, küt kafalı bir devlet ideolojisinin esiri, mahkumu olmuştur!

Yüzyıldır felaketler yaşıyoruz, bir ders çıkacaksa, artık, şefkatle, yardımla, kızılayla değil, bu kurumlar onuru kınlarak, ezilerek devlete bağlanmış güdük nesiller yetiştirir. Bir ders çıkacaksa, bu topraklarda doğan her çocuk için, sağlık sigortası, işsizlik sigortası, eğitim sigortası, kimseye muhtaç olmadan, her bireyin bu topraklarda doğmuş olmanın hakkı olarak kendiliğinden olmalı...

Ancak... Bizim gençliğimizde raporlu deli derlerdi, eskiden Fermanlı deli, sevilirdi bu adamlar. Halk, 50'li yıllarda küçük vali dediği Fahrettin Kerim'i pek severdi. Küçük rakı alacağı zaman, "ver bana bir Fahrettin Kerim" derdi, boyunun küçüklüğünden. Ki, Fahrettin kerim nam-ı diğer, deli doktoruydu. Cumhuriyet tarihimizde en çok sevilmiş bilim adamı Mazhar Osman'dır. Deli doktorlarının ülkemizdeki ünü, doğulu, köylü oluşumuzla çok yakından ilgilidir. DSP, Fazilet, hepsi bu seçimde meclise psikiyatrist taşımayı ihmal etmedi. Artık her televizyonun bir psikiyatristi var. Akşamları bu zavallı, komik adamları izliyoruz. Hayatın öz gıdasından hiç almamış bu insanların, cahillikleri, baş dönmesi, mide bulantısı gibi bir iğrenti yaratıyor. Yürek acısından, toplumsal alandan habersiz, bilim hokkabazları. Ölümü, mezarı, intiharı dahi, bilimsellik adına kıntan bir suratla anlatmayı marifet sanırlar. Aç insanın nesine terapi yapacaksınız. Felaketse felaket! Evi var mı, yuvası var mı, karnı doyuyor mu, soran yok, "paniğe kapılma", "endişe etme" "olanları unut" diye sabah-akşam telkinde bulun. işte bu caniliği bugünlerde bizim psikiyatristlerimiz moda ediyor! Hayrola, sizde mi yetimhanelerde büyüdünüz! Yetimhane değilse de devlet kapısından besleniyorsunuz. Şu halinize bakın, her acı çeken bir çocuğa, kutsal mesleğini idealistlikle kırbaçlayan, onur duyan kaç ruh bilimci tanrı dolaşıyor aramızda, ruh bilimci kadar "ahçı" yok deprem bölgesinde! Bakanlar, yardımseverler, televizyonlar, devlet, psikiyatristler, bağırları hiç yanmamış, bu hijyenik görünme hastası adamlar, insanları suyla şişirilmiş botlara benzetiyor! Sonra suni nefesle devletine güven, endişe etme, paniğe kapılma diye güya bilimsel öğütlerde bulunuyorlar.

Tanrısal bir sır açıklıyormuş gibi sessizce ve kendi kendine birşeyler zırvalayan bu adamlar, deprem sonrası ihmal edilen bilimadamları kategorisine girip, birden televizyonlarda baştacı yapılmaya başlandı. 12 Eylül felaketinde yüzlerce intihar, çöküş, depresyon yaşandı, tek bir çalışmaları yoktur. Güneydoğu'da bir ülke iç savaş yaşadı, tek bir çalışmaları yoktur. Depremleri, siyasi, sosyal felaketleri onbinlerce insan iğfal edildi, tek bir çalışmaları yoktur, araki bulasın akademilerinde. Ancak üç tane kelime öğrenmişler: "çöküş, panik, telaş, şok", sabaha kadar TV'den bunları ölü tükrüğü gibi salgılıyorlar. İnsanların, babaları, anneleri, yavruları ölmüş, aydınların görevi, bu acıları, siyasal, sosyal öfkelerin talepleri içinde estetize etmek, sosyalleşmiş bir toplumun önünü açmak, bizimkiler ne yapıyor, hipnozla, telkinle, uyuşturarak, "aman unutalım", "aman şok geçirmeyelim".. Şok cahiller, şok salaklar, panik aptallar, sizleri hangi hastaneye kapatmalı!

Toplumumuza ve akademiye tek bir eser katmamış bu salaklar topluluğunun doğulu, köylü topraklarımızda tarihsel bir geçmişi vardır. Ünlü köy eğitimcisi Mahmut Makal, Anadolu'da ünlü cinci hocaları pek güzel yazmıştır. Uçsuz bucaksız köyevlerinin önünde, sosyal sigorta kuyruğundan daha uzun kuyruklar oluşturan köylü kadınların, çocukların bıngıldaklarını paslı jiletle kestirmek için günlerce sırada beklediğini yazar. Çünkü bıngıldakları kesilirse, akılları sıkışmazmış... Köylü kadınları bu yüzden cinci hocalara gidip bıngıldaklarından kan aldırıyor. Bir paslı jilet uygulaması da ayrı cinci hocalık uzmanlığı, çocukların dilleri altındaki kurbağacık kestirmek. Geleneksel bir moda Anadolu köylerinde, çocuk kekeme olmasın, güzel konuşsun diye mutlaka kurbağacık denilen alt dilleri kestirilirmiş.

Değişen nedir? Psikiyatristlerimizin ellerinde üç tane kanlı jilet, biri panik, diğeri, endişe, diğeri şok, her kurdukları cümlede bu kelimeler, başka da bir bok bilmiyorlar, doğruyorlar, kesiyorlar, halkımız da "bilim" böyle birşey mi diye, bir derin saflıkla şok salaklarımızı dinleyip duruyor. Marifet ne dünkü cinci hocalardaydı, bu bugün o cinci hocaların makamına sulanan aptal ruh bilimcilerimizde. Bir ülke, bir bebek yüzyıldır bu kadar felaket yaşarsa, elinde kanlı bıçak kafatasının tam tepesine saldıran meslek heveslisi sapık Tanrılar, o kadar çoğalır!..

nihatg@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Yeni Bir Fay Hattı

Yeni bir fay hattı açılmış yüreğimizin tam ortasından geçen, bizi bizden ayıran. Üstelik şiddetli sarsıntılar yaşıyormuşuz.

Yeni bir fay hattı. Yeni bir fay. Yeni bir, yeni. Her yeni ve yeniden ile başlayan hayatımızı yarıyor tam ortadan

Olimposdayım. Aşağıya, denize atlamak için bir kayaya tırmanıyordum. Tam atlayacağım noktada O duruyordu. Belli atlamak için çıkmıştı ama korkarak aşağıya bakıyor, kendini bir türlü boşluğa bırakamıyordu. Bana döndü ve daha önce bu yüksektlikten çok atladığını söyledi. Ee hadi o zaman dedim. Bir yıl kadar önce bir arkadaşı böyle bir yerden atlarken ayağı takılmış ve kayalara çarparak denize düşmüştü. Arkadaşının kanlar içinde parçalanmış suratını aklından çıkaramadığını söyledi. Bir kaç defa atlamaya yeltendiysede her defasında kendini geri çekiyordu. Bense tüm pişkinliğimle korkularını yenmesi için yüzleşmesi gerektiğini ve atlarsa korkularını yeneceğinin saçmalıklarından bahsediyor, daha sonra sözde onu cesaretlendirmek, gerçekte, ise sırf kendi cesaretimi göstermek ve bu şekilde kendi gururumu okşamak için yükseklikten kendimi suya bırakıyorum ve aşağıdan ona pis pis sıntarak hadi diyorum biraz cesaret.

Oysa arkadaşının parçalanmış suratıyla karşılaşan ben değilim. Bu şekilde en ufak bir olay ve dolayısıyla korku yaşamadım. Yaşayana kadar da başkalarına cesaret(?) verebilirim.

Asıl gerçeği görmek için korkuyu böylesine büyük mü yaşamak gerekiyor? Onmilyonun üzerinde insan ölüm duygusuna şimdiye kadar olmadığı kadar yakın oldular belki de. Yılların emeğinin tüm birikimin bir anlamda aslında bir kaç saniyede yok olabilecek kadar değersiz şeyler olduklarını hâlâ göremiyorlar mı?

Hayata dört elle sarılmış olduğunu söyleyenler aslında sarıldıkları şeyin tamda hayatın gırtlağı olduğunu kavraya bildiler mi? Ölüm fikri suratlarında koca bir tokat gibi patlamadı mı?

Çabanın, hayatın ümitsizce sömürmenin, kendi kendimizi bir sülük gibi emmenin diyetini ödediğimizi göremiyor muyuz?

Pas tutan yürekleri körelen algıları kararan gözleri ile birbirlerinin içine bakamamanın şaşkınlığını yaşadığımızı, gözlerini sürekli birbirinden kaçıran pervane böceği gibi mahalle aralarındaki direk ışıklarına hücum edişimizi ve kabustan fırlarcasına yataktan fırladığımız her anı yeni yaşam çığlıklarıyla karşılamamızın, her şeye yeniden başlama saçmalıklarını ürettikçe öğrendiğimiz çok fazla şey olmadığını, başlangıç ve son arasındaki zamansız boyutta gidip geldiğimizi göremiyor muyuz?

Bu öylesine bir karamsarlık değil dört elle gırtlağına sarıldığımız yaşamı biraz olsun rahat bırakmak, nefes almasını sağlamak, sarılıp boğmak değil göz yaşlarıyla okşama isteğidir. İhtiyacımız olan budur.

Sevgilerimizin bencilliğine, aşk'larımızın hüzünlü soytarılığına inanıp onlardan vazgeçmeme, kimi zaman kaçıp gitmeyi, kimi zaman tam ortasına dalmayı istemek, Ne kadar kalabalık ve aslında ne kadar yalnız olduğumuzu bilmektir.

Bu öylesine bir karamsarlık değil. Etrafımızda ki bunca tersliğe rağmen özünde yaşamı kabul etmek, ona türlü kıyafetler giydirmemek, değersizliğini değerini anlamak, bunu anladığımdan nefret etmek, nefret etmeni sevmektir.

Her çatlak yeni bir korku artık. Yanlızlık ve acizliğin korkusu. İnsanlar o ana kadar belkide bunun hiç farkına varmadan yaşadılar tüm hayatlarını. Şimdi ise asıl şok iste bu. Öylesine yalnız ve öylesine aciziz ki artık kendimize bile güvenemiyoruz.

Yeni bir fay hattı açılmış yüreğimizin tam ortasında. Umarım sık sık haraket eder. Ne acıdır ki çatlakların kapandığını düşündükçe daha bir uzaklaşıyoruz kendimize. Biz bize hatırlatan çatlaklarla dolu olsun o halde yüreğimiz ve sarsılalım yaşam boyu. Birileri ya da birşey bizi sarsmadıkça uyanacağımız yok bu binyıllardır süre gelen kör uykudan.

Fatih Elbaş

Sevgili Leman

Sıranın bana da gelmemesi için alışılmış bir slogan olan Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek dedim ve susmadım. Sıra bana da gelmemesi için fakat soruşturma denen, garabet mi desem, musibet mi desem bir olayla karşı karşıya kaldım. Durun olay aynen şöyle gelişti...

12.09.1999 tarihli gecenin karanlığında ve ıssızca adeta sinsi bir düşman gibi gelip, milyonları apansız yakalayan, çocuk, bebek, ana, kızan, ayırmadan kırıp geçiren, kalleşliğin cehaletle ve aymazlığın birleştiği o dehşet anında ben de diğer seçilmiş, figüranlar gibi hiç farkında ve bilgimde olmadan bu dehşet sahnesinin bir kıyısında bulundum. Şükür kendime sağım. Yaşıyorum. Ama keşke ölseydim de bu çirkef düzenin dişlileri arasında ezilmek ve sömürülmekten kurtulsaydım dediğim olmuyor değil. Bu arada 5.3, 5.2, 5.1 bazen 6'ya yakın artçı belalardan da adeta sıyırdığımız olmadı değil. Ben bir kamu kurumu olan ama alalade bir kamu kurumu olmayan herkesin çağdaş ileri vasıflı insanların yetiştirildiği bilim yuvaları olarak adlandırılan üniversitelerimizden birinin personeli olmasaydım gam yemezdim. Ne yazık ki bilimden, çağdan ve çağdaşlıktan dem vuran bir kurumda patlak, yarık, çatlak, içinde kalmış bir binaya hem de fay hattına 100-150 metre mesafede bir binaya can ve mal emniyetim için girmediğimden bunu da okulumuzun müdürü olan Pr.Doktor ünvanlı müdürümüze yüksek sesle izah ettiğimden ötürü yaşamı ve yaşamayı da çok sevdiğimi belirterek susmadım. Ve hergün 30-40 personel 500-1000 öğrencinin okulun idari binası ve öğrenci işleri bürosu ve derslikleri olan bu binaya can ve mal emniyetimin sağlanmasını isteyerek girmediğimden ötürü personeli kışkırtmak, asice okul idaresi ve müdürünün otoritesini sarstığımdan ötürü bu soruşturmaya maruz kaldım... Ne diyelim. Yıl 1999 yer Kocaeli, mekan Kocaeli Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu. Bendeniz: Hizmetli Atilla Encel. Saygı ve muhabbetimle..

Atilla Encel

Şikayet

Anlayamıyorum bu insanları, sınırlarımı zorluyorum ama yine de anlayamıyorum. Önüne sunulan - iyi ya da kötü- her şeyi kabul ediyor sesini çıkarmadan sesini çıkartıp bulunduğu ortamın boktan şartlarını olumlu yönde değiştirmeye parmak bile oynatmıyorlar. Kendilerinin insan yerine konmadığını görmüyorlar. Görüyorlar belki ama korkudan ses çıkaramıyorlar(mı?). Patron bu insanları robot haline getirmiş, kumandayı eline almış istediği gibi kullanıyor.

Şu anda İzmir'deyim ve pratik çalışmamı (stajımı) yapıyorum. Fabrikada çalışma koşulları gerçekten çok kötü. (Güvenlik, sağlık, beslenme, idari yönetim açısından) Kıçı kırık staj için bile torpil gerekli.

Ben Metalurji Mühendoisi olacağım. Fakat bu fabrikaya girdikten sonra vazgeçtim galiba! Ben ne anlarım bu meslekten. Ama benim suçum yok ki. Tamamen eğitim sisteminin bozukluğu. Bu ülkede insanlar gerçekten yeteneklerini kullanamıyor. Gençler dersaneye gitmeye zorlanıyor, paraları alınıyor, sonunda böyle kararsız bırakılıyor ortada.

Staj yaptığım yerin şartlarının çok kötü olduğunu söylemiştim. Fakat insanlar bu şartları değiştirmek için hiçbir şey yapmıyorlar ve ölmeye bile razılar!! Razılar çünkü gittiğim ilk gün duyduklarım dehşete düşürdü beni. Urfalı bir dayımla tanıştım, oturup konuşuyoruz. Herkes gibi o da diyor, başka meslek yok muydu? (Küfrediyor). Anlattıklarına göre 4 işçi yanarak ölmüş burda 1600 derece sıcaklıktaki sıvı eriyik işçilerin üzerine dökülüyor. (Burası demir-çelik fabrikası. ocaklarda eritilen hurda potalara alınıp, döküm yapılıyor. Pota içinde yaklaşık 80 ton eriyik var. Pota vinçle transfer edilirken halat kopuyor ve podataki eriyik çevrede bulunan 4 işçinin üzerine boşalıyor.)

İşçilerden birisi orada ölüyor, birisi hastaneye götürülürken, diğerleri iki hafta dayanabiliyorlar. Soruyorum "fabrikada bir işlem yapıldı mı?" diye, "Yok canım" diyor dayı. Ailelerine biraz para (sus payı) verilmiş o kadar.

Bunu anlatırken çok normalmiş gibi anlatıyor diğer sorduğum insanlar da aynı şartlarda (güvensizlik) çalışmaya devam ediyorlar. Yazık! Patronlar insanları robot gibi kullanıyor, insanlar da kullandırtıyorlar!

İnsanlar gerçekten korkak ve birgün sıranın kendisine geleceğini bilmiyor. Yaklaşık 2000 işçi var burada ve hepsinin birden şikayetçi olduğunu düşünün. Ama siz susun, susmaya devam edin, rahatsızlığınızı bozmayın!!!

Özgür

Bir Vatan Hainin İtirafları

Dayanamayacağım artık dayanamıyorum. Bu deprem bardağı taşıran son damla oldu. İtiraf etmek istiyorum.

Binlerce insanın öldüğü, binlerce binanın yıkıldığı depremi, benim gibi düşünen insanlarla birlikte yurtdışındaki düşmanlarla işbirliği yaparak gerçekleştirdik. Fay hattını harekete geçirmek çok kolay oldu bizim için. Bunun için yurtdışında özel eğitim aldık. Biz de öğrenince depremin böyle gerçekleştirileceğini "Fay canına" demekten kendimizi alamadık.

Bu depremde çok insan ölmeliydi çünkü; karşımızda bu ülkeyi çok seven! milliyetçi müteahhitler ve onların yıkılmaz binaları vardı. Hele bunların bir Veli'si vardı sormayın. Biliyorduk ki deprem sonrası komşu ve diğer ülkelerden yardım gelecekti. Fakat siz bilmiyordunuz ki gelen yardım ekiplerinin hepsi ülkeyi bölmeye ve bunun için insan kurtarır gibi yapıp güveninizi kazanmaya gelmişlerdi. Hatta Yunanlılar kan vermeye başlamıştı hastaneye koşarak. Ama o kanların hepsi AIDS virüsü taşıyordu. Ama bu planı çalıştıramadık, ah sizin o müthiş zekalı kurnaz kurt sağlık bakanınız yok mu? Hemen olayı kavradı ve el koydu. Hele yurtdışından gelen doktorların Türklerin örf, adet, gelenek ve göreneklerini bilmediğini ancak böyle bir bakan anlayabilirdi. Tam düşüncesine yakışan bir bakandı o SAĞ-LIK BAKANI. Hedeflerimizden biri de insanların demoralize olup birbirleriyle karşılaştıklarında:

- İyi depremler efendim.
- Size de iyi depremler. Nasılsınız?
- Eee sallanıp duruyoruz işte. Şeklinde konuşmalarıydı. Ama birisi vardı ki o da kurnaz zekasıyla olayın takdir-i ilahi olduğunu söylüyordu. Böylelikle bizim bu olayı yaptığımız örtbas ediliyor ve halka moral aşılanıyordu. Hele şu af konusundaki dahiyane öneriler benim gibi düşünenleri kahretti. Gerçekten bizim en büyük düşmanımız ve korktuğumuz kişiler serbest kalacak ve bu ülkeyi silahlarıyla koruyacaklardı. Demirel bir eksiklik görmüş olacak ki daha çok vatanperverin serbest kalması için veto etti.

Deprem sonrası gördük ki, zaten göçebe bir kültürden gelen Türkler çadır yaşantısına hemen ayak uydurmuşlar. Tüh be bunda da pek başarılı olamadık.

Şimdi tek korkum teşkilattan Küçük Berkay'ın beni bulup bütün foyamızı ortaya çıkarması.

Madem itiraf ediyorum, dinlemeyin o mimarların sözlerini. Yok denetimmiş, bilmem neymiş, çelik yapıymış. Hepsi vatan haini onların hemen tutuklanıp düşündükleriyle binlerce insanı öldüren! Beşikçilerin, Eşberlerin yanına atılması gerekir.

İsimsiz

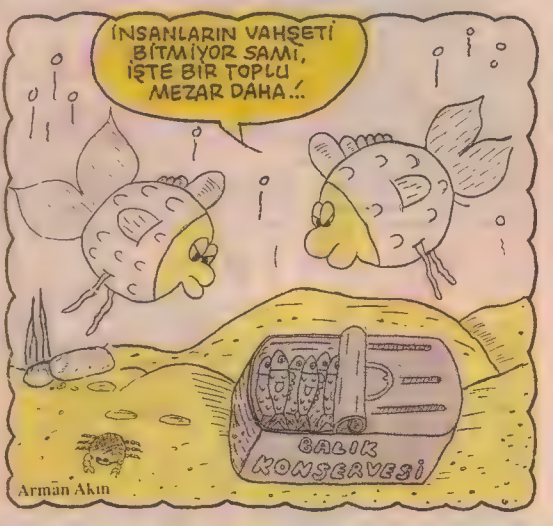

LeMan
SAYI: 411. 25 EYLÜL 1999. CUMARTESİ - HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Abone: Sevil ŞAPÇI ● Yan Ürünler: Tunca OBUZ ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Yeah! Dünya tepe taklak olmektedir.

TEORİDE&PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

SANAL SİMGE'nin Arkadaşı SANAT SEDAT'ın Önlenemez Çıkışı (OHA!)

Cihangir'de bir atölye... Sabah...

AHA YETDİM!..

ZDONK!

AHA AL BUYUR! YILLAR YILI OKUT-BESLE-BÜYÜT! AHA ŞİMDİ ŞU HALE BAK! OLDU MU SANA ŞİMDİ ELİNDE FIRÇAYNAN RENKLİ BİR İBNE!!

BABA!?

"BABA" TABİİ! AMMA NEREYE GADAR?.. SEN BİLİR MİSİN ARDINDAN DAĞLARA, YOLLARA DÜŞÜREN ŞU YÜREKTEKİ **EVLAT ACISINI**! MEMLEKETİ SİLDİN! EVİN YOLUNU UNUTTUN! GALDIR GAFANI ŞU SOYTARI SAÇMALARINDAN, ŞU RENKLİ HÜLYALARDAN DA, AL DA ASIL ŞU ARDINDA BIRAKTIĞIN HAYATIN O ACIMTIRAK KORİDORLARINDA DOLAŞ AZCIK!!

DUMB

AL! AHA **ANAN**! AHA **BACIN**! BUNNAR SENİN HEÇ BİR SANATSAL ZORLAMAYLA, HEÇ BİR RADİKAL, MARCİNAL FELSEFE DOKTRİNLERİYLE YADSIYAMAYACAĞIN SÜT GOGULU ÖZÜNDÜR A-AMNA GODUĞMUN GOCUĞU!.. GOPARTAMAZSIN ÖZÜNÜ LAN ALOO!!

Foto TALAT

"ŞU MİLLETE HAYIRLI BİR EVLAT" İDEALİZASYONUNU HER NE GADDAR SEN MODASI GEÇMİŞ BİR ROMANTİK ZAYIFLIK OLARAG ALGILASAN DA BEN KEL MAHMUD'UN OĞLU GETMİŞ İSTAMBUL'UN ORTA YERİNDE **SÜRREALİST, POPART'Cİ** SANATSAL BİR İBNE OLMUŞ DEDİRTMEMH!..

LAN DÖDİR-MEEMH!..

SENİN İÇİNE ŞEYTAN GİRMİŞ OOLUM!.. GÜNÜ BİRLİK EMMİŞ SKTİROLUP GİTMİŞ!.. SONRA DA AHA BEYLE İÇİ BOŞ BIRAKIP ATMIŞ **SİSTEM** SENİ BİR **GOLA GUTUSU** MİSALİ!! SANATMIŞ! **POP-ART**MIŞ! **ANDY WARHOL**! KİMMİŞ ANDY WARHOL! BEYLE UCUZ GÜNLÜK OBJELERİ GOĞALTARAK...

PEPSI

SANATÇI GEÇİNEN, HALKI KANDIRIP SKEN İBNENİN ÖNDE GİDENİ DEYİL Mİ ANDY WARHOL DENEN PUST!!

KRUNCH

PEPSI

SANAT! O AŞAĞILADIĞIN **HALK**LA BULUŞTURAMADIĞIN **SANAT**I SORGULAMAZ MIYIM BEN! **AL! BURUŞTURULMUŞ GOLA GUTUSU**! AL SANA SANAT, BU GADER GOLEY İŞTE!!

PEPSI

...MINA GODUUUĞMN! **AL SANA SANAT**! WATAN-MİLLET AŞKIYLA TUTUŞAN İMANLI BİR NESİL SEVDASI UĞRUNA YOĞURAMADIĞIM BEYNİNİN TAM ORTASINAH!!

ÇTOK

VE ŞU MINA GOYDUĞUM RESİMLERİN! BİR TAKIM OYNAK VARYASYONLAR, METAFİZİK SOYUTLAMALI EXPRESİF OLUŞUMLAR FALAN..

LAN BEN TOPUNUZUN CİBİLLİ-YETİNİN TA GÖTÜNEEH!

ULAN..!

HAŞIRT!

Bi kaç gün sonra Dolmabahçe Kültür Merkezi sergi salonu...

AAA! LAN SON ŞAHESERİN BU MU? FİKRET AMCAA! **BABAN**! LAN N'OOLUYO!!

SUS! BİLDİĞİN GİBİ DİİL! BİRAZ SONRA **AÇILIŞI** YAPICAM VE ORTADOĞU VE BALKANLARIN EN BÜYÜK YAPITI DEHAM! HAYKIRACAK!

bahadirboysal@leman.com.tr.

Aksamcafesi

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678
2 Ekim 1999 Cumartesi Sayı: 412 – 275.000 TL. (KDV Dahil)

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

www.leman.com.tr

Vahşet, Otopsi Raporu ve Kanayan Cezaevleri

Ankara Merkez Cezaevi'nde yaşanan trajedinin vahşi yüzü ön otopsi raporuyla belgelendi. Katledilen tutukluların bir kısmının uzun namlulu ateşli silahlarla, vurulduğu olayda pompalı av tüfeklerinin de kullanıldığı, ateşlerin çok yakın mesafeden yapıldığı, cesetlerin bazılarının ağır darp nedeniyle tanınmaz halde oldukları belirlendi. Ölümlerin çoğunun kafa ve kalbe sıkılan kurşunlarla meydana geldiği, yedisinin yivli silah, üçünün av tüfeğinden çıkan saçmalarla gerçekleştiği açıklanırken, otopsi raporlarındaki tarih değişikliği de dikkat çekti.

Ankara Merkez Cezaevi'nde devrimci tutuklulara saldırı başlamadan önceki durum, bu insanların koğuşlarındaki aşırı kalabalık ve bir ranzada 3 tutuklunun kalmak zorunda olmasıyla dikkat çekiyordu. 40 kişilik koğuşta 120 kişi kalan tutuklular, idareden talep ettikleri koğuşu aylardır alamayınca adli tutukluların kaldığı 7.koğuşun duvarını delerek buraya taştıklarını ve işgal ettiklerini belirtiyorlar. Daha sonrası izlediğimiz gibi; ortada 10 ölü, otopsi raporları, medyanın senaryoları, sahte, günü geçmiş fotoğraflar.. Geride yüzlerce yaralı, onlarca acılı aile...

Bu ülkede vahşet kol geziyor. Ölüm, kan gündemin gıdası oluyor. Çıkabilecek, olabilecek olayları yatıştırması gereken güçler ateşe körükle gidiyor. Yangınlardan, yıkıntılardan, ölümlerden adeta gizli bir haz alıyor.

Akşamsefası

GEZ MAHMUT'ÇUK

mahmut@leman.com.tr — Mahmut Tibet

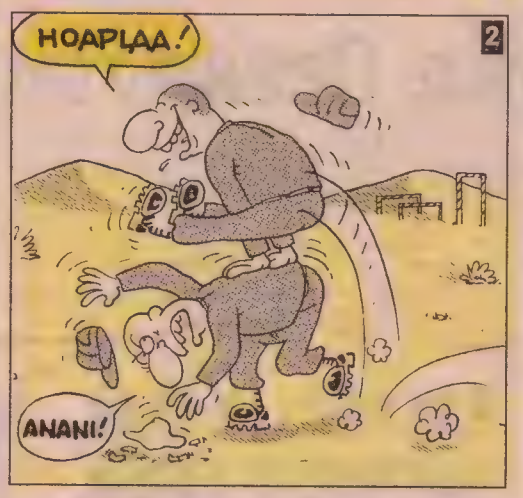

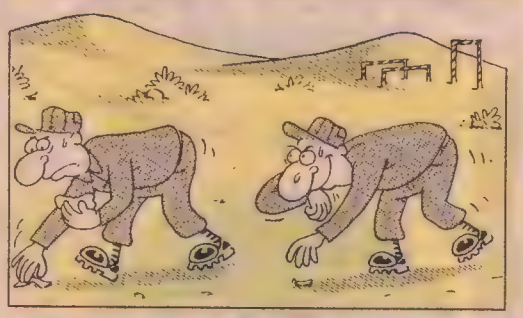

HAMDİ YÜZBAŞI

DİLEK

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkarraman

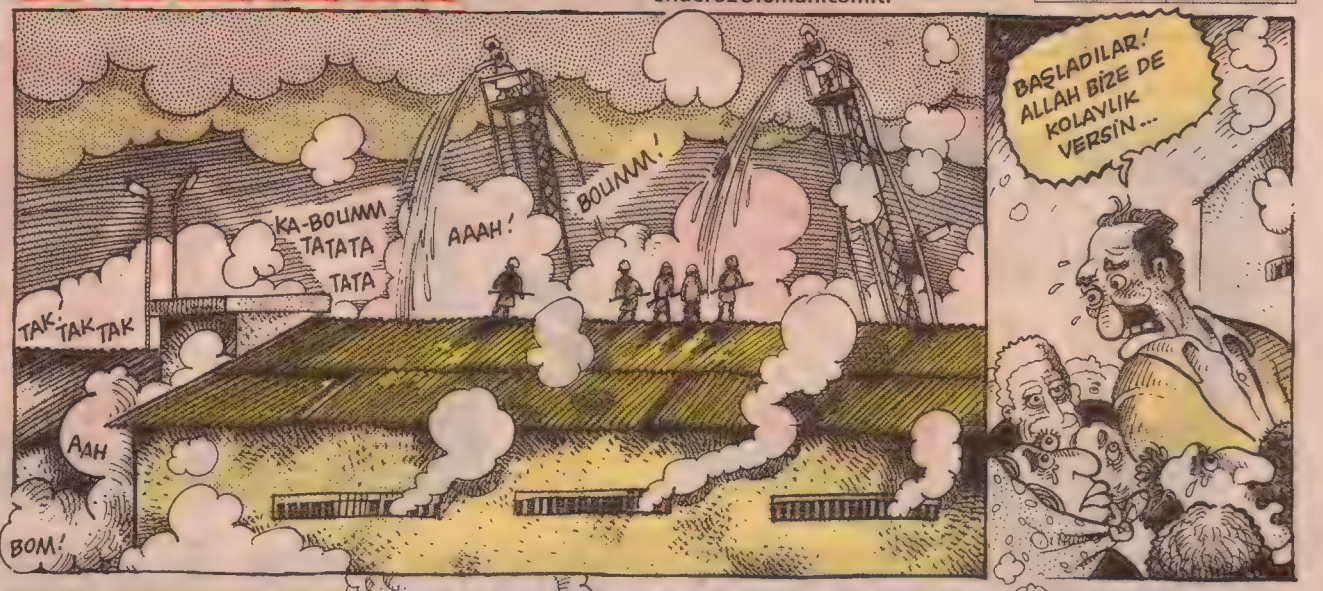

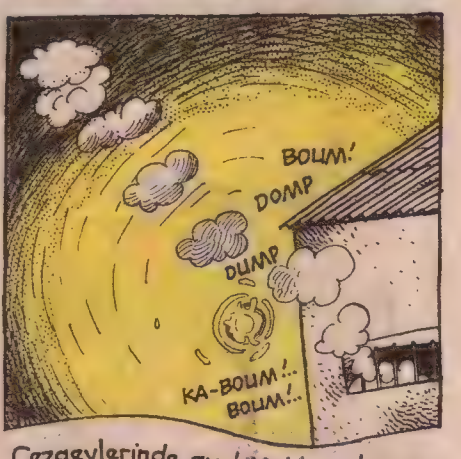

Cezaevlerinde av tüfekleriyle otorite sağlamaya çalışan güvenlik kuvvetlerine, Başbakan Ecevit şu dilekte bulundu; "Allah kolaylık versin!"

Aksam sefası

LeMan

Cezaevi isyanından 5 DAKİKA ÖNCE *eylemcilerin* çektiği hatıra fotoğrafı

İsyandan 5 DAKİKA ÖNCE *Derin devletin* çektiği hatıra fotoğrafı

Sıradışı vali Recep Yazıcıoğlu 9 yıldır görev yaptığı Erzincan'dan merkeze alındı. Polisin 'polisliğinin' dahi tartışıldığı şu dönemde 'polisten vali olmaz' sözü devlet erkanına ağır geldi. Açıksözlülüğü, sempatik, sportmen kişiliğiyle görev yaptığı yerlere yaşama hevesi ve keyfi de götürerek, sıradışı bir devlet adamı portresi çizen Yazıcıoğlu'nun suçu devleti halka sevdirmek

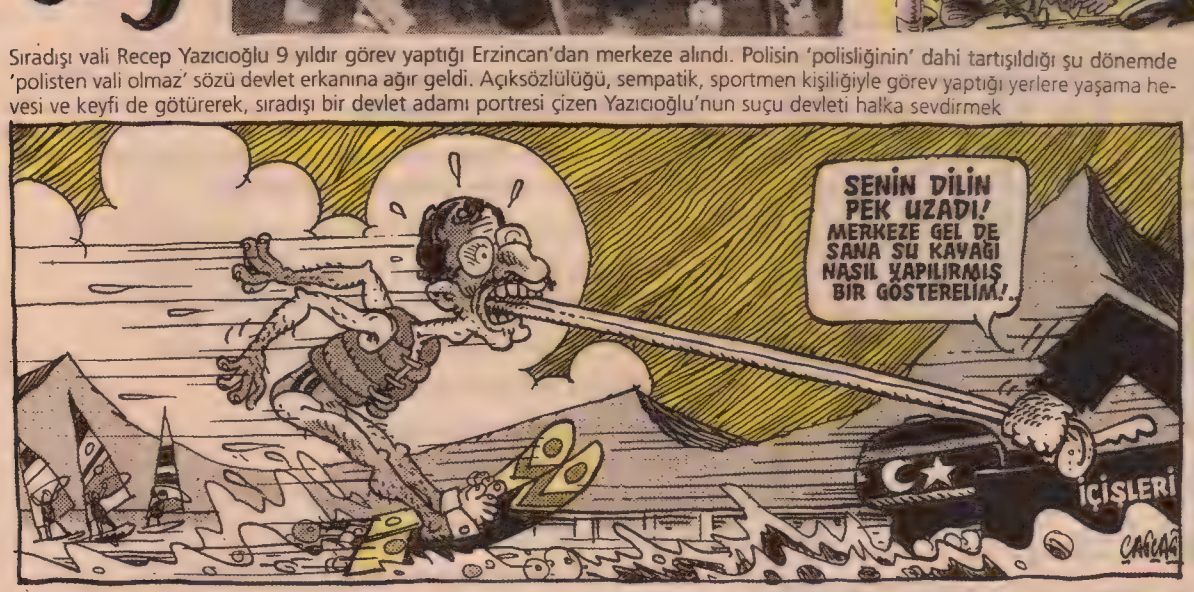

Gölcük'lü Binnaz Tiryaki enkazdan kurtulmayı başardı pasa
port dairesinden kurtulamadı. Kimliği enkaz altında kaldığı iç
pasaport verilmeyen Binnaz Tiryaki'nin bacağı kesildi.

İYİ MİSİNİZ SAYIN BAŞBAKAN?

Amerika'ya giderken havaalanında birdenbire demişsiniz ki," vatandaşların ve Silahlı kuvvetler mensuplarının 30 Ağustos bayramını kutlarım..." Sonra duraklayıp, "Bi yanlışlık yaptım galiba" diye eklemişsiniz E, yani çok güldüm ama üzüldüm de bi yandan...Bayram diil, seyran diil nedir bu fikr-i firar anlamadım...İyi misiniz gerçekten...

İyi diilseniz sayın başbakan...kafanıza kasket giymekle eski Ecevit olunmuyor işte... Her fırsatta devleti tahrip etmeyin diyorsunuz ama, devlet zaten tuzla buz olmuş durumda...Ceza evlerinde isyanlar ve katliamlar, fırsattan istifade çıkarılmış abuk yasalar, artık kaderine terkedilmiş ve vatandaşın insafına bırakılmış deprem bölgeleri...Hiç birşeyi elinizde tutamadığınız çok belli...Amerika'ya gitmişken bari kendiniz için birşey yapın ve iyi bir psikoloğa görünün...

LÜTFEN...LÜTFEN TAYVAN DA ELİNE YÜZÜNE BULAŞTIRSIN... BAŞKA ÜLKELERDE DE İSYAN ÇIKSIN BARİ YALNIZ BİZ DİİLİZ DİYELİM...

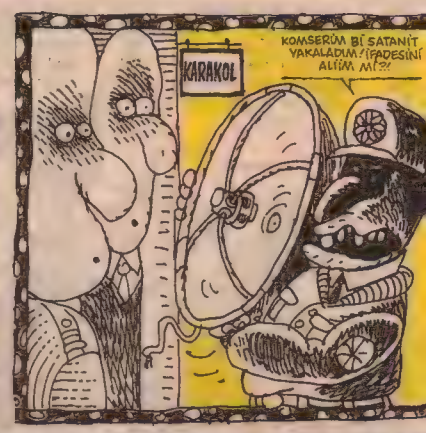

ABD'deki özel Olimpiyat oyunlarında toplam 26 madalya kazanan 122 zihinsel engelli sporcunun ödül töreninde spor bakanı Fikret Ünlü'nün "SAĞLAM KAFA, SAĞLAM VÜCUTTA BULUNUR... BEYİNLER KAZANIR" sözleri izleyicileri dumura uğrattı.

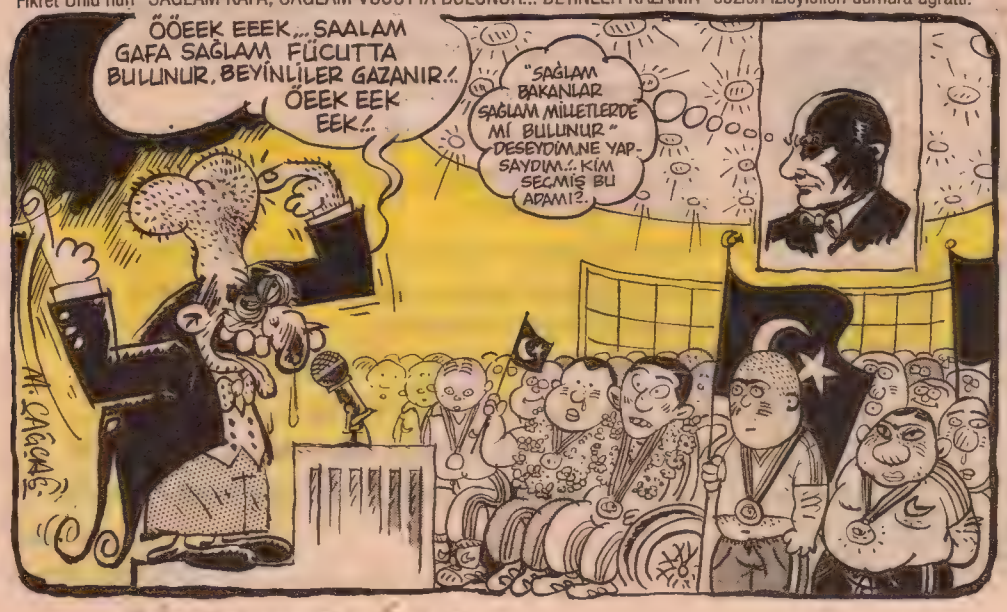

Türk pazarı silah tüccarlarının ağzını sulandırmaya devam ediyor. İDEF 99 Silah Fua
nedeniyle Fransız, İngiliz, İsrail, Alman, Rus bilcümle silahçılar görücüye çıktı.

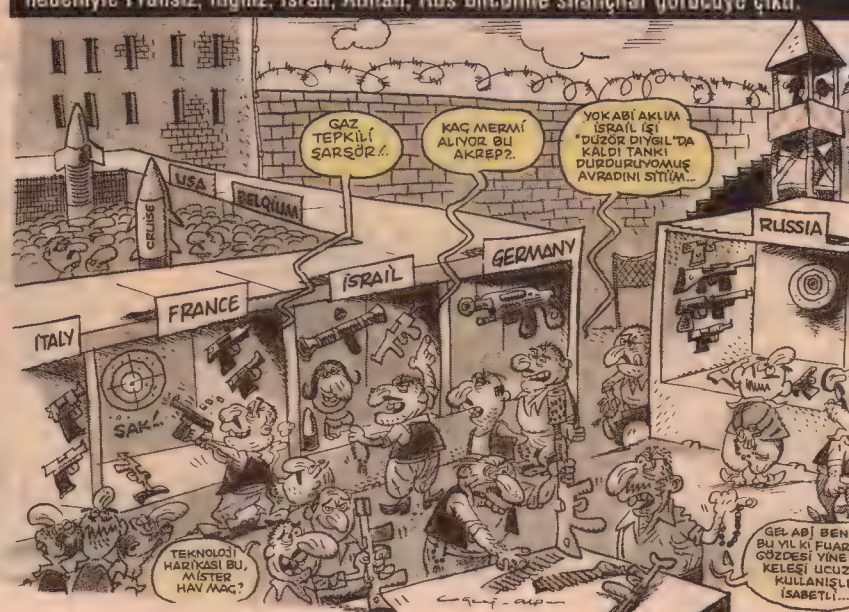

Akşamsefası

DEPREM BAHANESİYLE ERENKÖY GÜZEL SANATLARI ENFES YERİNDEN UZAKLAŞTIRMAYA ÇALIŞAN BİR TAKIM RANT UYANIKLARININ OYUNUNU BOZALIM...AYRICA MICHAEL J. FOX KARDEŞİME; MUHAMMET ALİ KARDEŞİME VE BİLİMUM PERKİNSON HASTALARINA İNŞALLAH ÇARESİ BULUNUR DİYOR, ACİL ŞİFALAR DİLİYORUM...M.Ç.

açık büfe

met üst

biz böyleyiz işte-2

- ✔ aydınları nefret eder halkından halkı daşşak geçer aydınlarıylan
- ✔ **genellikle düğün, piknik gibi mutlu günlerde katliamvari ölürüz**
- ✔ iyi top oynamak, köpek gibi içmek, zamparalık karizma krikolanmızdır adeta
- ✔ **herkes evi deniz görsün ister ne deniz kalır ne yeşil sonra**
- ✔ ayı'nın yavrusunu sevdiği gibi hırpalaya hırpalaya severiz birbirimizi, birini sevmiyorsak nefret ediyoruzdur kayıtsız kalamayız hiçkimseye
- ✔ **karıların kocalarına, kocaların karılarına verdiği özel isimler ilişkinin tanımını da yapar**
- ✔ everest'in tepesine çıkmak, uzaya roket fırlatmak, yüz metre engellide rekor kırmak, bunlar yoktur gelecek hayallerinde
- ✔ **ev almak, araba almak, bankada biraz yekin biriktirmek ve manken gibi biriyle evlenmek budur ütopya**
- ✔ tatile gittik mi ille köpek gibi içeriz, et yeriz ve düzüşürüz
- ✔ **az ve kaliteli çocuklar yerine bol ve çürük çocuklar üretiriz sonra da ne olacak bu memleketin hâli deriz**
- ✔ günlerimiz plansız projesiz geyik muhabbetiyle geçer
- ✔ **her durumda her pozisyonda provoke oluruz**
- ✔ eğlence anlayışımız çoğu zaman ne de gaddarca ve sadistce olur
- ✔ **"buraya çöp dökenin anasını zikiyim" böyle bir uyarı dünyada nerede vardır**
- ✔ metro'su olmayan bir şehirde punkçı yetiştirebiliriz
- ✔ **bu kadar gazete köşeyazarı var ne yapmışlar ne'ye çare bulmuşlar**
- ✔ öğrenme yeteneğimiz taklitten geçer herşeyi aslından daha iyi taklit ederiz
- ✔ **yalakalık olayını sanat hâline getirmişizdir**
- ✔ kıskanmak, çekememek, nefret etmek bizi hayata bağlayan en şahane hislerimizdir
- ✔ **aynı otobüste, yanyana koltuklarda mesela izmir'e gideceğimizi bile bile "yolculuk nereye" diye sorarız**
- ✔ başkasıyla daşşak geçmek zavallılığımıza ilaç gibi gelir
- ✔ **erkekleri hayatta bir kere mutlaka: "50 milyar verseler kestaneyi çizdirir misin" diye sorabilen bir ırkın ahvadıyızdır**
- ✔ memleket meselelerine şarkılarla, türkülerle, şiirlerle çare ararız
- ✔ **mutluluğumuz genellikle dostlarımızın mutsuzluğuyla zirveye çıkar**
- ✔ zorlarsak en fazla üç gün ciddi ya da üzgün durabiliriz
- ✔ **asmak, kırmak, kaynatmak, tahsil hayatımızın ne güzel yüklemleridir**
- ✔ anamıza avradımıza küfrederek de övebiliriz birbirimizi
- ✔ **herkes doğuştan futbol uzmanıdır herkes mutlaka şiir yazar ve hayatı romandır esasında**
- ✔ bütün iyi profeleri önce biz düşünmüşüzdür ama çaldırmışızdırız da birilerine nedense
- ✔ **herkesin elinde cep telefonu sanki herkes holding patronu**
- ✔ mizahçıları kanser olan, verem olan başka güzide bir ülke var mı

(devam edecek)

metust@leman.com.tr

Akşamsefası

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

GNAM GNAM GNAM!

BENİ BÖYLE BIRAKIP GİDEMEZSİN FERİDUN... KARNIMDA SENİN ÇOCUĞUNU TAŞIYORUM...

O YÜZDEN GİDİYORUM ZATEN MANYAK KARI!

Paranoya

MEVSİM BİTİYOR ARTIK DİLEK ...GEL, SON DEFA PLAJA GİDİP DENİZE GİRELİM...

GİDELİM AMA ÖNCE AĞDACIYA UĞRAMAM LAZIM...

YAA BOŞVER AĞDAYI MAĞDAYI HADİ GİDELİM...

İYİ PEKİ CANIM, SEN BİLİRSİN...

KEŞKE ŞU KILLARI AĞDALATSAYDIM AMA NEYSE ARTIK!

LOMBAK'IN 2. KİTABINI HAZIRLIYORUZ

HAADEEE TARRAKLARA KAPUT GELDİİİİ!..HER BOY ZİKE UYAAR! KAPUUT, KAPUUUUTT!..

OHH BE!.. ECZANEDEN UTANIP ALAMIYORDUK MANAVDAN RAHAT RAHAT ALABİLİRİZ ARTIK!

KAPUT

DOMATES 125.000

AY AY AY... GÖZLERİM! CENAZELERDE NİÇİN GÜNEŞ GÖZLÜĞÜ TAKILDIĞINI ŞİMDİ ANLADIM!

COZZZZ...

RESÜL ABİ YAPMA ALLAHAŞKINA... CÜMLE ALEME REZİL OLUYORSUN... BIRAK ŞU LEZBİYEN KARIYI BE ABİ!

HAYIR! BEN ONU ÇOK SEVİYORUM... O DA BENİ BÖYLE SEVİYO!

lombak@leman.com.tr

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barışlan

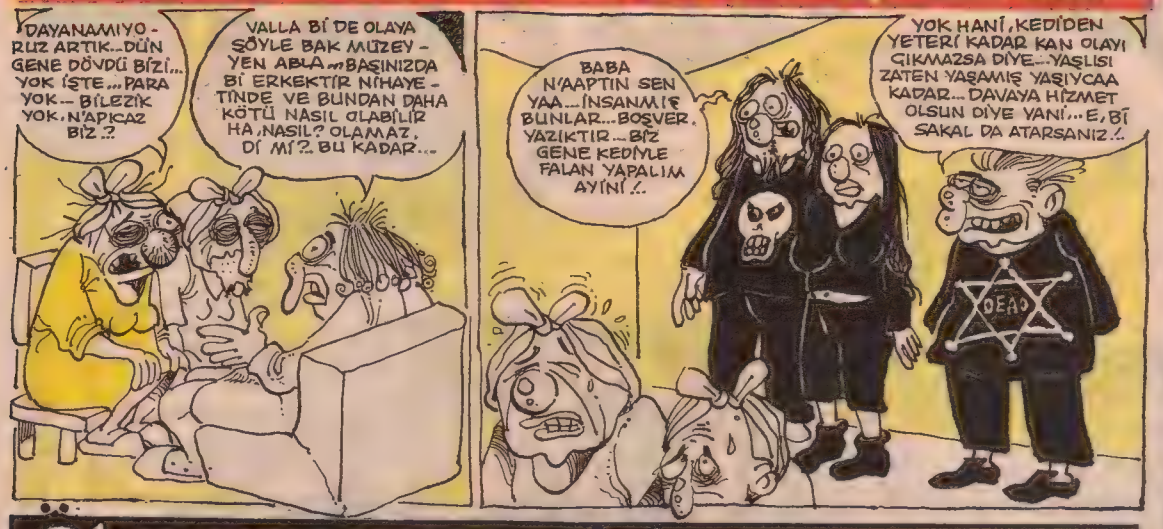

GRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

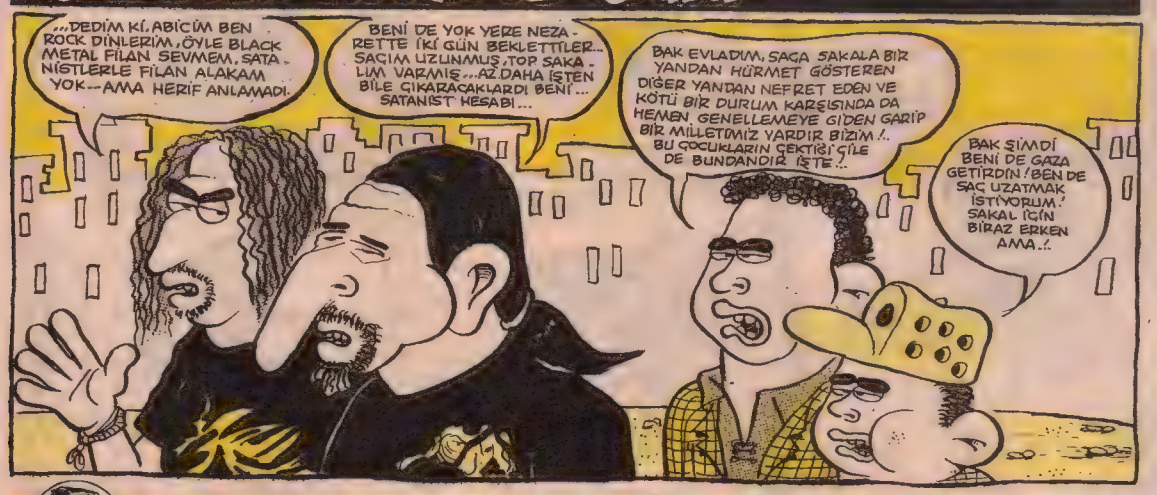

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğarlar

Kedi: Yılmaz

Bohem karakterli bir sanatçı demirden leblebi gibidir.!.

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

57. Hükümet Tarifesi!

İşte Başbakan tarifesi

Blair'le kahvaltı 19 milyar lira

- Gala yemeğine katılmak kişi başı 350 sterlin (yaklaşık 265 milyon lira).
- Balkondan başbakanın sadece konuşmasını izlemek 150 milyon.
- Tek gün açılış konuşmasını izlemek ya da düzenlenen yemeğe katılmanın fiyatı ise 725 milyon lira.
- Bakanlar Kurulu üyeleri ile yemek ve yemekten sonra başbakanla tanışmak 19 milyar lira. En az 4 bakanla tanışmak da garanti.
- 19 milyardan daha fazla ödeyenlere ise Başbakan'la sabah kahvaltısı ve başbaşa görüşme imkanı sağlanıyor.

Okudunuz mu, İngiltere'de hükümet kaynak yaratmak için başbakanla ve bakanlarla tanışmayı, kahvaltı etmeyi falan tarifeye bağlamış. Bu sayede İşçi Partisi'nin kasasına bir gecede 750 milyar lira girmiş. Killandırma Servisi üşenmedi, araştırdı ve Türkiye'deki benzer tarifeyi ele geçirdi:

Başbakan Ecevit kahvaltı ederken, masaya oturup onu seyretmek 600 milyon lira. (Dayanamayıp kahvaltıya katılmak isteyenler için siyah zeytin tane başına 400 bin lira, yeşil zeytin tane başına 500 bin lira, normal çay 750 bin lira, açık çay 600 bin lira, Rahşan hanımın özel peynirli omleti 1.5 milyon lira, ekmek ücretsiz)

Devlet Bahçeli'nin bekar evinde makarna haşlamak 400 milyon lira, balkonda mangala sucuk atmak 900 milyon lira, Bahçeli'yle tavla atmak 1 milyar 150 milyon lira, okey oynamak (grup indirimi kapsamında) 300 milyon lira. (Bulaşık yıkayanlardan %10 düşük fiyat alınır.)

Mesut Yılmaz'ların evinde aile halkıyla beraber oturup, herhangi bir Televole seyretmek 2 milyar lira. Yılmaz'ın küçük oğlu Hasan'la şakalaşmak 450 milyon lira. Mesut Yılmaz'ın ağızlığını kullanmak, sigara başına 800 milyon lira, Yılmaz'ın paketindeki son sigarayı alıp içmek 2 milyar 750 bin lira. (Koltukta uyuyup yatıyakalmak 5 milyar 100 milyon lira)

En az beş bakanla Meclis koridorlarında halay çekmek 4 milyar lira. (Halay başı Hikmet Sami Türk olursa ekstra 250 milyon lira daha ödenecek. Devlet cezaevlerinde çok kurşun harcayıp zarar etti!)

Ecevit'in Kartal marka arabasını evden eve nakliyat işinde kullanmak 1 milyar 300 milyon lira. Kartal'ı düğün arabası olarak kullanmak 3 milyar lira. (Arabanın önüne konacak düğün bebeği niyetine Ecevit'in kedilerinden almak 870 milyon lira)

Saadettin Tantan'la birlikte gece disko baskını yapmak 1 milyar 800 milyon, geceyarısından sonraki baskınlara katılmak 2 milyar 50 milyon, disko veya bar mühürlemek 3 milyar lira. (Baskın ve mühür sonrası Tantan'la banklara oturup denize bakarak, birlikte "Mühür gözlüm seni elden sakınırım, kıskanırım"ı söylemek 7 milyar 700 milyon lira)

İki bakanla beraber gizlice satanist ayini izlemek 4 milyar lira. Ayin sırasında fenalık geçirmek 650 milyon lira. (Devlet satanisti olup sertifika almak 10 milyar lira.)

İsmail Cem'le Çamlıca sırtlarında scrable oynamak 850 milyon lira. Scrable sırasında joket taş kullanmak 60 milyon lira. İsmail Cem'in Germen cinsi kanaryasını gagasından öpmek 1 milyar 400 milyon lira, kanaryayı ince kıyılmış kuzu ciğeriyle beslemek 1 milyar 910 milyon lira.

Bayındırlık Bakanı Koray Aydın'la beraber ultra-oynak türkücü Hatice'nin konserine gitmek 2 milyar 300 milyon lira. Koray Aydın'la birlikte Prestij Müzik Ailesi'nden en az 48 sanatçının bulunduğu ortamda neşelenmek 6 milyar 540 milyon lira.

Bizzat Orman Bakanı olmak 42 milyar lira. Orman Bakanlığı makamında "Aman Ormancı"yı söyleyerek yabancı konukları coşturmak 670 milyon lira. İçip içip "Konyalı'dan ben bir oğlan doğurdum" diye bağırmak 1 milyar 720 milyon lira.

Sağlık Bakanı Osman Durmuş'la kesintisiz 1 saat 45 dakika geçirene ise 2 milyar lira ödenecek. (Tiko pafa)

kilservis@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

guneri@leman.com.tr

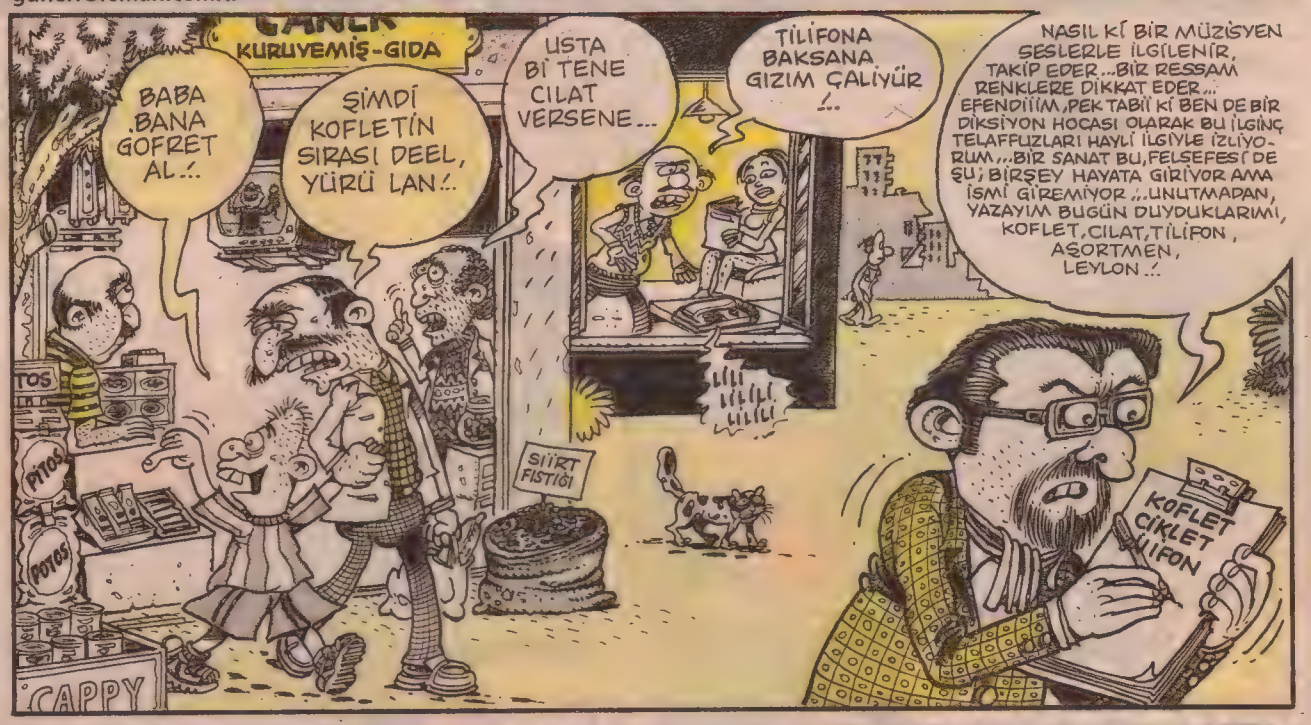

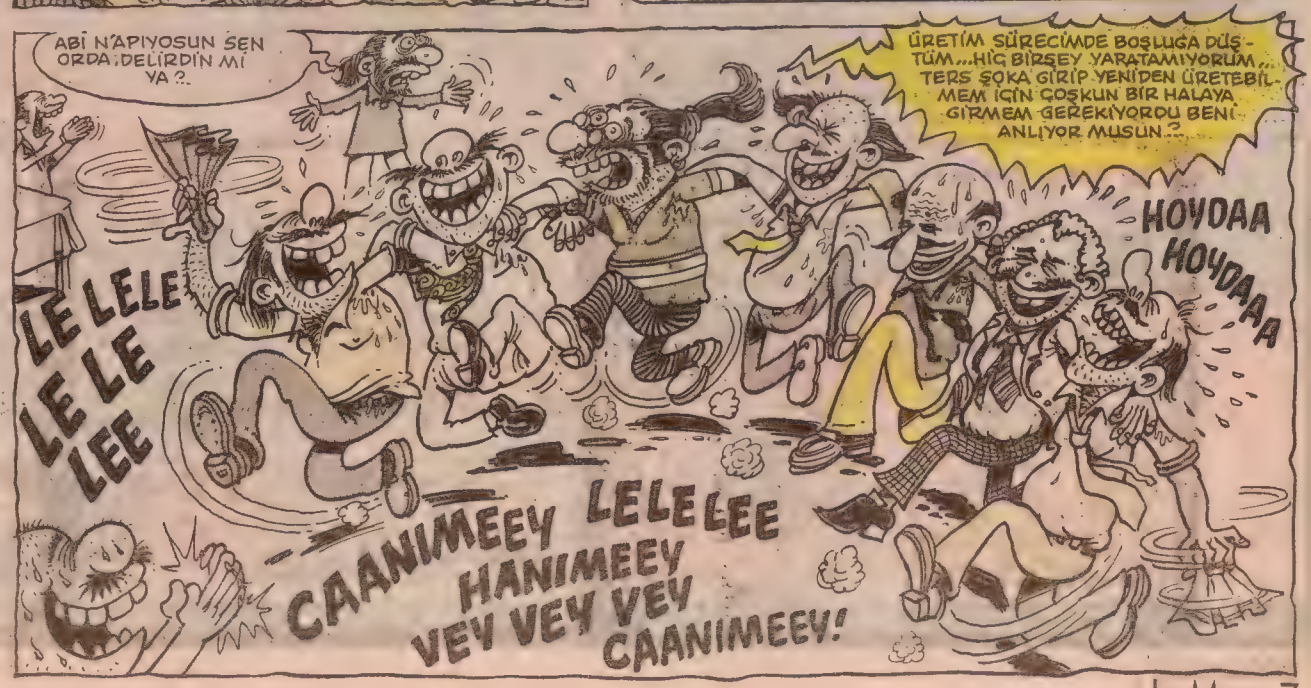

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

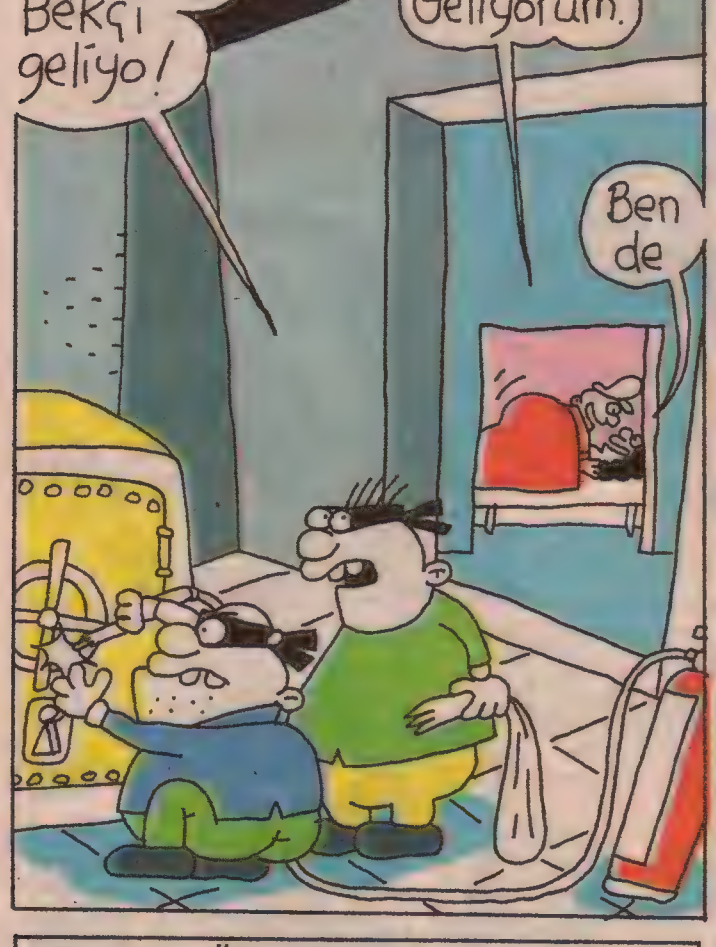

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Ahlaksızla Çekmiştir

Ahlaksızlar hep çekmiştir beni.

Değersizler... Aile, namus, vatan gibi kavramları hiç iplemeyenler... Köksüz, bağsız, kimsesiz yaşayıp, canı istediği anda alıp başını çekip gidenler çekmiştir... Ürkmüşümdür onlardan, dokunmaya çekinmişimdir, ama bu cesareti, bu gücü nereden aldıklarını suçlu bir arzuyla hep merak etmişimdir.

Çünkü bana ait olmayan bir ahlakla yaşadım yıllarca. Savunduğum değerler içimi kararttırdı; ama yakınlarımı, ençok onları üzmemek adına, yine de savunmaya devam ederdim... Sanki bu değerleri savunmasam, iyi ve ahlaklı olmaya çalışmasam hep birlikte daha yoksullaşacağımızı, hayatımızın daha da güçleşeceğini hissederdim...

Kendimi bildim bileli ahlaksız ve değersiz olamadığım için çok çalışmaktan başka seçeneğimin olmadığını anlamıştım... Bu yüzden çalışmak ve korku hep içime işlemişti... Ahlak ve cansıkıntısı hep içime işlemişti...

Lisedeydim. Okulum **Ortaköy**'deydi. Evim ise **Kadıköy** yakasında... Şehir hatları vapurlarının alt kamaralarında alkolikler, çingeneler, herkesten kaçıp izbe yerlere sığınan tedirgin insanların arasında gündüz derste aldığım notları gözden geçirerek dönerdim akşamları eve. Birkaç saat uyuduktan sonra, uyanır ve sabaha kadar çalışırdım. O saatte genellikle evde herkes uykuya yatmış olurdu. Ve çoktan sönmüş olurdu soba...

Sırtımda eski, solgun bir battaniye; küçük, çelimsiz ve ençok kalbi ve kaygıları üşüyen bir çocuk olarak sabah ezanlarına kadar çalışırdım. Bazı geceler annem, çalıştığım salonun kapısından uykulu ve sinirlir bir şekilde yüzüme bakar, **hala çalışıyor musun, hadi yat artık, elektrik parasına yazık,** derdi...

Elektrik parası, geleceğimi kazanmak adına her anı baştan çalınmış ve giderek solan çocukluğumdan, ertelediğim hayatımdan, kuşatılmış umutlarımdan daha önemliydi...

Başarılı olana kadar hem ahlaklı, iyi kalpli, hem bütün toplumsal değerlere sonuna kadar bağlı kalacak, başarılı olduktan sonra ise istediğim herşeyi yapacaktım.. İşte bu çağdışı romantizm bizim evde en çok bana uygun görülmüştü. Oysa lambada zayıf bir alevdim ben, kalbim ve korkularım üşürdü, ama farkına varmazdı kimse. Dürüstlük ve ahlak adına; başarılı olduktan sonra istediğim herşeyi yapma tesellisi adına, en çok da bunlar adına, içimdeki yaşam alevinin üşüdüğünün kimse farkına varmazdı. Eski, yıpranmış okul çantamın içinde takdirnameler taşırdım, ama ben her akşam eve dönüşlerimde **Karaköy-Kadıköy** vapurundan aşağı, ailemden ve çevremdeki insanlardan daha sevecen ve daha anlayışlı olduğunu hissettiğim denizin sularına kimseye farkettirmeden bir a

Bir keres
yıfla dönmü
zamanki gib
daydı. Geldi
bir saygıyla
Gözlüklerini
Yüzüme kırg
nu söyledi:
rim... Sonra
odasına. Or
anlamı şuyd
**bunu hiç be
uğrattınız...**
Lambada ti
üşüdü gece
adına hayat
acımasız sa

Gecenin
kapısına kad
parasına ya
mün nurunc
zin kimseye
li bir şekilde
mesinden d

Bazı gec
yüzümü yak
yüzümü yak
da yanarken
oğlum, uzak

**İçinin üş
meyeceği,**
**nin solmaya
okulu, kurtu
kurtul şu üz
solgun batta
lara,** derdim
**Geciken kira
biten üç ay
laklı bir hay
korkusu oln**

Gitmek, a
olursa olsu
ahlak ve dür
del ödemek
lihsiz gözük

Yıllardır s
birçok zahm
rüstlük anla
yordu. Herk
ama henüz b
kesin kabull
yaşamaya b

İşte ençok
uzaklara. He
biri olarak ka
laşmak için

Çocukluğ
ençok varlı

Le Manti MEDYA

BRT muhabiri haberini Taşanlar haberi yaptı. Taşanlar Ankara Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Nazmi Bilgin'den BRT muhabirinin haber kaynağını bulmasını istedi. Bilgin buldu. BRT muhabiri ve ardından haber müdürü işini kaybetti.

Akşamsefası

...r Hep ...Beni

...e atmak isterdim kendimi...
...ilk dönem karnemdeki iki za-
...eve. O gece babam eve her
...ç gelmişti. Dolabı bizim oda-
... duyunca yatağımdan mahçup
...kıp karnemi ona gösterdim.
...i, dikkatlice inceledi karnemi.
...ir ifadeyle bakarak sadece şu-
...essüf ederim... Teessüf ede-
...şka birşey demeden çekti gitti
...Türkçesinde **teessüf ederimin**
...ısaca; **yazıklar olsun, sizden**
...nezdim, beni hayal kırıklığına
...ssüf ederim... Hepsi bu kadar.
...en o yaşam alevi üşüdü. Hep
...boyu. Bu yakıcı sözle geleceği
...ınan o küçük çocuk, o ayaz, o
...ara kadar üşüdü...
...bir saatinde, çalıştığım salonun
...gelinip, **hadi yat artık, elektrik**
... denildi. Elektrik parası gözü-
...daha önemliydi çünkü. Ailemi-
...htaç olmadan, dürüst ve ahlak-
...rlığını sürdürmesi içimin üşü-
...önemliydi...
... masamın üzerindeki lambaya
...ırır, öylece beklerdim. Lamba
... bir süre sonra. Yüzüm lamba-
...z verirdim kendime: **Gitmelisin**
...a gitmelisin, derdim.
...eyeceği, arzularının ertelen-
...atının çalınmayacağı, düşleri-
...ğı yerlere gitmelisin... Bitir şu
...u soğuk, ruhsuz gecelerden,
...ne attığın yoksul, hayatın gibi
...velerden, çek git; çek git uzak-
...rada elektrik faturası olmasın.
...rkusu olmasın. Babanın erken
...olmasın. Orada dürüst ve ah-
...sürmenin insanın içini kavuran
...n, derdim.
... hep gitmek vardı aklımda. Ne
...itmek. Çünkü inanmadığım bu
...lük anlayışı adına acı çekip, be-
...cukluğum kadar acımasız ve ta-
...rdu bana...
...nup; onun adına acı çektiğim ve
... katlandığım bu ahlak ve bu dü-
... beni ifade etmiyor ve anlatmı-
... beni beğenip takdir ediyordu,
... diye birşey yoktu ortada... Her-
...o benimsediği beni, ben henüz
...amamıştım ki...
...bu yüzden gitmek istiyordum
...sin sevdiği, iyi, ahlaklı ve dürüst
... ettiği kendimle kıyasıya hesap-
...klara gitmek istiyordum.
...u, üşüyen arzularımı, belki de
...dan çok elektrik faturalarının
önemsendiği geçmişimi düşünüp, yaralı da olsa, paramparça da olsa sorgusuz sualsiz ve korkmadan kendimle olmak için hep uzaklara gitmeyi istiyordum...

Bir keresinde uzaklara gitmeme çok az kala, elimde pasaportum, uçak biletlerim, son kez yaşadığım şehrin kıyılarını, gökyüzünü seyredip havaalanına doğru giderken, içimden; **sevdiklerimin ölümünü görmeyeceğim, onları ben gömmeyeceğim, birileri gömsün, ben artık daha fazla acı çekmek istemiyorum,** dedim. Evet, bunu ben dedim. Nasılsa uzaklara, çok uzaklara gidiyordum. Acımasız ve talihsiz geçen çocukluğumla hesaplaşmaya... Kendim olmaya...

Uzaklara... Sevdiklerimin sonunu ben görmeyeyim, bu kadar acı bana yeter, kalanlar göğüslesin bu hayatı, dedim...

Böyle birşey nasıl aklımdan geçmişti, bilmiyorum, ama geçmişti işte...

Ama yarı yolda indim ve uçak biletlerimi yırtıp geri döndüm.

İyi, dürüst, ahlaklı insan olmak için düşlerini yakan, hayatlarını erteleyen, bu yüzden beni de kendilerine benzetmeye çalışanların arasına geri döndüm. Evet, yakınlarını üzmemek, ele güne muhtaç olmamak, ve onlara güvenenleri zor duruma düşürmemek için hiçbiri kendi olamamış, inanmadıkları bir hayatı sürdürmek zorunda kalmış yakınlarımın arasına...

Büyümek, kurtulmak, özgürleşmek için hep onlardan uzağa gitmek istemiştim... Ama yapamadım. Birşeyler tutmuştu beni. Kendimden çok onlara haksızlık etme duygusu daha ağır basmıştı...

Çünkü ne kadar inkar etsem de onlar bende saklıydı, ben onlarda saklıydım...

Onlara yakınlaşmam için uzaklara gitmeme gerek yoktu. Talihsizlik, şanssızlık ve doymak bilmez acılar gelip içimizden birini bulunca hayatımız hiç olmadığı kadar aydınlanıyordu işte... Korkularımız azalıyor, hiç olmadığı kadar cesaretli oluyorduk...

Sevdiklerimizi kaybettikçe nasıl oyuna geldiğimizi anlıyor, bize çizilen kaderi görüyor, sindiğimiz yerden ayağa kalkıyorduk.

Aşk gibi bir öfkeyle ayağa kalkıyorduk böyle anlarda... Yoksulluğumuza, etrafımızı kuşatan duvarlara, korunaksızlığımıza, hep kaybetmeye yargılı oluşumuza isyan ederek ayağa kalkıyorduk...

Başka bir yasa, başka bir dünya, başka bir hayat olabilir mi, diye ayağa kalkıyorduk...

Sonra... Acılarımız ve öfkemiz dinince, hayatımız yeniden bildik yörüngesine giriyor, herkes yine kendinden çok çevresine benzemeye, kaderine benzemeye çalışıyordu...

Annemi hep sevdim. Ama anne takıntım olmadı hiç. Yıllar önce koptum ondan. Yıllardır sokaklar ve yalnızlıklar emziriyor beni. Ailemi hep hüzünle sevdim. Acıyarak sevdim onları. Ama hiç aile takıntım olmadı. Ve artık yıllardır onlar değil; aşklar, dostluklar yaralıyor beni.

Uzaktım onlara... Ve daha da uzaklara gitmek için onlarla aramdaki tüm hastalıklı duygusal bağları koparmam gerekliydi. Ama ben hep yarı yoldan geri döndüm, bir kere değil, defalarca gittiğim yerden hep geri döndüm. Bir şeyler tutuyordu beni. Gidemiyordum...

Çünkü neden bütün talihsizliklerin, bütün şanssızlıkların aynı evlerde, aynı sokaklarda büyüdüğüm, aynı çevrelerde benzer acıları, benzer umutları, benzer sevinçleri paylaştığım bu iyi, bu ahlaklı, bu dürüst olmaya çalışan insanların başına geldiğini anlamak için hep geri döndüm. Gittiğim heryerden hep çaresizce geri döndüm...

Çok büyük bir giz değildi aslında bu. Bizim gibilerin iyi, ahlaklı ve dürüst olmaktan başka seçenekleri yoktu çünkü. Çünkü korunaksızdılar. Duyarlı oldukları için yoksul kalmışlardı. Yoksul kaldıkları için duygularına sımsıkı sarılmışlardı. Başlarını kaldırmalarına izin vermiyordu hayat, talihsizlikler, şanssızlıklar onlara hiçbir fırsat tanımıyordu. Bu yüzden ahlaklı ve dürüst olmaya çalışıyorlar, karşılaştıkları felaketlere göğüs gerebilmek için iyi olmasını istedikleri kalplerine sarılıyorlardı sımsıkı ve hüzünle.

Bu yüzden hep yarı yoldan onlara geri döndüm... Düşlerimi, arzularımı bir başka hayata erteleyerek onlara hep geri döndüm.

Hastalıklarla boğuşan, geçim sıkıntısından kim olduklarını bile unutan, baskılara karşı direnirken düşlerini unutan, ele güne muhtaç olmamak için tüm hayallerini erteleyen, etraflarındaki duvarlar yükselirken mutlu olma şanslarını yitiren ve olmadık talihsizliklerle ömürlerini tüketen insanlarımın arasına hep geri döndüm...

Çünkü ben onlarda saklıydım, onlar da bende... Giderdim gitmesine, ama onlardaki kendimi çok özler, iyi kalpli ve dürüst olmaktan aşka çareleri olmayan yakınlarımın yüzüne bir daha bakamazdım...

Ama yalan değil, ahlaksızlar hep çekmiştir beni... Değersizler... Aile, vatan, namus gibi kavramları hiç iplemeyenler... Köksüz, bağsız, kimsesiz yaşayıp, canları istediği anda alıp başını çekip gidenler hep çekmiştir...

* Devlet yine cinayet işledi, hem de insanların can güvenliklerinden en çok sorumlu olduğu yerde, hapishanelerde...

* **Yalova**'da çadırda kalan insanlar için ağrı kesici ve tansiyon ilaçlarına acilen ihtiyaç var. İlaç şirketlerinde çalışan insanlar çok daha kolay sağlayabilirler bunları. **Leman**'dan **Sevil Hanım** aracılığıyla bana ulaşabilirsiniz.

* 8 Ekim Cuma günü saat 17:00'de Edirne Sanat **Merkezi**'ndeyim. Sabuni Mah. Mınıbüs Durağı Çaplı İş Merkezi Zemin Kat. Tel: 0284 - 212 34 90

* 16 Ekim Cumartesi günü saat 14:00'de çok özlediğim **Ankara**'da **Kitapkurdu**'ndayım. Kıtabevinin adresi: Selanik Cad. No:48/7 Kızılay. Tel: 0312-424 13 76.

* 30 Ekim Cumartesi günü saat 16:00'da **Antalya**'da **Oluş Kitabevi Sanat Bahçesi**'ndeyim. Üç Kapılar No:36 Antalya.

* Sema Eraslan, Murtaza Yektaş, Tolga Berkalp, A.Rahim, Elif Deran Efe, Mavi, Hasan Hüseyin Sazak, Handan Andıç, Ayçe, Sinan Karataş, Leyla Serin, Umut Balaban, Elif Dönmez, Doğan Araz, Derya Aluç, Belma Alper Uçar, Nebrule, Güneş Işıl Gülbeyaz, Arda Çalık, Muhammed Altay, Sabahattin Taysun, Duriye Çetin, İ.Doruk, Ceyda Sucu, Mahmut Turgut, Ali Biter, Düşgezgini, Kanber Adam, Neslihan Küreksiz, Hale Bozdağ Seyran Toptaş... Mektuplarınızı aldım sevgiyle...

Cezmi Ersöz
cezmier@leman.com.tr

...ARIDAKİ FOTOĞRAFTAKİ ...NLIŞI BULUN

... : Medyada Ulucanlar cezaevinde ...den önce hatıra fotoğrafı, diye su- solcu mahkumların bu fotoğrafına ...tle (!) bakarsanız yanlışı bulursu- Ortama ve katliama gaz vermek ...rtaya atılan fotoğraftaki mahkum- ...zaklı, parkalı karakış şartlarına gö- ...inmişler. Oysa yazın göbeğindeyiz. ...se medya niye böyle bir yanlış yapı- Onu da siz bulun.

Medya destekli Ulucanlar cezaevi operasyonunda 12 mahkum hayatını kaybetti birçok mahkum ağır yaralı.

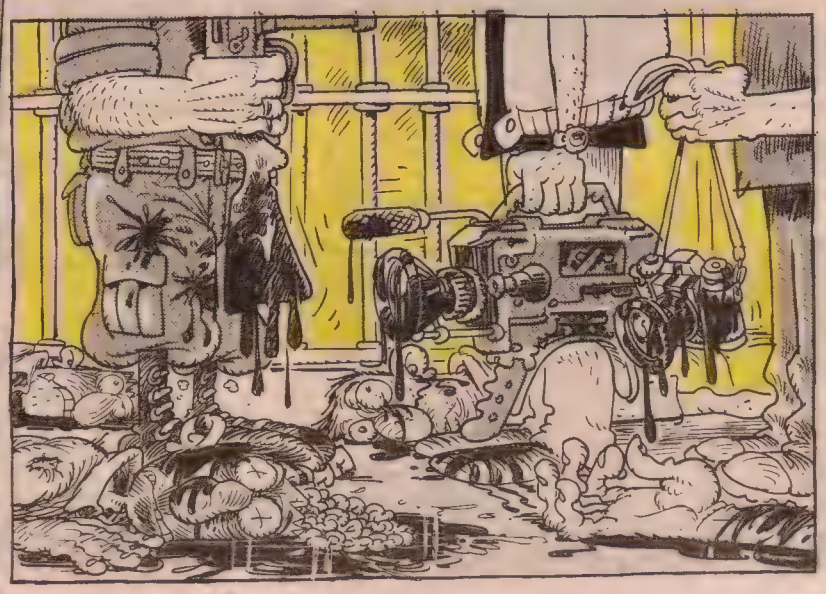

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir@leman.com.tr

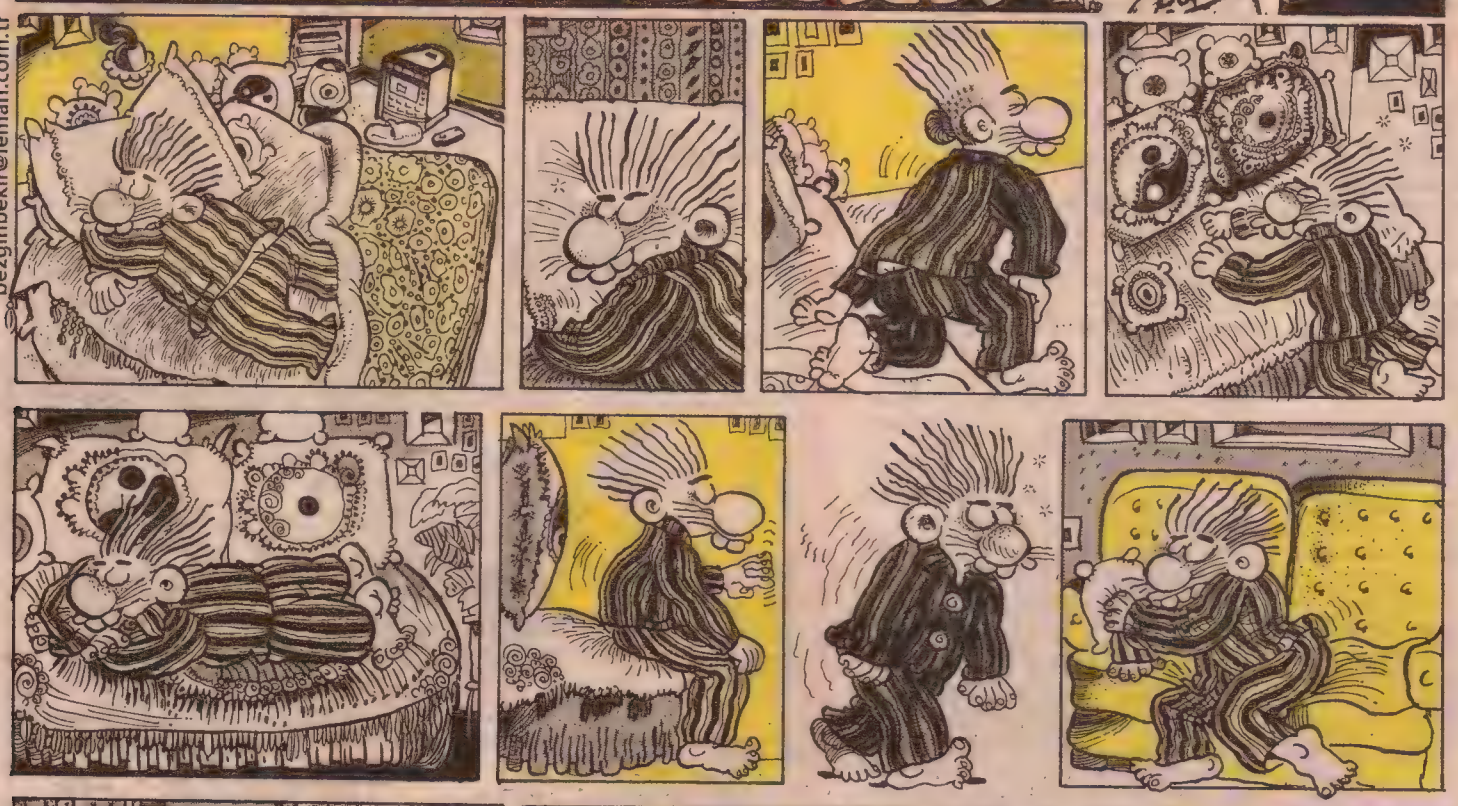

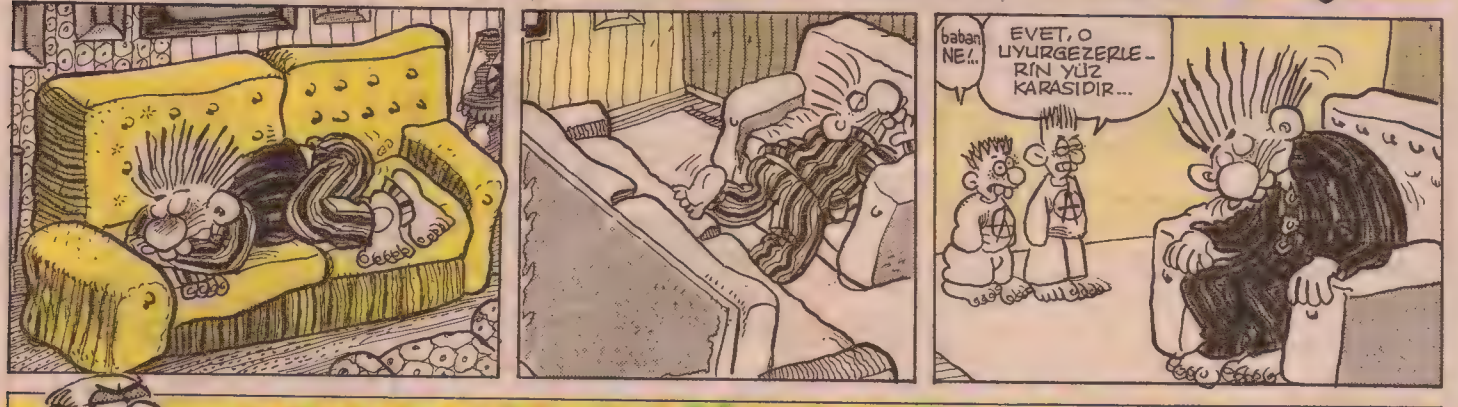

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Türkiye satandaşı!

Anlaşılan deprem profesörü Ahmet Mete Işıkara'nın aletsel büyüklüğü 27.4!

Herhalde medyamız bu yüzden onu "en seksi erkek" seçti!

Belli ki medyamız onun "aletsel büyüklük" lafını dilinden düşürmemesini yanlış anladı.

"Aletsel büyüklüğü çok büyük olmalı" diye yorumladı!

İşin şakası bir yana, onbinlerce insanın öldüğü depremde, bir deprem profesörünü "en seksi erkek" seçmekle uğraşmak depremzedelere saygısızlık değil mi?

Medya aynı saygısızlığı kulakları küpeli her genci satanistmiş gibi göstererek de yaptı.

Hem ruhunu Amerika'ya, paraya, güce satanların, ruhunu şeytana satanlara diyecek bir şeyi olabilir mi?

Biri satanist ise diğeri satandaş!

Satandaş ruhunu paraya, güce satanlara, vatanı Amerika'ya satanlara benim taktığım ad.

Ve maalesef bu ülkede vatandaşın değil satandaşın değeri var.

Satandaşlar mevki makam, han hamam, para pul sahibi oluyorlar.

Hele bazı satandaşlar var ki Amerika'da da mal mülk sahibi.

Bunlar resmen **Amerikan vatandaşı, Türkiye satandaşı!**

Ve maalesef bunlar Türkiye'de milletvekili, hatta başbakan bile olmadılar mı?

Bu ortamda birkaç yüz genç de satanist olmuş çok mu?

Kaldı ki satanistler Türkiye'yi "Küçük Amerika" yapmak isteyenlerin, Amerikanci kültürü ülkemize pompalayanların eseri değil mi?

Onun için satanistleri bırak, satandaşlara bak.

Yatına İngiliz, Amerikan bayrağı çeken ve adına "medya patronu" denen satandaşlara bak.

Amerika Başkanının karşısında onun valisiymiş gibi davranan başbakanlara bak.

Eğer bu ülkede şeytan niyetine taşlanması gerekenler varsa, onlar satanistler değil satandaşlar!

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

barslan@leman.com.tr

Korku sinemasında bir kült olacağı söylenen Blair Cadısı geliyor... Galsin bakalım... Yüzde yüz Terelelli Pictures yapımı bu öyküden daha mı korkunç görücez...

Beş arkadaş, hatta arkadaştan da öte, beş cankuş... Sabaha karşı, evde hareket...

UNUTTUĞUMUZ BİRŞEY YOK DİMİ?.

YOK YOK.. HADİ ÇIKALIM...

KİM VAR TUVALETTE?.

BEN VARIM, ÇIKIYORUM...

NEYSE BEN YAPMIYIM...

YAP OĞLUM... HERKES KAKASINİ YAPTI Bİ SEN YAPMADIN... YOLDA DURAMAYIZ... HADİ...

YOK YAA... ÇOK GELMEDİ ZATEN HADİ GİDELİM..

Beş arkadaş... Beş cankuş yola çıkarlar... Gözlerde tatil coşması... Ruhlarda şimdiden rehavet...

Birkaç saat sonra, yarı ormanımsı, yarı bozkır... Sessiz ve içerik bir bakımsız yol... Boşluk tedirginliği... Bir andan önce katilmanın telaşı meskun mahalle... Ama birden kader değiştiren o cümle...

O üç kelime...

ARKADAŞLAR KAKAM GELDİ!..

YAA!.. OF YAA! EVDE YAP DEMİŞTİM SANA DİMİ?.

NE BENZİNCİ BULURUZ, NE DE TUVALET, BU SITTIRIK YOLDA...

ŞU KENARA ÇEKİVER... İKİ DAKKADA Bİ AĞACIN ALTINA YAPAR GELİRİM... SIÇCAM ALTIMA OOLUM...

İYİ, PEKİ... BİZ DE ÇİŞİMİZİ YAPALIM BARİ...

Beş arkadaş... Beş kanka... Giderlerken az ileriye, çevrede kırmızı gözler fırsat kollamakta içlerinde kimin ölecağine kimin yaşayacağına karar verir gibi süzel lanetli azgın bakışları.. Ölümcül soluklar pis kokulu...

YAA!.. NE GARİP Bİ YER BURASI DİMİ?

ÇABUCAK YAPALIM DA GİDELİM... BEN TIRSTIM!..

Bİ... Bİ SES DUYDUNUZ MU?

Evet... Bir ses... Hatta birçok ses fırladı koyu irinli sarının içinden... Ölüme dönüşerek büyüdü keskin köpek dişleri, beş sindirim sistemlerinin emrindeki...

HUAAV... HAV HAUU

HARRR

HIRRRR

Beş cankuş.. Beş kanka... Dördü çiş yaparken, birikaka ve nedensizce çiş yapanların sadece...

Devamı 12. sayfada →

Akşamsefası

11. sayfadan devam.

DENGELİ BEŞLENME

"Tinerli şaka" yaktı

SİRKECİ Altın Han'da dün akşam saat 19:00 sıralarında birinci kattaki bir atölyede işyeri sahibi Mustafa Dülgellen ile çalışanı Kemal Ağca atölyede bulunan tineri yakarak birbirleriyle şakalaşmaya başladılar. Şakalaşmaları sürerken diğer tinerlerin de alev aldığını farkedemeyen gençler büyük bir patlama sonrası yandılar. Vücutlarında derin yanık izleri oluşan gençler iş arkadaşları tarafından SSK Samatya Hastanesi'ne kaldırıldılar. Burada ilk tedavileri yapıldıktan sonra Haseki Hastanesi'ne sevk edilen gençlerden işyeri sahibi Mustafa Dülgellen'in sağlık durumunun ciddiyetini koruduğu bildirildi.

Ramazan KAYA

Tiner yakarak birbirleriyle şakalaşan Mustafa Dülgellen (19) ile Kemal Ağca (20) tinerin patlaması sonucu ağır yaralanarak hastanelik oldular.

Kızına adak dilerken orman yaktı

İZMİR'in Buca ilçesinde, hasta olan çocuklarının iyileşmesi için mum yakıp adak dileyen aile, 5 hektar ormanlık alanın yanmasına neden oldu. Dün saat 16:00 sıralarında Adatepe Orman ağaçlandırma sahasına gelen Hüsniye Yılbaş hasta olan çocuğu 10 yaşındaki Serdar Yılbaş'ın iyileşmesi için orman içindeki dilek çeşmesinde mum yaktı. Ancak bulunduğu yerden düşen mum, ormanı tutuşturdu. Rüzgarın etkisiyle büyüyen yangın daha sonra kontrol altına aldı. Sanıklar adliyeye sevk edilecek.

Rayda içerken öldüler

EDİRNE'de rayların ortasına oturarak içki içen 2 arkadaş, trenin çarpması sonucu parçalanarak can verdi. Akıl almaz olay önceki gece meydana geldi. Kapıkule-Edirne seferini yapmakta olan Kemalettin Erdil yönetimindeki 84813 sefer sayılı tren, Karaağaç Köprüsü'ne 500 metre uzaklıkta rayların üzerinde içki içen İsmail Acıkabak (43) ile Kazım Boncuk'a (64) çarptı. Ağır yaralanan Acıkabak ile Boncuk kurtarılamadı. İfadesi alınan makinist Erdil, "Onları son anda gördüm. Fren yaptım ama treni durduramadım" dedi.

Cami trafosuna çiş yapmaya gitti elektrik çarptı

FATİH Camii avlusundaki trafonun kapısını zorlayarak açtıktan sonra içeriye çişini yapmaya çalışan 21 yaşındaki Iraklı **Serhat Haves Ahmed,** elektrik akımına kapılarak can verdi. **Ahmed**'in kardeşi **Bestun Haves Ahmed** ile birlikte, iki gün önce Türkiye'ye kaçak yollardan girdikleri, kalacak yerleri olmadığı için geceleri cami avlusundaki trafonun yanında kaldıkları belirtildi.

Cem ACAR
İSTANBUL

Okuyucum Arif Özavcı'ya teşekkürler..!

kaanertem@leman.com.tr

Bayır Gülü
feyhan@leman.com.tr
FEYHAN GÜVER

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

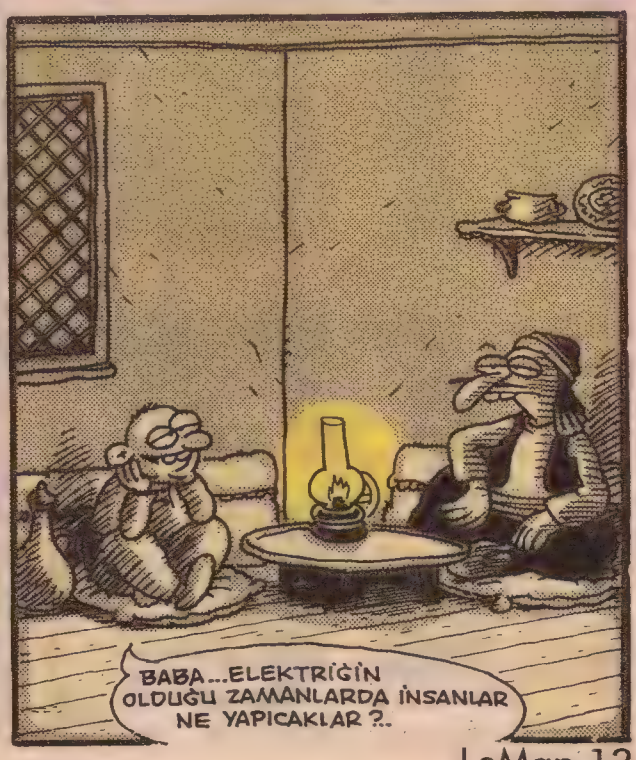

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

Psikiyatrinin incisi Profesör Sudi Bebeyüz'den; STRESİ NASIL YENERİZ ?!

1- Kendinizle barışın; öpün kendinizi, elinizi öpün dudağınızın yetiştiği her yeri öpün!..

2- Aynanın karşısına geçin ne güzelim deyin ve aynadaki yansımanızı öpün, sürekli dudağınızı öpeceğiniz için, başka yerleri öpücem diye sınır yapmayın...

3- Otuzbir çekin...

AYRINTILAR

m.e.T.i.N.F.i.D.A.N

SEVERİM:... Evde giydiim tişörtün kollarını, dirseklerime kadar sıvarken, yavaş yavaş çektiimde, dirsek kemiinin üstünden sıyrılıp, üste oturup saabitlendii, ve artık aşaa düşmiyceene emin olduum aanı... İçine bişeyler koyduum poşet torba; içindekiler azalınca, onnarı bi yere verip bırakınca felan, içerde bi tane bişiy kaldıında; raatlamasını, ve torba biraz rüzgarda, saçmasapan hareketler yapıp dizime felan çarptıında, onu, içindeki şeyin biçimine göre sarıp, katlamayı ve elime almayı... Yüzümü felan yıkadıktan sonra, havluyu, tutturulduu askıdan almaya üşenip, kafamı eğerek yüzümü kurularken, ani ve sert hareketler sonrası havlunun askıda tutunamayıp düşmesini, ama kafam aşaa eğik ve ellerim onu tutuyo olduu için henüz bunu annamadıım aanı...METİN... radyoyu felan tamir edecekkene, havaya girmek için, lüzumlu lüzumsuz bütün aletleri yanıma toplamayı... Yürürkene, bi çocuğun bana bakarken ayaanın bi taşa felan takıldıı aanı ve benim bunu farkettiimi gördüünde kızardıını görmeyi... Dergiden kestiim şiirleri duvarıma diil de, yüklüün üstüne yapıştırmayı... Annemin yanında kahve falına bakılırkene, acaba sevgilimi felan söylenir mi diye g.tümün tutuştuu aanı... DİLEK...

POTPURİ:... Tuvaletin borusu için, nalburcular çarşısına gidemedim. Halbuki plânlamıştım. Geç kalktım. Biraz oyalandım evde, çıktım dışarı sonra. Aret'e gittim. Film aldım bi iki tane. Biri "Kontakt". Sinemada seyretmemiştim. Bi de "Propaganda". Filmde, evdekilerle seyredince şaşırdık, tuhaf bi sahne vardı. Bi çocuk, sınırın altından geçerken, kafasını sınırı belirleyen o kütüğe vuruyo. Ama, aaniden, bayaa vurdu, sert! Alnını tuta tuta gitti sonra. Ordakiler hiç ilgilenmedi. Hikâyeyle felan ilgisi yoktu bu çarpmanın. Çok gerçekçiydi! Ya, nefis rol yapıyo çocuk, ya da yanışlıkla vurdu ve, bi daa çekmediler o bölümü... Aar çekimde baktım; uff! harbiden, küt diye vurdu... Kurgu olan bi şeye, bi filme, bi kitaba felan, aaniden küçük de olsa sert bi gerçeklik karışınca, orası daa etkili oluyo ve diğer bütün şeyler inandırıcılıını yitiriyor... Bi de bunu, bilinçli olarak, başka bi formülle yapanlar var; Dostoyevski gibi. Adam annatıyo annatıyo, kuruyo bişeyler sayfa sayfa; sonra bişiy diyo hayattan, iç dünyaasıyla falan ilgili, laank! Çok net, sert, gerçek bişiy diyo; sonra toparlıyo, bi ucundan birleştirip tekrar kurmaya devam ediyo... "Ustama dediim ki bugüün; giiymeyim tuluumlarıı! / Arkası kuuşlu aynadaa / taradım saçlarımıı! / Staarrh!.. Rarrrh!.. Roarrhh!"... Yabancı kültürden biriyle annaşmaya çalışmak, baazen çok tuhaf! Kardeşimin arkadaşı. Fransa'dan ziyaarete gelmiş. Sofi. Vapurla, beraber geçtik karşıya. Ne annatılır ki şindi! "Jan Pol Sartır" dedim. "Jan Mişel Jar" dedim. Biliyo tabi onnarı. "Wörld Kap" dedim. Fransızlar kazandı ya son dünya futbol şampiyonasını. Annadı. "Zidan" dedim. Elimi kafama götürdüm. Herifi taarif ediyom. Ama, "Bartez" dedi o. Golkiipır! O daha kel demek istiyo. Zidan'ın saçı seyrek. Asıl kel, Bartez; kaleci. Böyle böyle, bişiyler konuştuk. O , eskilerden dinniyomuş; Edit Piaf felan... "Burda inmek istiyorum!.. Burda inmek istiyorum".. Bunu ezberlettim ona. Minibüsden inerken, ne söylemesi gerektiini sormuştu. "İnecek var" daa kolaydı aslında. İki kelime. Neyse, ben daa kibarcasını öğrettim. Fransız karikatür sanatından felan bahsetmek isterdim ama, ulan, nerdee, bi humor, bi de cartoon felan'la olmaz bu. En az, 3824 kelime daa bilmek laazım. dilin önemini böylece kavradım... Haydarpaşa'da inip eve dönerken, "nanın .mını yüz milyon kere sigiyim!" diyip birilerine söyleniyodu bi herif. Oha! Yüz milyon kere. Çok sinirli olmalı... Bi baklavacı var orda. Hani, görmüşsünüzdür. Steyjın vagon denen o arabaların arkasına, bi iki tepsi atmış, ucuza satıyo. Bi adam da oyuncak ayı satıyodu. Bi yığın, irili ufaklı, üstüste, yumuşak oyuncaklar. Onun da arabası var, steyjın. o daa raat; üstüne en fazla oyuncak bi panda düşer sert bi virajı hızla aldıında... İskelede, bi adam yaklaştı yanıma, uzaklara bakıp, "bugün hava rüzgarlı. Hiçbişiy olmaz bugün. Hava, iyi!" dedi. "Öyle mi?" dedim. Bi mektup okuyodum. Fazla ilgilenemedim. Bi sayfa uçtu sonra, denize düşmeden, ayaamla basıp durdurdum... İçeri girdiimde, elektronik tartıyla ilişki kurmak istedim yine. Yirmibeşbin lira attım deliğe. Bekledim, söylemedi bişey. Aa! Saçma: Onbin lirayla çalışıyomuş saadece. Neyse, önemli diil. Öbür makineye gittim, soğuk meşrubat makinesi. O çok artistikti. Üstelik bi yığın kullanma teferruatı var. İlişki kurmadım. Evde, video beni bekliyodu. Bütün tuşlarını ezberledim ve, bana karşı daa samiimi o. Hemen iyi günner diliyorum!..

cemaatahmet@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan Okurk Mektupları

MİZAH DERGİNİZ
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Gazeteler

"Türk Halkı" olarak eğitime fazla önem vermeyen bir toplumuz. Bu toplum içinde, okumayı ve yazmayı bilmeyen insanlarımız olduğu gibi, bu geçim zorluğunda paraya kıyabilen ve gazete, kitap ya da dergi alıp okuyabilen insanlarımız da var.

Son zamanlarda görmekteyiz ki; medya patronları gazetelerinin tüm evleri süslemesi için büyük bir emek sarfediyorlar. Önce, bu gazeteler, promosyonları ile halka ulaşmaya başlamıştı. Ama şimdi, promosyonla beraber, bedava olarak da evlerimize girmeye başladı. Benzin istasyonları, belli bir miktarda sattıkları akaryakıt karşılığında, alışveriş merkezleri ise, üyelerine bu gazeteleri bedava vermeye başladılar. Bu düzen, bizim için çok iyi olmuştu, çünkü gazete okumayanları zamanla gazete okuma alışkanlığını kazanıyorlardı. Bu gazetelerin köşe yazarlarına, faks çekiyor, mektup yazıyor ya da e-mail atarak, düşüncelerini bildiriyorlardı.

Şimdi ise, bir gazete çıktı ki; bizi geriye götürmeye başladı. Önce, gazetenin fiyatını düşürdüler. Sonra, en çok okunan gazete olduklarını iddia ettiler ve bu gazetelere çamur atmaya başladılar. "Bedava" verildiği için, önce dalga geçtiler sonra da bu gazetelerin halka ulaşmasına engel oldular. (Çünkü, bu gazetelerin sahipleri, gazetelerinin "ayağa düşmüş" olarak kabul ettiler) Üstelik, bu gazete kendini dünyanın en iyi gazeteleriyle aynı kefeye koyuyor. Zannediyorlar ki, "The Newyork Times" gibi "Frankfurter Allgemeine" gibi gazeteler, başka gazetelere çamur atıyorlar, boydan boya basılmış bir manken resminin altına, bir faragrafı geçmeyen biçimde haber yapıyorlar. Kendilerine rakip çıkan gazetelerin, verdiği cinsellik niteliği taşıyan posterlere, ahlâki bakımdan karşı çıkmıyorlar.

Oysa şimdi, görüyoruz ki; halkımız okuma alışkanlığı kazanamadı. Bunun için de, insanca, çağdaş yaşamayı daha öğrenemedi. Aksine; aklı fikri cinsellik olan bir kesim yetişti. Açık giyimli mankenlere, bayanlara kötü gözle bakan, hertürlü suçu işlemeye hazır olan, çabur kandırılıp yanlış kişilere oy verebilecek olan bir gençlik yetişiyor. Tüm dostların görüşlerini bekliyorum.

Firat90@hotmail.com

Metalci Avı

Aynı şey binlerce yıl önce de olmuştu. Şimdi cadı avlayan engizisyon mahkemelerinin yerini medya aldı. Renkli, boyalı, cıvık cıvık, vıcık vıcık medya elinde kazıkla metalci avına çıktı.

Bana sorarsanız asıl şeytan onlar. Beynimize doldurdukları sayısız şiddet görüntüsü bize şiddeti doğal birşey gibi gösteriyor. Bence asıl şeytan bizi yargılayan, dışlayan toplum. Ama farketmez biz buna zaten alışkınız. Bizden nefret edin, dışlayın, alay edin, senelerce yaptığınız gibi. Siz şeytanın sadık köpekleri!

Farklı görmeye tahammül edemeyen, herkesi tek tip görmek isteyen zihniyet. Hadi bundan iyi fırsat olmaz, sen de tükür suratımıza.

Ama unutmayın biz sizin çocuklarınız. Yarattığınız bu iğrenç dünyadan kaçışı müzikte bulmuş, lanetlenmiş, reddedilmiş, kovulmuş çocuklarınız.

Kafamıza basarak bizi saklamaya çalışmak da işe yaramayacak. Çünkü biz çoğalacağız. Biz hep öfkeli olacağız. Hep küfredeceğiz, bağıracağız, kafa sallayacağız.

Çünkü biz sizin gibi olmayacağız. Biz hep farklı olacağız. Ve siz bizden hep nefret edeceksiniz. Ve bu bizim çok hoşumuza gidecek.

Sizinle alay edeceğiz. Çünkü siz bu sefil düzenin düzülenleri olarak kalacaksınız. Sırtınızdaki sülükler kanınızı emerken biz pis pis sırıtacağız.

Sizin melekleriniz bizim canımızı almaya gelen zebanilerdir. Sizin pop klipleriniz, reklamlarınız, pembe dizileriniz, Aynalı Tahir'leriniz, Televole'leriniz bizim için cehennem işkencesidir. Biz sizin düşmanınızız. Bizden nefret edin!

Niyazi Demirer (Zapata Vire)

İçini Boşalttığınız Tüm Kutsal Değerler Adına Sizden Birtek Şey İstiyorum: Artık Geberin! Bize ve bu güzel dünyaya çektirdikleriniz yeterli. Irkçılık, sömürgecilik, katledilen sevgi, hiçe sayılan insan hayatı ve daha saymakla bitmeyecek bir sürü saçmalık... Egonuzu yeterince tatmin edemediniz mi henüz, kesenizi bu kadar doldurmanız yeterli değil mi? Hala uğruna nice hayatları rahatça feda edebileceğiniz yeşil dolarların sesini mi ninni sayıp uyuyorsunuz? peki ya açlıktan, bitmek bilmeyen savaşlardan ölen, acı çeken insanların feryatları? Onları duymazsınız bile!

Tüm insanların kanı emildikten, fakirleştirildikten sonra ne yapacaksınız? Kimi emeğin karşılığını bile doğru dürüst vermeden fabrikalarınızda köle gibi kullanacaksınız, kimi dolandırıp ekmek parasını, ilaç parasını çalacaksınız? Fabrika yapmak uğruna yakılacak orman, zehirlenecek deniz kalmayınca nasıl nefes alacaksınız? Yarattığınız bu kimyasal cehennemde siz de yok olmayacak mısınız?

Artık durun ve hatırlayın sizin de bizler gibi birer insan olduğunuzu! Artık durun ve rahat bırakın bizleri, rahat bırakın bu dünyayı! Eğer bunu bile yapamayacak kadar makineleşmişseniz sizden mahfettiğiniz tüm hayatlar adına birtek şey isteyeceğim: Geberin Artık!

Elif Telciler

Ya Umutlar...

Merhaba düşünceyi yaşatan Lemancılar. Ben 15 yaşında hayatının baharında bir öğrenciyim. Bu yaşta olmama rağmen ülkemin; halkımın başından eksik etmediği sorunlarla pençeleşiyorum. Bu sorunların en büyüğü ve en köklü olanı da eğitimdir. Eğitimin sorumluluk istediğine zoraki inanan bazı sömürge okulları okul zamanı velilere yaptıkları yağmalarla üzerlerine düşen sorumluluğu yeterince yerine getiriyorlar sanırım(!)

Eğitimin sorumluluktan çok para isteyen günümüzde (ve ileriki günlerde de olacak) okumak aslanın ağzındaki ekmeğe benziyor. Eeee... Yaşamak aslanın midesinde olsa gerek.

Çağımızın insan haklarından olan eğitimi önemsemeyen bazı mevki ve çıkar çevreleri devleti çeteye karıştırdıkları yetmiyormuş gibi, eğitimi de çetenin eline teslim ediyorlar. Çeteler ÖSYM'ye çoktan el atmışlar bile. Düşüncenin egemen olmadığı çağımızda eğitimin soygun devletin elinden kurtulması mümkün değil. Neden benim ülkem, iyi eğitim görmüş toplumlar, onurlu, kültürlü ve medeniyet ışığı altında yaşayan milletler arasına katılamıyor? Neden hala Türkiye kendi için çalışıp, kendi ırkının varolmasını isteyen bencil ötesi bir bataklığa saplanmış gericileri barındırıyor? Neden hala ülkemde özgürlük, demokrasi gibi kavramlar yanlış tanınıyor ve uygulanamıyor? Ve neden ben bu soruların cevabını bilemiyorum?

Eğer benim ülkem barışa umuda kardeşliğe açsa, eğer benim ülkemde gencin kaderi ÖSYM gibi bir kurum tarafından apansız bir şekilde katlediliyorsa, eğer benim ülkem hala 0 km. beyinle yaşamaya çalışan ve sadece Türk kanıyla beslenen ırkçı bakanlara sahipse, eğer benim ülkemde çeteler, hırsızlar özgürse ve yazarların ülkeyi gururlandıracak medeniyete götürecek, yazıp çizdikleri elleri hala üryansa, benim eğitimde özgürlüğüm yoksa ve ben hala "paran varsa okursun" baskısı altında yaşıyorsam; nasıl sabah kahvaltımı ıslık çalarak hazırlayabilir, hayatımın en güzel yıllarını sadece eğlenceye adayarak geçirebilirim?

Ben bir gençsem; bu ülke, bu devlet geleceğe giden yolda benden güzel şeyler bekliyorsa o yolun bu günden geçtiğini unutmamalı. Gençliği zindanlarda değil üniversitelerde barındırmalıdır.

Artık "Türk'ün Türk'ten başka dostu yoktur" zihniyetinden, bayağılaşmış şarkıcı sektöründen, paralı eğitime destek verenlerden kurtulma; yeni umutlar peşinden koşma ve gerçek bir devrim yapma zamanıdır.

Gençlerin umutları ölmesin. Sevgi ve dayanışma içinde yaşamak dileğiyle.

Filiz Çömez - Adana

Anamı Satın Alacağım!

Babam zamanında anamı almak için dörtyüz lira vermiştir dedeme. Anam da bir yırtık çarıkla takılmıştır babamın peşine. O vakitten bu vakte aradan uzun uzun yıllar geçti. Şimdi ikisi de hem torun hem torba sahibi. Ama aralarından ne zaman bir kara kedi geçse o yıllar öncesinin, tarihe karışan dörtyüz liranın lafı olur. -Tüüüh yazıklar olsun, sana bir de dörtyüz lira para saydım. Anam bu laf üzerine diğer laflarda olduğu gibi cevap vermez, susar... en son bu söz kulağıma çarptığında artık dayanamadım, anamın biriktirdiği susmaları çıkardım. -Al baba şu kırk milyonu, anamı senden satın alıyorum. -Sen ne saçmalıyorsun, kırk milyona anamı vereceğimi mi sanmıştın. Bundan kırkbeş yıl öncesinin dörtyüz lirasından bahsediyoruz. -Eee tamam ben de onu hesap ederek sana kırk milyon veriyorum. -Olmaz Tansu'nun anasının çıkını yıllar sonra katlar, yatlar, yalılar, dolarlar ediyor da benim dörtyüz liram hadi dört milyar etsin. Getir dört milyarı, götür anamı. -Ama anam da sana dört ölü, altı sağ on tane çocuk verdi. Anamın yıpranma payı ne olacak? -O'nu da bunca yıl yediğine içtiğine say.

Babama ne kadar dil döktüysem de dört milyardan bir kuruş aşağıya indirtemedim. Şimdi üç ayrı işte çalışıyorum. En kısa zamanda dört milyarı bir araya getirip anamın özgürlüğünü vereceğim ellerine.

Ayten Kaya

TRT Çalışanlarından Zorla Deprem Yardımı Topluyor!..

TRT Kurumu, varoluş amacı vatandaşların gelecek güvencesini sağlayabilmek için hayatın her alanında bilimsel araştırma yapmak, projeler geliştirmek ve bunları (halka rağmen halk için) uygulamak olan devletin bu sorumluluklarını görmemezlikten gelerek sözde vatanseverlik adına başlatmış olduğu para toplama kampanyasının devamı niteliğinde, çalışanlarının bu ayki ikramiyelerinde %5 oranında kesinti yapmıştır. Çalışanlara iletilen resmi bir yazı ile kesintiyi istemeyen personelin paralarını geri alabileceği söylenmiştir. Paraların geriye alınmasını takip eden hafta içinde ise, bu talepte bulunanların listeleri (resmi onay olmadan) TRT'nin her yerine asılmıştır ve bu haklarını kullanan insanlar, sözde deşifre yolu ile cezalandırılmışlardır.

Bu kesintinin miktarı önemli değildir. Asıl olan, böyle bir davranışın, istenildiği zaman uygulanabilineceğinin yönetenler tarafından düşünülmesi, bunun aymazca pratiğe dökülebilmesi ve bu tarz üzücü felaketler yolu ile devletin görevlerinin unuttturulmaya çalışılmasıdır.

Not: İnanmak istemiyorum ama bu tarz bir davranış şekli sergileyen bir kurum, geçen haftalarda yine burada tartışılan "sahte depremzede" yolu ile haber oluşturma yoluna da çok rahat başvurmuş olabilir. (Bu konuda LeMan çizerlerinin gözlemlerine daha çok inancım var)

73'de 1

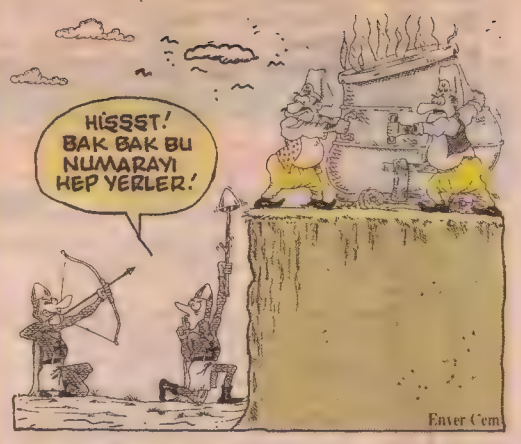

LeMan
SAYI: 412. 2 EKİM 1999. CUMARTESİ - HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Boyram USLU Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Bilgisayar Tasarım: Cebroil OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Abone: Sevil ŞAPÇI ● Yan Ürünler: Tunca OBUZ ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Tinşka bir genelevde, yandaki pörsümüş, altmışlık karılara bak utanmadan, kibar davran. Gir bir odaya, ayağının kaymasına aldırma, ölmüş yarım çocuklara basmaktan çekinme... İşini bitir sonra... Dışarı çık. Güneş. Sok elini cebine, bir sigara yak ve yürü bakalım meydana: Taksim Meydanına.. Herkes orada... Mutlu insancıklar! Kimi evinde, kimiyse iğrenç bir dükkanın iğrenç odalarının birinde tatmin olmuş, sonra kendini dışarı atmış mutluluk parçaları...
Şu kültüre bak! Muhteşemliğin içini titretmesine bak! Başka nerde bulabilirsin bu mucizeyi? Ama gözlere bak?... Gözler kaçıyor değil mi? Boşver bakalım...Öğren artık bunu yapmayı!

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

SANAL SİMGE (O bir İLİŞKİ CİMCİMESİ!)

İLİŞKİLERİNDE SINIF FARKI GÖZETMEZ... O EKONOMİKTİR, O SEYAHAT TİPİDİR, O SEWİMLİDİR...O ACIR!....

PENİSİN KAÇ SANTİM?.ERKEN BOŞALIYO MUSUN? ANAL SEXE BAKIŞ AÇIN NE PEKİ ?.GÜNDE KAÇ POSTA ?..HEY?WAAW?! KUNDURALAR CİLASIZ GİBİ ..."BOYAYALIM MI ABİSİ?"

GAYET AÇIK GÖRÜŞLÜ Bİ İNSAN DİYE TAVSİYE ETTİLERDİ...İÇİ-DIŞI BİR DEDİLERDİ...AMA DAHA ÇOK..ALAVSI TAVIR-LAR İÇİNDE GİBİ SANKİ...ALT-KÜLTÜR-DEN GELME..YENİ ZENGİN ESKİ KÖYLÜ İZLENİMİMİ VERİYORUM DA ONDAN MI BÖYLE? DIŞ GÖRÜNÜ-ŞÜM FALSO AMA BU DA FAZLA İÇİ BİR...DIŞI İKİ-

BEN DAĞLARA GİDİYORUM..:

MINA KOYİM YAA/SEN DİL MİYDİN BENİM İLİŞKİM YERİ GELDİĞİNDE KARNAVALA DÖNEBİLMELİ DİYEN?..NE Kİ ŞİM-Dİ BU SURAT?/ SANA SEVİMLİ SEVGİMİ SUNDUN ULEN!/ŞILLIK SENİ YAA!..

LAVUĞU NE SİNİR BASMIŞ HA!LAN İLİŞKİ DEDİĞİN ŞEY SENİN AT SKİNDE KELEBEK ANİMASYONUNU KALDIRIR MI?..ASIL ŞOV ŞİMDİ BAŞLIYO HABERİN YOK!!..

İLİŞKİLERDE FARKLI DOKULARA DENEYSEL YAKLAŞIM ONUN VİZYONUNU HABABAM GENİŞLETİR HA!

ALOO!FERİT SEN MİSİN?YAVRUM OTUZ KERE DEMEDİM Mİ BENİ RAHATSIZ ETME BEN SENİ ARARIM DİYE?N'OOLDU ARSA İŞİ?EVET...NEYSE ŞARJ BİTİYO...BEN SENİ ARARIM SONRA...

SHIT!. DEDİYDİLER,ANADOLU ÖĞÜNLERİ VURDUMU İZİ KALIR DEDİYDİLER!GÜRBÜZ TADI ALMADAN ÖLME DEDİYDİLER! AMA HOCA SEX N'OLURSA OLSUN BÜYÜDÜR HOCA YAA!.. BOZULMASIN İSTER, İNCELİK İSTER..!

DÜŞÜNCELİDİR... İNCE GÖRÜR... YERİ GELİR ÖDÜLLENDİRİR...

OOLUM AMERİKA'DAN BİZİM KUZENE GETİRTDİM BU MERZUKAYI!..MUAZZAM BİŞEY!..TOPLAR SAYESİNDE İKİ AY SONRA SÜNNETLE KOPAN PARÇA YERİNE DERİ SÜNÜYOR/ESKİ HALİNİ ALIYO FUCK OFF YAANİ!..

HICH!

AFFERİM BENİM ÖKÜZÜME!/KIZLAR BAYILICAK YENİ HALİNE!/İŞ BU MADALYAY-LA İLK PAYEYİ DE BEN VERİYORUM!/SEN DAM PEŞİNDE KOŞARKEN BEN DE BİLİM YOLUN-DA AĞIR ADIMLARLA İLERLİYORUM/HADİ GÜLE GÜLE!..

YERİ GELİR BAŞKALDIRIR! AKIL VERİR! AKIL VERİLMESİNE DAYANAMAZ!

1

İLİŞKİ ÖZÜNDEN İSTESE DE,ÖZÜNDEN KOPARTIP VERMEYE ÇEKİNMEMLİYDİN SİMGE...YANİ BAK, BANA ŞUNU DA DİYE-BİLİRDİN.."İLİŞKİMİZ NEFES ALMALI" FAZLA ÜZERİNE GELDİYSEM BİLKİ BU SENİ DAHA YAKINDAN ....

2

...TANIYIP,BU VESİLEYLE İLİŞKİMİZİN "İNCE AYAR"INI DAHA İYİ YAPMAK İÇİNDİ... OYSA SEN...SEN ERKEĞİN DOĞA-SINDAN ANLAMADIN..DIŞTAKİ TÜM BU COOLLUĞUMA RAĞMEN, İÇİMDE DUYGULU KIPIR KIPIR Bİ ÇOCUK VAR BENİM,VE ERKEK ONA KADIN ŞEKİL VERİR..!

3

TIPKI BENİM SANA VERDİĞİM GİBİ... SEN NE YAPIYORSUN BU ARADA--A--A... AGGHHHH..!.

ŞLACK!

ALLL!AL SANA, BU DA BENİM İÇİMDEKİ ÇOCUK!AL AHA ÖZÜMDEN KOPARTIP VERİYORUM YAĞLIDAN! İLİŞKİ ŞÖYLEYMİŞ,İLİŞKİ BÖYLEYMİŞ!PEKİ İLİŞKİ BANA BÖYLE YUKARDAN AŞŞA NASIHAT DÖKTÜRME LÜXÜNÜ NERDEN VERİYO?/NESİN LAN SEN!EBEVEYNİM MİSİN?! HAY EBESİNİH..!.

ORTAKPAYDA GELDİ BİR YERDE TIKANDIM!/KAÇARI YOK SON NOKTAYI O KOYAR

YAHU BEN BİLİYORUM,..TÜM SORUN BU DEĞİL Mİ DALMAÇYALI OLMAM..!.ÖYLE DEĞİL Mİ? BİLİYORUM BENİ..!.

HAYATIMIZA "ARTI" BİR DEĞER KATSIN, EĞLENİRİZ DEYÜ SENİ BOYFRIEND YAPTIK,AMA İKİDE BİR ŞIMARIP,KISA DEVRE GEÇİRİYORSUN /NESİN BULUNMAZ HİNT KUMAŞI MI? UĞRAŞAMAM...HADİ SKTR/ TELEVOLE'LERE GELESİN İNŞALLAH..!.

TOYCAAN!/LAN CLUB'A BARA BÖYLE DALINIR MI? ALIÇAKLAR BİZİ ALOOO!..

SEXY NIGHT

AMAAN KOY DÖTÜNE! ASKERLİĞE 3 AY KALA YETENEK SINAVIYLA FOLKLÖR BÖLÜMÜNÜ KAZANMIŞIM!. ÇOŞMUYÜM DE N'APİİM..! RİTME TAKIL!..HALAYDA BAŞ!!! KİVREM ÇEKEER!/TEY, TEEY..!!

ZAM İSTİYORUM... ZAM İSTEDİM... Tamam, herşey anlamsız, kabul.. Moda ya bu, öyle olsun bakalım. Sen kıçını yırtarak, bir isyanmış gibi bunları böğürürken, onlara benzediğini düşünme sakın. İsyan moda olmuş; ne güzel, beni gidi sosyete yalakası, beni gidi yükselen değerlerden tiksinen ama değerlere selam durucusu!

bahadirboysal@leman.com.tr.

Akşamse(ı)si

9 Ekim 1999 Cumartesi Sayı: 413 - 300.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

www.leman.com.tr

YÜKSEK ÖRÜMCEK KAFA'NIN, KILIK, KIYAFET KÜPE, KAFASI

Akşam'dan

Felaketin Lâneti

GÜNERİ İÇOĞLU

Pelr sevişsekler

Espri: V. Özdemiroğlu.

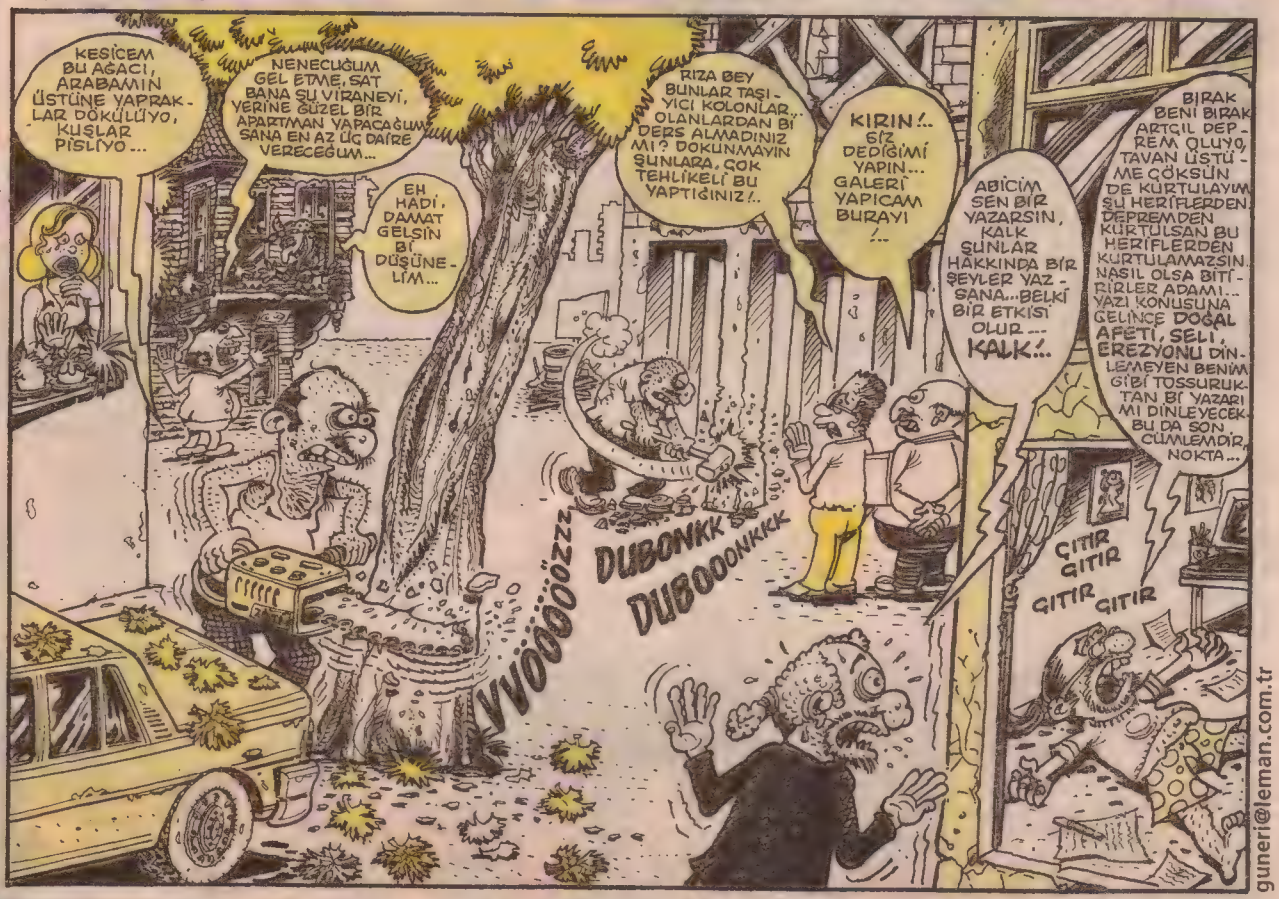

guneri@leman.com.tr

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan

Başbakan Yardımcısı Devlet Bahçeli "Çetelerin en büyük düşmanı biziz" dedi!?

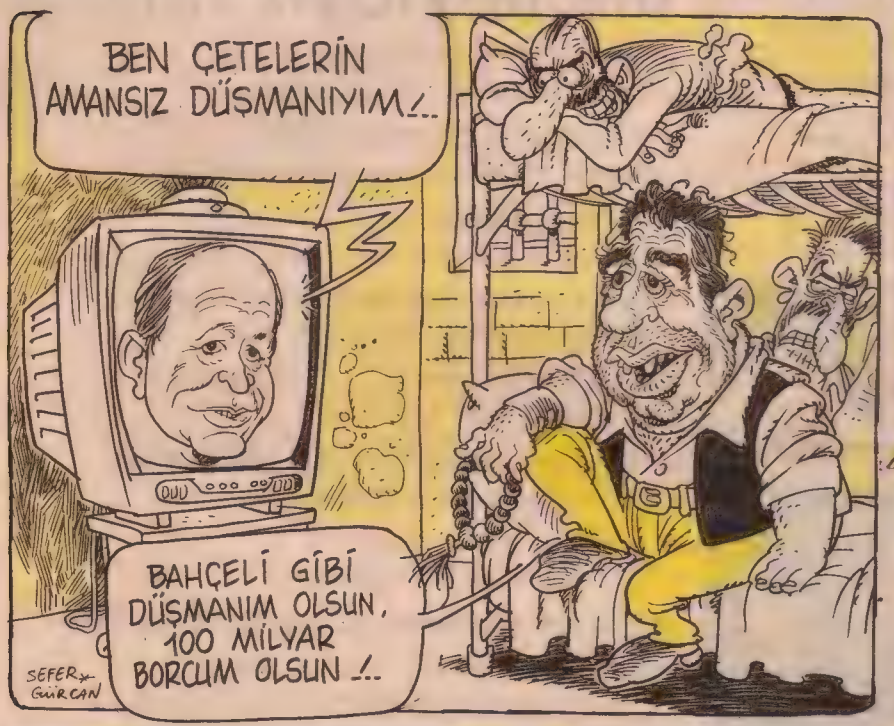

Anasol-M hükümetinin liderler zirvesinde 12 Eylül askeri darbesini yapan generalleri koruma altına alan Anayasa'nın geçici 15. maddesi ele alındı. Bu maddenin kaldırılması kararlaştırıldı. Darısı bizim Pinochet'lerin başına.

YÖK
Yüksek Örümcek Kafa
DEVLET BAHÇALI
Çetelerin cep faturası
KENAN EVREN
Depremden korktu asmaktan korkmadı
KIZILAY
İki eliyle bir çadırı doğrultamayan kurum
PINOCHET
Darısı bizim cuntacıların başına
ZTAR
Sütaşın boynuzu
DOĞAN-SABAH GRUBU
Sütaş'ın sol memesiyle sağ memesi
ŞET-PA
Yavşak yatırım portföyü.

TABU DEVİREN

JET-PA'YA YENİ İŞ ALANI

• Arabacılıktan futbol sektörüne, abonmancılıktan kırmızı ışıkta araba camı silmeye kadar her alana giren Jet-pa şimdi de televizyon kanalı satın aldı... Bu kanalın haber bültenini ise Sibel Can sunacak... Jet-pa tüm yatırımlarını ortak bir alanda değerlendirebilir... İşte önerimiz...

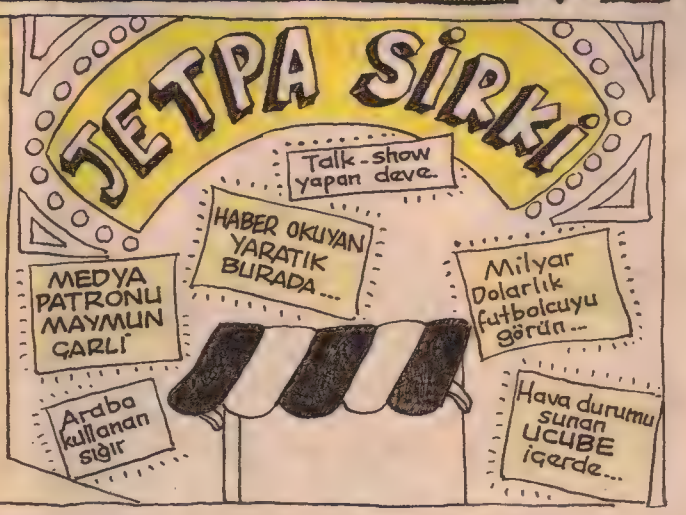

Ulucanlar Cezaevi'nde düzenlenen operasyonda ağır yaralanan siyasi tutuklular hastahane yerine koğuşlara sevk edildi.

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Sanal Demeçler

Bill Clinton:

Türkiye bizim her zaman dostumuz olan bir ülkedir. Hep onurlu ve bizimle eşit olmak istemiştir, bunu biliyoruz. Çıkarlarımız herşey demek değil. Dünya barışının sürekliliği için Türkiye'yi de, diğer yoksul ülkeleri de dostça selamlıyoruz. Bu yolda tüm birikimimizi kullanmak zorundayız. Türkiye bizim kötü ve iyi günde müttefiğimizdir, bir nevi ailemizdir!

Süleyman Demirel:

Koltuğumda biraz daha oturmak için kimseden istekte bulunmam. Demokrasi için ne gerekirse yaparım çünkü hırstan arınmak zorundayız. Çağdaş uygarlık yolunda coşmuş bir insanım. Bensiz bir Türkiye de pekala güzel yönetilebilir. Bunun aksini düşünemiyorum. Kendim için birşey istiyorsam namerdim. Tersi olsaydı derdim ki istiyorum evet, sürem uzatılsın!

Bülent Ecevit:

Benim solcu bir politikacı olduğuma kuşku duyulamaz. Yolumdan döndüğüme hâlâ inananlar varsa, onların akıllarına hayret ederim. Her kesimden sabit fikirlilere şaşarım. Asıl olan her zaman ve her konuda halkın isteğidir. Sağcıların kıblesi ise hep Amerika Birleşik Devletleri'dir. Ben de halkım için varım ve tüm hizmetlerimle onların bir memuru olmaktan kıvançlıyım!

Devlet Bahçeli:

Bizim amacımız bu yoksul halkın şikayetlerini dinlemek ve çözmektir. Asla şovenizm duygularını iyice kabartmak davası gütmeyiz. Kardeş kavgasını körüklemek ve bu yolda kadrolaşmayı sağlamaktan kaçınınız. Hedefimiz umut aşılamaktır. Bize faşist diyerek saldıranların haksızlık ettiğini düşünüyoruz. Onların siyasal hayatı bitecek!

Mesut Yılmaz:

Benim dürüst parti lideri imajım herşeyden önemlidir. Ben başka liderler gibi halkı kandırmak amacıyla tasarlanmış oyunlara girmem. Bu benim için sıkınılacak bir görünümdür. Ekonomiyle ve borsayla görevim gerektiği kadar ilgiliyim. Halkımla içli dışlıyım ve bu ilişkilerim sayesinde toplumda değerli bir yerim var. Sanılmasın ki yakın çevremi ihya ederim!

Not : Tüm demeçleri ilk satırdan başlayarak ve satır atlayarak yeniden okumanız menfaatiniz icabıdır!

kilservis@leman.com.tr

Akşamsefası

MARMARİS EKİM 1999: ÜNAL DAYI YAZLIĞI...

daral@leman.com.tr

DEVAMI HAFTAYA

açık büfe

met üst

biz böyleyiz işte-3

✔ her türlü meseleyi repo yapar sonraki kuşaklara ihale ederiz

✔ **kendimizi çevreye değil çevreyi kendimize uyduruyoruz**

✔ renkliliği, çeşitliliği, çokseslliliği ne yapar eder problem haline getiririz

✔ **herkes kendisiyle başlatır hayatı, zamanı, tarihi, hikayeyi, olayı**

✔ kızlar "evlenmelik" ve "düzülmelik" diye ikiye ayrılır erkeklerce

✔ **bir konu üzerinde akıl yürütmeyi fikir çalmak sanırız hep**

✔ üzgün olmayı da bir tür özgünlükmüş gibi algılarız

✔ **klişelere taparız ayrıntıda boğuluruz**

✔ süperman ya da batman gibi bir çizgi-roman kahramanımız niye yok

✔ **problemleri çözme mevkilerine hep aslında problemin kendisi olan şahıslar yerleştirilmiştir.. problemin varlığı onların varlık nedenidir**

✔ her şeyi furya ve enflasyon hâlinde yaşamaya bayılırız

✔ **yerden göğe kadar haklıyken, birden, üslup yüzünden haksız duruma düşeriz**

✔ gerçek anlamıyla yalnız kalamamak gibi bir rahatsızlığımız vardır bizim

✔ **"çok güldük, çok ağlayacağız" deriz herşeyin bedelini ağır öderiz çünkü**

✔ yol yordam bilmemek, yanlış algılama biçimi ve köhne zihniyet yer bitirir nesilleri

✔ **sözlerden, kavramlardan, ideolojilerden çok o sözü, o kavramı, o ideolojiyi savunanların kişisel özelliklerini tartışmaya başlarız**

✔ sorumsuzluk ilkesizlik ilkelerini ne de yiğitçe savunuruz mesela marjinallik diye

✔ **sanki şartmış gibi hep memleket meselelerini düşünür kimileri tüm mutluluğu memleketle paraleldir kimileri de çükü daşşağına denk güler oynar hayatı boyunca işin tuhafı üzülen vatan haini kebap yapan vatansever sayılır hep**

✔ yerli yersiz "edebiyat yapma", "karikatürize etme" derler, sanki kolaymış gibi

✔ **susurluk, deprem, 2000 yılı.. "hiçbir şey eskisi gibi olmayacak" hep başlangıç, hep milat, hep miad fakat ama ancak biz hep aynı biziz**

metust@leman.com.tr

Akşamsefası

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

PRENSİ BOŞUNA BEKLEMEYİN... ONU İDAM EDİP, DEMOKRASİYE GEÇTİK... EĞER BİR FAYDASI OLACAKSA PAMUK PRENSESİ BİZ 550 MİLLETVEKİLİ SIRAYLA ÖPELİM...

Paranoya

DEDEMİN DURUMU NASIL NİNECİM ?..

ACİL

ÜHÜ...ÜHÜ... KENDİNDE DEĞİL, DURMADAN SAYIKLIYOR !..

Hımm!

EROİNLERİ GEMİYE YÜKLEYİN... TORUN SEN DE ŞU BOMBALI PANKARTI AS...AKŞAM AYİN İÇİN ÜÇ TANE KURBAN KEDİSİ LAZIM...SAHTE PARA KALIPLARI HAZIR MI?!

LOMBAK'IN 2. KİTABINI HAZIRLIYORUZ

BRE NE GÖRDÜĞÜNÜ SÖYLESENE BÜYÜCÜ BAŞI?.. NEDEN SÖYLEMEZSİN?.. HADİ SÖYLE ÇABUK NE GÖRÜYORSUN?

Biliyorum... Beni kesin öldürtecek !..

EŞŞEĞİN... EŞŞEĞİN... DEVLETLÜM ?!

DURUN! FOTOĞRAFLAR KARIŞMIŞ..!

EHİ EHİ EHE!

VICK

LÜLÜLÜLÜ..!

ŞŞŞT, HOOOOP! BIRAKIN ULAN O ŞİFALI BALIKLARI ANUNA KODUMUN DELİLERİ..!

HAMM!

RUHSAL HASTALIKLAR ŞİFALI GÖLÜ

İYİLEŞİCEMM. AKILLI BİR DELİ OLUCAMM..!

lombak@leman.com.tr

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Berfan

AĞLAYAN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

LeMan 6 ! ●Sanatçı, yeri geldiğinde elektirik, doğalgaz, su faturasını ödeyebilendir!..

Akşamsefası

PANTOLON

METİN FİDAN

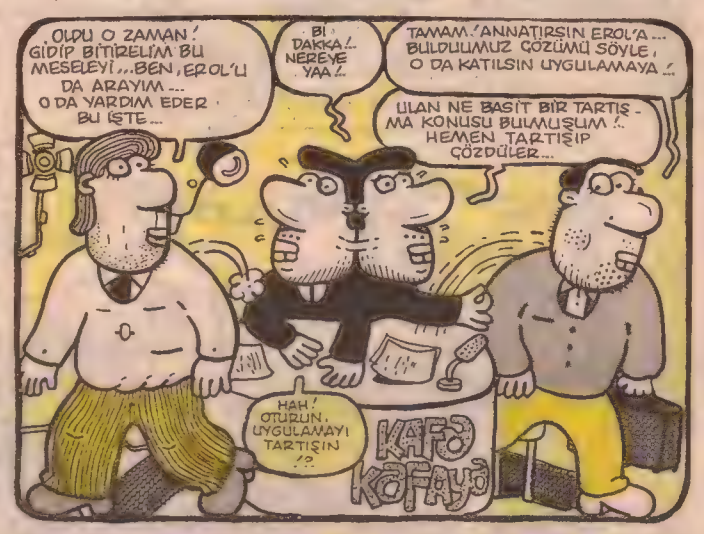

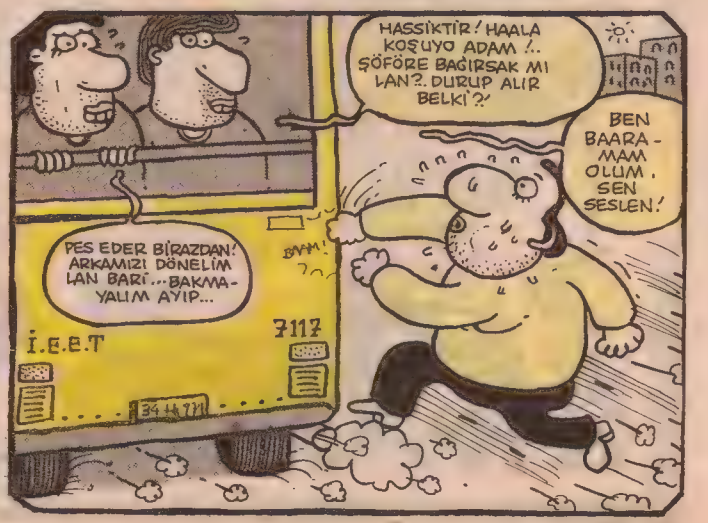

TERELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

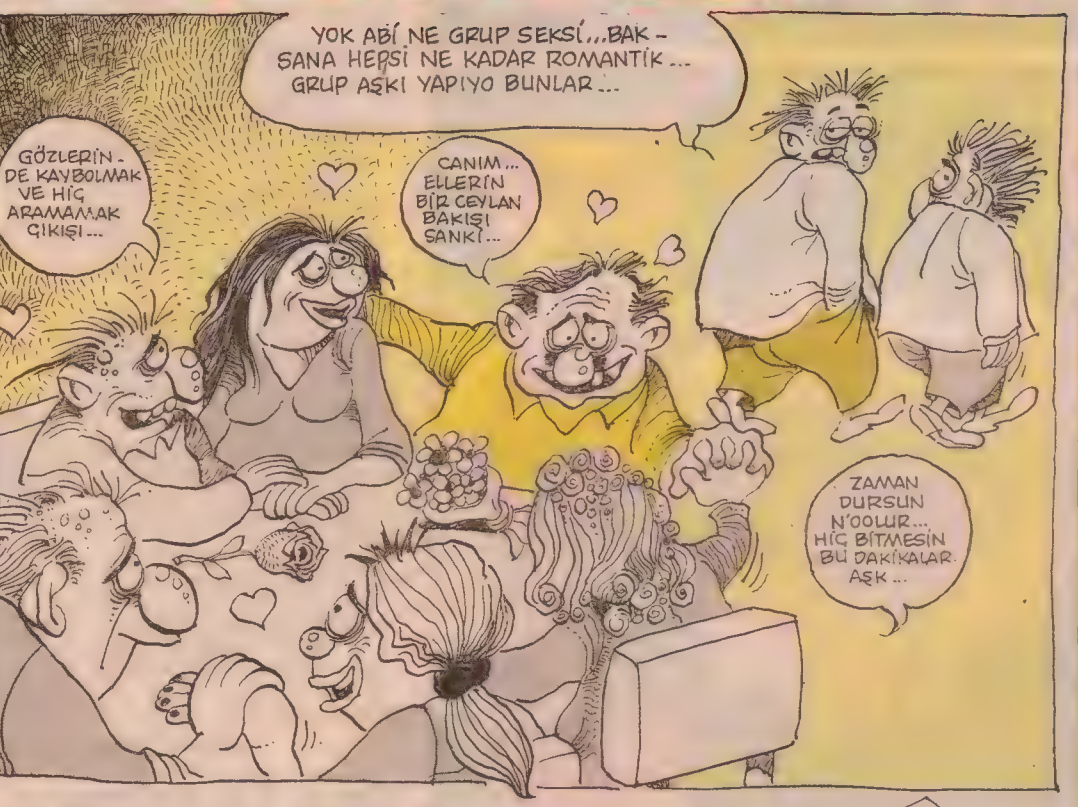

YUSUF'UN DOSTLARI...GELİYO!..

barslan@leman.com.tr.

Akşamsefası

komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

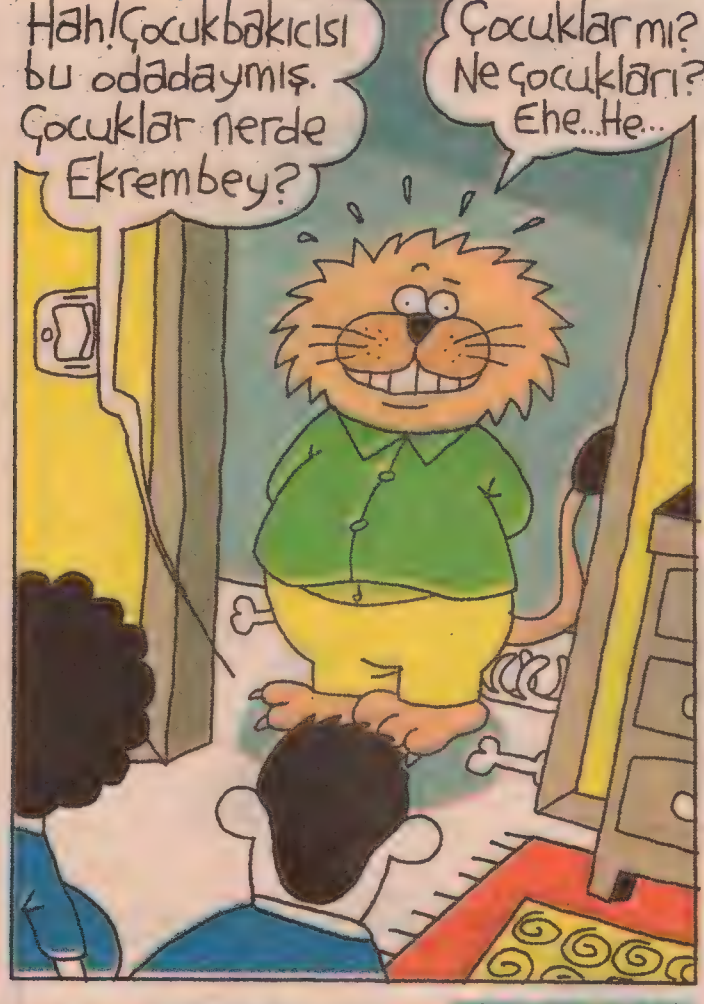

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Sibel Can Haber Merkezi Sunar

* Sibel Can'ın haber müdürlüğü ve spikerlik yapacağı BTV haber merkezinde sekiz adet iri kalçalı dansöz, iki televole muhabiri, bi takım Rus revü kızı ve hınzır maymun Çarli'den oluşan sıkı haberci kadrosu 24 saat boyunca durdurak bilmeden haber peşinde koşacak.

* Çalışanlar hergün mesaiye başlarken Şamdan dergisine el basıp, hep bir ağızdan "Basın meslek ilkelerine uymazsak selülitlerimiz inlessin, silikonlarımız patlasın; fazla kilolarımız coşup göbeğimiz sarksın" diye yemin edecekler.

* Haber özetlerini Saray Gazinosu'ndan Asu Çiçek ve Melda Nur okuyacak... Asıl haberlere geçildiğinde Sibel Can alkışlarla stüdyoya girecek ve saz heyeti eşliğinde günün gelişmelerini sunmaya başlayacak.

* Haberler esnasında dileyenler Sibel Can'ın başından aşağı çiçek dökebilecek, peçeteye istek haber yazıp gönderebilecek ve haber merkezi şerefine şampanya patlatabilecek... Olayı abartıp Sibel hanımın göğüslerinin arasına mark, dolar ya da uzaktan kumanda basmaya kalkan alkollü izleyiciler sille tokat stüdyodan atılacak.

* Sibel Can reklam aralarında haber merkezi yakınlarındaki ekstralarına gidebilecek.

* Yayında bi problem olursa görüntüye neceffi maşrapa yerine Sibel Can'ın zorla çektirdiği iddia edilen manken Karahan Çantay'ın çıplak fotoğrafları girecek.

* BTV haberlerinden tiksinip, zap yapmaya kalkanlar ise Sibel Can'a yakınlığıyla bilinen Karagümrük çetesince evleri basılıp, mermi manyağı yapılacak.

Mesut Ceylan

Medya, reklam
düşürdü... Şan
ber özgürlüğü

Ona Gidersem Kızar mısın?..

Gittiğim heryerden onu arardım...

Bir sancı, bir nöbet gibiydi içimdeki sevgisi... Sancı tahammül edilmez olunca telefonlara sarılırdım. Geceleri, imza günlerine gittiğim şehirlerdeki yoksul otellerin odalarından sabahlara kadar onu arardım. Nöbetim dininceye kadar... Terler içinde... Sevgisiyle çıldırmayı ve hertürlü rezilliği göze alarak...

Hata üstüne hata... Sabırsız, hesapsız, soluk soluğa. Yanlış üstüne yanlış yaparak arardım... Korkuyordum. Sevgimden emin olmaya başlar başlamaz birilerinin onu elimden almasından korkuyordum. Yitirme korkusu, son bulacak korkusu. Yoksulluğun verdiği bir korkuydu bu..

İçimde bir ses durmadan; **artık arama, biraz diren, hep sen aradın, onun aramasını bekle, sabret** derdi. Evet, bu ses vardı, bu ses de bana aitti, ama onu dinleyen kimdi... Gördüğüm her telefona bir bağımlı gibi sarılıyor ve sesini duyar duymaz: Seni seviyorum, diyordum...

Bu coşkuyu onun varlığı sağlamıştı. Varlığına minnet duyuyordum bu yüzden... Bu yüzden benim bütün sırlarımı, niyetlerimi, arzularımı bilsin istiyordum... Ben de olan ve olabilecek herşeyi bilsin. Hem de vakit geçmeden, bir an önce...

Ama o sıkıldı benden, birdenbire hem de, ben ona tam kendimi açmışken, nasıl olduysa, sıkıldı benden...

Kimbilir belki onu bu kadar çok seveceğimi düşünememişti... Belli ki sevgim onu boğmuştu.

Nitekim itiraf etmişti, bana birşey olur endişesini daha fazla taşımak istemiyordu. Duygularımı gittikleri yerden geri çağırmalı, kendime çekidüzen vermeliydim...

Hem hayat devam ediyordu. Ama ben en-çok bu cümleden, nefret ediyordum; ama o hep bunu söylüyordu: **Hayat devam ediyor...** Onun için hayat devam ediyor, demek, ben seni, senin hissettiğin anlamda sevmiyorum, demekti. Hayat devam ediyor demek, böyle sevgilere, böyle aşklara bu dünyada yer yok, demekti... Hiçbir şeyi abartma, normale dön, varolanı kabullen, boyun eğ, demekti.

İçimdeki utancın ve kaybedişin acısı dinsin diye, en çok da bana iyilik olsun diye söyledi birgün: **Sana aşık olamadım, çünkü sen benim gibisin. Öyle yakın, öyle bildiğim birşeysin ki, inan çok denedim, ama olamadım... Sana sarıldığımda kurtulmak istediğim kendime sarılmış gibi oluyordum... Ne zaman bir başkalık, bağışlayıcı**
dum, unutm
Ben kendim
yine kendim
tiğimde ker
Öylesine ya

Bunları sö
kendisini ha
hiçbir ipucu
ona kendisin
muştu...

Ve bana,
kendisi gibi
için sancılar
hiç olmadık
ancak çok k
benim gibi h
birine aşık o

Onun dey
birine; kendis

Artık kimi
gizemli adam
istemeye gel
yaşadığımı, r

Evin içinde
rakla; **ne der**
diye sorup du
yecanlı ve be
yattan silerek

Yine de, b
içten içe hiss
içinden nasıl
lıma onu **Ana**
celer boyu n
umutsuzlukla
lükle tutardım

Oysa o e
ulaşılmaz giz
aradığınız nu
dışındadır, n
arardı. Utanm

Susardım,
konuşacak ha
ma alanı dışın
ki özlemi dah
lanıyor, ona
anlam kazanı
de silmişti. Uz
çüleri, görüşl
hiçbir şey yo
onun ölçülerin
yaya bu ölçül

Bense nere
alanı içindeyd
lirdi. İstemes
kaybettim, a

M anti MEDYA

...pastasından pay kapma savaşında seviyeyi iyice ... haberler manşetlere taşındı... Arsızlık, halkın ha... ...arak savunuldu... Terbiyesizlik hat safhada.

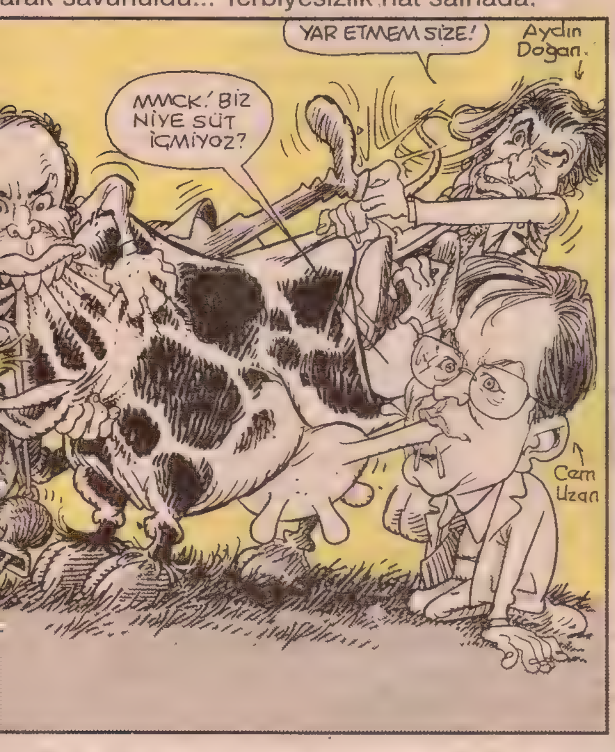

Star'ın Şantaj Dosyası (Hangi Firma Nasıl Tehdit Edilecek)

Star Gazetesi'nin reklam almak için Sütaş firmasını tehdit etmesi kamuoyunun dudağını uçuklattı... Peki hepsi bu kadar mı?.. Star, diğerlerini nasıl, ne şekilde...

Ülker: "Çokoprens'lerde kakao yerine zebra dili kullanıyorlar" diye yazarız diyerek Ülker sinir sahibi yapılacak... Eğer firma şantaja kulak asmazsa dokuz kat gofretler için aslında belediyeden yedi kata kadar izin alındığını, diğer iki katın kaçak olduğuna dair haber yapılacak... Allem edilip, kallem edilip reklam kopartılacak.

Turkcell: Şirket yöneticilerinin kuklaları hazırlanıp, bu kuklaların telefon sapıklığı yaparken görüntüleri çekilecek... "Turkcell şahane gerisi vallahi bahane" diye bağıran Arap adamın tuvaletten çıktıktan sonra elini yıkamadan elleriyle pilav yediği söylentileri yayılacak.

Garanti Bankası: "Bankada çalışan veznedarlar cenabet gezdikleri için oradan gelen paranın beti bereketi olmuyor" diye birinci sayfadan haber girilecek.

Milka: Milka'nın mavi ineğinin özel hayatının çok çalkantılı olduğuna dair bol fotoğraflı bi yazı dizisi hazırlanacak... Dosyada mavi ineğin alkolik bi su samuruyla dost hayatı yaşadığına ve Şeyda ile Talay isminde iki gayrimeşru çocuğa sahip olduğuna değinilecek.

Pınar Sucuk: Reklam vermemekte diretirlerse "Sur dibinde kaçak at kestanesi kesimi yapıyorlar ey ahali" diye firma hakkında köşe yazısı yazılacak.

Tikveşli Yoğurt: Yoğurt reklamında Nasreddin Hoca'yı oynayan dedenin sübyancı ve Kurtuluş Savaşı kaçağı olduğu haberi patlatılacak... Etkili olmazsa "Şirket yöneticileri zavallı dedeyi kürek sapıyla döverek üç aylığını elinden alıyorlar" haberi yapılacak.

Lassa: Kullanılmış don lastiklerini çakmakla eritip otomobil lastiği yapıyorlar haberi uydurulacak.

Ege Bank: Reklamlarında oynattıkları Garagözlü Selami'nin aslen lensli olduğu ve sözde Almanya'dan getirdiği markları ise evinin küvetinde patates baskıyla bastığı sürmanşet verilecek.

Mesut Ceylan

...uzaklık arasam sana çarpıyor- ...istediğim kendime çarpar gibi.. ...kurtulmak istiyorum, sen beni ...öndürüyordun... Seninle seviş- ...nle sevişmiş gibi oluyordum. ...dın ki bana...**

...ı ve sonra kayboldu. Gitti. Ona ...tmayan, kendisine ait hiçbir iz, ...mayan yerlere gitti... Benden ve ...hatırlatan herşeyden çok yorul-...

...**k hayat devam ediyor,** derken, ...yan birine aşık olmuştu... Onun ...ekmeyen, nöbetler gelince onu ...lerden aramayan, ona hayatının ...k bir parçasında yer veren, onu ...tının son umudu gibi aramayan ...ğuna kendisini inandırmıştı...

...le, ulaşılmaz, gizemli, imkansız ...den, benden farklı birine.

...celer bu ulaşılmaz, bu imkansız, ...duyduğu aşk için benden yardım ...ye başlamıştı... Onun için neler ...re katlandığımı bilerek hem de... ...linde cep telefonu, kaygı ve me-... **...onu aramam doğru olur mu?** ...yordu geldiği geceler.. Gözleri he-... ...l bir ışıkla parlardı... Beni bu ha-... ...Hep onunla dolu olarak parlardı... ...hayatta böyle olması gerektiğini ...ek; **sen bilirsin, istersen ara, ...eliyorsa öyle yap,** derdim... Ak-... ...**lu**'nun o yoksul otellerinden ge-... ...l susuzlukla, sancıyla, umut ve ...adığım gelirdi hep, kendimi güç-...

...nde, durup dinlenmeden arardı ...nli adamını. Cep telefonundan, ...**ara kapalı ya da kaplama alanı** ...sajı gelmesine aldırmadan, hep ...bir inatla...

...un konuşmasını beklerdim; ama ...e değildi. Ulaşılmaz aşkı kapla-... ...uzakta biryerdeydi. Bu içinde-... ...da artırıyordu. Onun için merak-... ...settikleri bu uzaklıkla daha çok ...rdu... Beni sildiği gibi kendisini ...taki, o gizemli, güçlü adamın öl-... ...düşüncelerinden daha önemli ...u artık. Ona kavuşur kavuşmaz ...amamen benimseyecek ve dün-... ...e meydan okuyacaktı..

...e olursam olayım, hep kaplama ...Beni ne zaman isterse bulabi-... ...bile bulabilirdi. Bu yüzden ben ...kaplama alanı dışında olan adam kazandı. Gizemli, güçlü, egemen adam kazandı...

Şimdi yaralarını sarmaya bana geliyor. Kötü enerjisini bana bırakmaya. Topraklamaya... Benden akıl almaya geliyor. Şimdi ben onun için sadece mola yeriyim... Zamanı geldiğinde, gücüne inandığında beni yine terkedecek, biliyorum...

Yine de ona sevdalı varlığımdan ayıramıyorum kendimi... Sanki beni arayacakmış gibi, **ara diyorum**, bazen, o da hemen arıyor zaten. Telefondaki ses yine kaplama alanı dışında olduğunu söylüyor. İşte o zaman onu kendi yerime koyuyor, daha fazla üzülmesin, yıpranmasın diye, **bir süre arama, biraz sabret, bekle o seni arasın,** diyorum, ama o yine arıyor...

Ama uzaktaki adam onu aramadığı için, ona yeni, özel, aykırı, gizemli öyküler ekliyor. Onu daha da yüceltiyor. Daha da önemsiyor... **Zaten sen benim içimdesin**, diyor bana, **herşeyini bildiğim.** Beni çok iyi bildiği için kendi gibi küçümsüyor... Çünkü ben ona kendisini hatırlatıyorum. Ona kendisini hatırlatmayan biri gerekti hep, hep bunu beklemişti. Uzak, güçlü, ne olduğu belirsiz birini.. Belirsizliğiyle heyecan uyandıran... Hiçbir sorununu, karmaşasını çözemediği, çözmekten usanıp çareyi sonunda kaçmakta bulduğu kendisinden kopartan, uzaklaştıran birini.

Bilmiyor oysa, o en dipteki acısıyla yüzleşmekten çekindikçe hep kendisinden kaçacak. Ve hep uzaktaki, gizemli, imkansız birine sevdalanacak. Bilmiyor oysa, yıllarını bu uzaklıklarla kendisi arasındaki o korkunç, o kapanmaz boşlukta savrularak geçirecek... Bilmiyor oysa...

Bir zamanlar hayatta en çok sevdiğim insan için bile aşk buydu işte... Aşk onun için de ulaşılmaza, güçlüye, aramayana duyulan yoğun özlemdi... Kendisinden, o en dipteki acısından kaçıp kurtulmaktı..

Bazen onda kendimi görüyorum; **ne olur arama artık,** diyorum bazen, **aradıkça kaybedersin, biraz daha sabret, onun aramasını bekle,** diyorum... **Uzakta, ulaşılmaz olan sen ol; ne olur, bırak şu telefonu elinden, aradıkça, özledikçe, içini açtıkça kaybedersin,** diyorum, gözlerimdeki yangını gizleyerek işte böyle söylüyorum... Ama o beni dinlemiyor. Gücün, ulaşılmazın, güçlünün gizeminden onu kurtaramıyorum... Durmaksızın arıyor. Bu defa buluyor onu: **Şu an yoldayım, ben seni sonra ararım,** diyor, uzaktaki imkansız adam...

Bu ona yetiyor...

Şu an yoldayım, ben seni sonra ararım... Benim yıllarca, geceler boyunca söylediğim onca şeyden daha çok etkiliyor bu cümle onu... Buymuş işte, diyorum, gerçek bu kadarmış... Aşk da bu hayat gibi adaletsiz, acımasız, hep güçlünün, hep ulaşılmaz olanın kazandığı bir duyguymuş... Aşk da bu hayat gibi sadece bir iktidar oyunuymuş. Bu oyunda bir hep köle ve bir de efendi varmış...

Sonunda uzaktaki adam onu yanına çağırıyor... İşi bittiğinde, mola verdiğinde, tenini özlediğinde, gecesinin bir bölümünü onunla geçirmeye karar verdiğinde yanına çağırıyor...

Sonra o ayağa kalkıyor, cep telefonunu çantasına koyuyor, yanıma geliyor: **Ona gidersem, kızar mısın,** diyor...

'Hayatı hiçe sayan bir gülümseyişle' bakıyorum yüzüne; **Hayır, neden kızayım, yaşamak senin de hakkın,** diyorum...

Çıkarken son anda gözgöze geliyoruz. Anlıyorum. Ne yaşamak istediğini anlıyorum. Bana aramızda o çok gizli bir anlaşma yapmışız gibi bir an, ama çok derinden bakıyor. **Beni biliyorsun, ne olur birşey deme ve engelleme,** diyor sanki gözleriyle... En dipteki acısını bana bırakıp gidiyor... Bu hayatta çözülmesi mümkün olmayan, onu bu hayattan koparıp kendisiyle yüzleştiren herşeyi bana bırakıp, kendince o ulaşılmaz, o gizemli, o güçlü saydığı adama gidiyor...

Biliyorum, onu anlamaktan başka yapacak hiçbir şeyim yok... **Peki git,** diyorum... **Git... Zaten özlediğimiz hiçbir şey bu hayatta mümkün değil. Kapım ardına kadar açık sana...** Hayatı hiçe sayan bir gülümseyişle bakıyorum arkasından.

Git, diyorum sonra kendi kendime, kapım ardına kadar açık sana... **Git,** diyorum...

Akşamsefası

* 16 Ekim Cumartesi günü saat 14:00-20:00 arası **Ankara**'da **Kitapkurdu**'ndayım. Selanık Cad. No: 48/7 Kızılay. Tel: 0312 - 424 13 76.

* 23 Ekim Cumartesi günü saat 14:00-17:00 arası **Kırşehir**'de **ODESA Kafe**'deyim. Eski Ankara Cad. Okatan Sok. Tufan Apt. altı. Tel: 0386 - 212 48 62.

* 30 Ekim Cumartesi günü saat 16:00'da **Antalya**'da **Oluş Kitabevi Sanat Bahçesi**'ndeyim. Üç Kapılar No:36 Antalya.

* Liberter düş yolcuları, **Ali Biter** sizinle mektuplaşmak istiyor. Özel Tıp Cezaevi, B/3 70400 Ermenek-Karaman.

* **Deniz Yıldırım, Özgür Afacan** size ulaşmaya çalışıyor. Ağlasun Cezaevi, 1.Koğuş, 15800 Ağlasun-Burdur.

* Aynur Yıldız, Rahşan Sağlam, Sevim Aşkın, Feride, Özlem Bağcı, Tuğba Akgün, Deniz Kılıç, İhsan Küçükaycan, Merve Durgun, Mehmet Özkanoğlu, Yılmaz Ergül, Özgür Karazeybek, Fatma Hacıoğlu, İpek K., Elvan Pekcan, Engin Serttaş, Hamıt Torunoğlu, Gül, Çiğdem Pehlıvan, Özge Kaya, Özge Özer, Mustafa Çiftçi, Volkan Gölgedar, Canan, Sevil Sağın, Meryem Eryılmaz, Umut Balaban, Derya Şimşek, Duygu İlkbahar, Esra Ulus, Zülal Demircı, Hale Bozdağ, Bahar Bıter, Başak Çelikoğlu, Selma Yanık, Kamber Adam, Tufan Akgün, Güllü Yıldırım, Zeynep Üre, Güneş Kılıç... Mektuplarınızı aldım sevgıyle...

Cezmi Ersöz

cezmier@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir@leman.com.tr

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

Canavar canavar gibi!

Canavarlara "Nasılsınız" dedim, **"Canavar gibiyiz"** dediler!

Bu ülkede insanlar biter, canavarlar bitmez.

Trafik canavarı, deprem canavarı, Susurluk canavarı, canavarları say say bitmez.

Ülkemizde Van Gölü Canavarı bir tane; ama **Kan Gölü Canavarı** bin tane!

Örneğin neden başka ülkelerde trafik canavarı yok da bizde var?

Çünkü o ülkelerde devlet, demiryolları, denizyolları gibi toplu taşımacılığı öldürmediği için karayolları kan yolları olmuyor.

Depremi de canavar haline getiren bizim devlet değil mi?

Marmara Depremi'nden daha şiddetli Meksika Depremi niye canavar haline gelmedi?

Niye Meksika'da birkaç bina çöktü, birkaç insan öldü de, bizdeki gibi onbinlerce bina çökmedi, onbinlerce insan ölmedi?

Niye Meksika, Japonya, Tayvan gibi ülkelerde deprem sonrasında "Nerde bu devlet" diye sorulmuyor da bizde soruluyor?

Ve niye başka devletler değil de bizim devlet insanlarına radyasyonlu çay içirir?

Ve niye başka devletler değil de bizim devlet Susurluk türü çetelerle iç içedir?

Çünkü oralarda devlet insanlarını öldürmek için değil yaşatmak için var.

Bizde ise tersi için var.

Onun içindir ki bizim devlet habire canavar üretir.

Ve de şiddet üretir.

Başka ülkelerde devlet demek **hizmet** demek; bizde ise devlet demek **şiddet** demek.

Hizmetinde sıfır, şiddetinde yoktur sınır!

Doğru dürüst eğitim hizmeti, sağlık hizmeti veremez; hatta depremzedesine çadır bile veremez.

Çadır isteyenlere bile şiddetle karşılık verir; kafalarına jop indirir.

Hal böyleyken "Allah devleti başımızdan eksik etmesin" demek, **"Allah şiddeti başımızdan eksik etmesin"** demektir!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Tüp

Ender Özkarraman
enderoz@leman.com.tr

20-25 yıl önce... Tüp Hakkari'ye arabalarla Van'dan gelmektedir... İşte yine böyle...

...Tüpün geldiği gün, boşunu dolusuyla değiştiren bir adam tuhaf bir sevinç duyarak evine doğru yürümektedir... İlk defa bir şeyi tıpkı batılılar gibi yapacaktır...

Adamın bakışlarındaki, tavırlarındaki değişiklik kimsenin dikkatini çekmez. Zaten adam Hakkari'nin en dikkat çekmez adamlarından biridir...

Adamın da içerlediği şey budur...

Hakkari için bir İlk'i gerçekleştirir adam, ve tıpkı batıdakiler gibi tüpü açık bırakarak intihar eder...

UUUUUHAUUUUUUU

Köpeği, adamın öldüğünü anlayınca ulumaya başlar... Ulur, ulur... Saatler boyu ulur...

En sonunda birileri bu sesi duyar ve o tarafa koşar...

Önce içeriyi biraz havalandırırlar...

Sonra, adamın bir tüyden hafif cansız bedenini alıp giderler...

Köpeği ise bir yere ayrılmaz... Saatlerce, günlerce bakler... İnleyerek ve hırlayarak...

HIRRR! IRHH! RRR!

Ve aradan bir ay geçer... Tüp arabası yeniden gelmiştir... Köpek yerinden kalkar, ve...

VROMM. VROOMMM!.. HIRR!

Arabaya saldırır... Tüpgaz arabası bir daha ne zaman gelse o köpeğin saldırısına maruz kalır...

HIRR! HAV! HAV!

O köpek ölene değin tüp arabasına saldırır... O ölünce bu işi yavruları devralır... Köpekler, sadece tüp arabasına değil...

HAV! HAVV! HAUV!

...Artık, gördükleri tüm arabalara saldırmaya başlar... Köpeklerin arabalara saldırması yaygınlık kazanmıştır artık!..

HIRRR!

HAV HAV HAV! HAV! HAUV!

O günden sonra, sadece Hakkari bölgesinde değil...

...Her yerde, köpeklerin özellikle hareket halindeki arabalara...

Saldırdıkları görülür. Hiç kimse bunun sebebini sorgulamaz ama...

...Görüldüğü gibi bir sebebi var...

bitti

Dengeli Beslenme

kaanertem @ leman. com.tr.

KAAN ERTEM

SELAM...UMARIM BENİ BEKLERKEN ÇOK SIKILMADIN ARZU. İŞYERİNDEN HEMEN ÇIKAMADIM DA!..

BEN DE ON DAKİKADIR BURDAYIM!..

O ONDAKİKADA NE - LER OLURDU AMA İZİN VERMEDİN Kİ!.SANA ADAM GİBİ ARKADAŞLIK TEKLİF ETTİK Kİ. ŞU HALİMEZE BAK..MAY- MUNA DÖNDÜRDÜN BE!..

BEŞİK VAPUR İSKL

FEYZİ BEN ÜZERİME RAHAT BİŞİLER GİYİCEM!.. BEN GELMEDEN SAKIN BAŞLA - MA!..

FEYZİ NASIL BAŞLASIN...FEYZİ BURAYA SEKS DOLU BİR GECE GEÇİRMEK İÇİN GELDİ AMA KARŞI - SINDA PUZİLLARI GÖRÜN- CE SUDAN ÇIKMIŞ BALIĞA DÖNDÜ... N'APICAĞINI ŞAŞIRDI FEYZİ BURDA- NE DİYON SEN?.

10.000 PARÇA PUZZLE

BATURHAN ABİ SIK DİŞİNİ ABİ SENİ ŞİMDİ SAĞLIK OCAĞANA YETİŞTİRİ - CEZ...

Ada? Ada? Ada?

BATURHAN ABİN DAŞAKLARI ÖYLE BİR KAP- TIRMIŞ Kİ KIMILDIYCAK HALİ KALMAMIŞ!.. AYRICA YİNE BATURHAN ABİN ŞU ANDA YÖRE HALKINA ÖYLE BİR REZİL OLDU Kİ HER - HALDE BU OLAYDAN SONRA TASI TARA- Gİ TOPLAYIP TEKRAR İSTANBUL'A DÖNER- ANUNA KODUĞUMUN MÜREN BALI- Gİ...

SCUBA

HAYRİİİ. Bİ TAKSİ ÇEVİR LAN ŞURDAN..!..

Kendi kendini yiyen adam

BÜLENT BEY BAKIN BU GAZIN GELDİĞİ BORU, BUNA YENİDEN KAYNAK MI YAPICAZ, YOKSA AKTİF HATTI KAPATIP YENİDEN BİR HAT MI AÇICAZ?..

BENCE KAYNAK YAPALIM OĞUN BEY... KAPATMASI AÇMASI UZUN SÜRER...

Herşey Avrupa!; bütün aksesuarlar yerinde ama zihni - yet aynı, eşeklik aynı!.. Ağızda sigarayla iş yapıyo! Az sonra patla- tacak koca fabrikayı, hep bera - ber şarkı söyliycez, dürüyemin gügümleri kalaylı diye...Düğümleri miydi lan? Neyse... Bitirdi- ler beni artık... Dimağım çalışmaz oldu!..

PİSSSS PİSS PİSS

DİKKAT BASINÇLI PATLAYICI GAZ.

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

feyhan@leman.com.tr

AY MIRTAZA..!..BOZULMAYASIN DİYE YILLAR- DIR YÜZÜNE SÖYLEYEMİYOM... AMA ARTIK BEL FITIĞIM VAR DAYANAMIYOM... ÖN SEVİŞME BÖYLE OLMUYO... YANLIŞ BİLİYOSUN!..

HOBAA HOBAREY! HOPADAA

DURMAYACAM İŞTE...DURMA- YACAAM!..

VIJJT

LAN DUR - DUR DİYOM... BİŞEY YAPMAYA - ÇAKTIM, SADECE DÖVECEM LAN...

KIZ ÇIKTI MI BARİ...

HAYDAA! BU KİM YAA!..

OTURAN BOĞA... SÜLALENİN YENGESİ. ESKİDEN HER AİLE - DE Bİ TANE VARDI... ZAMANINDA ÇOK CAN YAKTILAR AMA ARTIK NESİLLERİ TÜKENİYOR...

AA!..BU ONLARDAN MIİ? HEP DUYARDIM DA İNANMAZ - DIIIM!..

TOMP!

TAM YİRMİ YILDIR BENİMLE HİÇ KONUŞMUYORSUN HAYRİYE...TAMAM SENİ ALDATTIM AMA ARTIK YAŞLANDIK...

BAK BİR AYAĞIMIZ ÇUKURDA.. BUGÜN VARSAK, YARIN YOKUZ...BANA SÖYLEYECE - ĞİN HİÇBİR ŞEY YOK MU? SORACAĞIN HİÇ BİRŞEY YOK MU?..

YOK...AŞKTA BENİ GEÇTİN AMA İNTİKAMDA ASLA GEÇEMİYCEKSİN...BUNU DA BÖYLE BİL KEL FAİK!..

LeMan 12"BAYIR GÜLÜ 1"in yeni baskısı çıktı...Haberiniz ola...

Akşamsefası

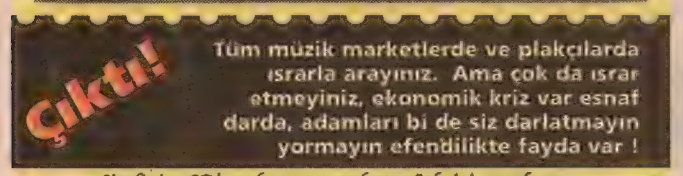

Şimdi size CD'ye adını veren şarkının sözlerini yayınlıyoruz yayınlıyoruz ki anlayın ne süper bi CD olduğunu

Günün mevsimine küstüğü.../
Hüzünsüz pırıl pırıl bir sonbahar akşamında sen ve ben ve aşkımız girsek internet'e, el ele dolaşsak sitelerde, çet yapsak ailecek, görüştüğümüz dostlarımızla muhabbetin doruklarında.../
Birden başka biri girse, muhabetimize katılsa, buyur ederiz, açarız gönül kapımızı sonuna kadar.../
Ama gelen denyonun tekiyse
Oh bebek denyonun tekiyse.../
Ve birden "yalarım-malarım" diye ileri geri mesajlar yollamaya başlarsa, neyleriz o zaman../
Tabi ki "Hişşş bilader, aile var, biraz dikkatli konuş!" diye mesaj yollarız.../
Ama ya adam arsız çıkarsa ve aynı şeklide gene "yalarım-malarım" diye mesajlar yollamaya devam ederse, oh bebek ederse.../
O sanal ortamda, o herifin, çenesini menesini nasıl kırayım.../
O sanal ortamda, nasıl Zımbey! Zımbey! diye tokatları indireyim suratına eşşeğin.../
İşte bu yüzden, sırf bu yüzden bebeğim İnternet'e sık sık girmeyelim.../
Ha, acil bi durum olur da girmek mecburiyetinde kalırsak, az ve öz çet yapalım dostlarımızla.../
Yaptıralım bi iki kilo karışık meyve yada yediyüzelli gram kuru pasta alıp gidelim dostlarımıza, çaylar demlensin öyle muhabbet edelim.../
Uzak diyardaki dost ve akrabalarımızla ise daha çok telefon, telgraf yahut da mektupla iletişim sağlayalım oh bebek sağlayalım.../
Ama dersen ki "Aaa Remzi ama yeni insanlarla tanışmalıyız o yüzden İnternet'e girmeliyiz".../
O zaman sorumluluk sana aittir..../
Biri çıkıp da edepsizlik ederse ve o adama ulaşamaz, çenesini kıramazsam, sinir birikir bedenimde ve bu sinir sana yansır, seni döverim oh bebek seni döverim.../

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

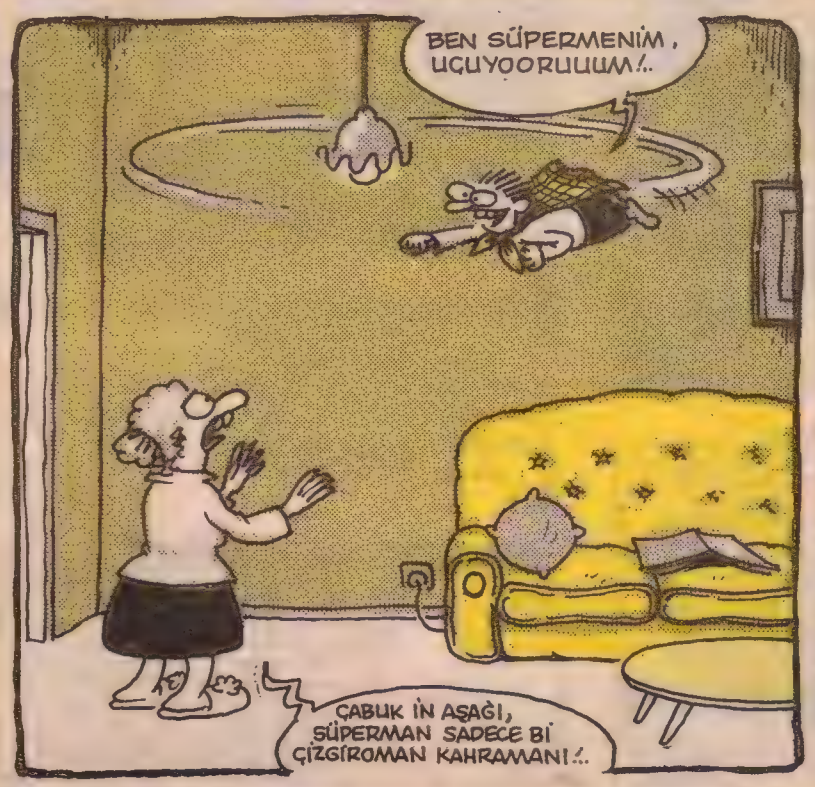

KARİKATÜRLER-3 GELİYOR!

Her öykünün bir başlangıcı, her kuşağın bir efsanesi, her dönemin bir aptalı vardır. Karikatürler-3, ilk iki kitaptaki karikatürlerin öncesini anlatıyor. Ama anlatmıyor da olabilir. Zaten ben, siz burada tartışırken çizdiklerime gülünsün diye seçilmedim. Neyse, K-3 önümüzdeki hafta çıkıyor. Eğer çıkmazsa sinirlenmeyin, çünkü...

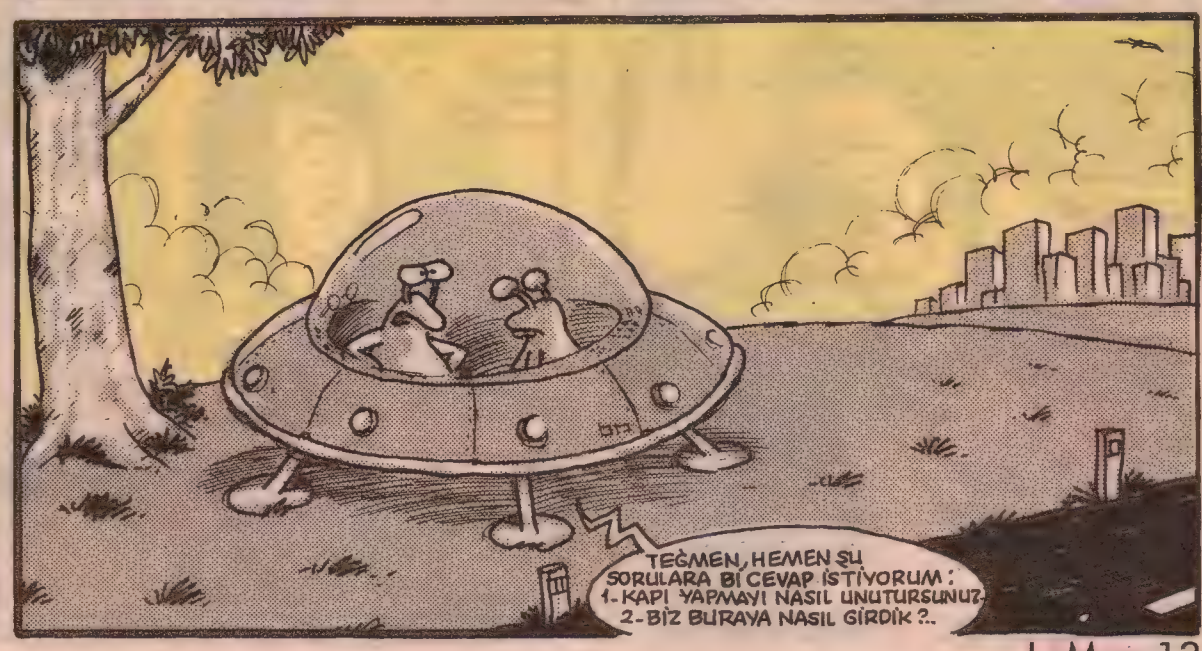

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

cemaatahmet@leman.com.tr

• TİMUÇİN VE EKİP KARDEŞLER.

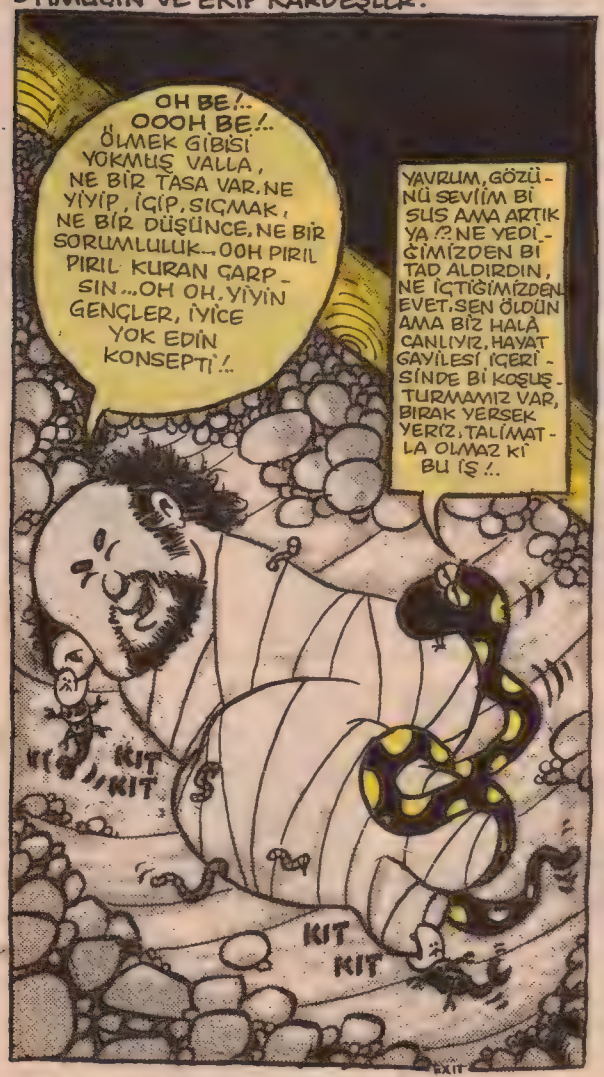

• ORMANLAR MAĞDURU TANSEL!..

ÜNLÜ ZEOLOG PROF. BAYRAM SÜPEROĞLU'ndan HAYVANLAR ALEMİ...

KEDİ: Bıyıklı, miyav der, süt içer.!.
TOMA HAYVANI: Zebra gibidir, evcilleşmez!.
ARI: Bal üretir, kendi yemez, açlıktan ölür.
KARPUZ: Bilindiği üzere tatlı suludur, sessiz bir mahluktur.!.

• EMLAK DÜNYASINDAN VAROL ...

AYRINTILAR

METİN EFİDAN

PSİKOAYRINTI:... "İyi misiniz?" diye sordu, Dr.Semih... Kafasını kaldırıp baktı, "her zamanki gibi!" dedi. Elindeki; bi oyuncak arabanın tekerinden sıyırdıı lastikle oynuyordu. Sonra aazına attı onu ve, çiinerken, "Hatırlayamıyorum şimdi ne yapıcaamı!" dedi. Dr.Semih'e, çiğneme sesiyle karışık... Doktor, ilk önce endişelendi, sonra bunu gizleyerek, tahmin ettii şeyi söyledi: "Daha yapmadığınız bi şeyi, nasıl hatırlayabilirsiniz ki?"... Doktora baktı. Ağzında oynadığı lastii dişleriyle sıkıştırmış ve tekrar gevşek bırakınca, onu alt dudaana basınçla yapıştırmıştı; bu tonda konuştu: "Yapacağım şeyler belli; ama hatırlayamıyorum!... Aslında, siz bana yardım etmelisiniz. Meselâ, tam şu anda, şimdi yani, ne yapmam gerekir?". Bunu o kadar doğal ve, bi yardım bekleyerek söylemişti ki, Dr.Semih'in kuşkusu kalmadı, artık emin sayılırdı. Ayrıca, sorusunun son kelimesinde, dudaana sıkıştırdıı lastiğin yerinden fırlaması sonucu ağzının aldığı o açık ve anlamsız biçim, söylediklerine endişe dolu bir belirsizlik ve hüzün katmıştı. Dr.Semih de aynı şekilde endişelendi. Uzun zamandır uğraşıyordu ama, artık elinden kayıp gitmekte olduunu hissetti. Hiç bir çabasına karşılık alamamıştı. "Lastiği alıyım mı yerden?" diye sordu aniden, Dr.Semih'in düşüncelerini bölerek. "İstiyorsanız alın" dedi. "İşte bu çok zor!" diye bağırdı o. İçinde yaşadığı tuhaflık ve korkuların az da olsa bilincinde olduundan, doktoru endişelendirmemek için, ona doğru bakmadan bağırmıştı. "Tamam! o lastiği alır, ve belki tekrar çiğnerim! Ya da almam. Ama bunu yapamıyorum. Seçemiyorum! Yorucu geliyor artık! Bu kolay (aldı lastiği yerden tekrar tekrar çiğnemeye başladı) ama, daha zor seçimlerde var. Başım ağrıyor." dedi, ve sustu. Hastalığı ilerliyordu. Ve o da yardımcı oluyor bu ilerleyişe, bırakıyordu kendine. Dr.Semih, çok güçlü bi şekilde hissetmedi bu mücadele duygusunu ama, son lif de kopuncaya kadar devam etmesi gerektiine inandırdı kendini. "Şimdi" dedi o yattıı yerden, "şu anda doktor..ben... ne yapmak isterdim biliyo musunuz?.." "Ne istiyosanız onu yapın" dedi Dr.Semih onu raat bırakıp. O sevindi ve; raatlama koltuunda arkasını dönüp uzandı, bi şarkının melodisini mırıldanmaya başladı. Biraz sonra dalınca; Dr.Semih yerden lastii aldı, masasının üstündeki model arabanın tekerine geri taktı ve mutfağa sadece kendisine bi kahve yapmaya gitti...

POTPURİ:... Yirmibeş mumluk ampül yokmuş. Kırk mumluk aldım ben de, okuma lambası için. Ertesi gün bi yerde buldum, yirmibeş mumluk aldım. O da fazla loş. Otuzsekiz mumluk en uygunu olurdu aslında. Lamba da komik. bitpazarından aldım. Bir tane daha vardı, onu almadım. O eğrilip bükülen yumuşak kısmındaki kumaş yırtılıp kayboldıu için, bi tane çorap geçirmişler oraya. Desenlerinden anladım! Çorap deseni vardı! Aman tanrım, üstelik kirli bi çorap. Aslında doğal gözüküyor. Ama, boruyu kontrol için eğip bükerken, bir ölünün bacağını kıvırdımı hissettim. "Şöyle koy." Ne?.. Çevir işareti yaptı adam. Geç annadım. Onu tezgaha geri bırakırken, şapka kısmının dışarı doğru bakmasını istiyordu, müşteri daha iyi görsün diye... Masa lambalarıyla ilgili bi bilgisayar animasyonu izlemiştim. Bi büyük masa lambası, bi de yavrusu var. Hareketli bi eşya, oynar kısımları fazla. İnandırıcı olabiliyor. Ama bi buzdolabı canlandırılamaz. Cep telefonu, asla. Zorla kıvırırsan, hastalıklı bi gerçeklik hissi veriyor. Bozulma duygusu. Biz herşeyi kıvırabiliriz, kimseye sormadan bükeriz! O oyuklu çatı kaplamaları gibi olur gerçeklik ve, sloganlarla zımbaladıkları, güvenceleri olan perçin, az sonra çatlayacak plastik hayatı değil, Çeliği sever. Diye düşünüyorum. Fazla kurmaca oldu. Fakat az önce, güzel bir meltem esseydi, belki bi şarkı gibi olurdu... King Krimsın; Epitaph... Çik Korea; my spaniş heart... Boney M; Sunny, Belfast... Güllü; üzülme... Beatles, a hard day's night... Tanju Okan; best... "Bostancı'ya nasıl gidebilirim?" diye sordu birisi aniden. Aslında ani diil ama, öölesine yürüyodum, ve düşünüyodum, aani gibi oldu. Şimdi bütün düşüncelerimden sıyrılıp, oraya nasıl gidiliyodu, hatırlamam lazım. Bostancı?. Sietıl! Frankfurt, Sinop. Bütün yönler karıştı! "Biraz düşüniyim" dedim. Bulamadım:.. En üzüldüüm ve sıkıldım şey, birisine, yolu taarif edememektir. Şindi, yolumu ben de bilmiyom, kayboldum boşlukta felan diye artistik yapasım geliyo ama, diil! Sora sora Baadat bulunur. Bağdat'ı tarif ederim mesela! Havaalanına git, uçağa bin, derim. Ama orda sorsalar, "Şu peron, şu hat" felan "nerde?" deseler, onu da karıştırırım. Bişiy sormayın yaa! Bak, ateş veririm, o olur. Saati de sorabilirsiniz. Hattaaa söyliyim hemen ben: 21.35... (Şindi 21.38 oldu; üç dakkadır bitiş esprisi düşündüm) Hemen iyi günner diliyorum!..

Akşamsefası

LeMan Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Son Durak

Yazımı yazmaya başlıyorum fakat kimlere ve nasıl ulaştırabileceğimi bilemiyorum. Ben Marmara Üniversitesi'nde okuyorum.

Okulların açılmasına yakın yine gündeme gelecek olan kıyafet sınırlanmalarıyla ilgili düşüncelerimi yazarak ve bunları diğer insanlarla da paylaşarak hem bir şeyler yapmaya çalışmanın rahatlığına kavuşacağım, hem de belli mi olur belki bazı şeyler de düzelebilir. Üniversiteye kadar okuduğumuz okullarda da kıyafet üzerine sınırlamalar vardı. Bunları düşününce bunların büyük çoğunluğunu anlıyoruz.

Gençliğimin en güzel yıllarının üniversitede başladığını düşünüyordum. Lisedeki sınırlamalar lise sonunda da üniversiteye girme çalışmaları. Bütün sıkıntı, stres ve sınırlamaların sonucunda bizi büyük bir ödül bekliyordu "ÜNİVERSİTE".

Orada istediğimiz gibi davranabilecek, giyinebilecek, düşünebilecek ve düşlerimizi gerçekleştirmeye çalışabilecektik. Yaşımız ve mantığımız itibariyle bize verilen özgürlükleri başkalarına zarar vermeden kullanmasını biliyor olacaktık. Ama kimse bizim büyüdüğümüze ve hayatı kavrayabilecek olgunluğa eriştiğimize inanmak istemiyor. Belki de böyle olması onları korkutuyordur.

Ülkemizle ilgili çözülmesi gereken daha önemli sorunlar varken onlar yine üniversite gençliğinin kıyafetlerini ve giyim tarzlarını kendilerine baş sorun olarak kabul edecekler.

Oysa kimse bize bu konuda ne düşündüğümüzü sormadı ve sormayacak. Ben kendi adıma kendi düşüncelerimi yazıyorum. Görüşü ne olursa olsun bu konuda üniversitelerde okuyan diğer öğrencilerle de aynı düşünceleri paylaştığımıza da eminim.

Üniversitelerde kıyafet üzerine yapılan yasaklamalar görünüşüm açısından beni etkilemediği halde ben arkadaşlarımın böyle durumlara düşürülmesinden rahatsızlık duyuyorum. Herkes istediği gibi giyindiği zamanlarda hiçbir öğrenci başka bir öğrencinin giyinişinden rahatsız olmuyorsa, onlar niye hala bu durumdan rahatsız oluyor? Kendileri gelip bizimle okumadıkları, aynı ortamlara girmedikleri sürece bu durumdan rahatsız olmamaları gerekmez mi?

Şu anda benim kıyafetlerime karışmayan düşünce ileride benim eteğime, pantolonuma ya da herhangi bir aksesuarıma karışır. Biz bunlara şimdiden karşı çıkmadıkça yavaş yavaş tek tip kalıplara konulmaya başlanacağız.

Üniversite yıllarının sonunda iş hayatına girdiğimizde zaten biz de diğer insanlar gibi belli kıyafet sınırlamaları içine girmek zorunda kalacağız.

Benim kısaca şimdilik tek istediğim hayatın sınırlamalarıyla karşılaşmadan önceki son rahatlama durağımız olan üniversitelerde bizi kendimizle başbaşa bırakmaları, en azından hiçbir şey yapamayacaklarsa giyinme açısından bizi rahat bırakmalarıdır.

Bize biraz daha güvenirlerse sorunları azaltabilir, karşılıklı anlayış içine girersek de herşeyi daha kolay çözebiliriz.

Biz bu ülkenin yarınlarını oluşturacağız ve bastırılmış duygularla da iyi yarınlar yaratamayız.

Güzin

Sevgili Leman Okurlarına

Bu dergiyi fırsat buldukça okuyorum. Bazen mektup yazışma yerlerini gözden geçiriyorum, çok hoşuma gidiyor. Mektuplaşmayı ben de çok severim. Sonunda ben de karar verdim mektup yazmaya. Benimle mektuplaşmak isteyen siz değerli Leman okurlarına şimdiden teşekkür eder ve kendimden biraz bahsedebilirim. Ben Ahmet Gürsu şuan Bayrampaşa Özel Tip Cezaevinde tutuklu olarak bulunuyorum. 1.70 boylarında, kahverengi gözlü, siyah saçlı, buğday tenli hayatı ve yaşamayı seven, spor yapmayı, müzik dinlemeyi, fantazi kurmayı, Müslüm Gürses ve Selahattin Özdemir fanatiğiyim. Bir kader mahkumu olarak mektuplarınızı bekliyorum. Yaşım 25. Dışardayken bir şirkette ustabaşı olarak çalışmaktaydım. Şu an satırlarımı burada noktalıyorum.

Ahmet Gürsu
Bayrampaşa Özel Tip Cezaevi H Blok
alt Bayrampaşa-İstanbul

Selam Dostlar,

Bu akşam hiçbir şeye katlanamaz durumdayım. Ben de hani şu Reha Muhtar'ın Satanist grubuna soktuğu siyah giyen rock ve metal müzik dinleyen, çeşitli takılar takan bir gencim. Son günlerde ben ve benim gibi bir çok arkadaşım potansiyel suçlu olarak görülüyordu. Geçen akşam yine şok oldum (tabi ki Reha Muhtar sayesinde). Bir Heavy Metal Shop'a baskın düzenleyen her konuda bilgili polisimiz Metallica, Manower, İron Maiden... gibi grupların t-shirt ve CD'lerini toplayıp kontrol ediyor. Acaba onların suç teşkil etmediğine dinleyip mi karar veriyor? Hiç bununla yetinirler mi? Bir de barlara gidip şöyle bir bakınıyorlar. Gözlerine uzun saçlı, küpeli, dövmeli biri takılırsa eğer vay haline. Doğru emniyete... Gözaltına alınıyor. Kimse rock müziğin toplumdaki tersliklere, haksızlıklara, kötülüklere karşı çıktığının, biz gençlerin isyanının düzene ve DÜZENlere karşı olduğunun, bu cinayeti işleyen üç sapığın ne çeşit psikolojik sorunlarının olduğunun bir insan öldürmenin müzikle ve saçla bir ilgisi bulunmadığının farkında bile değil. Cinayeti işleyen birisinin saçı şu an kısa, onun saçını kestirmesi bu cinayeti işlemiş olmasını değiştirmedi. Çünkü onun asıl sorunu beyninde ve ruhunda.

Ben rock müzik dinliyorum, çünkü anamın beni kimse için doğurmasını istemiyorum. Ben rock müzik dinliyorum çünkü, Türkiye'nin Atilla Taş'ın kızından daha önemli sorunları olduğuna inanıyorum. Ben rock müzik dinliyorum çünkü, bu bozuk sistemde kaybolup gitmek ve sistemin bir parçası olmak istemiyorum. Bu sistemin değişmesini istiyorum.

Depremin olduğu ilk hafta Ebru Yaşar'ın ilk kez bir dergiye soyunması beni hiç ilgilendirmiyor. Beni ve eminim ki bir çok genci, o dergileri geceleri üşümemek için örtünen, sokak çocukları ilgilendiriyor. Kızılay'ın dağıttığı üstü açık, gökyüzü manzaralı çadırlarda doğan miniklerin çektikleri ilgilendiriyor. Kısacası bizi yani ülkenin %75'ini hayatın gerçekleri ve bu gerçekleri büyüklerimize nasıl gösterebileceğimiz ilgilendiriyor. Çünkü çoğu hala at gözlükleriyle dolaşmaktan vazgeçmiyor.

Sanem Yazıcı

Analar, Köylüler, Çocuklar ve Devlet

Bir şehvet akşamından sonra, rızkını verir Allah diye doğurdular bizi. Bildikleri tek şey çocuklara bakmaktı ve baktılar da. Bildikleri gibi analarından öğrendikleri gibi ne bir eksik, ne bir fazla.

Ne de olsa analarının yeri sofrada öküzlerinden sonra gelmekteydi. Çocukların -bizlerin- yeri de farklı olmadı. Öküzlerinin üzerine titrer gibi üzerimize titrediler. Nasıl öküzlerini kapalı bir ahırda kış boyu bekletiyorlarsa bize de aynısını yaptılar. Evet belki sırtımız pekdi, karnımız toktu ama insan değildik, olamadık. Bir hayvan gibi hizaya sokulduk hep. Bir hayvan gibi birilerinden emir almayı öğrendik. Aksi halde bir hayvan gibi cezalandırılacaktık. Ama bu bizim kuşağa özgü değildi ki, binlerce yıldır böyleydi.

Edebiyatçılarımızın ve sağcı politikacılarımızın methiye düzdüğü o yüce Anadolu köylüsü, anadolu kadını buydu işte. Tek meziyeti binlerce yıldır kendini tekrar etmek ve insan olamamaktı. Herşeyi ve herkesi bu kendi iğrenç düzeylerine getirmekti istekleri. Bütün o konukseverliğin, imecenin v.s.'nin altında yatan bu iğrenç yaşam biçimlerini insanlara dikte etmekti. İşte insanları hayvan olarak gören bu düzen bugünkü devlet yapımızda aslında. Sağcı politikacılar onlarca yıla köylüye yalakalık etmek ile işte memleketi böyle rezil kepaze ettiler. İşte sonuç ve sebep bu.

Fakat artık hayır demeliyiz. Bütün hayatımızı, müziğimizi, sanatımızı, kültürümüzü esir alan köylülüğe haddini bildirmeliyiz. Evet dostlarım artık şu halk dalkavukluğundan vazgeçin ve kendi pis çıkarlarınız için bu ülkenin geleceğini karartmayın. Bitsin artık bu lümpenliğe, köylülüğe, insanı hayvan gibi gören zihniyete yapılan övgü.

Özgür Yılmaz

İnsan Olmaya Çalışıyorum

Sayın Leman okurları... derken bütün insaniyetimi ortaya koyuyorum. İnsan olmaya çalıştıkça insan olmaktan çıktığımı farkediyorum. İyi ki depremi ben yaşamadım diyorum, tencere elimde kimseden yemek istemedim. Kızılay'dan çadır dilenmedim, annemi-babamı göçük altında aramadım, iyi ki sevdiklerime birşey olmadı diyerek hayatımı sürdürüyorum, ya olsaydı. Ya televizyona çıkıp birşeylerden korkarcasına sağolsun devletimizden deme ihtiyacı duysaydım, ya ortada kalsaydım.

Şanslıymışım diyorum kendi kendime. Artık size birilerinin yardım edeceğini düşünmek oldukça gereksiz, gördüm ki kimse kimseye yardım etmiyor, herkes yapayalnız, kimsesiz, kendi haline terkedilmiş vazgeç artık-o yüce devletinden birşeyler beklemekten, haykır acını, öfkeni ve çaresizliğini çünkü gördün ki onun sizin için yapabileceği hiçbir şey yok, yaptığı tek şey "başınız sağolsun" acımız büyük ne zamana kadar böyle sürecek, neden bu suskunluk, korku kaybedecek neyiniz kaldı insanlığınızdan başka. Uyan ve birdaha uyuma, sokaklardasın ve istediğin bir yaşamı hakedene kadar sokaklarda kal... Kendi kendinizin efendisi olana kadar. Unutmayın ki size sahip çıkan devlet değil insanlarınızdır.

Kendi imkanlarıyla yardımcı olan, elinde olan şeyleri deprem bölgelerine akın ettiren, sizden km'lerce uzakta olan insanlarınız ve unutuldu artık acılarınız yerinizi satanistler aldı... Ekranlarda şu anda siz yoksunuz, satanist bir gencin babası oğluna olan öfkesini kusmakta daha da ileri götürüp evlatlıktan reddettiğini söylüyor. Düşünmüyor ki, bu oğlu için hiç önemli değil, suçu sadece oğlunda buluyor. Yargıladı mı hiç kendini, oğlum neden böyle yapdı diye, ona ne imkanlar sundu kendisi ve çevresi? Asıl suçlu sizsiniz kendilerini suçsuz sananlar, sizsiniz!

Görevimizi yapıyoruz diyip yapmayanlar, ne verdiniz bize? Üstelik elimizdekileri almakla kalmayıp insanlığımızı da aldınız, böyle devam ettikçe daha da çoğalacak suçlular hangi biriyle başa çıkacaksınız, boş şeylerle uğraşmaktan vazgeçip asıl yapmanız gereken şeyleri yapın, insanları soydukça işsiz gençleri işsizleştirdikçe, köylüyü, işçiyi, üreteni ezdikçe, düşünceye zincir vuruldukça, insanların hakları ve özgürlükleri çiğnendikçe suçlular çoğalacak. Sokaklarda yaşayacak insanlar ellerinde bir pankartla, alışacaklar sokaklarda yaşamaya kendileri ve gelecekleri için, uyanacaksınız birgün uyuyanlar, biraz daha geç uyandığında ne devlet, ne başkaları, ne de insanlığınız yanınızda olacak! Sevgi ve saygılarımla.

Umut Yolcusu

LeMan
SAYI: 413. 9 EKİM 1999. CUMARTESİ - HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zoferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Abone: Sevil ŞAPÇI ● Yan Ürünler: Tunca OBUZ ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir!

BAHADIR BOYSAL

SANAL SİMGE 'nin Tercihi "doğa"dan... MATRIX MUHARREM! (Matrak Mal)

CLIP GİBİDİR ORDA HAYAT VE CLIPTE MANTIK ARANMAZ... VEYA "BEN YOLDAN GÖNÜLLÜ ÇIKTIM"....

ALOO?MUMİİİ, YA NERDE KALDI KAHVALTI YAA? ALLA ALLA ...

ŞİMDİ SORUYORUM, BU GİDİŞ NEREYE? DAHA 2 HAFTA ÖNCESİNE KADAR GENDİ HALİNDE BİR GAPICIYKEN ÖNCE BU GIZIN ANASININ, BABASININ TATİLE GİTMİŞLİĞİ VE ARDINDAN ARAMIZDA OLUŞAN ÇEKİM...NE SEVDA: YERKÜREYE SIĞMADI DELİ GÖNLÜM...ESİRGEMEDİM GENDİMDEN,..AKINTIYA GAPTIRDIM DELİCESİNE!!ÖAH! VE ALLAAM NE GECEYDİ... AMA ŞİNDİ GÜNDÜZ OLDU? ADINI GOYABİLİYON MU ŞU AN BU YÜKSELEN SEVDANIN?! HAYIRDIR İNSALLAH!

TARTIŞMA PLATFORMUNA ŞÖYLE BİR OBJEKTİF BAKIŞ...

BENCE OLANLAR RIDVAN'IN SUÇU DEĞİL HOCA'...FENERBAHÇE CAMİASININ BAŞINDA SÜREKLİ Bİ UĞURSUZLUK VARDIR ZATEN...

MESELE O GADAR GOLEY DEYİL BE YAVRUM...RIDVAN HEP ROMANTİK DAVRANDI, OYSA TEKNİK ADAM DEDİĞİN STRATEJİK OLMALI, YANLIŞ MIYIM BEBEĞİM ...

HAY SOKAYIM! BİLHASSA DEPREMDEN SONRA ŞU GEVİK POTANSİYELİ ÇITAYI NE YÜKSELTTİ BE YURDUM İNSANIN GÖNLÜNDE...LAN HADİ Bİ AN EVVEL OLAYA GİRİN DE BİR NEBZE OLSUN RAHATLIYALIM BE! HADİ BE!..

SEVDİCEĞİ KOLLARINA ALIP, ÖYLESİNE BİR ÖZE DÖNÜŞ.. (KÖYE)

HAH HAH! AL BUYUR, N'OOLDU LAN ATAERKİL TOMBAK... MORARDIN MI? HANİ İNEK SAĞAMAZDIM? AL İŞTE! ZATİ HEP MERAK EDERDİM...MEĞER TUHAF Bİ ZEVKİ VARMIŞ BUNUN...

UYKU ... VE BİR "SİESTA" KABUSU: BEREKET TANRISININ SONU

ULAN BU İLİŞKİNİN TEMELTAŞI, ANLAMI SEBEB-İ HARİKASI ŞU ELİMDEKİ OLGUN TAVIR DEĞİL Mİ Kİ?.. VE TÜM O KIVRAK OYUNLAR...VE İŞTE ŞİMDİ ANADOLU'NUN YETİŞTİRDİĞİ ENSTANDARD DIŞI YARATIĞA BAĞIMLILIĞIMI AHA BÖYLE ONU KÖKÜNDEN KESEREK SONVERİ... AAA?..KABLOLAR? LAN SAYBORGMUŞ BUU??..

YES!

CLONG!!

Hüsssss!..

TUTKULU SEVİŞMELERİMİZDE RAHAT EDESİN DİYÜ AHA BU ŞARK KÖŞESİNİ HAZIRLADIM MU-HOŞ! NASIL BULDUN? EL YAZMALARDA BÜYÜK DEDEMİN SANDUKASINDAN HA..SEYYİD EFENDİ'NİN CİNS-İ LATİF ADLI SEXİ ESERİNDEN...

WAX

YANLIŞ... ANLAYAMAMIŞIN BENİ...NEYSE,ÖKÜZ ÖLÜSÜ PARA ETMEZ.SU YATAĞI VE EL YAZMALARINI ELDEN ÇIKARIP SUARSA IŞİNİ HALLETSEK DE GOOPERATİFE YAZILSAK?.. DAHA BİR İKRAMA GEÇ MEZ Mİ BE GÜL YANAKLIM...

MİNTAX

MECNUN LEYLA İÇİN ÇÖLLERE DÜŞTÜ ... FERHAT ŞİRİN İÇİN DAĞLARI DELDİ ...SEN BENİM İÇİN N'APCAN MEMOŞUM ?..

ÖNCE SLIPDEN DONA, SONRA DA KÖYE DÖNÜCEM!! LAN RESMEN "BÜLBÜLÜ ALTIN KAFESE KOYMUŞLAR" MİSALİ..ŞU BANA YAKIŞTIRDIĞIN GAVUR MEREDİ ÇOCUĞU ÖYLE BİR KAVRAYIP SIKIYOR Kİ, GIKI ÇIKMIYOR BE! UYUŞTU, DARALDI ÖLDÜ...HANİ NERDE ERREKSİYON PLATFORMU ULAN! HAY TRENDİNİ SKİİM YAAA!..

KLEIN

bahadirboysal@leman.com.tr.

Akşamserası

ISSN 0-1300-4867-4

16 Ekim 1999 Cumartesi Sayı: 414 - 300.000 TL. (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

www.leman.com.tr

Türkiye'ye AB Kapıları 2011 Yılında Açılacak Ama Karnesi İyiyse

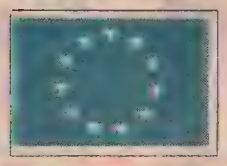

Türkiye'nin İnsan Hakları karnesindeki kırıklar düzeltilirse 2002 yılında üyelik başvurusu gündeme alınacak. Yunanistan'da yayınlanan bir habere göre Fransa-İngiltere ve Almanya'nın yaptığı gizli bir anlaşmayla Türkiye 2011 yılında tam üye olarak AB'ye katılacak. Ancak tüm koşullar yerine getirilmesi ve İnsan Haklarındaki gelişmelere bakılarak. Bizde de ne zaman AB üyeliği ve insan hakları konusundaki dayatmalar gündeme gelse görünmez bir el inanılmaz ihlallerle gündemi alt üst ediyor. Ulucanlar operasyonu, Adana yargısız infazı, öğrencilere çağdışı kılık kıyafet, saç-baş baskısı, düşünce suçlularına inadım inat tavrıyla affı gündeme bile almamak, bütün dünyanın gözü gibi baktığı Eşber Yağmurdereli'nin yalnızca bir konuşmasından dolayı 26 yıl içerde yatmasının ışığını vermemek, briç şampiyonasına katılacak oyuncuları tutuklamaya kalkışmak, cezaevi operasyonunda öldürülen milli güreşçi Ahmet Sever'in giyabındaki yargılamasında tutukluluk halinin devamına karar vermek gibi saç baş yoldurup aklı baştan alacak uygulamalar... Yalnızca son bir haftalık gelişmeler bunlar. Yarınlar daha neye gebe bu ülkede bilinmez ama AB yolunda istekli gözükmek başka, karne düzeltmek için çalışmak başka gözüküyor. Üstelik daha milyon fırın yenecek ekmek varken...

Aksamsefasi

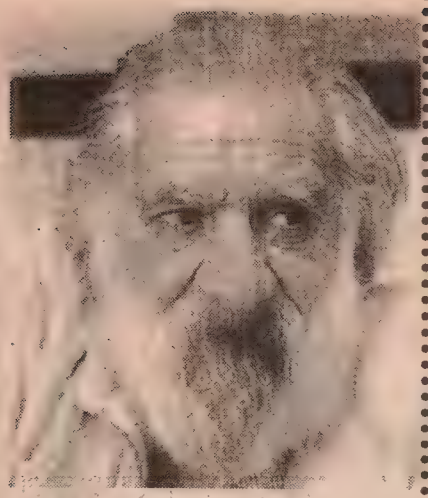

CAN BABA'dan mektup var

Ben şimdi öyle bırakıp gittim ya sizi
Ben şimdi burada uzaklarda
Nas'sınız çocuklar
Parmaklarınız halâ yorgun
Ve nasırlı mı tarama uçlarınız
Ehven gidiyor mu bir tramvay gibi hayat?
Ben şimdi buradan sizi seyrediyorum çocuklar
Etrafım biraz kalaba
Nefes almakta zorlanıyorum
Hacet güneşe karşı burada
Sidiğimiz buhardan
Dilim nasıl da paslı
Cezanın en battalı bu
Küfür yasak ya!
Güler haber göndermiş
Ufalmış sayfalarda bizim vesikalık
Depreme pay edilmiş dört sayfa
Kırk gündür gülmekte yasakmış mecmuada
Ne iştir bu?
Dinleyin bre çocuklar
Bir pula geçemediydik ya hayatta
Anladım ki
Bir pula yapışmaktan daha onurluymuş
Bir künyede yaşamak!
Ben şimdi, buradan seyrediyorum ya sizi
Af yasası, mürekkep lekesi, boğazın akıntısı
Adapazarı-İzmit-Bayrampaşa fay tabakası
Aslan sütü, silâh sesi bir de Kandilli Rasathanesi
Gördüğüm bu, asayiş berkemal
Ha, bir de dostlar
Dağıtımda bir sorun var
Neden buralara uğramıyor sahi
Sizin komik resimli limoni dergi?

.....

Ben şimdi burada yanıbaşınızda,
Kolay gelsin çocuklar
İşiniz zor!

ALP TAMER

LeMan

Adana'da iki kişinin öldürüldüğü operasyon sonrasında polisin yaptığı açıklama çelişkilerle dolu.
Öldürülen Murat Bektaş'ın eşi Kezban, ağabeyi Abdurrahman ve Uğurcan Babagiray'la cumhuriyet savcısına giderek mühürlü evlerinin açılmasını istedi. Murat Bektaş'ın eşi Kezban ilk geceki iddialarında dün de ısrarlıydı: "Eşim ile Tunceli'de askerlik yapan kardeşimi telefonla en az beş kez aradım. Düşüremeyince Murat denemeye başladı. O anda evin kapısı kırıldı ve içeri yeşil gözlü, sarı gömlekli bir polis memuru girdi. Kocamı taradı, sonra bana ateş açtı. Işıkları söndürmedik. Kocam salonda vuruldu. Beni kilitleyip evden çıktıklarında sloganları, ardından da silah sesleri duydum." Emniyet Müdürlüğü'nün açıklamasına göre Bektaş'ın elinde silah vardı. Ramazan Babagiray ise damadının değil tabancası, çakısının dahi bulunmadığını iddia ediyordu: "Bizi eve sokmadılar. 'Ev sahibi olmadan nasıl tespit yaparsınız? Birşey koymadığınızdan nasıl emin olabiliriz?' demiştim. Dediğim de oldu. Eline tabanca tutuşturmuşlar." Öldürülen üniversite öğrencisi Erdinç Arslan'ın ailesi ise dün aynı saatlerde İnsan Hakları Derneği'ne giderek bazı avukatlarla görüştü. Erdinç'in ablası Gülay Arslan, bir açıklama yaparak, operasyon başladığında Erdinç'in kendisiyle telefonda konuştuğunu savladı: "Kardeşim beni aradı. 'Abla bizi öldürmeye geldiler. Kapıyı kırıyorlar' dedi. Telefonda kapı kırılma seslerini duyuyordum. Hiçbir silah sesi duymadım." **(Radikal Gazetesi/Ekim '99)**

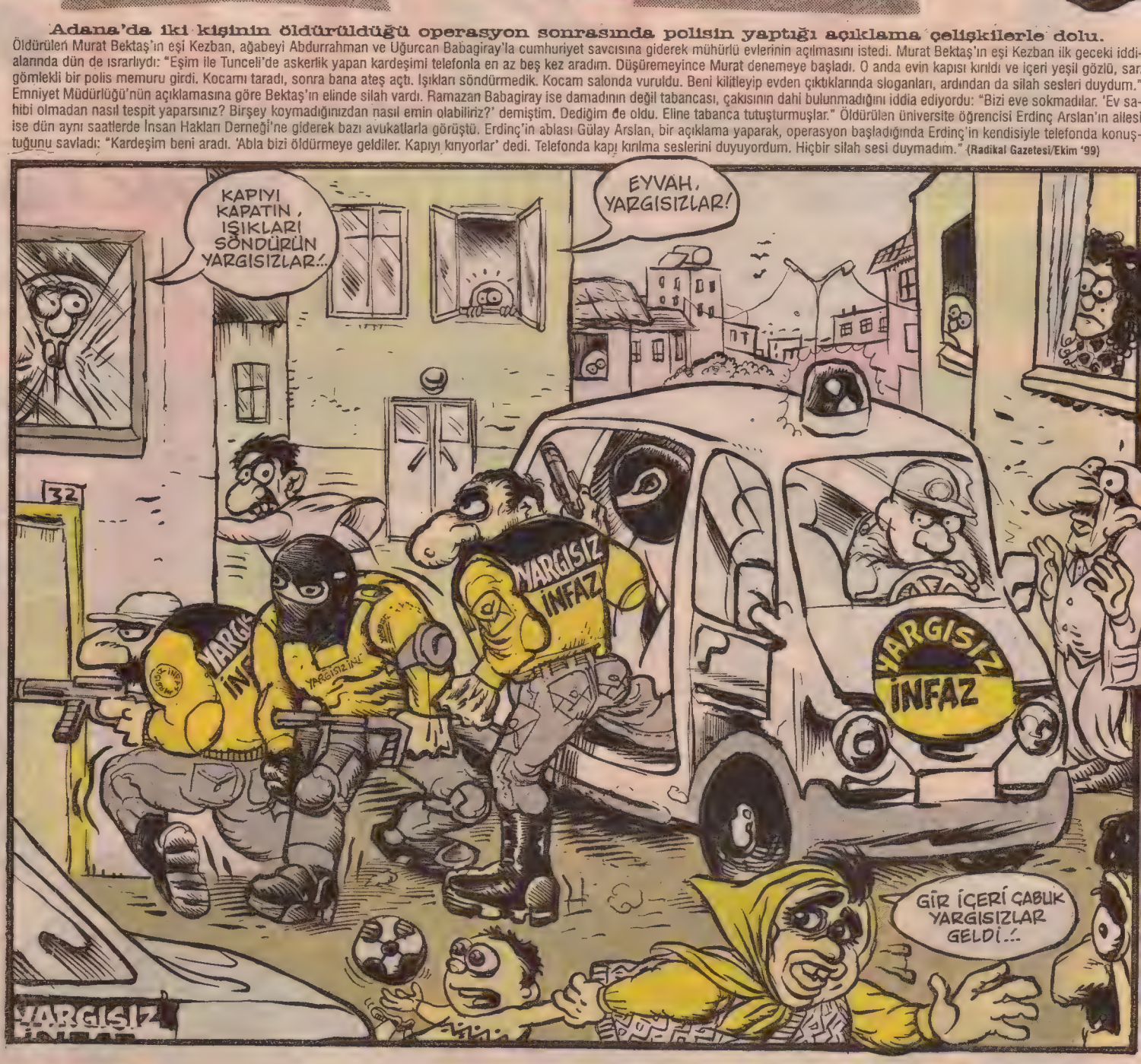

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

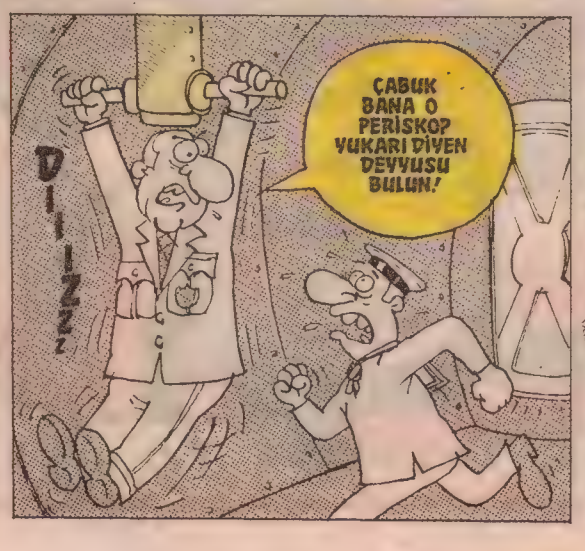

Akşamsefası
mtibet@leman.com.tr

Çalışma Bakanı tarafından başlatılan "kardeş aile kampanyası"na katılmayı reddeden Demirel, "60 milyon aile benim kardeşim" esprisiyle(!) durumu geçiştirdi.

Hırsızlık yaptığı gerekçesiyle gözaltına alınan 13 yaşındaki S.G.'nin gözaltında dövüldüğü ve cebindeki parasına el konulduğu öne sürüldü.

Pakistan'da beklenmedik darbe. Genelkurmay Başkanı görevden alındıktan 2 saat sonra darbe yaptı.

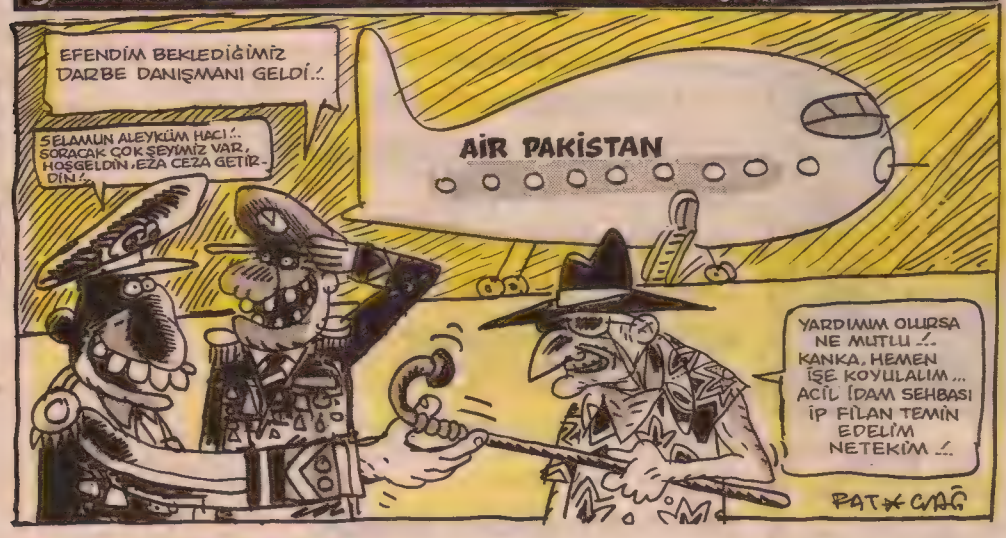

Tİ CETVELİ

Ülkeyi bir klasik ile bir romantik yönetiyormuş. Romantik'in roman'ı gitmiş tik'i kalmış; klasik'in kla'sı gitmiş, geri kalanına da **"Baba"** deniyormuş!

Eşber Yağmurdereli gibi düşünce suçluları yine af kapsamına alınmamış.
Eskiden düşenin dostu yoktu; şimdi **düşünenin** dostu yok!

Sibel Can'dan sonra Nadide Sultan'da bir TV kanalında haber sunacakmış.
Kırmızı noktalı filmlerden sonra, alın işte size **kırmızı noktalı haberler!**

Şeriatçılar Üsküdar'da "7.4 yetmedi mi" diye pankart açmış.
Şeriatı alan Üsküdar'ı geçti!

Pakistan'da darbe olmuş.
Desenize AKUT'a yine iş çıktı; çünkü her darbede demokrasi enkaz altında kalır da!

Satanistlerle ilgili film çevriliyormuş.
Senin annen bir şeytandı yavrum!

Öğrenciler yürütülmüyor, işçiler yürütülmüyor, depremzedeler yürütülmüyor.
Bu ülkede yürütülen tek şey para!

Medya grupları mafya vari yöntemlerle birbirlerine girmiş.
Medya olan adını **mafya** olarak değiştirdiğimden eskisinin hükmü yoktur!

İlkokullara seks dersleri konulacakmış.
Hadi gel **seks seks** oynayalım!

Altı milyarıncı insan da doğmuş.
İnsan doğuyor, insanlık ölüyor!

Darbeci-ressam Kenan Evren yeni yapacağı "nü"ler için çıplak modeller arıyormuş.
Nümussuz!

Yine uçan daireler görülmüş.
Aman çocuklar, tanımadığınız uzaylının uçan dairesine binmeyin!

Demirel'in cumhurbaşkanlığı süresi uzatılacakmış.
Mezara kadar mı!

Lütfü Oflaz

Top modellerin gözdesi, köprüleri, bacaları yok eden ünlü sihirbaz David Copperfield, Türkiye'ye geliyor.

Kızılay'ın başına getirilen yeni dinozor başkan Yüksel Bozer, depremzedeleri ziyareti sırasında baygınlık geçirdi.

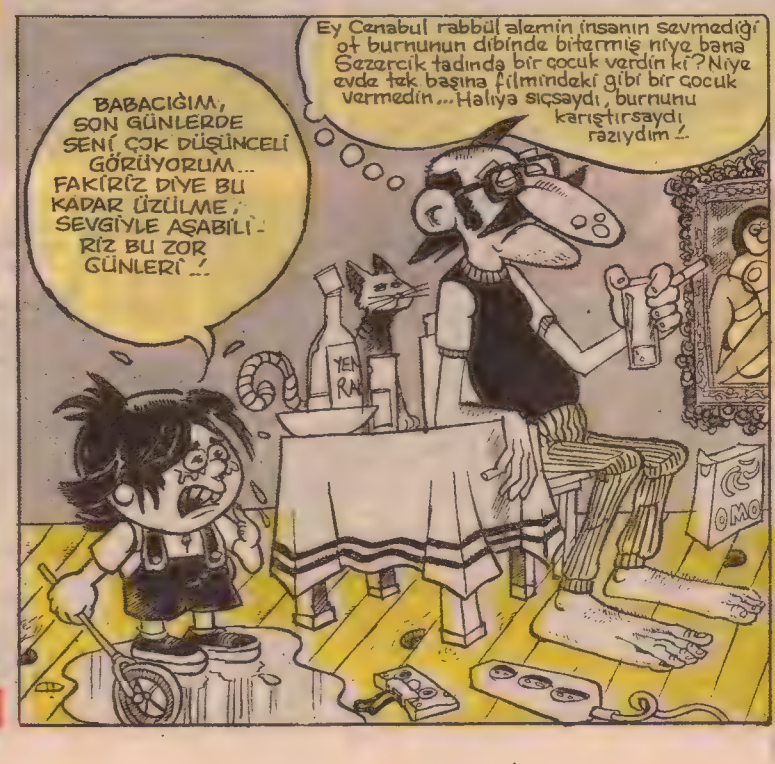

MEDYA KAVGA
Ossuruktan reklam kapma savaşı
ZTAR
Bu gazete bayilerde yok
PAKİSTAN ASKERİ DARBESİ
Al birini vur bizimkine
DAĞITIM TEKE
Tekelin herşey var iki elin ses yok
YÜKSEL BOZE
Post-dinozor
HASAN KARAKAYA
FATİH ALTAYL
Küfrü iman bilenler

Akşamsefası

daral@leman.com.tr

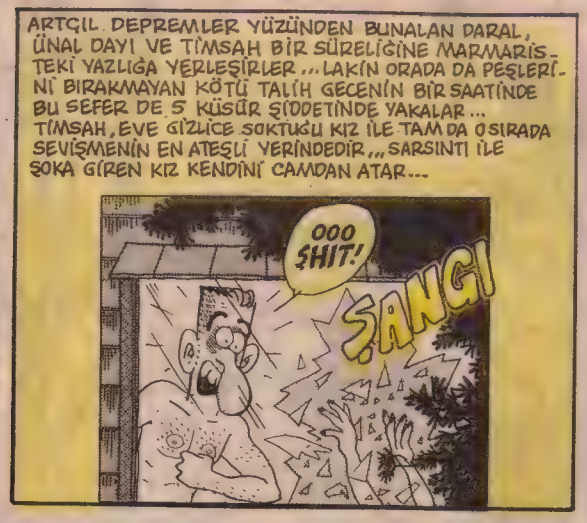

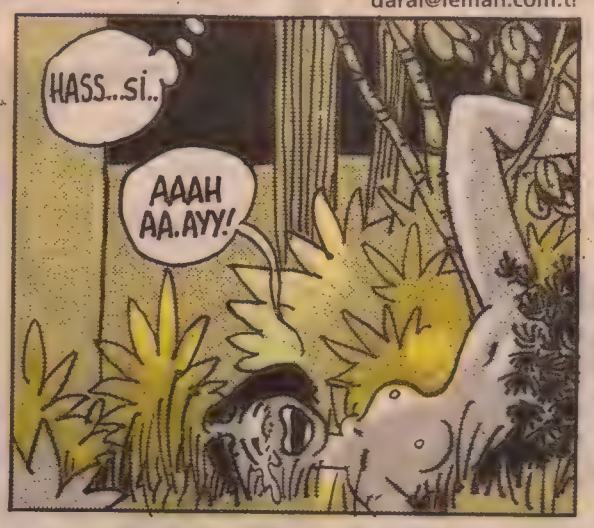

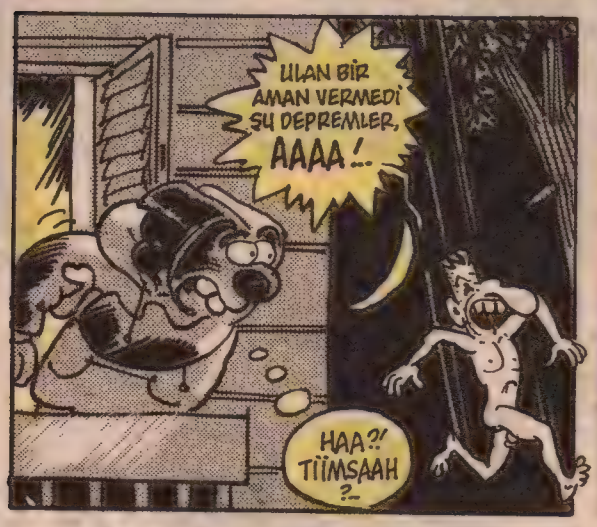

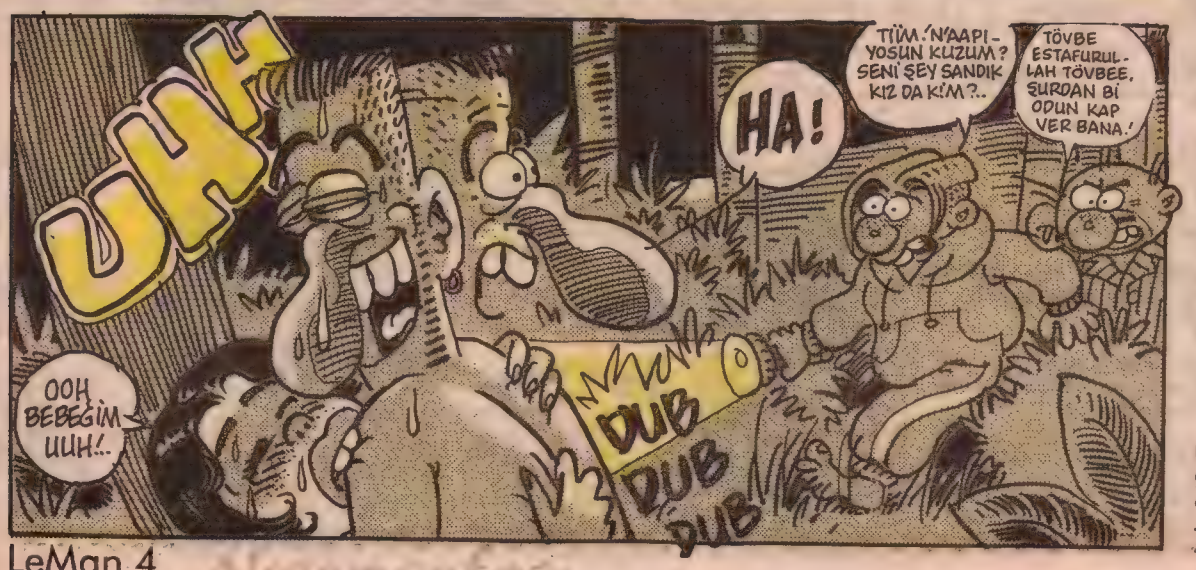

Akşamsefası

açık büfe

met üst

boş zamanlarımda neler yaparım

trölle balık avlarım
ihaleye fesat karıştırırım
sahte kimlik düzenlerim
üşüdüysen ceketimi veririm
kelebek ve kurbağalama stilde uyurum
gemileri karadan yürütürüm
vedalaşmalardan hoşlanmam
çiftleşmek isterim
truva atına biner birkaç tur atarım
ben yalnız çalışırım
zenginden alıp fâkire veririm
kitap yazarım müzik pişiririm
lüleden emerim
soyguncuları tarif ederim
hayata küserim
televizyonun sesini biraz kısarım
forma değiştiririm
ilim-irfan öğrenirim
şah ve mat olurum
ana rahmine dönmek isterim
topluluk içinde konuşamam
içerim güzelleşirim
kalbimin sesini dinlerim
uzaya maymun gönderirim
kara yara aklarım
merdivenden kayarım
çekirdek çitletirim
oymak beyi olurum
tünel kazarım
su istasyonu açarım
çocuk yaparım
anten düzeltirim damda
ortamlardan ortamlara dalarım
kürdan adam yaparım
şahit bırakmam
buluşunu evvela
kendi üzerimde denerim
karın tokluğuna sevişirim

(devam edecek)

not: (fatih'te bir hoca'dan duydum **"eşber yağmurdereli özgürlüğüne kavuşamazsa bu artçı depremler devam edecek" diyor... ona göre yani)**

- eşber aabiye özgüürlük-

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

HAV HAV HAAV!..

HEV HEEV HEEV!..

EXIT

-MİYAV..MİYAV

-MİYAVV...

Paranoya

İŞİMİ BİTİRİNCE BEN SENİ ARARIM DİLEK...

TAMAM CANIM... BEN DE ARKADAŞIMA GİDEYİM...

HA, SEN MİSİN CANIM?..AY AY AY DİKKAT!.. ARKADAŞIM ŞEYİ ELİME VERİYOR DA... HAA BU ARADA BORU DÖŞÜYORLAR CANIM..!

BİZİ TANRILARI MI ZANNETTİLER YOKSA LAN SEZAYİ?..EHE EHE HEE!..

INDIA

BEE BEE

A TAKIM

BEE BEEE

TUK TAK

HANGİSİ HANGİ-MİZİN KOYUNUDUR, BAŞKA TÜRLÜ AYIRT EDEMİYORUZ...AHA ŞU GÖZLÜKLÜ OLANI BENİMKİ...

VEYA ÖNEMLİ BİRİNE Mİ BENZETTİLER..NEDİR ANUNA GOYYİM?!

AY FAYND MA LAV İN FORTO-FİİİNOOO !..

BİRAZ ÇABUK OLAMAZ MISINIZ ACABA? KIZ ARKADA: ŞIM GELMEK ÜZERE !..

İKİNCİ LOMBAK KİTABINI HAZIRLIYORUZ

AYRICA YAKINDA SİZE ÇOK ŞAHANE Bİ SÜRPRİZİMİZ VAR

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Berkan

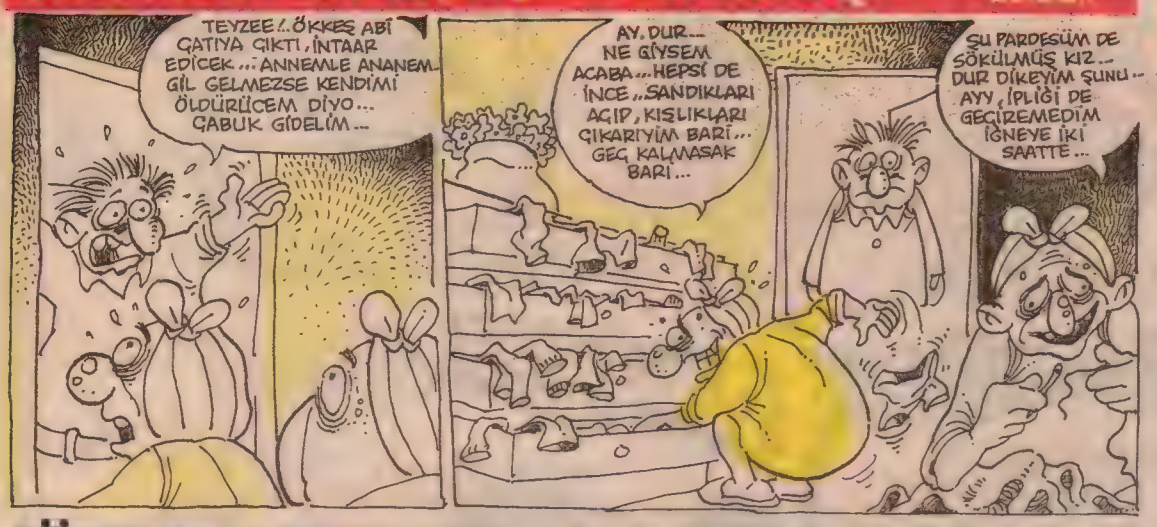

GRETEN ADAM VE OGLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

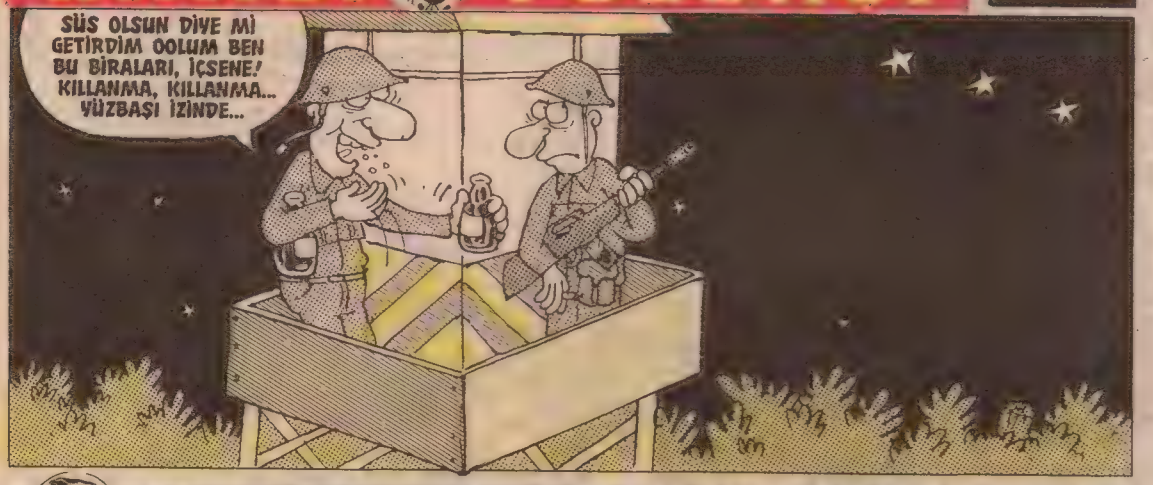

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

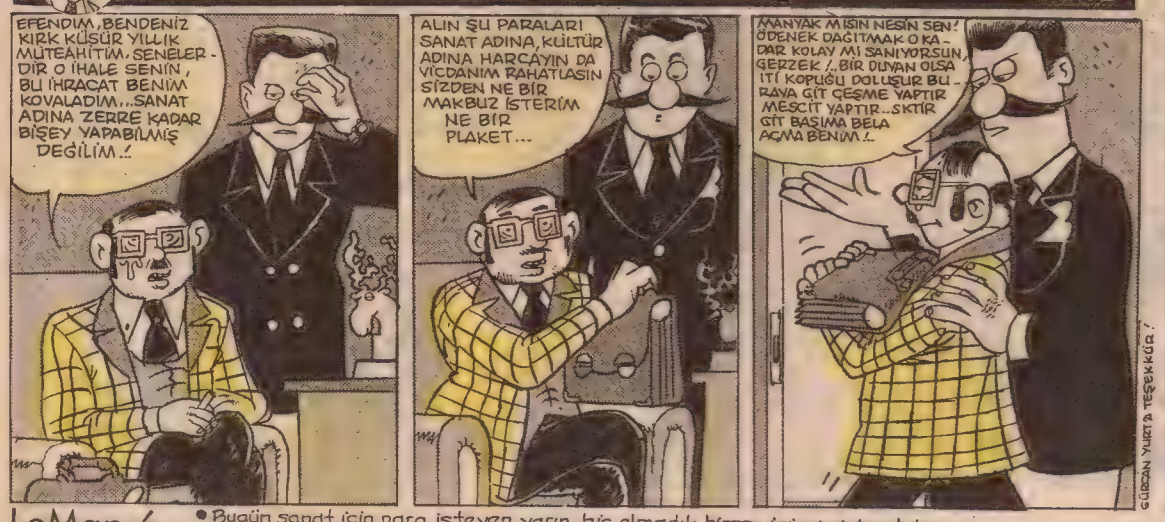

GÜRCAN YÜKSEL TEŞEKKÜR!

PANTOLON

metinfidan

• Bugün sanat için para isteyen yarın hiç almadık birşey için de isteyebilir..!

Akşamisefası

TEREDELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

ABUK YAŞAM BİÇİMLERİ SUBUK ORGANİZMALAR

1. ÖYKÜ Geri Dönen Teyze.

AA. BABANNE BAK ŞURDA NE VAR...AA!.

HI!

KAÇ! KAÇ!..

AY İÇİM EZİLİYOR SELİM YA... BU SEFER ÇOK UZAĞA BIRAKTIK ZAVALLIYI...

E, GÜZELİM... DÖNEMESİN DİYE ÖYLE YAPTIK...N'APALIM BAKAMIYORUZ Kİ... DURUMUMUZ ORTADA... DARÜLACEZE FALAN DA ALMIYOR, AKRABASI VAR DİYE...MECBURDUK...

AY HASTAYDI DA KADIN...GENE DÖNER Mİ DERSİN...BUNDAN ÖNCE BEŞ KERE DÖNMÜŞTÜ...

YOK ARTIK DAHA NE...

ANAA! DÖNDÜÜ!.. GENE DÖNDÜ!..

ÇARE YOK... SKE SKE BAKICAZ BUNA...BARİ HASTANEYE GÖTÜREYİM, TEDAVİ ETTİREYİM...

AAAA! NEEY!..

N'OLDU DOKTOR! NE ÇIKTI RÖNTGENDE KÖTÜ BİŞEY Mİ?

BU...BU TEYZENİN İSKELET SİSTEMİ!.. BU...BİR...BOOMERANG ŞEKLİNDE...ANEY...

LILAAN İŞE BAK... DEMEK ONUN İÇİN HER SEFERİNDE GERİ DÖNÜYODU...BOOMERANG HA!..

2. ÖYKÜ BENCİL AMCA

Allahım, hayatımda bu kadar nakat ve egoist bi ihtiyar görmemiştim...İyi yüzlü ve sevimliydi ama umulmayacak kadar kabaydı...

NAAH!.. GÖRÜYO MUSUN?! BUNU AL!..

AMCACIM BE... BİRAZ BORÇ İSTİYCEKTİM... ZOR DURUMDAYIM DA... HEMEN ÖDERİM...

AA...CİDDİ Mİ? TABİ YA...DUR CEBİME BİR BAKIYİM...

AY, NE ÇIKTI... NAAH VARMIŞ ŞANSINA...HE HE!..

ŞLAK...

Çok bencil bi herriftibu...Hiç kimseye günahını vermez...Zırnık koklatmazdı...Üstelik tarzı da çok kötüydü...

NAAH!.. HAHHAHA!..

Günün birinde çok feci bir trafik kazası geçirdi bencil amca...Ölmedi ama aylarca hastanede yattı...

Söylendiğine göre vücudu tamamen parçalanmış, deforme olmuş, toparlanacak hali kalmamıştı...Ameliyat üzerine ameliyat olmuş ve adeta yeniden yaratılmıştı...

Tabii buna yeniden yaratılmak denirse...

BEYFENDİYİ TABURCU EDİYORUZ...KENDİSİNİ ANCAK BU ŞEKİLDE TOPLAYABİLDİK... HERŞEYE RAĞMEN YAŞAMASI BİR TIP MUCİZESİDİR... İŞTE...

Herkes çok şaşırdı ama, ben yadırgamadım...Kişiliğine en uygun biçimi almıştı bencil amca...

AAA!

barslan@leman.com.tr

Akşamsefası

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

Eğlenelim, Öğrenelim: Mexico City her sene yirmi beş cm. batıyor...

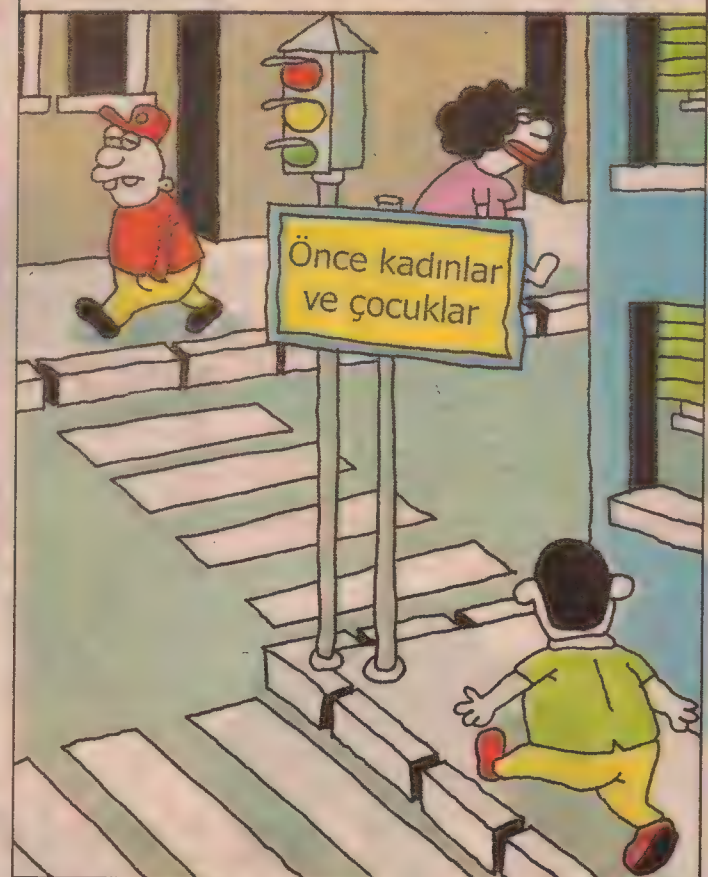

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

LeMantik

CNN-TÜRK YA

Fatih Alpaylı Hasan Karakayan Savaşı

Laikliğe laf edene dalarım
Bal dökerim göbeğinden yalarım
Sıkıştırırsam Cemiyet'in helasında
Gırtlağa kadar küçük Fatih'i dayarım
Fatih Alpaylı
10 Ekim / Radyo D

7.4 yetmedi mi lan dürzü
Alemin yüzkarası, cemiyetin pürüzü
Basın konseyine doğru yatırıp
Vericem eline damarlı gürzü
Hasan Karakayan
11 Ekim / Akif

Çıkma Babıali yokuşundan
Ürkütürsün vak vakları
Ananin manşetine çam diktim
Git topla arcorocları
Fatih Alpaylı
12 Ekim / Hürriyet

Bu laflar Babıali'den aşşa
G.tüne girsin dinozor daşşa
Hasan Karakayan
13 Ekim / Akif

Medya plaza cam cam
Seni zken Aydın Dovan amcam
Fatih Alpaylı
Radyo D / 14 Ekim - Saat: 7:30

Aydın Amcan'a para verdim
Seni zkmeye geldim
Hasan Karakayan
15 Ekim / Akif
gazetesi tuvalet duvarı

Patlar silah çekme tetiği
Girsin sana basın etiği
Fatih Alpaylı
16 Eylül / Hürriyet

Basın etiği boy boy
Seni zken Hasan kovboy
Hasan Karakayan
17 Ekim / Akif

Dağdan kestim kereste
Kuş besledim kafeste
Dediler Hasan hasta
Geçirdim son nefeste
Fatih Alpaylı
18 Ekim / Taksim helası

Mesut Ceylan

Mega Patronlar

Tarih: 4 Ekim 1999
Yer: Maslak'taki Cenajan
Katılanlar: Sabah'ın sa Bilgin, Hürriyet'in sahibi ğan, Star'ın sahibi Cem Uz jans'ın sahibi Nail Keçili.

Cem Uzan: Çırpınıp daaa Ş çıkıncaa, eğleen Şanovaada ans kızım.. Uğruun uğruun aan bakıncaa, can telef ediiyo aans kızım...

Aydın Doğan: Cem Bey, ke şunu... Biliyorum, kafama gö sizi iplemem havası yaratmak ama bi yandan da boncuk bon sunuz...

Nail Keçili: Evet... Tarafsız ol yim ki, burnunuzdaki ter damla dikkatimi çekti...

Cem Uzan: Hahayt... O bi ker zelim, ter damlası diil... Hepir genç, daha çılgınım ben... Ge lim, arzu doluyum... Bi gün tek kalıcam... Belki acıyıp bayilik ve

Dinç Bilgin: Ciddi olun Cem kındayım, atakansınız... Yeni As rında ben de böyle coşkundum

Nail Keçili: Çok afedersiniz, rak soruyorum, Yeni Asır ism çekmiştir... Madem Yeni, niye

Dinç Bilgin: E, sonradan Yen karttık ya...

Cem Uzan: Çıkarttın da n'ol Milenyumu göremedi gazeten...

Nail Keçili: Lütfen... Birbirin olalım, ibibiklikle itham etmeye

Cem Uzan: Hadi leeen... Sen

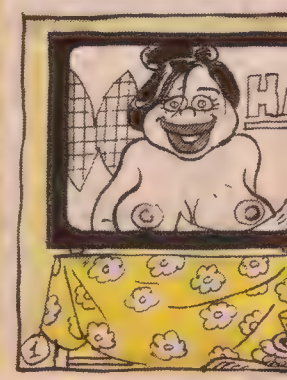

Akşamsefası

CNN-Türk'ün Açılışından

* Dünyaca ünlü haber kanalı CNN ile Doğan Grubu'nun ortaklaşa kurduğu CNN-Türk, Conrad Otel'inde düzenlenen muhteşem açılış töreniyle yayına başladı... 18 dana, 21 koç, 3 devenin dualarla kesildiği törende, kurban edilen hayvanların İngilizce bilmesi, vizyon sahibi ve global dünya hastası olması ayrı bi coşku vesilesiydi.

* Açılış esnasında neşeden durmaksızın titreyen Süleyman Demirel, Aydın Doğan, Ertuğrul Özkök, Taha Akyol ilerleyen dakikalarda kendilerine sahip olamayıp, halaya durdular... Aydın Doğan'ın "Oğlan bizim kız bizimeem" nidası eşliğinde havaya attığı silahtan çıkan kurşunların isabet ettiği üç kamera, iki promtır ve dört stüdyo dekoru komaya girdi.

* CNN-Türk'ün ilk röportajını Yayın Kurulu Üyesi ve anchorman M.Ali Birand, Demirel'le yaptı... Röportaj esnasında Birand'ın "Görevi ne zaman bırakıyorsunuz" sorusuna çok bozulan Cumhurbaşkanı, tecrübeli gazeteciye kafa attı... Birand, kafa darbesini hafif sıyrıkla atlatırken, bitkisel hayata giren "Eeee"leri ise Özel Bayındır Tıp Merkezi'ne kaldırıldı.

* Başbakan Ecevit'in "HBB-Türk'ün açılışını kutlar, yayın hayatında başarılar dilerim" mesajı ise salonda şaşkınlık yarattı... Şoktan uzun süre çıkamayan konukların "Uyy anam, uyyy!" gibisinden bağırışarak dizlerini dövdükleri gözlendi.

* Her şey planlandığı gibi giderken Saddam Hüseyin'in CNN'e gıcıklık olsun diye Reha Muhtar'a "Bağdat-Tırt" isimli bi haber kanalı açma teklif ettiği haberleri gecenin neşesinin mına koydu.

* Açılışın en coşkun simalarından biri olan Sağlık Bakanı Osman Durmuş aldığı aşırı alkolün etkisiyle ondört defa "Bir CNN-Türk dünyaya bedeldir uleyn" diye bağırdıktan sonra, CNN İnternation Başkan Yardımcısı Eason Jordan'ın götcebine kustu... Alkollü bakan Osman Durmuş, Eason Jordan'ın serada özel olarak yetiştirdiği kıvırcık korumaları tarafından tokatlandı... Tokatları sindiremeyen bakan Durmuş, Conrad Otel'in çamaşırhanesinde "Anladım ki CNN-Türk'ün Türk'ten başka dostu yokmuş" diyerek ağladı.

* Açılışa önceden çekilmiş görüntülü mesajıyla katılan CNN'in sahibi Ted Turner "Amacımız doğru, tarafsız, adil haberciliktir. Eğer yalan söylüyorsam anamı bacımı cümle alem sitsin" dedi... Bu mesajın hemen akabinde salona uydu görüntüsüyle bağlanan Ted Turner'in anası ve bacısı ise "Ted bizi bu işe karıştırmasın. Denyoluğun hiç gereği yok" açıklaması yaptıktan sonra sinirden kendilerini yerden yere vurdular.

Mesut Ceylan

Ultra Zirvesi

rafsızsın, bu adamlar istemezse kayıp ilanı bile vermezsin gasteme... Soyada bak, Keçili... Ne ki yani?.. Bir köprüüüdeee karşılaşmmış, iki Naiiil Keçilii, hah hah hah, hah hah hah...

Dinç Bilgin: Bak Cem kardeşim, fiyatı 50 bin yaptın, maliyetinin altında gaste sattın ama yetti gayrı... Şu fiyatı yükselt... Bu olay benim rüyalarıma giriyo... Geçen rüyamda Sabah'ı 25 binden satıyoruz, Hıncal Uluç geçinmek için TEM otoyolunda araba camı silip ek iş yapıyo, sigarayı bile yasakladığım plazamda çalışanlar efkardan ucuz ucuz şaraplar içiyo... Yeter artık, bitsin bu çile...

Cem Uzan: Hiç işim olmaz... Bu pazarı yedirtmem size... Gerekirse gıcıklığına Star'ı bedava dağıtırım, Engin Ardıç'la Ali Bayramoğlu'nu Beyoğlu'na çığırtkan olarak dikerim, gene pes etmem...

Aydın Doğan: O zaman reklamı falan unut... Bi tek kendi şirketlerinden reklam alabilirsin, onu da becerebilirsen...

Cem Uzan: Lan var ya, gerekirse kardeşim Hakan'la Bağcılar'da bekar evi tutup orda yaşarım, helikopterimi Londra'da ikinci el piyasasında satarım, gene boyun eğmem!..

Aydın Doğan-Dinç Bilgin-Nail Keçili: Sen bilirsin hoca!..

Cem Uzan: Tabi ben bilicem lan!... Hepinizin şantaj kaseti elimde... Aynalı Tahir'in arasına parça koyup yayınlarım... Hemen yarın Hürriyet'le Sabah'ın reklamlarını vereceksiniz Star'a!.. Beş misli para isterim... Gerekirse kendimi de yakarım, sizi de yakarım!.. Çok zarar ettim ulaaayn!... Tirajda daa plazaalıım, tiraaaajda!.. Bi milyon dolaar yidirdiiim bir aydaaa!..

Güney Afrikalı dans grubu konsomasyona zorlanınca elçiliğe sığındı!

"Ülkemizi tanıtacaktık ama fahişe muamelesi gördük"

Polise ifade veren dansçı kadınlar, "Gazino sahibinin isteğiyle sohbet için müşteriyle oturduk. Onlara Güney Afrika'yı anlatmak istedik ancak hiç oralı olmadılar. Sen kendinden bahset diyerek vücudumuzu okşadılar. Bizi arzuladılar" diye dert yandılar

Ankara'da bir gazino patronu Güney Afrika'dan getirdiği 13 kadın ve 1 erkekten oluşan dans grubundan konsomasyon yapmalarını isteyince, bizim zonta müşteriler de bunlara saldırınca apar topar grup elçiliklerine sığınmış! Buraya kadar olay yeterince öğrenci-komik. Bizim habercilerdeyse komiklik gitmiş öğrençlik baki kalmış. Kadınlar "Nataşa" muamelesi gördük demişler. Ulan nerden bilsinler bunlar Nataşa'yı? Kuzey Rusya'dan Romanya'dan ne kadar kadın geldiyse onlara Nataşa ismini siz koydunuz. Halkın diline çıkmamak üzere yerleştiren de sizsiniz. Hepsine fahişe muamelesi yaptıran da... İğrençsiniz ki o kadar olur.

Akşamsefası

* Vicdanımız, **Eşber Yağmurdereli** hala hapiste, onu hiç unutmadık.

* 16 Ekim Cumartesi günü saat 14:00-20:00 arası **Ankara**'da **Kıtapkurdu**'ndayım. Selanik Cad. No: 48/7 Kızılay. Tel: 0312 - 424 13 76.

* 23 Ekim Cumartesi günü saat 14:00-17:00 arası **Kırşehir**'de **ODESA Kafe**'deyim. Eski Ankara Cad. Okatan Sok. Tufan Apt. altı. Tel.0386 - 212 48 62

* 29 Ekim Cuma günü saat 18:00-21:00 arası **Alanya**'da **Çello Bar**'da şiir söyleşisindeyim. İskele Cad. Eski Kulüp 13 karşısı Alanya. Tel: 0242-51142 90

* 30 Ekim Cumartesi günü saat 16:00'da **Antalya**'da **Oluş Kitabevi Sanat Bahçesi**'ndeyim. Üç Kapılar No:36 Antalya.

* **Engin Arapoğlu.** Boğaz Köprüsü'nden Sevgilerle. Şiirler.

* Bengü Demirci, Özlem, Roza, Merve Durgun, Ayhan Küçüksahin, Gül, Aylin Güler, Davut Baltaş, Fidel Çay, Sevil Sağın, Arda Çalık, Uğur Önal, Eylemgüzeli, İ.Doruk, Başak Çelikoğlu, Ş.B.Işık, Elif, Müşerref Kaya, Mavi, Zülal Demirci, Deniz Özalp, Sabahattin Taysun, Demet Özcan, Saffet Soyöz... Mektuplarınızı aldım sevgiyle...

Cezmi Ersöz

(Yazarımız Cezmi Ersöz'ün yazısını teknik nedenlerden dolayı bu hafta yayınlayamıyoruz.

Kırıtık Leblebi

SUAT ÖZKAN

kırıkleblebi@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

FEYHAN GÜVER

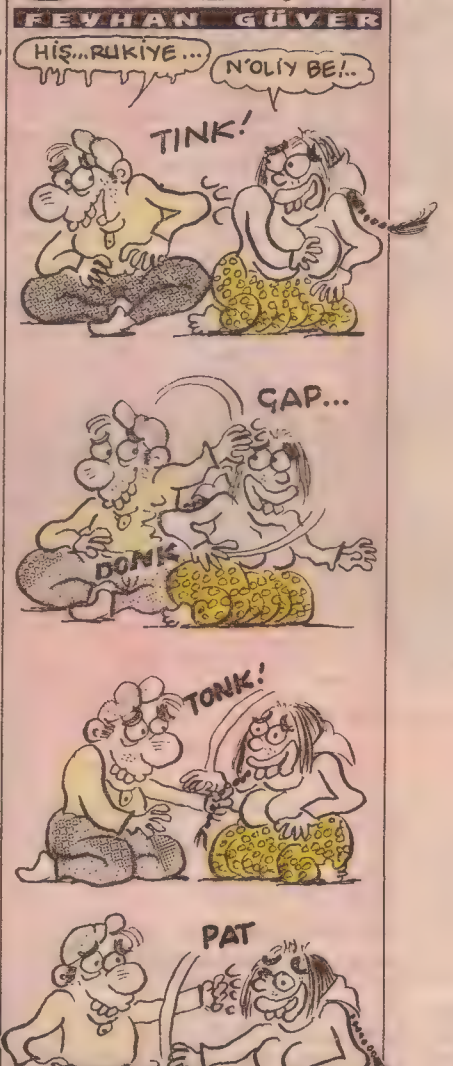

feyhan@leman.com.tr

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

MARLON

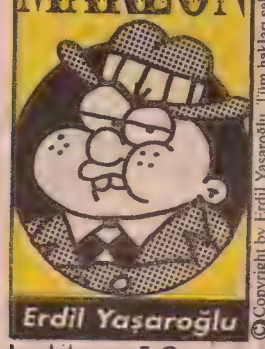

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Akşam Ekspres

SONER GÜNDAY

ORÇUN KUNEK

Haftanın CD'si

CD'de yer alan "İkimizin Sabahı" adlı şarkının sözleri

İkimizin sabahıydı bebeğim/
İkimizin sabahıydı bitanem
İşte böylesi duygularla uyanmıştım
o gün/ Fakat bakındım etrafa/
Sen yoktun yanımda/
Yapayalnızdım odamızda/
Salona geçtim anladım ki bu başka
bir sessizlikti/ Anladım ki gitmiştin/
Ve bu kocaman sessizliğin ortasında
otururken bi başıma/
Birden anılar canlandı dört bir tarafta
Ben ve amaçsız bir denyo gibi
gıdıklıyorum seni/ Sen "Ay Korhan
yapma hihir hihir!!" diye gülüyorsun
salondaki kanepemizin üzerine/
Ve şimdi yoksun salon sensiz/
Ve şimdi yoksun kanepe sessiz/
Yatak odamıza gittim/
Orda da anılar canlandı birden
Hani o ön sevişme telaşıyla yataktan
düştün ya sen ne çok gülmüştük o an
Misafir odasına gittim orda da bi anı
canlandı/ Hani geçen bahar Necat
gelmişti bi gece/ Ve ben "Gece gece
nerden geldi bu Necat" diye sinir krizi
geçirmiştim çaktırmadan/ Sende duyarlı
bir tavuskuşu gibi teskin etmişin beni
kaş göz işaretleriyle.
İşte böyle bütün gün boyunca
yaşadığımız anılar canlandı evimizde/
Akşam olunca bi kaç tane daha anı
canlanınca bi ara tırstım
"Gulyabani mi geldi acaba" dedim
kendi kendime/ Fakat sonra tırsmam
geçti "Anıdır canlanır mühim değil"
diye düşündüm fakat gece ilerleyince
ve anı canlanma işi devam edince
bayaa tırstım Necatı aradım "bize
gelirmisin" diye sormak için evde
yoktu telesekreteri çıktı mesaj
bırakmadım çünkü hem belki o
gece soğuk davrandım diye telefonlara
çıkmıyordur diye düşündüm/
hem de ilerde bu da anı olur canlanır
yine bende hüzün yaratır diye/
Bi taşla iki kuş vurmanın huzuru
içinde yattım uyudum /
Oh bebek yattım uyudum....

"OH BEBEK"

Orçun Kunek'in seçme Cd, kaset ve Kliplerinden oluşan gecikmeli kitabı

copirayt@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

guneri@leman.com.tr

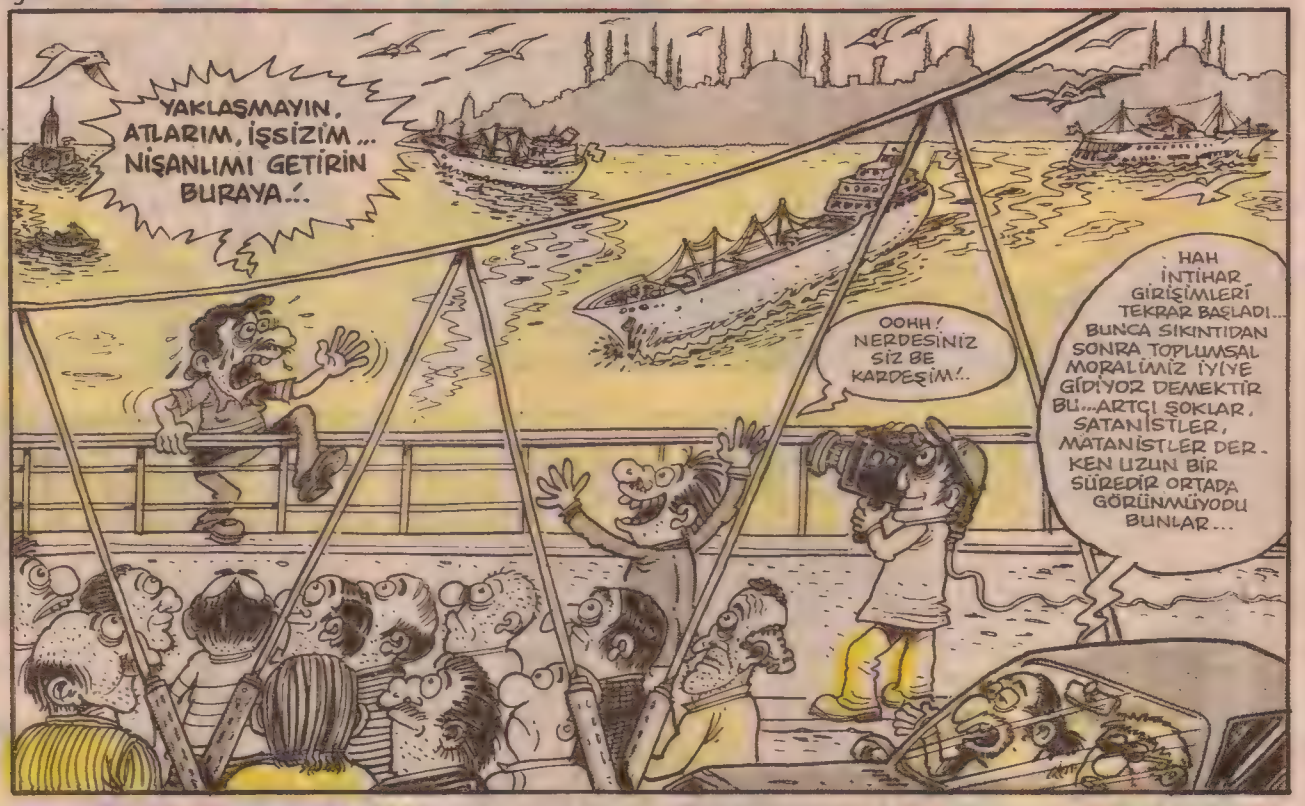

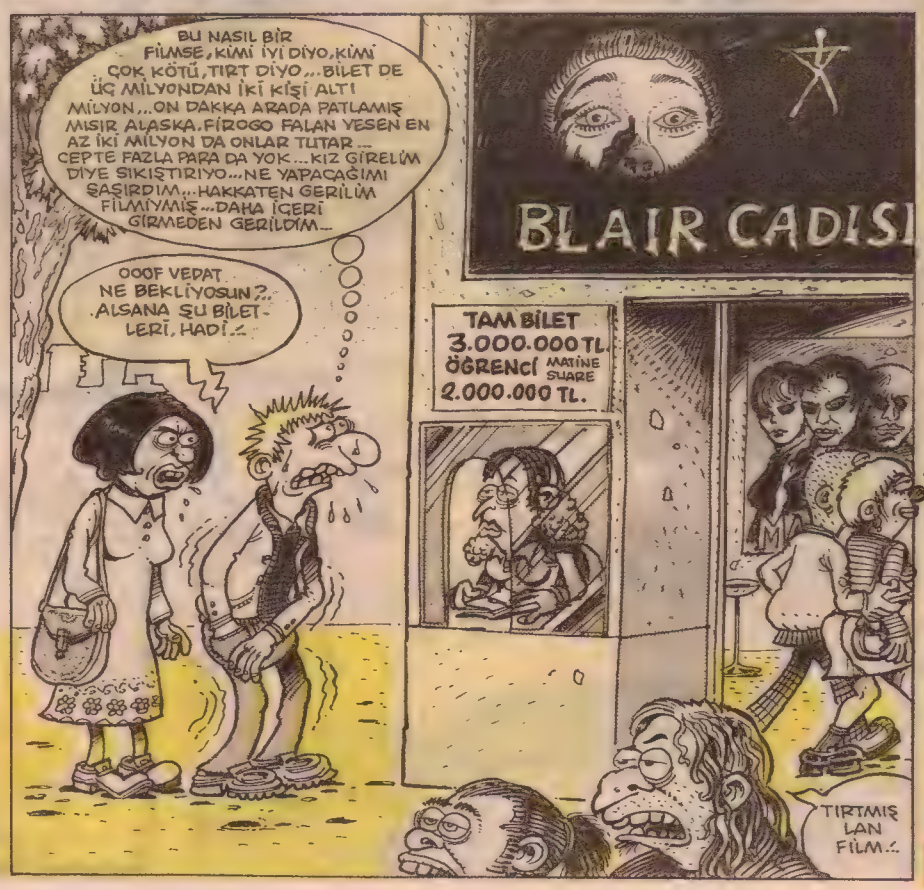

TEZ

Sessiz ve münis tipler genellikle kılık kıyafetlerine fazla özen göstermezler. Yıllar boyunca kışın el örgüsü hırka ve yandan fermuarlı bot, yazında lakost tişört ve makosen ayakkabı giymekten asla vazgeçmezler.

Ancak hareketli ve aktif adamlar ise her hafta tiplerini bozdukları gibi karşınıza kâh topsakallı, kâh kafasını kazıtmış, kâh pala bıyıklı, kâh atkuyruklu olarak çıkabilirler. Bu onların içindeki ateşin ne denli kuvvetli olduğunu göstèrir.

Toplumda, hareketli adamlar her zaman kabul görür. Hiç bir iş yapmadıkları halde Aktüel, Tempo filan derken TV'lerde de boy göstermeye, malı götürmeye başlarlar.

Münis adamlar ise SSK'dan yana Emekli Sandığı'ndan alacakları maaşları düşürerek yıllarca çalışırlar.

Hareketli adamlar sık sık sevgili değiştirerek ileride bir aile sahibi olamayacaklarının maaşını verirler. Münis ise o sıralarda çoluk çocuk gürültüsü içinde evinde gazetesini okumakta, kare bulmacalarını çözmektedir.

K.Ertem'e teşekkürler

• • •

Küçüklüğünde uçan balonu uçup gidince, sanki umutları ellerinden uçmuşcasına yavaş yavaş küçülerek giden balona bakarak ağlayan çocuklar kaybetme korkusuyla hayatta pek başarılı olamazlar. Ellerinden kaçırdıkları fırsatların ardından gösterdikleri aşırı üzüntü ve uzun süren pişmanlık bunların başarı grafiğini iyice düşürür. Bir şeyi kaybederlerse çok üzüleceklerini iyi bildikleri için en sonunda hiçbir şey istememe durumuna gelir ve orada kilitlenir. Balkonda çay içecek, çekirdek yiyecek, arada bir de mangal sefası yaparak sakin bir hayat sürdürürler. Gördükleri beğendikleri objelerle, dokunmadan belli bir uzaklıktan bakarak ilgilenmeyi adet edinirler. Gelgelelim ne balonu uçunca ne de oyuncağı kırılınca ağlamayan, önemsemeyen yeni jenerasyon çocukları ise kuşkusuz başarıdan başarıya koşarlar. Küçüklüklerindeki oyuncaklan gibi daldan daha atlayarak cesurca girişimlere ve büyük projelere imza atarlar. Gel gör ki, günümüz kriterlerine göre başarılı olsalar da bunlarda kaybetme korkusunu ve üzüntüsünü bilmedikleri için aşırı umarsızlıktan kazanma sevincini de pek yoğun ve kalıcı bir biçimde yaşayamazlar. Herşeyden çok çabuk sıkılırlar. Hayattan bir zevk alıp almadıkları ise başka bir incelemenin konusudur...

ANTİTEZ

Dengeli Beslenme

kaanertem@leman.com.tr

KAAN ERTEM

ABİ, HERHANGİ BİR İSTEĞİN VAR MI? GAZOZ KOLA, MISIR PATLAĞI FİLAN? ARKANA YASTIK GETİREYİM Mİ?..

İKİDE BİR GELİP SORUYO.. HAYIR TANIMAM ETMEM, ACABA MANİTAYA DOĞRUMU AKIYO, YOKSA BENİM DÖTE Mİ TAM KAVRAMIŞ DEĞİLİM..

EN ÜSTE KADAR ÇEK GÜZELİM! BU ARADA SÜTYENİ FİLAN DA GÖRDÜN AMA BEN SENİN ABLAN SAYILIRIM Dİ Mİ?..

AYOL ŞU FERMUARI Bİ YAP DA TUVALETE Mİ NEREYE GİDERSEN GİT..!

E... EVET ABLA... BE... BEN ŞEY... TAM TUVALETE GİDİYORDUM Kİ...

OHOOO.! SEN GİT, GÜNDE BEŞ KERE OTUZ BİR ÇEKEN ADAMA ÜSTÜNÜ BAŞINI DÜZELTTİR?.. ÇOLUĞA ÇOCUĞA İŞ YAPTIR... BEN DE YAPARDIM ONUN YAPTIĞINI?..

HANİ BİR ZAMANLAR KAPINDAN KOVDUĞUN FAKİR AMA GURURLU BİR GEN?.. LAN? SİZ DE KİMSİNİZ?.. OSMAN ABİ NERDE?..

HASSİTTİR! GEÇ KALDIM HA?..

DÖTÜNE SOK O DÜRÜMÜ!

BİZ OĞULLARIYIZ... KENDİSİ ON SENE EVVEL ÖLDÜ... İŞLERİN BAŞINA BİZ GEÇTİK...

BUYUR YİĞİDİM LAHMACUN VAR, DÖNER VAR... AÇSAN...

OSMAN BIZIROĞLU İthalat-İhracat-Taahhüt müessesesi

BUYUR ABİ DÜRÜM YAPAYIM SANA...

EXPORT

EXPORT

ABİ Bİ DOĞUM GÜNÜ PASTASI VARMIŞ GALİBA, YUKARIDAN SORUYORLAR... MÜŞTERİSİ BEKLİYO DA!..

MASANIN ÜSTÜNDEN ALNER. ALİ ABİYE SÖYLE YUKARDA NE KADAR BAYAT ÇUKULATA VARSA GÖNDERSİN BURAYA... PASTA YAPICAM ÇİKOLATA YOK...

Yaaa... Ali abin... Ama? Ooof of! Doğum günümün de içine ettiniz a be mandaburlar sizi!! Ulan yapmayın, zehirlemeyin insanları diye bu köşeden bağırıp bağırıp duruyorum ama aşak osuruyo, yel götürüyo herhalde! A benim dert yüklü başım...

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

NOTA KAĞIDI, TEORİSYEN VE PRATİSYEN

ŞANIRIM EKSİK ÇALDINIZ ÜSTAD, ÇALARKEN SON SATIRDAKİ LA NOTASINI ATLADINIZ...

LA FALAN YOK Kİ ORDA..!

NASIL OLMAZ CANIM, BAKIN İŞTE ŞURDA, ŞU ÖLÇÜDE... BAKIN, BAKIN...

SOL. LA O LALALAA!

NOTA KAĞIDININ ÜSTÜNDEKİ PARLAKLIĞI IŞIK ZANNEDİP GELMİŞ BİR PERVANE SIKIŞIP RUHUNU TESLİM ETMİŞ İKİ NOTA ARASINDA... SEN ONUN GİBİ OLMA!.. NOTAYA BAKMA DA DİNLEE...

Pazar sevişenleri

ÜRETEN BİZİZ

TÜKETEN DE BİZ OLACAĞIZ

EE PEKİ BİZ NE OLACAĞIZ

SU.. SU.. SU.. yaşasın.. yarısına kadar dolu bir bardak su..

SU.. SU.. SU.. kahretsin ya.. yarısına kadar boş bir bardak su

Akşamsefası

Son ba har

—NİHAT GENÇ—

İki hafta önce, akşamın karanlığında eve dönüyorum, kaldırımın ıssız köşesinde bir hıçkırık. Ne hıçkırığı? Neyzen Tevfik, ney'in de insan gibi yedi deliği vardır der, yedi deliğiyle de zırlayan onbeş yaşlarında bir simitçi çocuk. Sinema afişi gibi. Enstrümansız, canlı müzik dinler gibi çömeldim önüne. Kirli, meşin boynunu gördüm, beni görsün, ağlaması dursun diye bekledim, "niye ağlıyorsun", dedim, cevap vermedi. İç çekişmeleri patlaya, patlaya, kaldırımın saçlarını taradım. Sümüğü salyası daha da koyulaştı. Gözyaşları yanaklarını kemik bir tarak gibi yararak iniyor. Omzundan tutup, bir daha "niye ağlıyorsun, söyle!" diye sarstım, böyle çaresiz ağlayışım çok oldu. Ağlaması kuvvetli bir sarsıntıya dönüştü. Simit tablasında üç simit. Kısa boylu, dev gibi kafası, ayakları, elleri kocaman. Deli bir dervişten ney dinler gibi korkudan donuna işemiş çocuğun sidik kokusuna karışmış, siğil, çıban dolu, ihtiyarlamış, öksüz yüzünü seyrettim. Gözlerinden çakı yarası gibi durmaksızın akan gözyaşları karanlık bir kamçı gibi yüzümde, gözlerimde zonkladı. Yüreğimde boğuk, acı bir gong çaldı, birşeyler yap! Ne olduğunu da söylemiyor. Türk polisi gibi girdim devreye, bu dili bilirim, "ananı .kerim senin söyle ne olduğunu!"... İlk defa çocuk yüzüme baktı, azgın dalgaları parçalayan köpek balığına benzeyen suratıyla. Tekerlek altında kalmış bir karpuz gibi kıpkırmızı kabuk ve su. Suratını yerde sürtmüşler, toz, toprak, bir at gübresi eksik.Derin nefes al, dedim, duymadı. Geri zekalı bir hali var, kemikli, çok iri bir surat, mezar kazması gibi. Ya ben, çıldırmış aklını melek sanan, iyi kalpli bir prens gibi başını okşuyorum. Cevap vermiyor, bir daha sarstım. Başından beni savmak için, "ağbi, tinerciler dövdü, üçmilyon altıyüzbin liramı aldılar!." Çok soğuk bir denize giriyormuş gibi temkinli ama yumuşacık bir ses tonuyla, "hadi gel, benimle!" dedim. Gelmem, dedi. Gözleri dünyadaki en büyük gözdü. Ama sanki bir defada beyaz masa üzerine boşaltılmış kusmuk gibi. Yabani bir domuzu sürükler gibi çocuğu bakkala kadar sürükledim. Bakkalın üçmilyon altıyüzbin lira borç verecek suratı yoktu, "iki milyon verir misin, sabah geçerken bırakırım." Çocuk, almam, deyip kurtuldu elimden. Beş dakikadır zırıl zırıl ağlayarak kaçan bu çocuğu kovalamaktayım, sonunda yakaladım. Yine Türk polisi gibi girdim devreye, yumruğumu suratının tam ortasına getirip, "senin o suratının ortasına bir yumruk da ben koyarım, .mına koduğumun çocuğu, al şunu... Almadı, kaldırıma attı, bir daha soktum. Akşama kadar kazandığı parayı tinerciler döverek çalmışlar, zırlayarak "ağbi kazanmadığım parayı almam!" diyor. Çamaşır ipinde sallanan boş mandallar gibi etrafımız insanlarla sarıldı. Al şu parayı ulan, deyip boynundan içeri soktum. Gözlerini silerek yüzüme baktı. "O zaman ağbi simit al!" dedi. Tablasında üç kuru simit, birini aldım. Zehir gibi susamlarına bir diş attım, boğulurcasına bir ağlamaklı halle ardından baktım. Hep korkuyla koşuşturmaktan kocamanlaşmış ayakları, kaldırımda düzgün yürümesine engel oluyordu. Koynundan parayı çıkartıp birden geriye döndü: "kıyma bu paraya ağbi, depreme gönderelim!"... Bırak şimdi depremini, kollarını havaya kaldır, şöyle derin bir nefes al, kolları ellerimde sümükleri baloncuk yapıp fışkırarak derin bir nefes aldı. N'oluyor böyle abi dedi, "göğsündeki yelkenliyi şişirmeden, yürüyemezsin" dedim.

Felaket böyle birşeydir, tüm küçük acıların, yoksullukların belini kırar. Sevgilinden ayrıldın, komşunun oğlu kanser olmuş, kediye kaç gündür yemek vermedim, herşeyin üstü, felaketle örtülür ve hayattan çekilir! Felaketlerimize kitaplıkta yer kalmadı, fıkra kitaplarına dolduruyoruz. Kendi kendime "lingo lingo şişeler" şarkısını söyleyebilsem, kurtulacağım. Ne kadar silkelensen omuzlarındaki bu büyük ağır yükü atamıyorsun. (Bu satırları yabancı dile çeviren Lingo Lingo'nun üstüne bir yıldız koyup sayfanın altına şöyle yazacak: Neşeli, tempolu bir halk şarkısı. .ötümüze giren Lingo Lingo şişelerden sözediyorum, unutma.)

Deprem, enkaz, Kızılay, satanist, koca yaz yitti, sonbaharı da duymadık, çınar yapraklarının çıtırtılarını. Kömür, soba, baca dumanı, uzun etek ve artık hırkalarını giymiş genç kadınlarını göremiyoruz. Sonbahar kara bir bahara dönüştü, kurumuş çimenlerin kokusu kapılarını kapadı.

Yağmur kuşları, muz hevenkleri, gülüp duran çimenler, bir diş ballı kavun, yanısıra dizilmiş koyu yeşil bir sıra ağacın kıkır kıkır gülüşü, uzak mavi buzlu suların serinliğini taşıyan rüzgar, unutuverdik, felaket, gözlerimizi demirden bir ızgaraya dönüştürdü, sonbahar bekleyeni olmadan, geliverdi.

Kime geldin? Az önce yürümüş gibi, bir kadın mı gördün? Rüzgarın ayakbileklerine kadar doldurduğu kurumuş yapraklardan sevinçle kurtulmaya çalışan bir genç adam mı gördün? Tebeşirden bir kostüm dışarısı. Yeleleri uçuşan, güçlü bir atın kaslı ayaklarına sarılır gibi, akşamüstleri peşine düştüğüm rüzgar, nerdesin? Okşadıkça yüzümü, korkumu ve saygımı ve cansıkıntımı uykulu bir baharatla karıştırıp, tembel tembel oturup kokladığım Tanrının o tuzlu mucizesini gördükçe, mantarımı patlatan şarap gibi ardından koştuğum rüzgar, yok artık. Geceyarılarına kadar ruhumdaki en gizli en çılgın mahpusluğunu yaşayan aşklarımı, bir nutuk verir gibi anlattığım, rüzgar nerdesin? Kemiklerimin içinde dolanan kadın şalından koparılmış bir ipek teli. Amansız bir pedal çevirmez mi o ipek tel sinir uçlarımda, dudaklarımda. Kıçımın altı buz tutana, gecenin kirli yağmurlarına kadar nöbetini tuttuğum, sokaklarına, ağaçlarına sokulduğum, suluboya bir tablo gibi kuruyana kadar, yaprakların vıcık vıcık çamurlar içine gömülene kadar, şarkını söylediğim, rüzgar yok artık. Ah o kurumuş çınar yaprakları, delirmiş bir adamı sıvardı üstüme, o delinin aklını, siyah, uzun vazolara tutkalla yapıştırılmış çiçeklerin incecik, çıtırdayan, sonsuza dek zevk veren o küçücük bacaklarıyla almadın mı? Şimdi nerdesin? Kesime götürülen koca bir mandanın mezbaha kapısına sıkışmış kuyruğuna döndük. Ah Tanrım, sonbaharda ağaçlar ne kadar tehlikelidir! Ah tanrım, genç bir kadının topuğunu öpmüş gibi, sonbaharda denizlerin çırpıntısı ne kadar tehlikelidir!

Sonbaharla büyülü, ölümüne aşkım ortaikide başlar, rüzgarın ağaçları velveleye vererek, içimde gürültüyle yükselen gururlu duyguları kırılır gibi inceltiverirdi! Birgün pencereleri zanglatarak bağırıverdi odamda bana, sana söylüyorum, pantolon düğmelerini kapat. oysa, az önce, düğmelerin süründüğü yerde hayatımda ilk defa sıcak birşey duymuştum. Sonra kendi kendine atlayıverdi. Bu en uzak mavi denizlerin içinden gelmiş yapış yapış suyu merak ettim. Bir daha yalnız kaldığımda, rüzgardan gizli, attırdım. Elimde tuttuğum şey, Tanrı'nın en büyük, en kurnaz oyunuymuş. Tanrı o kadar emir yağdırıyordu ki beynime, korkuyla, sağda solda leke kalmasın, silmek için bir kağıt parçası aradım. Hoş kokulu bir sprey değil, bedenimden fırlayan, göğsümü, uyluklarımı yalayarak çiziveren cinli su, hiç değil. Şehre yeni gelmiş büyük bir filmi, salonda tek başına seyretmek gibi, haz dolu, büyüleyici bir şiddetle, fışkırarak sarsıldım. Bozuk ve komik bir düdüklü tencere gibi, ince korkunç bir çığlık duydum, kendimden. Sesimin ilk defa duyduğum o ince kıyım tınısı, o an, pis bir fırlamayı tanıtıverdi, bana, çünkü, daha istiyordum. Meleksi bedenime cehennemde tasarlanan bir kahpe suikast mi? Tramvayın tellere sürünmesi, yumuşacık kanatlarım esnedi. Bedenime dokundu yapış yapış, balından kurtulmaya çalışan sinek gibi bir telaş. Ve birden ayağımın altında, kertenkele kadar soğuk betonu hissettim.

İçimde hiç bilmediğim bir Çin vazosu açılmış, şeytani cızırtılar baygınlık verecek bir bitkisel tadla, odaya doluşmuştu. Roma imparatorluğunun tarihi burada başlar. Bedenim ürkütüyordu beni, öğrendim denizler kararmadan çalkalanmaz, bu yüzden kalın zırhlar giyinmeye, kendimle, çelikten kelimelerle konuşmaya başladım. Ah, buna rağmen, bir yahudi tüccar gibi sözümü tutmuyor, attırıyorum. Geriye karmakarışık paslı çivileri eğri büğrü boş bir sandık kalıyor. Ayağım, beynim, o boş sandıktaki çivilerin üzerine hızla iniyor. Ayaklarımı ölünün arkada bıraktığı boş terlikler gibi seyrediyorum.

Ah, bu o kadar çok olurdu ki, odama bir Moğol savaşçısı gibi girer, salyangozu kırılmış bir sümüklü böcek gibi halsiz kalır, başı boş bir dümene dönerdi beynim!

O zaman hayalime düştü, parlak bir siyahlığa bürünmüş koyları yıldızları gümüşten açık göğüsleriyle bir kadın, erimiş gece gibi akıyordu içime. Boş sandığıma mumya gibi bu kadının hayalini doldurdum. Çivileri iç organlarımı çiziyor, sahile koşar, dalgaların kırılan azgın sesleriyle çizik yerlerimi, denizin uğultusuyla pansuman ederdim.

Attırırdım, koyu bir sağırlık çökerdi üstüme, gider, ağır ağır akan dereleri seyrederdim. Limana doğru yürür, birkaç saat önce boğazımdan fışkıran cızırtılı tizli sesleri, küreklerin denize batarken gömüldüğü yerlere bırakıverirdim. Duygularım yerlerinden sökülen taşlar gibiydi. Her doğan gün, onları yerinden oynatmazsam, rahat etmezdim. Geniş gövdeli ağaçların, uzun kalın yapraklarını elime alır, dakikalarca dokusunu, içinde, onun da sakladağı sümüksü suyu incelerdim. Yaprağın da yapışkan suyu olduğuna göre, onun da hayalinde parlak bir siyahlığa bürünmüş o kadını aradım. Nar suyundan incecik dudakları, ruhuma giydirilmiş incecik gömlek gibi.

Devamı 14. Sayfada ☞

Sonbahar

Baştarafı 13. Sayfada

Hayalimde parlak siyahlığına bürünmüş kederli kadını tanıdığım o gün, Roma İmparatorluğu ikiye ayrıldı. Batı Roma, kara gizli ateşine doymuyor, her esmer kadını, hatta kulaklarını, memelerini düzmek istiyor. Doğu Roma, uyuyan küçük bir melek gibi, kendini kutsal bir kedere adadı. Kılıç kadar dik bakışlı Romalı çocuktan iğreniyor, çocuk gözlerini yumuşatıp özür diliyor, koyu orman sessizliğinde saklı siyahlı kadının kokusunu sürüyor! Uykularımda çağırdığım siyah göğüslü kadınla sonsuz, yavaş bir sevişme... Batı romanın sert leş kokusu dudakları gagalaşmış çakal bir çocuk yapıyordu beni. Günboyu terden sırılsıklam sakız sattım, Piç Tahsin, Kesik Salih adlı iki azılı çocuk sakız kutumu ve paralarımı beni yere yatırıp, alıp kaçtılar. Parasız eve dönemem. Çaresizlikten götüstü yığıldım. Şimdi annem paraları ne yaptın derse, ne yapacağım?

Neden sahile gelen İtalyan gemileri de katran boyalı siyah olurdu, hırsımdan gemiyi ittim, yüz tonluk şilebin sonsuz sallanışlarını duyar gibi oldum. Üstü çıplak kocaman bir tayfa gördüm, göğsünde büyük ve eski zaman bir gemi dövmesi, peşine düştüm, o nereye gidiyorsa, ben de peşinden. Takip edilmek hoşuna gitti. Vücutçular gibi göğsünün kaslarını şişirdi. Etrafını arkadaşları sarıp, o şişirdikçe gülmeye başlıyorlardı, çünkü derin nefes alıp göğsünü şişirince gemi dövmesinin yelkenleri de şişiyordu. Yediğim dayağı, çaldırdığım sakızları unuttum, derin nefes alıp göğsümdeki yelkenliyi şişirdim. Ne zaman üstümde çaresiz bir ağırlık hissetsem göğsümdeki yelkenliyi şişirir öyle yürürüm.

Ne çok yarın, dün oldu. Karanlık gözlü kadın uğruna, yüzlerce duygusal entrika çevirdim. Batı romanın sapık zevkleriyle savaşarak, tek bir yelkenli tanımadan, üzerime kan dökülür gibi otuz yaşına girdim. Söylentilere, dini metinlere, masallara, türkülere inanmadım, kendim aradım tüm ağaç kabuklarının ardında, tüm kuş tüylerinin sıcaklığında, kurumuş tüm nehir yataklarına onu sordum. Hayatın yoksul koşuşturması, karanlığa sarılmış kadının peşinde beni, tahtakurusu kadar incelttti, öğrendim, hayalleri yağmayla yakılmış bir ülkede doğdum.

Şafak sökene kadar penceremdeki her gölgeyi o sandım, gecenin tıkırtılarını, uzaktaki korna seslerini, o sandım, bir gece olsun kurşun kalemle onun hayalini çiziktirmekten başımı yastığa koyamadım. Mışıl mışıl uyuyan, kuduracak bir aşkı olmayan insanlar düşmanım oldu. Karanlığa ve yoksulluğa gömülmüş, boğuk, kısık sesli, kavruk yüzlü mevsimlik ırgatlara döndüm. Arayan, bekleyen insanların soluğunu hiçbir toprak örtemez! Artık hiç geçmeyen uzun geceleri daktilonun tik-takları doldurdu, adım, yazar Nihat Genç oldu, peki ne yaparsın, buzlu zehirden bir şerbet gibi uçtan uca ülkemde onu anıyorum, kayaların dibinde deniz yıldızlarına sarılarak kolları rüyalarında parçalanan yosunların çığlıklarına mı gömüldü? Yazmaktan parmaklarının uçları sızlıyor, omuzlarımdan yıllarca tedavi görüyordum. Evirdim, çevirdim kafamda, bunaltıcı bir terleme sonucu ölen bir at gibi bu ülkede bu kadını bulamayacağıma iman ettim. Zaten Anayasa'nın 24. mad. hiçkimse yaşının, cinsiyetinin, gücünün kaldıramayacağı bir işe zorlanamaz, çalıştırılamaz diyor, ne sonbahar, ne o siyahlı kadın benim işim değil.

İşte o gün, batı romada havai fişekler atıldı, kadavramdan kutlamalar yapıldı, bu Moğol savaşçısının kurbanıydım ve artık, utanacağım, karşısında paniğe kapılacağım kimse de kalmamıştı. Niçe neşesi ve korsan küreği bir penisin inatçı serseriliğiyle başbaşaydım.

Siyasilere, medyaya, aydınlara, köpeklere, kancıklara, eski dostmuşlara, büyüleyici bir şehvetle attırarak intikamcı bir hayat kurdum kendime. Sevilmekten yorulmuş bir kadın pozuna girdim. Hiç okşanmamış yerlerime gizlenip, çok bilmiş şımarıklığında saklandım. Neyzen Tevfik'in anlattığı bir hikaye, bir tüccar, mal satarken, kantanna sürekli eşşek kadar köpeği varmış, çıkıyormuş. Bu böyle devam ederken, müşteri de birgün, fino köpeği varmış, yahu hep senin köpek atlıyor kantara, bir de benim köpek çıksa, diyor. Tüccar, kendi köpeği için, "o köpeğin darası alınmıştır" diyor. Hakkımda onbeşe yakın dava açıldı, içeri almadılar beni. Anladım ki ben de darası alınmış bir köpeğim, havladığım insanlarla aynı kantarda tartılıyorum.

Meyve yüklü kamyonlar geçiyor, ben İzmir'e gidiyorum, asfalt toz, duman, hiç uyumamışım. Sonbahar, annemi öldürdüğüm mevsim! Ki anneler bizi ahlak diye hergün hadım ederek büyütmedi mi? "Şimdi neden otobüsteyim, neden muavinden su istiyorum?". Felsefenin neden muavinden su istediğimi bile bana açıklayacağını sanmıştım. Hiç değilse, edebiyatı, "ben burdayım" diye bağınp, burada olduklarını duyurma sanan salak heriflerden olmadım. Annemin, babamın öğretmediği başka bir acayip kavganın içine düştüm, beynim üşüdü. Tüyler ürpertici bir alçaklıkla göğsüme silahı dayayıp, "bir daha yaparsan..." ulan demeyen ideoloji kalmadı bu ülkede. Hiç değilse,edebiyatı, parkta gezdirdikleri köpeklerini kutsal yazarların heykelleri altında işetmek sanan bozuk heriflerden olmadım. Daha önce hiç tanımadığım siyahlı, yorgun bir kadının pazar çantasına uzanıp, "yardım edebilir miyim" bahanesiyle utancımdan sıyrılmayı başarsın diye sevdim, başka birşey beklemiyorum kelimelerden. Yaz bitti, neden muavinden su istiyorum, neden, neden? Kaç kez imtihana girdim, Yrd.Doç. olamadım, başkalarına aşık insanların hayallerine bulut, mehtap, yıldız, gaz veren yardımcı aşık oldum, ulan aşk, hayat böyle mi olur, ..mına koyum, böyle yazar mı olur, kelimeler hepinizin ..mına koyum, böyle edebiyat mı olur? Bodler'in dediği gibi; "uçurumlar dostlarımızla dolu" onların aziz ve kindar anılarını yazacağız bir ömür. Bulutların uykusu geldi, ben sağa sola dönüyorum, yanıp sönen ışıklardan bir şehre girdiğimizi hatırlıyorum. Solgun yüzlü, zayıf, musalla taşından yeni kalkmış gibi hortlaksı bir çirkinlik içinde bir köylü, elinde buruşmuş naylon torbası yanıma oturdu. Şimdi hiç uyuyamam. Anlaşılmaz şeyler anlatmaya koyuldu, belki insan değildir. İçimden, senin hikayen geçmez burda, deyip, başımı camdan yana çevirdim. Dışarısı katı bir karanlık, köylünün kuyu kadar derin gözleri camların içine gömülmüştü. Pis pis sıntarak, dişsiz, hatta ağızsız, birşeyler anlatmaya koyuldu.

"Köyün dört delikanlısıydık, zengin olmak istiyorduk. Rüzgar gece boyu mezarlığın ağaçlarını şişirip, büyütüyor. Ağaçların üstünden kırık, dökük uğultulu sesler çıkıyor!".. Muavini çağırıp, buradan kaçmalıyım, kabus değil, canavar gibi konuşuyor, gözleri kedi gibi gülüyor! Dinliyormuş gibi yaptım... "Dev gövdeli bir meşe ağacının altına geldik, köklerine sarılmış eski kutsal bir mezar olduğunu babalarımız da söylerdi. Ellerimizle kazdık, sabaha kadar!"...

Yüreğimi titreten bir soğuklukla, "nerden biliyorsun da tam orayı kazıyorsunuz?" dedim, belki bir eğlence çıkabilir, diye de kendimi avutuyorum. "Duydum, dedi, solumasını duydum prensesin!"... İçimden, "hadi lan" dedim, hikaye, neşeli, eğlenceli bir hal alıyordu. Adam gerçek bir meddah, konuşmasının arasına, Hz.Muhammed'in Burak'a nasıl bindiğini de ilave etmeyi unutmuyor. "Dua edene melekler yardım eder, odun gibi bir kağıt ufalandı toprağın içinde, ağacın üstünde kargalar havalandı, tamam burda, çok şükür burda, uykuda prenses!"...

Uyuyor numarası da yapamam, ne çare, "sonra?" dedim, "Burda prenses yatar, gerdanlık, küpeler, bilezikler, altın taslar olmaz mı?, "Olur" dedim. Sanki geçen kış ölmüş gibi , kurumuş memeleri, ufalanmış çul, kemiğin üstünde deri, elbise gibi..." Kolları ayaklarına kadar uzuyordu. Bir de uyduruyor, kokmasın diye, balla karıştırılmış ilaç sürerlermiş...." Saçları taranmış gibi. Sanki soluyor. boynunda gökmavisi yedi büyük taşla süslenmiş gerdanlık. Pasını avucumda ovaladım. Biz malı üç ayda elimizden çıkarttık, malı alanlar, kemikleri de istedi, onu da götürdük.

"Bu prenses esmer miydi?" dedim, "kapkara saçlıydı!" dedi. "göğsü de karanlık mıydı?" "Karanlıktı!" dedi. "gözleri.", "Gözleri ne biliyim, oyulmuş tahta, patates gibi, yirmi yıl geçti, o kadarını çıkartamıyorum.."

İlk gün gazete kağıdına sarmışlar, ikinci gün çuval bezine, üçüncü gün işlemeli bir mendile, beşinci gün ince bir tülbente, gerdanlık üç aya varmadan, yahudi bir tüccarın şifreli çantasına girivermiş...

İçimdeki durgun deniz gürledi, benim de gözlerim kuyu kadar derinleşti, aradığım kadının izini nihayet bulmuştum, bir daha sordum, "Bu prenses esmer miydi?", "Kapkaranlıktı!"... Dediğinde kemik sırtına hayalimde sarılmıştım, keşke ahtapot kadar kolum olsaydı, tüm kemiklerine sarılabilseydim. Doğduğu, öldüğü ülkeye bir daha dönemeyecek, prensesim, boşuna aramışım. Dar, karanlık bir odada tümülüs gibi, çırılçıplak yolculuk boyu koynuna, kafatasına, kaburgalarına girdim. Ülkene dönecek misin diye, yedi deliğimin yedisi de zırladı, böyle çaresiz ağlayışım çok oldu. Dışarda ışıklarla, yıldızlarla yüklü bir gece. Hayallerimin tüm dikiş yerleri attı, gerçek, hangisi? Albaştan ondört yaşına döndüm, prensesime o gece, işkencede öldürülen arkadaşlarımı, hapishanede tarananları, kızılayları, Demirelleri, talanları, kaburga kemiklerinin herbirini öperek, anlattım, "geri dönecek misin?"... Bu kırk yılımın hayali, bedenimi yakıp kavuran kızgın bir demir gibi. Bu hayal de evrenin bir parçası, parlak bir siyahlığa bürünmüş, koyları, yıldızları gümüşten, açık göğüsleriyle bir kadın, erimiş gece gibi aktı içime... Bir hayal, bir nesne gücü nasıl kazanabiliyor erimiş bir civa gibi, içimde? Yeryüzünün bu en asil hikayesinin derin karagözleri her sonbaharda biraz daha büyüyor, sığmıyor içime. Yeni uyanmış bebeğin şiş gözlerinin tatlılığıyla göğsümdeki yelkenli her sonbahar biraz daha uzaklaşıyor içimde.

Ah Tanrım, sonbaharda yolculuk ne kadar tehlikeli, esmer bir kadını topuğundan öpmüş gibi.

nihatg@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Ne ben ne de arkadaşlarım normal değiliz, diğerlerine göre. Ben bununla "gurur" duyuyorum! metal müzik dinleyenlerle satanistleri karıştıran bir toplumda anormalim. Normal olmak istemiyorum. Onlara benzemek; geri kafalı, gelenek göreneklerine "herşeye" rağmen bağlı kalan, bağnaz bir insan olmak istemiyorum. Asla normal olmayacağım! Bu insanlar bilinçlenene kadar, bu insanlar okumayı-araştırmayı öğrenene kadar, gerçekleri görene kadar ben anormal olacağım. Bunun için hayatım üzerine bile yemin edebilirim.

Bıktım artık. Onların engellemeleri yüzünden takılıp düşmekten bıktım. Ayağa kalkmak için harcayacak zamanım yok benim. Bırakın da koşayım. Neden hala engel oluyorsunuz? Ve sonra da diğer ülkelerden geri kaldığımız için yakınıyorsunuz? Çekilin yolumuzdan!

Sizden en azından saygı bekliyoruz. Oysa siz önceliği bize tanıyorsunuz. Saygılı olmamızı istiyorsunuz. Erkekler saç uzatmasın, küpe takmasın diyorsunuz. Sizin kültürünüzde bu saygı.

Bizim kültürümüzde ise yalnızca bizi özgür bırakmanız. Düşüncemize, davranışlarımıza, giyimimize saygı gösterin! Bize özgürlüğümüzü verin!

Kahretsin, o kadar "boş"sunuz ki ne desem fayda etmez aslında. Belki şöyle desem anlarsınız azcık da olsa: Uzak durun hayatımızdan! Bizi (yanlış yolda olduğumuzu düşünerek) kurtarmaya çalışmayın!

Canan-bunalım19@mailcity.com

Savaşacağız;

Nasıl başlayacağımı bilemiyorum. Sadece birkaç cümle ile anlatacağım.

Evet sevmiyoruz bu düzeni. Sevmiyoruz çıkarcı, ikiyüzlü, bencil insanları var mı itirazı olan? Evet asiyiz. Veee sonuna kadar da HEAVY METAL'ciyiz, anladınız mı?

Artık insanların yüzünden ve kafasından çıkan kıllarla uğraşmak yerine icraat yapın. Eğitim sorunlarını çözün. Parası olmayanların da okumasını sağlayın. İnsanlara var gücüyle destek olmaya çalışanlara "TÜRK DEĞİL" deyip, köstek olmayın. (İthaf olunur). Çalışın. Okuyun. Düşünün. Ya allah, bismillah, allahuekber diye gösteriş yapıp, çalıp çırparak kıçınızı büyütmeyin. Çünkü her zaman karşınızda olacağız. Çünkü güçlüyüz. Çünkü seviyoruz. Hiç unutmayın ki asla yalnız olmayacaksınız.

İnançlarımız için, düşüncelerimiz için, aşkımız için, müziğimiz için; SONUNA KADAR VAR GÜCÜMÜZLE SAVAŞACAĞIZ!!

Ben

Sanal Türkiye Ortamı

Duyularımızda ve dışımızda var olan herşey artık bir hiç. Bilincimizde sürekli bir değişim vardır. Sanal Türkiye ortamında insanlar gerçeklerden ve doğadan uzaklaştıkça canavarlaşıyorlar. Her zaman geçmişimiz ve geleceğimiz o an içinde bulunduğumuz duygu atmosferine göre şekilleniyor. Gönlün bağlanabileceği sağlam bir şey kalmamış sanal Türkiye ortamında. Bizi sömüren vampirlere kanımızı, beynimizi ve ruhumuzu vermekten haz duyuyoruz.

Sanattan, edebiyattan, gerçek yargılayıcı bir tarihten yoksun boktan ilişkilerden başka hiçbir şey görünmüyor sanal Türkiye ortamında.

Bütün zevkler ve acılar geçici, mutluluklara ve salt gerçekliğe de kuşkuyla bakıyorum. Yani kalıcı mutluluklar ve mutlak gerçeklik yoktur.

Tanrılar var mıdır bilemiyorum ama dünyadaki uzantıları olan egemenler, sistemler ve efendilerin saltanatı, bizler gerçekliğimize yabancı kaldıkça daha uzun süre ayakta kalacağa benziyor. Tanrılar ve yardakçıları olan sağcılar, hergün bizden yeni kurbanlar alıyor. Canavarlar kanımızı içtikçe şişiyorlar. Bizler ise yeni kurbanlar vererek yok oluyoruz. Ne susturdu bizi?

Neyiz biz? Kimiz biz? Neden ve niçin yaşıyoruz? Gözbebeğimizin aynasında görebileceğimiz kadar yakınımızda süren vahşete neden aldırmıyoruz? Biz mutlu muyuz? Gerçekliğimiz varlığımız ise gerçekten biz var mıyız? Varsak sesimiz neden çıkmıyor?

Ben bu kurbanların fotoğraflarına sadece küçük bir iç geçirmeyle baktım ve alabildiğince omurgasız ve iki yüzlü dünyamla başbaşa kalmayı yeğledim. Ya siz ne yaptınız?. Bu olup bitenlere neden kulağımızı tıkadık? Niçin böyle duyarsızlaştık insanlığa ve de insanlığımıza? Sorular soruyorum cevap verebiliyor musunuz? Eğer cevap veriyorsanız bunların hiçbiri gerçek değil. Çünkü mutlak gerçeklik yoktur.

Kadeşlerimiz ölüyor hergün yüreklerimizin yarısı gidiyor. Olsun biz yine de bulunduğumuz yerin sahte mutluluğuyla avunalım.

Ö.Faruk Kılıç

Kimsem Olur musun?

Mektup yazarım sana, ister okur istemessen yırtar atarsın.

Oynamaktan sıkılırım ben, hem oynamaya yeteneğim yoktur.

Gerçeklerden hoşlanırım her zaman, kızma deniz kokusu avutsun seni. Tutsak günlerimde özgür nedense mavilerim, mavi aydınlıktır sevgidir.

Bıkmadan usanmadan yazarım sana istersen, sen de yazar mısın?

Ne güzel olsa gerek sevgiyi tek gül ile dile getirmek.

Herşey çok güzel, aşklar insanlar, çiçekler hayvanlar, hasret ise tam tersi. Mesele esir düşmekte değil, asıl mesele teslim olmamakta.

Şu anda askeri cezaevindeyim sevgili kimsem. Yaklaşık sekiz aydır yatmaktayım, herşeye hasret kalarak. Her ne kadar hayat güzel olsa da zorluklarını tattırması doğal. Günlerim her ne kadar zor geçse de böyle de mutlu olmaya çalışıyorum.

Olamaz! Havalandırma saati bitti, diyor gardiyan. Ama hiç kimse sevinçlerimi bitiremez, çalamazlar benden mavilerimi. Ben insanları kendim gibi görmekteyim; aşklara da çabucak inanırım. Aslında inanmak isterim, sevgili kimsem.

Murat Balcı
3 Kol Ordu 1 Özel As.Cezaevi
Hasdal-İstanbul

Yalnızlığın Türküsü

Uzak bir kenttesin. Hayatın gerçekleri ile belki de bu kentte karşılaştın. Sigaran, teybin, kalemin tek can yoldaşın. Karanlık gecelerde yalnızlığın soğuk yüzü ile karşılaştığında, yastığına sarılıp için için ağladın. Sonra kağda ve kaleme sarıldın içini kağıda döktün. Başka kime anlatabilirdin ki derdini. Anandı kağıt babandı, arkadaşındı.

Sonra bir köşede unutulduğunu düşündün. Paran vardı, barınacak yerin vardı. Ama kardeşim diyeceğin, dostum diyeceğin kimsen yoktu. Sahteydı etrafındaki dünya, Gülüşler sahte, bakışlar sahte, sevgiler sahte.

Sonra, gün geçtikçe erimeye başladın. Bir paket sigarayı ikiye çıkardın. Yaşın yirmidörttü ama, yetmiş yaşındaki bir insan gibi yorulmuştun yaşamaktan.

Sonra birgün kendi kendine dedin kiX "Hey, bir zamanların çılgın fırlama kızı, karanlıklar içinde kayboldun ama elbet birgün sabah olacak. Ve güneş ilk ışıklarıyla seni aydınlattığı zaman, karanlık gecelerde akıttığın gözyaşlarına güleceksin. Çıkar kalbinden hüznü çal yere. Çünkü hayat güzel. Soluk aldığın için güzel, çiçek açtığı için güzel, sana uzak olan ama kalpleri seninle olan insanlar var olduğu için güzel.

İşte bu yüzden gülüm yüzyıllık koca çınarlar gibi hep ayakta kal.

Derya/Mardin

Merhaba;

Son günlerde düzen ve düzenin işbirlikçileri tarafından bir satanist furyasıdır tutturulmuş gidiyor. o kadar abartıldı ki; ne son dönemde yıllardır süren savaşa son verme çabaları, ne cezaevlerindeki katliamlar, ne deprem, ne de iç ve dış siyasal-ekonomik gelişmeler gündem bulabiliyor. Kimbilir, belki de bütün bunları kamuoyu nezdinde, bir takım gelişmeleri karanlığa gömüp hasıraltı etmek istediklerinden kaynaklanıyordur... (Her zaman yaptıkları gibi) Yoksa böyle sunni gündemler yaratılarak, abartılı bir şekilde üstünde durulur muydu?

Düzen idarecileri her seferlerinde attıkları nutuklarda hukukun üstünlüğü ve demokrasi ateşli bir şekilde savunulur ve bunlara sahip bir ülke olduğumuz iddia edilir; ama bir de bakıyoruz ki, kendilerinin can güvenliklerinden sorumlu oldukları devrimci-demokrat insanlar cezaevlerinde kendileri tarafından katlediliyor! Sokaklarda saçı uzun, küpeli, dövmeli ve siyah giyinmiş ne kadar insan varsa toplu olarak gözaltına alınıyorlar! memleketteki en büyük SAT'an kendileri olmalarına rağmen hukuk hiç bir şekilde onlar için işlemiyor? Bu nasıl hukuk üstünlüğüdür ki satana, çalana, dolandırana vb. işlemiyor da; saçı uzun, küpeli, dövmeli ve siyah giyinenler için hemen harekete geçebiliyor!

TV kanallarının birinde gençten biri "60 milyon insan benden nefret ediyor" diyor. Bir diğeri ise "40 milyon" diyor. Buna hakli olarak inanan o kadar insan varkı... İçim acıyor; insanlarımızın, içimizde yaşayan kendileri gibi giyinmeyen, kendileri gibi bağnaz düşünmeyen insanlara öcü gibi bakıp yadırgamalarına. Kendilerini yıllardır sömürenlere, memleketi açık bir hapishaneye çevirenlere, daha güzel bir gelecek için mücadele eden devrimci-demokrat insanları cezaevlerinde katledenlere ise alkış tutuyorlar. Yurdum insanı ne yaptığını biliyor mu acaba?

Her şeyimizle muhalif olmaya devam edicez; çünkü bunu yapmamız gerekiyor. Aksi taktirde 12 Eylül'ün yarattığı koyun insan tiplemesinden hiç bir zaman kurtulamayız. Ayrıca bizim gibi düşünen insanların sayısı da az değil...

Sıddık Karagöz

Merhaba Leman Okurları

Merhaba dostlar ben Ali Rıza, sizlere bu mektubu cezaevinden yazıyorum. Yaklaşık bir aydır Leman okuyorum bu bir aydır okur köşesinde yayınlanan yazıları okuyunca insanların samimiyetlerine düşüncelerini birçok insanlarla paylaşmalarına hayran kaldım. Ben de uzun zamandır içerideyim, yılların verdiği eziklikten dolayı dış dünyayla ilişkimi kopma aşamasına getirmiştim, fakat Leman'ı okuduktan sonra anladım ki paylaşmak yürek işiymiş, yürekli olmak insan ilişkilerini koparmamak gerekiyormuş. Monoton bir yaşam sürmek geçen zamanı boş değerlendirmek üretken olmamak insan yaşamında büyük tahribatlar yaratıyor. İşte siz Leman okurlarını tanıdıktan sonra bu boşluğu doldurmaya karar verdım. Dedım ya, paylaşmak yürek işidir. Ben yürekli oldum, eminim siz Leman okurları da yürekli insanlarsınız. O zaman dostluğu, arkadaşlığı, düşüncelerini paylaşmak isteyen dost insanlarla hayatın her alanından her türlü konuyu paylaşmak istiyorum. Ne dersiniz? Sevgiyle dostça kalın.

Ali Rıza Yıldırım
Özel Tip Kapalı Cezaevi 4. Koğuş
60400 Zile/Tokat

LeMan
SAYI: 414. 16 EKİM 1999. CUMARTESİ - HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Koan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇÖĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Abone: Sevil ŞAPÇI ● Yan Ürünler: Tunca OBUZ ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

2000'e 80 gün kala MİLENYUM GEYİKLERİ I

Alp Tamer

Öyle bir alet yapılacakmış ki depremi önceden bilebilecekmişiz!

Yeni milenyumda cezaevlerinde denetim sağlanacak, dışarı sinek bile çıkamayacakmış!

Milenyumda, son yüzyılın en geyik tartışması "Deprem doğal mı yoksa ilahi mi?" tartışma 3. milenyuma dek devam edecek!

Türkiye 2000'li yıllara "DEMİREL"siz girecekmiş!

Milenyum'da Büyük Dünya Devleti olunacak, karakollarda işkence kalkacakmış!!

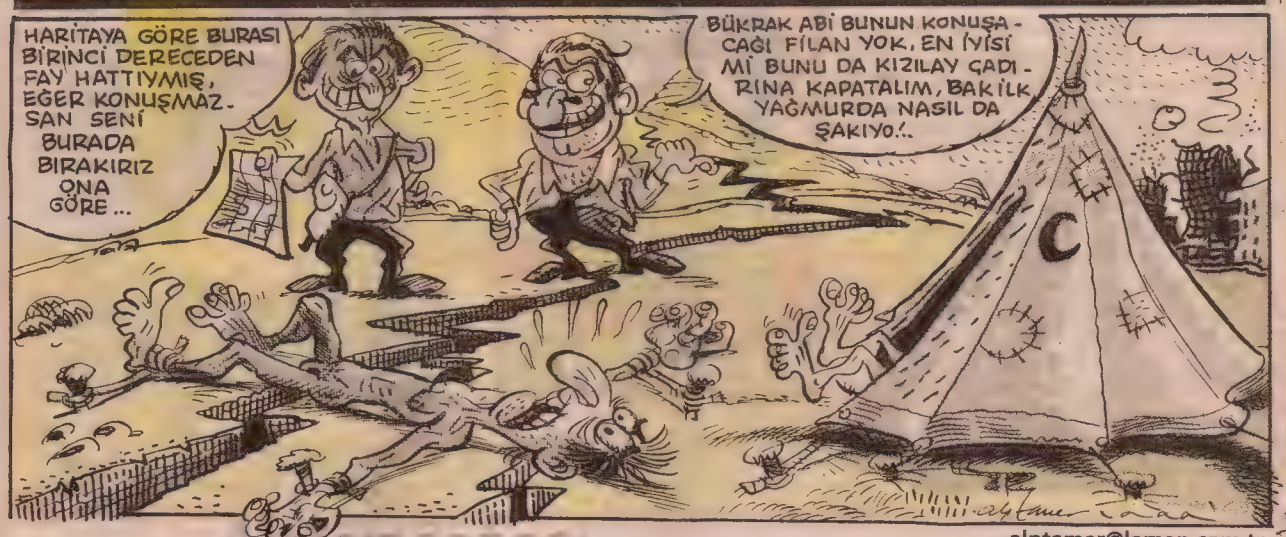

alptamer@leman.com.tr

ISSN 0-1300-4867-4
23 Ekim 1999 Cumartesi Sayı: 415 – 300.000 TL. (KDV Dahil)
9 770130 048678

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

www.leman.com.tr

NUH METE YÜKSEL'İN MERVE OPERASYONU, ECEVİT'İN ÇIKIŞI VE YARGISIZ İNFAZDA BEŞ TAHLİYE

Adana'daki hücre evi operasyonunda temizlik işçisi Murat Bektaş'ı 'yanlış infazla', DHKP/C örgüt üyesi Erdinç Aslan'ı 'yargısız infazla' öldürdükleri gerekçesiyle tutuklanan altı polisten beşi avukatlarının bir üst mahkemeye yaptıkları itiraz sonucu tahliye edildi. Aynı sıralarda DGM savcısı Nuh Mete Yüksel'in geceyarısı Merve operasyonunda ise, Yüksel, yukardan gelen baskılar nedeniyle sonuç alamadı. Başbakan Ecevit buranın bir 'hukuk devleti' olduğunu hatırladı ve vurguladı. Ah şu hukuk ölenler için de bir hatırlansa.

Akşam'dan

Tiravunun Lemeti

GÜNERİ İÇOĞLU

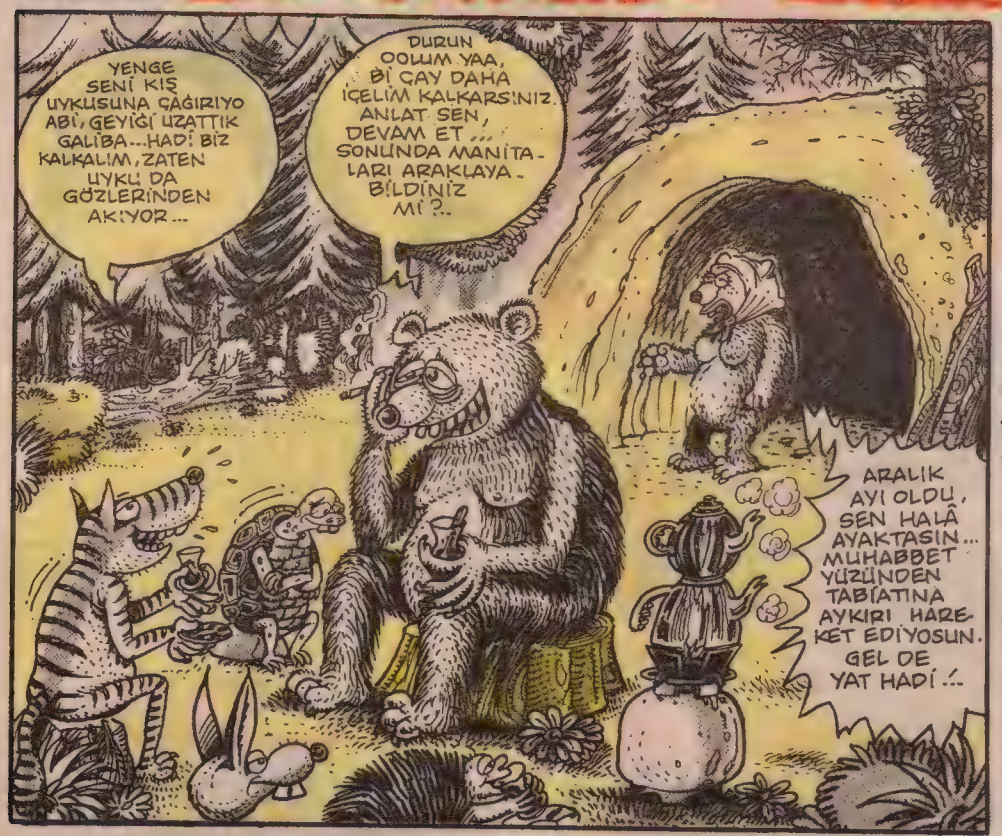

Geçen hafta bir öğle üzeri sahilde sonbaharın son güneşlerini almak üzere oturuyordum. Uzaktan bir köpeğin bir kediyi kovaladığını gördüm. Köpeğin sahibi köpeği azarlayıp yanına çağırdı. Hışımla kaçan kedi de benim biraz öteme gelip oturdu. Birden kediye gözüm takıldı. Dudaklarının tam üstüne denk gelmiş iki küçük siyah benekle bıyıklı bir adam gibi duruyordu. Yanılıyor muyum diye defalarca baktım. Evet, evet, kaşları çatık bir halde sinirli ifadeyle böyle oturuyordu.

"...cümlelerinin bu şekilde olması gerekiyordu, özür dileriz...

pazar sevişmeleri

TEZ

Şambrelle yüzmeyi öğrenler asla iyi yüzemezler ama usta bir şoför olurlar. Şamrelle yüzme öğrenenler çok ayak çırpmaya alıştıkları için yüzerlerken çıkardıkları köpükten adeta görülmezler. Denizdeki enginliğin, güzergahın ve yönün net bir şekilde belli olmayışının da etkisiyle kulaçları onları daima sola ya da sağa çeker. Ayrıca çok çabuk kesilirler. Buna karşın bu şahıslar kamyon, kamyonet, otobüs, traktör gibi tüm ağır vasıtaları ustaca sürmek suretiyle gayet iyi birşoför olurlar ve hiç yorulmadan itidalle saatlerce araba sürebilirler. Bunda, yüzme öğrenirken suya batmamak için zor anlarında, güvenle sarıldıkları şambrelleriyle bütünleşmelerinin önemli bir etkisi olduğunu söyleyebiliriz...

ANTİTEZ

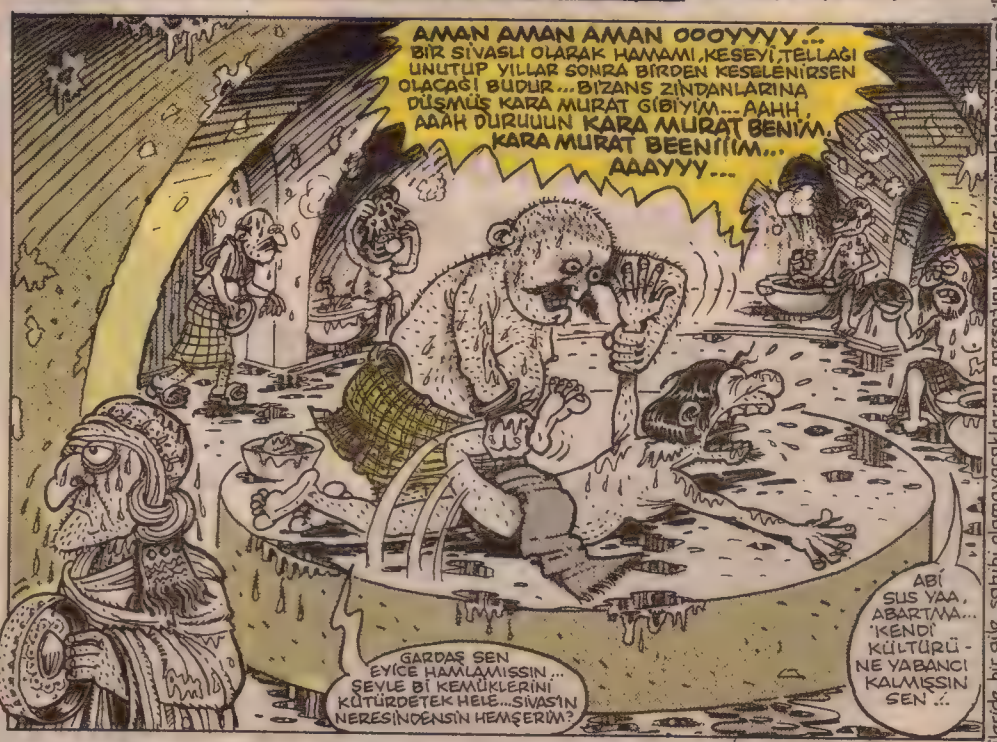

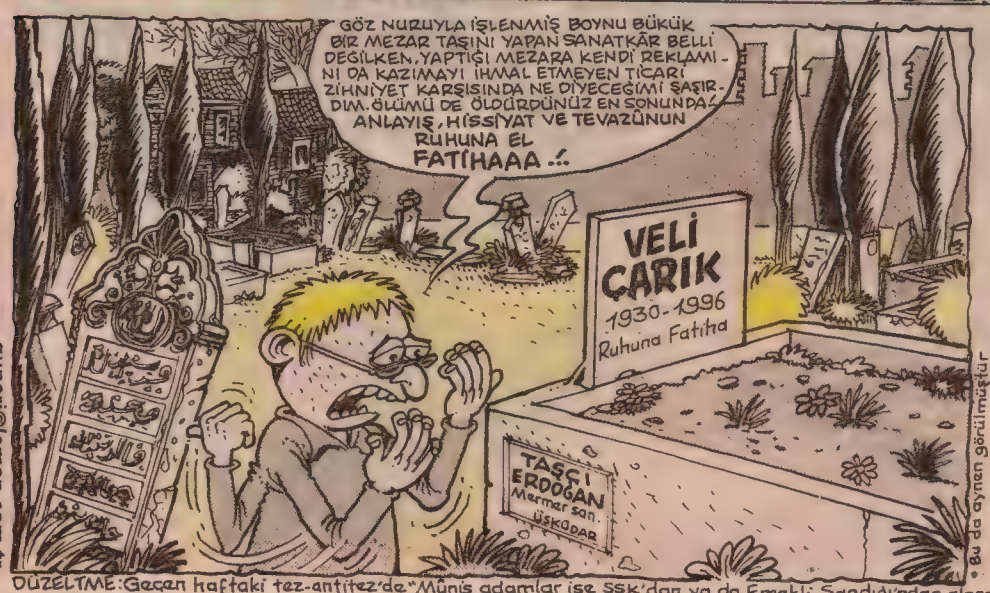

DUMUR

Dumur Gezi Rehberi

●●● İstanbul Sefaköy'de kocaman tabelasıyla "MEŞHUR YANDIM ÇAVUŞ AYRANI" isimli bir büfe gördüm. Meğer burası hakikaten meşhurmuş, lakin ben ilk kez görüyorum.

●●● Gümüşsuyu'nda ara sokaklardaki yokuşlardan birinde eski bir ahşap evin altında, küçük bir mahalle bakkalı var, ismi "AHŞAP BAKKALİYESİ". Sokağı da, evi de, bu şirin bakkalı da görmenizi ve bakkalın önündeki kasaların üstüne oturup, sade bir gazoz içmenizi tavsiye ederim.

●●●●●●●

Otobüsle giderken, koskoca kamyonun arkasına kurduğu salıncakta sallanıp giden adamı görünce dumura uğramıştım... İlk defa bir kamyon kasasında salıncak görüyordum...

Erkan Erol-Ankara

DÜZELTME: Geçen haftaki tez-antitez'de "Münis adamlar ise SSK'dan ya da Emekli Sandığı'ndan alacakları maaşları düşünerek yıllarca çalışırlar..." Ve "Hareketli adamlar sık sık sevgili dağıştırarak ilarda bir aile sahibi olamayacaklarının mesajını verirler. "cü

guneri@leman.com.tr

LeMan

AF YASASI'NA KIRCI'NIN KANLI DAMGASI... Koalisyon ortakları af yasası üzerinde uzlaştı. MHP'nin ısrarıyla **KIRCI** gibi katliam hükümlülerinin tüm seri cinayetlerinin bir suç olarak düşünülmesi hükmü korundu.

Apo, HADEP, telekulak, Çeçen ve mecliste pankart açanlar gibi çok popüler soruşturma ve tutuklamalarda bulunan savcı Nuh Mete Yüksel Merve Kavakçı'ya gözaltı girişiminde gece yarısı operasyonu ile kayaya çarptı...

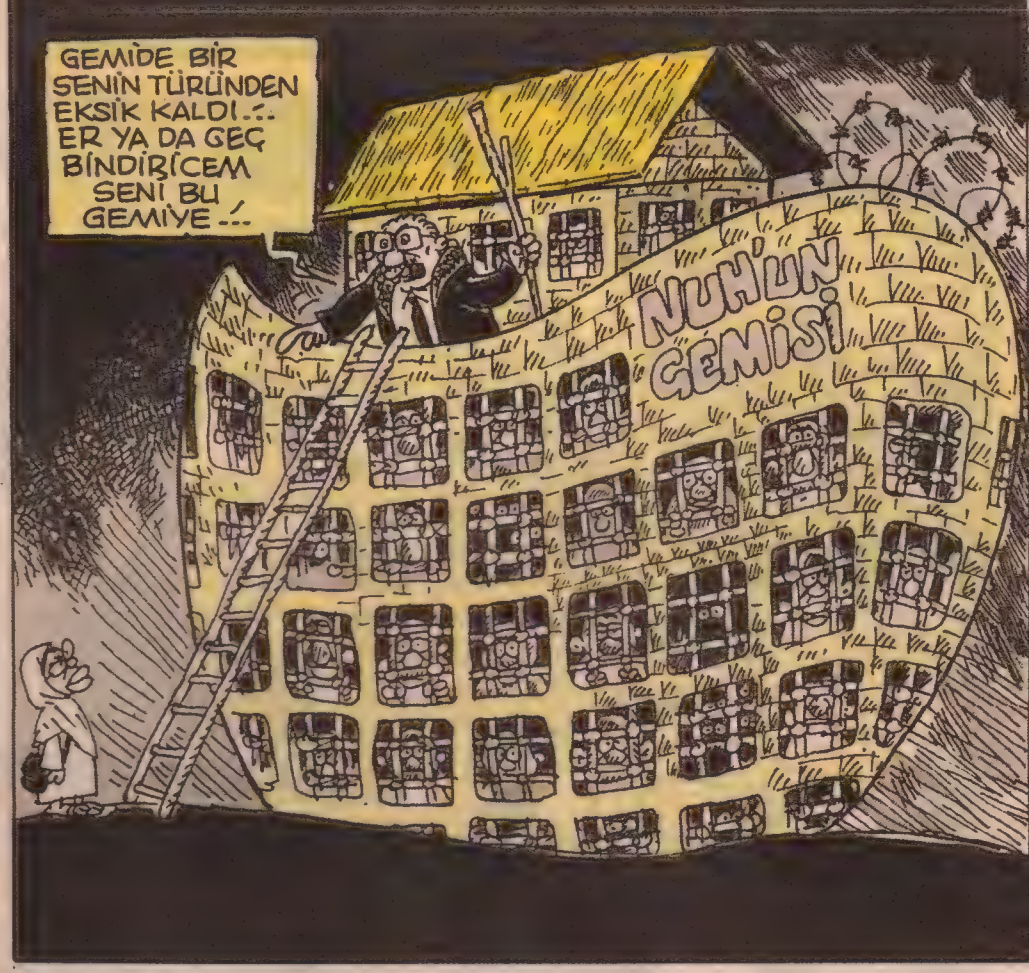

AB'ye üye ülkeler, Türkiye'nin topluluğa adaylığını birer birer desteklerken, depreme bile yolsuzluk bulaştıran, yarım asırdır enflasyonla başedemeyen devletimiz, halkının en basit ihtiyaçlarını bile karşılamakta aciz kalıyor. Yıllardır yolları yapılmayınca uyduruk bir teleferikle 500 m yükseklikte 1 km uzunluğunda bir mesafeyi kateden Giresun'un Sultan Köyü sakinleri sonunda bir köylülerini buradan düşürüp kaybeder. Şimdi bu geçiş yasaklandı. Köyün çocukları 4 dakikalık okul yolunu 4 saatte yağmur çamur cebelleşerek alıyor. EVET, TÜRKİYE AVRUPA'YA BİR GEÇİŞ YAŞIYOR AMA NASIL.

Fotoğraf: Enis Yıldırım-Radikal 16 Ekim Cumartesi

Devlet Bakanı, Recep Önal deprem yardımlarıyla işçi-memur maaşlarını ödedik' dedi. Böylece korkulan 'yardım iç etme' olayı da gerçekleşmiş oldu.

Gökçeada'da korkunç trajedi. Rum Mariante'nin evini yakan cani kundakçı, köyün neşesi 4 yaşındaki küçük Aleks'in ölümüne neden oldu.

FBI'den Türk polisine 'taktik' FBI'ın verdiği kursa 50 polis şefi katıldı.

BÜLENT ECEVİT Kimine hukuk, kimine guguk
DEVLET BAHÇELİ Şeytanın diil Kırcı'nın avukatı
GÖKÇEADA KUNDAKÇILARI Sapık, alçak, caniler
YILDIRIM AKBULUT Nato mermer nato Meclis Başkanı
CEM UZAN Halka karşı, halkla beraber
MERVE KAVAKÇI O şimdi 'AZİZE MERWE'
NAZLI ILICAK Merwe'nin koltuk değneği
KUBAT NADİDE SULTAN Deprem yardım konseri bencilleri yurdum popçuları

Aksamsefasi

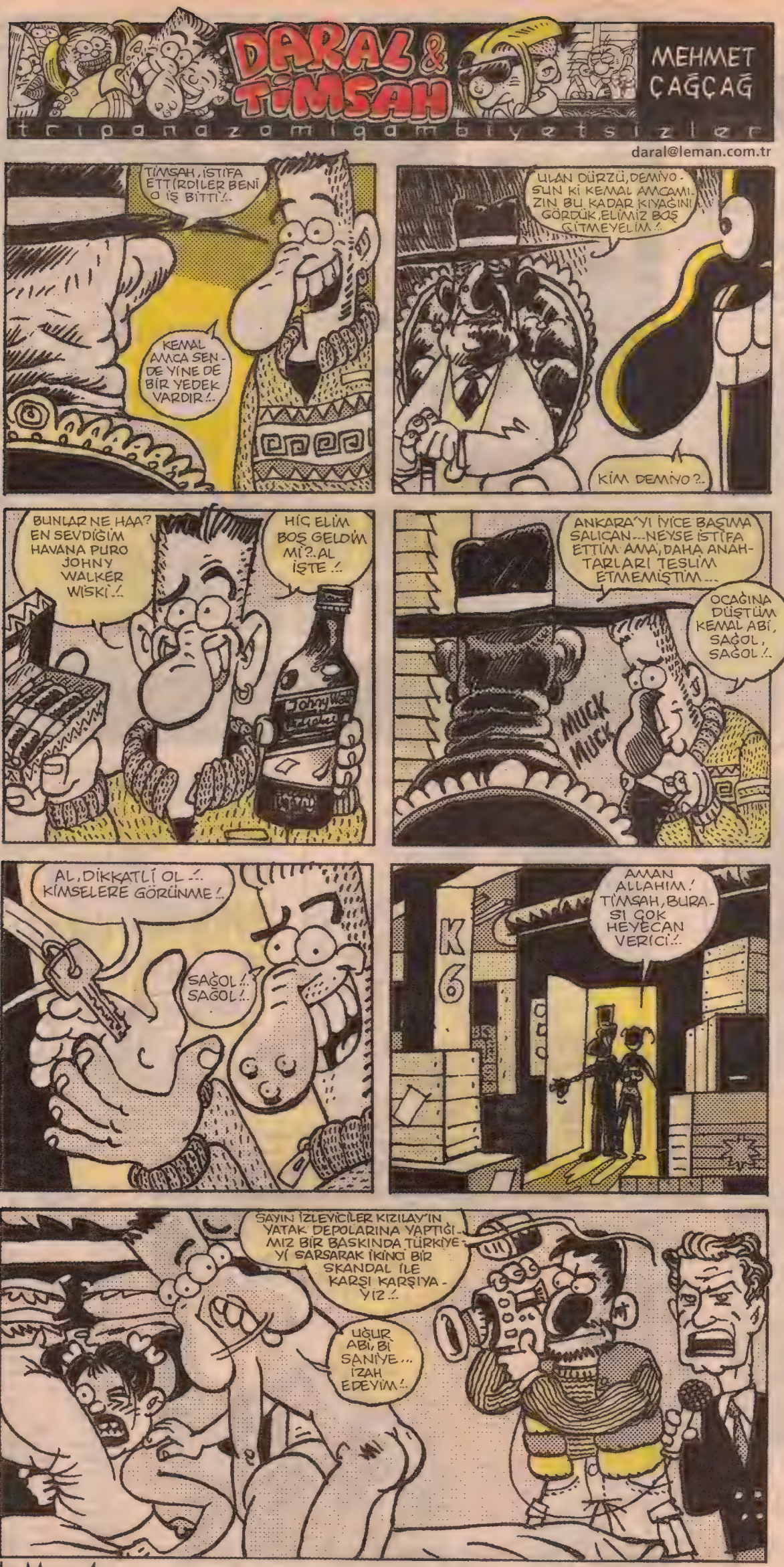

açık büfe

met üst

eski filmlerden neler öğrendik neler

sadece kötü kadınlarla zikişilir, iyi kadınlarla yalnız sarılınır!.

doğru dürüst hikayesi, mantığı, tekniği olan bir film çevirmek için illa ki solcu olmak şarttır!..

fakirlik, köylülük ne de güzeldir!..

para, şöhret hiç de uzak değildir, herkes her an zengin ve ünlü olabilir!.

disco'ya gitme, esrar içirir, yararlar!.

namus, kirlenen ve cinayet deterjanıyla temizlenen bir nesnedir ve genellikle de bayanların ancuğunda saklı durur!.

seven çiftler mutlaka ormanda kovalamaç oynamalı, lunaparka gitmeli, pilajda mayoyla denize koşmalı, dalgalararasında öpüşüp, koklaşmalı!.

kurufasulye ve soğan ne de güzeldir!.

bütün mahalleli iyidir, bütün fakirler iyidir, zenginlerin arasından ancak tek tük iyi çıkar!.

birlik ve dayanışma ruhu öyle muazzamdır ki sanırsın memlekette herkes süzme sosyalisttir!.

hayat bazen tatlıdır, sevenler kanatlıdır!.

zengin çocukları hep şımarık ve züppedir!.

olacaksan gazino patronu olacaksın!.

erkek dediğin bir vurdu mu aynı anda otuz kişiyi birden yere sermelidir!

bütün hâkimler melektir, bütün komserler melektir, mahkemeler ve karakollar ne de şahane ve kutsal yerlerdir!.

şımarık ve zengin kızları dağa kaldıracaksın, bir hafta eziyet edeceksin, anında aşık olurlar sana, doğru yolu bulurlar!.

kötü köylüler, üzüm salkımı ve tavuk butu yerken konuşurlarsa daha kötü olurlar!.

her genç kız çakıyla kurşun çıkarabilmelidir sevgilisinin göğsünden ya da omuzundan!.

istanbul'un taşı toprağı altındır!

dudaktan öpüşmek ayıptır, erkek yavuklusunun mutlaka alnından öpmelidir!.

kanundan kaçılmaz!. iyiler erken ölür!. kötüler acı çeke çeke, yavaş ölür!.

hemen hemen her film sabahleyin, saat çalarken veya kahvaltı yaparken başlar!.

çok şahane arkadaşlardır, herşey paylaşılır, doğuştan komünistlerdir sanki!.

oysa film adı verilen uzun metrajlı cliplerdir aslında onlar hep!

çingenler, romanlar hep neşelidir, hep dans ederler, nedense!.

saflık enayilik derecesinden de ötedir!. duygu yaşı 4, zeka yaşı 2'dir!.

seyirciler için bir yerli film gerçekliği, bir de hayat gerçekliği vardır!. bile bile inanılır o saçma sapan öykülere, nasılsa!.

kaçılan, sığınılan bir yerdir sinema ve olması umulan düşlerdir filmler, bir matine süresi mutlu olmaktır amaç, yalanmış dolanmış kimin umrunda!.. aslında eroindir eski yerli filmler, hepimiz bağımlıyız o illet filmlere!. daha ufacıkken bilinçaltımıza işlediler!. daha hiçbir şey bilmezken bilincimize, ömrümüze nüfuz ettiler!. böyle sevişiyorsak en çok onlar yüzündendir!. böyle yaşıyorsak en çok onlar nedeniyledir!. bizi o filmler, böyle ettiler!. o garip filmler, o güzel çocukluğumuzu zikip gittiler!.

SON

metust@leman.com.tr

Akşamsefası

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

YİNE Mİ EN GÜZEL KİM? TAKINTISI ..!?

EN BÜYÜK KOBRA, ARTUR'UNKİ KRALİÇEM !...

Yavaşşş ..!

Paranoya

HOOP BİLADER YANIMDAKİ HAMİLE BAYANA YER VERSENE ..!

HADİ BE! BUNUN NERESİ HAMİLE ?.. ADAM MI KAZIKLI - YORSUN ?.

YALAN MI SÖYLİYCEZ BE SANA?! YARIM SAAT ÖNCE SİGTİM... YARIM SAATLİK HAMİLE BAYAN ..!

EVET AHA, BÖYLE TOMAL - TIP TA SİGTİ VALLA...

BRAVO SÜPÜR - MEN'E BE! BU SEFER DE KERANEDEN BİRİNİ KURTARDI ..!

KARAKÖY KERANESİ

V. AKARSU

ŞAK ŞAK ŞAK

ŞAK ŞAK

ALOO, İTFAİYE Mİ? ÇABUK GELİN, AĞAÇTA BİR KEDİ VAR ..!

İTFAİYE MERKEZİ

DE SİTTİRİN LAN ..! BURASI AMARİGA MI, ANUNA GOYYİM ..!

PETSHOP

DEFOLU UCUZ MALLAR

LOMBAK'IN FIRINA VERDİK 2. KİTABINI

5 aylık küçük siyah bir kız kedi almak isteyenler: 293 79 93'ü arayabilirler...

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Cem Barışkan

GRETEN ADAM VE GLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

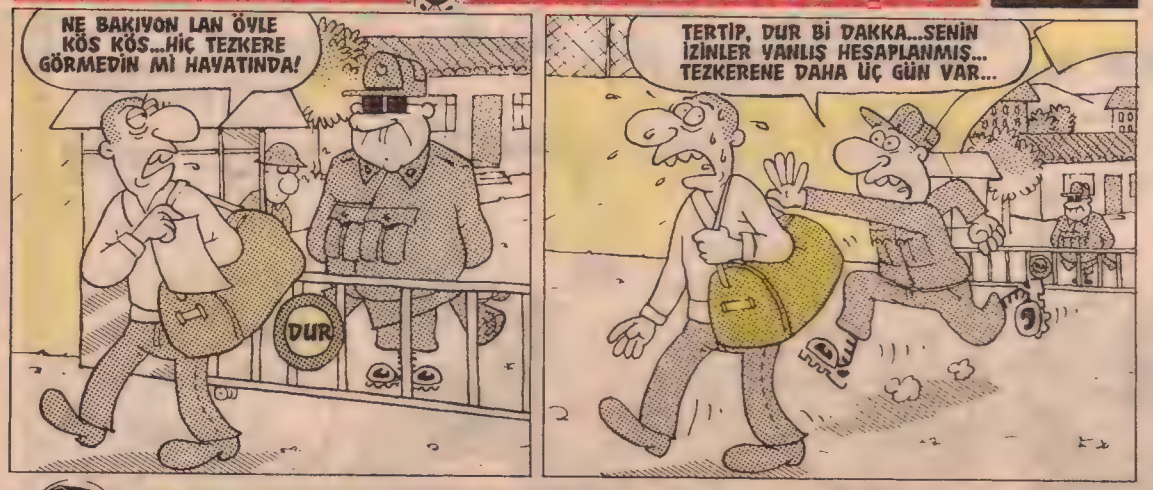

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

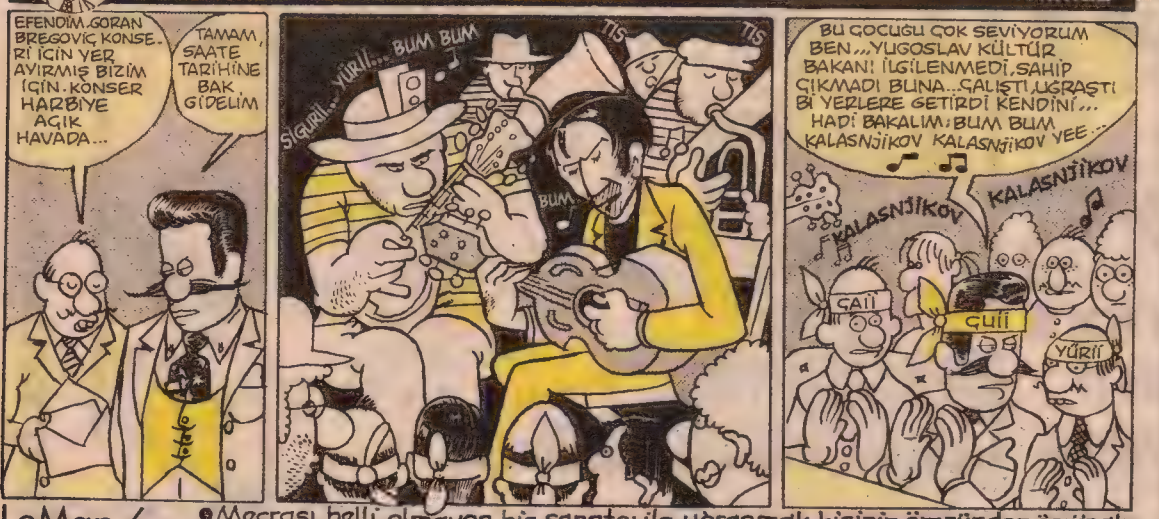

feyhan@leman.com.tr

Bayır Gülü

FEYHAN GÜVER

●Mecrası belli olmayan bir sanatçı ile uğraşmak kişinin ömründen ömür alır.

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Ey Nuh, geldinse kapıyı iki kere kır!

● **20:45:** Nuh Mete Yüksel makamında fazla mesaiye kalmış, çalışıyordu. Elindeki iş çok önemliydi. Yüksel, bugüne kadar düşüncelerinden dolayı savaş açtığı aydınların listesini çıkarıyordu. Bir yandan çalışırken, bir yandan da bu aydınların düşüncelerinden etkilenmemek için ıslıkla Son Mohikan filminin müziğini çalıyordu. Birden saatine baktı ve aceleyle evini arayıp oğluyla görüştü. Oğluna "Derhal, Merve Kavakçı'nın evine git, müsaitlerse bu akşam baskına gidicem" dedi.

● **21:30:** Yüksel, oğlunun yanıtını beklemeden taksi tutup Kavakçı'nın evine gitmek üzere yola koyuldu. Taksiye bindi ve taksiciye "Gündüzden açar mısın?" diye sordu. "Abi, zaten gündüz" cevabını alan Yüksel sinirlendi. Taksiciye çaktırmadan cep telefonundan mesaj çekerek ihbarda bulundu. Kavakçı'nın evine vardıklarında, bir araba dolu polis, rejim düşmanı taksiciyi gözaltına almak üzere hazır bulunuyordu.

● **21:35:** Yüksel, Merve Kavakçı'nın ziline uzun uzun bastı. Kavakçı'nın sesi diafondan duyuldu: "Kim o? Yoksa, Keke sen mi geldin, tez mi geldin?" Yüksel, sesini değiştirerek "Ben Riçırd Ebuleylak. Hem Amerikalı, hem müslüman, ayreten gazeteciyim. Röpprtaj yapmak için geldim" dedi. Kavakçı "Hangi gaste?" diye sordu. Yüksel gazete ismi düşündü, bulamadı. Sonunda "Resmi Gazete" dedi. Kavakçı durumdan kıllandı ve kapıyı açmadı.

● **22:10:** Apartman kapısını omuzlayarak açmaya çalışan Yüksel, apartmanın emektar kapıcısı Şahin Efendi tarafından galiz küfürlerle karşılandı.

● **22:25:** Yüksel'in ihbarı üzerine Şahin Efendi, özel tim elemanları tarafından bohça yapılarak götürüldü.

● **22:45:** Kavakçı'ya destek için Recai Kutan kurye, Abdullah Gül pizzacı, Yasin Hatipoğlu ise pizza kılığına girerek ortama damladılar. Onları kablolu tv elemanı kisvesine giren Zeki Ünal ve kablo vazifesini gören Salih Kapusuz izledi. Apartman girişindeki paspasın altına saklanarak gelenleri rapor eden Yüksel, daha sonra Kavakçı'nın evine tırmanarak girmeye çalıştı. Başarılı olamayan Yüksel, ikisi yüzüstü olmak üzere üç kez düştü.

● **23:35:** Iyice sabırsızlanan Yüksel'in kafasına cin bir fikir geldi. Kavakçı'nın evini arayan Yüksel "Iyi akşamlar, ben Profesör Işıkara, az sonra deprem olacak, hemen binayı boşaltın" dedi. Karşılık olarak "Laubaaalii, lal laal, laubaaalii" yanıtını alan Yüksel iyice sinire kesti.

● **00:20:** En yakındaki nöbetçi eczaneye giderek iki duble kalsiyum sandoz içen, çerez olarak da bir tabak akineton yiyen Yüksel, tekrar Kavakçı'nın evine geldi. Dışardan tünel kazarak apartmanın bodrumuna girmeyi başardı. Kavakçı'nın kapısına kadar gelen Yüksel "Aç kapıyı ulaaayn, adalet var, hukuk var ulaaayn! Yakarım ben adamı! Yakarım Roma hukukunu da yakarım" diye bağırdıysa da sonuç alamadı.

● **05:15:** Helikopterden iple sarkarak Kavakçı'nın evine bacadan girmeyi planlayan Yüksel, binanın üzerindeki yetmişinci turunu atıyordu. Kılık kıyafet bi yere kadardı, önemli olan Nuh güzelliğiydi.

kılservis@leman.com.tr

TERELLİ PICTURES

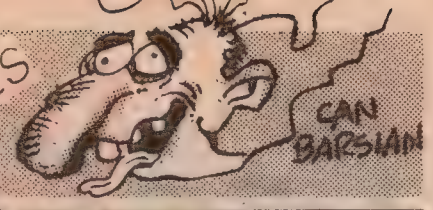

BARUL MARKET

Zararın neresinden dönerseniz kârdır... TELAFİ geldi!.. TELAFİ... TELAFİ... 5 ayrı renkte TELAFİ!..

Özel isimler için Rus malı Apostrof var... Yugoslav Apostrofiç... ve İsveç Apostroffsen gelecek...

DURMADAN CAR CAR HAVLAYAN Şımarık süs köpeklerine son!.. Ağırbaşlı, sessiz ve hiç havlamayan SUS KÖPEKLERİ gelmiştir...

Elinizdeki işi bitirmeye kararlı ve azimli misiniz? HERHALÜKAR var... Hiçbir neden sizi durdurmaya-cak HERHALÜKAR!.. Alın, işi bitirin...

UYGUNSUZ sohbetlere başlamanın en iyi yolu AYIPTIR SÖYLEMESİ çıktı...

STRESS PATLICAN! geldi... "Üzmetâtlı canını, oksa patlıcanını" Her boyutta oksamalık patlıcanlar.. Peluş ya da antilop kaplı olmak üzere iki çeşit var...

LÜTFEN!.. 30 şubat geldi mi diye sormayın... Hiçbir zaman gelmedi ve gelmiyecek de...

Bu tabela boş kaldı... BARUL MARKET MÜDÜRİYETİ en kısa zamanda yeni bir ürünle bu boşluğu doldurcaktır...

İkinci sarıdan sonra kendiliğinden kırmızıya dönüşen otomatik kartlar... Hakemlerin dostu futbolcunun kâbusu var... BU DA VAR!

Kutlama yapmak sevinç paylaşmak için "ÇAK MORUK"el vurmaları geldi... Iska yok, zayıf ses yok... Her seferinde isabet garantisi... ÇAK MORUK! Çaat...

Çaresizlik ve kararsızlığı hissedin... İKİ ARA Bİ DERE bulunur...

KURU TEMİZLEME hizmetimiz gelişerek sürüyor.. PİLAV ÜSTÜ KURU TEMİZLEME servisimiz başlamıştır...

BU DEVİRDE BABANA BİLE GÜVENMEYECEKSİN Kimseye zırnık yok.! Reddetmenin tadını yaşayın... NAAH geldi...

Öne koymalık A geldi... Sosyal olmaktan mı şikayetçisiniz?. Alın önüne koyun Asosyal olun... Politik olmaktan sıkıldınız mı? Apolitik olmak elinizde...

Kabul günü yapmayan misafirseverler hanımlar için red günü organizasyonu yapılır... (BARUL MARK.A.Ş.)

Saatinizin TİK'i mi var?.. Yanına TAK verelim TİKTAK TİKTAK çalışsın...

Azla yetinme yin çoğu isteyin! Kanaatkarlık kardır, macasına son... BİR LOKMA BİR HIRKA'nızı getirin 3 milyona sayalım, size BİR TABAK BİR PALTO verelim... Kahrolsun BİR LOKMA, BİR HIRKA anlayışı... Yaşasın BİR TABAK BİR PALTO felsefesi... BİR SÜRÜ AŞIM ARSIN BAŞIM yakında...

İSTEDİĞİNİZ Grupta kankardeş! 3 tane A(rh) pozitif kankardeş alana bir O(rh) negatif kan kardeş bedava!..

Teknik Direktörünüzün TAK'ı mı var? Ona da TİK satalım... TAKTİK versin!..

Fenerbahçe'nin aradığı Hakan Şükür tipinde Yırtıcı santrafor geldi; Dalıcı, kesici ve Yolucu santrafor lar geliyor BEKLEYİN!..

İHMALCİ MİSİNİZ? Telefon etmek ya da mektup yazmak istediğiniz dostlar var ama bir türlü yapamıyorsunuz... İşte tam sizin için BİLMUKABELE... BİLMUKABELE alın vefalı ve hayırlı birisi olun...

DENGELİ BESLENME İÇİN İp cambazı yiyin.. İp cambazı domatesli İp cambazı zeytinyağlı İp cambazı diet çeşitleri beğeninize sunulmuştur...

Hâlâ böbrekküstü bezi'mi kullanıyorsunuz? Şimdi hijyenik, pefak, dokulu ve kanatlı böbrekküstü ped zamanı! Hipofiz padı yakında

canınıza tak edecek amma takınız yok... Kafanıza dank edecek ama dank bulamıyorsunuz... Piyasanın en kaliteli tak ve dankları burada... Üstelik %20 daha ucuz...

Yusuf'un dostları geliyor - İki farklı kültür cingar!.. Bir hır kitabı... Ben yazdım oldu... Yusuf'un dostları...

Şimdilik: canbarslan@usa.net

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

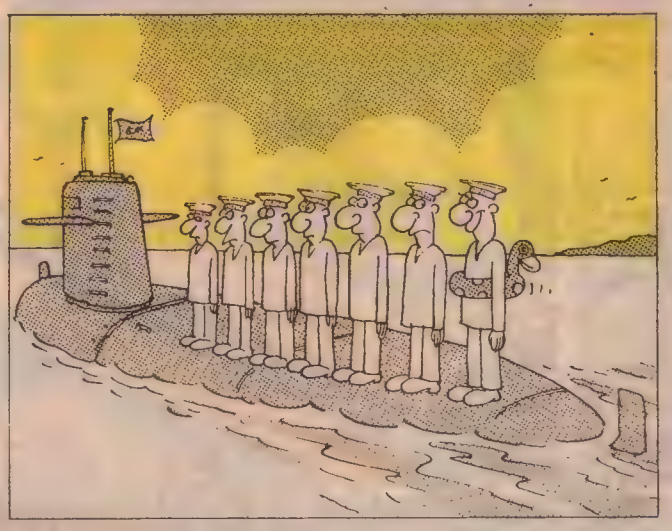

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

CNN Türk

Otuzmilyonu ayda b
yoksul halkın etini çiğ et
nı donduran bir müsriflikle ülkemizde hala kudurmuşcas
nal açılıyor. Kulak zarı patlatmak ve laf kirliliğinden başka
larla dünya şampiyonu olmak üzereyiz. Ancak, halk, artı
dığını biliyor. Çağlar NTV'siyle, şirin cingıllar, bebek yüzl
milyar doları götürdü. Çörtük'ün BRT'si, neler götürüyor
kurduğu CNN Türk'de "aziz" ve "melek" değil kuşkus
güçlenip, çakalların elinden aslan payını istiyor. TV'nin
yıllardır sağından sorumlu Taha Akyol getirildi. Aydın Do
ların dillerini çözmek isterse, yazarlık hayatında en küçü
bulunmamış Taha Akyol'una güvenir. Taha Akyol, mu
MHP'yi korumak, kollamak konusunda kendini İngiltere
uzman, Çakal politikacıların ishal olmuş kötlerini ipek me
da maharetleri engin. Deprem sonrası sağ politikacıların
incelikle gizlediler, yani yine lağım suyundan doyumsuz
masını becerdiler. TV'ler, simsiyah kan ve bok akan sağ
sinden tutacağını şaşırdı! MHP bu kadar okşanmaya gelm
ler nerdeyse jartiyer giyip, fileli çoraplarla çıkacaklar ek
parti korunmaya alışık da, cins yazarların oralarını bural
kın değil. Pek yakında sağcı politikacılar apış aralarına gü
yalım. Ancak, MHP kendi iktidarında az da olsa eleştiri
onlar da şaşırdı bu işe. Bugün MHP kadroları, MHP kuru
defa partilerinden hiç memnun değil ve partide çatırdaya
lıkları yaşanıyor. MHP'deki bu hayalkırıklığını gidermenin
bir yolu var, o da, MHP'ye medyanın, kamuoyunun saldı
sağcı partimiz ancak saldırıldığında elele tutuşmasını, kö
mesini öğrenmiş bir parti. MHP'yi güçlendirmek istiyors
Ancak, CNN'ciler ihale kapmak sevdasında çakal dötü ya
Böylelikle, kara tüylü kuyruksokumlarında hiç beklemedik

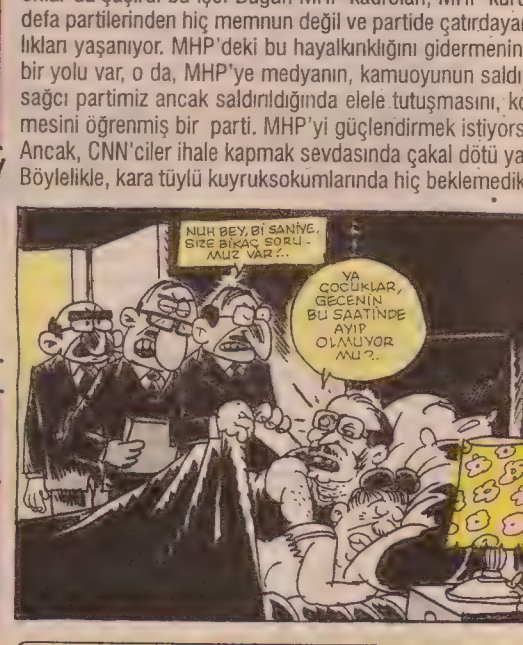

Eğlenelim Öğrenelim: Yıllara göre ortalama alındığında, her sene eşşekler tarafından öldürülen insan sayısı, uçak kazalarında ölenlerin sayısından daha fazladır...

Hastalığımı Seviyorum

cezmier@leman.com.tr Cezmi Ersöz

Dokunmayın bana. Hastalığımı seviyorum ben...

Hiçbir renk hapınızı yutmak istemiyorum. Ne mavi, ne de kırmızı... Yapay düşleriniz, sanal alemleriniz, sahte gerçekleriniz sizin olsun. Çekin uzmanlarınızı, o çok bilmiş ve etiketlemekten zevk alan medyatik psikiyatristlerinizi çekin üzerimden. Dokunmayın ruhuma... Dokunmayın bana.

Hissettiklerimi ve tepkilerimi hastalık olarak görüyorsanız, kabul. Öyleyse hastayım ben. Ve çok seviyorum hastalığımı. O bana ait çünkü. Benimle birlikte büyüdü o. Bu derin kederim, bu serseri melankolim koruyor beni, basitliklerinizden, doymak bilmez açgözlülüğünüzden, bayağılığınızdan bu yoldaş hüznüm koruyor... Bu coşkum, bu yaşam sevincim, o derin kederimin, o serseri, o zamansız gelen melankolimin içinde birikiyor önce, sonra da ansızın sarıp sarmalıyor beni...

Yalan değil, denedim dünyanıza girmek, sizinle işbirliği yapmak, herkes gibi olmak, az ya da çok sunduğumuz nimetlerden yararlanmak istedim. Ama yapamadım, olmadı. Son anda, evet son anda, sizinle tam tokalaşacakken, uzattığınız kağıdı imzalayacakken ansızın içimdeki hastalık depreşti. O derin kederim, o serseri melankolim... Bir şimşek çaktı, cinnetimin mavi alevi birden herşeyi, sizi, o sefil, o sığ, duyarsız kalplerinizi, yüzlerinizi gösterdi bana. O mavi alev bütün bir hayatı aydınlattı... Ve o hastalığım, o derin bunaltı hiç beklemediğim zamanda o derin sancı geldi ve bir an bile duramadım yanınızda. Elinizi sıkmadan, uzattığınız
çekip gittim kan ter
nun kenarındaki o to
luğuma, o tahtadan
rüdüm. O toprak yol
larının o çılgın kızıllığ
sına, o cinnet yeşilin
hastalığın o dipsiz, o
na doğru yürüyüp gi

Dışlamıştınız ben
bir daha aranıza alm
his bana muhteşem
özgürlük duygusu
ayrı, sizden farklı ol
hissettiğimde içime
yoldaki çiçeklerin k
rengini, sonbaharın
zünlü bir sevinçle içi
ğınız, küçümsediğini
doğanın çırpınan, ca
teslim olmayan, hep
içime çektim ve yürü

Sunduklarınıza ha
düştüğümden beri iç
ben yapan bu kederl
la bütünleşen bu eşsi
de yaşama sevincini
acıyı, bu gizemli ö
hastalığıma borçluyu

Dokunmayın bana
uzmanlarınızı, beni
düzleştirmek isteyen
yumsayanları etiketle
şarı sanan psikiyatris
rimden... Hayatı na
gerektiğini sizden öğ
Hastalığımı seviyorum
çen eksik çocukluğu
ğımı, zaaflarımı sun
den, bütün vaatleriniz
viyorum...

Canım acıyor, eve
kapanmayacak bir ya
Saklamıyorum bunu
verdiğiniz haplardan
cağım. Gerçek bana

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Akşamsefası

milyonla geçinen bu
bi yiyen, insan kanı-
"kanal" üstüne ka-
e yaramayan kanal-
nalların neden açıl-
bikerler arasında bir
ydın Doğan'ın yeni
devlet ihalelerinde
ına Aydın Doğan'ın
ne zaman sağ ikti-
r eleştiride katiyyen
fazakar partileri ve
rde yetiştirmiş özel
lle silmek konusun-
kandal ve facialarını
anzaralı şelale yap-
litikaların artık nere-
z. Kazık kadar herif-
a. Çünkü bu erkek
nı okşamasına alış-
çirirlerse, şaşırma-
hazırlanıyordu, ki,
ğundan bugüne ilk
patlayan hayal kırık-
ç yolu kalmadı. Tek
esı. Çünkü, bu zarif
ırılır yen içinde de-
z, MHP'ye saldırın.
naya devam ediyor.
sıcak, şehvetli ne-
fes bulan sağcı
politikacılar, şaş-
kınlık içindeler!
Ah Türkiye, ah
büyülü televiz-
yon, kötüne dü-
dük takmış poli-
tikacıları halka
"neyzen" diye
yutturmak için
d ü n y a n ı n
CNN'cileriyle or-
tak andlaşmalar
yapmak, pes
doğrusu!

N.Genç

LeMan anti MEDYA

Kulrü iman bilen bizden değildir, telefon dinleyen de.
Ulusoy, medya kapışması olayı

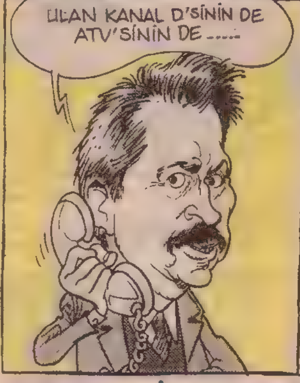

Ti Cetveli

Amerikan vatandaşı milletvekillerimizden Merve Kavakçı, DGM Savcısı'nın elinden zor kurtulmuş.
Amerikan Elçiliği'ne sığınsaydı kolay kurtulurdu!

Türkiye dünyanın en israfçı elektrik tüketicisiymiş.
Poliste adam konuşturmak için harcanan elektrik israftan sayılmaz!

Lütfü Oflaz

This Is A Bank Recep'in Tahsil Hayatı

Kıtırkardeş Anaokulu: My name tis is a bank Recep... Anaokulundaki üçüncü günümdeyim... Sınıf arkadaşlarıma boş senet imzalatıp, tufaya getirdim... Senetler şu an bankada... Eğer ödemezlerse yağlarını ballarını ve ustalarını haciz ettiricem... Ondan sonra hiç yağ satarım bal satarım oynayamayacak lavuklar... Bu arada öğretmenime "Hocam ağzınızdaki altın dişi satıp, fifti fifti kırışmak üzere tahvil senetine yatırayım" dedim... Öğretmen sinirden altın dişini reçel sürüp yuttu... Bırakın hocam ya, "Para işinden anlamayan bana hiçbir şey öğretemez" diyerek sınıftan çıktım.

Cumhuriyet İlkokulu: İlkokula başladım.... Burası çok sıkıcı... Öğretmenim habire fasülyelerden harf yazdırıyor... Arkadaşların fasulyelerini yok pahasına ellerinden alıp, Migros'a pazarlamayı planlıyorum... Elime geçen paraları da repo yapıcam... Bu arada Sakıp Sabancı'nın çenesiyle mektup arkadaşı oldum... Sağolsun çene bana iş dünyasıyla ilgili şahane tiyolar veriyor... Gidişatımdan endişe duyan öğretmenime "Bırakın hocam ya, para işinden anlamayan bana hiçbir şey öğretemez" diye koşarak sınıftan çıktım.

Zafer Ortaokulu: Bugün matematik öğretmenim Gaus yöntemini anlatıyordu... Yılan gibi yanına yaklaşıp, "Hocam Gaus'u her zaman taktir etmişimdir. Duyduğuma göre Gaus Sultan Selim'in hazinesinde zümrüt, elmas çakılıymış. Şunu kafala da, altınları borsaya yatıralım. Şerefsizim paranın .mına koyarız" dedim... Öğretmenim çok kıllandı... "Bırakın hocam ya, para işinden anlamayan bana hiçbir şey öğretemez" diye inleyerek sınıftan çıktım.

Barbaros Lisesi: Fizik öğretmenim Arşimet'in suyun kaldırma kuvvetini anlatıyordu... Bilgilenmekten sıkıldım, fenalık geldi... Hocam durduk yerde kafa stmeyin. Ben belediyeyi bağladım; gelin ortaklaşa bi su istasyonu açalım. Bakın siz o zaman suyun parayı kaldırma kuvvetine. Hatta adını da Arşimet su istasyonu koyarız" dedim... Öğretmen benden tiksindi... Israr edince de beni okul ziliyle dövdü... Ders boyunca "Bırakın hocam ya, para işinden anlamayan bana hiçbir şey öğretemez" diye için için ağladım.

İngilizce Kursu: İki haftadır kursa devam ediyorum... Bugün öğretmenime "Hoca bırak İngilizce öğretmeyi de Londra Borsası'nda tanıdığın var mı onu söyle" dedim... Varsa tiyo alıp süper balya yaparız gibisinden düşünmüştüm de... Maalesef yokmuş... Bırakın hocam ya, para işinden anlamayan bana hiçbir şey öğretemez" diye haykırarak dersten çıktım... Çıkarken kursun bahçesindeki büst yüzüme tükürüp, "Siz ne kafasız bi nesilsiniz. Varsa yoksa para. İlim, irfan, tahsil hiç umurunuzda değil. Yazıklar olsun size" diye bağırdı... Dediklerinden hiçbir şey anlamadım.

Mesut Ceylan

dı imzalamadan
nde.. Demiryolu-
k yoldan çocuk-
evine doğru yü-
sonbahar ağaç-
, o hüzünlü sarı-
alarak, içimdeki
ngarenk sancısı-
...
ok saymıştınız,
caktınız, işte bu
acı ve kederli bir
yordu... Sizden
duygusunu her
in derin çektim
sunu, ağaçların
on dansını hü-
çektim. Dışladı-
ok saydığınız o
ekişen, ama hiç
ağrur soluğunu
m...
deyip, bu yola
le uyanan, beni
dınlığı, anılarım-
ahtiyarlığı, içim-
iktiren bu derin
rlük ürpertisini
ben...
ekin üzerimden
rmalleştirmek,
ayatı farklı du-
yi en büyük ba-
inizi çekin üze-
duyumsamam
ecek değilim...
eg. Talihsiz ge-
, yaralanmışlı-
ğunuz herşey-
n daha çok se-
...
çok acıyor. Hiç
gibi yaşıyorum.
mseden. Ama
birini yutmaya-
verse de göz-

lerimi kaçırmayacağım ondan. Aksine, üzerine üzerine gideceğim bütün acımasızlıkların, katliamların, gözlerden saklanan, gizlenen herşeyin... Görüyorum işte evlere girip sorgusuz sualsiz masum insanları öldürüyorsunuz, hapishanelerde toplu katliamlar yapıyorsunuz, insanları üç kuruş para karşılığı, kölelerden bile daha insafsız koşullarda çalıştırıyorsunuz, insanlar ana dillerini konuşmasın diye onları yasaklarla boğuyorsunuz, bunları görmeyelim, başkaldırmayalım diye, bize sanal dünyalar, sahte düşler pazarlıyorsunuz...

Beni normalleştiremezsiniz.

Pahalı filmlerinizle beynimi uyuşturup, inanma, bu hayattaki herşey aslında yalan, burası bir rüya, çekil sana sunduğumuz rüyaya, orada yaşa, sana sunduğumuz düşlere inanırsan sonsuza dek mutlu olursun, diyerek beni kandıramazsınız. Hiç bir renk hapınızı istemiyorum. Ne mavi, ne de kırmızı...

Evet herşey acı veriyor bana. Ve ben sadece duyduğum bu acıya inanıyorum. Sizin sahte, yapay düşlerinize değil... Çünkü hissettikçe, çünkü gördükçe, acı çekiyorum ve bun acı beni özgür kılıyor. Bedeli ne olursa olsun gerçeği istiyorum ben. Çünkü sadece gerçek tahrik ediyor beni, büyük bir acı verse de gerçek geliştiriyor ruhumun kanatlarını...

Bana tehlikesiz hedefler, sonucu belli yollar önermeyin, istemiyorum. Bırakın kendi hedeflerime kendi bildiğim yollardan gideyim. Sonucu ne olursa olsun. Bırakın kanatlarım yansın. Ben hüznümle, yalnızlığımla, hastalığımla kanatlarımı yeniden onarır, yeniden giderim gitmek istediğim yerlere...

Çünkü bana sunduğunuz hayatta bugüne dek kendimi hiç bulamadım. İçimdeki dünyayı sunduğunuz hayatta hiç hissetmedim. İçimde kurduğum düşleri, sevgileri, sözcükleri boşuna aradım sunduğunuz hayatta. Hiç yoktu, hiç yok. Herşeyde, her yerde bir sınır vardı. Sınıra gidip dönüyordunuz. Döndüğünüz yerde hep oyunlar vardı. Bu oyunların hep önceden saptanmış, ezberlenmiş kuralları..

Beni hiç ilgilendirmeyen, içimdeki özlemle, içimdeki susuzlukla hiç ilgisi olmayan şeyleri konuştum durdum yıllarca. Sırf vakit geçsin diye, sırf herkes beni normal bilsin, kendisi gibi bilsin diye... Ama sunduğunuz hayatta kendime ait hiçbir şeye rastlamadım... Sunduğunuz hayatta bana ait hiçbir ipucu yoktu ki.

Oysa bana yeni sözcükler, hiç konuşulmamış sözcükler gerekli...

Ben bu geçerli, bu dayattığınız dille içimdekini anlatamıyorum. Gerekiyorsa yansın kanatlarım. Gerekiyorsa gittiğim yerden bir daha dönmeyeyim. Ama içimdeki dünyayı dışarda da bulabileceğim bir yer istiyorum ben...

Bana ne kendimi anlatmadığım bir hayattan, bana ne bana ait olmayan sözcüklerden, bana ne kuralları önceden saptanmış bu zavallı oyundan...

Ne zaman sunduğunuz hayattan kopmak isteyenler çoğalsa, hemen ortaya çıkar, kurgulanmış kaçış yolları, sahte ama sözüm ona aykırı dünyalar yaratırsınız. Aykırılığı, başkaldırıyı, isyanı kendi kontrolünüze almak için yapay düşler pompalarsınız. Bir an gelir; aykırılık, anarşizm, başkaldırı sınırlarını sizin çizdiğiniz hayatta en son, en çok rağbet gören, size de büyük paralar kazandıran bir moda olup çıkar.,. Siz çıkarlarınıza uyarsa gerektiğinde şeytanı bile vaftiz eder, Tanrı diye bize sunarsınız. Olmadı, Tanrıya yeni bir kimlik katar, şeytan kılığında aramıza gönderirsiniz...

Bırakın beni... Hastalığımla bahtiyarım ben.

Çekin üzerimden uzmanlarınızı... Çekin ruhumdan beni etiketlemekten zevk alan psikiyatristlerinizi. Hiçbir renk hapınızı yutmak istemiyorum. Hastalığım beni uçurur istediği yere. İster bu acımasız gerçekliğe, ister çocukluğuma, ister kanatlarımı yakma pahasına bile olsa sınırları aşmaya... Beynimdeki esrar götürür beni tehlikeli hedeflere gerçeğe ve aykırı yollara...

Dokunmayın çocukluğuma, girmeyin bilinçaltıma, kirletmeyin anılarımı...: Çelişkilerimi seviyorum. Boşluğumda sürüklenmeyi, sanal düşlerinize kapılmaktan daha anlamlı buluyorum. İçinde teslimiyeti barındıran sağlıklı önerilerinizi, hep kendisini özleyen zavallı bir sürgün olmam koşulunda sunduğunuz konforu, garantili yaşamı alın başınıza çalın..

Ben kederimi, hüznümü, önüme koyduğunuz kağıdı imzalarken içimde ansızın beliren hastalığımı, beni çocukluğumun o toprak yoluna sürükleyen melankolimi seviyorum... Ben yanlış yargılarımı tutarsızlıklarımı, saplantılarımı, zaaflarımı seviyorum..

Sizin olsun yapay düşleriniz, sanal alemleriniz, sınırlarını çizdiğiniz bu hayatın acımasız gerçeklerini unutturmak için sunduğunuz sahte mutluluklar, sizin olsun...

Ben çelişkilerimi, kusurlarımı, kendim hakkında duyduğum şüpheleri, hayal kırıklıklarımı, yaralanmışlığımı seviyorum.

Ben yarattığınız hayatı gördükçe acı çekiyorum. İşte bu acılar beni yaşama bağlıyor, bu acılar beni koruyor sizlere teslim olmaktan...

Dokunmayın bana. Ben hastalığımı seviyorum...

* 23 Ekim Cumartesi günü saat 14:00-17:00 arası **Kırşehir**'de **ODESA Kafe**'deyim. Eski Ankara Cad. Okatan Sok. Tufan Apt. altı. Tel: 0386 - 212 48 62.
* 29 Ekim Cuma günü saat 18:00-21:00 arası **Alanya**'da **Çello Bar**'da şiir söyleşisindeyim. İskele Cad. Eski Kulüp 13 karşısı Alanya. Tel: 0242- 511 42 90.
* 30 Ekim Cumartesi günü saat 16.00'da **Antalya**'da **Oluş Kitabevi Sanat Bahçesi**'ndeyim. Üç Kapılar No:36 Antalya.
* 7 Kasım saat 14.00'den itibaren **İstanbul Tüyap**'ta **Gendaş Yayınevi** standında imza günüm var.

BEZGİN BEKİR

TUNÇAY AKGÜN

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

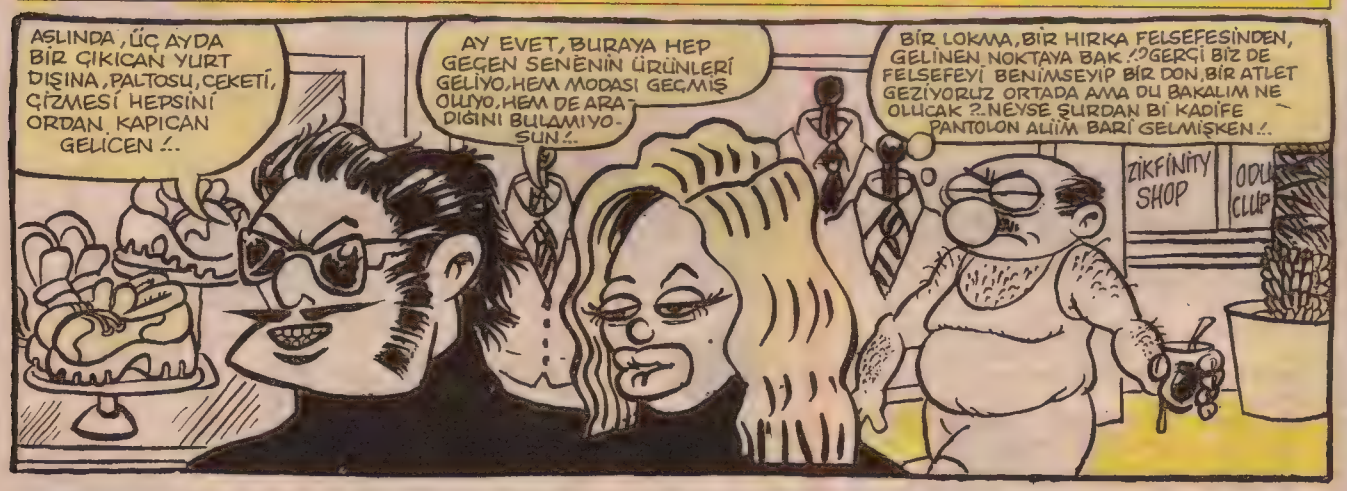

Lütfü Oflaz

Deprem duası!

Oyunuzu bize verirseniz fay hatlarını yurt dışına çıkaracağız!

Fay hatlarını yurt dışına çıkaracağımız için, bizim iktidarımızda deprem falan da olmayacak!

Diye vaatte bulunabilir gelecek seçimde bir parti.

Zaten vaadedilmedik bir o kaldı.

Oy almak için bugüne dek Kayseri'ye deniz getirmek de dahil herşey vaadedildi.

Yalnız "Depremsiz Türkiye" vaadedip hükümete gelecekler için bir sorun var.

Deprem olmazsa memur ve işçi maaşları nasıl ödenecek?

Çünkü bu ayki memur ve işçi maaşları depremzedeler için yollanan paralarla ödenmiş.

Herhalde yakında hükümet sık sık deprem olması için **deprem duası**na çıkacak!

Hükümete her ay 7.4 şiddetinde bir deprem lazım ki, memur ve işçi maaşlarını ödeyebilsin!

Gerçi ödenen maaş da maaş olsa.

Öldürmez süründürür.

Ancak yeni bütçe ile belirlenen maaşlar bugünkü maaşları da aratacak.

Yeni maaşlar süründürmez öldürür.

Bari artık adına **maaş** demesinler, **naaş** desinler!

Anlaşılan **hütçeden** ölen insanlara bir de **bütçeden** ölen insanlar eklenecek!

Ve bu gidişle bu ülkede bir **iskelet güzeli yarışması** düzenlenecek!

Memurunun, işçisinin açlıktan iskelete döndüğü bir ülkeye de böyle bir yanışma yakışır!

Yönetenlerin sayesinde ülke oldu **baldırı çıplaklar kampı!**

LO@leman.com.tr

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu Tüm hakları saklıdır

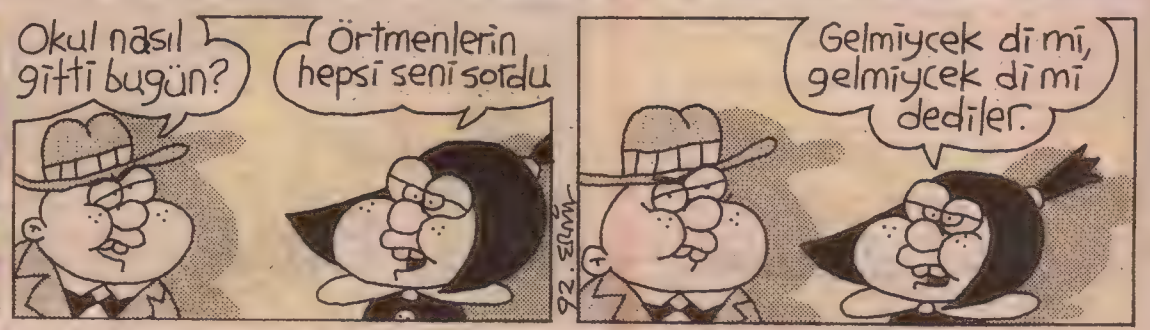

Aksamsefası

SONER GÜNDAY

ORÇUN KUNEK

Haftanın CD'si

Çıktı! CD ve Kasetleri tüm müzik marketlerde ve ısrarla arayınız. Ama ararken çekingen olmayınız tezgahtara tok bir ses tonuyla **"Abi film müzikleri -1 kaseti geldi mi ?"** diyiniz, tırsak olmayınız.O karizmatik tonlamayı yapın o bize yeter. Ezik bi şekilde kaset alacaksınız almayın daha iyi. Firma olarak tırsak müşteriden daima tiskindik, daima nefret ettik.

a Yüzü

Terminatör'ün ismi Zirminatör olsaydı ne değişirdi sorarım size ey duyarsız zalımlar? Gene gidecektik filimlerine, gene "Aa bıravo çok güzel filim, hele giriş sahnesi süperdi, final sahnesi müperdi." falan diyecektik.

Al Paçino birini zehirlemiş diye yalan çıkartsam, en az iki-üç tane denyo hemen inanır bi de utanmadan sağda solda anlatır. (Slow)

b Yüzü

İçinde kahraman, ikili kahraman, üçlü yahut kahraman dörtlülerin, olduğu filmi ebem de çeker. İçinde yüzellibindokuzyüzüç kahramanın olduğu filmi çeken süperdir, eli öpülesi sanatçı bi abimizdir.

Sitivin Şipilbergin filmlerinin bir kamera ve efekt hilesinden ibaret olduğunu öğrendiğim gün hüngür hüngür ağladım, bir söğüt ağacının altında. Yıllar oy, dağlar oy hey hey hober hopper hop. (Slow)

OH BEBEK

YAKINDA!

Asvalt

Ender Özkarraman

enderoz@leman.com.tr

Kendi kendini yiyen adam...

FARUK NİYE BENLE BERABER İNDİN?.. MİNİBÜS KARTAL'A KADAR GİDİYORDU... BOŞU BOŞUNA İNDİN?.

İYİ DE YANİ!..

BOŞVER... YANİ... BİRAZ YÜRÜRÜZ DİYE DÜŞÜNMÜŞTÜM... HEM GECE VAKTİ... CANIM BİRAZ HAVA ALMAK İSTEMİŞTİ'DE!..

BELKİ DÜDÜKLERİM EDASIYLA İNDİM DİYEMİYORSUN TABİİ... KIZIN ABİSİNDEN, BABASINDAN GECE VAKTİ YİYECEĞİN BİR SOPA AKLINI BAŞINA GETİRİR SENİN..! AMAN BANA NE BE?.

BU UÇAĞI KAÇIRIYORUM!

TAMAM.. YALNIZ BİR SANİYE MÜSAADE EDİN MEDYAYA HABER VERELİM!..

UÇAKTA KAMERAMAN FİLAN VAR MI?.

OOOF, OF!.. OF!.. ULAN BU KADAR DA OYNAK GÜNDEM OLMAZ Kİ BE KARDEŞİM!.. DAHA DÜN N'OLUYODU ŞİMDİ N'OLUYO?.. HANİ DEPREM? HANİ MERVE KABAKÇI? HANİ KIZILAY?.. ULAN ETMEYİN, BEN YORULDUM ŞURDA KEYİFLE BİR DUBLE RAKI İÇEMEZ OLDUM... BALKONU PİMAPEN YAPTIRDIM KEYFİNİ ÇIKARAMAZ OLDUM!.. OF... AY... AY... AYAYAA!..

SAYIN SEYİRCİLER ŞİMDİ ALDIĞIMIZ BİR HABERE GÖRE İSTANBUL, KAHİRE SEFERİNİ YAPAN MISIR HAVAYOLLARINA AİT BİR UÇAK AZ EVVEL KAÇIRILDI...

Yeni Rakı

Dengeli Beslenme

kaan@leman.com.tr

KAAN ERTEM

ULAN NİYE KİTABIN YOK? NİYE SAÇLARIN UZUN?.. NİYE? NİYE? NİYEEE?.

LAAAN LAN!.. ÇILDIRTTIN BENİ!..

HOCAM HAZIR DERS YILININ BAŞINDAYKEN ANLAŞALIM. BEN ÖYLE DAYAĞA ÇEKİŞTİRMEYE FİLAN GELEMEM!.. ANLIYORUM, SİZ DE DEŞARJ OLMAK İSTİYORSUNUZ ANCAK ŞARTLAR BÖYLE!..

VERDİN KENDİNİ BİLGİSAYARLA MÜZİK YAPMAYA, BİZİ UNUTTUN GİTTİN!.. BİZDEKİ TINIYI, AKORU, O KARŞINDAKİ ALETLE TARRAK ELDE EDERSİN!.. NANKÖR HERİF SENİ!..

BANA BAK SUSUN, YOKSA İKİNİZİ DE BİT PAZARINA GÖTÜRÜP SATARIM!..

TIK TIKIK TIK

TIK TIKIK TIK!

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

İSTANBUL TRESBIEN!

VIV!

ALOO ÜSTAD BİZİM EVDE BİR PARTİ VERİYORUZ... ÇOK ÖNEMLİ KONUKLAR VAR... SORBON ÜNİVERSİTESİNDE LÜ SUFİZM KONUSUNDA ARAŞTIRMALAR YAPAN MOSSYÖ JİLBER'DE BURDA... MUTLAKA GELMELİSİNİZ...

GİYECEK ELBİSEM YOK... MALUM ÜSTÜNE İS VE DUMAN SİNDİ, KOKUSU ÇIKMIYOR, RAHATSIZ OLURSUNUZ!...

AMAN CANIM... MUTLAKA SOBA BORULARINI TEMİZLEMİŞSİNİZDİR... NE VAR BUNDA, GELİN HADİ ACELE EDİN...

SOBA BORUSU DEĞİL... EV, EV DUMANI... NASIL ANLATAYIM!..

AMAAN UZATMAYIN GELİN HADİ!..

İYİ, PEKİ GELİYORUM!..

TÜLBENTÇİ NURETTİN SOKAKTA VE ESKİ DİBEK SOKAKTA BİRER AHŞAP EV ARD ARDA YANDI... ELİMİZDEN GELENİ YAPTIK KURTARAMADIK... DUMANLAR ELBİSEME ÖYLE BİR SİNDİ Kİ, KURU TEMİZLEMECİ DE ÇIKARAMADI BU AĞIR KOKUYU... EVLERDEN BİRİNİN ALTINDA YORGANCI DÜKKANI VARDI, O DA KÜLE DÖNDÜ... YORGANLAR, YASTIKLAR SOKAKLARA SAÇILDI... BİR MUHABBET DAHA DUMANLAR ARASINDA KAYBOLDU GİTTİ... SANA SÖYLEMEYE ÇALIŞTIM J.PİYER, KONUKLARA DA AYIP OLDU...

O LA LALA...

ÖHHÖ!.. ÖHHÖÖÖÖ!..

GÖKHAN DABAK

DAMDAN DÜŞEN ADAM!

NURİ BEY SİZİ ARIYOR... ÖNEMLİYMİŞ, AYRICA AYAKKABINIZIN BAĞI ÇÖZÜLMÜŞ..!

ŞU ANDA GÖRÜŞEMEM, DAMDAN DÜŞÜYORUM! AYRICA AYAKKABIMIN BAĞININ ÇÖZÜLMÜŞ OLDUĞUNU FARKEDEREK NE KADAR DİKKATLİ OLDUĞUNUZU İSPATLADINIZ... BRAVO DOĞRUSU!..

agdabak@leman.com.tr

Derin Taşak

—NİHAT GENÇ—

Bugün, DYP'nin eski genel merkezi Akay Yokuşu'ndaki binanın önünde büyük bir "kırat" heykeli vardır. Heykelde ilk bakışta göze çarpan, atın iki arka ayağının arasında aşınya kaçmış karpuz kadar bir daşşağın bulunması. Ancak, Tansu Çiller parti başkanı olunca, Türk siyasi tarihinin ikibinyıllık serüveni içinde "hayati" bir tehlike yaşanmış, kıratın daşşağı gizlice kestirilmiş, yerine, dışardan bakılınca görülmeyecek kadar "ceviz" büyüklüğünde duygusuz ve alaycı bir daşşak zalimce bir talimatla koyulmuştur. Her boku yazan gazeteler, "daşşağın" kesilip küçültülmesini neden yazmadılar! Ya da neden partiden bir ses çıkmadı! Tarih sahnesinde yeryüzünün en büyük ordularıyla meydan muharebeleri veren taşkın, coşkulu karakterimizin bu en soylu en ateşli "sembolü"nün hadım edilmesi içimde korku dolu bir "soğukluk" yarattı. Artık avuçlanıp okşanmayacak, pohpohlanmayacak bir daşşağın bir kadın tarafından "hadımı" siyasal yaşamımız için kaygı verici sonuçlarını inceleyeceğiz, bu yazımızda!

Küçük bir çocukken, babamla yaptığım bir köy yolculuğunda, atların hadımını görmüş, iki büyük sopa içine alınan daşşak "burularak" ya da çeviz kıracağı gibi bir aletin içinde patlatılıp, ezilerek yapılırdı. O gün bugün yaşadığım cinsel sakatlıkların sebebi, daşşağı burulan atın gözlerinden dökülen demir bilye gibi "gözyaşlarını" gormem olmuştu.

Hayvanların güzelliği tamamen çıplak oluşlarındır, onları, giysilerini çıkarmadan okşayabiliriz! Sarışın güzelliğiyle köşeyazarlarımızın cinsel hayallerine uzun yıllar konu olmuş bir kadın, bir erkeğin en yumuşak, en tatlı şeyini "kesin" emrini nasıl verebiliyor! Bir de işin sanatsal sansür tarafı var, heykeltraşımız, büyük sanat eserinin en görkemli yerinin kesilmesine nasıl müsaade edebildi? Kıratın karpuz kadar iri daşşakları kesildiği o günden bugüne, Ankara ve Anadolu kasabalarında artık görebileceğimiz tek daşşak, Atatürk'ün bindiği heykellerde kaldı!

Ulus'ta büyük Atatürk heykeli bir görevli tarafından hortumla yıkanıp temizlenmesiyle hiç ilgilenmeyen etraftaki kalabalık, sıra daşşağın hortumla yıkanmasına gelince, heykel önünde kalabalıklaşıp talimatlar vermeye laf atmaya başladılar görevliye; acıtma oğlum, yavaş ol!, "kopartacaksın oğlum, elimizde başka daşşak yok!"... Bu lafları duyan atın burun deliklerinden hırsla soluduğunu, gizli ve acı bir kırbaç sesinin içimde ikibinyıllık dörtnala koşuşunu düşündüm. (Daşşak kelimesini söylerken utanırız, öz kardeşlerimiz Azeriler halen, "delikanlı" kelimesi yerine "daşşaklı adam" derler, Azerbaycan'a çok yakın Erzurum'da da halen hayranlık nidası olarak "daşşağını yiyim" kullanılır.)

1950'lere gidersek, DP'liler köylüydü, şehrin efendilerine, monşerlerine kafa tutmuş, Türk siyasal tarihinde kasırga yaratıp, "demokrasi" sarhoşluğunu gübre kokusu ve köylü kasketlerinin hayvani şehvetlerine karıştırmıştı. Sanki Anadolu'da tuhaf bir cinsel sıkışma, büyük bir enerjiyle açığa çıkıyordu, "mini eteğe" karşıydılar, tiyatro, sinema, salon adamlığına karşıydılar, taşradan gelmişlerdi, şiddetli bir savaş başlıyordu. Can çekişen soylu Türk atı, demirkırat, vahşi ve azgın sürüsünü bulmuş, zincirlerini coşkuyla parçalıyordu. Çok geçmeden darbe görüp yargılanıp, idam edilen DP kadrolarından kalanlar AP'yi kurmuş, ancak taşralı kasabalılar çoktan "şehirleştiler". İktidarla kolkola girip, balolarda gözükmeye, hanımları en şık etekleri giymeye başladı, artık demirkıratın daşşaklarını bir sanatçının müzik aletini sevmesi gibi seviyorlar, herbiri çoktan kemancı Cahit Ünyaylar oluvermişti. İncelmiş, espirili, süslü konuşan, şövalye demokratlar oldular, şehir onları, sonradan AP, sonradan DYP olacak kadroları çoktan "hadım" etmişti. Şehvetle sevişen tenlerden sımsıcak bir buğu yükselir, avını parçalayan kartalın gözlerinden de yükselir bu buğu. Geriye katır kutur ihtiyarlar kaldı.

Kongre yaklaşıyor, Necmettin Cevheri, Köksal Toptan, İsmet Sezgin, Demokrasi şampiyonlarının herbirinin daşağı, içinde bir teklik bulunmayan eskimiş para kasesi, ya da bir burmalık cigaralık kalmamış bir tütün kasesi, ya da bir çay kaşığı yoğurt kalmamış bir süzme yoğurt torbası, ya da, pire doldurulan küçük keselere dönmüş daşşaklarıyla, artık hangi "demokrasiyi" kuracağız! Hindistan'a, Mısır'a sultan olmuş koca Türk imparatorluğundan geriye işte bu daşşaklar kaldı.

DP kadroları şehirde, beyfendileşip sertliğini yitirirken, köyden yeni bir siyasal fırtına geldi. '70'li yılların önce Milli Nizam, sonra Selamet Partisi. İlginçtir partisinin amblemi "anahtardır". Freud'un libido metaforunda penis "anahtarla" ifade edilir ve Erbakan bu metaforu asla inkar etmiyor, ekrana çıkıp "anahtar parti" kavramını kullandıkça, köylü, müslüman kadrolar orgazm keyfiyle bir hoş oluyorlar. Çamurdan ağırlaşmış, karalastık ayakkabılarıyla bir deri bir kemik kalmış, iktidarını yitirmiş şehre bin yıllık tartışmayı arkalarına alıp, doludizgin indiler! 28 Şubat onları da "hadım" ediverdi, şimdi amblemleri "uçuşan kalpler". Ünlü markaları giyiyorlar, lüks otellerde toplantı yapıyorlar, en son model arabalara biniyorlar.

60'ların sonunda kurulan MHP, uzun yıllar beden hareketleri yaparak vaktini geçirdi, 90'lı yılların sonunda onlar da "erkek parti" sloganıyla iktidara geldiler, tarihimizi parçalayan hayvanların içgüdülerini kırbaçlayan vahşi sürüler gibi! Sıfıra eşit bir zeka, çelikleşmiş bir irade, sadakat duygularıyla!

İşte sosyolojinin en çok uğraştığı kavramları buluverdik, "yerleşikler", "göçebeler", tanım toplumu, bozkır toplumu, ya da on asır önce, sosyolojiyi kurduğu kabul edilen İbn Haldun'un Mukaddime adlı eserindeki ünlü kavramlar "bedeviler", "hazeriler". Şehrin sürekli bedevi-barbarlar tarafından işgalini görürüz. Bu tarihsel döngü, tarih öncesi çağlara kadar uzanmaktadır. Açık şehir "köylülerin", "bozkırların" istilası altındadır. Ankara ve İstanbul'u henüz Ankara, İstanbul doğumlu bir belediye başkanı yönetmemiştir, parlamentomuzda, Ankara doğumlu milletvekillerinin sayısı üçü geçmez, belki de yoktur!

Rene Grousset'in Ötüken Yayınları'ndan 1980 yılında yayınlanan "Bozkır İmparatorluğu, Atilla-Cengiz Han-Timur" adlı kitabı, tarih öncesi çağlardan 15. asra kadar, Çin'i, İran'ı, Hindistan'ı, Rusya'yı, Avrupa'yı başdöndürücü kanatlı atlar ve şimşekten hızlı oklarıyla işgal eden Asyalı göçebe süvarilerin tarihini anlatır!

Birçok büyük tarihçi, insanlık tarihinin en büyük olayı olarak, Asya göçebelerinin güneydeki Çin, Hindistan ve İran'a, baskısını hatta ikibinyıl aralıksız süren fetihlerini gösterir. Moğolistan bozkırlarından, Sibirya ormanlarından kalkıp tüm dünyayı fethe koyulan Türk atlılarının arkasındaki siyasi, sosyal, coğrafi sebepler üzerine henüz son nokta koyulmuş değildir. Göğün oğullarıydılar, kurt sürüleri gibi gözkamaştırıcı kılıç şakırtılarıyla kıtaların, yeryüzünün tarihini kesip, biçip, yorulmaksızın imparatorluklar kurdular! Uçsuz bucaksız Moğolistan bozkırlarında canı sıkılan genç köylünün macerasıdır bu. Çünkü, "orman moğolları" gibi, ya da göl kıyısında yaşayanlar, bu büyük maceraya katılmamıştır. Bilge Kağan'ın anıt sözleri, aslında, İpek Yolu'nun cazibesine katılmış maceraperest göçebelere söylenmiş "ülkenizi terketmeyin" diye haykıran trajik sözlerdir.

Moğol askerlerinin gücünün nerden geldiğini merak eden bir batılı seyyah, gizlice bir akşam vakti, aylardır atının üstünden inmeyen bir Moğol atlısını takip eder. Moğol, grüptan ayrılıp bir kenarda ateş yakar, atının sağ baldırına bir çizik vurup kanatır. Kanı, bağırsağın içine doldurur ve ateşte ısıtır, sonra içer. Bu yiyecekle aylarca at üstünde savaşabilir. Bu sahneyi gören seyyah, "bu askerleri kimse yenemez" diye itirafta bulunur.

Ve tarihçiler, Atilla'nın, Roma, Paris'e dayanan bir milyonluk ordusunun, karda, kışta, yıllar süren uzun yolculuğa nasıl dayandığını, kadınların, çocukların askerlerle beraber gitmesini, hem de savaşmalarını teknik olarak açıklamakta zorlanıyor, Timur'un, Cengiz'in, yüzmetre, dörtyüz metreye varan büyük çadırlarını ve Çin'i işgallerinde ilk işlerinin dan tarlalarını yokedip, sürüleri için otlak yapmalarını "yerleşik" olan herşeye içgüdüsel düşmanlıklarını nedenini sorup duruyor.

Yine tarihçiler, ateş ve yazının icadından sonra tarihin en büyük buluşunun "üzengi" olduğunu söylüyorlar, Yunanlılar'ın haberi yoktu. Romalılar Türkler'den öğrendi. Türkler'in hafif atlılarla yerleşik dünyanın altını üstüne getirdikleri "üzengi", sadece ayaklarını koydukları yer değildi, uzun seferlerde erkeğin daşşaklarının ezilmesini, parçalanmasını önlüyordu. Üzengi olmasaydı, Türkler ata binemeyecekti. Gerçekte, at, erotikbilimcilere göre, doğal sürtünmeden dolayı, kadınların sık tekrarlanan orgazm çığlıklarına daha çok yardımcı oluyordu. Bu şehvetli çığlıkları Türk orduları da buldu, dünyanın göğsünden girip sırtından çıkan kılıçların neşesiyle tarihin en coşkulu, en vahşi naralarını attılar, gözlerinin gördüğü en yüksek en son tepeye sancaklarını diktiler.

Nalları altından, kanatları buluttan Türk atlıları akla hayale sığmaz bir rüya içinde ikibinyıldır steplerde, dağlarda çignenmemiş toprak parçası bırakmadı, Çin'de, Hindistan'da, İran'da şimşek hızıyla ve baş döndürücü güzellikler içinde mükemmel imparatorluklar kurdular! Yerleşik düzene geçen atlılar yavaş yavaş tarıma, şehire alıştıkça, Türklüklerinden uzaklaşıyor, Çinlileşiyor, Hint ve İran'ın arkaik, boğucu, uyuşturucu dinlerinin tuzağına düşüyorlar. Hiçbir din, hiçbir peygamber, onların tarihin

Devamı 14. Sayfada

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

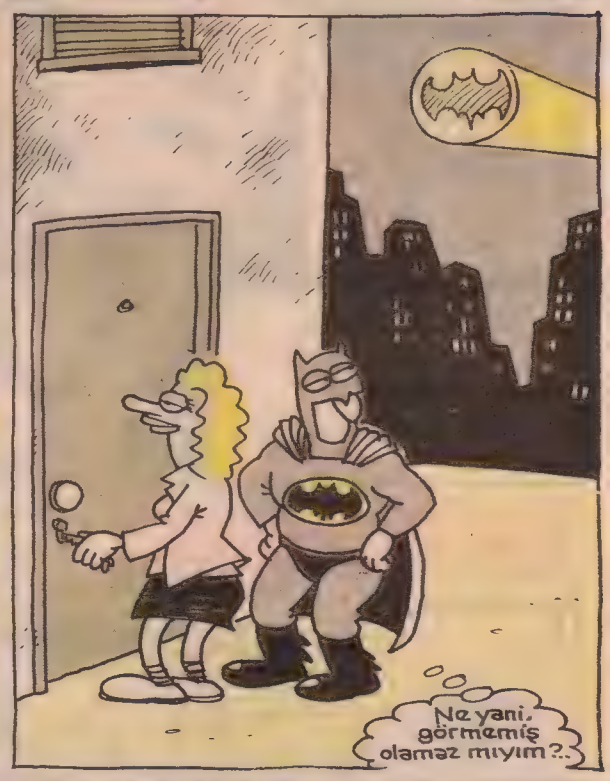

Akşamsefası

LeMan KÜLTÜR-FİZİK-SANAT

Alp Tamer

Derin Taşak

Baştarafı 13. Sayfada

bir daha duymadığı vahşi, yüksek, amansız, billur netliğindeki naralarının gücüne yetişemedi. Tek korkuları, kendilerine arkadan saldıracak, vahşi kardeşleri! Şehirdeki, sarayındaki Türk'ü ancak, bozkırda at koşturan atlı kardeşinin hayalleri parçalayabilir. Böyle oldu! Şehri fetheden Türkler, süvarilerinin şehirleşmesine müsaade etmedi, atlılarını şehre sokmadan, sürekli av hayatı ve savaş eğitimi için tutmaya gayret etti. Çünkü, şehirleşmek yokolmak demekti.

Ne kuğu gibi zarif saray kızları, ne Tibet dağlarının ikimetre sakallı Tanrı gibi rahipleri onları durdurabildi. Türk ordularını durduran 15. yüzyılda batıda icad edilen "top" oldu. Üzenginin büyüsü bitiverdi, tarihi sırtında taşıyan atların inanılmaz koşusu sona erdi. Tüm yerleşik, açık şehirleri talanla, yağmayla bitirip, imparatorluk kuran ve sonra yine arkasından gelen kendi öz akrabalarına mağlup olan Türkler'in tarih sahnesindeki akılalmaz dehşetle uçuşları sönmeye başladı.

Dünya tarihinin en korkunç kanatlı azrailleri, çok geçmeden tasavvufun hiçlik-yokluk kayıtsızlığıyla demlenen, kalplerdeki ışığı arayan ve bunu kutsal bir ciddilikle ilahiye, zikre döken, hülyasız, hayalsiz ve kasvetli gaip ve avutucu ruh bulmacalarının tuzağına düşüverdi.

Yeryüzünün en güzel hikayesi İstanbul'u başkent yapan Osmanlı'nın artık en büyük korkusu, Anadolu'dan gelip tahtı kafasına parçalayacak, Anadolu'daki Türk kardeşleriydi. Anadolu topraklarında geçtiğimiz bin yılın en büyük çalkantısı, Pir Sultanların, Şahkulu'nun, Celalilerin ve eşkiyaların Osmanlı'yı Yalova'dan bu tarafa geçirmeyip, Avrupa'nın titrediği yeniçeriyi korkak, düzensiz, it, serseri kadar zavallı bir kâbusun içine sokmasıdır. Arkadan gelen Türk atlıları, yeniçerinin üç kuruşluk şehir keyfinin, şehir kabadayılığının ağzına sıçmış, darmadağın etmiştir! Yalova önlerine kadar gelen celalilerden korkan yeniçeriyi savaşa sürmek için, öldüreceğin her celali başına altın vereceğiz diyen padişah, Yalova önlerinde, altın almak için Yeniçeri, kendi arkadaşlarının kellesini kesmeye başlayınca, bu kararından vazgeçer.

İşte bugünlerde padişahın huzurunda Divan şairi, İzzet Ali, Kılıç Ali mi, hafızana güvenme Nihat, padişahın huzurunda söylediği şu mısralar Türk tarihinin belki de en hüzünlü trajedisini seslendiriyordu: Bu Ne Biçim Tarrak / Senden Irak / Benden Irak.

Türkler'in dünyayı ele geçirdiği silahın adı olan "tarrak", cinsel literatürde yine daşşak, penis yerine kullanılan "topların" büyüklüğü karşısında çaresiz kalıyordu.

Şehrin yeni daşşakları bozkırın barbar gücünü durdurmuş, şehri koruma altına almış, bu dar mekanı güvenle yaşanılır hale getirmekte kalmamış, kahramanlarını hep savaş meydanlarından çıkartan tarihi de dönüştürmüş, çünkü, katedralleri inşa edenler, salonları melodileriyle çınlatanlar, eşsiz ruhani derinlikte freskoları süsleyenler toplumun, "şehrin yeni kahramanları" oluyordu!

Yağmaya, talana kapatılmış şehri yalnız toplar korumuyor, şehrin insanı, mimaride, müzikte, hukukta, sanatta, yeni bilinmeyenlerin peşine düşüyordu, çünkü azrail ve şeytanlar şehre dışardan bodoslama saldıranlar değil artık, şeytan, bilinmeyen hastalıklar, bilinmeyen keşifler, bilinmeyen buluşlar, bilinmeyen melodiler, bilinmeyen "konfor", bilinmeyen birarada yaşamanın hukuğu, sokağı, eğlencesi, vatandaşlığı, hakları içindeydi...

Şehrin yeni şeytanları tarihe ve hayata olmadık sorular soran bilimadamları, sanatçılarıydı, Türkler'in yeryüzünde halen anlayamadıkları büyük bir birey ayaklanmasıdır bu. Türkler'in tapındığı üzengi ve tarraktan başka, yeryüzü coğrafyasına hediye ettikleri en büyük insanlık değeri: Sadakattir. Berbat ve çirkin bir fizikleri vardı, kısa boylu, seyrek sakallıydılar, kim daha zalimse, iktidar onun oldu. Tek bir kadına bağlı cinsellikleri olmadı, ama bir ömür tek bir erkeğe (komutanlarına) kurban oldular. Bir erkeğe (iktidara) bağlanmanın kudurmuşluk kokusundan ancak bir başka insanı öldürerek kurtulabilirlerdi. Erkeğe bağlanan her erkek, öldürmek zorundaydı, mızraklarının ucunda asılı kelleler sancaklarıydı.

Anadolu topraklarında, üçüncü bine giderken, tarihi 15. yüzyılda donmuş ve birbirini tekrar eden siyasal döngüsü hala devam ediyor. Çünkü, "sadakat" Türk milletinin vazgeçemeyeceği siyasi partilerin, ideolojilerin tapındığı bir "insani değer". Parti lideri, kendine sadakatla bağlı bir ilçe başkanını yarın Hazine müsteşarı yapabilir, hatta, ilçe başkanının kızı Devlet Tiyatrolarına genel müdür bile olabilir.

Türkler'in Ankara ve İstanbul gibi inşa ettikleri büyük şehirler, halen, yağmaya, talana ve akrabaya, sadakatla birbirine bağlı ideolojilerin saldırılarına açıktır. Şehrimizi koruyacak bilimden, sanattan, akademiden, romandan, sinemadan ve tüm bunları ince eleyip sık dokuyan güngörmüş eleştirmen ve soylu yazarlardan yoksundur! Ancak, son yıllarda Türkler'in zekayı dikkate aldıklarını görüyoruz, "beynini ikiyim", bu bir gelişme, soyut bir yere hamle yapıyor. Geçenlerde bir laz kahvesinde duyduğum bir küfür bu alanda absürd gelişmeleri gösteriyor: Amkafa.

Topraklarımızın en galiz küfrü, "alayının .mına koyum"dur. Çıplak bir arazide, ya da kapalı bir odada avazınız çıktığı kadar bu küfrü ağız dolusu haykırın, kendinden büyük bir orduya yalınkılıç gözünü kırpmadan saldırmış dedelerimizin kutsal ve şehvetdolu narasını tüm bedeninizde azgınlaşarak duyacak, depresyondan kurtulacaksınız. Bu taddan kim vazgeçebilir, insan, rüyalarında ancak iradesinden kurtulur ve tüm dünyanın ırzına geçebilir, atalarımız gibi.

Önümüzdeki bin yıl ne olacak derseniz, şimdi, birbirlerine sadakat ve yeminle bağlı daşşaklı köylülerimiz gidecek, arkalarından, taşradan yeni başıboş, serseri, dangalak ama, daşşaklı akrabalarımız gelecek. Savunmasız açık şehrin anayasasını, hukuğunu, sinemasını, edebiyatını, dünkü sormadan görme, on yıl önce şehri ilk defa görmüş, ama dayılarıyla parayı bulmuş, 15. yüzyıldan bugüne olduğu gibi herkes düzebilir. Kale burçlarında yorulmak bilmeyen bir gözcü, mazgal deliklerinden asırlardır bize düşman gösteriyor, kardeşlerimizi, halkımızı, yazarlarımızı, kurşuna diziyor.

Cumhuriyet tiyatrosunun en büyük ismi Muhsin Ertuğrul anılarını bitiremeden öldü, olduğu kadarı basılmış, Moskova, Paris ve Amerika'da sinema, tiyatro eğitimi görüyor, film çalışmalarına katılıyor, anı kitabı: Benden Sonra Tufan Olmasın. Almanya'da "Şeytana Tapanlar" adlı bir film çevirir, bir Türk genci elinde fotoğrafı filmde oynamak ister, fotoğraf çok hoş, elde tabanca, bıçak, asık, korkunç bir suratla şeytani bir poz vermiş, Muhsin Ertuğrul resmi görür, güler, filmde oynatmaya değer görmez, o genç, çok sonra Türk sinemasında kameraman olarak ünlenecek Cezmi Ar'dır. Çocukluğumuz sineması Christoper Lee'nin başrol oynadığı bir dizi Drakula, kont filmlerinin içinde geçti, aktalmaz bir furyaydı. Bu filmler yüzünden gece sokağa çıkamaz olduk. İşte o yıllarda her mahallede bir "vampir" çıkardı, çok modaydı. Mahalle halkı telaşla toplanır, sopaları alır, her delikte vampir arardı. Haftası dolmaz, yeni bir vampir çıktı yaygarası.. Sonra nasıl oluyorsa bir masum adam yaka paça karakola teslim edilir, mahalleli rahatlardı. O yıllarda neden bu kadar "vampir" çıkardı, aklım almaz. Ertesi gün gazeteler manşeti çekerdi, vampir yakalandı.

Vampir de yalandı, yakalanması da yalandı, ama biz "vampir" yakalamayı ve mahalleyi "vampirden" kurtarmayı çok seviyorduk.

Oğlum okula yeni başladı, ilk gün bir dedikodu, "okulda satanist" varmış, bunu duyan bizim oğlan, korkudan arkadaşlarıyla tenefüse çıkamıyor. Bu çocuksu korku hoşuma gitti. Çünkü, tarihimizin donduğu 15. yüzyıldan bugüne devlet tanrımız müşahhas, gözle görülür şeytanlar bulup, teşhir etmekten çılgınca sarhoşluk duymakta, tıpkı burçların üstünden saldıracak düşmanı gelivüyor gibi, açık şehirde "elinde kılıç", ya da "dişleri kanlı" düşman anyoruz. 1950'li yılların şeytanları komünistlerdi, toplum onları gördüğü yerde parçalıyordu. Sonra Dev-solcular oldu, halen görüldükleri yerde kapılar kırılıp taranarak öldürülüyorlar. Sonra şeytan başörtülüler oldu. Medya, gazeteler, devletimiz bu görünür düşman tehditini gördüğünde moğol'un narasıyla üstüne çullanıyor. Bu hastalık surlarla örülü "eski zaman şehirlerinin" amansız korkusudur.

Oğlum, okula başladığı hafta, ödevlere boğuldu. Bir sayfa "Ali Bak!". Ödevin yarısında yorulup uyuyor, gece kabusla kalkıp, sabahın dördünde ağlayarak ödevine devam ediyor, gözlerinden yaşlar sabahın dördünde, küçücük pembeli, çizgili, süslü defterinin üstüne düşüyor, söyleniyor: "Ali Bak, Ali Bak! bakıyoruz işte..." diye.

Bak oğlum! Şu tepelere bak, şu güzel ormana bak, üstünde mehtap, yanıbaşında çiçeklerle, yapraklarla örtülmüş bir göl, gölün üstünde su kelebekleri, ruhumuzun sonsuz titreşimleriyle, insanoğlunun binbir geceye sığmayan rüyalarının ışıklarıyla, uçsuz bucaksız coğrafyasında, ressamlarıyla, sinemalarıyla, romanlarıyla, görkemli binalarıyla, eğlencesiyle tüm maceraperest duygularımızı kanatlandırarak sürüklüyor bizi, kirpik uçlarımızda. Ama oğlum, o tepeye bir sancak çekersek, nasıl bakarsak bakalım, o tepede gözümüz hep, 15. yüzyıldan beri o sancakta donakalacak, başka hiçbir şey göremeyeceğiz...

Gözlük camlarımızı sancak mı icad etti, yoksulluğumuza çare sancak mı çare oldu, vereme merhem sancak mı oldu, organ naklini sancak mı yapıyor, peki neden, baktığımız her yerde "sancak" görüyoruz! İyi bak, benim gibi acı ve zehirli yazılar yazma, iyi bak, benim gibi "alayının .mına koyum" diye yazını bitirme!

nihatg@leman.com.tr

alptamer@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

MİZAH DERGİNİZ

İTÜ Yemekleri

Ülkemizde uygulanan özelleştirme politikalarının üniversitelerdeki uzantısı olarak karşımıza çıkan %100'lere varan har(a)ç ve yemek zamlarıyla öğrenciler sömürülmeye devam ediliyor.

Geçtiğimiz yılın başında 125.000TL. olan yemek ücreti yıl sonuna kadar 225.000.TL'ye, bu yıl başında da 450.000.TL.'ye yükseltildi. Okulumuza yeni katılan öğrenci arkadaşlarımızın farkı görmemeleri için zam sene başından itibaren uygulanmaya başladı. Aynı yemek diğer üniversitelerde üçte bir fiyatına sunulmaktadır. Yurtta kalan arkadaşlarımızın günde üç öğün yemek yemeleri gerektiğini düşünün, ayda 50.000.000.TL'ye yakın para harcamaları gerekiyor.

Yemek fişlerinin üzerine maliyetin %37'sini ödüyorsunuz anlamında bir not var. Geri kalan kısım okul tarafından zaten bizim har(a)çlarımızla ödeniyor. Fiyatın yüksek olmasıyla birlikte kalite ve hijyen de aynı oranda düşük.

97'de SODEKSO firmasının benzer nedenlerle protesto edilmesi sonucu firma okuldan ayrılmak zorunda kalmıştır.

Bu sene de İTÜ Maslak Kampüsü'nde yemek fiyatlarının düşürülmesi ve gerekli hijyenin sağlanması için çabalıyoruz.

Diğer duyarlı üniversite gençlerinin de, katılım ve desteklerini bekliyoruz.

İTÜ Maslak Öğrencileri

Gecikmiş Bir Saklambaç Oynayacağım

Atasım tuttu sırtıma binipte omuzumu çökertenleri. Saklanacağım sonsuza dek İstanbul'a. Belki Taksim'deki İstiklal tramvayına, belki de Çeliktepe'nin korkutucu karanlığına. Sığınacağım sadece dost bildiklerimin kapısına. Ve sizleri terkediyorum kendini alaycılıklarında arayan, derinlikten yoksun olan zavallı insancıklar. Evet kaldırımlara anlatacağım kendimi.

Zamansız bir yağmurun soğuğu gibi işleyeceğim ilişkilerine. Ve benim için duracak zaman İstanbul'da. Tıpkı içinde yaşayıpta İstanbul'un, ona çok uzaktan bakanlar gibi, benimle birlikteyken bile çok uzaklardan seyredecekler beni.

Kendime saklanacağım. Artık sadece kahpeliklerimle, içimin çürümüş hatta zorla çürütülmüş yanlarıyla basacağım kamburuna dalkavukların ve ikiyüzlü insanların.

Hep alıpta vermeyen insancıklara uzaktan bakacağım. İstanbul'dan bir farkım olacak. Ben çürümüşlüğü bannıdırmayacağım. İşte bu yüzden İstanbul'a saklanacağım. Belki Bahariye'deki kuru gürültüye, belki de Ortaköy'deki züppeliğe.

Nevin Çetinoğlu

Merhaba Leman

17 Ağustos 1999 depremi üzerinden günler geçti. İlk günlerdeki insanlar üzerindeki korku ve kaygı nisbeten azaldı.

Gölcük, İzmit, Adapazarı, Avcılar, Bağcılar, Düzce ve Eskişehir'de yakınlarını ve birinci derece akrabalarını kaybeden insanların yüreklerinde, yağmur bulutları yaşamları boyunca hep asılı kalacak. Zira onlar, umutlarını, geleceklerini, sıcak yuvalarını, kendilerini gizleyen, anıları duvarlarda, haykınşlarda bıraktılar. artık onlar için yaşamlarında birincil derece önem taşıyan çocukları, anneleri, babaları, kardeşleri ve canlarının yongaları evleri yok artık.

Renkli camekanda, medyada onlara uzak duran, başka ülke ya da memleketinin bir köşesindeki acı, üzüntü, insan hakları ihlalleri; başını, elleri arasına almış hıçkırarak ağlayan bir çocuğun feryatları; bugün yanıbaşlarında hemen yanında, kendileri için gerçekleşiverdi.

Artık onlar için hayat; Televole'ler, ucuz Kemal Sunal filmleri, Çarkıfelek, şarlatan Reha Muhtar'ın haberleri, Hülya Avşar-Sibel Can çekişmesi değildi. Onlar için hayat, deprem ve beraberinde getirdiği yoğun çaresizlik.

Ben deprem sonrası, bilinmez bir güdüyle (insan olmamın) gereği olarak Gölcük ve İzmit'e gittim. Elimden geldiğince kurtarma çalışmalarına katıldım. Oradaki insanların çaresizliği, televizyonda gösterilenden daha korkunç bir boyuttaydı.

Düşünebiliyor musunuz, sivil toplum örgütleri sadece enkaz altında, sağlam insan olabilir umuduyla sınırlı sayıda kurtarma yaptılar. İddia ediyorum birçok insan sağ olduğu halde enkaz altından çıkarılamadı ve öldü. Kimin ne yaptığı belli değildi. Halk ve kurtarma ekipleri bir panik havası içindeydiler. Daha da acı olanı; Anayasamızda "T.C Sosyal bir hukuk devletidir" ibaresinin ne kadar anlamsız kaldığını acı bir kompozisyonla gördük. Burada şu soru akla gelebilir; Devletin suçu var da, devleti oluşturan halkın hiç suçu yok mu?

Evet ben de dahil olmak üzere hepimiz suçluyuz. Yüksek rant kaygısıyla bu topraklara 5,6,7 katlı evleri uzaydan gelip diktiler, bu evleri bilgisizlikten ya da hırsızlık duygusuyla yapan müteahhitler Merkür'den yetiştiler(!)

Aslında bir itirafta bulunmalıyım. Yıllardır acımasızca eleştirdiğim birçok işadamı ve sanayicinin İzmit'e ve Gölcük'e yaptığı iş makinesi yardımı karşısında onlara saygı duydum.

Bu deprem sonucunda, korkuyorum bir sene sonra insanlar ve devlet herşeyi unutup, depremzedeleri kaderiyle baş-başa bırakacak. Binlerce kişinin yaptığı yardımlar yine birçok çuisuza ve vurguncuya gidecek. Olan depremde evini, ailesini yitiren yurttaşlara olacak.

Bankacılarla konuşuyorum; faizler haftada bir, bir-iki puan düşüyor. Bunun parelelinde enflasyon düşer ümidini taşıyoruz ama, o da düşeceğine yükseliyor.

Sonra gerçeği, acı gerçeği öğreniyoruz. Devlet ülke içinde topladığı ve toplayacağı yardımlara, ayrıca yurt dışından avrupa ülkelerinin yapacağı hibelere güvenerek, kısa bir süre için iç borçlanmadan vazgeçiyor. Bankalar da; sürekli ve yağlı müşterileri, devlete yüksek faizle para satamayınca, belki sıradan esnaf ve halk kredi alır diye faizleri düşürüyor.

Türkiye'de işleyen mekanizmanın ne kadar boş, sıradan, kendi haline terkedilmiş olduğunu bilmeyip, görüp öğrenmek isteyen varsa, deprem bölgesine gidip görebilirler. Ayrıca orada; renkli medyanın bence pek üzerinde durmadığı bir gerçek vardı. Zaman zaman biz de tanık olduk. Allah'tan, organize olmayan, fert fert yapılan yağmacılık. Bir depremzedenin hala haykınşlarını kulağımda tüm acı yönleriyle duyumsuyorum. "Bu ülkenin vatandaşlığından istifa ediyorum."

Evet, bu başıbozukluk, bu organizasyonsuzluk, bu vurdumduymazlık, bu para hırsı, bu bencillik, bu yobazlıkla çevrili ülke vatandaşı olduğum için ben de kendimden utanıyorum.

Sesimi duyan var mı?

Fırat Temmuz Kaya

Sen kim oluyorsun ve beni giydiklerime göre sorgulayıp, bir fare deliğine layık görüyorsun. Görmüyor musun ki bu yaptığın sadece kendini tatmin etmekten başka bir işe yaramıyor. Gördüğün insanlara yalancı 'merhaba'lar dağıtarak, yüzlerine gülüp arkalarından 'bu ne maldır bu!' gibi geyikler çevirerek sadece bastırılmış kişiliğini tatmin etmeye çalıştığın öylesine belli ki. Ama yalancı bir güç, gözlerini ziftle kapatmış gerçeklere.

Göremiyorsun. Çünkü görmek istemiyorsun. Çünkü gördüklerin senin bir insan değil sadece bir insancık olduğunu ortaya seriyor. Senin sadece inanlara bağlandığını ve sorgulamadığını.

'niçin'i bilmiyorsun, 'nasıl'ı da. Bunlar sana öylesine yabancı ki. Sen, sevgili düzeninin sıcacık ve kirli ellerinde güven içindesin. Gerisinden sana ne. Nasıl olsa geride kimse yok. Değil mi?

Aah! Şu insan psikolojisinden bahseden baldırı çıplak da kim?

'Haydi canım bunlar düpedüz deli işte' değil mi? Siyah giyinirler, kedilere saldırırlar... Peki özellikleri nedir bu insanların... Kulakları küpeli, keçi sakallı, Metallica dinleyen toplumun sorunlu tipleri. Neden sorunlu peki? Seni ne alakadar eder. Evde dayak yiyormuş, babası çok içiyormuş, annesi evi terketmiş hiç önemli değil, bela işte. Asmak lazım bunları. Toplumun düzenini bozuyorlar o kadar.

Yurdumun saf insanı! hala uyanamadın mı? Bu insanlar ilgi istiyor. Birazcık alaka, sorunlarına birazcık eğilim, güler yüzle yapılan, içten, kısacık bir sohbet belki de... İşte bu saydıklarım en azından akıllarında bir soru işaretine neden olacak. "Ben bunu neden yaptım?" sorusuna cevap belki de. Ama sen ne insanlıktan anlarsın, ne de insanlığın ne demek olduğunu bilirsin. Çünkü hayatında asla bakarken görebilmeyi becerememişsin. Neden mi? Çünkü farklı olmak seni korkutuyor. Bir şeylere karşı çıkmak, kendi düşünceni mertçe dile getirmek korkutuyor seni. Hayatını 'aslında'lar ve 'keşke'ler teslim almış. Usulca akıntıya bırakıyorsun kendini. Nereye gittiğin hiç önemli değil. Bak işte sen de normalsin. En azından öyle sanıyorsun. Ama aslında sıradan olmaktan ileri gidemiyorsun. Kendini kandırmakla ömrünü tüketiyorsun.

Aslında benim bu hale gelmeme tek sebep sensin. Ve işte ben sırf bütün bunlar yüzünden siyah giyinmeye, rock ve metal dinlemeye, saçlarını uzatmaya ya da kestirmeye, küpe takmaya, sakal bırakmaya ya da sokakta walkmanımın sesini sonuna kadar açıp yürümeye devam edeceğim.

Ta ki sen, benim ne yapmaya çalıştığımı anlayana kadar. Rock müzik dinlerken isyan ettiğimi, siyah giyerken karamsar olduğumu ya da kişiliğimi bulmaya çalıştığımı, küpe takıp sakal bırakırken özgürlüğümü istediğimi anla artık. Sevgili ailem seçimlerimi bana bırak. Bırak artık bunu ben başardım diyebileyim.Emin ol ki seni utandırmam.

Yaşadığım toplum, gözlerini aç artık. Her gördüğün rocker ya da metalci potansiyel suçlu değil. Olanları (kendi kızına ya da oğluna bakmak nasıl boyunun borcuysa) düzeltmek boynunun borcudur.

Çünkü birgün o suçladığın gençlerin yaptıkları altında ya ezileceksin, ya da gelip o gençlere dua edeceksin.

Ezilirsen inkar etmeye hakkın olmayacak. Çünkü kendi düşen ağlamaz. Ama unutma ki yapılan her iyilik sahibini buluyor. Belki sen beni unutacaksın ama, ben seni asla unutmam.

Tipin hiç önemli değil. Davranışının karşılığını mutlaka alacaksın.

Ve sonuçta üzülen de sevinen de sen olacaksın. Çünkü ben yaptığımdan pişmanlık duymayacağım. Sen bunları düşünürken ben, isyanıma devam etmekle meşgul olacağım. Hoşça kal.

Güneş

(Baş tarafı Arka Sayfada) TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

LeMan

Sayı: 415. 23 Ekim 1999. Cumartesi - Haftada bir yayımlanır
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Şefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Abone: Sevil ŞAPÇI ● Yan Ürünler: Tunca OBUZ ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik İçin Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

SANAL SİMGE & Banal Bünyamin (MİLENYUM MAĞDURLARI!!)

YE-YE-YEEEAH! ORTAMLARIN GÜLÜYÜZ!..

Taksim... Hafta sonu... Gece... Eğlence... nin ağzı...

SİZ GİREBİLİR-SİNİZ BAYAN, YALNIZ BEYFENDİYİ ALAMI-YORUZ...

BANDINA PAPA!

BANDINA PAPAŞ (MİLLENİUM ZAVALLILARI)

OOLUM SİZİN KONSEPTİNİZ BEN DİİL MİYİM?.. AHA, AL BUYUR İŞTE... GAYET MODERN IŞIL IŞIL BİR MİLENYUM KIZIYIM!..

...OLMUYOR... DÜKKANIN ÖNÜNÜ KAPATMA. SAK!..

GÜVENSENE BANA!..

...Ana-avrat dümdüz (ıncaden) ama 2saat sonra birde bakmışsın mekanın içi...

BEBEŞİM ŞU FİGÜRASYONA BAK BİR, A'LINI ALDIK BADİ-GARDIN AKLINI! ŞU KONSEPTE BAK...

DOĞRUDUR! İBRET-İ ALEM DE BİZE BAKIYOR PARIL PARIL OLDUK, İNADA BİNDİRDİN KÖYÜN ŞILLIĞINA ÇEVİRDİN BENİ, UMARIM DEĞER BUNA...

Yarım saat sonra...

WOAAW... LAN SİMGE...

NABER? O MUHTEŞEM GİRİŞLERİNDEN BİRİNE DAHA ŞAHİDİZ HERALDE... PARIL PARIL PARLIYORSUN BE KIZIM!..

HAH! BİZ DE TAM ONU DİYORDUK... GEL GEL... KAYNANAN SEVERMİŞ... LAN BAK, ŞU DAKKADAN İTİBAREN UÇURUMUN ORTAMI, YÜZDE ALIYORUM SENDEN ONA GÖRE HA! ATEŞ VERSENE.

GÜZEL... GÜZEL... YALNIZ BİRAZ "MANDA YUVA YAPMIŞ SÖĞÜT DALINA" MODELİ OLMUŞ AMA NEYSE...

NEY?.. BERİ BAK HELE! MINA GOYİM, SEN MİSİN BU DÜKKANIN SAHİBİ!!.. LAN SİZ VAR YA SİZ! SEVDİCEĞİN SANA SORSA "MAYKIL ÇEKSİN GELİP BENİ SKSE ÜZÜLÜR MÜSÜN?!" DESE --- "OLUR MU GIYMATLIM...

HATTA GELİP BENİ DE SKSİN" DEMEZ MİSİN! HI? DER MİSİN DEMEZ MİSİN? FELEĞİNİ ŞAŞIRIP DOMALMAZ MISIN?.. HI? LAN BİZ HERŞEYİ BİLİYORUZ! AHA SIRF SENİN ŞU ŞOK HALİNİ YAKALAMAK İÇİN BU TERBİYESİZ KILIĞA GİRDİM BEN...

ÇÜNKÜ BU ACZ İÇİNDEKİ İNSANLIĞA ONLARIN DİLİNDE EN GÖRGÜNÇ MESAJDIR OĞLUM! BERİ BAK! YAKLAŞ HELE! NERELİSİN LAN SEN?..

KA...EH... KASTAMONU! ÇEMİŞGEZEK...

HAH! IT'S COOL! İÇİNDEN MİSİN, KÖYÜNDEN Mİ?

İÇİNDEN...

BABAN KİMLERDEN...

HACI DANDİLOĞULLARINDAN??

Devamı 15. sayfada

Akşamsefası

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678
30 Ekim 1999 Cumartesi-Sayı:416-300.000.TL. (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

www.leman.com.tr

Burası Süleymaniştan Buradan Çıkış Yok

700.000 faili meçhul dosyası varmış. Abdi İpekçi öldürülmüş, Muammer Aksoy, Bahriye Üçok, Turan Dursun, Uğur Mumcu suikastlere kurban gitmişler. Şimdi de profesör, gazeteci yazar Ahmet Taner Kışlalı öldürüldü. İpuçları aranıyor. Ortada onlarca tez havada uçuşuyor. İBDA-C'de olabilirmiş, İran parmağı da olabilirmiş, PKK'nın da, sol örgütlerin de yöntemlerine benziyormuş. Nato kimyası olduğundan CIA marifeti olması kuvvetle muhtemelmiş. Ülkeye her Amerikan devlet başkanı geldiğinde büyük cinayetler işlenirmiş. Tezler çok ve çeşitli, olmayan tek şey katiller. Böyle bir ülkede yaşanır mı? 700.000 faili meçhulü bulunan yakın aralıklarla birer birer ülkenin en saygın sevilen aydınlarının da yok edildiği, katillerini de bir türlü ve asla yakalanamadığı, belirlenemediği, bütün bunlar olurken hep kim vardı en tepede, fenomen karizma, her daim yerinde, pişkin, vakur ve esprili tıpkı kader gibi kaderlerimiz gibi mutlak?..

Akşamsefası

Taş Bir İş Yaşlanmak Be Eşber

Gençken
kurşunî bir kumruydu
Her dem dem çeken
İhtiyar oldu, ihtiyar
Ağarmış bir güvercin şimdi
Paçalı donlarıyla
Sabahları sırısıklam
Altmış altıları

CAN YÜCEL

Yukarıdaki fotoğrafı Aylık Kültür-Fizik Dergisi ÖKÜZ'ün yeni Kasım sayısından aldık.

Can amcayı yitirişimizin üzerinden neredeyse 3 ay zaman geçti. Yaşadığımız her fiziki-sosyal, artçı-öncü depremin ardından, onun korsesini özlememek, aramamak ne mümkün!

Eşber abinin durumu ise herkesin malumu... Şu an Çankırı Cezaevi'nde yatan yazar, avukat, hukuk felsefesi doktoru Eşber Yağmurdereli, bu memleketin mapuslarında bir rekora doğru koşuyor. Korutürk'ün, Evren'in, Özal'ın ve nihayetinde Demirel'in Cumhurbaşkanlığı döneminde şu ana kadar 17 yıl mapusta tutulan Yağmurdereli, kimse elini kıpırdatmazsa, sesini çıkartmazsa, 2023 yılına kadar içeride kalmaya devam edecek. Yağmurdereli, Çankırı Cezaevi'nin köhne koğuşlarından, mahkum arkadaşlarıyla beraber fareler içinde, dört duvar arasında, devletin çeşitli sağlık kuruluşlarından verilmiş, 2 adet "cezaevinde kalmaya, sağlığı elverişli değildir" raporuna rağmen zindan ediliyor. Kendisinde başta kalp ve yüksek tansiyon dahil onlarca tanıya rağmen... Yargıtay Başkanı'ndan, Danıştay Başkanı'na, başsavcısından, başkatibine kadar her türlü hukuk adamının "Konuşan Türkiye'si"nde bir tek hukuk adamı salt düşüncelerinden dolayı cezaevinde. Tek konuşamayan-konuşturulmayan hukuk adamı Eşber Abi...

Can Amca, hayatının son anına dek, o için için sevgisiyle Yağmurdereli'nin bir an önce fareli köyün zindanından kurtulması için çabaladı, sayıkladı.

Eşber Abi de, Can amcanın sağlığı ve acı çekmemesi için duacıydı. Yukarıda gördüğünüz fotoğraf, işte bu kıpır kıpır, içi Türkiye acısı yığılı bir aşkın resmidir. Can Yücel'i sevgiyle özlemle anarken, herkesi onun aşkına sahip çıkmaya davet ediyoruz.

Not: Eşber Yağmurdereli'yi yalnız bırakmak istemeyenler, kartlarını, mektuplarını, "Karanfil kokulu cigaraları"nı "Çankırı E Tipi Cezaevi, 16. Koğuş ÇANKIRI" adresine gönderebilirler.

Bayır Yolu

FEYHAN GÜVER

GEZ MAHMUT'ÇUK

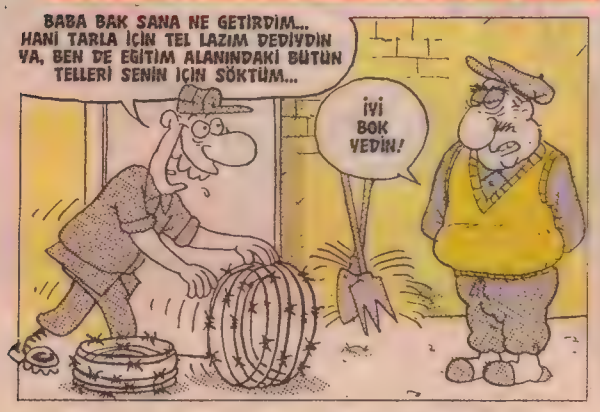

Mahmut Tibet

mtibet@leman.com.tr

Sevişgenler met-üst

LeMan

KIŞLALI SUKASTÇİLERİ
Derin bombacı, serin caniler
VURUŞARAK SAVAŞ
Olayın bizim özgürlüklerimizle ne alakası var.
ERMENİSTAN PARLAMENTOSU BASKINI
Komşudan al haberi
SİVAS KATLİAMI SANIKLARI
Devletten madalya bekliyorlarmış
AKİT
Hedef nakittir.
DEMİREL
258 silah hediyesi verdi. Silahlanmanın Çankaya modeli
M.H.P
Ya Kırcı'ya af, ya Kırcı'ya af
TAYYİP ERDOĞAN
Patronların masasının yeni gülü
ALİ NUR DALİDEDEOĞLU
Kasap gardroplu yeni dünya dallaması
CAN ATAKLI
Anti çevreci conti
GÖKÇEADA MAGANDALARI
Uçkuru bozuk, ruhu bozuk, caniler
PELİKAN YİYEN ZONTALAR
Nesliniz tükenir inşallah
YENİ ŞAFAK
Sivas yangıncılarının savunmalarına tarihi savunma diye manşet atan vicdan bilmez ceride

Yargıtay başsavcısı Vural Savaş'ın meclisi hedef alan konuşması Ankara'yı sarstı. Savaş, özgürlüğü kısıtlayıcı, sansür talep eden, 312. maddeyi koruyan bir konuşma yaparken üzüm mü yemek, bağcı mı dövmek isteniyor anlaşılmadı.

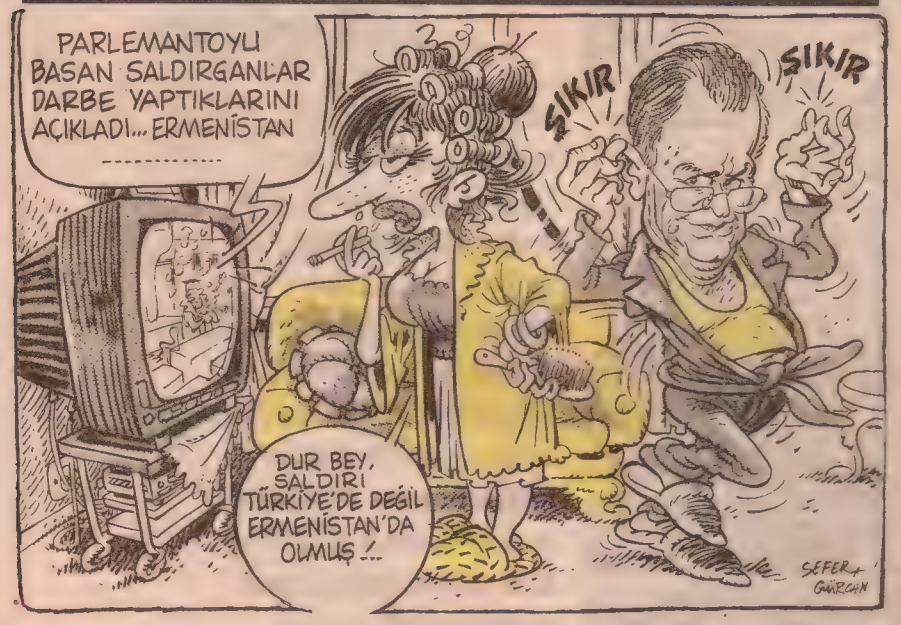

Emniyetin ISO 9002 kalite belgesi için Avrupa'ya başvurusu reddedildi.

26 Eylül'de yakalanan Sabancı suikastı sanığı Fehriye Erdal'ın yakalandığı 1 ay sonra açıklandı!

Kamu görevlileri dışında koruma isteyen 144 milyonu bastıracak.

İşte Gizli Hesap!

Hazinenin kapatılan Refah Partisi'ne yaptığı 2 trilyonluk seçim yadımının nereye harcandığını tesbit ettik... İşte kuruşu kuruşuna gizli hesaplar.

* FP'li milletvekilleri seçim gezileri esnasında seçmenlere daha hoş görünmek için sakallarına meç, röfle yaptırıp; fön çektirmişlerdir... Hatta işi abartan bazı milletvekilleri modaya uyup, sakallarını civciv sarısına boyatmışlardır... Kuaföre giden toplam para 250 milyardır.

* Fatih Erbakan'ın Mersedes'ine 6831 adet "Babam Sağolsun" çıkartması alınmıştır... Ayrıca Fatih Riyad'da tanıştığı bi Arap kızıyla oturduğu kafede 6 kilo kuru pasta, 10 kilo hurma, 2 varil fanta tüketmiştir... Hesap boru gibi gelmiştir... Giden toplam para (bahşiş hariç) 200 milyardır.

* Tayyip Erdoğan'a görüş günlerinde 61 adet temiz iç çamaşırı, 250 kilo Birinci sigarası, 10 kutu goflet ve 3 tane litrelik kola alınmıştır... Alışverişe harcanan toplam para 300 milyardır.

* Necmettin Erbakan, Arabistan'dan El-Fettan 2000 model kendiliğinden kıbleyi bulan radarlı seccade ve uzaktan kumandayla çekilen tesbih getirtmiştir... Bu Arap teknolojisinin harikulade ürünlerine harcanan toplam para 250 milyardır.

* RP'nin mevzu 2 trilyonundan FP'ye çıkartılan 200 milyarla Merve Kavakçı'nın tahta kapısı "Aman baskın maskın olur" diye çelik kapı yapılmıştır... Fakat çelik kapı da yetersiz kalıp, baskın yenilmiştir.

* Sivas sanıklarını savunan Şevket Kazan'ın diline Amerika'da ameliyatla silikon taktırılıp, yılan şekli verilmiştir... Ameliyata harcanan toplam para 400 milyardır a dostlar.

Mesut Ceylan

İzmir'de iki zonta nesli zaten tükenmekte olan bir pelikanı kesip rakıya meze yaptı. Alem sırasında jandarmanın yakaladığı zontalar serbest bırakıldı.

Aksamsefasi

Finansalın Tanıtı

GÜNERİ İÇOĞLU

guneri@leman.com.tr

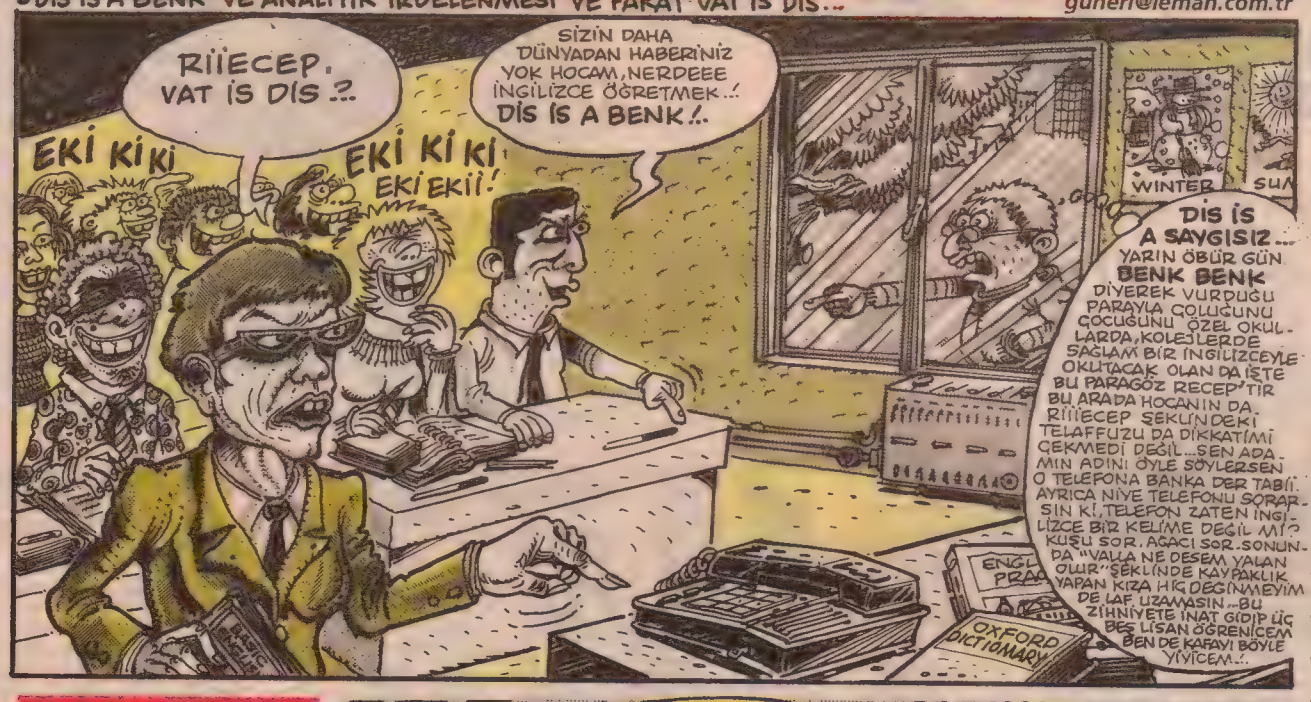

TEZ

Kırtasiyelerde satılan bunca kalem çeşidine rağmen hala pompalı dolmakalem kullanan adamların sayısı hiç de azımsanacak ölçüde değildir. Bu adamlar klasik dolmakalem kültüründen vazgeçmeyerek tükenmez kalem, pilot, keçeli, roller vb. kalem çeşitlerini adeta görmezden gelirler. Ayrıca bunlar 0.5, 0.7, 0.8 vb. hassas kurşunkalemleri de kullanmayarak bildiğimiz klasik kalemtraşla açılan kurşunkalemleri tercih ederler.

Dolmakalem kullanan adamların el yazıları da güzeldir. Bir belgeyi dikkatlice okumadan asla imzalamazlar. Tükenmez kalem adamları, kalemlerin kapaklarını sık sık kaybettikleri gibi kalemleriyle çay bile karıştırırlar. Ayrıca bunların çek ve senetleri genellikle karşılıksız çıkar, ödemelerde sorun yaşanır. Dolmakalem adamları kışın Sümerbank pardesüden vazgeçmezler. Tükenmez kalem adamları ise montu tercih ederler. Montlarının ceplerinde hep tükenmez kalem lekesi vardır...

Kaan Ertem'e teşekkürler

ANTİTEZ

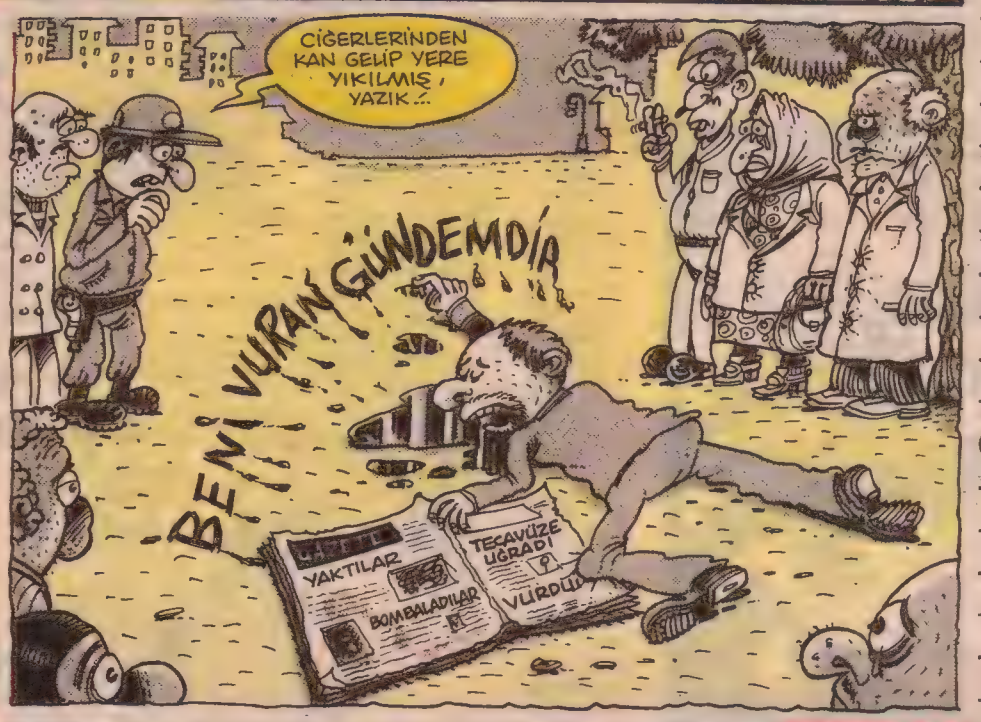

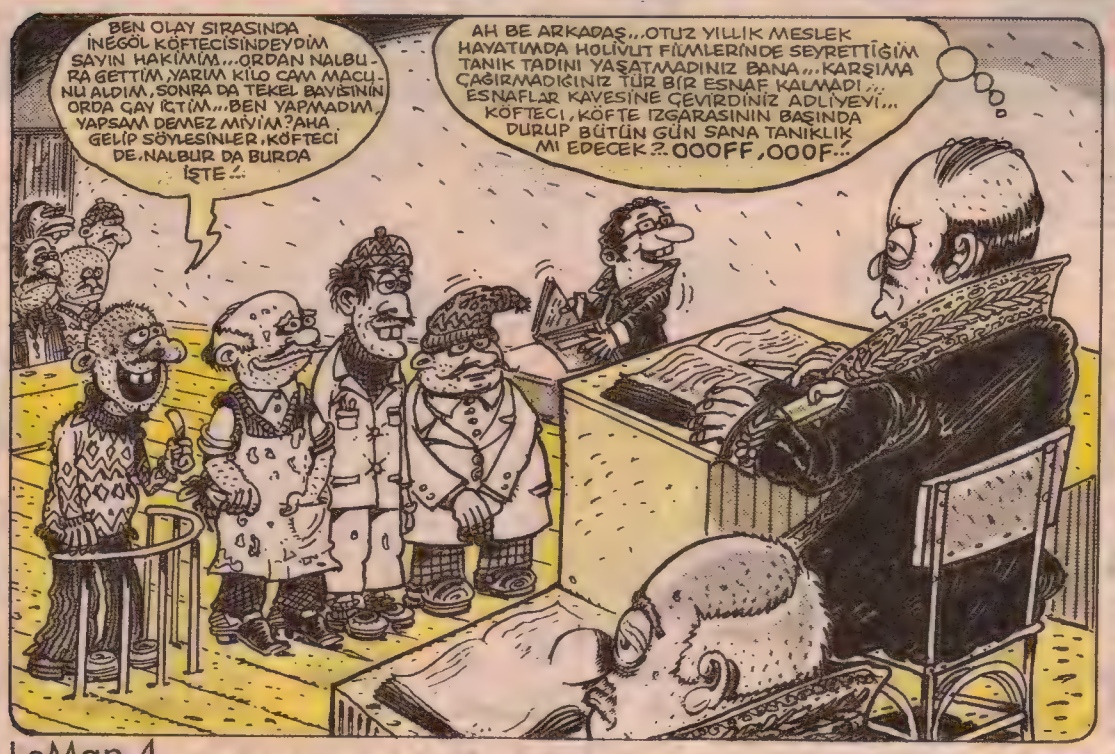

DUYURU

Sevgili okurlarım, dostlarım

İnternetten bana gönderdiğiniz dumurlarınıza ve mesajlarınıza teknik imkanlar el vermediği için ulaşamıyorum. Bu yüzden özellikle dumurlarınızı eskiden olduğu gibi, yine mektupla gönderirseniz sevinirim. Ayrıca birşey dikkatimi çekti. Nedendir bilmem, internetle gelen yazı ve dumurlarda, imla hataları ve düşük cümleler oldukça fazla oluyor. Bakmadan hızlı yazıldığından olsa gerek. Bu durumda yayınlanabilir olma niteliği azalıyor, yok oluyor. Kağıda yazılmış halde gelen yazılarda, imla hataları ve düşük cümlelere pek seyrek rastlanıyordu. İlginize teşekkür ederim...

açık büfe

.....met üst.....

şimdiki zaman lafızları

- yap, işlet, save et!
- **rant'ımı taştan çıkartırım!**
- trendime göz koyanı oyarım!
- **içelim küreselleşelim!**
- gündem altı olduk kız!
- **çok samimiyiz, televole kıvamında!**
- globalleşme len, delikanlı ol!
- **yine ne clip'ler çeviriyorsun bakıyim!**
- başımıza RTÜK kesildi ya!
- **imajına kayarım ulen senin!**
- decoder'in bozuk dünya!
- **bana yargısız infaz yapma!**
- ne olacak ikitelli medyası!
- **dürüstlükte top on'a girerim!**
- seni kayıplar mezarlığı'na gönderirim!
- **artçı deprem gibisin sevgilim!**
- çık donumdan paparazzi!
- **allah rating'ini bol etsin!**
- milenyum lalesi'sin sen oğlum!
- **kalkınmada öncelikli yöreler gibi hâlim!**
- bu tüketim toplumu için nefes tüketmeye değmez!
- **bak bu sözüm, kanun hükmünde kararname!**
- faizsiz kazanç oh kutsal cukka!
- **gölge kabine gibi ardıma düşme!**
- gel bu akşam bir konçessus'e varalım!
- **sendrom'una kurban olurum!**
- internet'ten kayarım sana!
- **sanal sanal konuşma ya!**
- altyapıma tekme attı pevezenk!
- **hemen zaap'tım ben de ordan!**
- ankesörlü telefon gibi konuşma!
- **biraz finansman çıksana ya bana!**
- sana karşı duygularım var repo'da!
- **sokarım entegrasyon'una senin!**
- ömrüme sponsor ol, uçalım!
- **lafım bandrol gibidir ha!**
- örtülü ödenek'ten biraz koltuk çık!
- **multivizyon gibi havalı kız!**
- oğlum senin varlığın gizli işsizlik!
- **bu hayat bana bir komplo!**
- âlem buysa, kral lear!

metust@leman.com.tr

Akşamsefası

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER.

ULAN BEN BU EVE ERKEK SİNEK BİLE GİRMEYECEK DEMİYO MUYUM ULAN?!

VIZZZ

VIZZZ

VIZZZ

HİİĞĞAAA .. MUTLULUĞUNUZU BOZMAYA GELDİMM !..

MUTLULUĞUMUZ BOZULACAK DİYE ÇOK KORKUYORUM SEVGİLİM ..!

Paranoya

DUUR! SAKIN ATLAMA! BEN SANA İŞ BULURUM..!

YOK KARDEŞİM, NE ÇALIŞTIRICAM BEN İNTİHARCI PİSİKOPATI ... HADİ BAŞKA KAPIYA..!

FİKO TEKSTİL ihracat

N'OOLUR, BARİSİZ YAPMAYIN. BU BAŞVURDUĞUMUZ 50. KAPI..!

ABİ ÖLEYDİM DAHA İYİYDİ, İYİCENE REZİL ETTİN BENİ ... BEN GİDİYORUM GENE KÖPRÜYE ..

TOFAŞ OTO KRASH TEST MERKEZİ

GÜMM!

HMMM! KIVIRCIK KOÇ KESİNCE ÇARPMADA ARAÇ DAHA AZ HASAR GÖRÜYOR ..

KUDUZ KARANTİNASI

DAHİLİYE HASTA KOĞUŞU

ACİL

HIIRRR!

HIIRRR!

RAHHH!

SİZE ZİYARET SAHATI DOLDU DİYOM HALÂ GİTMİYONGUZ HA ..? AHA ÜÇ TAKKA SONRA BU GAPIYI AÇMAZSAM EN ADİ BUŞTUM ..!

LOMBAK 2. GÜMBÜR GÜMBÜR GELİYOR

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

NAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

GRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

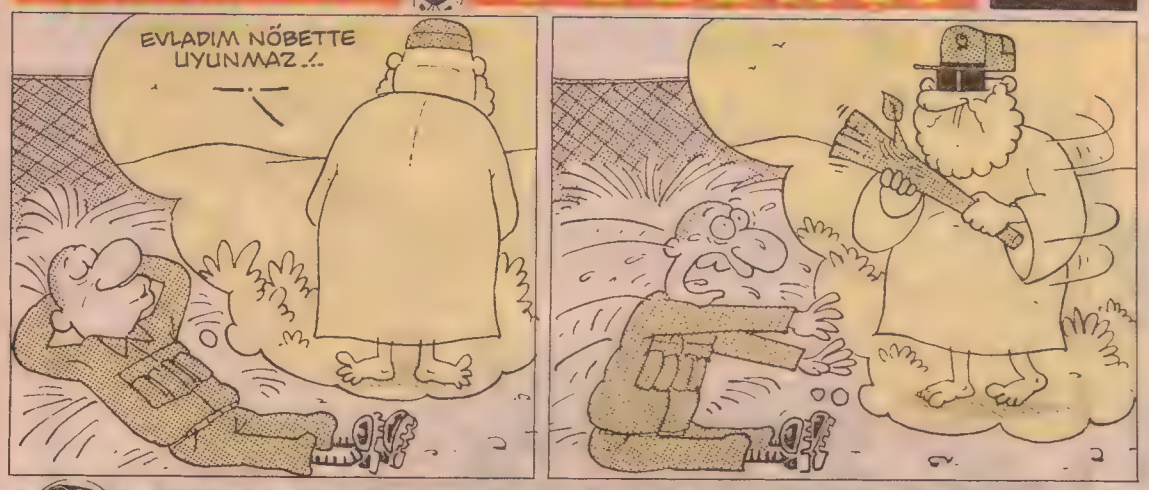

KÜLTÜR BAKANI SALİM Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

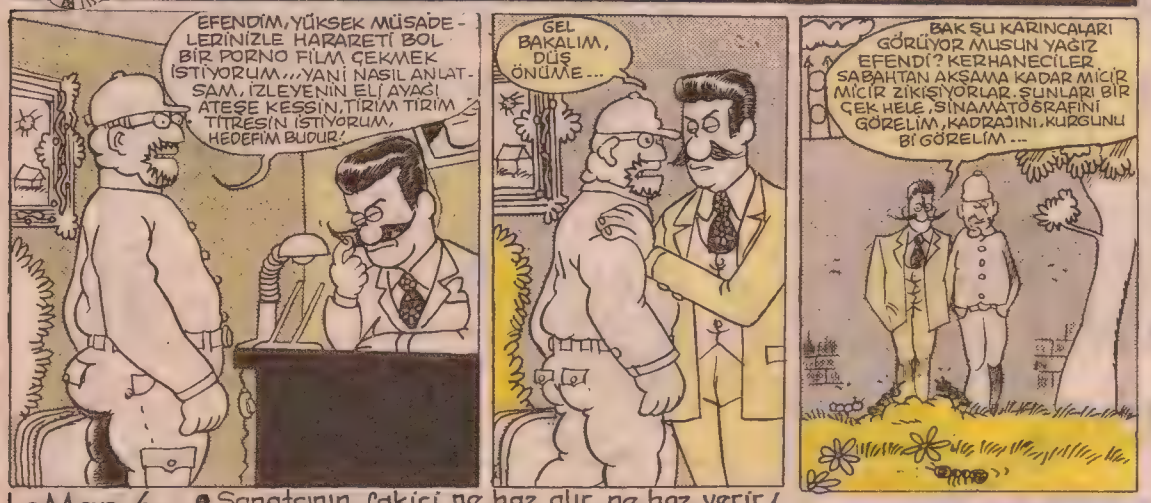

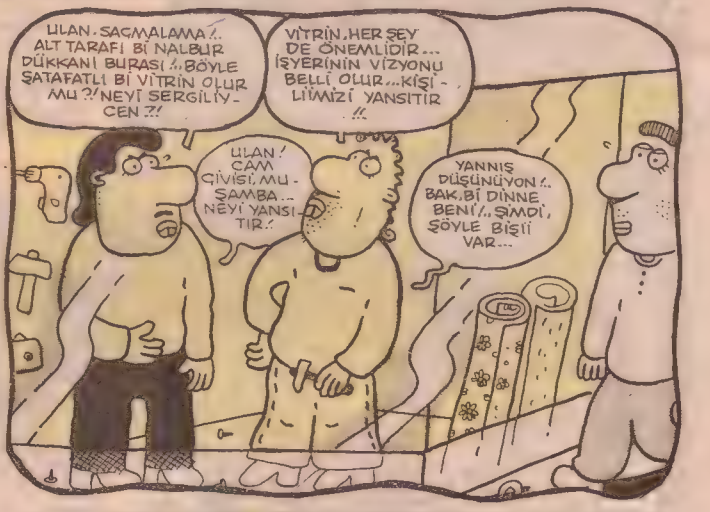

• Sanatçının fakiri ne haz alır ne haz verir..!

Akşamsefa

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

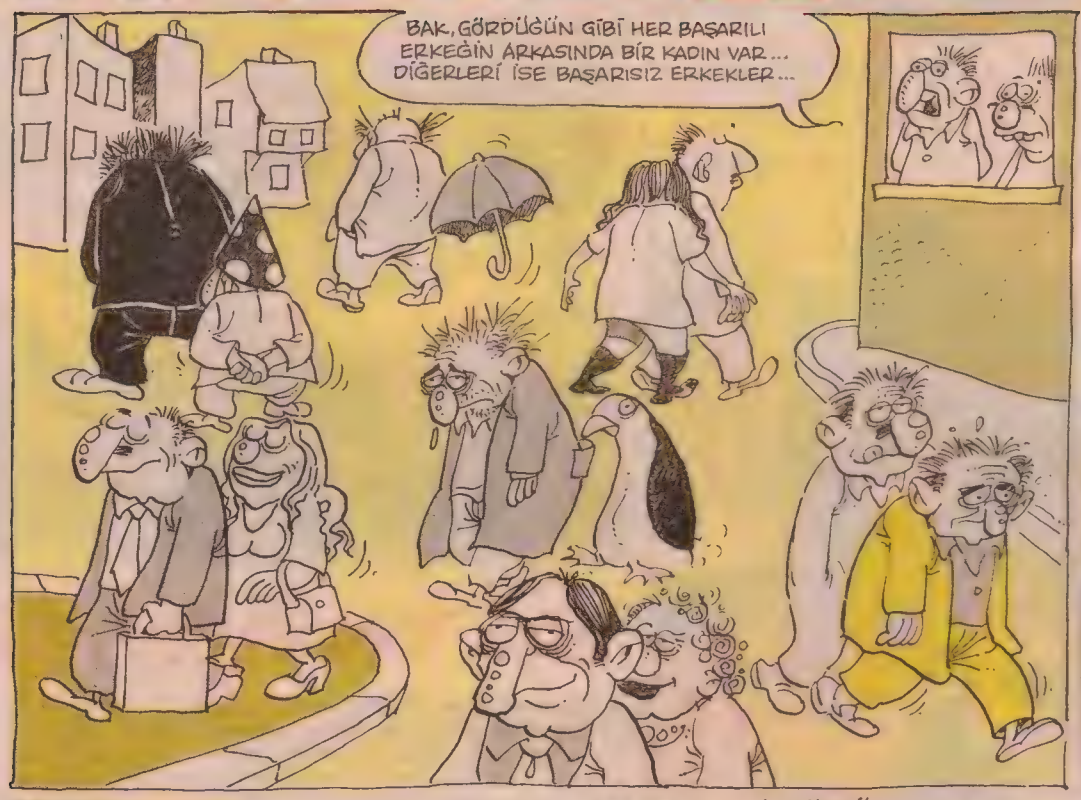

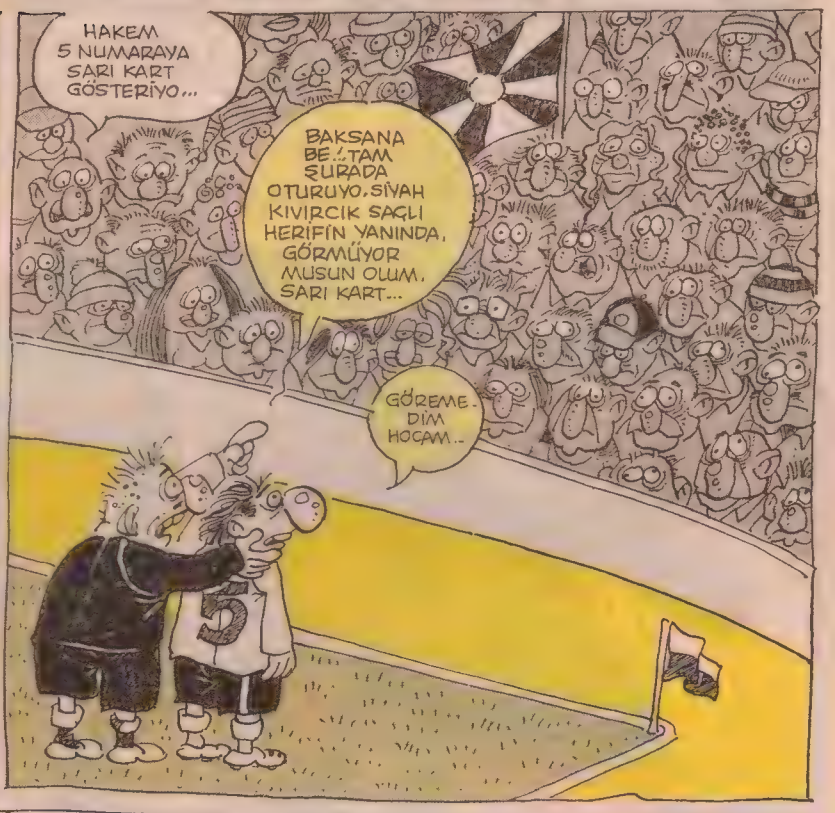

(MİNİ ÖYKÜ)

SANAT HÜZÜNLE ŞİŞER

Manuel, gerçeküstücü bir ressamdı... Son resmini bitirmek üzereydi... Nihaî fırça darbelerini tuvalde gezdirdikten sonra geri çekildi ve yapıtına baktı... Gözleri dolarak "bu gerçekten gerçeküstü" dedi... Tam bu sırada hizmetçi Emine içeri girdi... "Kuru fasulye yaptım Manuel bey" derken ayağı tuvale takıldı ve kuru fasulyeyi gerçeküstü resimin üzerine döktü... O artık bir gerçeküstü kuru resim olmuştu... Manuel rraapsın... Yidi...

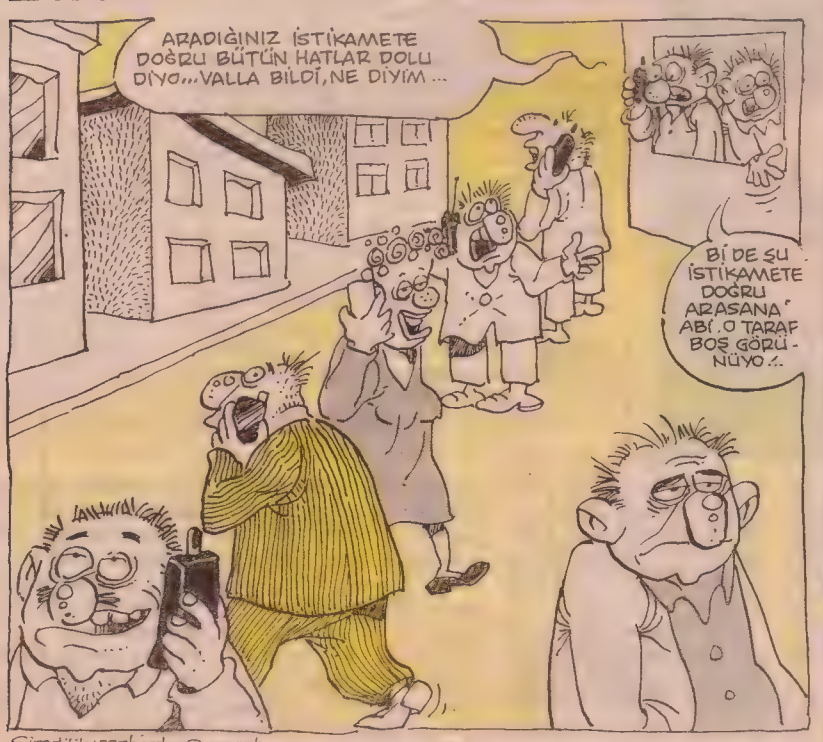

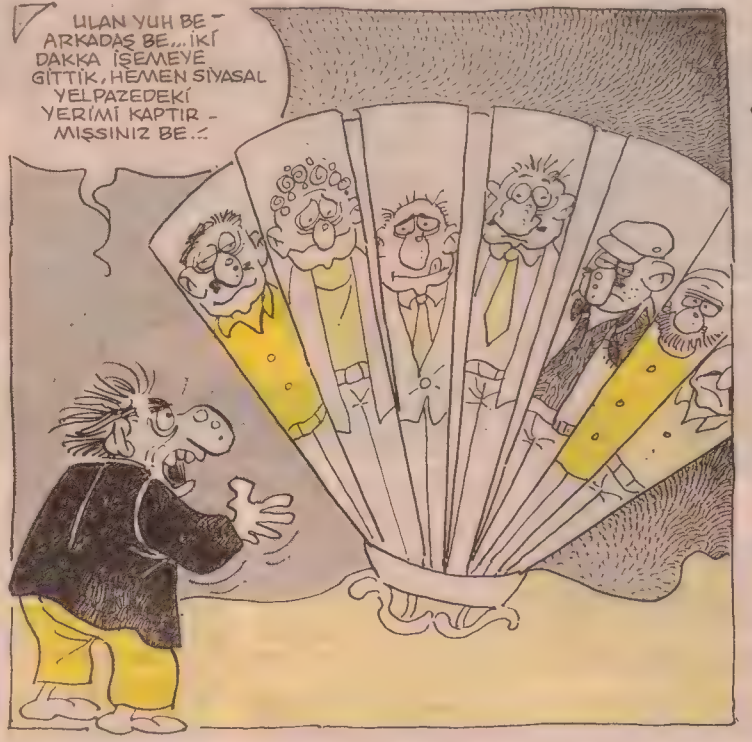

YUSUF'UN DOSTLARI ...

- Dostlar bana bazen neden hiç politik yazı yazmadığımı sorarlar... Geçenlerde gene dostlarla beraberdim ve bana sordular... "Neden hiç politik yazı yazmıyorsun?" diye... Hatta günahını almayayım ama dostlardan bir tanesinin yazılarım için "ossuruktan teyyare" diye mırıldandığını duydum...

Can Barslan tamamen harflerden üreterek yazdı... Ve şimdi de çıktı... **ÇIKTI!..**

Şimdilik: canbarslan@usa.net

Akşamefua

komikaze

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

Eğlenelim, Öğrenelim: Fareler kusamaz.

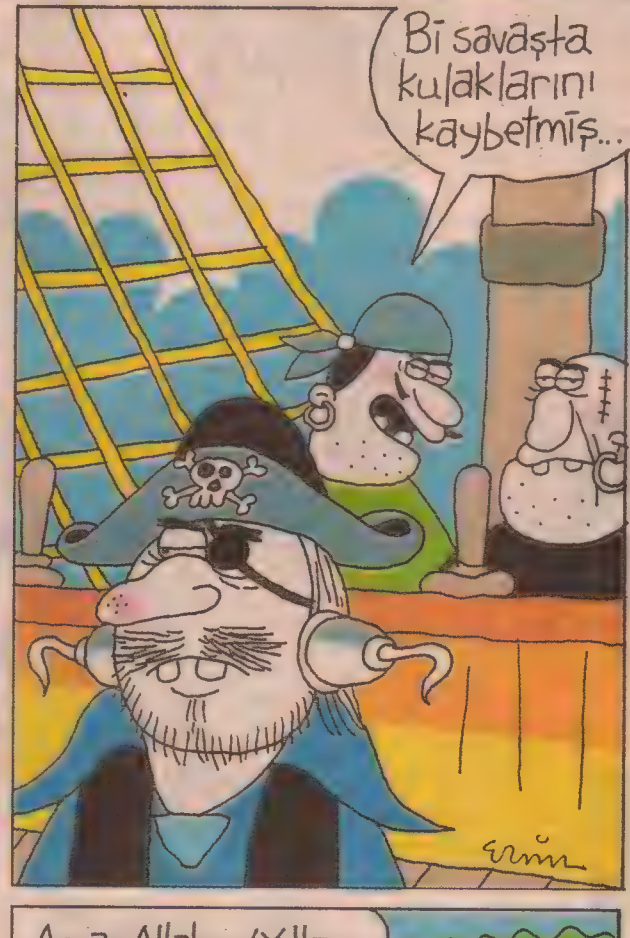

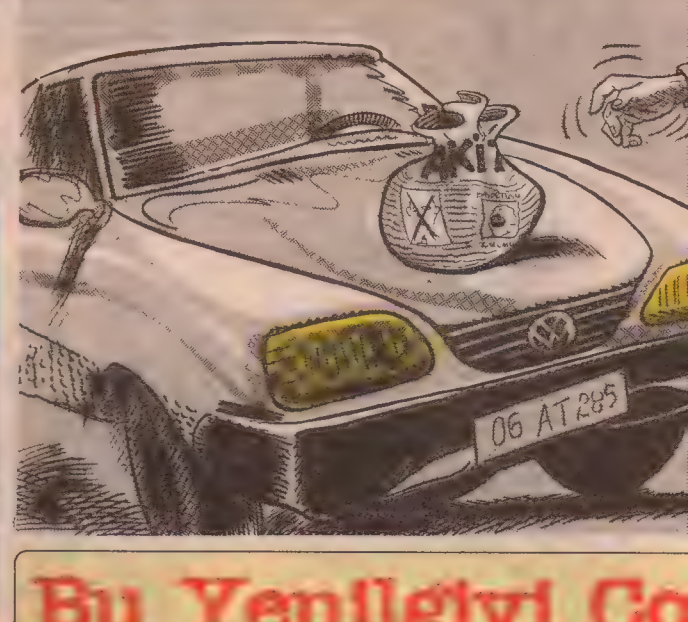

15 MAYIS 1968 PERŞEMBE

1978'de Ecevit'in Kültür Bakanlığı'nı yapan 2
Ahmet Taner Kışlalı'ya göre halkın üzerine k
gidilmez ise **Malatya**'da olduğu gibi tehlikeli

Bu Yenilgiyi Ço

Sana veda ettikten sonra bir süre öyle, amaçsızca yürüdüm. Hava soğuktu, ama soğuktan korunmadım. İçime baktım, orada korun beyaz alevini gördüm.

Oysa izin verdiğim kadar savrulacaktım. Baştan öyle düşünmüştüm, bir oyun olacaktı seninle buluşmamız; sonu az çok belli, zararsız bir oyun. Hem yorgundum, kendimden kaçıyordum, geçerken sana uğrayacaktım.

Yol ağzında sabaha kadar açık bir çayevi vardı. Orada oturdum. Ben birini sevmeye başladığımda heryer bir film dekoru olur... Kötüleri ben oynarım bu filmde... Çayevinin arkası birahaneydi, orada hem çok karanlık, hem çok romantik adamlar içiyorlardı ve teypde **Gülden Karaböcek**, bazen de **Müslüm Gürses** söylüyordu... Çantamda hep kitap taşırım ben. Yanımda **Adorno**'nun kitabı, **Minima Moralia** vardı.. **Gülden Karaböcek**'in sesi uzak şehirlerden gelen otobüslerin sesine karışırken **Adorno** okumaya çalıştım. Bu arkası birahane olan çayevinde bugünedek sanıyorum ki kimse teypde **Gülden Karaböcek** çalarken **Adorno** okumamıştır...

Kitaptan bir ara başımı kaldırıp yolun ışıklarına baktım. Ve o an sana ne çok yalan söylediğim geldi aklıma... Sana o gece hep kendimle ilgili hep eksik öyküler anlatmıştım. Yanlış yerde ağlamıştım. Yanlış yerde seni suçlamıştım. Düşlerini karıştırmak, hayatını zora sokmak için fazladan anlatmıştım, fazladan içimi dökmüştüm sana, yolunu kaybedesin diye...

O gece **sen bana aşıksın,** dediğinde, senin de benim gibi aşka, koşulsuz sevmeye kendini ne çok kapattığını anladım... Öylesine korkmuştun ki karşılıksız sevmekten, sevgiye yenilmekten, içini birine açtıktan sonra, kendini ondan koparıp almak ve yeniden bulmak için, ölümün kollarında çırpınıp durmaktan öylesine yılmıştın ki, kızmadım sana. **Saklıyorsun, oysa bana aşıksın,** dediğin için seni kendini beğenmişin biri olarak görmedim... Sadece merhamet duydum sana. Benzerimdin sen benim...

Biri sana aşık olmadan sevgini veremiyordun. Benzerimdin sen. Çünkü artık aşk seni seçmiyordu. Sen onu kendine izin verdiğin kadar yaşıyordun.. Seni hiç tanımayanlarla, tanıma şansı bırakmadıklarına oynadığın sonu ve başı belli, perdesini senin açıp, sonunda senin kapattığın bir oyundu bu.. Adına aşk diyordun... Aşk, diyorduk...

Çünkü senin bana söylediğin yalanları, yaptığın eksik öyküleri ben yıllard
gili... Yıllardır biz, kendin
yaşıyoruz... Hani o gece
ihanet etmek nedir, diye

**Benim sana anlattıkl
hayallerimi bir başkası
ihanettir, asıl aldatmad
de olsalar, yalan da olsa
nuçta bize aitti. Birgün
mak istersek bunlarla b**

Çünkü ikimizde geçmi
yenildik, çok teslim olduk
eskiden birilerinin, o zali
kaybolduk... O gece bakt
na yaptıklarını bana yapm
sik öyküler, yalan itiraflar,
tıp görünürken hiçbir şey
ranlık ormana çağırıyor,
manında kaybolmamı ist
yim diye, içini döküyor
yitirmiş, inançlarını tüket
na inanıp ardından gelme

Ama bağışla sevgili s
dim ben inançlarımı; ser
hayallerimi. Bu yüzden o
yıcı bir sevgiyle seyrettim
ranlık ormanına çağırışını
kaybedeyim diye içini dö
nürken hiçbir şey anlatm

Çünkü ben sende yılla
rüyordum sevgili...

Çünkü seni de birileri
karanlık ormanlarına çek
betmen için yalan itiraflar
külerini eksik anlatmışlar
nüp, aslında hiçbir şey sö
bana yaptıkları gibi... Tı
yaptığımız gibi...

Bunu ben çok yaptım
sını, sahici bir hayat süre
ni hep başkalarından çık
duydum sonra kayboldu
yenilgimin acısını, daha
kardım hep... Beni o büyü
rin kalplerini, ruhlarını de
rini gördüm ençok. Bu yü

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Haluk Kırcı şimdi ne iş yapacak?

● Mahir Kaynak'tan sonra ikinci "terör uzmanı" olarak kanallarda yorumculuk yapacak. Suikast yorumlarında yorum başına 1500 dolar alacak olan Kırcı, geceyarısı cinayetlerinden sonra canlı yayına çıkarsa fiyatını 3000 dolara çıkaracak. Bununla birlikte, telle boğularak yapılan toplu katliamların yorumunda herhangi bir ücret talep etmeyecek. Mahir Kaynak, piyasayı düşürdüğü için Kırcı'ya mırın kırın ederse cezalandırılacak.

● **Kenan Evren'in resimlerine modellik yapacak. Her sabah Evren'in komutasında tam techizatlı 5 km. koşu yapacak olan Kırcı, bizzat Evren tarafından yapılan mercimek çorbası, kuru fasulye ve kompostoları şikayet etmeden yiyecek. Modellik sırasında kıpırdayıp resmi geciktirirse Evren tarafından maaşından kesinti yapılacak.**

● Faili meçhul cinayetleri araştırma komisyonlarında görev yapacak. Bahriye Üçok, Uğur Mumcu, Ahmet Taner Kışlalı ve benzeri cinayetlerin, aslında cinayet değil, bu aydınların Türkiye'yi karıştırmak için yaptıkları intiharlar olduğunu kanıtlamaya çalışacak.

● **MHP'den politikaya girecek ve Susurluk Belediye Başkanı olacak. Daha sonra, Susurluk'un il olması amacıyla belediye meclisi üyelerini rehin alacak ve isteği olana kadar her onbeş günde bir, bir üyenin gırtlığını kasaba meydanında törenle kesecek.**

● Tabiatı gereği, herhangi bir iş yapmadan önce, "olay yerine" yani Bahçelievler'e dönecek. Bir ihtimal Bahçelievler'de envai çeşit tel alım satımıyla ilgili bir dükkan açabilir. Ya da eski havayı yakalamak için herhangi bir üniversite kantinini işletebilir.

● **Anılarını büyük gazete
lerden birine satacak. Eğe
bu gerçekleşirse, tanıtım rek
lamlarında bizzat Kırcı oyna
yacak. Kırcı'nın kafasındak
reklam senaryosu şöyle: Po
ğaçadan yapılmış dev bi
Türkiye haritası eldivenli el
ler tarafından koparılıp bölü
nüyor. O sırada kurduyla bir
likte ortama dalan Kırcı, ti
şörtlerinde "Yaşasın Komü**

LeMan anti MEDYA

Cuntacı Cumhuriyet

Kemalizm maskeli Cumhuriyet'çilerin örgüt bağlantılarını açıklıyoruz

İLHAN SELÇUK cunta komutanı

Madanoğlu cuntası ile ilgili hazırlanan iddianamede İlhan Selçuk'a şu suçlamalar yapılıyor: "Gizli ittifak devrim genel kurulu üyesidir. Legal ve illegal çalışmaları dikkate alınacak olursa, aşırı solcu milli demokratik devrim stratejisi benimsemiştir. İktidarla mücadele görüşü adı altında devletin temel yapısının yıpratılmasını hedef alma, Türk askerlerinin yönetime el koyması gerektiğini tavsiye ve telkin etme, Türk Silahlı Kuvvetlerini bir darbeye sürükleme."

İlhan Selçuk: Madanoğlu cuntasının sivil lideri

ALİ SIRMEN ihtilalci biri

Madanoğlu cuntasının içerisinde yer aldığı için yargılanan bir diğer isim Cumhuriyet yazarı ise Ali Sırmen. Sırmen Savcı Süleyman Takkeci tarafından 1973 tarihinde hazırlanan Madanoğlu cuntası iddianamesi yer aldı. Sırmen için "Sosyalist karakterli ve ihtilalci bir görüşe sahip olduğu, katıldığı bölüm çalışmalarından anlaşılmaktadır. Bu itibarla Türkiye'nin sorunların çözümünü mevcut iktidarın bir ihtilalle yıkılmasında görmektedir" deniliyor. Ve diğerleri 10'DA

Ali Sırmen: Gizli ittifak örgütünün üyesi

Cumhuriyet'in kurucusu Yunus Nadi'nin "Alman ajanı" olduğunu belgelerle ortaya koymamızdan sonra bugünkü Cumhuriyet yöneticilerinin Akit'e yönelik saldırılarına ağırlık vermesi dikkat çekiyor. Hitler parasıyla beslenen Cumhuriyet'in imtiyaz sahibi Berin Nadi de Akit'e saldıran koro içinde yer aldı

akit Yunus Nadi Alman ajanı

HAYDAA, BU NE ŞİMDİ?!

26 Ekim 1999 günkü Akit Gazetesi birinci sayfadan "Cuntacı Cumhuriyet" başlığı altında İlhan Selçuk'un fotoğrafını basıyor. Akit'çiler bu haberde(!) bir takım bağlantıları açıkladıklarını, gizli gerçekleri bildiklerini iddia ediyorlar. Fakat bilmeleri gereken asıl şey o fotoğraftaki yazar İlhan Selçuk değil, karikatürist Turhan Selçuk. Bu beş yıldızlı cahil cühela abidesi harekete şapka çıkarıp, buna da şükür diyoruz. Oraya, Münir Nurettin Selçuk'un fotoğrafını da koyabilirdi bunlar.

…k Özledim

cezmier@leman.com.tr

Cezmi Ersöz

…endime anlatıyorum sev… korumak için öykülerde …muştun bana, **aldatmak,**

…nı, sırlarımı, öykülerimi, … anlatırsan bu işte asıl …demiştim... Çünkü eksik … o öyküler, o itiraflar so…rbirimizi gerçekten bul…caktık.

… birilerini çok sevdik, çok …oluksuz kaldık... İkimiz de … o karanlık ormanlarında … yıllar önce birilerinin sa…ya çalışıyordun; bana ek…atıyordun, çok şey anla…latmıyordun... Beni o ka…nlış işaretler veriyor, or…rdun... Yolumu kaybede…rünüyordun... Hayallerini … olduğu halde benim sa… istiyordun..

…den çok daha önce yitir…n çok önce yitirdim ben …ce seni hüzünle, bağışla… Eksik öykülerini, beni ka… yalan itiraflarını, yolumu …eni, herşeyi anlatır görü…anı burkularak dinledim. …yıllar önceki yitirişimi gö…

…lar önceleri kendi zalim, …şti, birilerini yolunu kay…bulunmuşlardı sana, öy… Çok şey söylüyor görü…ememişlerdi sana... Tıpkı … şimdi bizim birbirimize …

…vgili. Kayboluşumun acı…eyişimin o derin eksikliği…dım... Onların çığlıklarını … ormanımda. O ilk ve son …nra beni sevenlerden çı… yıkımdan sonra sevenle… kusurlarını, yetersizlikle…en çevremde dalga dalga büyüdü yitiriş, büyüdü umutsuzluk; yayıldı kötü huylar ve derin yalnızlıklar...

Bütün bunları senden daha önce yaşamış olmaktan başka farkım yok senden... Benim yıllar önce başkalarına yaptığımı, sen şimdi birilerine ve bana yapıyorsun...İşte bu bana kendimle sevişmek kadar derin bir hüzün veriyor... Kollarımda yalan itiraflarda bulunan, öykülerini hep eksik anlatan, başkalarını karanlık ormanına çağırıp, yollarını yitirip, kaybolsunlar, sahici bir hayatları olmasın diye içini yanlış yerde ve yanlış zamanda döken sen değil, ben vardım sanki...

O bütün gece seni değil, kendimi okşayıp kokladım ben. Sen de yitirdiğim kendimi öpüp okşadım bütün gece... Sen beni o zalim o karanlık ormanına çağırmayı düşlerken, ben sen de yitirdiğim izleri, yitirdiğim ürpermeleri buldum... Çok acı çekmemek için, kendisine sımsıkı sarılan kendimi sende gördüm...

Kaybolduğunu söylüyordun, ama kaybolmuş değildin, sadece kendime sarılmıştın, sımsıkı... Bir daha yara almamak için, bir annenin çocuğunun üzerine kapaklanması gibi kendi üzerine öylece sımsıkı kapaklanmıştın... Bu yüzden hayat sana işlemiyordu, bu yüzden hayat üzerinden akıp geçiyordu... Bir daha öylesine büyük bir acı çekmemen için herkesten çok kendini sevmeyi öğretmiştin o sımsıkı sarıldığın kendine, o sonu gelmeyen ağlama nöbetlerinden, sonra... Aylarca zihninden atamadığın intihar saplantılarından sonra...

Sonra.. Sonra... Henüz çok genç ve çok diri olan tenine gizlemiştin o yaralı ruhunu... Yakışıklı, kusursuz, genç bedenlerle derinleşmeden, yara almadan, küçük oyunlar oynayacaktın... Böyle söz vermiştin kendine... İyiden iyiye kaybolacaktın... Kimse seni bulamayacaktı... Güzelliğin ve bedeninin diriliği sana izin verdiği sürece... Madem kalbinin karşılığı yoktu bu hayatta, o halde küçük günah eğilimlerine kimse birşey diyemezdi... İki kadın bir erkek... İki erkek, bir kadın... Farkeder miydi?.. Telefon defterinde onlarca isim gizliydi... Onlarca kaybolmuş yürek, onlarca kaybolmuş beden vardı defterinde... Farkeder miydi; madem aradığın aşk yoktu bu dünyada, öyleyse herkese hoşgörülü davranabilirdin... Karşına çıkan herkesi çok da düşünmeden bağışlayabilirdin... Aslında sana göre hoşgörünün kaynağı bu derin umutsuzluktu... Gerçek bir şey yoksa, herkes istediğini yapabilirdi... Aşk yoksa, günah da yoktu... Sana, sadece sana kalsa severdin, ama sevgi yoksa kimseye umut bağlamaya da gerek yoktu. Hem sevgi yoksa, sadakat modası geçmiş bir alışkanlık olarak hor görülebilirdi...

Biliyorum, sen kimseyi yıllardır ümitsizce sevmiyorsun. Tıpkı benim gibi... Biliyorum, sen kimseyi ümitsizce sevmediğin için yıllardır kendinden uzak, kendine tanımaktan uzak yaşıyorsun...

Yıllardır aşk seçmiyor seni... Sen birilerini seçiyor, sonra onları kendi karanlık, zalim ormanında kaybediyorsun... Tıpkı benim gibi...

Biliyorum yıllardır sen de benim gibi o derin yalnızlığını, içe kapanmalarını, o kimsesiz gecelerini, o bir türlü anlaşılmamış erdemlerini, karşına çıkan ve az çok etkilendiğin herkese anlattığın eksik öykülerine, o yalan itiraflarına, o tuzak iç dökmelerine suç ortağı yapıyorsun... Tıpkı benim gibi...

Ve bunu yaşamak sanıyoruz. Kendimizi yaşıyoruz diye avutuyoruz... Peki öyleyse, var mısın benimle sonu ölüm olsa bile sonuna dek gitmeye... Nasılsa yitirdik özlediğimiz herşeyi... Dilersen önce ben anlatayım seni sana... Sonra, sen beni bana anlat... Kaybedecek neyimiz var, nasılsa ümitsizce sevmiyoruz birbirimizi... Ölümüne anlat beni bana... Hiçbir suçumu bağışlamadan anlat beni bana... Bende seni sana... Hem ben seni hiç hoşgörmedim ki, hiç bağışlamadım ki... Kendimi bağışlarsam, kendimi hoşgörürsem seni bir an olsun ümitsizce sevemem ki... Ümitsizce sevemezsem, bir an olsun kendimi tanıyamam ki... Bir an olsun...

Yıllardır ilk kez bir benzerimi, seni seviyorum... Hem inan, ben bu boyun eğişi, bu yenilgiyi çok özlemiştim...

* **İçime Gir, Ama Sigaranı Söndürme** adlı kitabım Gendaş Yayınlarından çıktı.

* 29 Ekim Cuma günü saat 18:00-21:00 arası **Alanya**'da **Çello Bar**'da şiir söyleşisindeyim. İskele Cad. Eski Kulüp 13 karşısı Alanya. Tel: 0242- 511 42 90.

* 30 Ekim Cumartesi günu saat 16:00'da **Antalya**'da **Oluş Kitabevi Sanat Bahçesi**'ndeyim. Üç Kapılar No:36 Antalya.

* 6-7 Kasım Cumartesi-Pazar saat 14:00'den itibaren **İstanbul Tüyap**'ta **Gendaş Yayınevi** standında imza günüm var.

* Kültür edebiyat dergisi **Bahçe** Tel: 0242-248 00 08

* **Lütfü Oflaz** 9-11 Kasım saat 16:00-20:00 arası Tüyap Leman standında.

* Nilüfer Araç, Sevim Aşkın, Taylan Özgür Çalışır, Gökçe, Nazlı, Hünkar İlhan, İbrahim Doğanay, Merve Durgun, Ada, Handan Andıç, Duygu Semiz, Mavi, Bengü Demirci, Aynur Yıldız, I.Doruk, Canan, Emel, Mukaddes Kaya, Kenan İnci, Cangül Uygur, Fatma Hacıoğlu, Sami Evkuran, Murat Sivrioğlu, Erdal Kekeç, Mehmet Fazıl Tar, Erkan Uyanıksoy, Özgür Karazeybek, Dilem Kaya, A.Yasemin Turan, B.Evrim Arpazlı, Zeynep Ömür Yılmaz... Mektuplarınızı aldım sevgiyle...

…nizm" yazan karanlık güçleri mızrakla öldürüyor ve Türkiye'yi yeniden eski haline getiriyor. (Ne var? Star'ın mafyalı-işçili reklamı bundan daha mı az saçma?)

● Kırcı, hayatını senaryo haline getirecek ve kanallara satacak. Dizisinin arasına girecek her reklam için firma sahiplerinden 100.000 dolar isteyecek olan Kırcı, reddedildiği taktirde, bu şirketlerin ticari hayatını bitirmeye çalışacak. O da olmazsa şirket üst düzey yöneticilerinin hayatına yönelecek. Kırcı aynı senaryoyu film haline getirip Hollywood'a da satabilir. Hollywood tarafından dışlanırsa, sinema yıldızlarının ayak izlerini bıraktığı caddeye komple çimento döküp üzerinde kendi ayak izlerini bırakacak.

● **Senet işine girecek ve "Senet toplum içindir" şiarını benimseyerek tetikçilikte halkçı bir çizgi izleyecek.**

● Ötüken Club adlı bir gece klübü açacak. Kurt kostümlü görevlilerin yer gösterici olarak çalışacağı bu mekanda mehter remix çalınacak, kımız kola içilecek ve milliyetçi stand-up'çıların sahnesi otağ dekoruna sahip olacak.

● **Bir radyoda çalışacak ve istek parçalarını çalacak. Kırcı'nın istemediği bir şarkı isteyen olursa, yayını otomatik müziğe bağlayacak ve canını sıkan dinleyicinin evini tespit edip olay yerine giderek gerekeni yapacak.**

● Akit gazetesinde çalışacak ve "Çarpı koyma servisinin şefi" olarak görev yapacak.

Kırık Leblebi

Suat Özkan

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

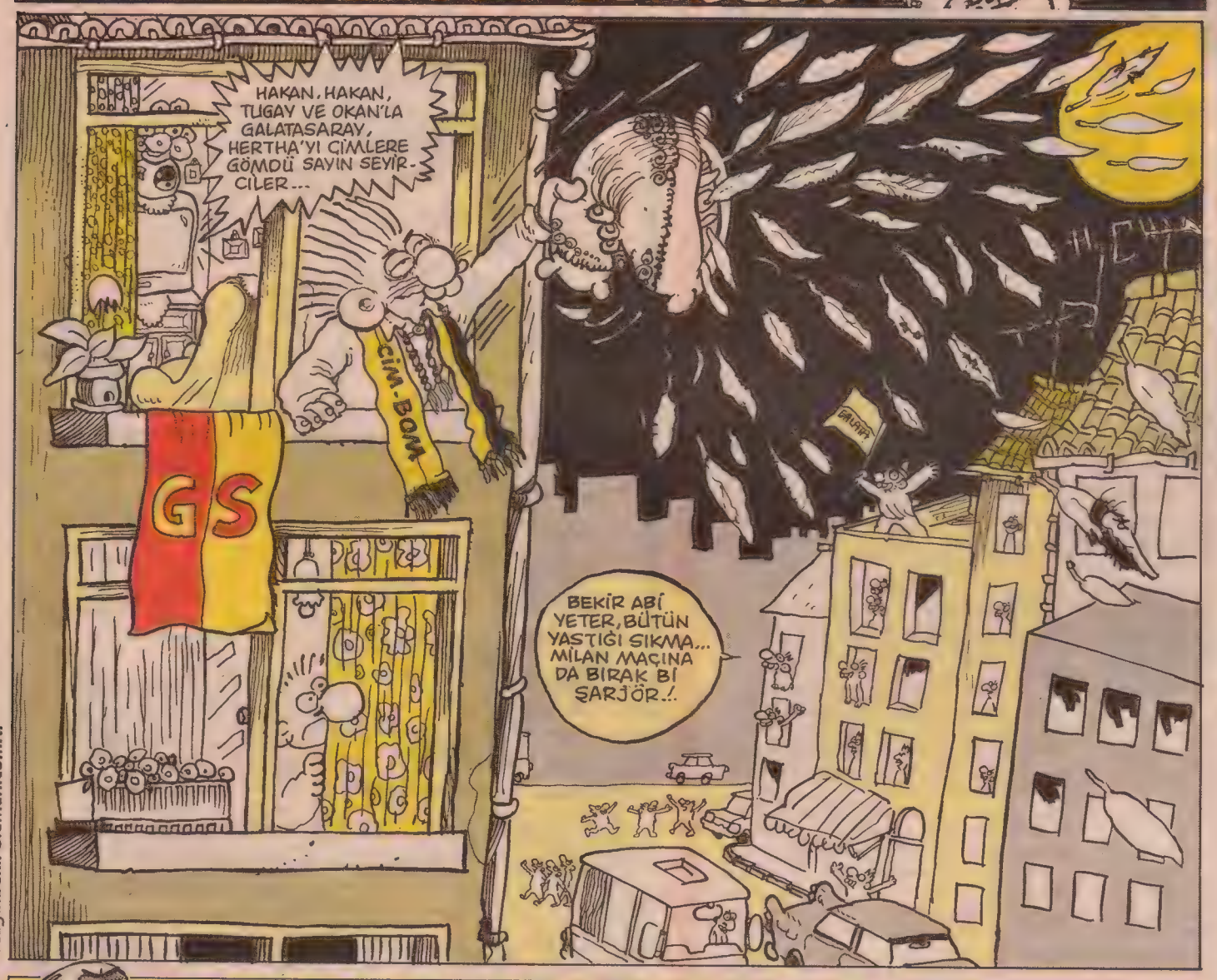

bezginbekir@leman.com.tr

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

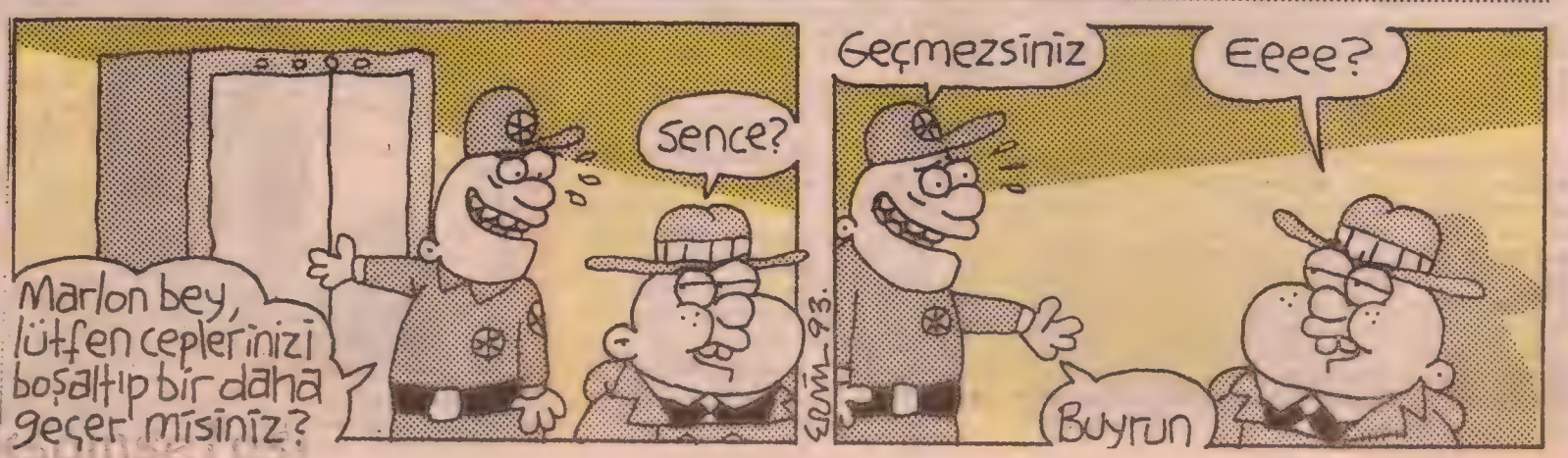

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

Faili Meçhul Anıtı!

Ahmet Taner Kışlalı'nın katillerini gördüm; cenazesindeydiler!

En önlerdeydiler.

Mersedeslerle peş peşe cenazeye gelmişlerdi.

Kendilerinden önce gelen çelenkleri de en göze çarpan yerlerdeydi.

Üzgün bir ifadeyle Kışlalı'nın tabutuna doğru ilerlediler.

Öldürdüklerinin cenazesine giden mafya şefleri gibiydiler!

Uğur Mumcu gibi aydınların cenazelerinde de görmüştüm onları.

Katillere lanet yağdırıyorlardı!

Böyle yapa yapa ülkeyi yapmışlardı **faili meçhul mezarlığı.**

Binlerle değil onbinlerle ifade ediliyordu artık faili meçhullerin sayısı.

Yakışır bu ülkeye Meçhul Asker Anıtı'ndan çok daha büyük bir **Faili Meçhuller Anıtı!**

Çünkü habire faili meçhule bir cenaze kalkar bu ülkeden!

Kimsede "katiller mi hesap soracak katillerden" diye sormaz.

Tıpkı "hırsızlar mı hesap soracak hırsızlardan" diye sorulmadığı gibi.

Oysa faili meçhul cinayetlerin de, soygunların da kilidini açacak soru anahtarı budur.

Yoksa cinayetlerin de, soygunların da faili meçhul kalır.

Aslında bunlar faili meçhul de değil, **faili malum!**

Ve de **faili melun!**

Bu faili malumları, bu faili melunları göremiyorsanız eğer, yanlış tarafa baktığınız içindir.

Çünkü siz onları görmek için hep aşağılara bakmaktasınız.

Oysa yukarlara bakın; daha yukarlara bakın!

Hesap sormak için yakalarına sarılmadıklarınız, bir kurtarıcı gibi ellerine sarıldıklarınız onlar!

Sarıldığınız elleriyle özgürlüğünüze mezar kazanlar onlar!

N'OLUR YAPMA
ÇOK HUYLANIYOM
PLAKÇILIK
Sezonun en iddalı yapımını gururla sunar. Genç yıldız
Yunus Tv dizisi nin
son kaseti ve CD'si
PARA BİRİKTİRİRKEN
KIRALI GELSE
BOZAMAZ KONSANTRASYONUMU
ÇIKTI !
Tüm müzik marketlerde ve plakçılarda ısrarla arayınız. bulamazsanız bi zahmet yan taraftaki dükkana bakınız, lütfen bakınız

a yüzü

1 İki-üç yıl gibi periyodik aralıklarla, gazete ve televizyonlarda yayınlanan "Yapılan araştırmalarda klasik müzik dinleyen ineklerde süt verimi artıyor sayın seyirciler" haberinden tiksindiğim kadar çok az şeyden tiksindim şu fani dünyada (slow)

2 Para biriktirirken kıralı gelse bozamaz konsantrasyonumu (slow)

3 Beş sene önce lokantada verdiğim siparişleri soğutmadan getiren bir garsonu her gittiğim yerde övecem diye ant içmiştim. Oysa bugün çocukça verilmiş bi karar olduğunu anladım ve vazgeçtim övmekten (Ne övecem eşşeği.)

b yüzü

1 Şınav çeken bir arkadaşımızın "bir-ki...bir-ki...bir-ki" diyişini duymamazlıktan gelmek ve o anı hiç yaşanmamış saymak bir yöre geleneğidir bizim illerde (slow)

2 Gülhane parkına götürdüm sevdiceğimi, "bakiyim hayvanları görünce coşucak mı coşmıycak mı?" diye. Hayvan görünce coşan bi bayanla ömür geçmez doğrusu.

3 İkametgâh senedi çıkartırken muhtar inceden asılıyo sandım, tam girişiyodum meğer yanlış anlamışım, özür diledim

OH BEBEK
GELİYOR YAKINDA

Deney

Ender Özkahraman
enderoz@leman.com.tr

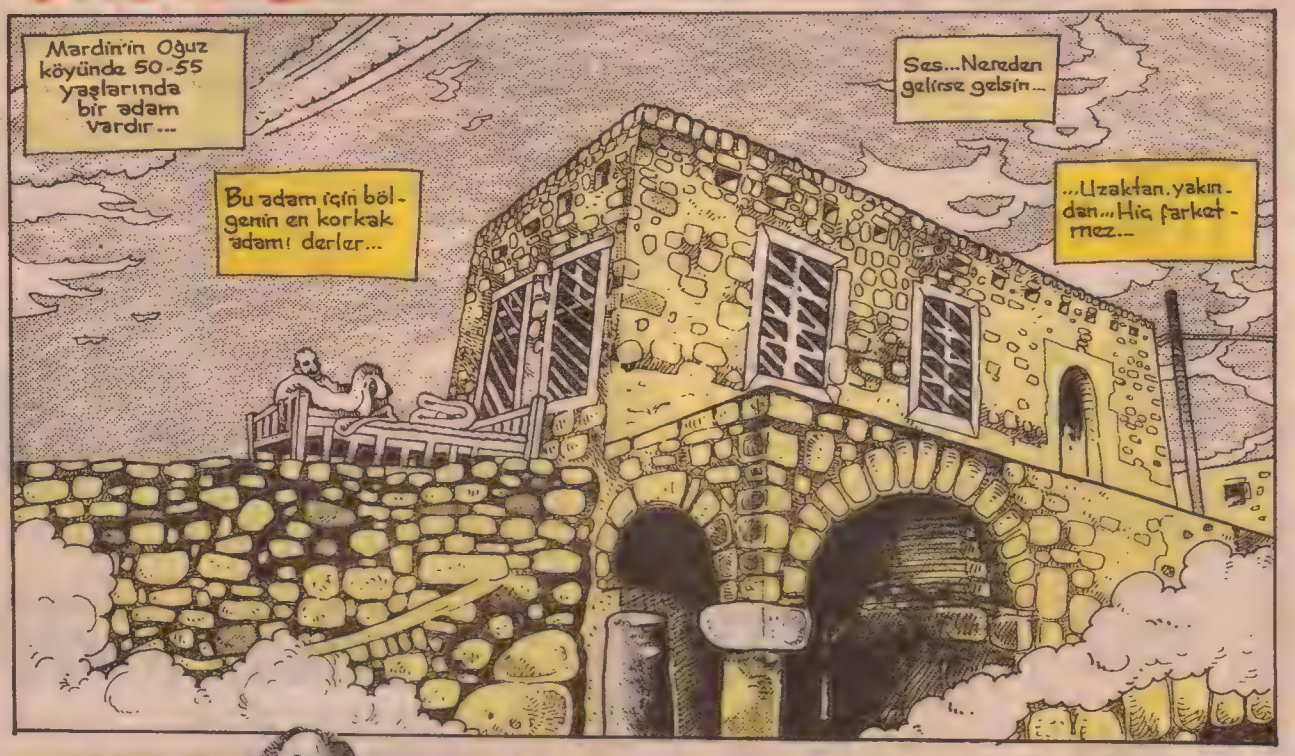

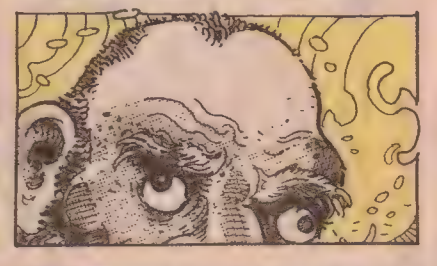

Evet...Ağa, bu dört adamı tüfeğinin gücünü ölçmek için yaptığı deneyde denek olarak kullanmıştır...Deneyde üç adam ölmüş, kurşun dördüncüye ulaşamamıştır...

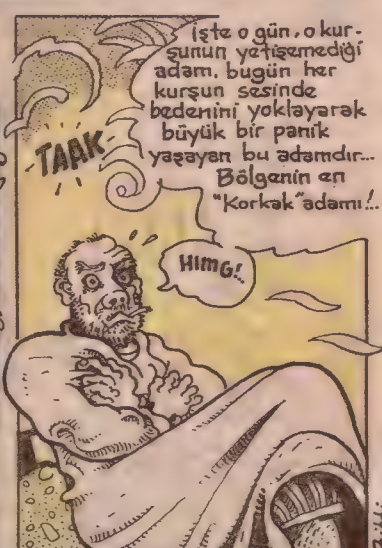

copirayt@leman.com.tr

FİKRİ USTA YİNE Bİ ARTÇI DEPREM OLUYO GALİBA?..

ULAN ARTÇI MARTÇI DERKEN YILLARIN USTASINDA DİKKAT DE BIRAKMADINIZ BE!. AHA GİTTİ PARMAKLAR !..

TAK TAK TAK TAK TAK TAK TAK!

Dengeli Beslenme

kaanertem@leman.com.tr

KAAN ERTEM

AAA? GAMZE?.. BEN GÖRMEVELİ KEDİN NE KADAR BÜYÜMÜŞ SEMİRMİŞ, ŞİŞMİŞ BÖYLE? KOCAMAN OLMUŞ ...

OLUR TABİİ..! HER GÜN KOYARSAN ÖNÜNE KURU MAMAYI, VİSKASI, BONİ'Yİ OLACAĞI BUDUR İŞTE..! BU HAYVANIN CANI ISPANAK, LAHANA, NE BİLİİM TURFANDA NE VARSA İSTER DİYE DÜŞÜNDÜĞÜ YOK Kİ GAMZE'NİN... BU ARADA GAMZE'Yİ DÜDÜKLÜYCEM DİYE İLK ETAPTA BENDEN GİRDİN MEVZUYA AMA DUR BAKALIM..! SEN DE AKILLI ÇIKTIN!..

MİNNOŞ

Kendi kendini yiyen adam...

OĞLUM VERSENE ŞU PORNOYU... DAHA Bİ KERE OTUZ BİR ÇEKEBİLMİŞ DEĞİLİM ŞUNA BE!.

BAKACAKSAN ADAM GİBİ BAK!.. OTUZBİR YOK..! DÜNYANIN PARASINI VERDİM BU DERGİYE!..

HERİFLER KABUS GİBİ ÜZERİME ÇÖKTÜ YAA!. BİR TARAFTA DEPREM, DİĞER TARAFTA SUİKAST, BAŞKA TARAFTA SATANİSTLER FİLAN DERKEN BURDA EBEMİZ SİTTİLMİŞ, RUHEN ÇÖKMÜŞÜZ, BU HERİFLERİN DERDİNE BAK BE? BUNLAR DA AYRI BİR CİNSMİŞ ?!.

Pelikan meze oldu

Aliağa İlçesi'nde iki balıkçı kızarttıkları pelikanı rakıya meze yaparken yakalandı. Balıkçılar 15'er milyon lira ceza ödedikten sonra serbest kaldılar

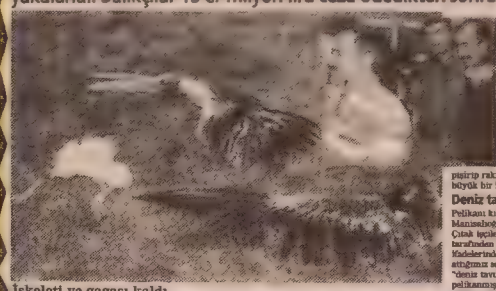

İskeleti ve gagası kaldı
Ahmet Çıtak ve İsa Manisalıoğlu pelikanı kızartıp yedikten sonra jandarmayı karşılarında buldu. Ama artık çok geçti. Jandarma geldiğinde pelikandan geriye sadece iskeleti kalmıştı.

Derede buldular
İzmir Güzelhisar'daki kum ocağı çalışanları, iki hafta önce dere kenarında buldukları hasta pelikanı veterinere götürüp tedavi ettirdiler. Buraya kadar her şey normaldi. Ancak iyileşen pelikan iki gün önce ortadan kayboldu. Kumcular, sevimli pelikanı aramaya çıktıklarında inanılmaz bir manzarayla karşılaştılar. Ateş yakan iki kafadar pelikanı tavada pişirip rakı mezesi yapmış, üstelik büyük bir iştahla da yiyordu.

Deniz tavuğu sandılar
Pelikanı kızartan 36 yaşındaki İsa Manisalıoğlu ve 39 yaşındaki Ahmet Çıtak işçilerin şikayeti üzerine jandarma tarafından gözaltına alındı. İki arkadaş ifadelerinde, "Balık avlamak için attığımız serpmeye kuş takıldı. Biz de 'deniz tavuğu' sandık, eslinde pelikanmış," dediler. Hayatlarında hiç pelikan görmediklerini söyleyen iki kafadar "av kanunu ihlallerinden" 15'er milyon lira ceza ile salıverildiler.

OOOF OF..! YİĞİTLER EFELER... YILLAR YILI, BANA ZARAR VERDİNİZ KENDİNİZE ZARAR VERDİNİZ ULAN, BARİ ÇEVREYE ZARAR VERMEYİN A BENİM GENÇ BİLDİKLERİM... A, BENİM KIYMET BİLMEZ KARDEŞLERİM... YEDİNİZ ULAN BENİ... DAĞITTINIZ BENİ... OOF... AYAY.. OOYY..!

*Yukarıdaki haber 23 Ekim tarihli POSTA gazetesinde yayınlanmıştır.. Gerçek midir, Asparagas mıdır bilemem ancak benim tercihim asparagas olmasıdır...

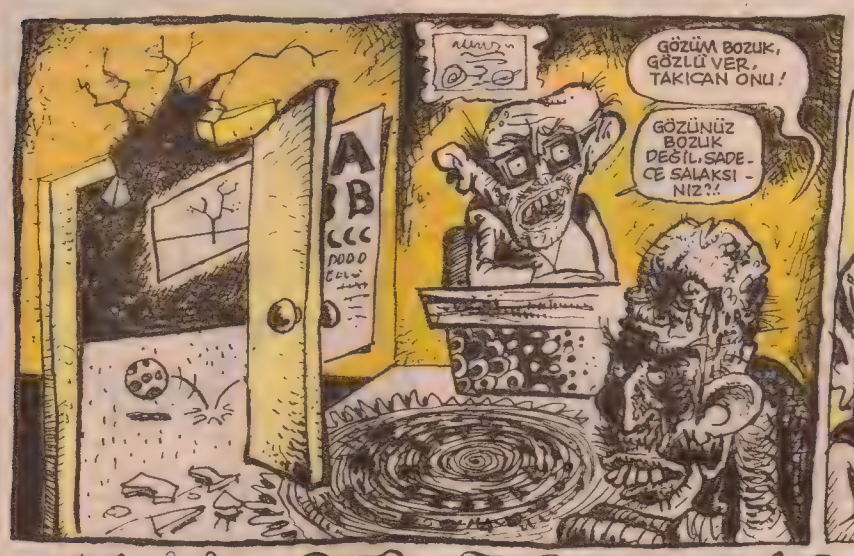

DOMATESİN BİTMEK TÜKENMEK BİLMEYEN FAYDALARI

Beyninin yarısı parçalanmış bir kazazede eğer ölmez de yaşarsa, yüzde doksan dokuz olasılıkla kendine geldiğinde söyleyeceği ilk söz (Bana nefis bir domates çorbası veriniz) olmaktadır. Hastayı şaşırtmak için domates süsü verilmiş küçük bomba yanlışlıkla patlayınca hasta beyninin diğer yarısını da kaybetmiş ve ölmüş olsa bile bu domateslerin mükemmelliğine gölge düşürmez. Aksine şerefini yüceltir. Sevdirelim.

GÖKHAN DABAK

agdabak@leman.com.tr

Derin Meme

—NİHAT GENÇ—

İnsanlık tarihinin en büyülü metni Eski Ahit'in Neşideler Neşidesi (Güzeller Güzeli) bölümüdür. Mektuplarında bana en çok hangi şairleri seviyorsun diyen okuyucuya; şüphesiz, ben de Tagore, Baudelaire, Hayyam, Halil Cibran'ı çok seviyorum ve sık sık yüksek sesle okurum. Eski Ahit'te Güzeller Güzeli bölümünün fotokopisini çıkartıp, okumanızı tavsiye ederim. Birkaç küçük bölüm alıyorum: "Neşideler Neşidesi, Süleymanındır. Beni kendi ağzının öpüşleri ile öpsün. Çünkü okşamaların şaraptan daha iyidir. Kokuca ıtrın ne güzel. Senin adın kabından dökülen ıtır gibidir. Bundan ötürü seni kızlar seviyor." "Dudakların kızıl kaytan gibi. Ağzın da ne güzel. Peçen arkasından yanakların. Sanki nar parçası. İki memen, sanki bir çift geyik yavrusu, Zambaklar arasında otlayan, ikiz ceylan yavrusu.", "Hep güzelsin, sevgilim. Ve sende hiç kusur yoktur.", "Bakışı seher gibi, ay gibi güzel, güneş gibi temiz, sancak açmış gibi korkunç, bu kadın kimdir?", "Sevgilimin teni beyaz ve kırmızı. Onbinlerin arasında seçkin olan odur. Başı saf altın. Kıvrılır kakülleri, kuzgun gibi siyah. Gözleri akar sular kenarındaki güvercinler gibi. Sütle yıkanmışlar, oturmakta dolgun sular kenarında. Yanakları sanki hoş kokulu çiçek tarhları. Güzel kokular yağınları. Dudakları zambaklardır, mür yağı damlatır. Elleri, üzerine gök zümrüt kakılmış altın lüleler. Gövdesi fil dişi işi, safir taşları kakılmış. Bacakları mermer direklerdir, saf altın ayaklıklar üzerine kurulmuş. Görünüşü Libnan gibi, erz ağaçları gibi bala. Ağzı çok tatlı. Ve onun herşeyi güzel. Budur sevgilim, evet yarim budur. Ey Yeruşalim kızları!", "Ona söyleyin ki, ben aşk hastasıyım. Sevgilin senin bir sevgiliden başka nedir? Ey sen, kadınlar arasında en güzel kadın!"..

Birkaç mısrasını aldığım bu kutsal metin, güçlü, taşkın, coşkulu bir aşk ateşini lirik bir anlatımla verebilmiş, dünya tarihinin en nadide parçasıdır. Erotizmin lirikleştiği, Anadolu topraklarında kara köylü kızların kalp yangınlarını asırlardır dilden dile taşıyan ve bir benzeri bir daha çıkmayan eşsiz ozanımız Karacaoğlan'dır. Tabiat ve kadının kaşı, gözü, dudağı, giyimi üzerine eşsiz güzellikte tasvirleri vardır. Meme düşkünlüğü ünlüdür: "Tomurmuş memeli bir yar sevenin / Yüreği dol olur göz kara gözlüm / Verdiğin öpüşün hepsi bu ise / Vallahi billahi az karagözlüm.", "Biri reyhan, biri güldür / Ne hoş kokar memeleri", "Ellemeye hiç bir yerin kıyılmaz / Sen göster sevgilim nerelerinden / Isırırsın dersin vallah ısırmam / Okşalarım nazlım şuralarından", "Koynunda açılmış gül memelerin / Emsem de doyulmaz yavrum tadına / Kaymağa karışmış bal memelerin", "Çözüver sevgilim göğsün düğmesin / Tomurcuk memeler serilsin bugün", "Koynunda memen kirlenmiş / Emilmeyi, emilmeyi", "Şeftalilerin ballanmış / Surulmayı, surulmayı", "Kız göğsünde düğme seçtim / Turunçların gördüm bugün", "Sıdkla baktım da güzelin genci / Ağzının içinde dişleri inci / Alyusuf ayvası, Aydın turuncu / Göğsü koşar koşar düğmeli gelin", "Akgöğsün arası zemzem pınarı / İçsem öldürürler, içmesem öldüm", "Kız senin göğsüne süllüm dayarım / Dayarım da gül memenden emerim", "Yar koynunda bir çift meme beslenir / Birini yiğide vermen mi gönül."

Afrika belgesellerindeki çıplak zenci kadınların memelerinden çok daha bereketli "memeler", dünya halk edebiyatında bu denli bollukta sadece Karadeniz'de bulunur. Binlerce Karadeniz türküsü inceledim, içinde "meme" geçmeyen yok gibi, olmayan da zaten "makbul" değil. Ancak Karadenizliler memeyi, erotizmden alıp, eğlenceye doğru dönüştürmüş. Meme düşkünlüğü Hemşin'in, Vakfıkebir'in ünlü tereyağıyla bir ilişkisi var mı?

Bozkırın kuru otları ayrılık, hasret gibi imkansız aşklar söylerken, Karadeniz'in dünyaca ünlü yağmur ormanlarına gömülü kasabaları, memeyi neden fazlasıyla seviyor; çünkü, bozkırın çıplak arazisi yerine, rahatlıkla kamufle olunabilen gafulluklar, ormanlıklar, mısır tarlaları, çay tarlaları, engin bir haşna-fişna hürriyeti mi veriyor! Şaşıracaksınız, Karadeniz türkülerinde bir kadının saçı, kaşı, gözü, yanağı, dudağının tasviri yok denecek kadar az, pembe yanak ancak "dişlendiğinde" tasvir edilir (dişledum yanağından, gibi). Mesela kadın kirpiğinden hiç sözedilmez. Binlerce türküyü eleyip içinde sadece meme geçen mısraları sizler için topladım, bu koleksiyonu başka hiçbir yerde bulamazsınız.

"Yaylanın çimenine / Guzular otlaniy / Gel beri konuşalım Memem gıdıklaniy.", " Ha buranin ekini / Ne iridür danesi / Yesem beni doyurur / Memenin bir danesi.", "Gürgen yaprak açmadan / Dibi serin olur mu? / Memeleri bitmeden / Bir giz gelin olur mu?", "Atmaca guş olsam / Kanaviçe yorgan olsam / Ak memenin üstüne / Yorgan olsam.", "Elma atdum var getir / Yürek yandı kar getir / Aşlanmamış meyveden / Dişlenmemiş nar getir.", "Gız senin goynundaki / Senin değil benumdur.", "Arpa buğday geç olur / Ergen kız güleç olur / Ergen kızın memesu / Her derde ilaç olur.", "Dağdan kesdim kirazi / Yapacum terazu / Ak memenun üstünde / Kılacum namazi.", "Ak memenin üstünde / Zemzem pinari / Ağzima almadan / Kandurdun beni.", "Tamzaranın önü yazdır / Yavru memen beyazdur / beyaz memen üstüne / Benim ismimi yazdur.", "Karşıda Kürd evleri / Yayulur develeri / Oturmuş koyun sağıyo / terlemiş memeleri.", "Dağın başında külür (bezelyeye benzer) / Olur olur dökülür / Onbeş yaşında kızın / Memeleri öpülür.", "Haydi gidelim haydi / Orman aralarina / Gelip dolanacağım memen aralarina.", "Gız memeler kabarmiş / entariye dayanmiş / Öpüp seviştikçe / Gömlek kana bulanmiş.", "Haburanin ekini / Dağiliy danesi / Yesem beni doyurur / Memenin bir danesi.", "Mayis ayi dumani / Doldurdu dereleri / Gız babanın evinde / Soldurdun memeleri.", "Oy dereler dereler / Aynali pencereler / Bu yalanci dünyada / Elledigim memeler.", "Karşida mezereler / Görünüy oba gibin / Büyüdü memeleri / Oldu yumurta gibi.", "Kemençenin üstüne / Süreceğim reçine / Büyüdü memeleri / Benzeyi güvercine.", "Buğdayı biçeceğim / Yanindan geçeceğim / Eğil aşaği yarim / Memeni öpeceğim.", "Çayırdan aşağı / Gelursun kerendilden (tırpandan) / Terledi memelerin / Sil onlari mendillen.", "Akşam geldum odana / Odan doli moniya / Karpuz gibi memeler / Al eline kavali (?).", "Geçiyi heheledim / Orman aralarina / Büyüdü memeleri / Sığmam aralarina.", "Gürgen dali budarim / Düşen dali tutarım / E gız senin memeni / Armut diye yutarim.", "Bi çiçek aldim daldan / Bir de aldum çimenden / Gavurun Eminesi / Doyur beni memenden.", "Kemençemin oy puli / Ben almam öyle duli / Alursam gız alirim / Memeleri kokili.", "Armut dallarin daldir / Ben yemem onu galdir / Bekar gızın memesi / Bekar oğlana baldur.", "Acep nasil akayi / Tonya'nın dereleri / Doldurdular koynini / Büyüdü memeleri / Büyüdü memelerin / Önünü doldurdular / Vallahi de billahi / Öpülecek oldular.", "Dağda yaban armudi / Memen kapali kuti / Düğmelerin olmasa / Memen yuvarlanirdi.", "Daha üstüne giydi / Farbelali fistani / Sihti göğüslerini / Öldürüy adami / Daha üstüne giydi / Pambukli hirkasini / Memesinin üstüne / Devirdi yakasini.", "Daha sonra fistanin / Açildi yakalari / Birden vurdi dişari / Peygamber elmalari."

"Asuldum guduğuna / Ben kesile kesile / Birakamam azrail / Canimi alsa bile.", "Dişledim birer birer cennet elmalarini...", "Bir da baktum memesu kaydi çikti elimden..", "Uzandum memesine / Oy ne gavi ne gavi / Başladi oynamaya / Dersun buldurcun avi.", "Emdum memelerini / Bi süt kuzusi gibi / Okudum destanini / Katip yazisi gibi.", "Duman daldan yukari / Götürür portakali / Kız koynundaki nedir? / Gömlek kakar yukari. ", "Sütü kodum cezveye / Gideyrum gezmeye / Aluşukdur ellerum / Kız memesi ezmeye.",

Devamı 14. Sayfada

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

K-3, TÜYAP KİTAP FUARINDA ÇIKIYOR..!

Akşamsefası

Derin Meme

Başlarafı 13. Sayfada

"Aykırı yollanlan / Git öteye gel beri / Memenden akan teri / Şerbet eyle ver beri.", "Deniz üstünde kofa / Bindim gittim Of'a / Of'un altı Sürmene / Kızlar giyer fermene / Dişledum tepesini / Bağurdu nine nine.", "Ufak dağın dumani / Büyük dağa yürüdü / tak memeni ağzıma / dudaklarim kurudi.", "Kemanumun üstüne / Mile ekerim mile / Dedi yersen ye beni / Memelerimle bile.", "Çayurundan yukarı / Sira sira mezarluk / Koynunda memelere / Gel edelim pazarluk.", "Olmadı alamadum / Tonya'nın gaydesini / Çok memeler elledum / Görmedim faydasini.", Biz de bir faydasını görmedik. Türkan Şoray'a baktığımızda memeleri aklımıza gelmez, büyülü bakışları vücudunu unutturur. Erotizmi olmayan aşk sonsuza dek insana zevk verir mi? Cinsel organlarının kokusunu şiirsel bakışlarıyla örtüverdi. Türkan Şoray'ın duygu dolu bakışlarına aşık olup evlenmeye karar veren ünlü yönetmen Turgut Demirağ, kararını açıklayacağı son dakika, Türkan Şoray'ın şişe kola içtiğini görür, neye uğradığını şaşırır, hayalleri yıkılır, çünkü, Şoray'ın yalnız kendisine değil, kola şişesine de aynı şekilde baktığını görür. Neriman Köksal'la hasta yatağında kanserin dayanılmaz ağrıları içinde yapılan röportajda, yüzlerce filmini izlediğimiz artistin acı dolu "gözlerini" ilk defa farkediyordum, bedeni herşeyini örtüvermiş kırk yıl. Aşksız erotizmin Türk sinemasında ilk görüntüsüydü. Atıf Yılmaz anlatıyor, makyaj çantasında bir ömür zeytinyağlı dolma taşırmış sete! Divan edebiyatı, kaş, göz, eda, naz, zülüf, perçem tasvirlerinin hayalleri içinde mevzuyu büyütüp, abartıp durdu, bir "tane" meme yok, Karadeniz türkülerinde ise bir tane "kirpik" yok, "memeyi" abartıp durdu. Homoseksüel bir darbe komutanı gibi büyüttü birisi bizi. Yatakta şaşkın, kararsız, tamamlanmamış kütük bir zevk. Siyasette abartılı, öfkeli, salyalı bir erkek. Modern toplumda hepimiz "görücü" usulüyle hayallerimizi doldururuz, edebiyatçılar, yazarlar, sinemacılardır "dünür"ler! "Gelin" hamam yerine, küvette, parfüm ve sabun köpüğü dolu ve bir bacağı kaldırılmış, çıılgınca neşeli tüm vücut hatlarının, nefes kesici kalçalarının tasarlandığı "resim"dir. Türkiye'de tek doğru işleyen müessese, tüm magazin muhabir ve yazarlarının meme düşkünü karadenizli oluşlarıdır. İslamcı televizyoncuların hakimiyetine giren Karadenizli türkücüler o kadar şanslı değil. Tarihlerinde olmadıkları kadar geniş kitlelere seslenme özgürlüğü buldular. Kanallar islami, tarih boyu memeleri, avuçlayıp elleyen türkücülerden eser yok. Ekranda kıllı kollarının kuştüyü yumuşaklığında memeleri sessiz özleyişleri duyulur gibi oluyor. Onlardan hiç beklenmeyecek "matemli" kemençe havaları üzerine memesiz, boş hayallerin türkülerini söylüyorlar! Eskiden Türk sinemasında "ağlayan" kadın modası vardı, şimdi ekranlarda durmaksızın boş konuşan kadın, kız bolluğu var. Karadeniz'de boş konuşan gevezelere eskiden "vazalak" derlermiş, Türkiye, vazalak kadın cenneti. İslamcılar, kemalistler, liberaller, ekranlar, vazalak cenneti. Tanrıçasız bir ülkede yaşıyoruz, edebi, siyasi, romanlara, sinemaya, medyaya bakıyoruz, "tamamlanmamış" bir kadın, ya batıda konserler veren piyano çalarken mıhsıçan ikiz kardeşler, ya, fıkra kadar komik ve trajik kıymık bakışlı diş iltihabı gibi yüzlerce bozuk kız. Mutlu ve parlak ve herşeyi yapabilecek bir gerizekalılık ve kerhane kuşları gibi sevgilisinden başka herkesle yatan kızlar! Bu yüzden sevgililerini aldatma şansları hiç yok, çünkü, başka bir ses, başka bir jest, değişik bir "tütsü" koklamaları imkansız, hepsi çıldırtıcı bir aynılık! Kadın, erkeğin sonsuz çığlığıdır, ruhu bedeninden fırlamış, ceylanlar gibi, bufalo sürülerinin otladığı çimenler gibi, felaket gibi düşen her yaprak gibi, o sıcak, istiridye bedenin teması, tanrının zehir dolu en nadide meyvesi! Kimdir o! Simsiyah ve yorgun gözlü bir kadın mı, eti, şehvetle fışkıran azgın tenli, ağır şövalye yüzükler takan bir kadın mı? Nazım Hikmet, öyle halk aşığı, hak aşığı değil, etiyle, tırnağıyla bir kadın demişti. Çalıkuşu'ndan fosforlu Cevriye'ye şefkatle satın sakatatlarına indirdiğimiz organlar bütününe 'kadın' diyoruz. Babasız, anne bir güvercin Meryem mi, İsa'nın ayaklarını yıkayıp yağlayan tövbekar Magdelana mı, Fransızlar bugünlerde fahişe rollerinde ünlü eski bir artislerini Fransa'nın sembolü olarak heykelini dikmenin tartışmasını yapıyor. Gülüşü, gamzesi, perçemi, memesi, uzun siyah saçları, ciklet çiğneyen, süpürtü, kıpır kıpır dudaklı, bir tadımlık, ya da satılık, ekmek üstüne tereyağ gibi, ya da gevşeme makinesi, ya da kafalarının içi yağ kistleriyle dolu kapı önünde örgü örüp oturan kadınlar! Ya da sadık bakışlı, "steril" apışaralarıyla her dakika kızgın demirlere basıyormuş gibi her evin, her duvarın kulak zarını parçalayan sinir çığlıkları atıveren! Palas pandıras sınır dışı kadınların cazibesine, yani "sorunsuz" sekse düşkünlüğümüz bundan mı?

Bu dünya bizim, iç neşemizi bulamıyoruz,deniz ve gölleri değil, göndere çekilmiş bayrak, yazarlara sıkılan kurşun değil, hayallerimizde, nehirleri, dağları, ağaçları, yıldızları vareden keşfimiz sona erdi. Tekinsiz ve ücra bir yıldızda kurgulanmış pis kokulu bir fokurdamaya dönüşüyor, sinemamız, edebiyatımız, hayallerimiz! Bir dönemin tapınılan kadını Cahide Sonku'yu tanıyın, medyanın "görücü" usulünü abartmasını anlarız. Cahide Sonku'nun ailesi kıvır kıvır saçlı Yemenli araplar. Kendisi, ışıklar karşısında beyaz görünmek için sürekli krem ve makyajla yüzünü açıyor, saçları tümüyle boyalı. Ve Konya'da deniz var desem inanacak kadar cahil olduğunu söylüyor arkadaşları. Bu kadın, Cumhuriyet Türkiyesi'nin tüm aydınlarının hayranlığına garkoldu. Medyanın vazalak kadın düşkünlüğü, Türk edebiyatı, sineması, şiiri ve romanının zayflığı üzerine inşa ediliyor. Kemalistler çağdaş, aydın, gözlüklü Atatürkçü matematikçi ilkokul öğretmenlerinden ya da TRT spikerlerinden mi hoşlanırlar. İslamcılar Merve Kavakçı, Emine Şenlikoğlu, ya da Nevval Sevindi'den mi? Ateş püsküren terli burnunu nereye sokacağını şaşırmış Anadolu erkeği için bir kadının ölüsü, dirisi, memesi, başörtüsü, kaşı, farkediyor mu? Yüzyıldır birbiriyle uyuz köpekler gibi dalaşan ideolojiler romanda, sinemada, "hayalde" olsun önümüze ne koyabildiler!

Oysa erkeğin ruhuna en yumuşak, en tatlı, tuzaktır kadın. Tasavvuru, kuşkusu, patlayıcı maddeden daha ağırdır. Nasıl bir kadın, taş memeli, sırtüstü yatar pozisyonda, sorusunu cevaplayamayan her erkek dürüstlüğünü yitirir, şehvetin, şebek iştahın zokasını "hayat buymuş" diye yutuverir. Bir erkek, o kadar ayrıntılı sırılsıklam aşk mektuplarıyla büyüdüğü kadını tanıyamaz, geniş mezhepli, yalancı, ayyaş, yobaz, her boku içinde büyütür, düşlerinin ilahi notalarının ipeksi tınılarıyla bir an başbaşa kalıp kepazelerin ziyafetinden kurtaramaz kendini, bu telaşlı sorudan! Kalbimizin gizli listelerini doldurmuş edebi metinlere, sinemaya, ekranlara baktığımızda, kusmuk lekeleriyle perişanlaşmış, paçalarına kadar tuvalet pisliğine bulaşmış kadınlara sulanmanın bedelini, artık hiç bir sabunun temizleyemeyeceği, siyasi kilitlenmişlikle ödüyoruz. Çünkü ekran bizlere, ekranın ışığıyla düzenlenmiş kadınlar gösterip, iktidarların elinden ihaleleri kapıp, bütçeyi boşaltıyor. Ne kadar meme, o kadar ihale! Dışarda ateşböcekleri dansederken, ekran, kuduz böcekleri gibi, cesetleşen etimizi yiyecek. Ekran, bir yarısı ölmüş bedenimizi, saçma şarkıların boş sözleriyle başarısızlığın uçurumu çapkınlıkla kırbaçlayıp, diriltmeyi deneyecek. Yani, vahşi bir solucan her gece teninizdeki bahçeyi darmadağın edecek ve insafsızca suikaste uğrayan yazarlarımız değil, hayallerimiz, aşklarımız olacak.

Bayanlar, baylar! Cehennem mi dediniz? Lirizmini kaybetmiş bir dünyada aşkın adı! Uygun fiyatlı, "kelepir" malı avuçlayarak, dişleyerek, düğmelerini çözüp, çürüyerek yaşıyoruz... Batan geminin memeleri bunlar!

nihatg@leman.com.tr

Aksaray

LeMan Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Ey Ahmaklar!

Düşünceye bakıp, düşünceden korkup insan ayrımı yapan, bunu daha da ileri götürüp körpecik ve eşsiz canlara kıyan ahmaklar. İşlediğiniz bu fiille biryere varamayacağınızı size nasıl anlatmalıyız acaba?

Benim düşündüğüm gibi düşünmüyor diye insanlar suçlanmamalı, yargılanmamalı, hapse atılmamalı, cinayet veya idam, öldürülmemeli diye haykırıyoruz ama nafile.

Şunu sakın unutmayın ahmaklar!

Düşüncelerimizi ne tehditle ne zorlamayla ne işkencelerle ne de kahpe bombalarla susturabilirsiniz.

Düşüncelerle savaşacağız, saçmalıklarınızı silahla değil düşüncelerimizle susturacağız. Gün gelecek silahla vurulmuştan beter olacaksınız.

Bana bakın ahmaklar!

Bu dünya gelip geçmek ve güzel işler yapabilmek için. Belki yıllar sonra hepimiz unutulacağız ama düşüncelerimiz asla solmayacak, soldurulamayacak.

Ne tehditle, ne zorlamayla ne işkencelerle ne de bombalarla!

SBF'den Kanka

Firuze

Ucuz kahramanlıklar satılıyor meydanlarda. dedim kaç para, nedir fiyatı? Dediler, gücün yetmez senin. Öyle ya yetmezdi benim gücüm. Çünkü yoktu ardımda bir dayı(!) Hani klasik yedileşi olanlardan. Öylesine çaresiz adımladım meydanları. Buruktu yüreğim öylesine yalnız, keder doluydum. Sahiplenmek istediğim ne varsa şu hayatta, bir faturayla çıkıyordu karşıma. Bir bedel vardı ödenmesi gereken. Kahramanlık yapmam gerekiyordu şöyle göz dolduracak. Yoksa yer bulamazmışım sevgilinin gözlerinde, tutunamazmışım onun bilipte, benim yabancısı olduğum hayata.

Olsun yine de gücenmedim, uzaklardan gelmiştim buraya. Daha gelmeden sürgün saymıştım burayı ve heryeri. Meğer sürgünümdeki sevgilelerde aynıymış. Aynı değer yargıları, saygı görüp prim yapıyormuş.

Hiç gücenmedim, hiç yazıklanmadım. Ama köşeye sıkıştım artık. Sürgünün ötesinde bir yer yok ki, alıp başımı gitsem oralara. Hem olsa bile ne farkedecek, aynı şeyleri istemeyecekler mi benden; ucuz kahraman olamadığım için dışlamayacaklar mı? Topraklarının dışına sürecekler. Ben yine de, utanarak, sıkılarak seni anlatacağım. Anlarmış gibi görünecekler, ama gülecekler bana. Öyleyse neden susmuyorsun diyeceksin? Belki de haklısın sevgili, ama ben söz verdim akşam kızıllığındaki kederime, tabulaştırana kadar anlatacağım seni. Benim ideolojim, beni davam sensin. İnandığım değer yargıları, önce senin süzgecinden geçer, temizlenir bulur beni. Bayrağım yeşil, tıpkı gözlerin gibi. O bayrağı sallıyorum şimdi meydanlarda, sonrasında alıp götürüyorlar beni, bilmem hangi düşüncenin mensubu olduğuma karar veriliyor, yargılanıyorum. Cumhuriyet savcısını görüyorum karşımda, hiç korkmuyorum. Çünkü seni seviyorum ben ve kimseye rakip değilim. Soruyorlar "ne işin var meydanlarda" diyorum "Onu bayraklaştırmak için çıktım" soruyorlar yeniden "O da kim?" "FİRUZE" diyorum. Savcı memura dönüyor , yaz oğlum diyor yeni bir örgüt daha türedi. Adı: FİRUZE.

Meydanlarda ucuz kahramanlık yapmaktan hüküm giyiyorum. Oysa ucuz kahraman olamadığım için sürgün olmuş, FİRUZE'nin yüreğinden dışlanmıştım ben.

N. Demir - Merzifon-Amasya

7,4 Yetmedi mi?

Böylesine aptalca bir pankartın benim ülkemde daha da kötüsü ülkemin en iyi üniversitelerinden birinde yükselmesi en az o felaket kadar acı verici bir olaydır.

Belki klasik olacak ama o felakette hayatını kaybedenler arasında nice dini bütün insanlar, yeni doğmuş bebekler de vardı. Bu sebeple ben bu felaketin ilahi bir ikaz olduğuna inanmıyorum.

Şayet bu felaket ilahi bir ikaz olsaydı önce binlerce emekçi öğrencinin üniversite hakkını kolejlerdeki zengin çocuklarına satan ÖSYM yetkilileri enkaz altında kalırdı, hem de yerin yedi kat dibine girerlerdi.

Ama yine de bu doğal afeti bir ilahi ikaz olarak düşünüyor ve bu saçma soruya cevap istiyorsanız...

Evet yetti!!

Bu felaket ilkokul öğrencilerinden bile pul satarak zorla para toplayan iyi gün dostu Kızılay'ın ne kadar fosilleşmiş bir kurum olduğunu anlamamıza. Devletimizin böyle bir felaket karşısında ne kadar aciz ve zavallı bir duruma düştüğünü görmemize, hergün evrenselleşmekten bahsedilen ülkemin Sağlık Bakanı'nın ne kadar ırkçı olduğunu anlamamıza, daha önce belki ne anlama geldiğini bile bilmediğimiz AKUT'un ne kadar hazır ve yürekli bir kurum olduğunu görmemize, bir felaketin enkazından kenetlenmiş bir toplumun nasıl çıktığını görmemize ve sizler gibi, bir doğal afeti iğrenç siyasi oyunları için malzeme yapan örümcek kafalı, yobazları tanımamıza yetti de arttı bile...

Serhan Kalın / İzmit

Bu Kadar Kolay mı Be Ağam!

Evet ağam evet, sizden bahsediyorum "Türkiye Cumhuriyeti'nin başbakanından". Bir süre önce Merve Kavakçı adında bir provakatör yüce Atatürk'ün kurmuş olduğu meclise ve düzene karşı gelmiş meclise kılık kıyafeti uygun olmayan bir şekilde girmişti. Bu şahısa ilk tepki siz ve partinizden gelmişti çok sevinmiştik ağam. Bazı değerleri halen koruyan insanların varolduğunu görmek mutlu etmişti bizi sevinmiştik. Ama gördükki tepkiniz göz boyamakmış geçiciymiş ağam. Merve Kavakçı halen aramızda elini kolunu sallayarak dolaşıyor basın açıklaması yapıyor. Atatürk ilke ve inkilaplarına karşı gelmiş onun mutluluğunu yaşıyor. Bu olaydan yüce adaletimizin savcısı sayın Nuh Mete Yüksel rahatsızlık duyuyor O'nu yargılamak için evinin kapısına kadar gidiyor geri çevriliyor. Görevi engelleniyor. Bu konu hakkında siz ne diyorsunuz..

- "Bu olay artık kapansın. Geceyarısı bir bayanın evine baskın yapmak onu gözaltına almak hiç hoş olan şeyler değil bu olayı yadırgıyorum ve bir an önce kapanmasını istiyorum" Böylece çok mütevazi ve alçak gönüllü olduğunuzu da kanıtlamış oldunuz demi.

Peki ağam madem alçak gönüllüsünüz bu ülkede bu ülkenin köylerinde analar, bacılar ablalar bir gece baskınıyla evlerinden alınıp işkenceye tecavüze maruz kalıyor. Sevdiklerinin gözleri önünde onurlarıyla oynanıyor. Bu ülkede insanlar kaybediliyor, olaylar ört-bas ediliyor. O zaman nerdesiniz ağam ağam...

Yapmayın ağam, korkmayın ağam, hainin, alçağın, dolandırıcının, mafyanın gidin üstüne üstüne ağam. Siz altmışmilyonun yüreğini taşıyorsunuz. Yürekli olun ağam. Arayın bulun yargılayın. Leyla Zana'lara, Hasan'lara, Deniz'lere, Mahir'lere yaptıklarınızı unutmayın ağam. İkili davranmayın yüce yargıyı engellemeyin ağam, açın önünü sonuna kadar ki, biz gençler anneler, babalar, kardeşler yüreğimize su serpelim ağam. Son sözüm: Bu kadar kolay mı be ağam?

Fırat Demir - Adana

Bu sabah işe gitmek için hazırlanırken açtığım televizyonda duydum. Ben memurum. Maaşımı depremzedeler için IMF tarafından gönderilen 500 milyon doları kullanarak ödemiş devletim bana.

Bizim tazen hiçbir boku doğru dürüst yiyemeyeceğimiz herkesçe malum. Ama acizin bu kadarı da fazla değil mi dostlar? Şu konuda bir anlaşalım ki devlet diye bahsedilen soyut kavram ve bu soyut kavramı sıkıca kavramış sıvazlaya sıvazlaya emen asalak iktidar hiç bir yardım gelmese dahi insanlarını çok kısa bir süre içerisinde (en azından kış gelmeden önce) kendi imkanlarını kullanarak devlete yakışan buydu. Ve bunu yaparken ne kimseden gelecek 5 kuruş para ne de zavallı kızılayın içler acısı çadırları kalıcı birer çözüm gibi gösterilmemeliydi. Çok büyük denilen Türkiye Cumhuriyeti devletinin büyüklüğü, açıkta kalan geleceğini umudu bebeklerin içmesi için suyu, kuyu kazdırarak bulundurmakla mı sınırlı. Kendi metresleri alplerde yetişen ineklerin seçme sütü ile banyo yapan bu insan özentisi hayvanların senelerdir benden kestiğiniz vergileri neden yatırıma çevirmediniz ve yatırıma çevrilmeyen, bu gün ülkenin zenginliğinin garantisi olacak o paralara ne oldu sorusuna ne cevap vereceğini çok merak ediyorum.

Eğer bugün ülke memuruna maaşını deprem yardımı ile ödüyorsa o ülkenin geleceğinden endişe duyulamaz. Çünkü endişe duyulacak bir gelecek falan kalmamış demektir. Sorarım şimdi. Ben bu parayı soğuktan ciğerleri su toplamaya başlayan o bebeklerin acısını, çocuklarını tok tutabilmek için kendisi günlerdir yemek yemeyen o anne babaların açlığını, bu güne kadar bir araya getirdiği herşeyini kendi evinin duvarlarının altına gömen o insanlarının ümitsizliğini duymadan nasıl harcayabilirim. Hoş bu söylediğim, bu bizim saygıdeğer büyüklerimiz, bizi hamuduyla götürülecek deve sürüsünün keriz bekçileri ve kendi geleceklerinin ahmak garantileri olarak gördüğü sürece pek bir havada kalıyor.

Birgün ola herşey düzelir benim insanım da gelecek endişesi duymadan yaşamaya başlar, günün hazzına varır mutlu olur. O gün ki bu memur maaşlarını deprem yardımıyla ödeyen zihniyetin mezarı üzerine ot bile bitmez. Ve o gün gelene kadar da inşallah benim insanımın sabrı bitmez. Yoksa...

Orhan Yalnız

● Emeklilik yaşına, benzine yapılan düzenli zamma hiçbir reaksiyon göstermeyen yurdum insanı, iki kırmızı kartla ortalığı ayağa kaldırdı, 8 bin Fenerli yürüyüş yaptı.

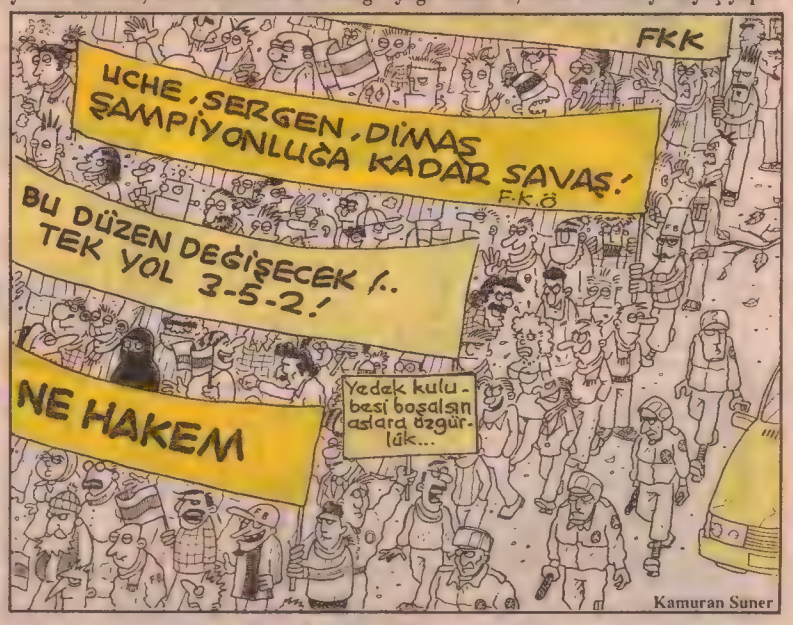

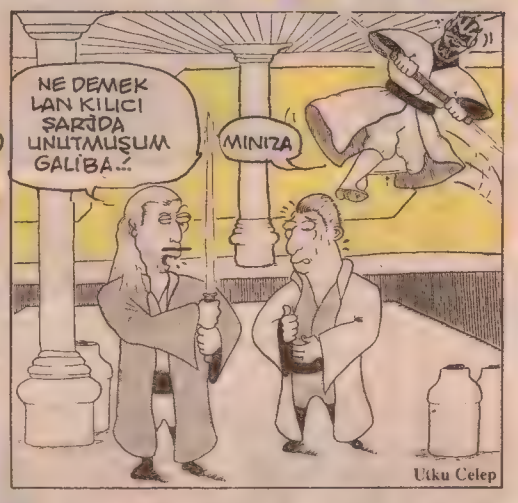

LeMan SUNAR

KARAOĞLAN'ı, BAYIRGÜLÜ'nü, BAYBORA'yı, CAMOKA'yı, BAYTEKİN'i biz hiç unutmadık.. Ya siz...

Yalnızca Türkiye'de değil Avrupa ve Kuzey Afrika'da da kahramanlarıyla satış rekorları kıran SUAT YALAZ 50 yıldır aynı iştahla çiziyor.

50. Sanat Yılında

SUAT YALAZ

1 Kasım
15 Kasım 1999
Devlet
Güzel Sanatlar
Galerisi

Atlas Pasajı Kat: 2
Beyoğlu / İstanbul

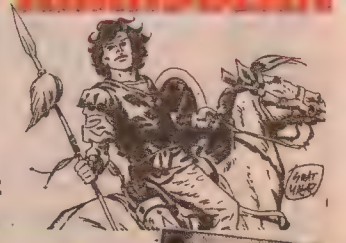

LeMan
Sayı: 416. 30 Ekim 1999. Cumartesi - Haftada bir yayımlanır
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gurçan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Abone: Sevil ŞAPÇI ● Yan Ürünler: Tunca OBUZ ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

SANAL SİMGE & Banal Bünyamin (AŞK-I ZEBELLAH!)

Yeah! Dünya tepe taklak gitmekteder!

ULAN Bİ DE ODANIN ORTASINA ŞARK KÖŞESİ YAPMIŞLAR? ŞU HALE BAK! BU MU POST-MODERNİST TAVIR MINA KOYİİM! BENİ YANLIŞ ANLAMIŞSIN! HİÇ BÖYLE DÖNEMİM OLMADI Kİ ULAN.. YUH! LAN ZATEN ÜLKE KARIŞMIŞ...

SUS ULEN.. SE-BOŞ'UN FOTOĞRAF BÖLÜMÜ BİTİRME TEZİ TAM CİĞERDEN VURUCAK.. N'OOLUR SANKİ BİRAZ ÖZÜNDEN VERSEN... YÖREYLE İSTANBUL'UN BULUŞMASI.. YENİ TÜRKÜ GİBİ..

karşılıklı küçük oyunlarda olmasa nasıl nefes alıp gülümser bu ilişkih...

İNTERNETTE OKUDUYDUM.. JAPONUN BİRİ MANİTASINI O KADAR ÇOK SEVİYO Kİ, ONU İÇİNDE HİSSETMEK İÇİN DİLİM DİLİM KESİP YEMİŞ! O HESAP İŞTE! NE BAARIYOSUN! ETNİK KÖFTE! SOĞANLI SOĞANLI!.. YEŞİLLİK... DAĞLAR BAYIRLAR..!

AVRADINI ZÜKEYİM. BÖYLE ABZÜRT ESPRİ Mİ OLUR ULEN?.. BAK TİKKAT ET GÖTÜNLE GÜL-DÜĞÜN KÖYLÜ TARAFINI HIRPA-LANMANDAN ÖTE ARAMIZDAKİ HASSAS, SIRA-DIŞI İLİŞKİYİ BÖYLE GOLEYCE MAYMUNA ÇEVİR MEN ASIL GAHPE-LİK! ÇIKAR BENİ ULEHN!

OOLUM. DOKTOR ARKADAŞIMA GİTTİM DİKTİRDİM BEKARETİ! SIRF SENİN BU DOĞUM GÜNÜN HATRI-NA! ONDAN BU YÜZÜM-DEKİ BAKİRE KÖYLÜ DİLBERİ PEMBELİĞİ... AL BAK HEDİYENE... PAKETİ AÇMAK SANA KALMIŞ... HEPPY BÖÖRTEEEY TUU YUUU!

50TL

EHEHELOĞĞVVH!.. YAPMA GIZIM YAPMAAH, CANEVİMDEN VURMAA! ETİN KİLOSU BİBUÇUK MİLYON OLMUŞ! HİÇ HABERİN VAR MI SENİNH!? UĞRAŞTIĞIN ŞEYLERE BAKH... BAKH..!

HAYATIM. BENİ DAHİL ETTİĞİN CEMİYETİNDE, NE BİİLİM BARDA, KAFEDE, DİSKODA KENDİMİ HERŞEYE RAĞMEN YABANİL VE ETİK HİSSEDİYORUM... GETTİM KLİPÇİ EROL KÖSE'DEN ARAKLADIM BU KAFİYELİ GLİP KIZLARINI... ARTIK SERDAR ORTAÇ DURUŞUNDAYIM... BAKKALDAN 2 PERMATİK, Bİ ORKİT... BAŞKA NE ALINACAĞ...

♫ 2 PERMATİK Bİ ORKİT ♫ BAŞKA NE ALINACAK?.. OH BEBEK ♫ NE ALI-NA-CAK? ♫

ilişki kimi zaman gelir bir yere tıkanır!....

BÖĞĞĞRRRKKHH!..

HAH. GELDİN Mİ TATLIM... BEN DE TAM ŞU ANLATTIĞIN AYRILMA MESELE-MİZ HAKKINDA DÜŞÜNÜYO-DUM... HEP O İÇİMDEKİ GENDİ-Nİ TUTAMAYAN ÇOCUK DEPRE-ŞİYOR. O ŞIMARIK. HEP O HAŞA-RI BEBEK... BÖHÜÜ! DURDU-RAMIYORUM AFACAN!... EVİN HER TARAFINA SIÇARIM!

GİRDİN BİR İSTANBUL GÜLÜNÜN GOYNUNA, BİR GALEMDE SİLDİN SONRA YILLAR YILI EKMEĞİNİ PAYLAŞTIĞIN KÖYLÜ DOSTLARINI... BİZİ SATTIN YENGEYİ DE SATMAYASIN KERANEYE... HOOPPA! KÖYLÜYSEM GÜNAHIM NEE? FAKİRSEM GÜNAHIM NEE♫ BİZE YAZIIG DEĞİL Mİİ?. ♫

ENİS

MC

AYGAZ

AY, OHA YANİ! BU NE ABİ... TAKSİM'İN ORTA YERİNDE, NE BİĞİM ARKADAŞLARIN VAR SENİN..!

DİİL! DİİL YA, DİİL! TANIMAM! AYNALI TAHİR'E, TELEVOLE'YE KA-PAĞI ATMAYA ÇALIŞAN ŞOW KIZI BUNNAR! URUSPU ÇOCUĞU...

bahadirboysal@leman.com.tr.

Akşamsefası

6 Kasım 1999 Cumartesi Sayı: 417 – 300.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

www.leman.com.tr

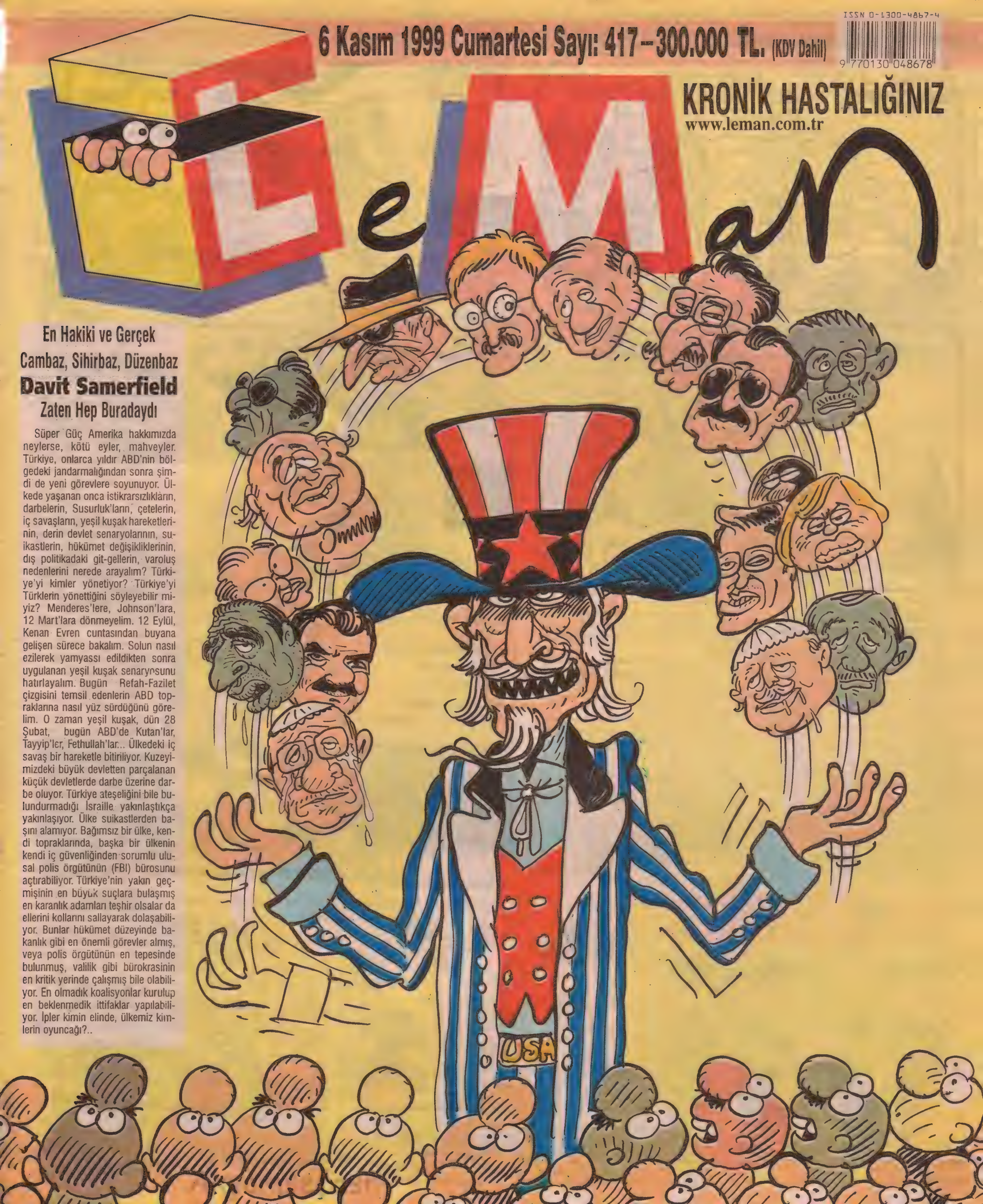

En Hakiki ve Gerçek Cambaz, Sihirbaz, Düzenbaz **Davit Samerfield** Zaten Hep Buradaydı

Süper Güç Amerika hakkımızda neylerse, kötü eyler, mahveyler. Türkiye, onlarca yıldır ABD'nin bölgedeki jandarmalığından sonra şimdi de yeni görevlere soyunuyor. Ülkede yaşanan onca istikrarsızlıkların, darbelerin, Susurluk'ların, çetelerin, iç savaşların, yeşil kuşak hareketlerinin, derin devlet senaryolarının, suikastlerin, hükümet değişikliklerinin, dış politikadaki git-gellerin, varoluş nedenlerini nerede arayalım? Türkiye'yi kimler yönetiyor? Türkiye'yi Türklerin yönettiğini söyleyebilir miyiz? Menderes'lere, Johnson'lara, 12 Mart'lara dönmeyelim. 12 Eylül, Kenan Evren cuntasından buyana gelişen sürece bakalım. Solun nasıl ezilerek yamyassı edildikten sonra uygulanan yeşil kuşak senaryosunu hatırlayalım. Bugün Refah-Fazilet çizgisini temsil edenlerin ABD topraklarına nasıl yüz sürdüğünü görelim. O zaman yeşil kuşak, dün 28 Şubat, bugün ABD'de Kutan'lar, Tayyip'ler, Fethullah'lar... Ülkedeki iç savaş bir hareketle bitiriliyor. Kuzeyimizdeki büyük devletten parçalanan küçük devletlerde darbe üzerine darbe oluyor. Türkiye ateşeliğini bile bulundurmadığı İsraille yakınlaştıkça yakınlaşıyor. Ülke suikastlerden başını alamıyor. Bağımsız bir ülke, kendi topraklarında, başka bir ülkenin kendi iç güvenliğinden sorumlu ulusal polis örgütünün (FBI) bürosunu açtırabiliyor. Türkiye'nin yakın geçmişinin en büyük suçlara bulaşmış en karanlık adamları teşhir olsalar da ellerini kollarını sallayarak dolaşabiliyor. Bunlar hükümet düzeyinde bakanlık gibi en önemli görevler almış, veya polis örgütünün en tepesinde bulunmuş, valilik gibi bürokrasinin en kritik yerinde çalışmış bile olabiliyor. En olmadık koalisyonlar kurulup en beklenmedik ittifaklar yapılabiliyor. İpler kimin elinde, ülkemiz kimlerin oyuncağı?..

● TÜYAP Kitap Fuarı başladı...

İMZA BİR DOST

(Jet-Pa'nın Otomobili İmza'nın Teknik Özellikleri)

* Kaportası Sibel Can'dan, motoru Sevda Demirel'den esinlenerek 1 İngiliz, 1 Fransız, 1 Alman ve 1 Laz tasarımcı tarafından dizayn edildi.

* 1200'ü sıska ve sinirli olmak üzere toplam 1600 beygir gücünde... Fadıl Akgündüz, İmza'nın ormanda 10 kaplan gücünde olduğunu iddia ediyor.

* Siirt'deki dev fabrikanın henüz temeli atılmadığı için 4.Levent Sanayi Sitesi'ndeki kaportacı Habib Usta gecesini gündüzüne katarak 1 hafta gibi kısa bir sürede imal etti... Lisansları Fadıl Akgündüz'de olan Oktay, Sergen ve Alpay antreman bitiminde Habib Usta'ya yardım ederek üretime katkıda bulundular.

İşte İMZA'nın Özellikleri ve Ekipmanları

* Cenabet araba kullanmanın trafik kazalarına yol açtığı tasbitinden yola çıkılarak geliştirilmiş cenabet şoförü koltuktan fırlatma sistemi.

* Kaza esnasında otomatik olarak sürücünün kafasının altına hoplayan kenarları kanaviçe ve dantel işlemeli hava yastıkları. (Hayat kurtardığı yetmezmiş gibi, trafikte diğer sürücülerle elektriklenme esnasında yastık kavgasında da kullanılabilmekte.) Standart.

* Cam silen çocukları korkutup kaçırmak için "Sktrin gidin ulaa" diye haykırıp tokat atabilme fonksiyonuna sahip silecekler ile "Anamı stsinler hırsız geldüü" diyerek saçını başını yolan süper alarm sistemi. Opsiyonel.

* Sırf pavyon kalkışı için tasarlanmış pavyon vitesi, bagajda özel mangal bölmesi ve takılıymış gibi duran trafik polisi aldatan emniyet kemeri. Standart.

* Pırıl pırıl, şıkır şıkır jantlar, dijital "Rampaların ustasıyım, gözlerinin hastasıyım" çıkartması, üç kat dana derisi kaplama lastikler ve arıza esnasında kullanmak için bagajda pusmuş olarak bekleyen şişme "Birader marş basmıyor bi el atar mısın adamı". Opsiyonel.

* İmza'nın asıl en önemli teknik özelliği habire, "Dolandırıcı Fadıl Akgündüz" haberleri yaptıran medya patronlarının dolarlarla aklını alıp, TV kanallarını saatlerce kiralayabilmesi. Standart.

Mesut Ceylan

Ders: Yurttaşlık, Konu: "Devlet"

alptamer@leman.com.tr

GEZ MAHMUT ÇUK

Mahmut Tibet

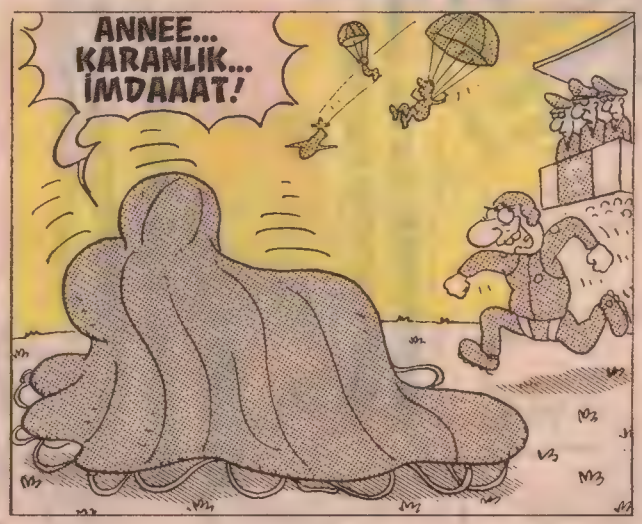

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan

7 TİP'linin katılı Haluk Kırcı'yı af kapsamına almak için direnen MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, koalisyonu bozmayı bile göze aldı.

Adana'da Murat Pektaş'ı öldürdükleri gerekçesiyle yargılanan iki polisin daha önce de üç kişiye yargısız infaz yaptıkları ve bu nedenle yargılandıkları ortaya çıktı. Polisler duruşmalara mazeret bildirerek katılmadılar.

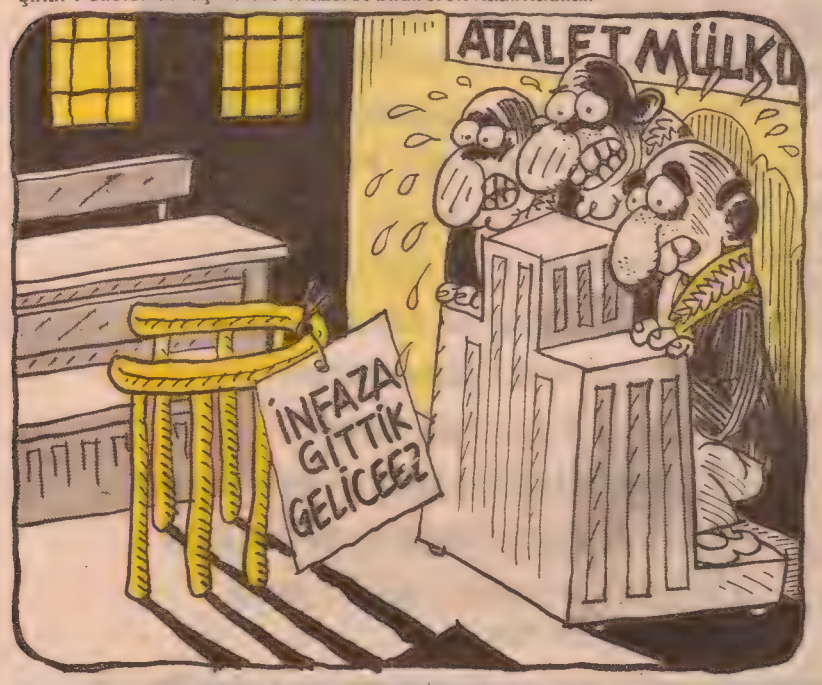

DSP ve MHP affın kapsamı konusunda anlaşamayınca af yasa tasarısı beklemeye alındı... İki partinin lideri bu gelişme üzerine yumuşadı!

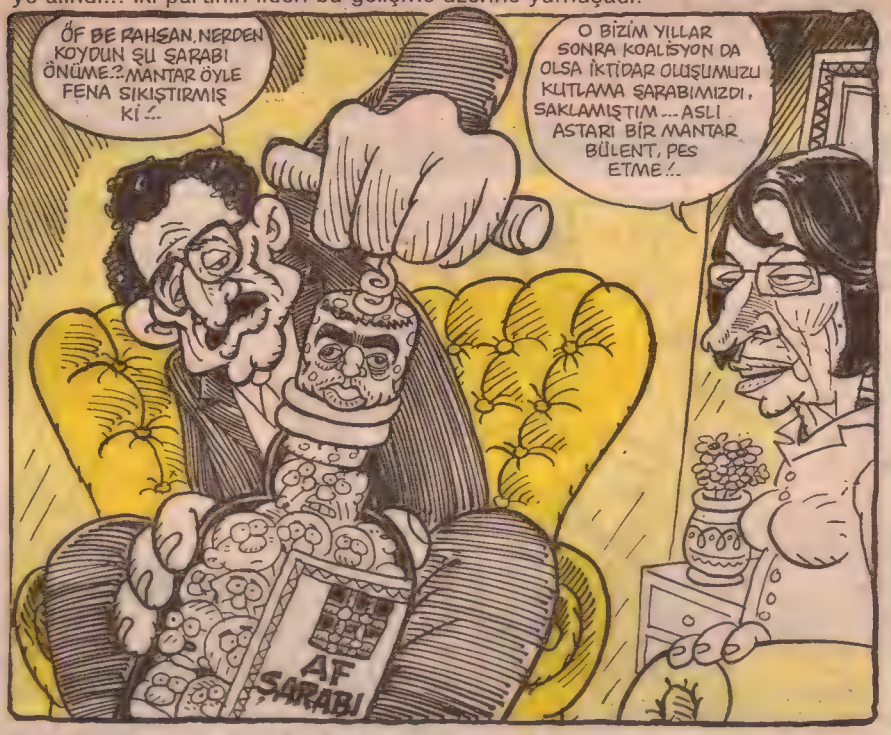

Bursa'da çarpraz ateşe tutularak öldürülen tefeci Nesim Malki cinayetinin azmettiricisi Erol Evcil tutuklandı. Çarpraz sorguda suçunu itiraf eden Evcil'in azmettiricileri ise şimdilik paçayı kurtardı.

EROL EVCİL derin vurguncu filminin sadece figüranı, konu mankeni
MEHMET AĞAR ömür boyu karanlık, her taşın altından çıkan adam; türkiye ağar cumhuriyeti
C.ÇAĞLAR çiş adamı.. bulunmaz bursa kumaşı
YÜKSEL ÇAĞLAR mafyakasa
ALAATTİN YÜKSEL dönemin emniyet müdürü
SUSURLUK 3. yılını bitirdi, irinleri patladı, heyulası tüm iğrençliğiyle duruyor.
R-TÜK (radyo foreks ve radyo klas'a 30 gün kapatma) ortaçağ engizasyonu
MERVE KAVAKÇI
BEKİR LÜTFÜ YILDIRIM kutsal izdivaç
DEVLET BAHÇELİ kırcı'nın elindeki kanların deterjanı
HALUK KIRCI 7 TİP'liyi öldüren en tipsiz
RECAİ KUTAN ABD için süper devlet diyen süper dönek
STAR mahsun'a bel altı şantajcısı
ATİLLA TAÇOY T.H.K yolsuzluk batağına düşürmüş sabık başkan
HÜLYA AVŞAR dadılara küfür eden cadı
EMRAH DİNÇER künt, hont, özgün faşo
CLINTON, KOÇ, KAYA ÇİLİNGİROĞLU golf geyiği

SUSURLUK 3 YAŞINDA

Susurluk üzerine çok şey söylendi, yazıldı, çizildi. Bizim yüzlerce belge, bilgi, çizgi, şiir, resimliroman,, karikatürden oluşan tuğla kalınlığındaki Susurluk kitabımız için ise kimse birşey söylemedi. Medyada hakkında tek kelam edilmedi, tek satır yazılmadı. Ama biz söyleyeceğimizi bu kitapta söyledik... Çizgilerle Susurluk Albümü'nde başından bugüne dek gelişen olaylar kronolojik ve tarih sırasıyla belgelendi, yazıldı, çizildi.

Can Yücel, Gürcan Özkan, **Tuncay Akgün** , Galip Tekin, **Sefer Selvi,** Mehmet Çağçağ, **Met-Üst,** Can Barslan, **Alp Tamer,** Bahadır Baruter, **Suat Özkan,** Bahadır Boysal, **Vedat Özdemiroğlu,** Bezgin Bekir, **Nihat Genç,** Aslan Özdemir, bu kitaba yazdılar, çizdiler, araştırdılar, belgelediler.

LEMAN ÇİZGİLERLE SUSURLUK ALBÜMÜ TÜYAP KİTAP FUARINDA

Gurbetçi paralarıyla kurulan Fadıl Akgündüz'ün Jet-Pa'sı bir İngiliz dizayn fabrikasının yaptığı iki adet protip otomobile Osmanlı tuğrasını andıran bir logo ve "imza" markası yapıştırdı.

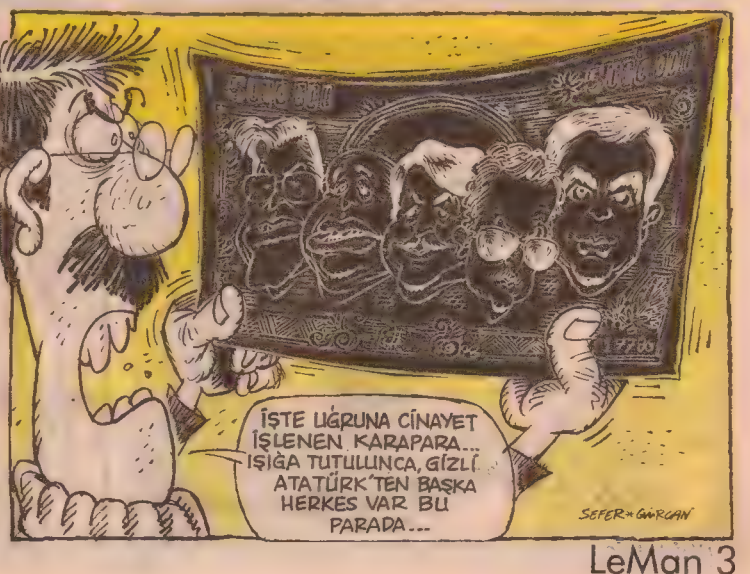

daral@leman.com.tr

...Bir gün annanemi, evine damacana ile su servisi yapan Aslan amca ile sevişirken gördüm...

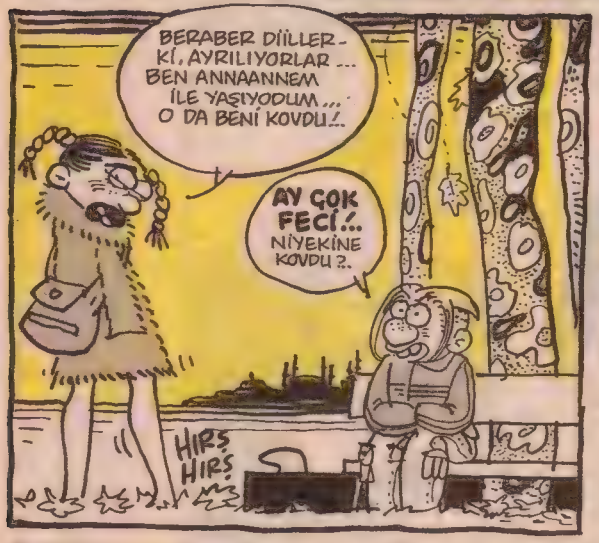

...Bir gece eve geldiğimde dedem çırılçıplak, eve getirdiği bir Moldovyalı kadın ile halay çekiyordu... Ay çok feci... Dedem çok fena adam, artık orda kalamam...

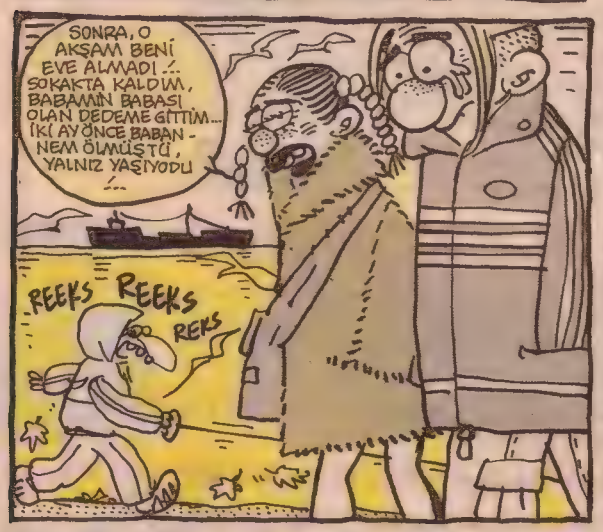

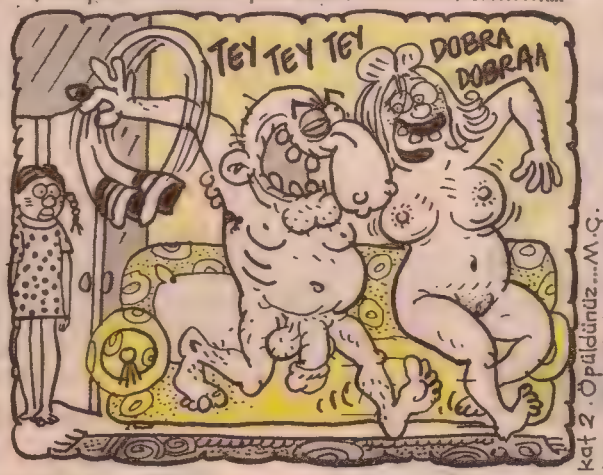

Türk çizgi üstadlarından, Karaoğlan gibi 70'li yılların en popüler çizgi kahramanının yaratıcısı Suat Yalaz saygı ve özlemle anılır.

Gösterişi gürmentsi tavsiye ederim... Beyoğlu, Atlas Pasajı kat 2. Öpüldünüz... M.Ç.

açık büfe

met üst

kızılderili olsalardı isimleri ne olabilirdi

süleyman demirel: **dünyaya kazık çakan manitu**

bülent ecevit: **tik'li güvercin**

nadide sultan: **dam üstünde un elemesi manita**

reha muhtar: **haber okuyan soyulmuş tombul sosis**

ismail türüt: **eğlendiren topaç**

mehmet ali erbil: **eşşeğin kıçına su kaçıran boğa**

ciguli: **cep herkülü**

banu alkan: **et ve balık kurumu**

beyaz: **beyaz adam**

devlet bahçeli: **vadideki zambak**

mesut yılmaz: **prostat dilli reis**

ajda pekkan: **inşaat mahaline girilmesi tehlikeli ve yasaktır**

hakan şükür: **avare avarel**

sevda demirel: **pompalı tüfek**

sergen: **zeman kötü, kolla dötü**

selçuk ural: **güzel insan**

akrep nalan: **ton balığı**

cem karaca: **a star in vırn vırnnn**

hülya avşar: **kaya'yı delen incir**

fethullah gülen: **gülen ayva ağlayan nar**

bill clinton: **dünyanın zırt deliği**

boris yeltsin: **bu gece barda, gönlüm hovarda reis**

haydar aliyev: **bakü ceyhan geyik hattı**

bülent ersoy: **mobydick**

sibel can: **dünya bankası**

mustafa topaloğlu: **siber dolması**

mehmet ali yılmaz: **içici tütün piyasası**

ayşe özgün: **ana britannica**

devam edecek

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

AY, NEDENSE İKRAM ETTİĞİNİZ GAZOZU İÇİNCE BİRDEN UYKU BASTIRDI..

ÖYLEDİR, BASTIRIR... BİZ DE SICAKLADIK MESELA..

OHH

LAK LAK

OHH

LAK LUK

LAK LAK

OTOMOBİL ÜRETİMİ İŞİ YAPIYORUM YILMAZCIĞIM... BAK MESELA BUNLAR BİR AY SONRA ÜREYİP, YAVRU - LARLAR..

Paranoya

TORUN BU TAHTAKALE - DE VİAGRA DAHA UCUZ... DUR BAKİM BU SAHTE Mİ GERÇEK Mİ BİR DENEYELİM.

HIMM... GERÇEKMİŞ... ALALIM İKİ KUTU...

MERKEZ, EĞER YAKIN AKRABA EVLİLİĞİ ÜRÜNÜ DEĞİLLERSE, SANIYORUM İKİ ORGAN KAÇAKÇISI VAR BURADA !...

Dış hatlar

YAA PATRON YAA... ŞU İNFAZ ŞEKLİNİ DEĞİŞTİR - SEK ARTIK HA?, YAKINDA PATLIYCAM BU GİDİŞLE...

KES SESİNİ, BİR FORMÜL BULACAZ ELBET..

TACİZ OĞLU Peynirleri

TACİZ OĞLU Peynirleri

TACİZ OĞLU Peynirleri

TACİZ OĞLU Peynirleri

LOMBAK GÜZELLİKLERİ

BİRİNCİ GÜZELLİK

LOMBAK'IN İKİNCİ KİTABI ÇIKTI

Önce sadece TÜYAP'ta
Leman ve Parantez standlarında.
Sonra bütün gazete bayilerinde

İKİNCİ GÜZELLİK

LOMBAK HEYKELCİĞİ

10. yaşımız anısına
meraklıları için
sadece 333 adet üretildi.
Her biri ayrı ayrı numaralandırıldı.

TÜYAP'ta Leman ve Parantez standlarında

ÜÇÜNCÜ GÜZELLİK

SOLMAZ & BARUTER İMZA GÜNLERİ
13 Kasım Cumartesi 14:00-18:00
TÜYAP Parantez standında
14 Kasım Pazar 14:00-18:00
TÜYAP LeMan standında

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

...AİN EVLAT ÖKKEŞ

...GRETEN ADAM VE ...GLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

LeMan 6 (*) cat -Kedi (@) Bu gibi sanatçıların dostu olacağıma yılanla, çıyanla ahbaplık ederim.

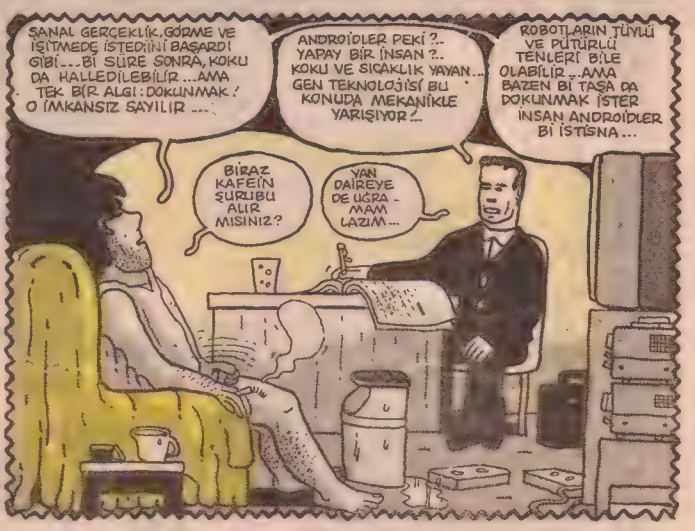

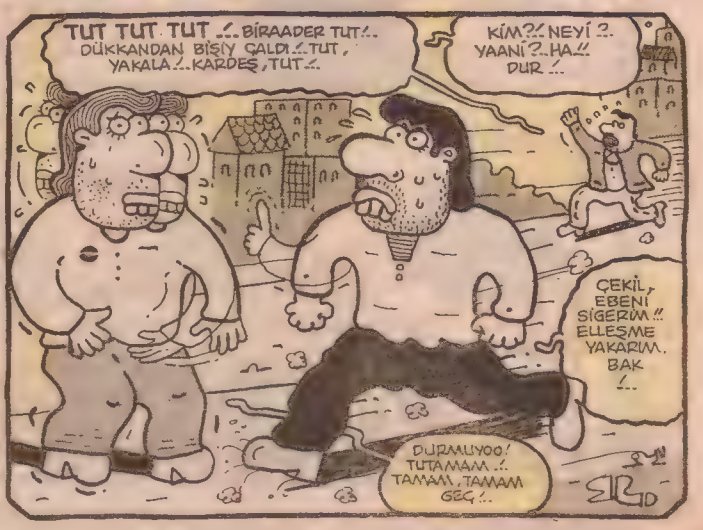

TERELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

NERDEN BULDUNUZ BUNU?..

ARABA ÇARPMIŞTI DOKTOR... KAFASINI YERE VURDU... BAKIŞLARI AYNEN SÖYLEDİĞİNİZ GİBİYDİ... ALIP GETİRDİK...

GÜZEL... ADIN NE?..

ADINI HATIRLIYOR MUSUN?..

HMM! ÇOK İYİ. BEMBEYAZ BİR DOSYA KAĞIDI KADAR BOŞ BU ADAM...

GÖZ DİPLERİNE BAKAYIM... HMM... EVET HAFIZASINI TAMAMEN KAYBETMİŞ BU... İYİ İŞ ÇOCUKLAR...

BÜYÜK PROJEYİ BAŞLATIYORUM... UZUN BİR SÜREÇ OLACAK BU. DAVAMIZ İÇİN ÇOK İNCE HASSAS VE DETAYLI BİR ÇALIŞMA YAPACAĞIZ...

BU ADAMIN BEYNİNİ İSTEDİĞİM GİBİ İŞLEYECEĞİM, SABIRLA... İNCE İNCE BİR DANTEL GİBİ...

ONU BİR ÖLÜM MAKİNASINA DÖNÜŞTÜRECEĞİM... BİR SUİKAST MELEĞİNE... SADECE BENİM ÖĞRETTİKLERİMİ BİLECEK...

VE ZAMANI GELİNCE...

BAŞKANI ÖLDÜRECEK ARKADAŞLAR... BUNU ÖRGÜTÜMÜZ İÇİN YAPACAK VE SONRA YÖNETİM BİZE GEÇECEEEK...

OLEEY!..

10'ncu gün...

ADIN NE?..

VAHŞİ KÖPEK...

3'ncü ay...

SEN DEMEK, ÖLÜM DEMEK VAHŞİ KÖPEK... YAKIN DÖVÜŞ TEKNİKLERİNE BAŞLIYORUZ... SAVUNMA VE SALDIRI...

KİAAAAAA...

DUMP

AH!

VAAY! ÇOK İYİ BE!..

12'nci ay

TAK TAK TAK

EVLAT! SENİNLE GURUR DUYUYORUM, HEPSİ 12'DEN...

SAĞLAM SİNİRLER... SINIRSIZ BİR OLGUNLUK HALİ... ASLA SİNİRLENMEMEK... BUDİZM'DEN BAŞLAYALIM...

18'nci ay...

GİR ORAYA VAHŞİ KÖPEK...

HIRRR

İNANILMAZ! BEN BİLE İNANAMIYORUM... İKİ KARA AYININ MAĞARASINA GÖZÜNÜ KIRPMADAN GİRDİ VE İKİSİNİ DE BOĞDU... BEYLER... ZAFER ÇOK YAKINIMIZDA...

24'ncü ay...

BUGÜNKÜ MİTİNGDE VAHŞİ KÖPEK... BAŞKAN BUGÜN HALKA BİR KONUŞMA YAPACAK... BUGÜN ÖĞLUM... BÜYÜK GÜN BUGÜN...

barslan@leman.com.tr

canbarslan@turk.net

YUSUF'un DOSTLARI... Çıktı... Kitap... 7 Kasım Pazar Metüst bey- Ben bey imza günümüz var...

Devamı arkada.

Akşamsefası

7.sayfadan devam.

AÇILIIN!.. YOL VERİN!..

DUR BAKALIM, DAHA İLERİYE GEÇMEK YASAK!..

MEMUR BEY... ÖZEL KARTLA - RIMIZ VAR !...

ZİGTÜR LAN... NE KARTI...

HUOOP!.. İTİŞMEYİN...

TELSİZ MESAİ!... KARGAŞAYI ÖNLE - YİN TALİMATI...

TAAK TOOK

TOOCK!

YOOO!..

VAHŞİ KÖPEK?

ADIN NE?..

ADIN NEEEE!

GİDELİM DOKTOR... VAZGEÇELİM ARTIK BU İŞTEN...BOŞVER...

Bitti...

YUSUF'un DOSTLARI...14 Kasım Pazar Tüyap son gün... Gani bey, Metüst bey, ben bey... Altın günümüz var bekleriz...

Bayır Gülü

FEYHAN GÜVER

feyhan@leman.com.tr

AŞKIN SESİNE KULAK VER HA!.. BU GÜRÜLTÜ ARASINDA SEN AŞKIN SESİNİ DUY DA GÖRELİM...

HORRR HORR HORR

PISSS!

PUFF... PFFF PUF!

HIYK

KALK KIZ KALK... İÇTİM AZDIM KUDURDUM... KALK UYUMAA !..

TANK...

DONK DONK DONK DONK...

ALLAHIM ŞU ANI YAŞADIM YA, ÖLSEM DE GAM YEMEM ARTIK... AL SANA AL... AL... AL...

KIRKK! KIKKK! KKKK!

FIYT...

BENİ DE KUDURTTUN ARTIK LAAN... BIKTIM SENİN PİS İÇKİ KOKUNDAN... YORGANI YAVAŞÇA ÜSTÜME BIRAK ATEŞLERİM FİTİLİİ !..

AH BE KIZIM... AŞKIN GÖZÜ KÖRSE BURNU DA Mİ KOKU ALMIYO... BÜTÜN EVİ KOKUTMUŞ BUNUN AYAKLARI...

NE BİLİYİM ANA... BEN HİÇ DUYMU - YOM KOKU MOKU...

HADİ SACİDE ABLA... BAK BAKALIM Bİ KISMET FİLAN VAR MI?..

VAR... VAR... BAK OLDU - GU GİBİ GÖRÜNÜYO... ESMER, OLDUKÇA YAKIŞIKLI ----

SAHİ Mİİ?

E... EVET,.. KARIN KASLARI ÇOK SIKI... SIRTI MÜKEMMEL...

(ALLAAM... BU BACAK - LAR, BU KALÇALAR... TAM HAYALİMDEKİ GİBİ... BEN GALİBA FENA OLLİYOM...

AY SACİDE ABLA, SEN DE EVLENSEN ARTIK !..

 "Bayır Gülü 1"in yeni baskısı ve "Bayır Gülü 2" Tüyap'ta...

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

3. Yıldönümünde Evcil Sorgusu

- Sayın Evcil, lütfen biraz acele yiyin şu pastayı. Susurluk üç yaşına girdi diye, sayın Taşanlar yollamış, o yüzden ses edemedik. Ama yani lütfen artık Sayın Evcil.. Daha sorguya başlayamadık.

- Nerdeen aklımaa eestii kimbiliiir, gezdiim dün gecee şeehri şööyle biir...

- Fakat?.. Sayın Evcil, zor durumda bırakmayın bizi... Bi nevi mesai arkadaşı sayılınz...

- Erol Evcil diilim ben... Büyük hata yapıyorsunuz... Şarkıcı Erol Evgin'im ben... İsim karışıklığı olmuş... Şöyle ki: İştee o aaan biir fırtınaaa kopaaar....

- Sus... Susun... Yani Erol Bey... Allaşkına bak... Sizde bu karakteristik kaşlar mevcutken nasıl karışıklık olabilir?.. Çok afedersiniz, kaş diil, kaşkol mübarek... Lütfen ama...

- Teessüf ederim... Vallahi Erol Evgin'im... Bu kaşlarım da peruk... Dökülüyodu, o açıdan... Hadi bırakın gidiim ben... Pastayı da içinde eğe vardır falan diye yedim ama çıkmadı...

- Sanırım vardı, bi ses geldi ama siz farketmeden yediniz demin... Bu kadar yeter, sorgu başlasın... Yarın bigün siz de bizi sorguya çekersiniz, lütfen zorlamayın... Meslektaş sayılınz... Kayıt başlıyor...

- Tamam bakayım... Nedir?...

- Nesim Malki'yi öldürtmüşsünüz diyorlar... Katilleri azmettirmek için 1 milyon dolar vermişiniz falan daha neler...

- Hiç olur mu öyle şey... Malki o suikastten üç ay önce ölmüştü zaten... Biz sevenleri üzülmesin diye saklıyorduk... Orada asıl hedef devletti... Mehmet Abi'yi üzmek için yapıldıydı...

- Mehmet Abi?.. Aman, gözünüzü sevicez, bant kayıtlarına geçiyo, isim vermeyelim... Soyadı meçhul olan bu zatın ne iş yaptığı da bilinmiyodur kesin... Di mi, kesin yani?

- Yok lan be, ne bilinmiyo... Mehmet Ağar işte... Abimiz, hastasıyız... Uçağımı verdim seçim gezilerinde, bi daaki seçimde canımı veririm gerekirse... Mehmet Abim, Malki'yi çok uyarırdı "Bak kendine bakmıyosun, çok yağlı yiyosun, böyle devam edersen ölürsün" diyerek...

- Peki, kayıtlardan çıkarıcaz bunları... Biraz daha dikkatli cevap verin artık..! Malki'nin alacak-verecek defteri de sizdeymiş göya..

- Bende, ne var?...

- Elbette, arkadaş arkadaşa niçin hatıra defteri vermesin, tabi ki de... Önemsiz bir defter...

- İlginç de bi defter ama ha... Mesela kenar süsleri var çevresinde, böyle kurukafa-dolar işaretleri- sahte imzalar falan şeklinde... Ben de defterin arasında Yeşil'in hediyesi bıkaç kulak kurutmadım değil hani...

- Amanın!.. Yeşil de ne?..Yok öyle bişey...

- Tabi canım, anladım!.. Helal olsun size... Yeşil Bursa'da çok güzel günlerimiz geçti Orhan Abi'yle... Beni halis Bursa havlularına sarmalayıp sardı da sakladı... Süperdir Orhan Abi.

- Orhan Gencebay bi tanedir canım... Hele o gemici olduğu filmlerde dar kazaklar giymez mi, hastasıyız o sahnelerin biz!..

- Yok ben, Gencebay'dan bahsetmezdim...

- A, doğru... Pardon... Orhan Pamuk da değerli bi sanatkar... Benim Adım Sarı Kırmızı adlı kitabını bi solukta, sesli sesli okuduk birbirimize...

- Amaan, ben sıkıldım... Gidiyom... Gülben'le buluşup Uludağ'da dağ havası almak, incik yemek istiyom... Geçen Marziye'de yırtmaçlı etek giymiş, budu gözüktü, hesabını sormak istiyom...

- Tamam da şimdi olmaz... Biz sizi çok güzel ağırlarız, yeminlen... Hele şu kasırga bi durulsun, hayırlısıyla Haluk abimiz aslanlar gibi aramıza bi katılsın...

- Hişş, isim vermeyin... Haluk dediğin Haluk Ulusoy felan olsa gerek..

- Tabi, kesin... Öyle o...

- Muhakkak... Yoksa 6 TİP'linin katili tipsiz üstadımızla ne ilgisi olabilir ki ne?...

- Tamam Sayın Evcil... Aman abi... Bitirelim en iyisi sorguyu... Kapat çocuum teybi.. Abi, alkol alır mıydın?..

ÇIKTI!

kılservis@leman.com.tr

Fıravunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

guneri@leman.com.tr

BİR KONU, BİR YORUM.

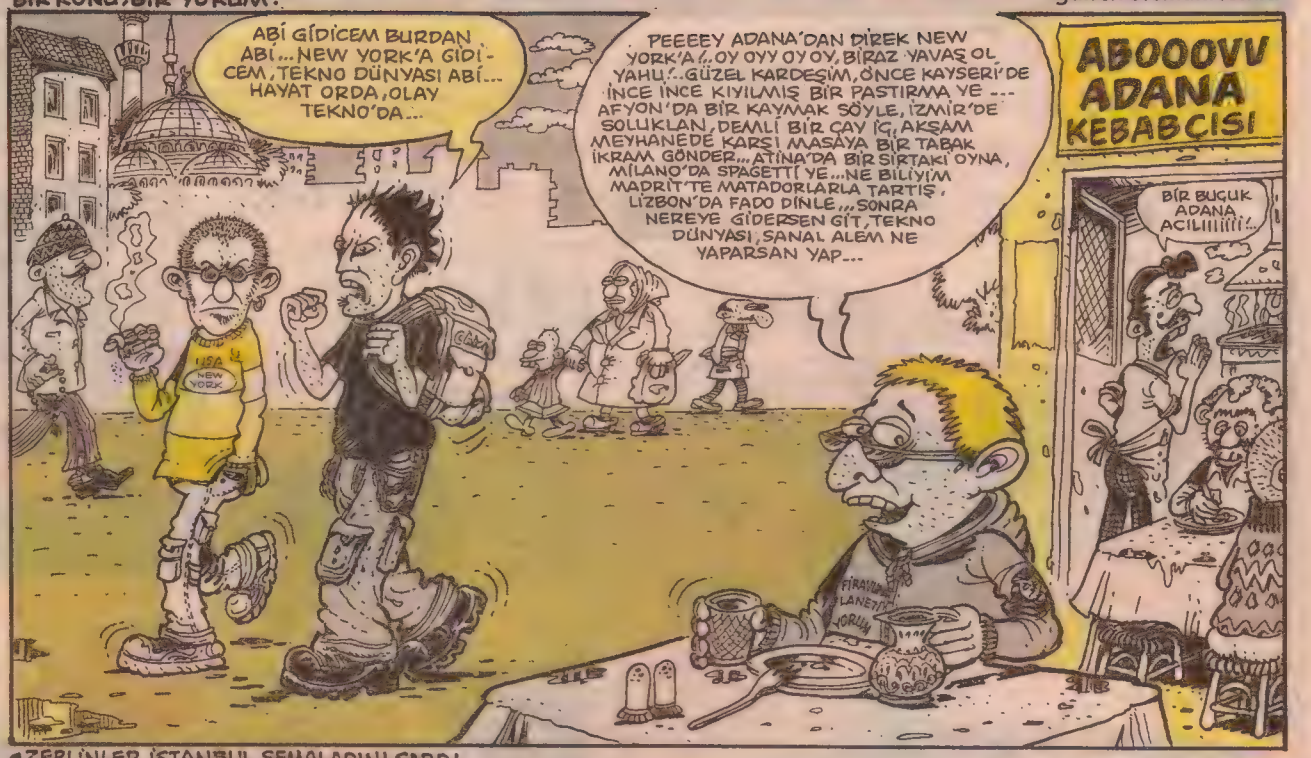

ZEPLİNLER İSTANBUL SEMALARINI SARDI.

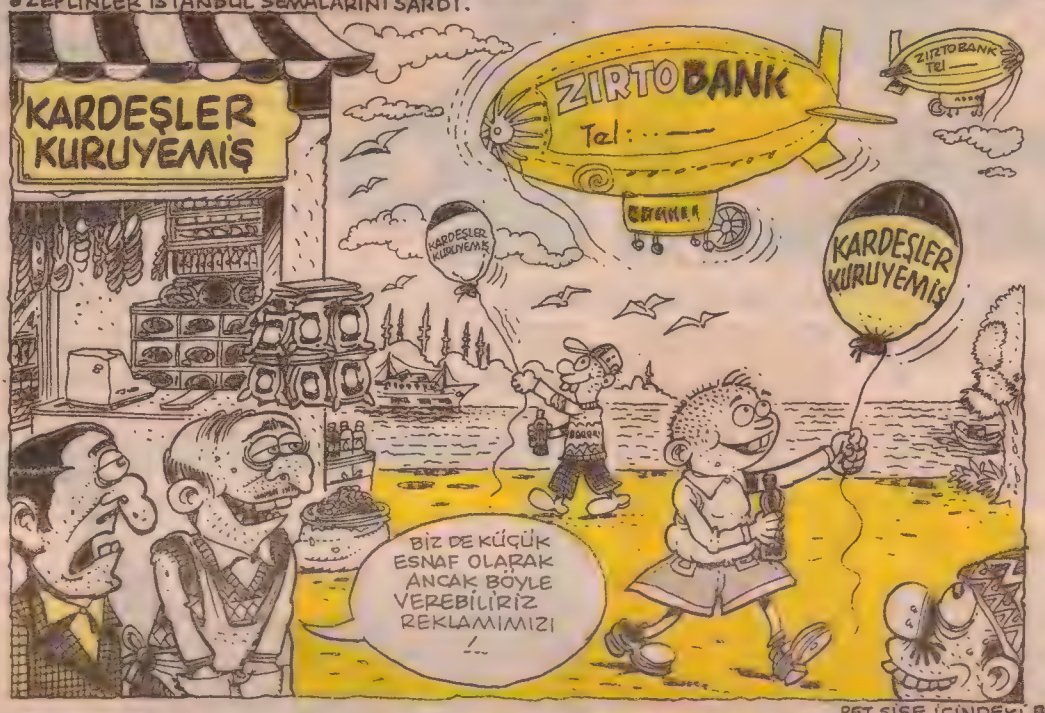

DUMUR

Bir Dolmuş Hikayesi

Bir dolmuş kazası. Hikayeyi anlatan kişi, aşırı hızdan yan dönup sürüklenmekten henüz vazgeçen dolmuşta, üstünde dört kişi olduğu halde duruma vakıf bir şekilde yatmaktadır. İnsanlar üstüste, sıkışıp kalmışlar ve anlatıcıya göre -akla da en makul gelen- bir an önce dolmuştan inebilmek için çare aramaktadırlar. Herkes bunun telaşı içindeyken, ilginç bir muhabbet kulağa çalınmaktadır:

"- Ulan, şoför bozuntusu, niye o kadar hız yapıyon, ulan! Hayvan..."

İkinci biri:

"- Lan o kadar hız yapılır mı lan..."

Bu ilenmeleri yapan kişiler ayaklarının şofore doğru serbest kalmış olduğunu farkederek, mutlulukla ve kesintisiz yine onlar gibi sıkışmış kalmış durumda olan şoförü tekmelemektedirler. Yani dolmuştan inmeden önce yapılması gerekeni -hazır bir dolmuş şoförünü o pozisyonda bulmuşken- yapmaktadırlar!!!

Orkun Solmaz

DETAYI

PET ŞİŞE İÇİNDEKİ BALIĞIN ARZUSU...

©Orhan Veli'yi saygıyla anıyorum.

Akşamsefası

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright © Erdil Yaşaroğlu

Kurnaz Kitap Komikaze 5 Çok Yakında!

Eğlenelim, Öğrenelim: Pablo Picasso parasızlık çektiği gençlik günlerinde, yaptığı resimleri yakarak ısınırdı...

erdil yaşaroğlu

YIL

Her dalda '9
geçti ki... B
yın, politik
dalında, sir
No:20 80800
Not: Aday listel

YÜZYILIN LAL

Milenyuma gıdım kala yüzyılın lalelerini d
le adaylarını da sizden bekliyoruz. Bu se
faks, internet adresi yukarıdaki gibidir. Mü

Ağlayan Çocuk

Pek gelmezdi böyle yerlere, ama geldi. Yaza veda partisiydi.

Sinemacılar, sanat insanları, eleştirmenler, televizyoncular, gazeteciler, yazarlar, böylesi partıleri sıkça düzenlerdi..

"Yaza merhaba", "ilkyaza elveda", "güze veda" gibi saçma sapan adlar verirlerdi biraraya gelme nedenlerine...

Aslında üne, paraya, güce tapınma geceleriydi bunlar.

Herkes birbirinin ününden, tanınmışlığından yararlanmak istiyordu. Birbirinden nefret eden bu insanların tek varoluş gerekçesiydi bu. Güç ve para anlamına gelen bu ünden biraz daha pay almaktı asıl dertleri...

Ben neden mi geldim buraya, aslında tam olarak bilmiyorum. Yeni insanlar tanımak, merak, gözlem, belki de can sıkıntısı... Ama ne zaman gelsem, sonunda hep pişman oldum, onu iyi biliyorum.

Benim arkamdan o geldi.:. Yüzünde buruk, küskün bir ifade vardı. Burada toplanan insanlara derin bir öfke duyduğu her halinden belliydi. Yorgun ve alkollü gözüküyordu.

Kimselere görünmek istemiyordu. Salonun bir köşesine adeta saklandı. İçki dağıtan garsondan bir içki aldı. Sigara yaktı. Tedirgin bakışlarla etrafa bakmaya başladı.

İlerde bir grup insan çarptı gözüne. Tanıdığı birçok sima vardı. Şair, yazar, televizyoncu, gazeteci. Bir zamanlar onları gözünde ne kadar çok büyütmüştü. Reklam için sanata yatırım yapan, ama yeri geldiğinde, gözlerinin yaşına bakmadan onlarca elemanını çıkaran büyük bir bankanın genel müdür yardımcısını dinliyorlardı. Ona yaltaklandıkları her hallerinden belliydi. Bir emriyle bütün kapıları açabilirdi önlerine bu genel müdür yardımcısı. Sponsorluk, teşvik, kredi, kitap basımı, oyunlara, dizilere parasal katkı, tanıtım... Akla gelen herşey. Gecenin tanrısı genel müdür yardımcısıydı...

Ne hazindi. Yazılarında, şiirlerinde, oyunlarında paranın gücünü, sistemi kıyasıya eleştiren bu insanların güç ve para elde etmek için bir bankanın genel müdür yardımcısının önünde kılıktan kılığa girmeleri, yaltaklanmaları gerçekten acı vericiydi... Bu insanları okuyup onlara hayranlık duyanları, yazdıklarında, söylediklerinde bir kurtuluş umudu arayanları düşününce içi burkuldu.

Sahi, hiç bir kurtuluş umudu yok muydu gerçekten?

Bilmiyordu, gerçekten bilmiyordu. Ama olmalıydı. Biraz sabırlı olmalı, yeni insanları keşfetmeliydi. En önemlisi çok da savrulmadan, kimi değerleri yitirmeden bu kıran kırana süren savaşta ayakta kalmayı başarmalıydı. Çünkü güçsüz ve etkisiz olursan kimse seni ciddiye almıyordu.

İşte toplumun en saygın, en etkili kültür ve sanat insanları biraradaydılar. Yaza veda ediyorlardı.

Sistemi, tüketim toplumunu, paranın gücünü, kapitalizmi e
yordu; ama ne hazindi
teme, güce, paraya, ü
pıyorlardı. Burjuvalard
daha değersiz, yüksel
daha hırslı ve doyumsu
güçleri ve ünleri arttık
sız ve kıyıcı oluyorlard

Ona baktı. Öyle sa
insanları seyrediyordu
Kimseyle konuşmak is

Ben onun gibi değil
lar tanımayı, sohbeti s
buk kırılır, incinir. Günl
şadığı kırılmayı.

Oysa kırılmak bana
güzel yazılar yazarım
aydınlatır benim. O ise
panır. Çeker, uzak şehi

Kötülük beni ürkütm
lüğün içine kendimi bı
en iyi kötülüğün içi
onunla doldurdukça ta
rum. Nerelere kadar s
mek istiyorum. En dibe
kendime usulca sarıla
çıkmaya başlıyorum..
bir tarafı var ki, o da
Kötülüğün içindeyken k
gözle izlemekten garip
alıyorum.

Herşeyi yaşayabiliri
Sonra evime gelip, du
mın başına oturur, yazı
rım. Yaralarımı yazarak
dimi korumasını bilirim

Oysa o kendisini b
maz. Kötülük onun büti
deler, bozar. Ben ins
özünde kötü ve alçak
Kendimi hiç kaptırmar
sahte dostluk gösteriler

Ama o hemen inan
bağlanır karşısına çıka
dum, benim gerçek do
insana kimselerin aklı
dakarlıklar yapma
Hiç ummadığı a
Yere serilir. Tekrar k
evinden dışarı çıkmaz
hayata...

Ama artık eskisinde
yor insanlara. Eskiden
inanan, hemen bağlana
ve çıplak bir öfkeye b
yine de biri çıksın k
inandırsın ona; hemen,
kesini... Ne olacak onu
yorum ki ona bazen.

Acımasız ve saldırga
relerinde müthiş bir sayg
zandıklarını gördü çoğu
tü. Bunca yıl tersine ina
kalpli ve düşünceli ola
merhametli olanın sayg
zanacağını sanıyordu.

Merhamet onun en
sani vasıftı. Bu yüzden
bile kırmıştı. Çünkü aşk
merhamet duymak oldu

Akşamsefası

IN LALE'LERİNİ SEÇİYORUZ

Lale'lerini seçmek için adayları belirlemenin zamanı geldi. Maşallah '99'da Lale'ler açısından o kadar bereketli ün klasmanlarda ödülleri kapmak için yüzlerce aday var. Şöyle bir hafızalarınızı kurcala- a, basında, Radyo-TV'de, reklam dünyasında, klip'lerde, müzikte, sporda, kurumlar nada adayları belirleyin ve lütfen bize gönderin. Adres: İmam Adnan Sok. eyoğlu-İstanbul Fax: 0212- 251 52 67. İnternet: lale@leman.com.tr önümüzdeki haftadan itibaren eklemeli olarak yayınlanacaktır.

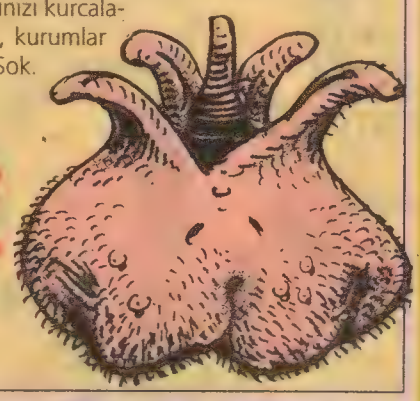

E'LERİNİ SEÇİYORUZ

seçeceğiz. Yüzyıl geriden bugüne kadar aklınıza gelen tüm la- n dünya ölçekli ve tüm kıtaları kapsar şekilde olacaktır. Adres, künse adaylarınızı fotoğraflı gönderin.

LeMan

Portresi

cezmier@leman.com.tr
Cezmi Ersöz

ok onlar eleştiri- bu toplumda sis- en çok onlar ta- daha açgözlü, k adına onlardan ular... Başarıları, daha da acıma- ndığı köşesinde ir içki daha aldı. niyordu. Ben yeni insan- erim. O çok ça- e unutamaz ya- i gelir. Kırılınca n. Kırılmak içimi ne daha çok ka- gider. or. Aksine kötü- yorum. Kendimi battıkça, içimi orum ve anlıyo- rulacağını gör- biyorum, sonra yavaşça yukarı Kötülüğün yıkıcı zılarını besliyor. ndimi üçüncü bir rkütücü bir haz ama herşeyi... mu alıp, masa- yazmaya başla- ıarım ben. Ken- im gibi koruya- iç dünyasını ze- nların çoğunun ldığunu bilirim. bu insanlara, o e. Bir iki sohbette işte der, **bul- um bu.** Başlar o gelmeyecek fe- a beklenen olur. r bir darbe yer. içine. Günlerce Perdelerini örter daha az güveni- nsanlara hemen yanı, yerini derin nicedir, ama na, kendisini utur o derin öf- nali, öyle üzülü- insanların çev- lık ve önem ka- z. Hayrete düş- mıştı çünkü. İyi n, anlayışlı ve ık ve önem ka- eğer verdiği in- evdiği kadınları aynı zamanda unu söylüyordu

onlara. Aşkın merhametle geliştiğini id- dia ediyordu. Oysa kadınların çoğu mer- hamet başlayınca aşkın bittiğini düşü- nürler...

Oysa herkesten çok kendisinin merha- mete, anlaşılmaya ihtiyacı vardı. Ama bu- nu hiç belli etmezdi. İsterdi ki o hiçbir şey anlatmadan karşısındaki anlasın onu. Ama hiç böyle olmazdı. İnsanlar onu çok kolay içlerine alırlardı ve nasıl olduğunu anlamadan ansızın dışlayıp bırakırlardı... Ve hep şaşardı insanların onu böylesine rahat ve hiç beklenmedik bir anda dışla- malarına ve bir daha hiç arayıp sormama- larına, acıyla şaşardı...

İşte bu büyük dışlanma korkusu yü- zünden merhamet ihtiyacını içine gömer- di hep. İçindeki o derin yaraları alkolle dağlardı. İnsanlardan umudunu kestikçe giderek daha çok içki içmeye başlamıştı. Kimi geceler onu karanlık sokaklarda kor- kunç içkili bir halde, kimsesiz sokak kö-

peklerine, kedilerine sarılıp ağlarken bu- lurdum... Bir başına, öylece, hayvanın bi- rine sarılmış, hıçkıra hıçkıra ağlarken...

Onu bir tek ben anlıyorum. Bir tek ben koruyorum. Ama o beni artık pek sevmi- yor. Uzaklaşıyor benden, hissediyorum bunu. Beni ikiyüzlü, uzlaşmacı ve yüzey- sel buluyor. Hatta öfkesini benden çıkarı- yor çoğu kez. **Korkaksın, bencilsin,** di- yor. **Güzel yazılar yazman beni zerrece ilgilendirmiyor. İkiyüzlü ve uzlaşmacı birinin yazdığı yazılardan bana ne,** diyor. Uzlaşmacılık, korkaklık dediği benim ha- yata bir yerinden tutunuyor olmam aslın- da. İnsanlarla yüzeysel de olsa ilişkilere giriyor olmam. İkimizden birinin giderek artan öfkesi yüzünden ayakta kalmanın hergeçen gün ne kadar zorlaştığını pek göremiyor...O, saflığı bulmak istiyor, bütü- nüyle kötülüklerden arınmak istiyor. Kötü- lüğe tahammülü yok. Temiz, berrak bir su gibi yaşamak istiyor. Küçük bir kıyı kasa- basında yaşamak istiyor örneğin. Bir ço- cuğu olsun istiyor. Bense bunların artık imkansız olduğunu hatırlatıyorum ona. Saflık diye birşey kalmadığını söylüyo- rum. Kötülüğün ve bencilliğin en küçük kasabalara bile çoktan girdiğini, yüzümü- zü, o eski, o saf yüzümüzü yeniden geri- ye getirmenin artık çok zor olduğunu an- latıyorum ona. Böyle zamanlarda daha da çok hırçınlaşıyor bana karşı...

Bir içki daha alıyor. Bir sigara daha ya- kıyor. Çok sıkılıyor ve yalnızlık çekiyor belli ki. Gözümü ondan ayırmıyorum. Çünkü böyle gecelerde korkuyorum on- dan. Ne yapacağı pek belli olmuyor çün- kü. Günlerdir, için için bir öfke biriktirdiği- ni biliyorum.

Tehlikeli, zehirli, ümitsiz bir öfke...

Salondaki kalabalıkta bir dalgalanma oluyor birden. Geceyi düzenleyen ünlü gazeteci duvarlara birşeyler asıyor. Biraz daha yakına gidiyorum. Bir posterin önünde duran kalabalığın arasından bakı- yorum. Duvara asılanın yıllar önce yoksul evlerde, kamyonların arkasında, otobüs- lerin pencerelerinde, kahvelerde sıkça gö- rülen **"ağlayan çocuk"** posteri olduğunu farkediyorum. Yadırgıyorum, açıkcası. Böylesi bir evde ve böylesi bir gecede bu posterin ne işinin olduğunu merak ediyo- rum. Ama salondaki insanların çoğu sah- te bir heyecanla posteri alkışlıyorlar... Ki- mileri: **Aman ne ilginç. Yeniden yetmişli yıllara döndürdünüz bizi sağolun... Nos- talji ne güzel bir duygu aslında,** gibi laf- lar ediyor. Sonra duvara sırayla eski film afişleri asılıyor. **Gurbet Kuşları... Umut... Umutsuzlar... Üç Arkadaş... Zavallılar... Diyet... Canım Kardeşim...** İlk gözüme çarpan afişler bunlardı..

Sonra duvara artık ismi değişmiş es- ki sokak levhaları asıldı birer birer. Ardın- dan sahaflara düşmüş kimbilir kimlere yazılmış yıllar öncesinin sararmış aşk mektupları...

Ben de herkes gibi bunları seyrediyo- rum. Ünlü gazeteci hepimizi etkilediğini düşünerek, aramızda sahte bir gururla ve züppe tavırlarla dolaşıyor. Ben de herkes gibi duvara asılanlar hakkında iyi kötü fik- rimi söylemeye çalışıyorum. Aslında bü- tün bunlar bana çok yapay ve özenti geli- yor, ama pek belli etmemeye çalışıyorum. Ve bir taraftan aklım hep onda. Gece boy- unca saklandığı köşeden bize doğru ya- vaşça geliyor ve **"ağlayan çocuk"** port- resinin önünde duruyor. Uzun uzun seyre- diyor.. Sonra etrafına bakıyor. İnsanların yüzlerini seyrediyor... Korkuyorum. Bir şeyler olacak sanki diye. Bir an önce onu buradan götürmeyi geçiriyorum aklım- dan. Ama artık çok geç. Çünkü ansızın bütün öfkesiyle bağırıyor: **Hangi aşağılık insan astı bunu buraya?** Birden sesler kesiliyor. İnsanlar neye uğradıklarını şaşı- rıyor... Evin sahibi olan gazeteci koşarak geliyor yanına. Derdi ortalığı yatıştırmak: **Hayrola dostum, canınızı sıkan birşey mi var?** diye soruyor.

Buradaki herşey canımı sıkıyor, her- şey, hepiniz, aşağılık, ikiyüzlü, sahtekar- lar sizi. Ne işi var ulan bu evde "ağlayan çocuk" portresinin.. Ya bu afişlerin?

Siz ne anlarsınız, Umutsuzlar'dan... Üç Arkadaş'tan... Zavallılar'dan... Ca- nım Kardeşim'den... Adi, alçaklar... Siz varsınız diye, sizin temsil ettiğiniz bu re- zil düzen sürüyor diye insanlar umutsuz, zavallı; siz varsınız diye kardeşler kan- serden ölüyor... Siz varsınız diye çocuk- lar böyle durmadan gözyaşı döküyor...

Tam yumruklarını sıkmış ünlü gazeteci- nin üzerine yürüyordu ki, kollarına yapış- tım ve kulağına: **Sen ne yaptığını sanıyor- sun, hadi gidiyoruz buradan, abartıyor- sun herşeyi,** diye fısıldadım. Önce diren- meye çalıştı. İtti falan. **Beni bırak, gelmi- yorum** dedi... Yine bağırmaya başladı bü- tün gücüyle: **Ulan geldiğimden beri sizi seyrediyorum, hepiniz birbirinizden nef- ret ediyorsunuz, ama çıkarlarınız için birbirinizi seviyormuş gibi davranıyorsu- nuz, iğreniyorum ulan hepinizden, bu çocuğu yıllardır siz ve sizin gibiler ağlatıyor ulan... Siz varken bu dünyada bi- zim, yaşama şansımız yok mu?**

Direnmesine izin vermeden ve bütün gücümü harcayarak onu dışarı çıkardım. Yolda ona sarıldım ve: **Ne olur sakin ol. Öfkeni gereksiz zamanda ve yanlış yer- de kullanıyorsun. Hadi bir an önce gide- lim buradan,** dedim.

Birden öfkesi bana döndü: **Sen de on- lar gibisin. İkiyüzlü ve uzlaşmacısın. Nerede kullanacağım öfkemi, söyler mi- sin?.. Ben senin gibi hesaplı, kitaplı bir adam değilim tamam mı... Tabii, benim yüzümden ilişkilerin bozuldu değil mi? Git, hadi beni bırak o çok kıymetli dost- larının yanına git. O aşağılık insanlarla birlikte "ağlayan çocuk" posterini alkış- la, hadi git...**

Birden sinirleri boşaldı ve bana sarıla- rak ağlamaya başladı... **Dayanamıyorum, anlıyor musun, kimseye tahammül ede- miyorum. Sana da, kendime de, bu dün- yaya da tahammül edemiyorum...** Sonra kan çanağına dönmüş, o derin acılarla koyulaşmış yaşlı gözleriyle uzun uzun baktı bana... **Söylesene, ne olursun, bili- yorsan söylesene, nasıl yaşayacağız biz. Kötülüğe, alçaklığa, sahteliğe bu- laşmadan nasıl yaşayacağız... Söylese- ne... En yakınım sensin. Sen bile bana öyle uzaksın ki... Söylesene çocukları ağlatmadan, insanların umutlarını çal- madan... Yoksulları ezmeden nasıl ya- şayacağız, söylesene...**

Sonra eve götürdüm onu. Üzerindeki- leri çıkardım. Yatağa yavaşça yatırdım. Üzerini örttüm. Birşeyler sayıkladı önce. Vücudundan titremeler geçti. Elini boşlu- ğa birşeylere tutunmak istercesine uzattı. Elini tuttum. Öptüm. Sonra sızdı kaldı öy- lece...

Kim mi o?

Cezmi Ersöz o...

O benim içimdeki yaralı, durmadan ka- nayan ve saf kalmaya çalışan çocuk..

Ben mi kimim?

Ben de **Cezmi Ersöz**'üm.. İçimdeki bu yaralı, bu kanayan çocuğu hayata karşı koyup kollayan benim. O daha fazla yara- lanmasın, daha fazla dışlanmasın, itilme- sin diye hayatın bir yerinden tutunmaya çalışan **Cezmi Ersöz**'üm...

* 6-7 Kasım saat 14.00-20.00 arası **TÜYAP**'ta **Gendaş Yayınları** standında imza günüm var.
* 13 Kasım Cumartesi saat 14.00'de **Van**'da **Yörem Sanat Merkezi**'nin açılışında bulu- nacağım. İmza ve söyleşi. Özen Han İş Merkezi. Hükümet Konağı yanı Kat:3.

Kırıklebleblebi

SUAT ÖZKAN
kırıkleblebi@leman.com.tr

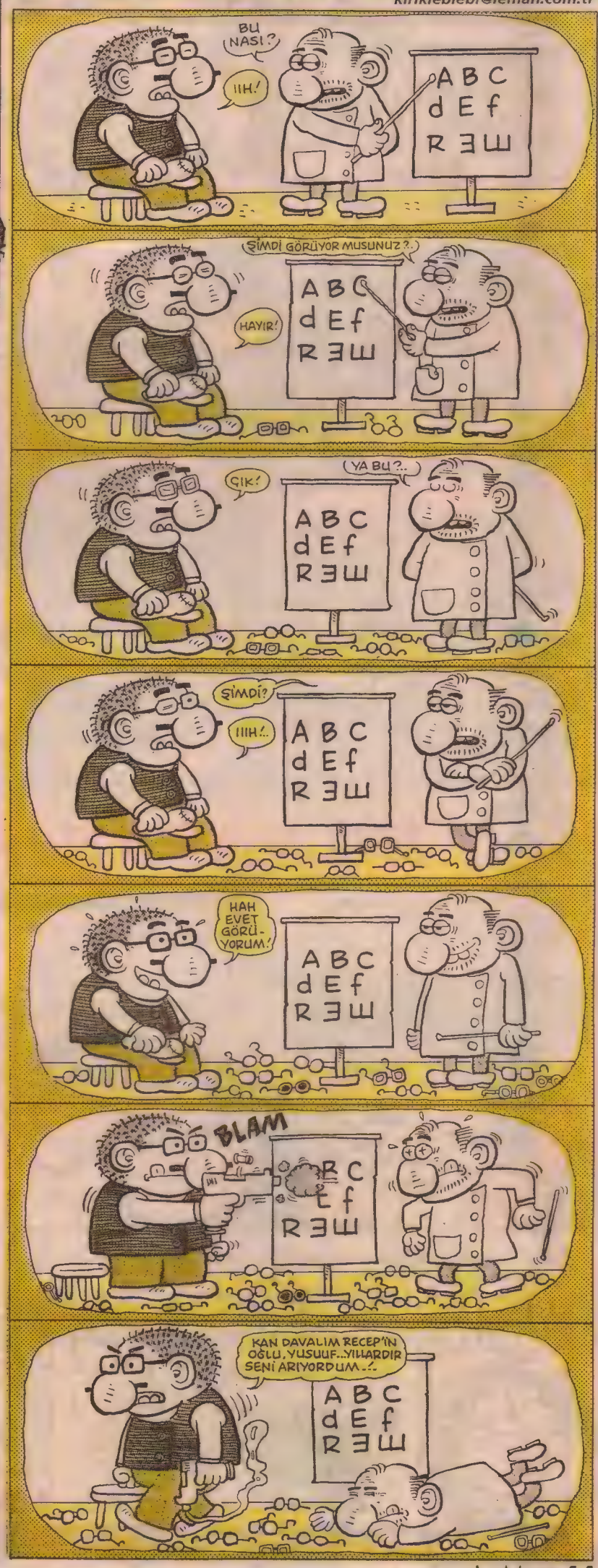

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

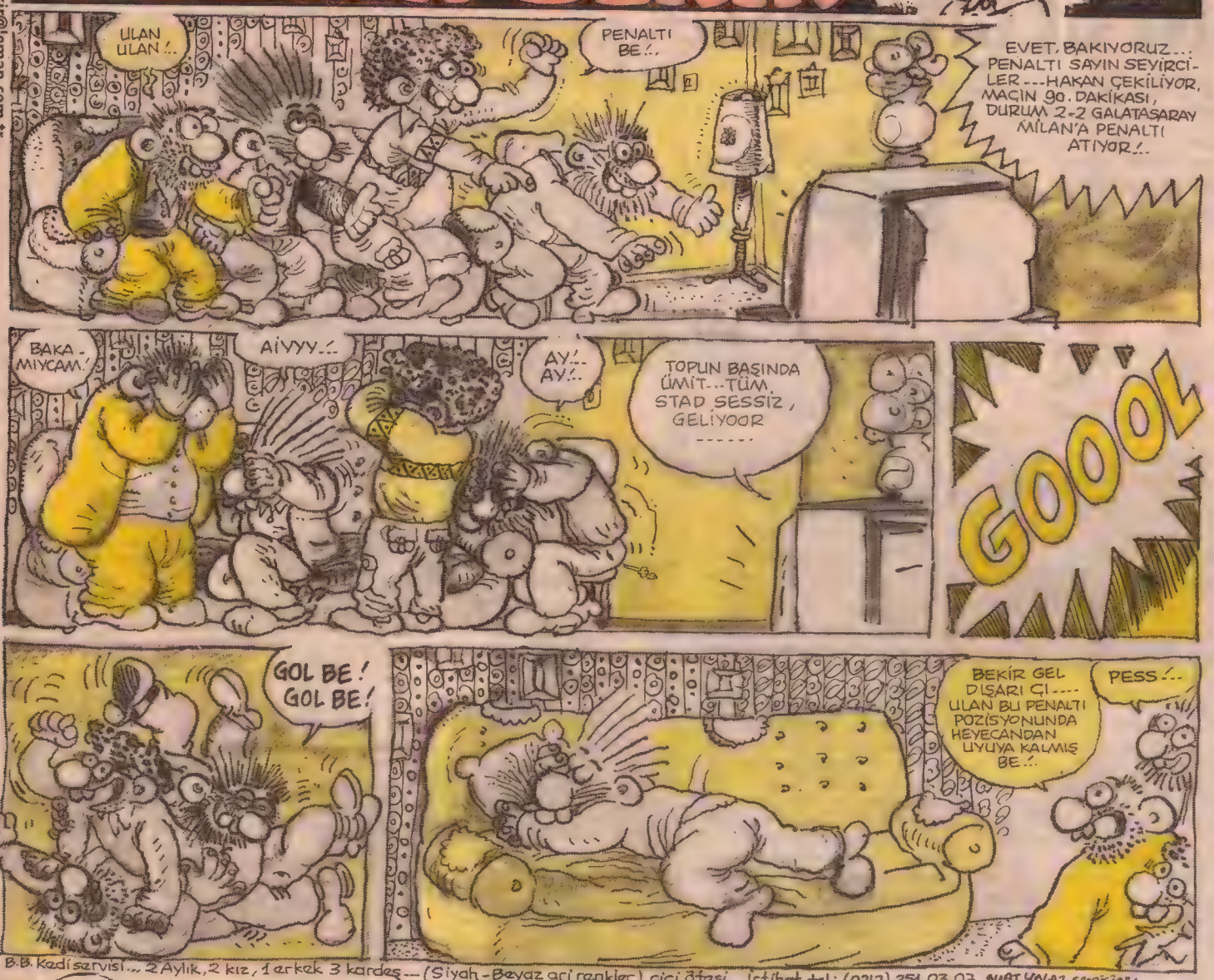

B.B. kedi servisi... 2 Aylık, 2 kız, 1 erkek 3 kardeş... (Siyah-Beyaz gri renkler) acici ötasi... irtibat tel: (0212) 251 03 07 SUAT YALAZ sergisini kaçırmayın!

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

Fazilet gitti bekâret!

- Fazilet emir ve görüşlerinize hazırdır Sam Amca !

- Hoşgeldin bebek, kucağa oturma sırası sende!

Şu anda Amerika'da görücüye çıkan Fazilet yöneticileriyle Sam Amca arasında böyle bir konuşma geçmiş olmalı.

Sam Amca'nın kucağında Fazilet; gitti bekâret!

Ula milli görüşçü Fazilet; bu ne vaziyet!

Üç kadın milletvekilinden ikisi Amerikan vatandaşı, biri de fahri Amerikan vatandaşı.

Amerikan vatandaşı milletvekillerinden Merwe'nin kocalarının ikisi de Amerikan vatandaşı.

Kendisine "milli görüş partisi" diyen Fazilet böyle de, diğer millici partiler farklı mı?

Kendisine "milliyetçi parti" diyen DYP'yi yöneten de bir Amerikan vatandaşı!

Amerikancılığın adı millicilik, milliyetçilik olmuş bu ülkede.

Haluk Kırcı gibi milliyetçi katilleri hapisten kurtarmanın adı afçılık olmuş.

Totaliterliğin adı da cumhuriyetçilik olmuş.

Nitekim Ahmet Taner Kışlalı'nın öldürülmesinin ardından Cumhuriyet Başsavcısı Vural Savaş'ın sıraladığı şu istekler de bunu gösteriyor:

Sansür uygulansın, telefonlar dinlensin, özgürlükler kısıtlansın.

Yani Cumhuriyet Başsavcısı Kışlalı'nın katillerinin cezalandırılmasının peşinde değil, özgürlükleri cezalandırmanın peşinde.

Kışlalı'nın öldürülmesi bahane, özgürlükleri kısıtlamak şahane!

"Aman savcı vurma beni" der gibi özgürlükler!

"Vural Savaş, özgürlükleri yokedene kadar savaş" der gibi Cumhuriyet Başsavcısı!

Daha da kötüsü, sanki onu onaylar gibi **Gayri Kanuni Sultan Süleyman!**

Bir kez daha görüldü ki ne insanların can güvenliği var bu ülkede, ne de özgürlüklerin can güvenliği!

Krem Müzik evi gururla sunar

Sadece bizlerin değil, eserlerini dinleyen Avrupalı'ların bile "Oooo veri gut, veri veri gut" dediği süper sanatçı Hard Rak ve Hevi Metalin acar yıldızı **Batuhan Ototeyphırsızı'ının**

"Üç saat uğraştım 'Zııt Erenköy'ün ne anlama geldiğini bi türlü anlatamadım Japon turiste" adlı eseri ısrala arayınız marayın

a yüzü

1. Karmaşık duygular içindeydim, en yakın arkadaşımın evrak çantasını karıştırırken. (Slow)
2. İnan bi tanem bi gün mutlaka güzel yarınlar gelecek. Atlayıp uçağa Hindistana gidecez o güzel yarınlarda. Kaval çalıp yılan oynatan o adamları aşşağılar edayla saatlerce seyredicez. Ta ki onlara "Herifler haklı lan, iş mi bu yaptığımız. Başka meslek bulalım" dedirtene kadar.
3. Fotoğraf çektirirken 333 yerine 332 dedim, inan hilal kaşlım daha güzel çıktım.

b yüzü

1. Hayatta 3 şeye önem veren insanlara hep gıpta ettim sevdiceğim. Çünkü saydım, benim önem verdiğim şeyler 397 tane. Ordan kısıyom, burdan kısıyom en fazla 335 taneye düşürebiliyom. İşte bu yüzden dertliyim, bu yüzden kederliyim.
2. Loş ortamda nazlı yari öpeyim derken, yanlışlıkla komidini öptüm kokladım doyasıya
3. Üç saat uğraştım "Zııt Erenköy"ün ne anlama geldiğini bi türlü anlatamadım Japon turiste.
4. Her gün karşılaştığım insanların % 30'unu kınamak, eleştirmek yorucu ama inan çok zevkli canım sevgilim.

OH BEBEK
GELİYOR YAKINDA

Bisiklet

Ender Öztarraman
enderoz@leman.com.tr

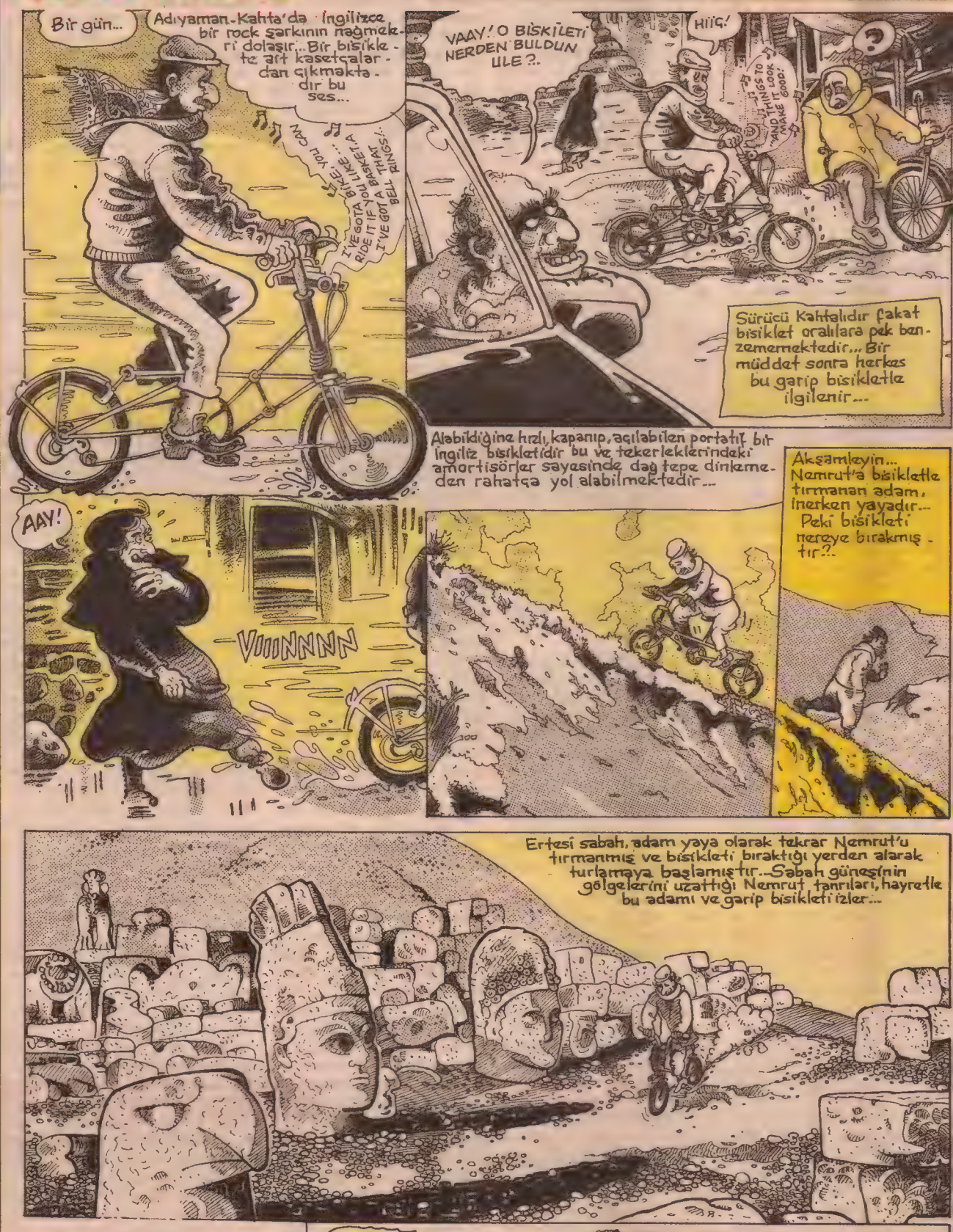

Derin Sidikli

NİHAT GENÇ

Temel Yayınları, yine güzel bir kitap çıkardı. Ünlü tarihçi Ahmet Refik, ki, yıllardır bu tarihçinin kitapları yeni Türkçeye çevrilmez. Kafkas Yollarında ve İki Komite İki Kıtal başlığı altında, iki ayrı kitap. Ahmet Refik, nefis tarihçi, edebiyatçı anlatımıyla, bizzat yaşadığı, gidip gördüğü, İstanbul'dan Batum'a kadar yerlerin tarihi güzellikleri, yoksullukları bir yana, 1. Dünya Savaşı yıllarında Türk, Rus ve Ermeni komitelerinin vahşetlerini, Ermeniler'in Anadolu'dan sürgün (tehcir) edilmesini sıcağı sıcağına, ilginç 1919 yılında yayınlanır bu kitap. Anadolu'da yaşanan vahşeti gözleriyle gören Ahmet Refik'in Ermeni halkının aç, perişan, vagonlara bindirilmiş, ikibin yıllık vatanlarından İttihat Terakki'nin ve Turancılık siyasetinin kırbacıyla sürülmelerini, canı yanarak anlatır. Enver Paşa'ya söylemediğini bırakmaz. Ermeni tehcirini bir daha hiçbir Türk yazarı, onun kadar dobraca, anlatacak siyasi zemin bulamaz. İçimizde "soylu yazarlar" vardı, daha batılılar kitaplar, filmler yapmadan, akıllarını başlarına gelmeden, bu vahşeti, yine Türk yazarları kaleme aldılar.

Ahmet Refik önce Ermeni komitelerinin zulmünü anlatır: "Türk, bombayı bilmezdi. Türkiye'ye bombayı sokan, hatta padişahlarının vücudunu ve sarayını bomba ile ortadan kaldırmaya çalışan Ermeni komiteleriydi. Yıldız bombası patladığı zaman ne kadar Türk ölmüştü? Müthiş bir infilak ortalığı sarmış, etten, bacaktan, koldan mürekkep bir kasırga peyda etmişti. Yıldız sarayının yanında ciğerleri parçalanmış çocuklar, aslan gibi babayiğitler, başları kopmuş, kolları uçmuş cesetler, beygir ölüleri. Parmaklıklarda kıyma halinde yapışmış insan etleri. "Şimdi bu bombalar Anadolu'da patlayacak, aç ve takatsiz halk, Ermeni çetelerinin kan tufanında boğulacaktı. "Ermeni istiklali için 1. Dünya Savaşı'ndan daha iyi fırsat olamazdı. Ermenilerin makul ve mutedil düşünenleri, Ermeni bağımsızlığının kanla, şiddetle kazanılmasına razı değillerdi. Muhteris ve katil komitelerden onlar da nefret ediyorlardı.

"Zavallı Erzurum halkı, tarih boyu böyle vahşet görmedi. 'Türk ve Ermeni, bir müddet Bitlis ve Van bölgesinde kan ve ateş içinde boğuştu. Çarpıştıkları kasabaları yangın yerine çevirdiler. Van bu çarpışmalara acı bir sahne teşkil etti. Rus ordusu ilerledikçe Ermenilerin şiddet ve cesaretleri de arttı. Tehcirler ve katliamlar birbirini izledi. Anadolu'ya giren Rus ordusuna yegane yardımcı Ermenilerdi. İntikam, bağımsızlık, ihtiras emelleri Ermeni çetelerini galeyana getirdi. Rus ve Ermeniden mürekkep birlikler, Türk ve Ermeni cesedlerini çiğneyerek Erzurum'a doğru ilerliyordu. Erzurum tahliye edildiği zaman, Rusların ilk icraatı, Ermeni taburlarını şehre sokmamak oldu. Bir Rus subayı, Ermenilerin katliamlarını durduramıyorum, diye telgraf çeker. Çünkü Ermeniler şehre girdikleri takdirde Türkler'i parçalayacaklardı, (öyle de yaptılar.) Rus ordusunun himayesinde yapılacak bu cinayetler, Türkler'i Ruslardan tamamen nefret ettirebilirdi. Halbuki Ruslar'ın gayesi, Türkler'in sükunundan faydalanıp Erzincan'a, Sivas'a, Trabzon'a kadar ilerlemekti. Ruslar bu maksatlarına nail oldular. Sankamış'tan Erzurum'a kadar demiryollarını döşeyerek, Zigana'nın korkunç yollarını muntazam bir hale getirerek, dağların yüksek tepelerinden telgraf telleri aşırarak dekoviller döşeyerek, köprüler yaparak Trabzon'a kadar ilerlediler! (Ruslar'ın işgal yıllarında yaptığını, Türkler elli yılda yapamadı.)

Ahmet Refik çok sert konuşur, "İttihat ve Terakki hükümetinin zalim idaresinden sonra, Rusların düşman idaresi bile asırlardan beri saadet, emniyet, adalet yüzü görmeyen halk için adeta refah devri yerine geçmişti. Onların cahil dimağları bile Rus idaresinin intizamını takdir ediyordu. Bir zamanlar sefil asker kafilelerinin açlıktan öldükleri korkunç yollarda şimdi zarif hanımlar, parlak üniformalı Rus zabitleri otomobillerle geçiyorlardı. Şehirlerde tiyatrolar, sinemalar, şenlikler, herşey mevcuttu. Türkler'i en çok üzen birşey varsa, o da camilerin ahırlara çevrilmesiydi.

Komunist ihtilal, Türkiye'yi de kurtardı. Ruslar ülkelerindeki devrim nedeniyle geri çekilirken, tüm mühimmatlarını Ermeniler'e verdi, Rus subayları Ermeni komitelerini eğitmeye başladı. Erzincan, Erzurum bütünüyle Ermeni hükümetinin eline geçti. Türklere, korkunç bir idare altında, akıl almaz vahşice saldırılara başladılar. Ermeniler, tüm kuyuları, mağaraları, yakılmış insan cesedleriyle doldurdu, nehirler aylarca kan aktı.

"Ermeniler şehir dışında Osmanlı ordusuna çeteler halinde karşı koyuyor, içerde halkı kışlalarla doldurarak evlere kapatarak öldürüyorlardı. Bazen kafalarını odunlar üzerinde kesiyor, naaşlarını kuyulara dolduruyor. Osmanlı ordusunun ilerlemesi, Ermenileri daha da ümitsizleştiriyor, çeteler canavar haline geliyor, evleri yıkıyor, binaları yakıyor, türbeleri parçalıyor. Türkleri, kurşunla, süngüyle kanlar içinde yerlere seriyorlar. Erzurum bu kanlı vahşetin en feci sahnesiydi. Bu azgın alevler altında karlar üzerinde kanınlan yanılmış, ciğerleri koparılmış masumlar... Ermeniler'in Erzurum'u tahliyeleri o kadar feci olmuştu ki, yüzlerce erkek evlere doldurulmuş, üzerlerine benzin dökülerek diri diri yakılmışlardı...

Asıl savaş, savaşın dışında Anadolu'da, Ankara'da, Adapazarı'nda Eskişehir'de yaşayan masum Ermeni halkına oluyordu. "En elim faciaların Bursa ve Ankara'da yapıldığı söyleniyor. Ankara'dan gelenler, evleri abluka edilmiş yüzlerce Ermeni ailesi, arabalara doldurularak derelere dökülmüştü. Birçok kadın bu fecaatlar karşısında aklını oynatmıştı.

"Ertesi gün Eskişehir'in biçare Ermeni aileleri, ellerinde birer sepet, kollarında paltoları, hayvan vagonlarına bindiler. Gözleri yaşlarla dolu, kalpleri heyecanlı, asırlardan beri sevip oturdukları, yaşadıkları evlerini, çiçekli bahçelerini, aziz hatıralarını bıraktılar. Bu felaket kalpleri yaralıyordu. Birgün karı-koca iki Ermeni konuşarak gidiyordu, ikisi de üzgündü, kocanın üzüntüsü daha isyankardı, kadın teselli ediyordu. Kadın: "Ne yapalım Allah büyük, elbette bizi gözetir" Erkek birden kızdı: "Hala Allah mı diyorsun, Allah nerede? Allah var mı, varsa bu hal ne?" Bu binlerce aileler içinde açlık baş gösterdi. Yiyecek, içecek, para birşeyler yoktu. Eşyalarını satmaya karar verdiler. Eskişehir sokaklarında, istasyon meydanlarında gelinlik ve genç kızların göz nuru dökerek masum kalplerinde tatlı emeller besleyerek ördükleri dantellerini, ipekli yatak çarşaflarını, özene bezene yaptıkları gelinlik esvaplarını kollarına atmış, kırmızı çarşaflı kadınlara yok pahasına satıyorlar. Ne feci haldi? Bu felaketten cahil halk, Eskişehir'in Almanları, Rumları istifa ediyorlardı. Satacak eşyası olmayanlar dilenmekten başka çaresi yoktu. Ekseriya perişan kıyafetli ailelerin kapı diplerinde oturduklan, boyunlarını bükerek dilendikleri görülüyordu. Açlık gittikçe çoğalıyor, soğuk gittikçe şiddetini artırıyor, kendilerine çadır yapamayan, istasyon civarındaki evlerin duvar diplerine yataklarını sermişler, çoluk çocuklarıyla geceyi soğuktan geçiriyorlardı. Eskişehir istasyonunu civarı yirmibinden ziyade aileyle dolmuştu. Bedbaht aileler nereye gidecekti?

"Ermenilerin bu felaketinden en ziyade memnun olanlar Yahudilerdi. Akın akın Yahudi İzmit'e, Adapazarı'na gidiyor, felaketzede Ermenilerin eşyasıyla servet teminine çalışıyorlardı. Eskişehir'de bir Yahudi, yanıma geldi, güya bana yaranmak için, "Beyfendi çok yuzel (güzel) oldu. Gidiyorlar değil mi? Uğurlar olsun, neler yapmışlardı biz Türklere neler yapmamışlardı?"

Ermeni tehcirini, Turancı İttihatçılardan kurtaracak tek güç Almanlar'dı, çünkü Osmanlı orduları Alman komutanlarının elindeydi, Ermeni tarihçiler de bu gerçeği anlamazlıktan geliyordu. Çünkü Almanlar, tarihlerinde ilk defa denize inmek, sömürgecilik yapmak hayalleriyle İttihat komutanlarıyla buzlu biralar içip, İttihatçı paşalara övgüler yağdırıyor. Yüzbinlerce Ermeni ailenin sürgünü, yüzyıl geçmesine rağmen, Türk dış siyaseti ve bir daha toparlanamayan Türk sosyal hayatının hala en büyük acısı sorunudur.

Şimdi yine "Tank" gönderiyorlar, "Silah" satıyorlar, ne zaman tank silah gönderseler, yanında bir manifesto yayınlarlar, "insan haklarını" ihlal etmeyin diye. Modern dünya bunu hep yapıyor, mesela Amerika silah satıyor, silah yardımı yapıyor, ama ilişikte bir bildiri yayınlıyor, "insan haklarını ihlal etmeyin!"

Akıllı bir yazar gibi değil, zaman zaman başınıza bela oluyorsam, çocukluğumun güvensizlik, aşağılık komplekslerinin korkularıyla dolu oluşundandır. Ortahalli, yoksulca, gürültüsüz bir ailemiz vardı, gün boyu penceremizden yağmurun yağışını seyretsek doymazdık. Uzun kış geceleri özenle, törenle uzak akrabalarımıza mektuplar yazardık. İnsanoğlu aya ilk defa ayak basıyordu, ama, anneme göre dünyanın en büyük icadı fermuardı. Her akşam annem, bir kilimi, kırlenti keser, biçer, örer, diker, yeni deneylerle, ilginç örtüler, elbiseler peşindeydi! Evde hergün gömlek yakalıkları, okul yakalıkları kolalanır, telefona yeni yazılmıştık, bir yıla kalmaz bağlanacaktı. Annem, bir tas dolusu undan, helvalar, börekler, kocaman tepsi baklavalar konusunda maharetliydi. Zeytinlerin, dometeslerin, mandalinaların, yumurtaların seçimi önemliydi ve hepsi evimizin doyumsuz misafirleriydi. Törenle gelirlerdi sofraya. Uzak semtten gelmiş eski komşular yatıya kalırdı, bir aile gibi, yıllar öncesinin komşularıyla bile aynı aile içinde yaşardık. O günlerde kibrit kutularında kırk vasati çöp olur, kırkı da düzgün olurdu. Etrafımızda duyup işittiğimiz felaketler olaylar, herşey, halimize şükretmek için vesile olur, şükrederdik! Ve annem yine terzi sabunuyla bir kumaş parçasının üstüne bilmediğim çizgiler çekerdi!

Ailemizin tek büyük bir sorunu vardı, o da onüç-ondört yaşına gelen benim altıma işiyor oluşum. Hocalara gider sular içerdim, doktorlara gider, ameliyat bile düşünülürdü. Belim akşamları çekilirdi, yani, annem beni her akşam sırtüstü yatırır, üstüme çıkar, eliyle omirilik hizamdan kuyruk sokumuna kadar etimi kaldırır, bırakır, kaldırır, bırakır. Gururumu kıran bir manzara, çünkü çamaşır makinesi yoktu, banyoda büyük çinko leğen, bir kez olsun duvara yaslı durmadı, hergün içinde benim manifetim yatak çarşafları, kilotlar, ya da anneme göre tam bir facia koca yorganlar. Annemin feryatları eşliğinde suya bastırılan bu çarşaflar beni çirkinleştirir, sıkıntıdan yüzümü yırtacak kadar utandırırdı. Komşular gelir, gider, annem, ağlamaklı bir sesle "bittim, yoruldum, çamaşırdan parmaklarım soyuldu, öldüm, "bu oğlanın işemesine bir çare yok mu" diye aleme rezil ederdi beni. İşer işemez merdivenlerden hızla inip sokağa kaçardım, annem peşimden korkuturdu beni: "Bir daha işersen gazocağına oturtacağım seni". Daha çok korkar, daha çok işerdim. Bir zaman sonra, doktorlar, komşular, "ergenliği" başlarsa işemeyi keser, dediler. Annem nafile erkenden erkek olmamı bekledi, dualar etti sabahlara kadar!

Bense, kadın-erkek arasında olup bitenlerden habersizdim, annem "oğlum sen hiç banyo yapmaz mısın?", "Oğlum sen hiç rüya görmez misin?" diye ikazlara başladı, yetmedi, "Oğlum sen hiç rüyanda kızlarla gezmiyor musun?" demeye başladı, anlayamazdım. Komşulara, arkadaşlara "rezil" olmak duygusu, insanı daha da çılgın bir korkunun içine sürüklüyor. Oysa her gece işediğimi duyardım. Bunu, doyumsuz rüyalar içinde, binbir tatlı sıcaklık içinde yapar, farkedemezdim. Hatta, rüyamda çişim geldiğini anlar, güzelce helaya gider, içimden, yaşasın, iyi ki çişim geldiğini farkettim, annem bu sabah çok sevinecek diye mutlu olurdum. Nasılsa heladayım diye de sonuna kadar işerdim. Rüyalarımın beni kandırmasıyla başedemezdim. Tek şansım kalırdı sabaha, gece vücudumun sıcaklığıyla sidikli donumun, fanilemin üstümde kurumuş olması. Çoğu zaman annem korkup bağırmasın diye, kurumuş sidik kokulu donla okula giderdim. Facia şudur ki, sabahçıydım. Kardeşim ise öğleci. Çok zeki, süper becerikli kardeşim, okuduğu okulların tümünde birinci gelmiş, birincilikle mezun olmuş, 27 yaşına gelmeden bir yurtdışı banka kurup, genel müdürlüğünü yapacak kadar "deha" özellikleri taşıyordu. Bu dehanın zekasından, kurnazlıklarından çok çektim. Çünkü, annem ona ayrı yatak serse bile, o kalkıp benimle yatar, altına işediğinde, benim üstüme atması kolay olsun diye. Nasılsa benim adım çıkmış, o ise, arada sırada işediğini bile hiç kabullenmez. Benden önce yatağından kalkıp, cenazede konuşan öfkeli siyasiler gibi, parmağını havaya kaldırıp, yatağımda büzülmüş, yorgandan kafasını çıkartmayan beni gösterip, küfürler savurur, anneme şikayet ederdi. Annemi inandırmada mahirdi. Annemle o, benim her gece aptal olduğum için işediğim için müthiş bir ittifak içindeydi.

Kardeşim öğleciydi, tanrım bu bir insan için ne büyük şanstı, öğleye kadar vakti vardı, güzelce banyosunu yapar, tertemiz kolalı gömlekleri özene-bezene giyer, yeni dokunmuş, hiçbir söküğü olmayan işlemeli fanilalar giyer, herşeyi mükemmel, baharda bile elinde şemsiyesi, bir kont gibi okuluna giderdi. Annem de zaten bu kadar tertipli, düşünceli bir çocuğun benim gibi sokak faresiyle asla aynı tutmaz. Kafka'nın Değişim romanında "böcek" olan ben değildim, ailem beni böcek gibi görüyordu. Sabah utana-sıkıla kahvaltıya kalktığımda, annemle bir olmuş, yine utanmasızca, arlanmasızca nasıl işemiş olduğumu ve hayatta hiçbir şeyi başaramayacağım üzerine, ekmek üstüne sanayağ sürüp, üstüne de reçel, afiyetle söylenirlerdi. Soğuktan donmuş bir dilenci gibi kahvaltıya yanaştığımda, yüzlerini buruşturmuş güvensiz bakışları, en korkunç suçlamadan daha ağırına giderdi, mangalda kızartılmış ekmek dilimlerinden de payımı alamazdım.

Anneme göre, eşşek kadar çocuk olmuştum, çareyi altıma muşamba sermekte buldu. Sidik, yün yatağa girmesin, diye. Kazık kadar çocuk olmuşum, utanmasaymış beni bezleyecekmiş. Düşüncelerin en korkuncu, okulda arkadaşlarının bu muşambanın varlığından haberdar olması. Kendimi hayata zinde hazırlayabilmek için tek şansım, her sabah sağlam bir hasar tesbitinde bulunmak, şöyle, kilot ıslanmış evet, yorgana az bulaşmış, yatağa sızmamış, çarşafın sadece el kadar küçük bir bölümü... Büyük koz, fanilaya hiç bulaşmamış. İşte kahvaltı masasındaki büyük savaşa, tertemiz fanilamı, kurtarılmış bölgenin, aslında benim çok iyi bir çocuk olduğumun, gururumun sancağı gibi gösterir, "hani, neresi ıslanmış, tertemiz, bakın, koklayın..." diyerek, kendimi kükreyerek savunurdum. Benim sidikli çamaşırlarım annemin güzelim ellerine, annemi acı, zehir sözleri benim ruhuma eziyet ederek, evimizin çatısını uçuran kavgalar ederdik!

Sabahları annemin ağzı tıka basa pişmanlık doluydu, itiş-kakış sevmez panikle evden kaçardım, yine de iyi geçinmek zorundaydım, çünkü, evde, yatıya kalacak misafir kızların yanında göstere göstere muşambayı yatağıma bir de söylenerek serip beni kepaze edebilirdi. Hadi muşambayı gizlice serdi, gecenin ıssız odasında, sağıma, soluma dönüversem, muşambanın sesinden kuşkulanırlar. Sabah ilk işim, gizlice mutfakta annemin eteklerini çekiştirip, yalvarmak olurdu: "Anne, ne olur, bizim oğlan dün çok karpuz yedi, bu yüzden işedi de", diye. Yine paniğe kapılır, kimsenin bana sataşamayacağı bomboş sokaklara kaçardım, sabahın ilk ışıklarında okula ilk giden ben olurdum. Soğuk rüzgar yüzüme çarptıkça, buz tutmuş kilotum bin kat moralimi bozardı. Oysa, soğuk bir kış günü, üşüyerek yorganı üstünüze çekmişseniz, gece yarısı sıcacık sidik vücudunuza akıvermiş, tatlı, zevkli, ılık bir sıcaklıkla vücudunuza sızmışsa, dünyanın en büyük zevki, sabah, harlı sobanın ateşi yanında kilotumu üstümden çıkartmadan kurulamak, oysa şimdi, şu soğukta, hademelerden önce okula gelmişim. Bağıra-çağıra annem-kardeşim, beni çoktan eti yenmez bir cins zehirli balık yapıvermişti, bağırmaktan ağız yapıları değişmiş, benim boğuk hıçkırıklarımı, böğürtülerimi ve gizlice kaçışımı duymaktan gına getirmişler...

Ve yıllar sonra annem, doktorların ısrarla "kalıtımsal" ikazına ikna oldu. Ancak, ailenin geçmişinde altına işeyen başka birini bulmak güç. Bir zaman sonra annem, ağzından sakladığı baklayı çıkardı. "Anneannem de işermiş... Üstelik gerdek gecesi bile altına işemiş, her gece yatağına işermiş, kocası, önce yataktan, sonra evden atmış anneannemi, hatta anneannem, hala yolda polis, jandarma, asker görmesin, pencerenin arkasından korkudan donuna işermiş..."

Koca ailede altına işeyen iki kişi, anneannem ve ben. Ankara'ya gidip anneannemi bulduğumda yirmili yaşları çoktan geçmiştim, Cebeci camii avlusunda abdest alıyordu, birkaç yıl sonra, orda abdest alırken, öldü. Anneannem, ben de, dokuz yaşına kadar hiç altıma işemezdim, dedi. Ermeniler Horasan'ı basmış, komşu kızı, arkadaşı, öldü numarası yapmış, meydana toplanan cesedler içinde. Ermeni asker, öldü-ölmedi diye kontrol için tüm cesedlerine bir daha süngü sokuyor, kızcağız korkudan cesedlerin üstüne işiyor, bir koluna da süngü giriyor, sakatlanıyor. Sonra anneannem, annesi babası ölmüş komşu kızı arkadaşıyla muhacirliğe çıkmış Sivas'a doğru, aylarca dağlarda, ağaç diplerinde buz gibi soğukta uyumuşlar, büyükdedemin bir ayağı soğukta donmuş, başparmağını kesmişler. Anneannem, o korkulu günlerde, arkadaşına sarılır, korkudan altına işerlermiş.. Savaştan dönenler, kahramanlık hikayeleri anlatırlar, anneannem, nasıl söylesin korkudan donuna işediğini...

İyi de anneanne, dedim, bu altına işemek, "gazilik" gibi birşey, meğerse ben "milli bir kahramanlık" sonucu altıma işiyormuşum, bunu daha önce bana niye söylemedin, şu düşmanı kovduğumuz temsili törenlerde, senin de benim de sidikli çarşaflarımızın memleketimizin kahramanlığına bir katkısı olmalıydı. Bu topraklarda yaşayan herkese büyük şanlı tarihimizden bir büyük kahramanlık, bir büyük altın madalya düştü, bizim yoksul ailemize de sidikli bir don. Bunu çocukken bilseydim kahvaltıda kızarmış ekmekleri afiyetle yiyip, üstüme çullanan annemi, kardeşimi içtimaya çeker, sidikli çarşafları sancak gibi milli gururla odamda havalandırır, esas duruşta her sabah tekmil almaz mıydım?

nihatg@leman.com.tr

Sevişgenler

Met-Üste

keke, çi dıxebıti te çend bayrak fırotın?.

penç.. le tû çi dıxebıti keko, te çend bayrak fırotın?.

..talihsiz ayşenin başına gelenler bunlarla da bitmedi sayın seyirciler.. üvey anne yüzünden sokağa düşen güzel ayşe maçka parkında sedat isimli bir gençle tanışır ve sonra..

HABER

ben bu haberi daha evvel gördüm.. çok hisli.. bu şedat var ya, bu ayşenin kardeşi aslında.. sonra..

dur ayol.. haberin sonunu anlatma.. heyecanı kaçıyor

bütün erkekler aynıymış işte sevişikten sonra sırtlarını dönüp ossura ossura uyuyorlar işte..

yok, yok, genç.. ben tanık misafiri değilim.. şair can yücel'im.. eşber yağmurdereli'ye özgürlük için imza topluyordum da.. hadi çak bir imza..

hani ayılar kışın sadece kış uykusuna yatarlardı numan

o ayılar, salak ayılar, binnaz.. kış, en şahane pompa mevsimidir.. oohhh cillop cillop

Gönül Adamı

Güneri İçoğlu

O LA LA LA, BİR UFO BOĞAZ'A DOĞRU İNİYOR..!

AA MÖSYÖ YEKTA'NIN SANDALI BU..!. N'APIYORLAR? BIR IŞIK SÜZÜLDÜ UFO'DAN !..

KISMET

UÇAN DAİREYE ÇEKİYOLAR ONU,..GÖTÜRÜYORLAR ÜSTADIII ... ÜSTAAAAD... BIRAKIN ONU. MÖSYÖ YEKTAAAAAA...

AAA... PÜÜÜFF..!.. BİR RÜYA, BİR KABUSMUŞ BU..!

DOSTUM YEKTA, GARİP BİR RÜYA GÖRDÜM DE...ORDAMISINIZ, İYİ MİSİNİZ? SİZİ UZAYLILAR GÖTÜRÜYORLARDI. BİLİYORUM ÇOK TUHAF. FAKAT..!

AAAH, AAH, AAH!.. İLAHİ J. PİYER GECE GECE KARNIM AĞRIDI GÜLMEKTEN...NE YAPACAKLAR HER TÜRLÜ TEKNOLOJİDEN UZAK BİR SANDALI VE HER TÜRLÜ AKILDAN YOKSUN, GÖNÜLLE DÜŞÜNEN BİR DİVANEYİ... BELKİ DE SENİN RÜYANDA BU KEZ BÖYLE BİR ŞEYİ İNCELEMEK İSTEMİŞLERDİR. AAH AAH AAAH! HADİ YAT ARTIK İYİ GECELER. TEŞEKKÜR EDERİM!..

ERDENER ABİ

-Erdener abi, ben uzaylıyım abi... Uzaydan geliyorum. az evvel minibüsten indim abi..!.

-Ne eşşekmişsin sen be!..

-Erdener abi bir çıkış noktası arıyorum, bulamıyorum..!.

-Çekil yoksa, delicesine öperim seni..!.

KAAN ERTEM

VALLA ÜSTADIM RESİMLERİNDE BİR KIRMIZI RENKTİR TUTTURDUN GİDİYORSUN YANİ!.. KIRMIZI-YA OLAN BU DÜŞKÜNLÜĞÜNÜ ANLAMIŞ DEĞİLİM..!

ULAN YILLAR YILI NE MANAVI, NE BAKKALI, NE ENTELİ BENİM KONT DRAKULA OLDUĞUMU ANLAYAMADILAR Bİ TÜRLÜ... NE İLGİSİZ MİLLETMİŞ BUNLAR BE?. KALDI Kİ O KADAR MESAJ VERİYORUM, SİNYAL VERİYORUM...

BİR SEBEBİ VARDIR HERHALDE?..

BİLİNÇALTI Bİ OLAY DESEK?..

Dengeli Beslenme

kaanertem@leman.com.tr

KAAN ERTEM

ABİ ALT TARAFI BİR CEP TELEFONU---NİYE MASANIN ÜSTÜNE KOYMAMDAN RAHATSIZ OLDUN Kİ?..

GÜZELİM MEVZU CEP TELEFONU DEĞİL... SANA NASIL ANLATİCAM Kİ ŞİMDİ?..

ABİ İÇİNDE BULUNDUĞUN DURUMU ANLAMIŞ DEĞİLİM...

FARUKÇUĞUM, ELEKTRİK ALIYORUM---RAHATSIZ OLUYORUM...

ABİ SENİN GİBİSİNİ DE İLK DEFA GÖRÜYORUM...

FARUKÇUĞUM, NE LAF ANLAMAZ ADAMSIN SEN BE!..

VUU VUUU VUUU

VUU VUUU VUUU VU VU VUUU VUUUU VUUUU VUUU

Kendi kendini yiyen adam...

...ŞİMDİ DE ARTÇI DEPREMLERLE İLGİLİ BİLGİ ALMAK ÜZERE PROFESÖR ALİ ÖKÜZOĞLU'NA BAĞLANIYORUZ... HOCAM YENİ ARTÇI DEPREMLER BEKLENİYOR MU?..

Prof. Dr. Ali ÖKÜZOĞLU

1

BANA BAK BENİ Bİ DAHA EVİMDEN RAHATSIZ EDERSENİZ O STÜDYOYA GELİP TA BELANIZI SİTERİM SİZİN!.. NE GECENİZ NE GÜNDÜZÜNÜZ VAR BE!. SİTİCEM ARTÇINIZI DA SİZİ DE!.

2

AYOL BURDA AYI KILIĞINDA Bİ PALYAÇO VARDI, NEREYE GİTTİ İKİ DAKKADA? AYOL ÇOCUK DA ÇOK İSTİYOR GÖRMEYİ...

YENGE... AZ EVVEL BURDAYDI... TUVALETE FİLAN GİTMİŞTİR FİKRİ? FİKRİİ'?..

HAY FİKRİ ZİKSİN SİZİ BE!.. ULAN Bİ ÇAY İÇİRTMEDİLER YAA!.

YAAA EN SONUNDA BEDDUA EDİCEM SİZE BE!.. ULAN İŞİNİZİ DOĞRU YAPIN, SAYGI GÖSTERİN, EFENDİ GİBİ YAŞAYIN DEYİP DURUYORUM AMA HAVAYA SÖYLÜYORMUŞUM AYİĞİTLER!.. A BENİM MOR KAHKÜLLÜ ŞEHZADELERİM!.. A BENİM LAF DİNLEMEZ SEVECEN BAKIŞLI TOKMAK RUHLU YİĞİTLERİM...

@RASHİT...Farklı adamlar bunlar... Alın dinleyin... Kaset ve CD'si çıktı... Tavsiye...

GÖKHAN DABAK

KOAAAAHH

ERTESİ GÜN

NASIL GİDİYD ÇALIŞMALAR FRÖFÖSÖR?.. HAH HAH HAH!..

NASA'NIN ÖNDE GELEN PRÖFÖSÖRLERİNDEN ALBIRT HALBIRT ASİSTANININ YAPTIĞI BİR ŞAKA SONUCU AKLINI YİTİREREK HASTANEYE KALDIRILDI...

Akşamisefası

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

SEVERİM:... Müzik setini açıp pley'e bastımda, ses çıkmayınca, her yeri kurcalayıp, sonunda, unuttuum o küçük düğmeyi teyp konumuna getirince, aniden çıkan müthiş sesi... Futbol maçlarında, bi oyuncunun bir çalım attıktan sonra gaza gelip bi tane daha atmaya çalışmasını ve g.t olmasını... Pota çemberinin üstüne çıkmış fileyi, attıım bi üçlükle felan düzeltmeyi... Filedelfiya; Taylit; Timbır Volvs demeyi... Hızlı hızlı çekirdek yerken, dalgınlıkla, kabukların poşete, daa yenmemiş çekirdeklerin arasına atılmasını...NEHİR... Müzik setinin, oto rivörs yapıp kasedi çevirirken çıkardıı sesi... Oda karanlık olunca aynanın karşısına geçip, yüzümün altına tuttuum ışığın, yüzüme verdii korkunç görüntüyü... Şeker yerken, tadını aazımda tükürükle birleştirip sonra hepsini yutmayı...GONCA... Küçükken topladıımız bira ve kola şişelerinin depozitolarıyla felan, sakız, lolipop, ıvır-zıvır aldıımız anları... Annem kardeşimi sabah kaldırmaya geldii zaman, kardeşimin "taam kalkıyom" deyip, annem gidince tekrar yatmasını... Büyük marketlerde bişey alırken, kasiyerin, malları barkoddan geçirmesi sırasında, barkod makinası okumadıı zaman, malın numarasını hışımla yazıp entıra basmasını...ERDEM... Kapıyı kitlerken çıkan; kilidin dilinin çıkardıı tak! sesleriyle, anahtarın şıngırtısının birleşip bi ritm yaratmasını.. Derste slayt gösterirlerken, içerinin kapkaranlık olmasını... Asansörde ayakkabılarımı bağlayarak, geç kalmaktan hep kılpayı kurtulmayı...İDİL... Deniz kabuunu bi bok duyarım umuduyla kulağıma götürüp dayadıım aanı... Bi yerime bi sinek konduunda, kımıldamadan durup; salak salak ellerini birbirine sürtmesini izlemeyi... Bi çocuun elindeki oyuncaanı biraz alıp, bakalım ağlıycak mı testi uygulamayı... Arabaların üst döşemelerine parmaamla bastırıp, hafifçe içeri göçertmeyi... Gömleklerin gizli bi köşesinde bulunan yedek düğmeleri..PINAR...

PSİKOAYRINTI:... Mutfaktan kahve ve, meyvesuyu felan getirdikleri plastik tepsiyi, elinde tutuyordu. Kültablası, bi fincan ve, çakmak vardı tepsinin içinde. "Bunu birden yere bıraksam böyle! Noolur doktor?" diye sordu gülerek. Keyfi biraz yerinde gibiydi o gün ve her an bi pislik yapabilirim duygusunu hissediyodu. "Filmlerde oluyo ya hani?" dedi, "elindeki bişiy aniden yere düşüyo!".. Dr.Semih sakindi, "çok şaşırmanız gerek" dedi. "Çok şaşırdınız ve, henüz annamadınız bi gerçeklikle karşılaştınız için, bütün algılar ona yöneliyor. Dokunma, kavrama duygusu da buna dahil! Bişey tuttuunuzu unutuyosunuz. Tabi bu, çok güçlü bi şaşırma aanı olmalı. Ayrıca siz de aşırı tepki veren biriyseniz, tuttuunuzu, her an bırakabilirsiniz"... Ayakta duruyodu Doktoru dinnerken. Bi an çok şaşırmak ve tepsiyi bırakmak istedi! Ama Dr.Semih hiç bi zaman çok şaşılacak şeyler annatmamış ve yapmamıştı. Onu şaşırtan bi şey görmek için, pencereye gitti. Dışarı bakarken, sordu: "Bi de şey var hani: Aaniden şaşırınca hesapta ağzından, kahveyi felan, içtii şeyi püskürtüyo! Bana hiç olmadı. Bi kere, burnumun içine patlamış mısır kaçmıştı! Ama, bi şeye şaşırmayla falan ilgisi yok tabi bunun. Siz hiç öyle, ağzınızdan kahve felan püskürtücek kadar, çok şaşırdınız oldu mu doktor?".. "Bu tür ufak tefek şeyler size de olmuştur" diye genelleştirdi Dr.Semih, "Bişiy içerken, aniden bişey de sizi güldürür ve, sinemadaki abartılı püskürtmeler gibi olmasa da, genzinize felan kaçar, ya da bi iki damla sıçrar etrafa. Gülmek de bir anlık şaşırmadır."... Dr.Semih'e baktı bi an, sonra cama döndü tekrar, "ben, daha güçlü bir şaşırma aanı yaşamak istiyorum! Tuttuğum, kavradığım herşey anlamını yitirsin! Tek başıma kalıyım bi an, beni şaşırtan şeye bakarak!".. Dr.Semih, ona bakıyordu uzaktan; onun dışında, tepsiyi elinden düşürecek kadar ilginç bi şey görmiyceeni bildii için, içi raattı. "İsterseniz" dedi, "tepsiyi aniden yere bırakın! Kendinize küçük bi oyun oynayıp?! Sonra temizlerim ben ortalıı?".. Doktora çevirdi kafasını, "hayır!" dedi, gücenerek. "Bunu, doğal haaliyle yapmak istiyorum... Bana, şaşırtıcı bir şey söyleyin doktor, hadi! Çok ilginç olsun!. Zorlayın kendinizi!".. Dr.Semih, bi an heyecanlandı! Sanki böyle bişeyi söyleme gücü varmış gibi hissetti. Dudakları kıpırdadı hafifçe. Sonra, geçip gitti bu duygu birden. O da, elinde tepsiyle pencereye geri döndü, fincandaki soğuk kahvenin dibini yudumladı. Hüzünlenip, kendisi için yapılacak bişey kalmadıını düşündü ve, başkasını, Dr.Semih'i şaşırtmayı istedi. Ona söyliyebileceği ilginç bi şey aradı dışarıya bakıp. Aslında, keşke tepsiyi düşürseydi. İlkönce bıraksaydı, sonra niçin bırakması gerektiine dair en ideal formülü uğraşıp bulurdu. Elleri titredi! Sıktı tepsinin kenarlarını! Düşürmemek için tuttuyordu ama! Düşürceğini sandı, daha sıkı kavradı! Karar veremiyordu!... Tepsiyle beraber, olduğu yere yığıldı...

POTPURİ:... Yatarken, burnum kaşındı ve, elim o an raat bi yerdeydi, üşendim, kafamı çevirdim. Hızla çeviriyosun kafanı öbür tarafa! Çevirme esnaasında, burun, yastığa sürtünüyo; çok nefis kaşınıyo; yani kaşındırtılıyo. Volkmeni icat eden japon ölmüş. Soner'den duydum. Önemli bi cihaz benim için de; volkmen. Gastede okudum sonra: İlk volkmenin tanıtımında, eliyle, dışarı çıkıntı yapan motoru gizlemiş, o japon... Televoleler arttı, otuzbir malzemesi çoğaldı. En güzel attırmalıkları, en sona koyuyolar tabi bi ton reklâm alıp önce. Sekiz kere as sonra deniyosa, finaldeki malzeme, tam iki postalık nefis bi et şölenidir! Kaydettim en iyi ve kameraya en çok domalan bombeleri ve kavisleri; sonra gece, oağh!. İyi bi erotik film vardı o sırada başka bi kanalda ama; o öyle olmadı iddia edilip ardarda sunulan buraların erotizmi, daa tahrik edicidir. Ama Tinto Bras gibi beceremezler tabi hiç bi zaman. Paprika diye bi filmini seyrettim yarısında elime patlattım dayanamayıp. Bir Tinto, üç televole eder. Onun, al, attırman için yaptım bunu, tahrik ol ve boşal diyen net bir tarzı var: Abuk sabuk bir konuşmanın ardından aniden ekrana gelen tv yıldızı butlarının, kamışı durduk yerde sertleştirmesinden daha insancıl... Starwarsa gitmeyi istiyordum aslında. Görüntüler, iyi vakit geçirebilirdi. Fekat, küçücük bir cep salonunda oynatıyolar. Memleketinde, 70 mm.lik makinalarda bile gösterilirken, burda iyice ayaa düştü. Küçük perde, soluk oluyor. Starwars bu. Koca galaksi; nereye sığıcak! Normal bi filim; o olurdu cep salonunda. Basit bir plan'a gitmiştim. Sem Reymi'nin. Beş kişi vardı sadece. Öne oturdum gidip. Filim kötüydü; şöyle vakit geçirdim: Bir bar sahnesi vardı. Kahramanımıza bakmadım. Kafamı döndürdüm, barın öte tarafında gazoz içen bi kıza baktım. Flüydu biraz görüntüsü. Sonra asıl karaktere döndüm. Saçmalıyo! Tekrar o kadına döndüm. Biraz heyecanlı! Ordaymış gibi, habire kafamı çeviriyodum. En ön sıradaydım! Tam karşı masa. İyi rol yapamıyo kadın. Önemsiz görüyo kendini o sahnede. Farkedilmez sanıyo arka planda ve flüyken. Ama ben ona kitlendim. Hiç, değişik bişiy yapmadı. Birisinin, sadece ona baktıını bi düşünseydi o an... Maykl Ceksın; Tirilır, bid it; bili ciin; eni eni volkki, eni volkki, eni volkkii enii!.. King Krimsın; muunçayld..! Ajda Pekkan; eski... Ferdi Özbeen; eski... Jan Mişel Jar; ZooLoook... Bleyd Ranır; Vancelis...

BİŞİ:... İdil; dinnedim. Mahir; aynı şeyleri düşünüyorum o konuda. Potpuride bahsettim biraz anattın şeyden. Hemen iyi günner diiyorum!...

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

KARİKATÜRLER-3 ÇIKTI, TÜYAP KİTAP FUARI'NDA!

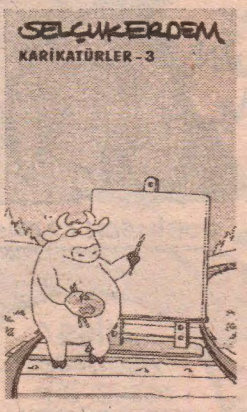

Selçuk Erdem yeni kitabında varoluşun gizlerini sorgulamaya devam ediyor: Şeyleri anlamak olası mıdır, yoksa hepimiz birer dangalak mıyız? Hayvanların düşünme yeteneği yoksa bizim sokaktaki köpek neden sadece beni kovalıyor? Yaşadığımız herşey bir düşten ibaretse neden hâlâ ev kiramızı ödüyoruz? Gerçeğin göreceli olması, faturasını ödediğim halde telefonumun kesilmesi gibi bir şey mi?..

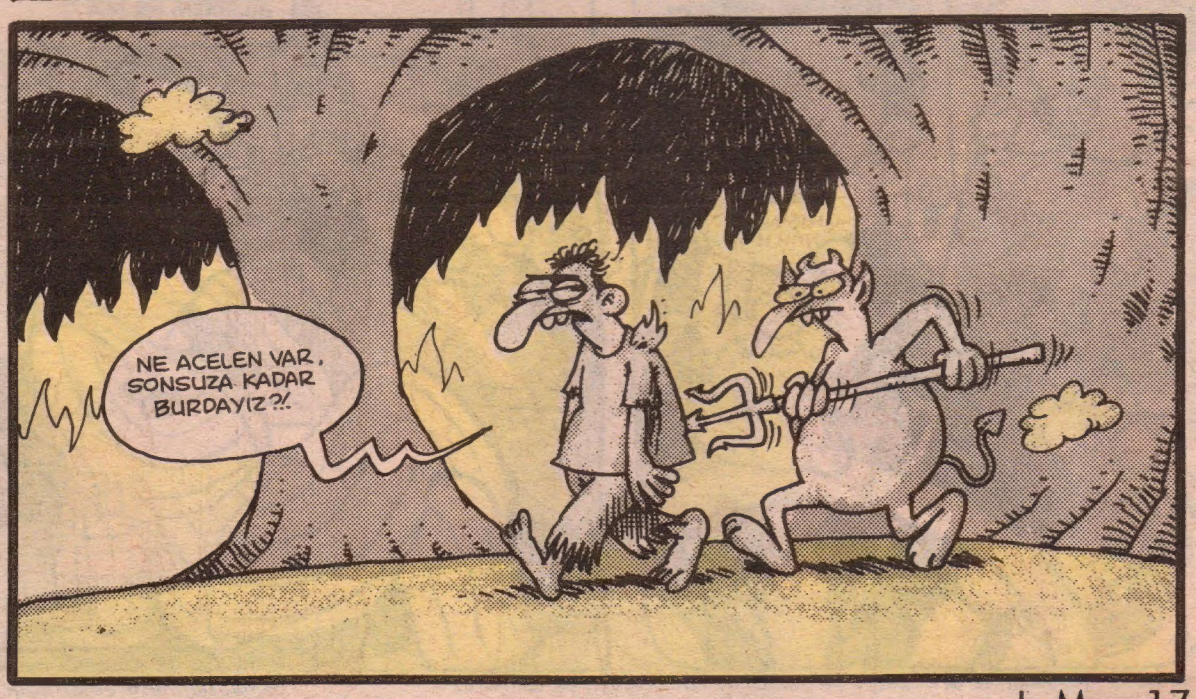

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

● Kadir Çöpdemir ve arkadaşlarının seslerini tekrar duymak istiyoruz...

cemaatahmet@leman.com.tr

LeMan Okur Mektupları

MİZAH DERGİNİZ

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Bir Gece Vakti

Merhaba Leman dostum iyi ki şen varsın. Bu dünyada neler oluyor ve ben neden uyuyamıyorum bu gece bilmiyorum. Şu anda bildiğim tek şey kirlenmiş bir dünyanın kirli karanlığının ortasında yapayalnız kalmış gibiyim ve kafamı patlatırcasına haykırmak istiyorum. "Hey şu güzel dünyayı ve güzel yurdumu kirleten lanet olası köpekler, katiller, bombacılar, arsızlar,yüzsüzler ve şerefsizler, defolup gidin de rahat uyuyalım biz gençler. Artık yeter bitsin bu işkenceler, son olsun bu film. Daha ne kadar göreceğiz bu iğrençlikleri. Ağız tadıyla bir şiir bile yazamadım bu gece. Ağzımızzın da hayatımızın da, düşüncemizin de içine sıçtınız artık yeter. Bir son verin şu kavgalara çekişmelere, itişmelere, didişmelere, ve adam öldürmelere. Ağlamasın artık anneler, çocukların haykırışları dinsin ya da siz de çocukluğunuza dönün biraz. O tertemiz, saf ve sevgi dolu yüreklerinize dönün. Çocuklar gibi şen olalım birgün ve çocuklar gibi rahat uyuyalım. Yarınlarımızda tertemiz ve sevgi dolu olsun ya da alayınızın .....

Cihat Genç

Bana söylenenlere hiç kulak asmadım, hiç dinlemedim ve elimdeki kitabımı okumaya devam ettim. Niye mi?..

Çünkü ben uykusuz gecelerimde kimseye derdimi anlatamadım!..

Çünkü ben yatağımın içinde ağlarken kimse gelip benden özür dilemedi, ya da sarılmadı!..

Çünkü derslerim düştüğü zaman herkes bunu başkalarına bağladı, kimse kendinde suç aramadı!..

Çünkü ben "Acaba bunu desem kızar mı?" "Bunu yapsam ne der?" sorularıyla boğuştum!..

Çünkü benim ailem başkalarının yanında gülüp, benim yanımda tokat attı!..

Çünkü benim ailem kendilerinde bastırılmış olan duyguları bende de bastırmak istiyor!..

Çünkü ben ölücem diye yaygara yapmadım! Hep istedim ama yapmadım.

Çünkü ben "oraya gidemezsin, bunu yapma, şundan uzak dur" gibi aptal şeylerle karşılandım!..

Çünkü ben monoton bir hayata alıştırılmak istendim!..

Çünkü benim kızlığım hep ön plâna çıkarıldı ve kısıtlandım!..

Çünkü ben "seni sevdiği için yapıyor, o hem sever hem döver.." gibi aptal cümlede yüzleştim!..

Çünkü ben öz annem(!) tarafından bana söylenen OROSP lafını hiç unutmadım!..

Ben de isterdim bütün bunları unutup çok iyi bir aile yaşantım olmasını. Ama bu kahpe dünyada ne düzgün ki bu da düzgün olsun...

Gönül - Muğla

Bir Reklam

Yıllardır televizyonda çıkan reklamlardan şikayet ediyoruz. Hem, zaman bakımından uzun oluyorlar, hem de izlediğimiz programla olan konsantrasyonumuzu bozuyorlar. Üstelik gittikçe reklam filmi olmaktan çıkarak dizi filmlere dönüşüyorlar. Çoğu zaman, reklamların yeni bölümlerini, bir pembe dizinin yeni bölümlerini bekler gibi heyecanla bekliyoruz. Bu durum özellikle banka reklamları için geçerli. En güzel, en ünlü oyuncularla ve en uzun reklam dizi filmlerini onlar çekiyorlar. Bizler de severek izliyoruz.

Son günlerde görmekteyiz ki; herşeyin tadı kaçırıldığı, herşeyin anlamı başka yöne çekildiği gibi, reklamların da tadı kaçırılıyor. Reklamlarını severek izlediğimiz ve internet ortamında kurdukları sitelerle meşhur bankalardan birisi, şimdiye kadar en iyi reklamı yaptığı için ödül aldığı halde, bir insana hakaret ederek reklam filmi çekiyor. Burada amaç, telefonun marifetleri. Hakarete uğrayan insan, onları hiç ilgilendirmiyor olabilir ama, bu insana hepimizin annesi, babası. Bu insan, bizleri eğitip, geleceğimizi veren öğretmenimiz Bizler için çırpınan, devletin düşük maaşıyla ezilen bu öğretmenlerimizin, bankada paraları var mı ki, bankanın telefon numarasını bilip, telefonla işlem yapsınlar. Ben de bir öğrenciyim. Saçımı uzatmak ya da kravatımı biraz gevşetmek isteyebilirim. Bunları yapıp, kurallara karşı geldiğim zaman, öğretmenlerim tarafından uyarılırım. Ama beni uyaran ya da yanlış yapan bir insana hiçbir zaman hakaret etmem. Eğer, bu insan bir öğretmen ise hiçbir zaman

TÜYAP İstanbul Kitap Fuarı

LeMan Standlarında

(6 - 14 Kasım Saat: 16:00 20:00 Arası İmza Günleri)

6 Kasım C.tesi:

Güneri İçoğlu-Ramize Erer-Ahmet Yılmaz

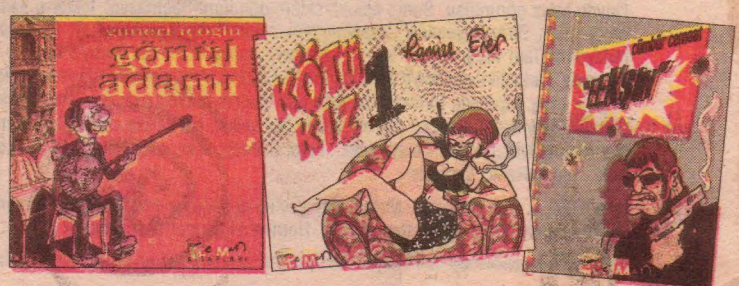

Akşamsefası

üçümsemem, dalga geçmem.

Öğretmenini küçümseyecek kadar ata yapan bir insanın, telefona banka demesi de bir hata sayılır. Eğer telefon bir banka ise, aynı zamanda polis, jandarma, itfaiye, bakkal, tüpçü, televizyon kanalı, annem, babam, arkadaşım ve lokantadır.

Unutmayalım ki; toplumda öğretmenin yeri çok büyük. Çoğu okullarda boş dersler için onlara ihtiyaç var. Okulda bulunduğumuz zaman meydana gelecek bir depremde, onlar bizi kurtaracaklar, yapmamız gerekenleri onlar bize söyleyecekler. Ulu önderimiz, öğretmenler, yeni nesil sizlerin eseri olakcaktır diyor.

Firat90@hotmail.com

Merhaba

"Seni de çürüteceğim" dedi bir ses. Adam duyduğu sesle birden bire daldığı derin düşüncelerden irkildi. Etrafına bakındı, ama kimseyi göremiyordu. "Bana öyle gelmiştir" diye düşündü. "Seni de çürüteceğim" diye tekrar etti aynı ses. Yine etrafına bakındı adam. Yine kimseyi göremedi. Sadece oturduğu sandalye ve masa vardı; bir de cezaevinin insanı ürperten soğuk ve renksiz duvarları çevirmişti dört bir yanını. Adam etrafına bakınırken ses bir daha tekrar etti. Bu sefer ses farklı çıkmış, kızgınlığını belli ettirmişti: "Karşına bakarsan beni görürsün; benim ben, karşında duran duvar." Adam şaşkın bir şekilde duvara dik dik baktı, kulaklarına bir türlü inanamıyordu. "İnanmıyorsun değil mi?" dedi duvar; sanki içini okumuştu. Adam kendine bir çimdik attı ama uyanamıyordu bir türlü; ya da rüya olarak görmek istediği şeyin rüya olmadığını anlamak istemiyordu. Nasıl da olurdu, duyulup görülmüş şey miydi bir duvarın konuşması.

Öğrendiği bütün doğa yasaları birden bire yok mu oluyordu? Yoksa doğa kendine yeni yasalar mı çıkarmıştı da onun haberi mi olmamıştı! Tekrar kendine bir çimdik attı; ama olmuyordu, uyanamıyordu bir türlü, bu rüya değil gerçekti. "Seni de çürüteceğim; kimleri çürütmedim ki, buralarda, senin de sonun onlarınki gibi olacak. Ha... ne sanıyordun sen, beni buralarda zaman çürütürken sen hep 21 yaşında kalacağını mı sanıyordun. Ne aptalsın sen, diğerleri de senin gibiydiler, hepiniz, siz bütün insanlar aptalsınız. Başınız sıkıştığında umut diye bir şeye kafayı takarsınız. Umut nerede haaa.. hadi nedir, söylesene! Umut, ne salakça bir kelime. Sizin daha çok acı çekmenizden başka ne işe yarıyor ki... Hah aptal insanlar" dedi, duvar. Adam adeta şok yaşıyordu ve belli belirsiz en şaşkın ses tonuyla "ama ben sana bir şey yapmadım ki, günlerimi saymak için sana çizik bile atmadım, hem beni çürütmekle eline ne geçecek ki?" dedi. Sessizlik kapladı ortalığı, bu sessizlik adama daha da korkunç geldi. Aradan ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu. Yavaş yavaş kendine gelmeye başladığında içindeki çocuğu dinledi. İçindeki çocuk: "Boşver üzülme, biliyorsun ki çürümeye karşı en iyi ilaç kitaptır, kitaplara sığın" dedi. Adam içindeki çocuğu dinledi; onun dediğini yapacaktı... İşte o adam sizden kitap bekliyor Leman dostları...

Sıddık Karagöz
E-Tipi Cezaevi oda: 0/14

LeMan Sunar
bütün eserleriyle
SUAT YALAZ
sergisi sürüyor

Metrelerce büyütülmüş kareler, **Karaoğlan**'lar, **Camoka**'lar, **orijinaller, film afişleri, kitap, dergi kapakları, belgeler**, 50 yıldır akan coşkun bir çizgi nehri, yüzlerce iş... Türkiye'de ilk kez böyle bir sergi düzenleniyor.

Sergi tasarım ve düzenleme: Aslan Eroğlu

Çilem Sona Erecek

Uzunca bir süre önce bir dostuma birşeyler yazmıştım. biraz eleştiri de diyebiliriz. Çünkü gerçek dostluk birbirini eleştirebilmektir. Doğruya sevk için büyük bir mekanizmadır. Ben her zamanki gibi gibiyim. Yani olmam gerektiği gibi, demiştim ona. Hep doğruyu rehber edindim. Yanlışları yaşayarak. Ve okudum. Ama herşeyi. Sağı-solu, ortayolu, sanatı, ekonomiyi, sporu, (Yalakalık olmasın ama Lemanı. Bu arada kim ne derse desin; benim de büyük eleştirilerde bulunduğum yönleri var Leman'ın, Leman'ın insanların ufkunu açmada yadsınamayacak bir yeri var). Gelelim konumuza.

İnsan, gece yatağına yattığı zaman acaba, bugün toplum için, çevre için, ne yaptım sorusunun cevabını düşünüyor mu? Elbette asgari düzeyde de olsa zevklerimiz olacak, eğlencede gezmede, hem de en kralı ama en onurlusu. Çevremizdeki engüzel en onurlu şeyler kollektif çalışmanın, emeğin ürünüdür. Örnek Leman'da var mı herşey benim diyen eminim ki böyle biri yok. Ama ne var? Biz varız. Sadece çalışanları değil okurları da içine katan bir biz. Herkesin dünyasında beklentileri vardır, güzel umutlu beklendiler. Benim de var hem de çok. Hele üniversitede olduğun zaman, harcadığın efor ve beklentiler daha çok oluyor. Yani bazen aç kaldığın günlerde bile gülebilmek, ama onurluca. Yarım ekmek arası çeyrek ekmek yerken dostlarla paylaşılan mutluluk varya hiçbir şeye değişilmez. Çok çile çektim, aç kaldım, üşüdüm, parmaklarım hareketsiz kaldı, yüreğim ise tam tersi sıcak ve hareketli. Tek başıma yaşıyorum ama kalabalık olmayı becererek. Zaten fiziki olarak tek başınayken kalabalık olmayı becermek olayların çözümünde anahtar rol oynuyor. Ve bunu çözmek, başarmak için okuyorum, okuyacağım.

İşte böyle, olanları tüm gerçekliğiyle yazıyorum. Biliyorum ki mantığıyla hareket eden herkes bunu bilir. Ama zorluklar karşısında dikilebilmek ve çabalamak..

İşte bu safhada durum değişiyor.

Yaşlılar ve çocuklar ağladığı zaman dayanamıyorum, fiziki olarak kendilerini koruyamayacakları düşüncesinden olsa gerek. Biraz da insanları sevdiğimden.

Çocukken hep bir bisikletimin olmasını düşlerdim. Onu bol yiyeceklerle doldurup dünyayı gezecek yoksulların karnını doyuracaktım. Halbuki kendimde küçükken yoksuldum. İşte fakir küçük bir çocuğu düşü. Ama hiç bisikletim olmadı. Parasızlıktan oyuncaklarım da genelde çubuktan at, tahtadan araba, bir de gazoz kapaklarım, hem de yüzlerce.

Bu yüzden mi bilmiyorum oyuncaklara büyük bir ilgim var. Ama hala bisikletim yok, çünkü alacak param da yok. Plastikten bir maymunum, civciv, bir de horoz. Onları bazen izliyorum, dalıp gidiyorum çocukluğuma.. Bizi bizlikten çıkaran, sömürenin ne olduğu geliyor aklıma. Sonra sevdam geliyor aklıma. Ülkemde sevda demek kavga demek mücadele demek, umut demek.

Gece karanlığının ve yırtıcı sessizliğinin o donuk, o ürperti veren kendi gölgemizden bile korkar olduğumuz, geceler güneş doğduğunda kayboluyor ve gözlerim dalıp gidiyor. Bir düş görüyorum. Bambaşka bir dünya. Yeni bir yaşam, gökyüzünün en uç noktalarına kadar kanat çırpıyorum ve yırtılırcasına bağırıyorum özgürüm diye.

İşte böyle dostlar, arkadaşlar, baylar, yarenler. Bunları anlayın, hayatta en büyük acılar bile sizi hayat mücadelesinden alıkoymasın. Ben bunu başardım, siz de yapabilirsiniz.

Çok çile çektim, çok acı çektim, açlık, uykusuzluk tüm olumsuzlukları biliyorum, tüm çileleri gördüm. Ama artık biliyorum ki, "Çilem Sona Erecek!".

Arkadaş-Ağrı Eğitim Fakültesi

Sevgili Lemancılar;

Bizler Diyarbakır'da şehrin imkanlarından uzak 450 Evler semtinde oturuyoruz. Tüm olumsuzluklara rağmen okulu ve okumayı çok seviyoruz.

Semtimizde bulunan 450 Evler Toplum Merkezi'nde oluşturulmuş bir okuma grubumuz var. Bu gruba her hafta Salı günleri bir araya gelip okuduğumuz kitaplar üzerine sohbet ediyoruz. Ancak toplum Merkezi'nin çok kısıtlı olan kitaplığındaki tüm kitapları okuyup bitirdik.

Ayrıca, Fen Lisesi sınavlarına da hazırlanmak istiyoruz. Maddi durumumuz iyi olmadığından okumak için de, sınavlara hazırlanmak için de kitap alamıyoruz. Bunun için bize gönderebileceğiniz her türlü kitaba çok ihtiyacımız var. Eğer bize bu konuda yardımcı olursanız çok seviniriz. Diyarbakır'dan sevgilerle.

Hayriye-Remziye-Songül-Şarıstan-Fatma-Kader
İletişim için: Özlem Yaşar
450 Evler Toplum Merkezi
Seyrantepe/Diyarbakır
Tel: 0412 - 261 10 01

YÖK'tür git...

MİTİNG
Yer: Şişli Abide-i Hürriyet Meydanı
Tarih: 6 Kasım 1999 Cumartesi
Saat: 11:00
İstanbul üniversitelerinden öğrenciler

7 Kasım Pazar:
Erdil Yaşaroğlu
Mahmut Tibet
Kaan Ertem
Can Barslan
Met-Üst

8 Kasım Pazartesi:
Vedat Özdemiroğlu
Kaan Ertem
Aslan Özdemir

9 Kasım Salı:
Feyhan Güver
Altay Martı
Lütfü Oflaz

10 Kasım Çarşamba:
L-Manyak Dergisi
Bülent Üstün
Cengiz Üstün
Memcoş
Memo
Tembelçizer
Gürcan Yurt

11 Kasım Perşembe:
Lütfü Oflaz
Feyhan Güver
Oktay Güzeloğlu

12 Kasım Cuma
Öküz Dergisi
Yazar Çizerleri

13 Kasım Cumartesi:
Güneri İçoğlu
Ramize Erer
Ahmet Yılmaz

14 Kasım Pazar:
Soner Günday
Aslan Özdemir
Vedat Özdemiroğlu
Bahadır Baruter
Fatih Solmaz

Akşamsefası

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir!

TEORİDE & PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

SANAL SİMGE & Banal Bünyamin

(BİZ HAYATI ÇOK SEVMİŞTİK...)

İSTAMBUL'A GELİP ORUSPU OLMUŞUN... NAMUSUMUZU TEMİZLEMEYE GELDİM...

VAY EMUĞA KOYİM SENİN HACELİ. KÖYDE PASO TÜRK FİLMİ Mİ SEYRETTİN?

SKTR! PEKİ O ZAMAN "BEN DE İSTEREM BUNA KİBİ YANAKLARDAN..."

HADİ ORDAN. BUNU GÖRÜYON MU BUNU?.AHA BUNU AL SEN...YAĞLIDAN! HER ŞEYİN BİR BEDELİ VAR.

DOĞRU..ORUSPU OLMAK LAZIM EVVELA... ŞİLLİK SENİ YAA! ŞİMDİ OYUNCAĞINI ZÜRMEZ MİYİM?

PULP !

HERKES KRAL VEYA PEYGAMBER OLAMIYACAĞINA GÖRE NEDİR BU BENLİK KAVGASI, NEDİR BU HIRS YA...SEVMEK HEP SEVİLMEK...ŞU ÖMÜR DEDİĞİMİZ ŞEY... BİR KARINCA DÜŞÜ KADAR KISACIKKEN... GAYINA BİRAS DAHA DEM İSTER MİSİN YAVRUM...

LAN ORGAZMDAN SONRA NASIL DA PELTEŞİYOSUN, SAFLAŞIYOSUN YA DİĞERLERİNİN AKSİNE İÇİNDEKİ HAYVANI BOŞALTTIKTAN SONRA O SAF ÇOCUK AĞLAMAYA BAŞLIYO...TAKSİM MEYDANINDA DALTASSAK ŞİİR GÜNLERİ AYARLIYALIM MI SANA?

BANAAL! AY DÖTÜMÜ SİLİCEK TAŞ BULAMADIM BURDA BEN...TAŞ VERSENE TAŞ!..

VAR BURDA TAŞ AMA TAM KAFANA GELECEK! TAMAM, SINIRTANIMAZ UÇUK KAÇIK, SIRA DIŞI LOKUMCU BİR İLİŞKİ DEDİK SOYUNDUK AMA SEN BU PULP FICTION İLİŞKİ AYAĞINA BİLİNÇSİZCE SÜREKLİ KÖYLÜ TARAFIMI HİCVEDİYORSUN! BAŞKACA DA BİR NUMARAN YOK? İŞTAHIM DA KAÇTI...

Dışarda eğlenecek bok! Şimdi HOUSE PARTYLER PEK MODA

ÖHEHAHAHG!.. YAHU YANACAĞ DİYORUM... DUT ATAŞI DÖTÜME /OHAHA! DUT GİZ DUT!

OWW! AY WALLAHA TUTUŞTU! AY OHA YANİ AABİ. BÖYLE MİSAFİRPERVERLİK OLUR MU? KRALIN SOYTARISI MUAMELESİ Mİ YAPTIK DA ŞİMARDİ BU! ÖĞĞ! KOKTUU...

İÇİNCE ÇOK PİS OLUYOSUN ÇOCUĞUM. GAN EŞŞEK SENİ YA!..

WÖSH!

PENİS

ULAN HER GÜNEŞLİ CUMARTESİ SABAHI SENİ BÖYLE BURUK VE TEDİRGİN PENCERENİN KENARINDA DENİZE VE KUŞLARA NAZIR ELİNDEKİ KAĞIDA BİŞEYLER KARALARKEN GÖRDÜM DE...İŞTE...İŞTE TAM OLARAK ODUN DEĞİL, GİZLİ BİR ŞAİR BENİM SEVGİLİM DEDİYDİM, MUCK...

GÖH??

GÖH TABİİ...MEĞER SAYISAL LOTO DOLDURUYOMUŞ LAVUK-AFERİNAL SANA ANTEP İŞİ DANA GÖZLÜ NAZAR BONCUĞU MADALYASI, UĞUR GETİRİR!..

HAYVAN...ULAN CYBER-SEX HA...HEM DE BİZİM YATAĞIMIZDA. BEN SENİN AZINA SİKERİM AMA YİNE YAPTIN YAPACAĞINI, KOYDUN ŞU ÇİTİR ÇEKİRDEKLERİ ÖNÜME YA-PES!..

HIHHEH! GAFAMA VURMADAN ÖNCE BİR TARTIŞMA PLATFORMU YARATAYIM DEDİYDİM, HÖRH! ALMANYA'DAN EMMOĞLU GETİRMİŞ. HÖRH! ABARTTIYON...SANAL GÖRÜNTÜ GÖZLÜĞÜ...TİTRETİLEN PENİS FALAN...SADECE 2 BOYUTLU BİR ŞEHVET OYUNU BU İNANH!

DOYMAZLAR Yemiş Tic.

© bahadirboysal@leman.com.tr

LeMan

SAYI: 417. 6 KASIM 1999. CUMARTESİ - HAFTADA BİR YAYIMLANIR

● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ

● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Görcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Abone:** Sevil ŞAPÇI ● **Yan Ürünler:** Tunca OBUZ ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 52 67 ● **Abonelik için Tel:** 251 42 44 **Fax:** 245 38 06 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası